

www.igra.ahlamontaba.com

بهختيار عهلى منتدى إقرأ الثقافي

بالنده غه مگینه کان

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتُدى إِقْرًا الثَقَافِي)

براي دائلود كتابياي محتلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

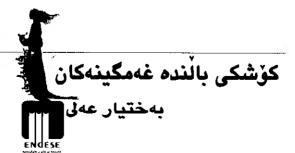
بِرْدِبِهِ زَائِنِيْ جِزْرِيمًا كَتِيْبِ:سِهِرِدِائِي: (مُنْتُدي إِقْراً الثُقَافِي)

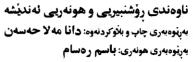
www. lqra.ahlamontada.com

www.lgra.ablamontada.com

للكتب (كوردي, عربي, فارسي)

ناوى كتيب: كۆشكى بالندە غەمگىنەكان

ناوى نووسەر: بەختيار عەلى

بابەت: رۆمان

نۆبەتى چاپ: دورەم ٢٠١٤

چاپخانه: رجایی/ تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانه

نرخ: (۱۰۰۰۰) دینار

رمارهی سپاردن: له بهریوهبهرایهتی گشتی کتیبخانه گشتییهکان

رُماره (۲۲۲۱)ی سالی (۲۰۱۳)ی پیدراوه،

ISBN: 978-1-63068-980-3

مانی ندم به رهدمه پاریزراوه. به بی رهزامه ندی نووسهر، هیچ که س و کتیبخانه و چاپخانه یمك نه تاومودی ولات و دهرمودیدا مانی کوپیکردن یان نه چاپدانه وه ندم کتیبهی نییه. همرودها که سال ندودی نییه بی رهزامه ندی نووسه ر ندم به رهدمه یان به شیّکی بخاته سهر تـوّری نینته رئیت یان نه شیّودی CD و کتیبی خوینراودا بو مهبهستی بازرگانی توماریکات. به پیّهه وانه شهود یان نه شیّودی روو به رووی به رپرسیاریّتی یاسایی ددییّته ود.

ناوەندى رۆشنبېرىي و ھونەرىي ئەندېشە/ ئەندېشە بق چاپ و بلاوكردنەوھ سلىپىانى−شەقامى مەولەوى−تەلارى سېروانى نوێ−نهۆمى چوارەم www.endeshe.org ⊕andesha.library@yahoo.com http://www.facebook.com/Andeshacenter 07501026400 پهکیک له ئیرواره ساردهکانی رستان بور که مهنگوری بابهگهوره و كامەرانى سەلما لە سەر سىلەي يەكىك لە كۆلانەكاندا مەنسور ئەسىرىندان بيني، سەعاتىك بور بە تاپبەت لەرپىدا رەستابورن بى ئەرەي ئەر بىينىن. کامەرانى سەلما سىرىندى خواردېيور گەر قسىەكانى لەگەل ئەسىرىندا نه گهنه نهنجام، بیکوژنت. سبورک و ساده بیکوژنت، «ووک سه گنک خەلتانى خوينىي بكات» چونكە جگە لەرە چارەيەكى تىرى نىيە، ھەمور دەيانناسىي چ كورېكىي تىورە و خۆنەگىر و دلگەرملە، ماۋەپلەك بىرو ئىلەر دهنگن زورانهی له ههندی جیگادا دههاتن و دهچوون، شیتیانکردبوو... كەس بەتەوارى ئازانىت چىزن ئەر دەنگۆيانە گەيشىترونەتە كامەران، به لام دەروننکى بەدخىوا تەرارى چىرۆكەكەي بە زىيادە و بنورەناننكى رۆرەۋە بىق ئەق گېراپوۋەۋە، ھەمبوۋان دەيانگوۋت كە سەۋسىەن فىكرەت»ئەۋ کچه شوخ و نهناسراوه ی پتر له سالیکه له بهغداوه هاتوته نهم شاره » حەزى لىه مەنسىور ئەسىرىن كىردوه . ئەگەر ئەۋە راسىت بېت، كامەرانى سهلما هیچ چاریکی نیپه جگه لهوهی بیکوژیت، گهر بیویستبکات دەتوانىت خۆشى بكورىت. ئەرەي بتوانىت جارىكى تىر بى ئومىدى ئەر خۆشەويسىتىيە لە ناكارە بىژى، نەكردەبىرى، كورەكە بە چەشىنىك عاشىق بور منزف لٽيدهترسا ... ئەرەي بە ھەمبور كەستىك گورتېبور، بە هاوریکانی سهر خواردنهوه، به خوشکهکانی، به ناموراکانی، به دراوسی

٦

دوكانهكانى براكهى... يەكە يەكە يۆيگورتېرون ئەگەر لەگەڵ مەنسور ئەسىرىندا نەگات ئەنجام دەپكورىت. ھەمبور دەپانزانى كامەرانى، ساملما له و گهنجه سهره رق و شینتانه یه که دهکرنت کاری له و جوره ی لین بوهشنتهوه، كورهكة لهو جهقيق وهشنينه بيدهروهستانهيه كه بهدروستم، نازانيت حەزكردن ماناي جي، ترسناكترين شتيش ئەرەپە پەكيك لەمجۆرە سەرشىپتانە لـە ناكاو عاشىق بېت. مەنگورى بابەگەورە كە داناترىن ھاورىي بور، پیشنیاری ئەرەی بى كردبور بەر لەرەی دەستېداتە ھیے كاریك لەگەل مەنسىوردا قسىەبكات. گورتبورى «ھيىج كەسىپكا تا ئىستا شىتىكى راست دەربارەي پەيوەنىدى سەوسىەن فىكىرەت و مەنسىور ئازانتىت... ناكريّت تـن ئەرەنـدە ھەڭەشـە و بيّهـنش بيـت، بـن هيـج قسـەيەك و به لگه یه که سیک بکوریت» . مهنگور خوی له ناسراوترین و کونترین چەقۆكىشەكانى شار بور، ھەمىشە بە خىكمەتىكى زۆرەرە ئىشىكردبور، باوەرى بەوە ھەبىوق مىرۆف بەر لەوەى دەست بىق چەقۆكەي بەرنىت، دەبنىت ھەمبور ھەولىنكى خىزى دابنىت، ھەمىشبە كامەرائى ساماي وەك کوریک یان برا بچوکیکی خوی بینیبوو، شتیک له نازایهتی لهو گهنجهدا هەبور رينزى دەگرت. ئەر رينزى ئەمجۆرە بيارە كەللە گەرمانە دەگريت، چونکه شتیک له کلیهی ژیانیان تیدایه مهنگور زور حهزی ییدهکات. ئەوكات كامەران تەمەنى لىە بىسىت سىال تىنەدەپ رى، لەگەل ھەمبور مندالی و سهرهرویی خویدا خاوهنی تهزمونیک بوو، مهنگور که گهایک له و گهوره تر بوو نرخ و به های گهوره ی بن داده نا . سالیّک له وه و به را له کاتے قوماردا له ژیرزهمینی ئوتیلیکی ناسراودا ناسیبووی، ئوتیلیکی چلکن و کنن که ناویانگی خنی پهکهمجار له بیسی و یوخلی و دووهمیش لهوهوه وهرگرتبوی که کومه لیک له شارهزاترین و دلره قترین قومارچیپهکان یاری تیدا دهکهن، ههر له پهکهم ساتهوه بهوه سهرسامبوق که کامهران گهنجیکی وهها جارقایم و نهترسه، بهو جهشنه تیکه ل بهو

پاریکه ره شارهزایانه دهبیت که ههندیکیان لهسه ر شتی زور له یاره بچوک و بیماناتر دهستیان خویناوی بووبوو، هاد شاوه نهبوو کوریکی حِوان بنت که قریکی قهترانی و بنستیکی شهرابی ههیه، به لکو که هات له پهکهم ئیروارهوه ههموی شنتیکی لهسهر باریکهرهکان و نوتیلهکه دەزانى. شىپوەي خۆگۈرىنى و چۆنىتى قسىەكردنى، ئەو جلىە كوردىيىە قەشبەنگانەش كيە ئىجگار شىك لەگبەل قامەتىدا دەگۈنجان، واياندەكىرد هەموران بە شىتېك ئەسەرسامىيەرە سەيرىبكەن. دەبىت بلايىن گەر لە پەكىم رۆزەرە مەنگىرى بابەگىەررە نەبوراپ لەوانەبىور تورىشى كۆچەڭى كوشنده ببيت. خنوى يەكينك بنور لنهو سنەرەرۇ بيباكانىمى، سنلى لنه وروژاندنی هیچ ئەژدىھايەك نەدەكىردەۋە . بەجۆريىك باۋەرى بە خىزى بوۋ، دهکرا گهلهک زور خنری بخاته ناو دهرد و گرفتی گهورهوه، غهمخنری و ئامۆرگارىيى خوشىكەكانى سىوودىكى ئەوتۆپان نەبىو، ھەردەم بە شىتىك له هه لچوون و تورهیی خوی دهربازده کرد. ههموو باوهریان وابوو ههر به گەنجى خىزى تورشى كارەساتىك دەكات و تيادەجىت. يېشىتر دوران لىه خالوانی که ههمان سروشتیان ههبوو، له تافی جههیلیدا به روداوی بینمانا و بن شتی گەلینک بیبایه خ تیاجووبوون، وهک ئهوهی ئهوجنوره رەفتارە لـه خوپنى خېزانەكەدا بېت، ھەمىشە ئارەزوريەكى توندى تېدابور شتگهلیک بکات که ناسان نیین و کیشهیان بهدوادا دیّت. مهنگوری بابهگهوره کهمجار کهسیکی به و چهشنه خستبووه ژیر بالی خوی. دەيزانى ئەو سەردەمەي كامەران تيادەژى، جياوازە لەگەڵ بيست ساڵ لەرەربەردا، دەمىك خۇي ھەمان يارىدەكىرد. بىست سال لەمەربەر مىرۇف بهرچاوی روونتربوو، دەوللەت لە ھەمبور كونىج و كەلتىنىكىدا خەلكانتىكى نه بور مرزق حیسابیان بق بکات، به مشیره یه نه خزابوره ناو چهوره و چەقۆكىشىدكانى بازارەود، ئەوكات سىاسىدت ودك ئەمىرۇ كۆرى گەرم نه بوو... ئيستا هه موو شتيک بر ترس و تاريکتره ، مايه ي ئه فسوسه يەكۆكى روك كامەرانى سەلما بەھىزى نەفامىيەكى گەنجانەرە تيابجىت. دوای ئەزمونى بىست سال گەيشتبووه ئەو بروايەی نەھىلىن ئەم كورە سوار سهری خنوی ببیت و خولیاکانی بیکوژن، نهوه بوویوو به مەسلەلەيەكى گلەورە كەلاي. مەنگلورى بابەگلەورە دەيزانىي ئۆسستا وەك حاران نسه مرزق حهقزیه کا بخاته گیرفانی و بنهه ق و جیساب له ههموی شویننکدا دهریبهیننیت و به رووتی ناشکرایبکات. گهر کامهرانی سله لمای بیست سال له وه وه به ربینیایه باکی به وه نه ده بلوو لله کام شهره چەقىزدا زامداردەبىت، كىن دەييىكىت يان كىن دەپكورىت، بەلام ئيستا ۾ ئارەزوريەكى نىپە گەنجىكى وەھا خوين گەرم و يىر كلبە بە مردوویی ببینیت. به هاوریکانی گورت ئهم کوره قزناغیکی بیمیشکی ئيجگار تاييهت دهڙي، دهبيت چاومان لهسهري بيت. سهرهتا وهک قومارچىيەكى زيرەك كە جووتنىك چاوى ھوشىيارى ھەپە خۆشيوپست، بەلام دواتىر جۆرە سۆزىكى برايانەي بەرامبەرى ھەببور، مانگىك لەۋەۋپەر کامهران به جوریک له شانازی و خوشبهختییه وه بیپگووت که جهزی له کچه که ی فیکره ت گولدانچی کردوه . شینوازی راگهیاندن و درکاندنی کامهران بنق ئه و عهشقه بهجوریک سهیر و بیوینه بوو، مهنگوری سەرسامكرد. بتر له بیستویینج سال بور لیرهو لهوی خەلكى دەبینى که باسی عهشق و عاشقی دهکهن، به لام پیشتر کهسی نهبینیبوو، بهو چەشىنە ئاشىكرايە باسىي خۆشەرىسىتى خىزى بىكات. ئىەر لىە ھەمبور جنگایه کندا و له به ردهم هه منور که سننگذا به فه خرنکی میرانه وه باستی حەزكردنى خۆى له سەوسەن دەكرد. له ناو خوشك و كچه پورەكانيشىدا ههمان شاوازی دهخویسد. به لام ههموو دهیانزانی که سهوسه ن فیکره ت خوى هيچ شتيک له و باره په وه نازانيت. په کيک له خوشکه کاني پيپگروت «سهوسهن به ئەندازەيەك جوانه، وادەزانم نيوهى بياوانى شار حەزيان ليُكردبيّت، دلّنيابه جهنابت لهو حهزهدا به تهنيا نيت». ههموو كچه

يوره کانی له و باوه ره دابوون که سه وسه ن گولدانچی کچیکی لووت به رزه و ناویانگی جوانی خزی له و جل و به رگ و مهکیاجه کالآنه وه به ده ستهیّناوه که بهردهوام دهیانگورید، به لام ههمووش دهیانزانی جگه لهو ریکیوشی و جوانبه رگییه ی شتیکی نه زانراو له سه وسه ندا هه یه ده یکات به خانمیکی تابيەت، جلەكانى ھەمىشە لە جلى ئافرەتانى دى بە خىشمەتتر بوون، گەرچى مەكياجيكى زور تەنكى دەكىرد، بەلام شىتىك لە گونجاندنى رەنگ و هارمۆنىيەتى تىدابور، سەرنجى ھەر كەسىپكى رادەكىشا، خانمىكى شاریتر و شارستانیتر له ژنانی شهم شاره دهردهکهوت که له خوجوانکردندا خۆپيان زۆر ماندوودهكەن، بەلام ھەمىشىھ شىتىك نارىكى دەروات و زۆربەيان ھەرچىپەك دەكەن ھەر گۈندەكىي دەنوپنىن، كە مەنگورى بابەگەورە پەكەمجار سەوسەن فىكرەتى بىنى، گووتى « گەر ئەم خانمە بېيت بە ژنت تا ماویت بیاویکی بهختهوهر دهبیت» . کامنی سهلما نهگهرچی ئەزموننكى ئەرتىزى لەگەل ئەقيىن و خۆشەرىسىتىدا نەسور، بەلام وەك زۆر له گەنجە بۆشىناخەكانى ھاوتەمەنى لەو باۋەرەدابىۋۇ ھەر كاتپىك و ھەر خانمیکی بویت دهتوانیت بیکات به نه فینی خوی، نه و جوره له خۆرازىبوونىم بېئەندازەيم، لەراسىتىدا ھۆيمەك و بەھانەيەكى راسىتەقىنەي نەببور. كورەكمەي سىمالما گەرچىي گەنجۆكىي جىوان و بەسەروسىيما ببور، به لام ناوبانگی به شیوه په ک خبراب رؤیشتبوو، کچه پوره کانی خبوی ليّدهرچيّت، بهشي ههره زوّري خانماني شار، وهک ميرديّک يان خۆشەويسىتىكى نمونەيىي سىمىريان نەدەكىرد. بىملام مەنگورى بابەگمەورە دلنیابوو ههر کهسیک بهم کوره ناشنابیت و نهو دلگهرمییه مندالانهیهی له نزیکه وه ببینیّت، له و هه نجوونه له ناکاو و زمانبیسی و شهرانگیزییه نه گونجاوانه ی ده گوزه ریّت. هه میشه ده یک ووت «خرایه کانی خرایه ی گەنجىـن». ھەمـوو ھەسـتياندەكرد لێبوردنـى مەنگـورى بابەگـەورە بەرابـەر ئەو كارە بەد و چەقۆرەشىينىيە بىباكانەي كورى سەلما دۆلان، جۆرە ليبوردننيكه له خرايه كانى گەنجى خۆي، لهو سەردەمانەي بيرەحمترين چەقۆكىنىش و مەينۇشى شار بوو، سووكايەتى بىشمەي سادە و كارى رقرانهی بوو، وهک شهرانییهکی بیره حم ناوی له ههموی کور و مهجلیسیکدا دههات، ئيستا كه بوره به كهسيكي ديكه، هيشتا تيكهيشتني بق ئهو جۆرە سەرگەرمى و لادەرىيە وەك خۆيەتى. بەلام مەنگور وەك ئامۆژگارى برایه کی بچکزلانه ی خوی بکات، ینیگووت «چهقو له رووی که سنکدا بەرزمەكەرەۋە كە نەيناسىت، لەگەڵ يەكۆكدا بچۆرە جەنگەۋە بزانىت چ کارەپە». ئەو ئۆوارە ساردەي زستان كە چاوەروانى مەنسور ئەسرىنيان دەكىرد، ھەمىووان بىه تەماى بەفرىكى گەورەبوون، دونىيا بىه جۆرىك ساردبور، مەنگور دەلەرزى، ئەرە يەكۆك بور لە نىشانەكانى بىرى كە هيدى هيدى ههستى ييدهكرد. وا بق زياد له سيخ سال دمحنت ناتواننت رستانان بى كليت بىزى ... بەدرىرايى رستان شىتىك لىە چەمىنلەرە و خۆكوركىردن و گرمۆلەبورنى يۆرەدياربور. ئۆسىتا ھەر كەسىزى لىه دووریشه وه بیدیبایه به و کرژبوونه زور و به و کلیته روسییه نهستوورهدا دەيناسىيەوە . مەنسىور دواى نيى سەعات چاۋەرۋانى لـ يالتۆپەكى رەشىدا دەركەوت، گەنجىكى بەويقاربور كە ھىچ ترسىپكى ئەرتىزى لـ سەرما ينوه ديارنه بور، له و گزرانيبيزانه ده جور كه به گيتاره وه له به فردا گۆرانى دەلىن، قرىكى يىرى ھەبور كە با بەرەر دوارە دەپيىرد، باريىك و غەمگىن بور، شىتىك لىھ نىگايىدا بور مىرۆف راھەسىتىكات ھەر ئىسىتا توانجيكى رەش دالىي شىكاندوه . مەنگور نەيدەزانىي چىۆن لىەم چەشىنە گەنجانى نزىك بېيتەرە، كورەك دەنگىكى ناسىك و خالىي لى گريى ههبوو، به لام دوور له ههر چهشنه تؤنیکی کچانه که دهشیت خوشی و ئەفسىونى ناو دەنگى ھەر پياويكى ئەم شارە لكەدارېكەن. مەنسور دەموچاویکی باریک و جووتیک چاوی کیراوهی ههبوو... چهشنیک له ئادەمىــزاد كــه مەنگــور حەســودى يېدەبــردن، بــه دریزایــى ژیانــى وهک که سیکی کورت و کونج و سه ررووتاوه دهبایه درتر و بیره حمتر بیت بی ئەرەي بىزى، لە شارىكى بىرەجمىي رەك ئىسرەدا، ئەر رەك بيارىكىي ناشيرين دوبايه دوجار لهواني دي زياتر هونهري ژيان بزانيّت، بن ئهووي بمنننتهوه و نهخورنت و فهرامـوش نهكرنت. بهلام شهم نمونانهي له جزري مەنسىور ئەسىرىن ھەمىشە زىرەكتر و خۆشەوبسىتتر و قەبورلكراوترن، شتيكيان تيدايه خهلك ناسانتر قهبووليانبكات. مهنگور له يهكهم ساتهوه که سهیری جاوی کرد، تیگهیشت شهم کنوره عاشقه و عاشقیکی ئەبەدىشە، لە نىھانى خۆيدا دڭنيابور ئەم چەشنە لە ئادەمپىزاد، كە ھەر چەنىد كەم زيان و بېخەتبەر دەنوپنىن، بەلام لىە ناۋەۋە سەرسلەخت و زۆركىشىن، لىەن جۆرائىەن درەنىگ ھەلدەچىن و درەنگىيش واز لىە ئومىدى خۆپيان دەھينىن... مەنگور ھەزى لەق توخمە دەكىرد كە زوق ھەلدەچىن، زور دەپكەنـە قيامـەت، بـەلام ئاسـان يەشـيماندەبنەرە. گەرچـى مەنسـور کوریّکی گەلەک شىرىن دياربور، بەلام مەنگور لە دلّى خۆيدا گورتى « له سهگ دمچنت». وشهی سهگ له فهرههنگی نهودا ههمان مانای خرایی نەبور كە خەلكى رۆژانە بەكارىدەھىنىن، بەلكو وشەپەك بور، بىل وهسفی جۆرنىک له دەرون كه به رنىگاى ينچاوينىم دەگاتە نيازەكانى خوّى، دەروننىك بەرووكەش سادە و ساكار دەنونننىت، بەلام لە راستىدا وريا و زيت و ينز فيّله. مەنستور شىتىكى لەستەر چىزۆكنى ئىم يەكتىر بینینه دەزانی، مەنگور له ریکای هاورییهکی خویهوه ههوالی ئهوهی به مەنسىور گەياندېيور كە لەگەل دۆسىتېكدا دەيەرپىت بېبېنېت، بەلام كاتېكى دباریکراویان بر ئهم چاوینکهوتنه دیاری نهکردبوو، شبتیک له غرور و له خۆرازىبورنى دۆرماك كە يۆدەچور ياشمارەي ھەستە ئاگرىنەكانىي سهردهمي گهنجي بينت، وايدهكرد مهنگور وابزانينت ههموو كهس لهم شاره دا ده پناسیت. ناوی خوی وه ک په کیک له ناوه گرنگه کان دهبینی، شۆرەت و ناوبانگى له ريزى خەلكى بازار و قومارچىيەكاندا ئەو خەياللەي

تياسهوزكردبور كه هيچ كهس نييه نهيناسين، بهلام له راستيدا مهنسور ئەسىرىن نەيدەناسى، كى ھاورىيەكى يىيگووت «مەنگورى بابەگەورە و هاورينيه كنى دەيانه وينت بتبينن». ئەسىرين واي ھەسىتكرد مەسلەكە یه یوه ندی به کیشه ی په کینک له خوشکه کانییه وه هه بیت، که ده یزانی يەيوەندىيەكى دلدارى تونىدى لەگەل ئالتونجىيەكىدا ھەيـە ... راسىتەرخى خه یالی بزئه وه چوو، که نه و دلدارییه شنتانه و بنسنوورهی خوشکه کهی دواجار موسيبه تيك له خيزانه كه دا دروستده كات. به وه دا خرشي عاشق بور، ههستیده کرد چهند عاشقیک له په ککاندا و له ناو په ک خیزاندا جنگایان نابیتهوه، ناوی مهنگوری بابهگهورهی نهبیستبوو، به لام پیشتر مەنگورى بىنىبور، كەس نىيە ئەم يىارەي نەبىنېت كە ھەمىشە لە مراخانی سهر دهق و کلاشی پاک و سییدا له ههمور شوینیکدا دهبینرا، له زوربهی چایخانه و بار و کهبابخانه کاندا دهرده کهوت. شیوهی به چهشنیک بوو مرؤف گهر بیدیبایه له یادی نهدهکرد. سهریکی رووتاوهی خر، دەموچاونكى كونج، ملنكى كورت، بالايەكى بچكۆلە و گرد، بەلام لە ههمان كاتدا ير له شانازي. بهلام مهنسور سهر بهو دونيايه نهبوو كه ئەو تيادەگەرا، قوتابى يۆلى سىنى بايۆلۆژى بىوو، دلنيابىوو لەوھوبەر دەيانجار ئەم پياۋە چكۆلانەيەي بينيۇ، كە لەگەل ھەمۇر ناشىرىنىيەكانىدا جووتێک چاوی کراوه و ههنگوینی ههبوو، جووتێک چاوی هێند جوان که زور له دریوییه کانی دیکهی که مکردبوه وه، له و چاوانه ی دهکریت پر ره حسم ده ربکه ون و له کاتی تایبه تیشدا ترسناک و توره دیاربن... ئەزمونىكى دريى فىزىكردېوو لە رىكاي سەرنج و نىگاكردنەوم، ھىمنى و تورهبیه کانی خری بر خه لک بگوازیته وه . هه رکهس به وردی جاوی بخویندبایه ته وه دهیتوانی خنوی له شهری مهنگور لابدات. به لام شهو ئيوارەپ بە چەشىنىك ساردبور، مەنگور تەنيا لە بىرى ئەرەدا بور، مەنسىور رازىبكەن بچنە شويننىكى نزيك، بچنە يانەپەكى خواردنەوھ يان

دوكانى دۆستىكى ياخود ھەر گۈزەرىك ئەو بايە نەپگرىتەوھ.

دواجار جنگایهکیان بن دانیشتن له ژیر زهمینی دوکانی خدرو دوویاردا دوزییه وه مهخزهنیکی گهورهی پی له پانکهی شکاو و موبه پیدهی کن و بنردی کارهبایی ژهنگاوی و ماتنوی بیکه لکی شاو سه رخستن و توپه وایه ری کارهبایی پزیو و کلیپسی گهچاوی شهوهی مهنسور شهسرین و هما ناسان دوای شهم دوو پیاوه نهناسراوه کهوت شوینی گومان بوو، تا کاتیکیش که لهسهر سی کورسی شکاو به رابه ریه ک دانیشتن، مهنسور ههر وایده زانی مهسه له که بن قسه کردنه لهسه در دلدارییه کانی خوشکه کهی گهر بیزانیبایه مهسه له که بن قسه کردنه لهسه در سهوسه ن خوشکه کهی گهر بیزانیبایه مهسه له که بن قسه کردنه لهسه در سهوسه فیکره ته دلنیاییه وه نه ده هات ههستیده کرد هیزیک نبیه وای لیبکات فیکره ته دلنیاییه وه نه ده هات به لام شتیکی سه یربوو، بن ناماده بوو له سه در خوش که کانی له گه ل خه لکانی غه ریبدا قسه بکات، که چی له سه در دلداری خوشکه کانی له گه ل خه لکانی غه ریبدا قسه بکات، که چی ناماده نه بو و له سه در خوی هیچ ببیستیت.

بۆنى ژیر زەمینەکە و ناریکییەکەی زنجیرەیەک جینگا و شوینی دیکەی بەیادی مەنسوردا هینایەوە، ژووری مندالّی خوی له مالّی باپیرەیدا به خوی و فەرشه قەشەنگەکانییەوە، ژووری مردنی هوشیاری هاوریّی له خهستهخانه، لابوّری جانەوەرە ئاوییهکان له زانکو، ژووری خەوتنی یوسفی پورزای لهگهل ژنی دووهەمیدا، زنجیرەیهک شویّن که یادەوەری ئهو نهبیّت هیچ شتیکی دی پیکهوه گریّی نهدەدانهوه، لهو ساتهدا ههستیکی راستهقینهی نهبوو که نهم ژیر زەمینه ههموو ژیانی دهگورییت

کامهرانی سهلما لهسهره تاوه گهلیّک بیده نگ بوو، مه نسور نه یده زانی شهم گهنجه لهگه ل مه نگور خوی بابه گهوره دا چ کاره یه مه نگور خوی ماموّستای قسه کردن بوو، ده یزانی چوّن وشه ی جوان تیّکه ل به زمانی سهرسه دی و شه لاتییه کانی ناو بازار بکات به خوی ده گووت، من

· تنكه له يه كم له شه لاتى و مه لاى دوازده عيلم، له بوده له و بياوما قول. هـهر كهسيكيش ناسببيتي زانيويتي مهنگور لـهو وهسفهدا لهسـهر ههقـه. مەنگور لەرەدا بەتەنھا نەبور، يەكۆك بور لە تاقمۆك ھەر لە سەرەتارە ژیانیان به خواردنهٔ وه شهرهچه قل دهستی پیکردبور، به لام نهزمونیکی دوور و درید له دونیای سیاسه ت و شهردا شتیک له عاقل و حیکمه تی يندا بوون، بنئهوهي ماكي شهو دهرده ديرينهيان شهواو تيدا بمريت. مەنگور كە سەيرى كامەرانى سەلماي دەكىرد لـ دلّى خۆيـدا دەپگووت «گهر له سهردهمی مندا بووایه، له میژیهو تیاچووبوو». مهنسوری ئەسىرىن بە غەربىزە زىرەكەكانى خىزى ھەسىتىكرد دەبىيىت مەنگورى بابهگهوره بیاویکی گرنگ بیّت، ئهوهی تهزییّدیّکی دهنک گهورهی ییّبوو، ئەرەي چارى شىتىك لە سىرورى و بۆنى شىتىك لە ھالارى ھەمىشەبى عارهقى تيدابور، ئەرەپان نەدەشاردەرە كە ھەكىمانە رەفتاردەكات. شتیک له هه لسوکه وتیدا بوو متمانه ی ییکات... گهر نه و شته نه بایه دوای نەدەكەرت بى ئەم ژېر زەمىنە . كە مەنگور قسەيكرد، مەنسور دلى خيرات ر لييدهدا، مهنگور گورتي «شنيک ههيه عهزيازم حهزدهکهم به خۆشىي بىبرىنەۋە ... باۋەرت بىت خەزدەكەم بە خۆشىي تەۋاۋىيكەيىن... ئیمه حەزمان له شەر نىيە، بەدریژایى ژیانم خەلك دەلین مەنگورى بابهگهوره حهزی له شهرهچهقزیه، به لام وانییه . من و کاک کامهران بق ئەو مەسەلەيە قسىەت لەگەلىدا دەكەيىن، بىق ئەوەي ھەرا و بەزمىي تىدا نەكەرىتسەرە، كاك كامسەران دەپەرىت كچەكسەي كاك فىكسرەت گولدانچسى بخوازيّت، دەپەويّت ئەر بىكات بە خيّزانى خىزى... دەلْيّن كچيكى شەرىف و خيزانيكي باشن. برياره لهم ههفته به البينه داواي، به لام دهنگريه كمان بیستوره که نازانین تا چهند راسته، دهلیّت تر لهگهل نهو کچهدا شتيكت ههيه و دهستتان تيكه لكردوه . حهزده كهين نهگهر نهوه راسته دەست لە مەسەلەكە بكۆشىتەرە... ئەرە ھەمروپەتى... گەر تىق غەرقەلە

نه خهیته ئیشه که وه ، هه مور شتیک وه ک گول ده روات ، ناوایه ... شته که هـهر ئەرەندەيـه» . مەنسـور لـەو ساتەرەي ناوى فيكرەت گولدانچى بيست، دلّی به خیّرایی لیّیده دا، راسته مهنسور تا ئه وکات له ژیانیدا شهریّکی راستەقىنەي لەگەڭ كەسىدا نەكىردوھ، بەلام ھەسىتى نەكىردوھ كەسىپكى ترسنزكيش بينت. به لام به راستي نازانينت بلينت چي، نازانيت ناخق نهو هیچی لهگهل کچهکهی فیکرهت گولدانچیدا ههیه یاخود نا، زهجمه ته بتوانيّت وه لامى ئەو پرسپارە بداتەوه. ييّش دوو مانگ سەوسەن لەگەلّ کچیکی یوریدا هاتن بن ناههنگیکی زانکز، بهوهدا کچه یورهکهی مریهم هاوریّی مەنسىور بـوو لـه زانكـۆ، واریّکـهوت لـه نـاو حەسـودىي ھەمـوو قوتابییه کورهکاندا مەنسور و سەوسەن بەدرنژانی ئاھەنگەکە لـە تەنىشت یه که وه بن، کچیکی هیند سیحراوی بوو، هیند جوان و ناسک بوو، شهم شنیتی بور، سامیری لیهات کجینک میچ زانکزیهکی نهخویندوه له مامۆستاكانى زياتىر لەسەر بالنىدە و گيانەوەرەكان و رووەك، ناوازەكانى دونيا شت دەزانيت. له كۆتايى ئاھەنگەكەدا بە جاويكەو، ئوميد و شهیدایی تیزابوو، تکایکنرد ژماره تهلهفونیکی بداتی بن شهوهی زیاتس قسەبكەن، بەرەدا سەرسەن رەمارە تەلەفونى نەبور، يېيگورتبور ھەر لە ریدگای بورزاکهیهوه بهیوهندی بیوهبکات. لهو ماوهیهدا دووجار تەلەفونىكردبور، مريەم كە نزيكتريىن ھاورى و دەستەخوشىكى سەوسەن بوو ههموو شتهکانی ریکخست و ههوالهکهشی بهسهرتاسهری کولید و شاره كه دا بلاوكرده وه، مريهم زاريكي هه بوو مروّف سلّى ليبكاته وه ... هەمبور نهننىيلەك لاي ئىەر بەختىراييەكلى گىەررە بالاودەبلورەرە. مەنسلور تەنيا دور جار لەگەل ئەر خانمەدا قسەپكردبور، ئىستا دەپتوانى بلىت جى ... بلنى پەيوەندىم لەگەلىدا ھەيە؟. كچەك بە جەشىنىك ناسىكە مرؤف شەيداى دەبيت، بەلام نازانيت لەگەلىدا بلى چى. سەرسەن ئەر دوو جارہ بەدریزایی کاته که باسی ئەوەی بى كردبوو كه نابیت ئەوى خۆشىبويت، لەو كچانەبوو كە دەتوانىن زۆر قسىە لەسەر سىيفەتە خرايەكانى خۆپان بكەن، باسىي ئەوەي بىق كردبوو ئەو لە زانكىق دەتوانىت كىدى له و باشتر بدوریّته وه . به لام نه سته م بوو نه و بتوانیّت وازی لیبهینیّت. شتیکی زوّری لەستەر سەوستەن فیکرەت ئەدەزاننی، ھیّنند ھەببور ئنەم حهزى ليكردبوو، تا ئەنىدازەى شىيتى حەزى ليكردبوو... لەدواى ئەو ناههنگهی زانکوه دووجاری تر له رؤژانی ههینیدا بینیبووی، دوور به دوور ئە كاتەي لەگەل مريەم و ھەندىك لە پورزاكانى دىدا بە كۆگاكان چەند ساتىكى كورت بەبۆنەي مريەمەوە وەستابوون و سەيرى يەكتريان كردبـوو، هـهر دوو جارهكـه چاوانـي سهوسـهن هينـدهي بهزهيـي تيدابـوو خۆشەويسىتى تىدانەبور. ئىسىتا دەتوانىت بلىت چىى؟ بلىن واز لـەو كچە دەھيىنىم، بىق تىق ... بىق كاك كامەران كە ھەرگىىز لە ژيانىدا نەيبىنىيوە، بىق مەنگورى بابەگەورە كىه داوايەكى وا ئەسىتەمى لىدەكات. مەنسىور لىەو ساته دا که سهیری دهموچاوی ههردووکیانی دهکرد، به خیرایی روخساری مریەمى ھاتەوھ پیشچاو، ئەوە خوویەكى بەدبوو كە بەردەوام لە كاتى ناپیویست و سهیردا شتیکی دههاتهوه پیشچاو پهیوهندی بهو ساتهوه نهبوو که تیا ده ژیا. دوای که مینک وه سنتان و بیرکردنه وه به ناسکی و لەسسەرەخۆ گورتى «سەوسسەن ھىچى لەگەل مندا نىيسە، بەلام مىن شىتم له گه لیدا ههیه ... پتر له دوو مانگه شینتانه عاشقی شهو بووم. به ناوی ئەو خۆشەويسىتىيە قووڭەى لە دلمدايە منيش داواتان لىدەكەم واز لە سەوسىيەن بهينىن». كامەرانىي سىملما ويسىتى قسىمېكات، بىملام مەنگور دەسىتى بەرزكىردەوھ و بىدەنگىكىرد. دەستەسىرىكى پەرۆى گەلىكى تازە و قەدكىراوى لـ گيرفانى دەرھينا و لووتى سىرى و گووتى «واھەسىتدەكەم سـهرمام بـووه، ئـهم سـالٌ پێدهچێـت زسـتان لـه پـار درێژتـر بێت. مـن كـه رستان وهها دريزدهبيتهوه، له ناخروبوخردا تهندروستيم تيكده چينت... ها، تنق وانيت ... كاك مەنسىور؟». مەنسىورى ئەسىرىن بىشەرەي گوي بداته قسه کانی گووتی «داواتان لیده که م واز له سه وسه ن بهینن، چونکه من دلنیاتاندهکهم که ناتوانم وازی لیبهینم... سهوسهن هیچ شتیکی به من نهگورتوره، هند ههیه من به جوریک خوشمده ریت هیچ هنزیک له دونیادا له دلم دهریناهینیت». کامهرانی سهلما نهمجاره بیشهوهی گویبدات مهنگور گووتی «دهتکوژم، به شهرهفی دایکم دهتکوژم... تندهگهیت... به شهرهفی دایکم دهتکوژم و تهواو». مهنگور جاریکی تر لووتی سری و گروتی «جیّی داخه کاک مهنسور که تی بنده جیّت، باش له قسه تننهگهیت، من گروتم گهر تن عهرقه له نهخهیته نیشهکهوه ههموی شتیک وهکو گول دهروات. مهسهلهکه ههروا ناسیان نبیه. شتیک مەنگورى بابەگەورە قسەي تيابكات، ھەروا ئاسان ناتوانيت بلنيت، من له دلمدا دهریناهینم و نازانم جی. شهم قسه قورانه له بهردهم مندا مەعنايان نىيـە ... ميـچ ژنيْـک نىيـه ئىنسان نەتوانيّـت لـه دلّـى خــزى دەرىبەينىت، دەرەينانى ژننىك لىه دلىي خىزت، لىه داكەندنى جووتنىك گۆرەوى ئاسانترە ... من وەك تىق وەختىك گووتوومە ئاتوانىم فلانە ژن لە خەيالىي خۆم دەرېكەم، بەيانى كە يارچەيەكى جوانتىر و غەيارتىرم بينيوە، گالتهم به عهقلی دوینیم هاتووه . گهر توش نهمرق عاقل بیت، سبهی گاڵت به عاقلَی نامروّت داکهیت». رونگی مانسور ناسرین له ریّس روناکی ئەر گلۆپ شەسىتىيەدا زەردتىر لە رەنگى راسىتەقىنەي خىزى دەردەكەرت، بەبزەيەكى غەمگىنـەرە كە نىيگاي تەنيايـى و دڵشـكانى سـەر روخساری قوولتردهکردهوه، گووتی «من تیدهگهم ئیوه دهلین چی، من نازانم ئاخل سەرسەن فیکرەت منى خۆشىدەرىت يان نا، بەلام ئەرەى ئينوه داوايه كى قورسه ... ». كامه ران گووتى «ئه و كچه دهبينت به ژنى من… تيدهگەيت، دەبيت به ژنى من. هيچ تەرەسىكى بىزى نىيە لە دلى خۆشىيدا ھەز لە ژنى مىن بىكات». مەنسىور بىئىەوەى تىورە بېيىت يان

ھەڭچىنىت، ياخىود بترسىيت گووتىي «ئەگەر كچەكەي فىكىرەت گولدانچى شووی به تق کرد، من ئهم شاره بهجیدههیللم و دهروم... دلنیابه ئهم شاره بهجیده هیلنم و تا هه تاهه تایه ناگه ریمه وه» ، کامه ران قسه کانی مەنسىورى وەك سىوكايەتى وەرگىرت، وەك بلايىت تىق لىەۋە ناچىزتىر و بچوکتریت ببیت به میردی کچی گولدانچی. بینهوهی بیریکاتهوه چهقزکهی دەرەينا، مەنگور لى ساتىكى غەنلەتىدا بەر خوينگەرمىيەي كامەران سەرسىلمبوق، گەر بىست ساڭ لەمەربەر بايە، خۆشىي ھەمان شىتى دەكرد، خرّشی به ههمان تورهیی و سهرگهرمی و خیّرایی دهستی بر چهقرّکهی دهبرد، به ههمان خيرايي پهلاماريدهدا، بهههمان شيتي و نهگيران و نەسسەكنانەۋە، نەپويسىت دەسىتى بگريىت، بسەردەۋام ھەزىدەكىرد ئىلەن ھەڭچورنى جانەرەرئاسىايەي بېيننىت... جگە ئەرەي سەيرىبكات ھىجى نه کرد. بیشتر شهری کامه رانی سه لمای بینیبوی، نه و به لاماره کتویر و لەناكاوانە دلىيان خۆشىدەكرد... دەيويسىت قسەبكات، دەيويسىت شىتىك بلّنِت، به لام وه ک له ناکاو بووینت به بینه ریّکی خوشحال، شالاوی کامەرانى سەلماي دەبىنى، برىسكەي چەقۆكەي دەبىنى، كەرتنەخوارەرەي مەنسىورى ئەسىرىنى لەسبەر كورسىييەكەي دەبىنى، گرمۆلەبوونى جەسىتەي ئەر گەنجە بالابەرزەي لە زەرىيەكەدا دەبىنى. تا خوينى سەر چەقۆكە نەكەرتە بەرچارى، نەجولا. لە دلى خۆيدا گورتى «خواى گەررە، ئەم هەتپوه، زۆر نەفامانە دەپوەشىنىنىس. زۆر بىمىشىكانە، وانابىت». دلنىيابوق ئەگەر دور جارى دى چەقۆكە رەھا بوەشىننىت، ئەر كورە بەستەزمانە نابيتهوه به مرؤف، لهو ساتهدا كه كامهران دهستي بهرزدهكردهوه، بق ئەرەي دورەم چەقىق لىە كەلەكسەي چەپىي مەنسىور بىدات. مەنگىورى بابهگهوره هوشی هاتهوه خوی و پهلاماری دهستی دا و گووتی «تو چ جانه وه ریکیت، کامه رانی سه لما که قهت فیری چه قبق وه شاندن نابیت... چ حەيواننكىت». كامەرانى سىەلما رەك يەكنىك ئەرى برينداركردېنىت، گروتی «لیّمگه پی بیکوریم... ئیستا نه یکوری دوایی هه موو ژیانم خه فه تی ئه وه ده خیرم بی نه مکوشتوه ». مه نگور تا ئه و کات به جوریّک به هیزیوو، به جوریّک له جولّه و خوّبادان و وه رگه پان و یاریکردن به له شدا وه ستابوو، کامه رانی سه لما هیچی بی نه کرا. کامه ران نه یده زانی مه نگور چیّن له چاوتروکانیّکدا چه قوّکه ی له ده ست ده رهیّنا، لیّزانینی مه نگور له گرتنی ده ست و پاته کاندنی مه چه ک و شلکردنی په نجه دا به جوّریّک بوو، کامه رانی سه لمای حه په ساند. پیشتر له و باوه په دا نه بوو که س بتوانیّت وا ناسان چه قوّیه کی مه حکه م له مشتیدا ده ربه ینیّت. به ده نگی یه کیّکی بیّچاره وه گوری سه گهوره ی له نه ژنی مه نسوری نه سرین دا و وه ک یه کیّک بگری گروتی «کوری سه گ گهر وازت به ینایه، بریندارم نه ده کردیت».

مەنگور بەپەلە دەسىتى مەنسىورى ئەسىرىنى دەكىردەوە، قۆپچەكانى كراسەكەى دەتىرازان بىق ئەوەى شوينى برىنەكەى بېينىنىت. خواى گەورە چەقۆكە لەلاى چەپىدا بە نىنوان پەراسووەكانىدا تىپەرى بوو. مەنگور دەيزانى ئەرە خراپترىن و ھەسىتيارترىن شوينە، گەر مىرۆڭ زۆر بەختى نەبىت، برينىكى وەھا دەيكورىت. دىسانەوە لە دللى خۆيدا گروتى «قەت فىرىلى چەقىق وەشاندن نابىت... قەت فىرىابىت...».

«خالیدی مام سهبور» که ههموو به ناموون بانگیاندهکرد، کاتژمیری دووى نياوه رق له مال چاوه ده رئ. دلنيابوو گهر سهوسه له مال بيّته دەرى دەتوانىت لەق كاتانەدا بىبىنىت. گەر جاران بوۋاپە لەم رۆژە رستانه کورتانه دا نه دهگه رایه وه بر مالی و له کوگاکه ی خوی ده مایه وه ، هـهر لـهوي لـه نـاو بـۆن و بهرامـهي عهتر و جلي ژنانه و هـالاوي ئهو خانمانهدا نانی دهخوارد که بهرده وام له بازاردا بن ستیان و عهتر و مهکیاجی نوی دهگەران. بەلام لەر كاتەرەي دەزانىت دەشىنت لەم رىگايەدا رىكەرتىي سهوسهن فیکروت بکات، وازی له ههموو نهریته دیرینهکانی میناوه، نیوهروان دهگهریتهوه مالی به تومیدی تهوهی عهسران لهو دهمهدا که دەشىنت سەرسەن لە مال بىتەدەرى بىبىنىت. لە دلى خۆيدا گورتى «خرایترین شتی عهشق نهوهیه که ههموی بهرنامهکانت تیکدهدا. تاکه جياوازي نٽوان ژن و پياو ئەرەپە، عەشق ژنان بەر شٽوەيە شٽت ناكات، بەوجىزرە بەرنامەي خۆپان تىك نادەن... يىاوان تاكە جۆرى جانەوەرن خَرْشه ويستى به وجرّره سهريان ليتيكده دا». لهما وهي ئه و حوار مانگه دا که عاشق بوربور، جگه له رهی هه سور خور و نه ریته کانی گزرابوون، بهجۆریکی ترسناکیش بروای به خوی نهمابوو، ژیانی ییشتر لهگهل ئهو رنانه دا که ده هاتنه کرگاکه ی جزریکی تربوی، شتیک بور وهک پارپیه کی هەمىشەيى، بەلام ئۆسىتا بەردەوام بە دەسىت سەرئۆشەيەكى بەردەوام و لاوازبوونی کتویس و دابهزینی خوینهوه دهینالاند. به ییچهوانهی زوریهی عاشقانی ترووه رای وابوو عوشق به جوریکی ساویر ژیان له هوموو مانایهک خالیدهکاتهوه . خالید ناموون خاوهنی گهورهترین کوگای جل و بەرگى ژنانە ليە ناۋەراسىتى بازاردا، كيە باشىترىن خۆشنوسلەكانى شار بهخه تی گهوره تابلزی دوکانه که پان به سی زمان بن نوسیبور «کزگای ئاموون بن ههموو شتنکی نوینی دونیا». ئیستا دوای جوار مانگ ئازاری بەردەوام ھەسىتى بە لاۋازىيەكى گەۋرە دەكىرد. يەكەميىن جار سەۋسلەن فیکرہتی لهگه ل سی کچی دیکه دا له دوکانه که ی خویدا بینی، کراسنکی سيى شيفۆنى لەبەردابور بە گوڭى شينى وردەرە، قىزى بەجۆرېكى سەير تۆپەڭكردېوو، جگە لە دوو تاڭى لوولى زەرد كە بە لادا شۆرپكردېوونەوە هیچ شتیکی دیکهی ییوهنهبوو، نه گواره، نه ملوانکه، نه مهکیاجیکی ئاشكرا، هەتبا سەغاتىشى ليە دەستدا نەپبور... بەلام بە جۆريىك جبوان بور، مرزف ناچاربینت ههر شتیکی بهدهسته رهیه دایبنیت و تهماشایبکات. پیشتر کچیکی وه ها ساده ی نهبینیبوو. مروّف لهگه ل خانمی وهمادا نازانیّت ئاخر به جوانییه کهی سهرسام بیّت یان به ساده پیه کهی، شیّوهی قسه کردن و تهماشاکردن و جولاندنه وهی به گشتی لاوازییه کیان پیده دیارپوو. خالید ناموون که ژبانیکی گهلهک ناسان ده ژبیا، لهناو خیزانه خانەدانەكانىدا گەورەبووبلوو، لىە گەنجىيەكى زورەۋە سىەروكارى لەگلەل ئىدو كريباره ژنانهدا بيور كه خزيبان به خاتورناني چينيكي بالاتير دهزانين. خالید شارهزایه کی وردی دونیای داخراوی ژنانی نهم شاره بوو، له بیال رنه خانه دانه کاندا، له گه ل نه و رنه فه رمانبه ره بچو کانه شدا سه روکاری ههبوی که تهواوی موجه کهمهکهیان له دوکانهکهی ئهودا خهرجدهکرد. هـهزاران ئافـرهت هاتبوونـه دوكانهكـهي، ههمـووش دهيناسـن كـه كهسـيّكي داویّن باک نبیه. به لام لهگه ل ههموو به زمه کانی بشت دو کانه کهی و

شهوگهرانه کانیدا، شتنکی نه کردوه ده نگیدابیت وه و لکه دار بوویت ... رنان مەمىشە رۆڭتكى گرنگيان لە ريانىدا بىنىيوە، ساڭتك لەۋەربەر كە لەستەر ھەڭنەواسىينى ويننەي ستەدام خوستەين گيىرا، ژنيك ئازادىكىرد كە سالاننک بور کریاریکی بهرده وامی بور، تا نه وکاته نهیده زانی نه و ژنه سهنگین و به ویقاره دهستیکی وههای لهگهلّ پیاوانی ناسایشیدا ههیه بتوانیت خه لک رزگاریکات، به لام له و مساته دا ته نیا شهوه ی بن گرنگ بيون له و جههه نهمه ده رحينت و بيته ده ريّ. ئيستا جوار مانگه ئيش و کاری به جۆریکی بیمانا کهوتوته دواوه، لهو جوار مانگهدا سهفهریکی پایته ختی بن هینانی مودیلاتی نوی نهکردوه، ناره زوویه کی نهماوه وهک جاران بهدهم ئه و قاچاغچىيانه وه يێېكهنێت كه جل و بهرگ و عهتر و مكياجي ئهم شاره دابيندهكهن. چهند ههفتهيهكه ههستدهكات وردهورده سیحری دوکانه که ی دهشکیت، شته کانی که مدهبنه وه، نه یاره کانی له دوکاندارانی تر و خاوهن کوگا گهورهکان ییپییدهکهنن، به لام له ههموری سهختتر ئەرەپ وەك جاران بەلاپەرە گرنىگ نىپ چى بەسەردىت. لـە دلّى خزيدا گورتى «عەشق رات ليدەكات نەزانىت حيت دەريّت». ئيستا تەمەنى بىستوچوار سالە، لە ھەزدە سالىيەوە ئەزمونى لەگەل ئافرەتاندا ههیه، له سنززانبیه کانه وه تا نه و کجانه ی له بازار و قهیسه ربیه کاندا بن شوویه کی باش ده گهرین، له و چوار مانگه دا سه وسه ن فیکره ت سی جار هاتبوں بن کوگاکهی، به لام هیچ کات به تهنیا نهبور، هیچ کات وهک کچیکی نه خوش بن ئهوهی یشوو بدات له سهر نیشتزکیکی بچوک دانیشتبوو. هـهر سـێ جارهکه ههندێک روٚژنامـهی بهدهستهوه بـوو. ئـهوهی

کچه که ههمیشه ماندوو دهینواند جوانتریده کرد. له ههفته ی یه که مهوه ههموو شنتیکی ده رباره ی دهزانی، یا خود به غروری پیاوانی بازاره وه وای هه سنده کرد هه موو شنتیکی ده رباره ده زانیت . له و جوار مانگه دا دوو

جاری دیکهش له ریّگای هاتوچوّی خوّیدا بینیبووی. سه وسه ن فیکره ت هیچ کات به تهنیا نهبوو، هه میشه لهگه ن تهوقیّک ژن و کچی دیکه دا دهگه پا که خالید نامون نهیده زانی کیّن. لهگه ن نهوه ی له ژیانیدا زوّد نامه ی له کچان وه رگرتبوو، به لام خوّی هه رگیز نامه ی نه نوسیبوو. باوه پی وابوو، مروّف ته نیا لهگه ن نهو ژنانه دا ده توانیّت خوّش بری، که عاشقیان نییه. پیشتر له بازاردا چه ندین جار حیکایه تی نه و پیاوانه ی بیستبوو که هم مووشتیکی ژیانیان له پیناوی ژنیکدا داناوه، به لام باوه پی نهده کرد... نیستا خوّی به جوّریّک گیر و ماندوو بوو، به پاستی هه ستیده کرد جگه له خه یالاته کانی ده ریاره ی سه وسه ن، هه مووشت که نوانیت هم موویان قریّب دات، بیکومان ده توانیّت هم موویان فریّب دات، بیکومان ده توانیّت، له دلّی خوّی دا ده یگووت، له پیّکای خوشه ویستیه وه، مروّف پوچی هه موو خوّی تری بی در ده که ویت، له پیّکای خوشه ویستیه وه، مروّف پوچی هه موو

كه مەنسىور ئەسىرىن گەيشىتە خەسىتەخانە لىھ دۆخۆكى دژواردا بىوو، له نیسوان ژیان و مردندا ئهوبهرهویهوری دهکرد. دکتور و تیمارییه و سیسته رمکان به جوریک له سه ری کوبوونه وه ه کومه لیک مندال له سهر كۆترىكى مردوو كۆبووبىتنەرە . كە گەيشىتە خەستەخانە نزىكى سەماتتك بـوو خويننـى ليده روى. مهنگورى بابهگهوره ههندينک کهسـى راسـپاردبوو بەيەلە بىگەيننى بىمارسىتان، ئامۆرگارىكردبوون تا زووتىر بىبەن درەنگە، به ههستی زورزانی خوی دهیزانی برینهکهی له شویننیکی باشدا نبیه. زۆربەي چەقۆكىشە شارەزاكان بە ئەندازەي پزىشكىك لە چۆنىتى بريىن و شوینی دهمارهکان و ترس و ناترسی وهشاندنهکان دهزانن. شهوهی چەقـۆ بوەشـێنيت و كـەس نەكورىت، ھونەرىكى راسـتەقىنەيە. مەنگور لـە ژیانیدا خه لکیکی زوری زامدارکردبوو، زیاد له یازده چهقوشی پیوهبوو، به لام چونکه گهمه کهی به دهستوپلی چهقوکیشی شاره زا کردبوه، زیندوو له ههموو شهرهکان دهرچوویوو، کهسیشی وهها زامدار نهکردیوو بمريّت. ئيستا خوّى و كامهرانى سهلما دهبايه تا چارهنوسى ئهو كوره رۆشندەبنتەوە دلىان بلەرزىت. دكتۆرەكان لە ماوەي سەعاتىكدا بە بەلە ههموو شتیکی پیویستیان بو مهنسوری نهسرین کرد، تا شهوکات هیچ كەس لە كەسىوكارى بە چىرۆكەكمەي ئەزانىبلوو.

سه عات یازده ی شه و بوو که نیبراهیم نه سرینی باوکی و به فراو و

سیقانی خوشکی به لادا پهرپوت و هه لوه شاوه که یان گهیشتنه بیمارستان، لهگه ل ههمنون مهترسنیه کی هاتوچوکردنندا له ئینواره وه ماله و منال بن كورەكەيان دەگەران كە بەبى ھۆيەكى ديارىكىراو لە ناۋەراسىتى ھەفتەدا زانكۆى بەجينهيشتبوو و بيشەوەى هيچ بليت گەرابووەوە بى شار. كە به و حاله له بیمارستان دۆزىيانه وه، خوشكه كانى دەستيانكرد به گربان، به لام بارکی نهیده زانی چی بلیت. بونی دهرمان و دیمهنی راره وه کانی خەستەخانە و شەوقى مىردووى ئەو بۆپە چەور و دێـزەى بەدىوارەكانەوەيە، ئىبراھىم ئەسىرىنيان تورشى غەمۆكىيەكى كتوپىر كىرد، ييارەك ك مەعدەنى ئەر كەسانە بور كە بەرگەي نەخۇشى مندالەكانيان ناگرن، به لام بهوه دا بنیشه رم بوو بگری، شته کانی بنده نگ برده وه ناو خنی. ویستی بروات و سویاسی دکتورهکان بکات، به لام به شیمان بووهوه، چونکه بهوردی نهیدهزانی چیپان بن کورهکهی کردوه، نهیدهویست کورهکهی لیّره دا بمریّت، شهم خه سته خانه به شویّنیّکی باش نییه بیّ مىردن، مىرۆڭ ھەرچىيەكى كىردوە دەبئىت ھەولىدات لىە جېگايەكى دى بمريّت، هـهر جاريّک هاتبيّت بـق خهسته خانه ريّکه وتـي مردنيّکي کـردوه، هەمىشە خەلكانىكى بىنيوە دەگرىن و خەلكانىكىشى بىنيوە بە مەلە لە ناو قاوشته کاندا راده که ن، به لام نه مشته و دونیا له وه هیمنتره به که لکی مردن بينت. دلنيابوو سبهي له ههموو شتيك تيدهگات، به لام ئيستا كاتى ئەرەبور لە دلەوە دۆھابكات كورەكەي سەلامەت بينت... ئىدى لەم شهوه ساردهی رستاندا، لهوه زیاتر هیچی تر نهدهکرا.

له رۆژى دووههمدا ههموو شتێک روون و رۆشن بوو؛ ههموو شتێک… ناوى مهنگورى بابهگهوره لهوه ناسراوتربوو که ونبێت و بشاردرێتهوه، ئێوارێ دهیان کهس مهنگوریان به خوٚی و کلێته زستانه گهورهکهیهوه لهگهڵ ئهو کورهدا بینیبوو… به لام ئهوهی ئیبراهیم ئهسرین تێینهدهگهیشت ئهوهبوو، چی وا له مهنگوری بابهگهوره دهکات بیهوێت کورهکهی ئهو

بكوژيْت.

ئیبراهیم تهمهنی شهست و سی سال بوو، به لام ته واو پیر دیاربوو، پیریّکی پاک و تهمیز که ههمیشه کراسیّکی سپی ملوان پاکی له به ردابوو، له ههرده سالّییه وه تا نهمی یه یکجور جل ده پوشیّت، قاتی نیللی له گه ل کراسی سپی، رستانانیش ته نیا پالّتریه کی رهشی ده خاته سه ر. هه تا دوای مردنی ژنه که شی نه و عاده ته ی نه گوری، شه ش مانگ بوینباخیّکی رهشی به سبت و نیدی شتیّکی دیکه ی نه کرد. نیّستا به م جله پاکانه وه، به م قره پره سپییه وه که به خشیویتی به کچ و کوره کانیشی، وهستاوه و نازانیّت منداله که ی ده رای یا خود ده مریّت. بیستردوو سال بوو له شاره وانی فه رمانبه ربوو، گهله کنهیّنی گهوره ی نهم شاره ی ده زانی، به لام نیستا ناتوانیّت تیّبگات چ شتیّک کوریّکی زیره ک و به فامی وه ک مهنسور له گه ل سه رسه رییه کی وه ک مهنگوردا کوده کاته وه ... دلنیا شه چیروّکه که هه رچییه کی بیّت دوات رخه لک به جوریّکی تر ده یگیّینه وه .

خوی و کچهکانی له ناو بۆنی نهخۆشهکاندا دانیشتن، دوو کچهکه به جوزریّک بۆ براکهیان دلّشکاوبوون ئارام نهدهبوونهوه، گهرچی ههردووکیان رازی نهبوون تا بهتهواوی مهکیاج نهکهن بیّنهدهرهوه، بهلام ئهوه مانای ئهوه نهبوو بو براکهیان دلّ بهکهسهر نین. ئیبراهیم ئهسرین له دلّی خوّیدا گروتی «عهیبی ههره گهورهی ژنی ئهم شاره، ئهو خووگرتنه نهخوّشهیانه به مهکیاجهوه، کچهکان ههمان ئهو خووهیان بو ماوهتهوه که دایکی خوالیّخوشبوویان ههیبوو». بهلام ئیستا به حهسرهتیکهوه پرسی «چی لهم دوو کچه بهستهزمانه دیّت، گهر من و براکهشیان له ماوهیه کی کورتدا بمرین… چیان بهسهردیّت؟». له راستیدا هیچ وهلامیّکی پینهبوو. ئیبراهیم ئهسرین چهندجاریّک واهاته پیشچاوی که ئیزرائیل به خوّی و باله گهورهکانییهوه دهبینیّت، دلنیابوو ئهوه خوّیهتی، ئیزرائیل به خوّی و باله گهورهکانییهوه دهبینیّت، دلنیابوو ئهوه خوّیهتی، ئیزرائیله به لهشیّکی سپی و زهبهلاحهوه دهجیّته ناو قاوشهکان و دیتهوهدهریّ.

بینینی ئیزرائیل یهکیّک بور له دهرده بهردهوامهکانی ژیانی، لایهنی کهم مانگی جاریّک به ریّکهوت له شویّنی جیاواز و بوّنهی جیاوازدا ئیزرائیلی دهبینی. ئهگهرچی ئیبراهیم هیچ وهخت نویّری نهکردبوو، بهلام ئیرائیلی دهبیناوی به خودا ههبوو، هه تنا لهگه نجیشدا کاتیّک کوموّنیست بوو، ههرگیز باوه ری به خودا له ق نه بووبوو. ئیستا دلّنیابور مهسه لهی بینینی ئیزرائیل بهرهه می وه نه وز و ناثومیّدی و ریِشکه وییشکه ی خهیال بییه، به لکو بهرهه می بینینیّکی روّشنی چاوه کانیّتی، هه تنا جاریّک له خیره کان ههستیکرد روّد له نزیک ئه وه وه تیده پهریّت و سه یریده کات. به هیمنی به خوی گووت «به دلّنیاییه وه ئیزرائیل به شیّک له ژیانی لیّره دا دهباته سه ر، له م خهسته خانه یه دانه دانهی ده مه و به ده وه نه وزو و گووتی « ننا ئیزرائیل پیاویّکی بینیش نییه». ئه وه ی به ده نگی به رزگر جار گووتی « ننا ئیزرائیل پیاویّکی بینیش نییه». ئه وه ی به ده نگی به رز کورتی ده رایکیانه وه نور ده لیّد.

بهیانی ههموو شتیک پیشن بوو، چهندین کهس مهنگوپ و کامهرانی سهامایان له بهردهرکی ژیرزهمینهکهی خدری دوویاردا بینیبوو، بینیبوویان له بهردهرکی تهناسراودا دهچنه ژووری، شهو کهسانهش که مهنگوپ رایسپاردن کوپهکه بی بیمارستان بگوازنهوه، ههر ههمان قسهیانکرد... به لام هیشتا هیچ کهس راست و دروستی چیروکهکهی به تهواویی نهدهزانی.

ئه و پۆژه نزیک به نیبوه پر مهنگوری بابهگهوره به خنری و کلیته پروسییهکهیه وه له باغی به ر ده رکی خهسته خانه دا ده رکبه وت، هه ر مرز فینکی زیره ک ده یتوانی مینژووی ته واوی شاره که له پرخساریدا بخرینیته وه، وه ک ههندیک ناویانده نا سهگی کو لانه ته سکه کانی شار بوو. قسه و په فتاری له کرچه کونه کان و چایخانه تاریکه کاندا شیوه ی خویان وه رگرتبوو، له هونه ری جنیوداند اپیاویکی تا خودا حه زبکات لیزان بوو، به لام بو شهوه ی

بتوانيّت جارجار لهگهڵ بياوه بهريّزهكانيشدا قسهبكات، ساڵ دواي ساڵ دەستكارى ئەو فەرھەنگە رەشەي خۆي كردبوو. ھۆدى ھۆدى توانيبووى، رووی راستهقینهی مهنگوری بابهگهوره به دهمامکیکی ئهستوور له وشهی شيرين بشاريّتهوه، بُه لام دهمامكه كاني بوّئهوه نهبوون خه لُـک فريوبدات و له خشته بان به ربّت، به لكو بوّنه وه بوق زيات ربه ربّن بنويّنيّت و قسه كردني له دەمـودووى كەسانى ئاسابى نزيـك ببيتـەوە ... دەركەوتنـى لـەو نيوەرۆپەدا دلىي ئىبراھىم ئەسىرىنى راچلەكاند. بىنىنى ئەو لەبىرى ئەرەي تورەببكات ياخود بيخات سەر ھەواى ھەڭچووننكى باوكانە، بيخواستى خزى ميمنىيەكى كتوپىر دايگىرت. ئيبراميمى ئەسىرىن لەسەر يەكىك لە کورسیپهکانی ناو حهوشی گهورهی خهستهخانه دانیشتبوو، مهنگور دوای ئەرەي خىزى يىناساند، يىپگورت ھاتورە شىتەكانى بىق رورنېكاتەرە، تا بهدرق له زاری شهم و شهودوه نهیبیستیّت، راسته وخق به دهنگی بهرز، بهجۆرنىك ھەمبور ئەرانىمى جىواردەور گونىيان لىنببور گورتى « نازانىم ئىەر بینهزاکهتانه چیپان لهسهر من گورتوره، دلنیابه که کورهکهت قهرزاری منه ... من دوق جار له مردن رزگارمکرد، به لام شته کان وابوون نه توانم له گه ليدا بيم بي خهسته خانه ... من دايكيشم له خهسته خانه بيت ناجم بەلايدا... خۆم برينى خۆم بە شەش تەقەل دوريوەتەرە و نەچورم بۆ لاى دكتۆر... مەسەلەكە بەوجۆرە نىيە كە خەلكى ناھەز گۆراويانەتەرە . شته که وایه که کورهکه ی تق حه زی له کچی فیکره ت گولدانچی کردوه، حەرنىك لەوجىۆرەي مىرۆف تووشى سىكچوون دەكات، شىتنىك نەلايەقى ئەمە و نهلایه قبی کچه که په ، من که یقیم به رجی وره حدیه پرویو چانه نایست ... خوّت دەمبىنى له عومرى حەزدا نەماوم... شتەكە ھىچى بى مىن نىيلە ... ئەوەندەپ كە كورەكەي سەلما دۆلان ئەگەر ئىدە بىناسىن، تورشى ھەمان

دەرد و ھەمان نەفامى بىروە، ئەويىش وەك كورەكىەى تىز بىه قوونيىش فرمىسىك بىز ئەو كچە دەرىزىنىت، ئىسىتا ئەو دەيەرىت كچەكەى فىكرەت گولدانچی بخوازیّت، وابیرده کاته وه بیکات به ژنی خوّی و ماره یبکات ... به لام خوّت ده زانیت، دوو سه گ ده توانن له یه ک قاپ بخوّن، به لام دوو عاشق ناتوانن... ئاوابوو که شته کان به هوی بیمیشکی و سه رگهرمی کامه رانی سه لماوه له ده ست ده رچوو... قسه وباسیّکی ساده که ده بوو شته کان ریخبخات و وایان لیبکات وه کو گول بروّن، له ده ست ده رچوو، من نه وهم بو کرا چه قبی دووه مم گرته وه ... خوای گه وره هیّنی دامی و له کانی خوید ا فریای که و تم. کامه رانی سه لما ره فیقه ، نه و له هانچوونی وه ها دا خوّی بو ناگیریّت ... کوریّکی ناکه سبه چه نییه، به شی خوّی پیاوه ... شتم لیدیوه بویه واده لیّم، ده زانم به شی خوّی پیاوه .. ده یه ویه وی خوشیده ویّت و که سی تر خوّشی ده یه وی سه ویستوه ...».

ئیبراهیم ئهسرین ناوی فیکرهت گولدانچی نهبیستبوو، پیاویکی خوشباوه پنهبوه، به قسه کانی مهنگو پکشباوه پنهبوه، به لام خیراتر له ئاسایی باوه پی به قسه کانی مهنگو کرد. ئه و لهمیده وه که درترین و ترسنا کترین، به لام سهر راستترین چه قوه شینی شار ناوبانگی مهنگوری بیستووه.

فيكروت گولدانچى تەنيا دواي زنجيرەپەك كاروسات بيىرى لەۋەكىردەۋە بگوازیده وه بن باکوور، تا سالی ۱۹۸۰ له بهغداد له بهریوهبهرایه تی دابهشکردنی ئارد، سەرپەرشىتى ھەندنىک عەمبىارى گەورەي دەكىرد كە ئاردىيان بىق سىوپا دابېندەكىرد، سىەرەتاي جەنىگ فرۆكمە ئىرانىيسەكان دووجار ئەو غەمبارەيان بۆردومانكىرد، يەلام فىكىرەت گولدانچى ھەردوق جارهکه به سه لامه تابه ناو ته یوتنزی تیکه لاویوونی شارد و باروت و خۆلىدا ھاتىدەرى. ھەردورجارەكىە فەرمانىيەر و كۆلھەلگىر و كىزانىي کوژراوی بهشی حیساباتی بهدهستی خنزی هه لگرتبور، سهرنجی شهو رەنگە تاببەتى و بيوينەيەي دابور كە تېكەلاوبوونى خوين لەگەل ئارددا دروستيدهكات. بـهلام فيكـرهت گولدانچـي تهنيا فهرمانبهريّكـي بالانهبـوو که لهسه ره تای په نجا کاندا بن خویندن جووبووه به غداد و دوای سیویینج ساڵ گەرابورەرە، بەلكو يياريكى خويندەواربور كە بەھۆى رۆشنبيرىيەكى بهربللوهوه ریزیکی زوری له وهزارهت و لای بهریوهبهرهکانی سهرو خوی ههبوو. رۆشىنبىرى فىكىرەت گولدانچى لەگەلنىك بوارى جياواز جياواز و دوور له پهکدا بوو، وهک چۆن زانيارىيەكى زۆرى دەربارەي رووهكى سەير و گیای ناوازه و گوله عاجباتیه کانی دونیا ههبور، ههمان شیوهش لەسمەر وردەكارىيەكانىي مىكانىكىي ئوتومىيىل و شىنوازى گەشەسمەندنى ماتوری هایدرولیکی و پهرهسهندنی راکیتی ناراستهگر شتی روری دهزانی.

سنووري شاروزانيه کاني گەلەک کاپەي لەخۆدەگرت، لە ئەدەپەرە بىگرە تا وردهکارییهکانی میرووی نیگارکیشان و حیکایهتی گهراله گهورهکان و تراژیدیای زاناکان و نهخرشی ناوازه و بیوینهی یادشاکان. لهسهردهمیکی ژیانیدا بیری له نوسینی کتیبیکی گهورهکردبورهوه دهریارهی شاره نفرۆكان، بابەتگەلىكى زۇرى لەسسەر كاولبورىنى شارەكان كۆكىردەوە لسە سهدوم و ناموراوه بیگره تا دهگاته سهر ویرانبوونی شاره گهورهکانی وهک «دریسدن» و «ستالینگراد» له میرووی نویدا. به لام زیان ههرگین بواریکی ئەوتىزى يىنەدابور كە بەراسىتى زانيارىيەكانى بخاتەكار. لە ههموق ژبانیدا تهنیا چوار وتاری نوسیبوو، که ههریهکهیان له بوارتکدا بوون و ههریه که شیان له گزفاریکی جیاوازدا بلاوبوویوونه وه، سهره تای گەنجى گووتارىكى درىئى لەسەر گەراڭە ئەوروپىيەكان نوسى، ھەولىدابوق ب کۆمەلنىک نەخشەي زۆر ورد ھەندنىک ھەللەي گەورە بىق مىزوونوسىە ئەوروپىيەكان راستېكاتەۋە كە ھۆندەي كار دەگاتە سەر مۆژۇق و جوگرافياي خۆرهـه لات بهجۆریکی مندالانه شـوینه کان و سـالروژه کان تیکه لاوده کـهن. وتارهکهی هاوشانی باشکویهک بوی دهربارهی شهو نامیده کونانهی دەرياوانەكان لـه سـەدەي جـوارى زاينىيەوە تا سـەدەي يـازدە بەكاريانهيّناوە، هاوشان بهگهلهک وینهی دهگمهن و ناوازه دهریارهی فورمی قبیلهنمای ديريان و ئاميريكي نهزاناراو كه ئهو ئهستيرهييوي بيده ليات. وتاره كاني ترى فيكروت ئيحسان گولدانچى، يەكۆكيان دەرياروي كاريگەرپى زينگەيە لەسمەر مۆسىيقاي خۆرھەلاتى دىرىن، پەكىكى دىشىيان دەرىيارەي گرىنى ئۆدىپى كە شانامەي فىردەوسىيدا، ئەوي دىكەپان دەربارەي كارىگەرى گوڭى بەيبونىه لەسمەر ئەنزىماتى ناو لىەش و ھەر سىپكيان لىە سىي گۆفارى ناودارى زەمانى خۆيدا چاپكراون، تۆوەگلانى تەواوەتى فىكرەت گولدانچى لەگەل بازرگانى ئارددا دەگەريتەرە بى نارەراستى شەستەكان، زهماننیک لهگه ل وه فدیکی ده وله تیدا ده رواته یه کیتی سر قینت و له وی لهگهڵ ئۆكرانىيەكاندا گرێبەندێكى گرنگى هێنانى ئاردى سىپى مۆردەكات. شاره زایی گولدانچی له گهلیک زمانی بیگانه دا کومه کیده کات له و دهمه وه تا سەرەتاى ھەشىتاكان لە زۆر رۆكەرتننامەى ھۆنانى ئارددا بەشداربۆت. گولدانچی سهفهرهکانی دهخاته خزمهتی کرینی کتیبی ناوازه و نهخشهی دیرینن و شتی ئەنتیکەوه، له ماوەیەکی كەمدا دەیان ئەتلەسى رووەک، ئەتلەسىي تايبەت بە كانىزاكان، ئەتلەسىي رەنگاورەنىگ دەربارەي شىيوەكانى ماتـوور و بالـُـوّن و عهـتـر و گياندارانـي دهريـا و ميللهتانـي ديّريـن كوّدهكاتهوه . ئەتلەسمەكانى فىكىرەت گولدانچى كىم دەگەنىم سىمروو دوو سىمد بەرگىي تایبهتی له حهفتاکانی بهغدادا کومهنه کتیبیکی هیند گرنگ و ناوازه دهبن، له هیچ کتیبخانه یه کی ولات و له هیچ سهنته ریکی زانستیدا وهچنگ ناكەون. كتيبخانەكەي دەبيتە ھۆيەكى گەورەي شانازى ئەو، ھەر كەس ئەر كتيبە دەگمەنانە دەبينيت، سەرسامانە دەلىيت «واى خواى گەورە، وای بابهگیان ... فیکره ت بهگ تق چیت دروستکردوه ». به لام لهگه ل نه و کتیبخانه گهوره و خولیا شیتانه په شدا بن نهوهی ببیت به پیاوی زانست، گولدانچی له هیچ یه کنیک له و بوارانهی جنیگای بایه خی بوون، نه بوو به كەسىنكى دىار و بەرجەسىتە، غەمى بەختۈكرىنى ماڭ و منداڭ بەجۆرىك له مهسههی کرین و دابهشکردنی گهنم و نارددا نوقمیدهکهن، کاتیکی زۆر كەمىي بىق خولىيا راسىتەقىنەكانى خىقى دەمىننىتسەرە . ئىەرە وادەكات ســهردهماننک وهک پیاویکی بیدهنگ و مـون و غهمگیـن دهربکهویـت کــه كەس لە ماللەوە بەدروسىتى ئازانىت بىر لە چى دەكاتەوە. لەسمەرەتاي حەفتاكانىدا ژنەكىەى تووشىي سىيل دەبئىت، پىدەچىنىت سىەرقالى فىكرەت به دونیا تایبهتییه که ی خویهوه و نوقمبوونی له ناو کتیب و وهزیفهدا هۆيەكىي گرنگى ئەق دەردەي ژنەكەي بىن. «قەمەرخان» ي ژنىي بێـزار له تهپوتـوزی ئه و ههموو کتیبه نهخویندراوهیه، له بییاری و هاودهمیدا، هاورازی خوی تهنیا لای دراوسیکان دهدوریسهوه، هیسد له کاتی برنج برزاردن و فاستولیاجنین و بامی قنچککردندا لهگه آن ژنانی گه په کدا کوده بنته وه اسال له خانه نوشه وه شه و ده رده سامناکه ده گریست. قهمه رخان بخ دوو سال له خهسته خانه یه کی تایبه تدا له ده ره وه ی به غداد له دونیا جیاده کریته وه اله و ماوه یه دا فیکره ت گولادانچی وه که همیشه سه رقالی سه فه رو کوبوونه و و گه وره کردنی کتیبخانه که یه سال دوای سال په فه کانی به ته واوی ماله که دا ده کشیت و شوینین کی خالی جیناه یلایت له ماوه ی شازده سال ژن و میردایه تیدا، فیکره ت گولادانچی سی مندالی له قهمه رخان ده بیت کوپیکی چاوشین و قرزه رد که کوپه گه وره یه تی و ناوی نیزار فیکره ته له گه ل دوو کچدا، گه وره که یان پروشه و بچکوله که یان سه وسه نه که کچیکی لاواز و نه خوشه که زور دره نگ

سالیّک قهمه رخان له قه ره نتینه داخراوه که ی خویدا له بیمارستانی تاییه ت به نهخوشییه کانی سینه و سیدا مرد، کوپه گهوره کهی چوارده سال تهمه نی بوو، پپوشه دوازده و سه وسه ن فیکره ت ته نیا پینیج سالان بوو. دوای مردنی دایکیان خیزانه که به سه رده میّکی گه له ک پهش و به پورگاریّکی گه لیّک تالّدا تیّپه پی. براکه یان گه نجیّکی سه ر به ده ردوه بوو، سالانی هه رزه کاری خوی به شیّره یه کی شیّتانه و جه نجال له کوچه کانی به غدادا برده سه ر، کوپه که له شازده سالیدا مهیخریّکی لیّزانی لیّده رچوو، هه ر نوو تیّکه ل به گروپیّکی ده هی ل و زوپنا بوو له وانه ی له یاریگاکاندا بیّ هاندانی تیپه وهرزشییه کان کوده بوونه وه، له ویّشدا تابلیّی زیندوو و چالاک و پرچوش بوو. سه ره پریی و گه نجیّتی شیّتانه ی نزار فیکره ت، هیچ له وه ناگوریّت ببیّته هاوریّیه کی نزیکی خوشکه کانی. کوپه که له وانه نییه ته واو پشتبکاته خیّزانه که ی و ته نیا دوای ناره زووه کانی خرّی بکه ویّت، هه میشه نه وه ی به به چوب و که دوو خوشکی هه یه و ده بیّت له بیریان نه کات. هه لبه رچاویووه که دوو خوشکی هه یه و ده بیّت له بیریان نه کات. هه لبه رخاوی ناه هلی که یه به و ده بیّت له بیریان نه کات.

تاقیکردنه وهی به کالوری ده دات، یله یه کی هیند به رز وه رده گریت ده یخاته ئەندازەي تەكتۆلۆرى. ئەو وينانەي دواتىر سەوسەن فىكىرەت لە يادەۋەرى خریدا بن نزاری مه لگرتووه، بیکرا نیگاری کوریکی چاوشین و قرزهردن که بهزورده خهنه په کی ههمیشه پیهوه سهری بهرزکردوته و و بهده ستیک جلى زانكۆوە بەرنىگادا دەروات. مندالەكانى فىكرەت گولدانچى دواى مردنى دایکیان خولیایه کی بیمانای ناودان و به خیوکردن و جوانکردنی باغچه بچکۆلەکىەى مالىيان دەكەرپتەسەر، نزاريىش ئەركاتانىەى لى يارىگاكانىدا خەرىكىي ھاواركىردن نىيە، كە ماڭەوە ئىيش كە باغەكەدا دەكات. « هەندىك رۇژ وام ھەسىتدەكرد ھەمبور گيانى لىه ھەلاللەدا زەرددەجىتەرە» سهوسهن فیکروت دواتر وای دوگووت، دوبیّت بلّیدن که فیکروت گرلدانچی پهیوهندییه کی زور خوش و هارمؤنی لهگه ل کوره کهیدا نهبوو، کے بےردموام باوکی بہوہ گوناهباردهکرد کے سےرقائی زوّر و بیّباکی مەرامىيەر ئازارەكانى دايكى ھۆكارى گەورەي كۆچى دواپى ئەو بوون. كه شهرى ئيران هه لگيرسا نزار فيكروت ئهو ساله له كۆليارى ئهندازه دەرچووبوو، لمه دەممەدا بىق يەكەمجار فىكىرەت گولدانچى بىدى لموه کردهوه که به خیزانهوه بگهرینهوه بن نیشتیمانی راستهقینهی خوی له باکوور. خونندنهوهی زور له بواری میتروودا ههستیکی بیشوهختی به كارەساتەكان تيا دروستكردبوق. كه سەدام خوسەين ھاتەسەركار و بـق پەكەمجار رەك دىكتاتۆرنىك لە بالكۆننىكى بەرزەرە سەرەتاى سەرھەلدانى دونيايهكي نويني راگهياند، فيكرهت گولدانچي لهناو حهشاماته شينتهكهدا سەرسامانە وەسىتابور و سىمىرىدەكرد. خويندنەرەكانى گولدانچى لىم ژیاننامه ی دیکتاتوره کاندا پیده گووت روژگاری زور تاریک و دوورودریدژ بەرئوەيە. ھەسىتىكى ناوەكى و زەنگىكى قايىم لىە دلىدا ئاگادارىدەكىردەوە که شهر ناههنگانهی ننستا، سهرهتای سالگهلیکی ترسناک و تاریکن. ئەر رۆژە كاتىك گولدانچى لە ياسىكى دووقاتى كۆندا لە «مەيدان» ھوه

به روو «بهیام» به ناو دونگی هوتاف و مؤسیقای ناهه نگگیراندا به ریکه وت له خهبائی ئهوهدا بوی که بیش ههموی کارهساته کان بکهویت و به جوریک له جوّرهکان ئیشه کهی خوّی بگوازیته وه بو به شی تهموین له باکوور. ئەردەم نىزار فىكىرەت لە بۆلى سىنھەمى كۆليىزى ئەندازە بور، نيازەكەي باوکی تووشی شنزکنکی گهورهی کنرد، مهسهه که همار شهوه نهبوی کوروکه یینی سهخت بینت سالی داهاتور بهتهنیا له بهشی ناوخویی بەسەرپەرىت، بەلكى نەيدەتوانى ئاسان دەست لە ھاورى بەغدادىيەكانى هه نگریت و واز له هاتوچوی باریگاکان بهینیت، به لام له ههموو نهوانه گرنگتىر ئەن بەنوەندىسە دادارىييە تونىدەي بىرى بە ئەسىيل يەلمازەرە كە ئەگەر بيانگوازتبايەتھوھ بىق شارىكى تىر درىزدىيدانىي نەكىردە و دروار دەبور. كورەكە ھېچى لەرە نەدەزانى كە فېكىرەت گولدانچى بېشىبىنى شهریکی ترسناک و گهوره دهکات، قوولبوونهوهی له میرووی خورهه لات و شهری تایهفه کونه کانیدا شهو ههستهی تیا سهورکردبوو که هاتنی دیکتاتوریکی تازه که مهیلیکی ترسناکی بق خودهرخستن ههیه، بهبی رودانی شهریکی گهوره تینایهریت. لهو ماوه دریدردی زیانیدا له شاریکی دەريائاساى وەك بەغدادا لەۋە تۆگەيشىتبوۋ كە ئۆستا ھەمۇۋ شىتەكان بۆ دەركەوتنىي كارەساتىكى گەورە كاملېوون، بېئەوھى بويرىت ترسەكانى لای نےزاری کوری ٹاشکرابکات، مؤی خولیاکانی خوی گیرابووہوہ بق ئەرەي ھىدى ھىدى بىردەبىت و ناتوانىت زياتىر لەگلەل كاروبارى جىر و بنیشووی دائیرهدا سهرقال بنت. نیازهکهی لای ههریهک له نزار و يروشه شۆرشىپكى راستەقىنەي دروستكرد، ھىجيان ئامادەنەبوون يېكراي ژیانیان له پهکیک له شاره بچوک و بیگیان و چهپهکهکانی باکووردا ببەنەسلەر. يروشلە للە ھەملووان تورەترېلوو، سلۆنگەي تورەبوونەكانىشلى ههمانشنيوه عاشنقانه بنور. ئنه له هاويني حهفتناو ههشنته وه، چهنند رۆژنک دوای جەژنى لەداپكبوونى ھەژدەساللەي خىزى لە يەكنىك لە باغە

گەورەكانى بەغىدادا بەيوەنىدى لەگەڭ كىورى ئەنسەرىكى بەرزى سىويادا بهستبور که ناوی «نهشتهت نیعمه» بور. کورهکه بهجوریک ریک و سهر راست بوو، پهیمانی دابووه پروشه له ماوهی سالیکدا بیخوازیت و بیکاته خیزانی خویی، ئیستا گهر بگهرابانایه تهوه بن کوردستان ههموی خەرنەكانى بەبادەچور و دەبايە بى ھەتاھەتايە لەر عەشىقە جياببيتەرە. تاکیہ کەسلیک کیہ بەبارکی گلووت بلق مەرجیگایا کا برؤیات لەگەلتىدا ديّے، تا مردن لهگه لتدا دهبم و هيچ كات... هيچ كات بهجيتناهيلّے، سەوسىەنى كچە بچوكى بور. تاكە مندالى زۆر نزيىك لىه گولدانچىيەوە سەوسەن بور، دواى مردنى دايكيان فيكرەت گولدانچى كچە بچكۆلەكەي خسته ژیر چاوهدیرییهکی زور تابیهت و بایهخیکی وهما بیوینهی بیدا، خەلكانتىكى زۇر لەر بارەرەدا نەبورن كەستىكى رەك ئەر كە بە ئەھلى كتيب ناسراوبوي، بتوانيت به و چهشنه سهرپه رشتى كچيكى مندال بكات. کچه که مندالییه وه که مخوینی و لاوازی لهگه لدا بوو، نیسکه کانیشی به ئەندازەي بىنوپسىت بەھىزىنەببوون تا بەرگەي ھەمبور ماندووپوونىنىك بگرىست. لەبەرئەرە ترسىپكى ھەمىشەيى لەگەڭدا بوق، مندالەكە تەنيا دواي مردنى دایکی به ته واوه تی ینیگرت و که و ته سه رزمان، چونکه باوکی به رده وام به کوردنبه کی ساف قسهی لهگه آیدا ده کرد، زمانی قسه کردنی به کوردی له زمانی خوشک و براکهی روونتر و بنگهردتربوو، فیکرهت گولدانچی بهجۆریک له جنورهکان توانسی وینه په کسی تهواو ئه فسانه یی ده ریاره ی كوردستان و شارهكان و هاوينه ههواره كاني له سهرى كچه به سته زمانه كه دا بچیننیت، که زورجار زیادهرهوییه کی نادروستی تیدابوو. له نه لبومه کانی گەنجىتى خۆپىدا دىمەنىي چىپا بەفراوپىيەكان و گونىدە خەرتورەكانىي نىپو دارستان و چهمی گهورهی پیر ماسی پیشانی کچهکهی دهدا، بینسهوهی هیچی دیکهی بن باسبکات. کچه که بهجوریک گهورهبوو، ناوی شارهکانی وهک ههولنس و ههلهبچه و نامیدی، ناوی هاوینهههوارهکانی وهک سوّلاف و

سهرسهنگ و گهلی وهک شوینی نهفسانهیی و خورافی ده هاتنه بهرگوییی. فیکرهت گولدانچی که راسته وخق نهیده ویرا به منداله کانی بلیت جهنگی ترسناک و سهرده مانی زور تاریک به ریوهن، له قسه کردنه کانیدا به چپه وه بق سهوسهنی درکاند که سالانی داهاتوی ئهم ولاته گهلیک خویناوی دهبن.

پروشه فیکرهت له سالّی یهکهمی زانکودا شوویکرد، باوکی تهواوی شووکردنهکهی وهک شتیکی مندالانه سهیردهکرد. نهو لهلای سهوسهن دهیگووت «من دهزانم پروشه بهخته وهر نابیّت». بهلام نهوهی دواتر سهوسهن فهراموّشی نهکرد، نه و قسه دریّژانهی فیکرهت گولّدانچی بوو دهربارهی جهنگ. گولّدانچی لهسهر چهندهها کتیّب و نهتلهسی گهوره گهوره بو کچهکهی روونکرده وه جهنگ چییه، نیگاری شاره ویّرانهکانی پیشاندا، سوپاکان له کاتی مارشکردندا، سهربازهکان به خوّیان و خوده ناسنینهکانیانه وه له سهنگهردا، لوولهی ترسناکی توّیهکان کاتیک لیّشاوی ناگریان لیّدیّته دهره وه. تهقینه وهی خومیارهکان له گورهپانی جهنگدا، ههلاههلابوونی سهربازان، مردنی به کومهل، نیگاری گهنجانی بریندار له قور و لیته ی بهرهکاندا، گوردانی چهقیو له بهفردا، نهفسهرانی برسی و کروّله له سههولّبهندانی زستاندا، دیلهکان له تابووری دوورودریّداد، شارانی سووتاو، ژهنرالانی ماندوو له دوکهلّ و باروتدا.

زهحمه ته مرزف تیبگات بی فیکره تولادانچی هینده مهراقی بووه باسی جهنگ بی کچیکی نه خوش و مندالسکار بیکات گولادانچی هه و لهسه ره تاو به چه شنه کان کنری ترسه کانی ناو روحی خنری بی سه وسه ن گواسته وه منداله که له تهمه نیکی ناسک و زووه وه شه و هه سته ی تیدا دروستبوو که له ولاتیکی سامناک و شوینیکی ترسناکدا ده ژی به رله چهند مانگیک له بزردومانی فروکه جهنگییه کانی ئیران بی به غداد کچه که تووشی شه و ده رده ده بیت به رده وام سه یری کتیبه کانی

کاریگهری نیگارهکانی شه پلهسه رکچه که کوشنده ده بن، به چه شنیک باوکی ناچارده بنیت بن شه وه ی دیوه که می تری ژیانیشی پیشان بدات، ده رگای ژووری کتیبخانه که ی بن بکات وه تا زیات به تلهسه ناوازه کانی گول و ماسی و بالنده کانیش ببینیت ... سه وسه ن گولدانچی له و ژووره دا وینه ی به نده ر و شار و سه رزه مینی زوّر ده بینیت که له کتیبه کانی باوکیدا خه و توون . کاریگه ری بینینی وینه جوانه کان له سه رسه وسه ن باوکیدا خه ویزه که تا شه و شه وه ی فروّکه کان به غدادیان بوّردومانکرد زوّر له هاوسه نگی سروشتی خیّرانی گولدانچی به ریّگایه کی ته ماوی و ده ست پیکردنی جه نگدا ژیانی خیّرانی گولدانچی به ریّگایه کی ته ماوی و تاریکدا ده روات و ژیانیان به رو غه م لاده دات و به ره و په شیّویی ده گریّیت .

ئەر ھەواللەي كە كامەرانى سەلما و مەنگورى بابەگەورە قوتابىيەكى زانكۆپيان بـه چەقـــق برينداركــردوه، بەيانــي رۆژى دووەم خێـرا بڵاوبــووەوه٠ نزیکی دوو سال بوو مەنگور له بەزمى لەوجۆرەوە نەئالابوو، لەبەرئەوە هەوالەكە زۆر زور لە قەيسەرىيەكان و ناو چايخانەكانەرە گەيشتە ھەموق دوکاندار و کاسبهکانی بازار، که پیکرا مهنگوری بابهگهورهیان دهناسی. سه عات يازده هه واله كه به سن جورى جياواز لاى خاليد ناموون بوو. هـهر سـێ چيرۆكەكـه بەشـێوەي جيـاواز باسـيان لـه شـهره چەقـۆي دوو گەنىج دەكىرد كىه لەسسەر كىيكى بەغدايىي بەشسەرھاتوون، خالىد ئامىوون له مندالسه وه له ناو دهنگو و درؤی کاسیاندا ده ژیا، دهیزانی چون حیکایه ته کان تیکه ل به خهیال و خواست و غهریزه ی بیاوانی برسی ناو بازار دەبن، بەرەدا ناوى كچۆكى غەرىبى بەغدايىي لە مەسەلەكەدا بور، دلنی به ته واوی ترسا، زوریه ی ژنانس شاری ده ناسی، جگه له سەوسىەن فىكىرەت و خوشىكەكەي كچىي غەربېنى بەغدايىي تىر لىھ شاردا نىيە شاپسىتەي ئەرەبىت شەرەجەقۆي لەسلەر بكرىت. للە نىسوان يازدە و پازدهونیودا کومه لیک تهلهفونی بهولاولادا کرد تا له راستی شتهکان تيبكات. دواجار هەواليكى دەستكەرت كە تەوار دلى ترسان. كەستكى نزیک له مهنگوری بابهگهورهوه که ههتا نهو بهیانیپهش لهگهلیدا بهرچایی خواردوه بنيگووت که مهسهلهکه راسته وخل پهيوهندي به کچي پياوينکه وه خالید ئاموون ئیستا دلنیابوو سهوسهن فیکرهت ئاگای لهم شه په نییه که دوو ههتیوی پروپوی کردوویانه، کهچی لهگهل ئهوه شدا به ردهوام دلنی دهله رزی. دوای ته له فونه که ده ده رگای دوکانه کهی داخست و به فیاته چکولانه کهی گهرایه و مالین، گهرچی ئه میرو دونیا وه کی روزانی پیشوو سارد نه بوو، به لام هه ستی به له رزیکی کوشنده کرد له له شیدا، هه ستیکرد شتیک له ناوه وه له رزی لیده هینیت. له دلنی خویدا ئه وه دووباره کرده وه «ژنان به مجوره عاشق نابن... قه ت خوشه ویستی ئاوها شینتیان ناکات». له و ساته دا پر به دل حه زیده کرد هه ریه که له کوره برینداره که و کامه رانی سه لما له نزیکه وه ببینیت.

خالید ئاموون گەنجیکی زور جوان نهبوو، پیاویکی سپیکهلانهی باریک و قبر کورت بوو، چهناگهیهکی باریکی ههبوو که دریزییهکی نائاسایی بهدهموچاوی بهخشیبوو، جروتیک چاوی بادهمی گهوره، بهلام جروتیک بروی باریک و دریزیش که روخساری کهسیکی غهمؤکی و گومانکاریان دهدا به نیگاکانی، ئهستهم بوو مروق تهنیا بهسهیرکردنی روخساری بزانیت ههست بهچی دهکات، تاکه شتیک وای لیدهکرد لای ژنان کهسیکی

سهرنجراکیش بیت ئه و تالوزییهی ناو نیگای بوو، ئه و چاوانهی که ئاسان نەدەخوپنرانەۋە، بەدبوپكدا لە فرىشتەپەكى دەستخەرق و بەدبوپكى دیشدا له پیاوکورژیک دهچوو بق دهرفهتیک بگهریت دهستی خقی بوهشيننيت. هـهر كـهس سـهيريبكردبايه دهيزاني لهيهككاتـدا دهتوانيّت هـهم ناسک و همه م دلره قیش بیت. شهوه ی که هه رگیز نه داری نه بینیوه و رۆزگارى ھەۋارى نەۋىياۋە، ئاسان لە روخسارىدا نەدەبىنىرا، وادەردەكەوت وهک ئەوھى ئەمىرى بەسەر ماڵ و ساماندا كەوتبىت و رابوردووى يربيت له روزانی ناخوش، ههندیکجار جوله و تهماشاکردنهکانی شبتیک له شیرزه پیان بنوه دیاربوو نهوه پان دهشارده وه که نهم گهنجه کوری پهکنیک له خیزانه داراکانی شاره، ههندینک له کریاره ژنهکان سهرهتا وایانده زانی ئیشکه ریکی کریگرته یه نهوه ک خاوه نی راسته قینه ی ناود ارترین كۆگاى شار، بەلام كە دەمى دەكردەوە، دەنگى جۆرنىك لەرە و چەشنىك سهدای تیدابوو، وای له ههرکهس دهکرد ناوربداتهوه، وایدهکرد باوهری بنبکه پست و حه زبکه پست زیات ر قسه بکات و گویدگریست . هه ندیک له وانه ی له نزیکه وه توره بوونه کانیان بینیوه ده زانن له کاتی توره بووندا تؤنیکی وشک و بیزهنگ دهکهویت سهر دهنگی، تؤنیکی سارد که موجرکه به لهشي ئادەمىدا دەھىنىت. كىم كىەس ئىەر دەموچاۋەى دوۋەمىيان لىه خالید ئامروندا بینیبو، کچان وهک کوریکی هیمن سهپریاندهکرد که شتیک شهرم و بیدهنگی زوری تیدایه . به لام خالید ناموون دهیتوانی به چهشننک پر رق بیت خوشی لنیدهترسا و سلّی لندهکردهوه، ئهو له نیّو قهیسه رییه کاندا فیربوویو چون هه سته کانی خوی بشاریته وه، رقی له زوربهی دوکاندارهکانی هاوسینی بوو، خوشی به هیچ یهک لهو هاورنیانه نەدەهات كه لەگەلپاندا دەپخواردەوە، بەلام دەپتوانى ھەمبور ئەو ھەسىتانە بشارىختەرە و ھىجيان دەرنەخات، لەگەل ئەرەشىدا لەگەل سەوسىن فىكرەتىدا شىتۆكى تىرە، ھەسىتدەكات ھۆزۆكى لىە تواناى خىۋى

گەورەتىر يارى يېدەكات.

تا دوینی کیشه ی ههره گهوره ی خالید ناموون نهوه بوو، حون خۆشەرىستى خۆي بۆ سەرسەن فىكرەت ئاشكرابكات، ئىستا كىشەبەكى گەورەتىرى ھەپە ... رُق، لـه ئېوارەدا شوشىھىەك شەربەتى نادر و ياكەتېك بسکیتی مه لگرت و چوو بی بیمارستان، قاوش به قاوش و ژوور به ژوور گهرا، جهنجانی و بیکدادان و قهرهبانغی ناو سانونهکان دهرفهتی نهوهیان پیبه خشی به ناسانی له ناو به شه کاندا بسوریته وه و له سسته رو تیمارینچهکان پرسپاریکات، پهکهمجاریوو له ژبانیدا خزی وهک گهنجیکی يـوكاوه و كهسـاس دههاتـه بهرجـاو، جاكهتێكـي قاوهيـي كهمێـک درێــژ و بلوسیکی رستانهی ملداری له بهردابوی که پتر تهنهاییان ناشکرادهکرد. که گهیشته بهر قهرهویّلهکهی مهنسور، خهلکیّکی زوّری بینی بق دیدهنی بریندارهکه هاتبوون، له ناو ههموویاندا له کوره زامدارهکه نزیکبووهوه و بەقورلىي سەيرىكرد، ھۆنىد قىرول و بۆدەنگ لۆيروانى سەرنجى ھەمروانى راكيشا . لەگەل مەنسىور ئەسىرىندا يېكەۋە سىھىرى يەكدىيان كىرد، مەنسىور ييشتر ئهم كورهى نهبينيسوو، بهلام بينهوهي بيريكاتهوه، تهنيا له شنوهی نیگاکردن و غهمگینیدا تنگهیشت که پهکنکه له عاشقهکانی سەوسەن فیکرەت. نیگای شتیکی تاببەتی تیدابور که دوینی ئیواره له چاوانی کامهرانی سهلماشدا بینیبووی، شتیک نزیکدهبیتهوه له شیتی، له كلَّيه كردنيِّكي كتويـر. كهسـيان ييويسـتيان بـهوه نهبـوو هيــ بليّـن، خالید نامبوون هەسبتیکرد لبه ناخبی دلّبهوه ناواته خبوازه نبهم برینبداره بمریّت، شهریه ته کهی دانیا و به ده نگیکی سیارد گروتی «تومیّدم وایه، زوق شىفات بنىت».

خالید ئاموون هاتبوو بیبینیت و بزانیت ئهم کوره له چی دهچیت. گهنجیکی لاواز و سادهبوو که به کاریگهریی برینهکهی دوینی و نهشتهرگهرییهکهی شهو رهنگ زهرد و نیوهگیان دهردهکهوت، به لام لهگه ل ئەر كەمەرشىيەدا ھىشتا جوان دەينواند، ئىستا دلنيابور ئەم مەنسورى ئەسرىنە كەسىكە دەبىت مرۆف ئاسان وەرىنەگرىت، تەواو تېگەيشت بىق كامهرانى سهلما ويستويّتى بيكوريّت. له دلّى خوّيدا گووتى «خودايه جهند له عاشق دهچینت». کورهکه جوره نیگایهکی روّمانسیانهی ههیه که لهم شاره دا بن خوشه ويستى زور ييويسته . به سه رزه نشته وه به خنى گووت «خەوتنى زۆر لەگەل قەحبەكاندا، روخسارى عاشقى ليسەندوومەتەرە». شەبۆلى خىراخىراي ميوانەكان كەم كەم لە قەرەويلەكە دووريانخستەرە، سالونه که پرسوو له و ژنانهی له به رخویانه وه فرمیسکیان ده رشت و دوّعایان له سهبهبکاری برینداربوونه که دهگرت، ههموو پور و پورزای زل زل بوون که عهبای شور و بؤنی کهرووی بهر بهلاعه و سهرمای دەرەوەپان لەگەل خۆپاندا دەھىناپە ناو خەسىتەخانەكەرە. كە زمارەي میوانه کان کهمیک زوربوون، خالیدی ناموون به دورفه تی زانی بیده نگ برواته دەرەوه . له ساڵۆنەكەدا فەراشىڭكى زەبەلاح پەنجەرەيەكى گەورەي كردهوه و تكايكرد ميوانهكان كهمينك لهسهرغق قسهبكهن. خاليد ناموون له نیهانی خوّیدا بیاری لهوه ده کاردهوه بو شهم له عاشق ناچیّت، ناخع عاشقان له بنهرهتدا روخساريكي جياوازتريان ههيه؟ دلنيابوو نهو سەرسەن فىكرەتى لەم كورە خۆشىتردەرىت، گورتىي « ئەگەر كامەرانى سهلما واهه لهشه و شنیتانه رهفتاری نهکردبایه، لهوانه بوو مهنگوری بابه گهوره ئهم کوره به شیمانبکاته وه ». به لام یاش که مینک دوود لی گووتی «هیچ کهسیکم نه دیوه ناوها له عاشق بچیت، خوای گهوره من بن وا نيم». لهبهر دهرگای خهسته خانه که دا جاريکي تر هه ستيکرده وه که لهرزیکی کوشندهی لیّدیّت، له ماشیّنهکهدا بهر لهوهی بهرهو مالّهوه لیخوریّت بهدهنگی بهرز گورتی «بهر له شهوی شهمه دهبیّت بچمه پیشنی، هەركەسنىك زووتىر لەوانى تىر قىاچ داننىت شانسى زۆرتىرى ھەيە». وایگووت، به لام له رؤحیدا هه ستی به لاوازییه کنی گهوره کرد.

خزشی و بهختهوهربیهکانی خیزانی گولدانچی دهرههق به دهرچوونی نــزار فیکــرەت لــه کۆلێــژي ئەنــدازە ماوەپەکــي زۆري نەخاپەنــد. لەگــەڵ دەسىتىپكردنى جەنگىدا كورەكى بە يلەي ئەنسەرى يەك ئەسىتېرە، گوازرایه وه بن که تیبه ی جاکسازی ماشین و که رهسته سه ریازییه کان له فەيلەقىي دوو. ھەڭبەت ئىزار فىكىرەت دەپتوانىي ئاسانتر لـ ھاوتەمەنانىي خـزى لـه سـویا هه لبینت، خزشه ویستی هـزی سـه ره کی جوونی نـزار فیکرهت بور بق جەنگ، يان دەبايە بروات بق جەنگ ياخود بە يېشىنيارەكەي باوکی روزامه ند بنت و به خنزانه وه بگوازنه وه بن باکوور تا ناسان نەكەرىتە دەست ئەر تىپە تاپبەتيانەي لە سەرتاسەرى ولاتدا ھەلاتەكانى شهريان تيرباران دەكىرد. لەگەڵ دەستىپكردنى جەنگدا فىكىرەت گوڵدانجى جاریکی دی ههولیکی دیکهی دایهوه، کور و کچه گهورهکهی بخاته سهر ئەو بروايەي بگوازنەوە بى يەكىك لە شارەكانى كوردسىتان، بەلام نىزار فیکروت نهیدوتوانی بیار لهووبکاتهوه که دوتوانیت به ههلهاتوویی له شاریکی باکووردا بازی، نیزار فیکروت دوپویست خوی ووک فیداکاریکی بِيْوِيْنِهِي خَرْشهويستى نيشانبدات، بهجۆريْكى بِيْمانا ئەوھ جووبووھ سـەرىيەرە كـە چرونـى بــ جەنـگ گەورەتريــن بەلگـەى خۆشەرىسـتىيە. سه وسه ن فیکره ت هه مور قسه کانی نزاری گوی لیبور، که ناشکرا وینه یه کی راسته قینه ی له سه رجه نگ نه بوو ... واریکه وت چه نند روزیک

به ر له گواستنه وهی نزار بق به شی پیشه وهی به ره کانی شه ر، پروشه ی خوشکی شوویکات، نهشته تکه کوریکی شهرمن و کهمدوویوو، تهوکات يتر له ساليّک بوو سهريازيوو، كاتيّک پروشهي گواستهوه ناههنگه كهيان پەكىكى بور لە ئاھەنگە گەررەكانى ئەر رەرزە، باركى نەشئەت ۋەنراڭىكى بەرزى سىوپا بىور ھەر بەر يۆردانە زمارەيەكى زۆر لە بيارانى بەرزى دەوللەت و بەرپرسانى خىزبىي بىق ئەو ئاھەنگە داۋەتكردىيوو. فېكىرەت گولدانچىي گەرچىي خۆشىي فەرمانبەرىكىي بالاي دەوللەت بور، بەلام لەنساق ئىمۇ خەلكىمە لوۋىتىسەرز ۋايلەپسەرزەدا، خىزى نامىق ۋانەگۈنجساق ۋ بچوک دەبىنى، لە ئاھەنگەكەي پروشەدا، لە ئەنسەرە بەرزەكانى ھۆزى دەريابىيەرە تىا فرۆكەرات چالاكەكانى جەنىگ بەشىداربورن، ئاھەنگەك وہک شاہی میرزادہیہک ٹافسانہی ہوو، بهجۆرینک دواتر میے یہک لے سەرسىەن فىكىرەت و پروشىھ ئىەن ئۆۋارەپەيان يادنەكىرد كىھ سىمماي زۆر تیدا کرا، گورانیبیری بهناوبانگ گورانیان تیا گووت و پیاوهکان شهرایی زۆرپان تیا نۆشی، نەشئەت گەرچى مالنكى گەورەي بىق زەماوەندەكەي به هنی که ش و هه وای جه نگه وه له مالی گولدانچی باوکیدا بمینیته وه . باوكى نەشئەت لەو ئەنسەرە فانەتىكانە بور كە بەشداربورنى كورەكەي له جهنگدا به ئەركېكى رۆحى و ئەخلاقىي دەزانىي. كورەكمە گەنجېكىي ئەسمەرى چاورەش بوو كە ترسىپكى گەورەي لە ھەببەتى دايك و بابى ھەببور كە ھەردوركيان لە مالىشەرە رەك ۋەنرالى راستەقىنە لە گۆرەبانى جەنگىدا رەڧتارياندەكىرد. ئەوەي كچێكىي كىوردى ھەڵېژاردىلوو بيكاتبە خیزانی خوی، سهره تا خیزانه کهی تووشی خوریه و دلته نگی کرد، ئهوان خيرانيك بوون بابيرانيان له ريزى ييشهوهى ناسيوناليسته عهرهبهكاني ولاتبدا بوون، ئيستا كوريكيان له ناكاو ژنيكى كورد دەھينيت، ئەوھ هه والنيک بور ليوا نيعمه ي تورشي دوودلي و په شوکان کرد... کورد

له کولتووری خیزانه که دا وینه ی کرمه لیک درنده ی کیوی و بینامانیان ههبوی. کورهکه گهرچیی له زوّر شتدا لاواز و زهبوون دهردهکهوت، بهلام له مهسههی ژنهیناندا شتیک له خوگری و بتهوی نیشاندا که کهس چاوهروانی نهبوی، کیکایهتی شه و خوشهویستییه دریدهی سالیک زیاتس بوو به کاغهز و تهلهفون و پهکدي بينيني کورت کورت دريدهي ههبوو، له خهیالی کورهکهدا رهههندیکی وهما بیروزی وهرگرتبوو که نهدهکرا ریگابدات میروی سیاسی خیزانه که ریگربیت له بهردهمیدا، ئیواره یه کیان به دەنگیکی رۆشن و زمانیکی روون به جهنابی لیوای گووت، که له مالیشه وه له ژیر رؤیه ئاوریشمییه کاندا هه رکراس و یانتؤلی خاکی لەبەردەكرد «ئەوەي ژنەكەم كورد بيّت، ماناي ئەوە نىيە كە منداللەكانى من عەرەبى راستەقىنە دەرناچن. سويندى كوريكى دلسۆزت بۆ دەخۆم هه موی شتیک ده که م بن شه وه ی منداله کانم به رفح و به زمان عه ره ب بن». يروشه فيكرهت له مانگي يهكهمي شووكردنييهوه، لهبهر سهختي شهر و نهبوونی مۆلهت و جهنگی بهردهوام لهبهرهکاندا، بهشی نقدی كاتەكانىي بەتەنىيا ياخبود لله ماللىي باوكىندا دەبردەسلەر، سەوسلەن لەركاتبەرە دەپتوانى بېينىت خۆشەرىسىتى تىاچ ئەندازەيبەك مىرۆف لبه ليواري كارەسات نزيكدەكاتەرە، پروشە لەو مارەپەدا خەسىرەتيكى زۆرى بِيِّ مِيْرِده كِهِي دهخوارد، له يهكيْك له مِرْلُه تهكاندا بِيْسْنياري ئهوهي بِيّ نەشىئەت كىرد كىم يىان لىم رېكاي يەيوەندىيەكانىي باوكىيمەوم ھەولېدات بیگوازنه وه بر جنگایه ک له پشتی به ره کان و دوور له شهر یاخود له رنیگای خزمه کانی خزیانه وه له باکوور هه لبین و له رنیگای نیرانه وه به ره و دەرەوە سەفەربكەن، بەلام كورەكە نەيدەتوانىي بچيتىە ژيىر بارى ھيچ یه که له و دوو داواکارییه، له روویه کدا خوّی خالّی نهبوو له حهماسه تی نیشتیمانیه روه ره گیله کان، به سه ریکی دیش ده یزانی کاریکی له و جهشنه پاشهرۆژى سياسىي و سەربازى باوكىي دەخاتىه مەترسىپيەكى گەورەۋە و

لەوانەيە بە تياچوونى تەوارەتى ئەو كۆتايى بيت. ئەو چەند مانگەى كە لە سەنگەرەكانى ريىزى يەكەمدا ژيابوو، چەندەھا چيرۆكى دەربارەى ئەر ئەفسەرە گەورانە بيستبوو كە تيربارانكراون، ھەتا دەربارەى ئەو رووداوانەش حيكايەتى بيستبوو كە ژنى ئەوجىقرە كەسانە گياراون و بەدەستەجەمعى لە لايەن كۆمانىدۆ تايبەتەكانى سەرۆكەۋە لاقەكىراون. ئەوانە ھىق و بەھانەيەكى گەورەبوون تازە زاواكە دۆزەخى جەنگى لەدۆرەخى ھەلھاتىن يېباشترېيت.

كاتنك ئاگرى جەنگ بلنسەي سەند سەوسەن فيكروت جواردەسال بوو؛ که نزاری برای گرازرایه وه بن به روکانی جهنگ نزیک ئیلام کحه که هندی هندی تورشی بنخهوییه کی گهوره بوو، بهشی زوری شهوانی له كتنيخانهكهي گولدانچييدا دهبرده سهر، لهوي بهدهم خواردنهوهي قاوهي عەرەبىي و بۆنكردنىي گوڭى مۆخلەك و خىق رارەشلاندن لەسلەر كورسىيە حِرِّلانتِبْاساكەي باوكى، لە خويندنەرەي كتيبەكانىدا قىول بورەرە. کتیّب لای سه رسه ن شبتیک بور ده پتوانی هه سور جیهان له خوبگریّت، ههموو جیهان، تهنیا دوو شت نهبیت «بون» و «دهنگ»، سهوسهن چاوی لیکدهنا و شتهکان تا دوا سنوور له بهرچاوی بهرجهستهدهبوون، لهخه یالیدا رهنگ و شیوه و جوله ی ههموه مهخلوقاتی ناو کتیبه کانی دەبىنى، بەلام ئەرەي دەپترساند بىدەنگى كتىبەكان بور ... ترسىناكترىن شتی دونیا لای سه رسه نبیده نکی کتیب بور الهه نه ناو هەمبور كتيبيكدا سهدان دەنگ قسهدەكات، بەلام كە ھەلىدەگرتىن، كە سەيرى وينەكانى دەكردن، كە گويى دەنا بە بەرگەكانيانەوە، نە ھىجى دەبىست و نە ھىچى بۆن دەكرد. سەوسەن لە مندالىيەوە ھەر كتىبىكى داده خست، له گه ل داخستنی کتیبه که دا چاوی لیکده نا و هه موو شتیکی دەبىنى، شارەكانى دەبىنى كە با بە ناوپاندا ھەڭدەكات، ئەسىيەكانى دەبىنى كە غار دەدەن، شەمەندەفەرەكانى دەبىنى تورە بە نيو چياكاندا دەرۆن، بالەوانەكانى دەبىنى لەسەر پىخەفى مەرگ فرمىسك لە چاويان دیّته خواری، عاشقه کانی دهبینی که باوه شده که ن به یه کدا، به لام گویّی له هیچ نهبوو، کتیبه کان و وینه کان گهردونیکی گهوره ی بیدهنگ بوون. سهوسهن له کتیبهکانهوه یهک شت فیربوو، رقی له جهنگ بیت و پیشی سهرسام بیّت. ههر لهو دهمهدا خولیای خویندنهوهی ژیانی گهراله گەورەكان كەوتەسەرى، ھەر لەو دەمەدا خەونى بەوەوم بينى ميرديكى گەراڭى ھەبيىت، پربيىت لە حىكايەت دەربارەى ھەمور كونىج و كەلينىكى دونیا . شهویکیان له کاتیکدا به چهشنیکی مندالانه له کورسیپهکهی باوکیدا خوی راده ژهند، به پروشهی خوشکی گووت «گهر میرده کهتت خۆشىدەويىت واى لىبكە نەچىت بىق شەر، بىيبىلىن با بىروات بىق سەفەر، چونکه شهر ههموو پیاوهکان، ههتا باشترینیان دهگورینت بن گامیشیکی گهوره گهوره». ئهو بۆچوونه مايهى گفتوگۆيهكى تونىد و دوور و درينىژ بوو له نێوان خوشکهکاندا. هيچ مهخلوقێک نهبوو وهک پروشه فیکرهت خيرا بگري، به جوري ههنسکوکه و ئهسرينوان بوو، ههموو به ئهميرهي گرینــۆکان ناویاندهنــا . بابــی و خزمهکانــی پیّیــان وابــوو دوای شــووکردنی باشتردهبیّت، به لام که بووشه خاوهن میّدد ههر خاتوونس گرینوکان بوو. پروشه به دهم فرمیسکهوه به خوشکهکهی گووت «نهوهی وا له نەشىئەت دەكات بىروات بىق جەنگ، درىدەيى نىيە، بەلكو خۆشەويسىتىيە». دواتریش گووتی «تهنیا پیاوه زوّر عاشقهکان دهچن بوّ شهر». ناکوّکی و ناتهبایی خوشکهکان به چهشنیک بوو، دهبایه باوکیان بکهویته نێوانيانهوه ، پروشه لای وابوو سهوسهن بێڕهحمانه دهرههق به مێردهکهی ئەر قسەدەكات. فىكرەت گولدانچى لە چەنىد دانىشتنىكى تايبەتىدا لەگەل کیـژه بچوکهکهیدا ههوڵیدا ئهوهی تێبگهێنێت که لهوانهیه عهشق نهوهک خواستی مرؤفکوژی، یان دلسوزی بو دیکتاتور پیاوان بنیریت بو جهنگ. گووتی « له ولاتی ئیمهدا ههندیک پیاو پییان باشتره بمرن یان وهک درنده دەركەون، لەوەي لە خۆشەوپستىدا كەمتەرخەم دەرىكەون». بەلام کچه که به سهرسه ختبیه کی بیوینه وه گروتی « نهوه ی له بیناوی ژنیکدا بروات بن شهر، لای من گهمژهیه که وهکو نهوانی تار، بگاره له ههموی ئەرانى تىر گەمزەترىشە». فىكرەت گولدانچى بە كچەكەي گورت « زۆربەي سەربازانى دونيا بە خۆشى خۆيان ناچىن بىق شەر، بەلكى ئازارەكانى، ھەڭھاتىن زۆرجار لە ئازارەكانى جەنگ قورسىترە، بۆيە خەڭكى ھەندېكمار جەنگىيان بېخۆشىترە، ھەنىدى كەسىيش بىق رزگاركردنى ئازىزەكانىيان لىه ترس و دلهراوكي دهچن بن شهر، دهبيت تن باوهرت بهوهبيت ... دلنيام رۆزنىك گەورەبورىت و يەكنكت خۆشۈپست باشتر تىدەگەيت». كىزەكە به ساردیبهکهوه که تا نهندازهیهک دلّی باوکی راچلهکاند گورتی «هیچ كات كەسىم ھێنىد خۆشىناوێت له پێناويدا باوەر به شەر بهێنىم... سوێندت بن دهخنوم رقم له ههر پیاویک دهبیت وابیریکاته وه ... من تا نهمرق تەنيا رقم لەو بياوانەيە كە سىر دەخۆن يان قايان چەوردەكەن و بق دواوه هه ليدهده نه وه به لام له ئيستاوه رقم له و پياوانه ش ده بيت كه له ينناوي خۆشەويسىتىدا دەچىن بىق جەنگ»، ئاشىكرا رقىي كىۋەكە لـە جەنگ شیوههکی زور پرهنسیپ نامینی وهردهگرت، که روژ دوای روژ دهکهوته سهروو ههمبوو شبتيكي تبرهوه ، به لام له گه ل رقيشندا له جه نگه خانمه بچکۆلەکە مەيلىكى سەيرى نىشاندا بۆ بىستنى ھەمور شتىك و زانىنى ههمسور همهوال و ورده کاربیسه ک کمه له بسهره داگیرسساوه کانی بینکدادانسهوه ده هاتن ... وه ک ئه وه ی به دیویکی دیدا له زهت له ته ماشاکردن و بیستنی ھەوالەكانى جەنگ بىينىت.

لهسالی ۱۹۸۳ دا نهشتهت نیعمه کوژرا و تهنیا دوای شهش مانگ لاشهکهی له زونگاوهکانی باشوردا دوزرایهوه.

كامەرانىي سەلما لەرانە نەبىرى بزانىت چىۆن تەغبىيار لىە خۆشەرىسىتى بكات. مەنگورى بابەگەورە بە فىكىرەت گولدانچى گورت «موسىيەتى ههره گهورهی نُهم کوره نهوهیه نازانیّت ههتا نامهیه کی خوّشهویستیش بنوستنت، به لكو راستت دهونت هه تا نازاننت به راستی نامه به كيش بخویننیتهوه، کورهکه خویندهواری تهواوی نبیه، به لام نهخویندهواریش نیپه . له راستیدا گهر دهتهویت کچهکهت تووشی دهردهسهری خویندهواران نه یه ت، کامه ران باشترین که سینکه کچه که تنی بده پتین ... باشترین زاوا بی کچێکی جرانی وهک خانمی بچوکی ئێوه، کهسێکه سیفاتی زوری نهبێت، به لِين نُيْرُوهُ لِهُ مِن بِيرِسِن، سِيفاتي زوْرِ سِهْرِ لِهُ مِروَفُ دهشيوينيْت. کچه که تان پیویستی به میردیک ته سلیمی جوانبیه که ی ببیت ... من دەزانىم كورەك ك گەنجىدا مېردېكى باش دەرناچېت، بەلام راستت دەويىت، له بىرىدا دەبيت پەكىك له باشترىن بياوانى ئەم شارە، مىن كەسىپكى درۆزن نيم، رقيشىم لله ھلەر شىتپكە للە قورنىي درۆزنەكانلەرە بيّتهدهريّ. هيـوادارم ناوبانگـي خرايـم نهبيّته مايـهي ئـهوهي وابزانـن شتهکان به خرایسی دهگیرمهوه، مهزهبی من خبراب گیرانهوهی تیدا نىيىه ... ئىمەى يىاو دوو جۆريىن، ھەمانە لە گەنجىدا لەگەڵ ژنەكانماندا باشین و ههشمانه له پیریدا باشدهبین. به لام باشترین پیاو نهوانهن که له دواییدا دهبنه میردی باش، من نهوهم له ژنانی زور قهیره بیستووه. ههموو ئهو پیاوانهی له گهنجیدا دهسته وهستان و بنیه شن، له پیریدا خه لکانی توره و ناحالی ده رده چن، بته ویّت و نه ته ویّت به وجرّ ره یه همموو که سنک چهند سالنکی گهمژه یی له ژیانیدا ههیه ... هه ر که سنک نوو چهموشی خوّی تنیه ریّنیت، ده توانیّت نوو ببیّته پیاو، برّیه کامه رانی سه لما له و که سانه یه که عومر ده یانکات به پیاو ... ئه و له توخمی چه قوّ وه شنی سه عدی مه لا سابرین و که ریمی دایه گولشه ن و عومه ری مام په پوله یه، که جاران چه قوّکیّش بوون و نیّستا قوماره که ی لیّده رکه یت خه نکیّکی باشیان لیّده رچوه ... به نده خوّشم له و تیپ و توخمه م، هه رله و تیپ و توخمه م.».

فیکرهت گولدانچی به تهواوهتی نهیدهزانی شهم پیاوه چی دهویت و باسی چی دهکات. به جوریکی تهماوی تنگهیشت یهکیک ههیه دهیهویّت کچهکهی بخوازیّت. مهنگوری بابهگهوره نزیکی چارهکیّک بوو هاتبوو، چارهکیّک بوو سهیری دیکوّری ناومالّی گولدانچی دهکرد، سهیری پهیکهرهکانی بودا و ئیکوّنه تهختهکان و دهمامکه ئهفریقییهکان و پهیکهرهکانی مهسیحی دهکرد، شهوه له پال دهیهها تابلوی خهتدا که ههندیّک سورهتی قورئانیان لهسهر نهخشکرابوو، ههندیّکی دیشیان وینهی جیاواز جیاوازی ههندیّک مزگهوت و فوّتوگرافی ههندیّک مهرقهدی ناسراوی لهسهریوو.

دیوارهکانی ژوورهکهی گولدانچی بهجوریک سهیربوو، مهنگور کهمیک بهلاغه تی ناسایی خوی لهدهستدا و له و خاله وه دهستی پیکرد که کامهرانی کلوری سهلما دولان بهته واوه تی نازانیت نامه بنوسیت. له راستیدا نهده باید وه ها شهیدادا لهوه وه دهست پیبکات، بهجهه نه که نازانیت نامه بنوسیت، به شی ههره زوری پیاوی شهم شاره له وانه ن له ژیانیاندا نامه بان نهنوسیوه، دائیرهی پوست بیششترین و بیماناترین فهرمانگهی شارهکه یه، بو دهبیت مرؤف له

ناساندنی عاشیقیکی وا دلسیوردا لهوهوه دهست پیبکات که خهت و قههٔ همی تهواو نییه .

مەنگور لىه سىاتى يەكەمسەرە ھەسىتىكرد خىراپ دەسىتى پېكىردوە. په شرخکاننکی کتویتر و ونبووننکی له خاکاو وایان کردیوو له ویوه دهست پینکات، به دریزایی ریگا بیری لهوه دهکردهوه گهر کامهرانی سهلما بیزانیبایه نامه بنوسیت، بیزانیبایه وهک عاشقانی تر تهعبیر له خبوی بكات، لەوانەبور هيچ يەك لىەم كىشانەي تووش نەيەت. ئەومى لىە گەنجىدا مەنگورى خسىتە سىھار رىكاي چەقۆۋەشاندن، بىزمانى بوو... ئەرەي بەھرەپەكىت نەبنىت لە قسىەكردندا، دەتىكات بە چەقۆكنىش. هەسىتىدەكرد كامەرانىيش بە ھەميان ريبگادا دەروات، ئەق ريگايەي ئەق له گەنجىيەۋە يېيىدا ھاتوۋە. بەر لەۋەي لە تەمەنى سىيوپىنى سالىدا مامۆسىتايەك بگريىت، يارمەتىبىدات وشمەي نىوى فېرىبېت و گوزارەكانى ریکبکاته و و نهریتی قسه کردنی خنوی باشتریکات، له ناوه و ههمیشه په شنوکاو و نائارام بوو. جارنک به مامزستاکهی گووت «بهشی ههره زۆرى شەرەچەقۆكانى ژيانىم، بەھىزى ترسەۋە بوۋن لە قسىەكردن». مەنگور جوار سال به نهینی وانهی خویندبوو، جوار سال بینهوهی بهیلیت هیچ كهس ينيبزاننيت. له مندالييهكي زووهوه دايكي بهدهردهكهي دهزاني، ئەرەي نەيدەتوانى قسەبكات و قىرى خىزى رادەكىشا و سەرى بە دار و دیواردا دهکیشا نیشانهی لال بوونیکی رؤحی بوون. له گهنجیدا له کاتی شهرهکاندا زویانی وهها له دهمیدا گیریدهکرد و له گهرویدا کلافهدهبوو، خەرىكېلوق دەپخنكانىد. دايكى بەردەۋام يېيگوۋتېلوق «ئىلەق گرېپ لىم زمانتىدا دەتكورىنىت». كە بەرىگاۋەببور بىق مالىي فىكىرەت گولدانچى، خهیالی لای شهو دهنگ و هاواره زامدارانهبوی که لهکاتی شهردا گهروی دهگرن، ههندیک ههناسهی تاساو و وشهی خنکاو که بهربینی دهگرن و نايەنىەدەرى، ئەۋە تروشىي تېكچۈۈنى گەورەي دەكىرد، ھەمىشىھ سىاتېك بەرلەرەي تىكەللى شەربىت، شىتىكى لىدەھات رەك يەركەم،،، جۆرىك ليه نوسياني گهروو، نهجولاني زميان و هه لنه هاتنه وهي مه لاشيوو. نيسيتا يتر له سي سال بوي لهگهل چهقوکيش و قومارچپيهکاني شهم شارهدا تێڮەلارببور، بێئەرەي كەس بكورێت، لەگەڵ ئەر ھەمبور بەزمە ترسىناكەدا ک بینیویتی دهتوانیت شانازی بهوهوه بکات که مهنگوری بابهگهوره كەسى نەكوشتورە . ھىچ شىتىك لەرە خۆشىتر نىپ مىرۆف بياركور نەبىت. ئەرە لەزەتىكە تەنيا ئەرانە دەيزانىن كە رەك ئەر ھەردەم لەسەر ئەر هێڵه وهستاون که مروشی ئاسایی له پیاوکوژ جیادهکاتهوه، هێڵێکه کهم كبەس وەك ئەو دەتوانىت ماوەيەكى درىئ لەسبەرى بومستىت، بېئەوەي بكەرىيت ... بەرامىيەر كامەرانى سىەلما ھەسىتى بىھ سىۆزىكى زۆر كىرد، حەزىدەكىرد ئەرىش بتوانىت تا ھەتاھەتاپە لەسلەر ئلەر ھىللى بورەسلىت و نەكەرىت. دلنيابوق كامبەران ليە دلبەرە كورىكىي تابلىيىت ياكبە، ليە دلّے خزیدا گورتی «چەقزكېشىنكى كۆن له هەر كەسىنكى تىر باشىتر خەڭك دەناسىت، ئىمە شارەزاي دلىن»، بېرېكردەۋە گەر ژنى بهيناپە و مندالی ببایہ ئیستا زارؤکہی لہ تەمەنی کامەراندا بور، بەلام دلنیابور هيچ باوكٽيک حەزناكات كورەكىمى وەك كاممەران بينت. نا نەيدەويسىت کورهکهی بکهویته ناو دونیای قومارچی و چهقزکیشانهوه، سوزی بو کامهرانی سهلما وهک سوزی باوکان نبیه، شویکی تاره ... زور بیگری و بى داواكارىيىه . خۆشەويستى باوك يىرە لە داواكارى سەخت . ھەناسەيەكى هەڭكىشار خۆشىماڭ بىرو كبە بارك نىيلە .

دویننی شه و دوای بریندارکردنی مهنسوری نهسرین ههستیکرد شتهکان تهواو به پیچهوانه ی تهگییری نهوه وه ده پون د لنیابوو گه ر کامه ران وه ک عاشقیکی غهمگین و دلشکاو بری، گهنجیکی ترسناکی لیده رده چینت به خنوی گووت «کورهکه له و مهعده نهیه که نایه وینت بدورییت، هه رکسیکیش نهیه وینت بدورییت، شتی خرابی لیده وه شیته وه » دهستیکرد

به گیرفانی شه پواله که پدا و هه ستیکرد چه قبری پی نییه . نیستا دور سال بور شتیکی زور تایبه تی نه بایه چه قبری هه نه ده گرت، به لام هه رکاتیک ده ستی به گیرفانیدا ده کرد، ده ستی به رئه و به تالییه غه مگینه ده که وت. نیستا جیهان به چه شنیک گراوه ناتوانیت ناسان چه قبر هه نبگریت، که چی هه میشه هه ست به شوینه خالییه که ی ده کات ده ست که چی هه میشه هه ست به شوینه خالییه کهی ده کات ده ست به گیرفانه کانیدا ده کات، ده ستی ده چیت به و بزشاییه گهوره یه دا. له میژبو و ترسی له وه نه مابوو که س له لاکولانیکدا په لاماریبدات و بیداته به ر چه قبر و دورمنی پاسته قینه ی «قولی داود» بوره نه وی شه و وار سال له وه وه به و پیشمه رگایه تیدا تیا چووبوس دوای شه و دورمنیکی باش بی نه می وه ها گهوره ی نه بو و لایب ترسین بنیستا ده یویست نیشیکی باش بی نه می کوره بکات، بیباریزیت، نه می نیشیکی باش بی نه می کوره بکات، بیباریزیت، نه می نایس کیت.

دویّنی شهو به کامهرانی سهلمای گووت «ئهم شیّتییهی تو ههموو شیتیکی تیکدا، باوه پاکهم کچیّکی ناسکی وه ک ئهو کیبردی گولدانچی ههروا ئاسان بیّته ژیّر باری ئهوهی شوو به یه کیّک بکات که وه ک تی به چهقیّوه دهچیّت بی خوانبیّنی، کامهران تی مندالّیت... تی هیچ شیخ که ژن تینهگهیشتوویت، ههموو ئهو ناسکییه کهیان له سهرتویّری هیچ نبیه جگه له تویّکلیّکی تهنگ، ناسکییه کهیان له سهرتویّری ماست، له تویّکلّی پیاز تهنکتره، هیچ کهس نبیه بزانیّت بیبر له چی ماست، له تویّکلّی پیاز تهنکتره، هیچ کهس نبیه بزانیّت بیبر له چی ده که نهوه سهد ژنم دههیّنا... به لام سهیری دهموچاوی ژنی ئهم شاره ده کهم و هیچی تیا ناخویّنمهوه، نازانم چیّن بیرده که نهوه و بیبر له چی ده که نه و هیچی تیا ناخویّنمهوه، نازانم چیّن بیرده که نهوه و بیبر له چی ده که نه و هیچی تیا ناخویّنمهوه، نازانم ئهم سهوسه ن فیکره ته ی تی ناوها له حوزنا قوونی خیّن بیرده کاته وه ... نازانم ئهم سهوسه ن فیکره ته ی نهمشه و بزانیّت چیّن بیرده کاته وه ... نیستا دوای شه په چیروّکی نهمشه و بزانیّت چیّن بیرده کاته وه ... نیستا دوای شه په چیروّکی نهمشه و ، نیشه که خرابتر بوو... درخابک نهو کوره ی نیمرین نهمریّت، من قه ت دلّم به م کور و کالانه ی نهو کوره ی نیبراهیم نه سرین نهمریّت، من قه ت دلّم به م کور و کالانه ی

زانکتر ناسبووتیّت، ئهوان له توخمیّک و ئیمهش له توخمیّکی ترین، به لام وامهزانه که مین و تی لهناو چهقال و بهقالّی بازاردا خوّمان به شبت دهزانیین، خه لکی تریش ههمان حیسابمان بوده که نیستا وه که بیست سال لهمهویه رئیسه، ئهوانه گهر له پووش قسه نه کهن له رئیسره وه که حهیوان، وه که مهیمون سهیری مین و تی ده کهن، شاره که پریووه له خه لکی خوینده وار که ئیمهیان له حوشتری عهمامه بهسه ر لا سهیرتره ... به لام گهر ئه و کوره ی ئیبراهیم ئهسرین نهمریّت لهوانه یه شبته که راستیکهینه وه ».

كامەرانى سەلما دۆلانى، ھەمىشە دواي ئەمجۆرە يېكدادانە خويناويانە په شیمان و غهمگین دیاربوو. مهنگوری بابهگهوره له حالهتی کورهکه تىدەگەيشىت، يىيگورت «لەبەرئەرەي تىق كەسىتكى باشىت رەھا غەمگىين دەبىت، مىن تاقىمكردۆتـەرە، مرۆشى باش دواي شـەر غەمگىـن دەبـن، بهره حمسه ت بن کاروانس دایسی و عولسه ی مسام غهنیس وابسوون، دوای چەقۆرەشاندن مەرچىيلەك بايلە غەمگىلىن دەبلورن، ھاەزار رەخملەت للە قەبرىان ھەردووكىان دلايكىان ھەبور لـە وينـەى نەبور... بـەلام باوكـم رق... ئەوەي چەقىق لە سىنگى چەپ بدەپىت... شىپتىش شىتى وا ناكات، ھەتـا شىينەى يورخەنانيىش كىه شىپتترين چەقۆكېشىه لىه مېـرووى ئىهم شارهدا شتی وای نهده کرد ... خوای گهوره، تق شهرکردن له کوی فيربووبيت؟»، يرسيارهكهي بيمانابوو، كامهراني سهلما شهر له كهسهوه فیرنه بووبوی، تا ئیستا چوار که سی بریندارکردبوی، بیشهوه ی خوی چەقۆيەكى بەربكەريىت، سەرەتا لەگەل دور ھاررىيىدا قوتابىيەكى يەيمانگاي مامۆستايانيان برينداركرد، كه لەسەر بەشە ميىرات لەگەڵ بىرا گەررەكەيدا كەوتبوۋە كۆشەۋە و ئەق رايسىياردېۋۇن تەمۆپېكەن، دواتىر لە بەر دلى قوتابىيەكى ئامادەپىي يېشەسازى كىھ دوور بەدوور دەيناسىي، چەقلۇي له مامۆستاپەكى بەشى مىكانىك دابور، دواجارىش شەرىك كە لە ژىر زەمىنەكەى «ئوتىلى باوەجان» ھاتبووەدەرى، ئەگەل «ئەكەي گولناز» و دوو چەكلى دۆسىتىدا بووپـوو بـه شـەرى، كـه كورەكـه بـه لوسـكەيەكى بيغيرهت تيكهيشتبوون و ويستبوويان ئهو شهوه چى لـ قوماردا بردۆتەوه لنيبسه نن. شهوه يهكهم شهرى راستهقينه بوو كامه رانس سهلما دولانس تيوه بگلينت و مهنگور له نزيكه وه بيبينينت. ئه و شهوه به راستى تيكه يشت که شهم کنوره به هره یه کنی گهوره یسه، شنیوه ی شنه رکردن و په لاماردانی «يوسف كەوپار»ى ھێنايەوھ ياد، بەناوبانگترين چەقۆكێشى شەستەكان، كه له سالمي حەفتاوچواردا له بۆردومانيكى فرۆكه دەولەتىيەكانىدا له ناوچهی پشده ر تیاچوو . ئه و نزیکی و لیکچوونه هزیه کی گهوره ی ئه و مهجهبه ته بنوو کنه مهنگوری بنه رمو شهو گهنجنه کیشنکرد. مهنگور شهو شهوه گووتی «من له راستیدا نازانم تق چهند شهم سهوسهن فیکرهتهت خۆشىدەويىت ... نازانىم. ئەرەنىدە ھەپ ھەسىتدەكەم لەر كاتەرەى بىسىتورتە كەسىپكى تىر ھەپ ھەزى لـ كىژەكەپ ئـاوا گرتگرتـووە، مـن پياوپكـى شاره زا نیم له خوشه ویستیدا، به لام واتیده کهم نه مجوّره گرگرتنانه زور پەيوەندىان بە عەشقەوە نەبئىت. راسىتت دەوئىت، مىن زەمانئكى زۆرە چاو دهگیرم و لهم شارهدا عاشقی راستهقینه نابینم، سی ساله شهم شاره عاشقى راستەقىنەى تىا دروست نەبووە، دواى خوالىخۇشىبوو «ئەنوەر زیوال» شتیکی تری وهک ئهو پهیدا نهبوتهوه ... ئهو گهورهترین عاشق بوو من بینیبیدم، دوای شهو درؤیه، عاشقی شرم نهدیده ... نهویش له وانه بوو که بو یار تک تک فرمیسک له قوونی دههات... خوین بـ خهبیبـه دادهنیشـت. حـهزی لـه رهخشـهی کچـی عاسـم ناغـا کردبـوو، كچەكە بە گاڭتەوە پێيگووت دەبێت پێنج ساڵ لە بەر قاپى ماڵەكەماندا وهک سمه دانیشیت و نهجولیت، تیده کهیت، پیسج سال هه لتروشکین، ئينجا شووى پيدهكهم... رهخشه خوّى به كچه ناغا دهزاني، لاي وابوو هەمبوق دەقبەرى شىاربازىر موڭكى باۋانىتى، ئەنبوھر زىبوال قەرمانبەرىكى داماوبوو له مهلاریا ... لهوانهی بر رژانی دهرمانی میشوله، دی به دی دهگهران ... له یه کیک له سهفه ره کانیدا ره خشه ده بینیت و شیتی ده بینیت ... تیدهگهیت ... من مندال بووم، تهمه نم چوارده سال بوو که بینیم، له یه کهم نیگاوه تیگهیشتم چون عه شق کردویتی به زوخال ... پینیم، له یه کهم نیگاوه تیگهیشتم چون عه شق کردویتی به زوخال ... پینیج سال له به رده مالی ره خشه دا کهوت، خه لک و خوا که پریان بی دروستکرد، نانیان بوده برد، جلیان بی ده هینا . ههمو دونیا ههولیدا په شیمانیبکاته وه ، به لام ئیشه کهی خوی له مه لاریا جیهیشت و له به و قابی ئافره ته که دا و هکو سه گ کهوت ... ئه وه عاشق بوو ... سی مانگ به رله وه ی پینیج ساله که ته واویبکات، شه و یکی به فرویاران له به رقابی ژنه که دا په قریای نه که و تبوو ... نا عاشقی وانوزه درین را ده وروعه یامه دا نییه » .

 کهویاری گهورهم بینیوه، لهگه نیدا ژیاوم، ده زانم چه ند شه رمی له ژنان ده کرد... تق یوسف که ویارت نه دیبوه، له به رئه و نازانیت چ به هره یه کوچه و کازاییه کی خواکرد بوو. به لام ئیمه پیاوانی ئه م شاره که له کرچه و کولانه ته سک و تروسکانه دا له دایک ده بین، ئه و گیره مان تیاده رده هینن بتوانین لهگه ن ژندا قسه بکه ین... من ده زانم توش ده ردی هم موو چه قرکیشه به ناوبانگه کانت همیه، نه خوشییه که ی تو ده ردیکه له زهمانی سوره ی مهرجان خان و ئیده ی سه ی گون و فارسی مه جید په شمه که وه له ناو چه قرکیشاندا بلاوبرت و هه ویان دایکیان ژنی شاره زه لاله تی بوو به ده ست ئه وانه وه ، به لام هه موویان دایکیان ژنی بی هیننان، چونکه که سیان غیره تی ئه وه یان نه بو و قسه لهگه ن ژنیک دا بکه ن . له وه ده چیت عیلله تیک بیت په یوه ندی به ئاو و هه وای شاره که و هه بنت »

تاکه ئومیّدی کامهرانی سهلما ئهوهبوو فیکرهت گولّدانچی و کچهکهی به خوازبیّنییهکی رهسمی رهزامهندبن. ئه و شهوه مهنگور گروتی «باشتره سهوسهن و باوکی به به سهرهاتی ئهمشه و بزانن... ئیسته کاتی ئهوهیه کچهکه تیّبگات که سیّک ههیه له پیّناوی ئهودا خویّن له قوونی خهلّک دهینیّت... بهوه دا تی نازانیت کاغه زی دلّداری بنوسیت، ئهوهی ئهمشه و دهییّت به جوّریّک له کاغهز، کچهکه ئهگهر وریابیّت ده توانیّت شته که بخویّنیّتهوه... به لام گری کویّره که نهوه یه نازانین ناخو له بهغدا خهلک بخویّنیّتهوه... به لام گری کویّره که نهوه یه نازانین ناخو له بهغدا دلّداری روّر کردوه، ماموّستای عهرهبییه، ههموو شتیّک لهو وهرده گرم و گهر زانیم شته که نابروچوونی تیّدا نییه، به نیشی پیاوی بیّحه یا دهرناچیّت، سبهی شهو خوّم دهچم بو لای گولّدانچی».

 سەركىشىيە گەررەكانى خىزى لەگەل ژنانى پايتەختىدا دەكىرد، يياويكى سميّل باريكى بالابهرزبور، كه بهردهوام به چاكهتيّكى خوّلهميّشى و هیله کنکی رمشه وه له نیواراندا دهرده که وت. نه و شهواوی به غدای وه ک جنگایهک ویّنادهکرد که کوچهیهکی تیا نبیه پیاوی تیا نائومیّد بیّت... كابرا شارهزايهكي كهورهي سوج و كهلهبهره شههوه تبيه كاني بايته خت بوو، گەرچى زۆر كەس بە قەيۆزنكى زۆر بلنى و درۆزنيان دەزانى، بەلام تائەركات ئەدرىسىنكى ئەداپىرى درق دەرچىت، مامۇسىتا للە مارومەكنى كەمىدا وهک شارهزاترین سۆزانیناسی بابته خت له شاردا ناوبانگی دهرکردسور، خه لک له کاتی سهفه ری به غدادا مشوره تو نامز رگارییان لیوه رده گرت. که گوینی له چیروکهکهی «مهنگوری بابهگهوره» و حیکایه تی قوتابییه بریندارهکهی زانکن گرت، به دهنگه گهورهکهی گووتی «هنی بابهگهوره گوێبگره، فيكرهت ئيحسان گوڵدانچي پهكێے بور له پياوه عاقلهكاني بايته خت ... گهر شبته كانيش قه بوول نه كات، وهك نهم به رازجنسانه ي ئيره ناسكات به گۆلمەز و تەپ و تۆز... برۆ لەسەر من، دەزانم بە دەستى بهتالٌ و باشهلی بیسهوه نایهیتهوه ... به لام توزی عهقلٌ و هوشی زیاتر لهگهلٌ خوّتدا بهره … تـوزي عهقـلٌ و هوشي زياتـر» . قسـه كاني ماموّسـتا تیننکیان دایه مهنگوری بابهگهوره به شتنک له برواوه بچنت بن مالی فيكروت گولدانچي. له بهیانی پۆژی دووهمدا خالید ئاموون، بینه وهی دوکانه که ی بکاته وه چوو بی چایخانه ی «پهپوله» ئازاد». دوینی ئیواره کامهرانی سهلما له وی بینرابوو. بیریکرده وه که دهبیت کابرا چ چاونه ترسیک بینت، دوای ئه و به زمه وا ئاشکرا خیزی ده ربخات... چ بیسل و دهستوه شینیکی بینچه حم بینت؟ کوپه که به ئاشکرا دوژهنیکه دهبیت ئاموون حیسابی تایبه تی بی بیات مهستیکرد ئه م کامه رانی سهلمایه دهبیت له جنسی تایبه تی بی بیات که تا ده که ون مل ناگیزنه دواوه، نه گینا چ مانایه کی ههیه، به مهبه ستی کوشتن که سیک برینداربکه یت و دواتر بینت رس و بینحیساب ده ربکه ویت و سل له هیچ ده ره نجامیک نه که یت و هه بین بینداهیم بین بینسانه ی نه وه بوو که دوژهنیکی ترسناکه و ده توانیت هه رکه سبکوژیت... شه و که هه والی پیگهیشت کامه رانی سهلما له چایخانه ی به به به سه و که هه والی پیگهیشت کامه رانی سهلما له چایخانه ی به به به ده و باسی ئه وه ی کردوه که هیچ که س جگه له و نابیت به میردی خاتوونی سه وسه ن فیکره ت خواریایه کی گه وردی تیدا دروست بود، بیبینیت.

چایخانهی پهپولهی ثازاد لهسهرهتای حهفتاکاندا جینگای کوبوونهوهی شاعیرانی ناکام بوو، ههموو دههاتن لهوی بهدهم گویگرتن له کاسیتی گورانیبیده کلاسیکییهکانهوه له ناهه و سکالای ناو شیعردا نوقم دهبوون

و حیکایه تی نازاره کانی خزیان ده گیزایه و و له خواردنه وه ی چای پهش و دوکه نی جگه ره دا خزیان ده خنکاند، به لام له سه ره تای هه شیاکانه وه پوخساری شوینه که زور گزرا، بوو به شوینی کربوونه وهی چهند گروپیکی جیاواز له خه نیک، وه که وه ستایانی کاشی، شوفیری پاسه نه فه ربه ره کان، هه نیدی ماموّستای خانه نشین، چهند ده لانیکی خانوو که نوسینگه ی خزیان نه بوو و له وی کاروباری کرین و فروّش تنیان جیه جیده کرد، جگه نویان نه بوو و له وی کاروباری کرین و فروّش تنیان جیه جیده کرد، جگه بوو له وانه ی زوربه ی کاته کانی نه و چایخانه یه دا ده برده سه ر. کوره که بیری بینی نه به دی بوو، له زه مانیکه وه که له قوتابخانه ی سه ره تایی بینیشین کی نه چووبووه ژیر باری کاریکه وه که له قوتابخانه ی سه ره تایی ده و نه مه نه ده بوو بتوانن به جوریوه ژیر باری کاریکه وه مه زاری پیوه ده رنوه مه رسه ختترین ده قرماردا هه بوو، که زوّر شه و سه رسه ختترین به لام به ختیکی بیوینه ی له قوماردا هه بوو، که زوّر شه و سه رسه ختترین قومار چییه کان له ناستیدا ده سته وه سازه ده مانه وه .

خالید ئاموون که چووه چایخانه که وه، برنی چایه کی رود کولار و هالاوی ساردی ههندیک قالبی سه هول که یه کیک له سه ر ته ختیکی گهوره ده یشکاندن چوو به پوویدا، چایخانه یه کی گهوره و پاکوته میز دیاربوو، گهرچی روز قه ره بالنغ بوو به لام شوینه کهی که میک بیده نگ هاته به رچاو، دوای سه عاتیک دانیشتن توانی کامه رانی سه لما له نیوان چاخوره کاندا بناسیته وه، گه نجیکی ئیجگار جوان بوو، به قریکی خاوی قه ترانی و سمیل و پیشینکی شهرایی و جووتیک چاوی سمیل و پیشینکی شهرایی و جووتیک چاوی قه شهدنگ. بینارامی و تو په بیدت نهمه چی بیت ... تق بلینی له سوپا له دلی خویدا گووتی «ده بیت ئهمه چی بیت ... تق بلینی له سوپا هه لنه هاتبیت راکردووی جه نگ نه بیت ؟». نه و بیروکه یه ی که هه لنه هاتبیت و بتوانیت به جوره کان به گرتنی به دات، که میک کارامیکرده وه، به لام خالید ناموون خوشی له سوپا بدات، که میک کارامیکرده وه، به لام خالید ناموون خوشی له سوپا

ھەڭھاتبور، بەرە دەزيا كە دەفتەرى خزمەتكردنى سوياي بەيارەيەكى زۆر له خانهی سهربازگری گشتیپهوه بهساخته مۆرکردبوو، بهجۆریک کهس نەيدەزانى ھەڭھاتىروى جەنگە، بەلام گەر بگىرىت و يەكىك بە تەوارەتى بچیّته بنج و بناوانی چیروّکه کهی نهوسا تووشی به لایه کی گهوره دهبیّت. كامه رانى سهلما بيباك جاى ده خوارده و تاوله يده كرد، به جوريك له یارپیه که دا نوقم بوو، هه ستی به چاوی خالید ناموون نه ده کرد که به و چەشىنە ورد سەرتاپاى دەپشىكنى. خالىد ئاموون ئۆسىتا ھەسىتىدەكرد لەبەردەم ئەم دوق گەنجەدا شانسىپكى ئەوتىزى نىيە، ھەردوركىيان لەم ئافرەتىدا نەخەوتلوون، بەلام دلنيابلو ئەر رئانلەي دىنلە كۆگاكەي ئەم له و رُنانه نبين که مرزق عاشقيان بيت يان ئه وان عاشقي که س بن، سروشتى ياريكردن لهگه ل ژنانى كۆگاكەدا شتېكى تىرە، بەلام سەوسەن فیکرهت له و کچانه په که مرزف پان دهبیت شینتانه عاشقی بیت یاخود دەسىتى لێھەڵگرێـت و لـه بيرخـۆى بەرێتـەوە . بيـرى لەوەكـردەوە كـه ئەگـەر سەرسەن فیکرەت تەوارى روودارەكە بېيستېت، دەشىپت چۆن بيىر لەم كامهراني سهلمايه بكاتهوه، ههوليدا دهموجاوي سهوسهن لهجوره ساتیکی وه هادا بهینیتهوه بیشجاوی خوی، به لام نهیتوانی، که له کاتی تاوله کردن و چاخواردنه وه دا بهوردی لنیراما، کوره که بنته ندازه جوان بوو، شتیک له کیویتی و رامنه کراوی تیدایه که ههر نافره تیک له ریشهوه دەھەرتنىت، لەگەل مەنسور ئەسىرىندا نمونەيەكى تەواو جياوازە . ئەسىرين کوریکی ناسکی شارپیه، که شتیکی زوّر له روّمانسییهتی تیدایه، چاوانی خَرْشهویستی لیدهتکیّت، باریکی و غهمزکییهکهی، باریکی و غهمزکی عاشقه بەستەزمانەكانە، بەلام كامەرانى سىەلما بەھەمان بلىھ بەزەپى و ره حمی مرؤف ناجولْنِننِت، له جانه وه ریّکی در ده چیّت، به لام جانه وه ریّکی قەشسەنگ، جانەوەرىكى يال بە ئافرەتسەرە دەنىت بچىتسە ناو گىرەوى

رامكردن و دەستەمۆكردنىيەوھ ياخود بچيته سەر خولياى خۆشاردنەوھ له ژیربالی و دالده وه رگرتن له نامیزیدا. به لام نهی نهم چییه؟ خالید ناصوون چییه؟. دلنیابوو له روخساریدا سیحریکی وهما دلرفینی نییه بیکاته کهسیک کچه که به چاو نوقانه وه شووی بیبکات، هیند هه په له هەردووكىيان دەولەمەندتىرە، لىه ھەردووكىيان باشىتر دەتوانىيت خەونەكانىي کچه بهیننیتهدی، چاوانیشی نهینییهکی تیدایه که ژنان حهزی بیدهکهن، بیدهنگتر و نالوزتره، جگه لهوهی پاشهروزی له ههردووکیان مسوگهرتر و ماڵــي لــه هەردووكىيــان ئارامتــره . كــي چووزانێـت، كــي دەڵێـِـت كىيژەكــه لــهـو توخمه نبیه که حهزی بهجوره زیانیکی بنده رده سهرسه، لهگه ل منردیکی گەنج و يارەداردا، كى دەڭيت راستەرخى ئەم ھەڭنابرىرىت. دوائەوھ ئەم دەتوانىت بەدرۇش بىسەلمىنىت كە لەسىوپا ئازادكراوە و دەردى سەربازى بهدواره نییه، ئهره پهکیکه له ههره خاله گرنگهکانی هارسهرگیری لەمىرۆدا... بەلام لىه ناخىي دللەوە دەيزانىي گەر كىۋەكمە لىه رۆحىشىيدا وهک روخساری دهرهوهی رؤمانسی بینت، شهوا ژیانی له ته ک مهمدا سیارد و مردوو دەنوينيت ... كىچ ھەيە بىق ئەوەى يەك سەعاتى رۆمانسىيانە بڑی، هەمور ژیانی خوی دەكات به قوربانی. بهلام ئیستا هەستیدەكرد مەترسىي ھەرە گەورەي يېشىدەمى ئەو كامەرانى سەلمايە. گەر سەوسەن فیکرهتیش رازی بیت شووی بیبکات، شتهکان بیدهردهسهرییهکی گهوره تينايهرن، به لام له دلمي خويدا سويندي خوارد كه ئاسان سهوسهن فیکروت نهدات به دوستهوو.

له تهنیشتیه وه گهچکاریکی پیر ماستاوی دهخوارده و باسی نرخی وهستای گهچکاری له شاره کانی تردا ده کرد. خالید ناموون بینه وه ی زوّر خهیالی لای فه زا و قسه کانی ناو چایخانه که بیّت، بیری له ریّگایه ک دهکرده وه نهم کوره له پیشده م خوّی لادات و له سه وسه نی دووریخاته وه کوره که قه د و بالایه کی بیّوینه ی هه بوو، پته وییه کی گه وره ی ماسولکه و

ئەستوورىيەكى سەرنجراكىشى مىل و ناوشان، بە جۆرىدى خالىد ئامىوون لە بەردەمىدا رپوەللە و بىنجورم دەينواند، ئىستا كە سەيرىدەكرد دانىيابوو لەبەردەمىدا ھىچ شانسىنكى نىيە، ھەستىكرد ئەمىرى رۆرىنكى رەشە لە ريانىدا، لە دالى خۆيدا گووتى «ئاخىق دەبىت سەوسەن فىكرەت عاشقى ترىشىي ھەبىتى؟». بەلام بەر لەوەى كەس ھەسىتى پىنىكات دەبايە ھەستىت و چايخانەكە بەجىنبهىلىنىت، بىق يەكەمجار لە بەردەم ئەر چايخانەيەدا بىرى لە كوشىتنى كامەرانى سەلما كىردەوه.

پروشته لیه پرستهی متبریم گهنجهکهندا تووشتی ههروستکی دورونتی قورس هات و وای لیهات فیی توند و چهند نوبهتیکی هیستیریی بیگریت. دوای تهواویوونی پرسهکه، پروشه بهتهواوهتی گهرایهوه بن مالی فیکرهت گرلدانچی، به لام هنند غهمگین و تهنیا و لاوازیوی شنتیکی له و پروشه قەشەنگەي جاران نەدەچىور كە سىاڭنگ لەرەرپەر لىھ زومارەندەكەپىدا نیبوهی پایته ختی سه رسام کردبوو، که له گه ل فیکره تی باوکیدا له تاکسیبهک لهبهردهم دهرگای مالی خویاندا وهستا و سهوسهن رایکرد بق ئەرەي جانتا و كەلوپەلەكانىيان لۆرەربگرىت، بروشەي وەك مەخلوقىكى غەربىپ ھاتە بەرچار كىھ جېگاي بەزەبيەكى زۆرە، بەلام ئەرە رېگاي ئەرەي لىنەگىرت بەر خوشىكە برىنىدارەي بلىنت، كورۇرانى مىبردە گەنجەكەي بەھىزى خۆشەويسىتى ئەرەرە بورە، لەبەرئەرە دەبنىت تا مارە دلسىززى يادگارىيەكانى بىت و لەۋەفادا شور بە كەسىكى دىكە ئەكات. ئەگەرچى قسهکانی سهوسهن بریک له راستیان تیّدابوو، به لام فیکرهت گولّدانچی، سەوسىەنى بېبەزەپىي و دلىرەق ھاتىھ بەرچىاو، فىكىرەت ويسىتى كەمنىك لەگلەڭ كچلە بچوكەكەپىدا قىسلەبكات، ئىل بەرجىڭرە بەراپلەر خوشىكەكەي دلروق نەبنىت، بەلام خانىم بەجۆرنىك لە بنباكىيەو، گورتى « كى كە عاشق بور، دەبيّت تا كۆتايى لەگەليدا بروات، تاكۆتايى». ئەمشىيوە بيركردنەۋەپيەي سەۋستەن، باۋكى لىھ دللەۋە زۆر ترستان، سەۋستەن لىەق

ساله گەرماندى ھەرزەكارىدا، لەگەل ھەمبور ناسكى و جوانىدا، نەخۇشى و لاوازیی و سهرئیشهی ههمیشهیی وازیان لینهدههینا، زوریهی کاتهکان تەنها و غەمگىن ديارىوو، بەردەوام بە تراكسوتېكى يەمەپيەرە يان لە ژوررهکهی خویدا یان له کتیبخانه گهورهکهی باوکیدا خهریکی کتیب خویندنه وه بوو، خولیایه کی سهیری ههبوو لهسه ر بالنده و گول و ئاسەوارە گەورە و كۆنەكانى دونىيا شىت بخوينىتسەوە، زانيارىيەكانى لە هەندىكى بواردا گەيشىتبورە ئاسىتى زۆر بلنىد. بەدەگمەن نەبىت كويتى له گۆرانى ئەدەگىرت، شەوانىش تەنىيا ئەو كاتانىە سەيرى تەلەڧزىۆنىي دەكىرد كە لاشىمى كورژراۋەكانى جەنگىي يېشاندەدا. كېژەك لەگەلىك شتدا بيبهزهيى دەردەكەرت، لەزەتىكى شاردراوەشى لەرە دەبىنى ئازارى خوشكهكهى بدات. لهگهل نهخوشييه ناديارهكانيشدا، عهزيمهت و ئىرادەيەكى گەررەي ھەببور. كچنىك ببور لەرانىەي ئاسبان راي خۆيبان دروستدهکهن، به لام زور به زهجمه تدهیگورن، ئه و هیر و رهقیتییه گەورەپەي لەگەل ئەو روخسارە مندالانە و ناسكەيدا نەدەگونجا، گەرچى هـهردهم نه خوش دياربوو، به لام شتيك له هيزي تيدابوو كه بق خانميكي ناسک و مندالکاری وهک ئهو نائاسایی و ترسناک دهردهکهوت. روخساری ا فریشته یه کی نه خوش ده چوو، قریکی زهردی کورت، دهمو چاویکی وردیلانه، دوو جاوی گهشی بینهندازه کال، به لام رهنگیکی سبی و مه لبزرکاو. ئه و رهنگ پهرين و لاوازييه ي بهديمه نييه وه بوو له جواني و سیحریان زیادکردبوو، ههر کهس دهیبینی وایدهزانی ناووههوای گهرم و خنکینه ری نهم شاره گهوره په ی پیناکه ویت. جاریکیان که نزاری برای به مۆلەت لە بەرەكانى جەنگەرە گەراپەرە و خوشىكە ئازىزەكەي خۆي ل کاتی ناودانی گرلهکاندا له چیمهنهکهدا بینی، سهرنجیدا که کیژه منداله که ی دوینی هیدی هیدی خه ریکه گهوره ده بیت و مه خلوقیکی زور جوانی لیدهرده چینت. به باوکی گووت دهبیت زوّر ناگاداری نهم کچهبیت،

ئەمجىزرە جوانىيىە خەلكىكى زۇر بەدبەختىدەكات، فىكىرەت گولدانچىي سهرنجي شهوهي دا که نيزار بايهخنکي گهوره چه سهوسهن دهدات، نيزار هەندىك ئىتوارە لە ئوورى دانىشىتنەكەدا، يان لە چىمەنەكەدا، ياخود لە بالكۆنى دىـوى ئەو دىـوى قاتى سەرەوەدا، باسىي جەنگ و ژيانى ناو سهنگه ره کان و شهوانی په لامار و دیمه نی کوژراو و دیله کانی بر سهوسه ن دەكىرد، شىتۆك سەرسەن تۆينەدەگەيشىت ئەرەببور نىزارى بىراى بىق لىەر جهههنهمه هه لنایه ت. چیروکی خوشه ریستی و ئه و شتانه ی به درویه کی گەررە دەزانى، كىۋەكە سىروك و ئاسان بارەرى بە خۆشەرىسىتى نەبور. رۆژنىك سەوسەن، نىزارى داۋەتكىردە ناۋ كتۆپخانەكەۋە و ھەولىدا لە رنگای وینه و نهخشه و زانیارییه جوگرافییهکانهوه براکهی تیبگهینیت که دونیا چەند گەررەپە و زەرى چەندە بەرىنبە، بەجۆرىك مىرۇف يېرىسىت ناكات وا هەستبكات دىلى، جېگايەك، جىهان لاي سەرسەن بەجۆرىك گەورە و كىراۋە بىور مىرۆف خىزى نەبنىت ھىچ بەربەسىتنىك نەيدەتوانى ریدگای لیبگریت. له ریدگای نهخشه و کتیب و رینما گهورهکانی ناو کتیبخانهکهوه ههولیدا نیزار تیبگهینیت که دهتوانیت له بسری شهوهی بن جوانی کچنے خنوی به کوشت بدات له سیحری گهورهی شهم دونیایه دا خوی ونبکات، کتیبی گهورهی ماسییه ناوازه کانی پیشاندا، كتيبى شوينهواره گهورهكانى سهر زهميان، كتيبى نهينييه سهيرهكاني جیهان، کتیبی تابیهت به نهتیلیهی نیگارکیشه بهناویانگهکانی دونیا، جلدیکی مهزنی ههزار لایهرهیی دهریبارهی بهیکبهره نباوازه و کونهکان، بەندىكى لە چەرمگىراوى تايبەت بە ئاسەوارى شارە نغرى و رووخاوەكان و دهیان شتی دیکه که بیستووری جیهان و زهمان نیشانده دهنهوه . ئەرەي سەرسەن فىكرەتى سەرسامدەكرد گەررەپى جىھان بور، كچەكە ئاشكرا مرؤقى وەك شىتېكى بچوك دەبىنى كە دەتوانىت ئاسان خۆى لەم دارستانه مهزنه دا بشاریته وه . گالتهی به وه ده هات که براکهی له بیناوی

خرّشه ریستی ژنیّکدا دونیای وه ها له پیشچاو بچوکبرّته ره ریّنماییه کانی سه رسه نی مندال سوودی نه بوو، نزار به رله وهی بگه ریّته وه بیّ جه نگ، به خوشکه که که که یک بیرت نه چیّت، سیحری خوشکه که یک بیرت نه چیّت، سیحری

مىرۆف، لـه سىيجرى هەمبور گەردون گەورەتىرە».

له كۆتاپىي سىائى ١٩٨٥ دا نىزار كوژرا و له تابويتېكى دابۇشىراو سه ئالای عیراقدا مهیته کهی گهیشته وه به رده رگای مالی گولدانچی، کارهساتی كوژرانه كه خيرانى گولدانچيدا ژيانى سهر لهبهر مهلكيرايهوه . دواى مانگیک بهسهر پرسهکهدا گولدانچی ههستیکرد لهم شاره گهورهیهی به غدادا، هیے شتیکی نییه بنی بنی و کچهکانیشی هیچیان نییه بیانبه سنتیته وه، شه و کات کنری خیزانه که به برین و کوستیکی گهوره وه بریاریاندا بگهرینهوه بر باکوور، تهنیا شتیک بیتوانیبایه نازاری کوژرانی کورهکه لای فیکرهت هیوربکاته وه گهرانه وه بو بن لای برا و خوشکه کانی، بن بیشکهی دیرینی مندالی و گزرهیانی کونی گهنجی ... له ههفتهی يه كه مه وه فيكره ت گولدانچى ئاسورده يى و هيمنييه كى روّحى تيكه رايه وه، پروشهی کچیشی به و دونیا نوی و خزمه دلگه رمانه دلخوشدو. خزمه کانیان به جزریک یشتیان گرتن و له دهوریان کربوونه وه، کاتیکیان بن تەنھايىي و خەسىرەت و غەمخىواردن نەما، بەلام لەگلەل ھەملوق ئلەق كۆمەك و ھاوكارىيەدا سەرسەن دواي ھەفتەپەك ھەسىتىكرد ئەم شارھ تارارگەيەكىي گەورەپ، شارىكە لىە ناو رەشسەبا و گەرما و تەپوتىزى خزیدا نوقمبوره و دوور له ههموو دونیا له شویننکی چهیهک و لاتهریکدا بیرچۆتەرە، ھەر لە ھەنتەي يەكەمەرە تېگەيشىت كە تا كۆتاسى لەم شارهدا وهک پهکێـک دهڙي بهرهو دهرهوهي ژيان دوورخرابێتهوه.

فيكروت گولدانچى مەنگورى بابەگەوروى ووك شيتتكى ترسناك هاتە ييش چاو که ههوليکي زوّر دهدات ديوه راستهقينهکهي خوّي و دهموچاوه ریرهکییهکهی نهبینریت، شتیک له فیل له سهیرکردنی مهنگوردا ههبوی نه ده شارد رایه وه، فیکره ت له ژیانی دوور و دریّژیدا شهم نیگاکردن و قسـهکردنهی لـه بهریرسـه دمولهٔ تبییه کان زوّر بینیبـوو، کـه زوّربهیان کهسـانی لهجۆرى مەنگورپوون و فيرى ھەنديك ئەتەكىتى تايبەتى بووپوون، بەلام هه ستیکرد مهنگور خوی زور نهزیه ت دهدات تا باش دهریکه وید. که دوای زهحمه تیکی زور تیگه پشت شهم بیاوه هاشووه گفتیکی سهره تابی دەربارەي شووكردنى كچەكەي وەربگريت، كەمينك يەشىۆكا، وەخت بوق تورهبوونیّکی کتویسر و ناوه خست بیگریّست، به لاّم وه ک پیاویّکی سهبوور ینکه نی و به که مینک شهرمه وه یه نجه ی راوه شاند و به ده نگینک که لەرەي خەجالەتىيەكى تىدابور گورتى «دەمەرىت ئەم كامەرانى سەلمايە ببينم... دەمەويت بيبينم، تا نەيبينم هيچ شتيك ناليم... ها من دەبيت سينم ... ئينما گياني من ئينما قسه ده كه بن ... شير له بيشه دا ناكرم». مەنگورى بابەگەورە دلنيابوو فزوليكى زۆرى لاى خاوەن ماللەكە بِعْ بِينِينِي كَامِهِ رانِي سِهِ لِمَا جَانِدُوهِ، تُهُوهِ رَوْرِ دَلْخَوْشِيكُردٍ. بِهَلَّامِ تُأْشِكُرا فیکروت به خته وور نهبوو ناسکترین کچی خنری له ریگای که سیکی وه هاوه بدا به شوو، مهنگور شتیکی ترسناکی تیدابور جیگای متمانه و بروا

نهبوو، ههر ئهو شهوه کاتیک سهوسهن فیکرهت ههوالی خوازبینیکارهکهی خوی بیست وهک گهمهیه کی پر گالته و جهفهنگی دهست پیکردبیت به بیباکییه وه گووتی « دلنیام شیوی پیناکهم... بهلام زوّر حهزده که بیبینیم». دواتر به پروشه ی خوشکی گووت « دوعام بر بکه کوریکی جوان بیت، حهزده که م یارییه کی زوّر زوّر دریّری لهگه لدا بکهم». نهو کات هیچ شیخی دهرباره ی برینداربوونی مهنسور نهسرین نهده زانی.

مەنگورى بابەگەورە بە خۆشىمالىيەوە گەراپەوە بى ماللەوە . لە ريكا بەردەوام بىرى لە «ھەسەنى يورە مەھتاب» دەكردەوە، يەكىك لە چەقق کیشه کلاسیکیپهکانی شار که خوی ژنی نهبور، بهلام ههموو ژیانی بق خوازبیننگردن و داوای ژن بق خه لکانی تر ته رخانکردبوو، به رله مردنی پهکیک بوو له خوازیتنیکاره بهناویانگ و گهورهکانی شار. مهنگور زور جار ئەر قسەيەي خەسەنىي دەھاتەرە ياد كە لە سەرەتاي ھەمور شابيەكدا دەيگورت «مەلغونه ئەر كچەي لەم شارەدا لە دايك دەبيّت... مەلغونە ئەر كورەي ژنى تيا دەھێنێت، مەلعونن ئەر ژن و مێردەي تا مردن تێيدا دەمىننىدەرە». ھەسىتىكرد ئەن سەرسىدنە بەسىتەزمانە، ئەن كچە غەرببەيە زور شت له سهر تهم شاره نازانیت و دهشیت له نیوان تهم دوو عاشقه بيّميّشكه دا سهرده رنه كات و ونبييّت. گووتي « ئهم شاره له ئه نوه رزيوالّ بەرلارە عاشقى تيا دروست نەبورە، ھەموريان درۆدەكەن... قەسەم بە خودا ههموويان درؤدهكهن، به لام لهگه ليدا ده رؤم، بزانم تا كوئ دهگات... ھەتيوەكە شىتىكى تىداپە ناكرىت دەسىتى لىپەردەپەت»، ئەر نەيدەتوانى وهک حهسهن بنت، ناتواننت ژیانی له خوازیننکردندا بن نهم و نهو بباته سەر، بەلام دەتوانىت تاسەر لەگەل ئەم چىرۆكەدا بروات، دلى بىمانا بهم کوره دەسورتیت، زوربهی چەقزکیشه تەمەندارهکانی شار، گەنجیک یان دووان له میژوویاندا ههبووه که وهک باوکیکی دلسوز دهستیان گرتوون، گەر خىزى لە گەنجىدا بوسىف كەربار دەسىتى نەگرتبايە، چى

دەردەچور؟ دەكوررا ياخود يەكۆكى دەكوشت و دەبايە تا دەمرىت لە هه لهاتندا بایه . ناه خوایه به لام نهم له کوی و پوسف کهویاری گهوره له كويخ؟. ئيستاش كه تەمەنى لەسەرور چلوپينجەوەپە، زۆر شەو خەو به پوسف كەرپارەرە دەبىنىت، چەقزگرتنەكەي، زەردەخەنەكانى لەكاتى شهردا، رؤیشتنی به شهقامه کاندا، نه خلاق و داده په روه ربیه که ی، نه و دەستەسىرە رەشەي دەپخسىتە بەر پشتىنەكەي، ئەو نىگايانەي لە كاتى دۆمىنەدا سەيرى بەرابەرەكەي يىدەكرد. تاكە شىتىك لە ژيانىدا بتوانىت بیکات نهوه په دهست له کامهران بهرنه دات ... ژیانی خوی به جوریک بیّمانا و پوچه هیچی نویّی تیا سهون نابیّت، تاکه شتیّک له ژبانیدا مانای هەبنىت، هەولىدات ئەم خەونە بىق كامەرانى سەلما بەينىنىيە دى. به لام ئهو فیکرهت گولدانچییهی وهک پیاویکی سهیر هاته پیشجاو، لهو پیاوانهی به کچهکهیان ده لین «خوّت بریاربده ... خوّت هاوسه ری زیانت هه نبریره»، خوای گهوره شتی وا چهند بیمانایه، گهر وانهبایه زور ناسانتر بوو، رازیکردنی فیکروت گولدانچی رونگه له رازیکردنی کچهکهی ئاسانتر بيّت. لـهوه دلّنيانهبور كـه ئايا ههمور ژناني دونيا ئهوهيان ييْخرشه خۆپان ھاوسەرى خۆپان ھەلبريسرن؟ زۆربەي ژنانى دونيا ناتوانىن بە غەربىزەي خۆيان يياوى باش و خراپ له يەكتىر جيابكەنەوە «قەسەم بە خوا ناتوانن جیایبکهنهوه» له دلّی خوّیدا مهنگوری بابهگهوره وایگووت. ئەو شەوھ كە گەراپەرە بى مال و خەرت، تا بەيانى خەرى بە يوسف كەوپار و خەسەنى مەھتاب و كامەرانى سەلماۋە بېنى، بۆ رۆژى دوایس به یانس زوو، کامه ران لیفه کهی له سه رلادا و به شاگای هینایه و و پنیگووت «شنتنکی خراب له گزرنیه، بۆلیس به دوامدا دهگهرنیت... دوینی شهو له مالی نیمه بوون» . مهنگور به سهر و روخساوی ترشاوی بهیانیانه وه گورتی «زیاد له بیست ساله یزلیس به دوای حوسه بن قهره و رەسبولى منام چاۋەشىدا دەگەرىنى و نەيانگرتبوون، نىبوەي بىياۋى ئىەم شاره فایلنکیان لای پۆلیس ههیه ... لهم شارهدا گهر پۆلیس سه عاتی یه کهم نه تگریّت، ئیتر تاده مریت ناگیریّیت، باشترین شت له پۆلیسی ئهم شارهدا ئه وه یه که دوای تیّپه رینی یه ک روّژ به سهر ههر شتیّکدا حیکایه ته که یان له بیرده چیّته وه ... قه سهم به قه بری مردووی هه ردووکمان جوّره به شهریّکن هیچیان له بیر نییه، میّشکیان له میّشکی سموّره خالیتره».

كامهراني سهلما لهوانه نهبوو زور له يؤليس سلبكاتهوه، بهلام له وانه ش نه بوو خوى بدات به ده سته وه، به لام مه نگور هه رگيز ترسي له يۆلىس نەبورە، بەدرىرايى ريانى بىرى نىيە بۆلىس لە ھەقى ھىچ چەقۆكىشىنىك يان دەمانچەكىشىنىكى راستەقىنە ھاتبىت، ھەمىشە بارەرى وابوق که ترسنزکهکان دهبن به یزلیس، مهنگوری بابهگهوره پیپگووت که شتیک لهوه گرنگتر نهوهیه که فیکرهت گولدانچی دهیهویّت بیبینیّت، دهیهویّت بزانیّت ئهم جوامیّره کیّیه که هاتوته خوازبینی کچهکهی. كامهرانى سهلما ئاواتى دەخواست شتەكان بەوجىقرە ئەرۆن، بتوانيت سووک و ساده دهستی کچه که بگریّت و ببیّت به ژنی بیّه وهی بهم ریکا دوورودریژهی خوازبیننی و بیرکردنهوه و دوودلیدا بروات. بهدریژایی ئەر بەيانىيىە مەنگورى بابەگەورە لەسمار وردەكارىيەكانىي دەركەرتىن و خۆدەرخستنى لەبەردەم فىكرەت گولدانچىدا قسىەى بى كرد، يىيگووت «ئهو گولدانچییه پیاویکی بیمیشک نییه، له منی ببیسته، پیاویکی زیرهکه . خه لکی زیره کیش من و تؤیان خوش ناوید، تا نیستا میچ پیاویکی زیرهکم نهبینیوه منی خوشبویت، لهبهرشهوهی وادهزانن نیمه له زیرهکییهکهیان تیناگهین ... چهنده من و تن لهوه دهترسین ترسنقک دەربکەويىن، ئەژنۆمان لىه شىتى وادەشكۆت و سەرشىزت دەبيىن، پىياوى زىرەكىش وەھايە، كەللەيى دەبئت يەكئىك زىرەكىيەكەي نەبىنئىت. قەسەم به ئەسىحابە، خەلكى زيىرەك لىه حالەتىي وەھادا تىكدەچىن و سىەر و لاقی خزیان تیکه لده که ن ... ناه کامه ران دولانی ... له و کاته دا ده بن به گه مرثه ی ته واو ... له و کاته دا من و تی له وان عاقلترین ... من پیاوی روز عاقلم بینیوه ته واو به له سه بووه ... به شهر وه هایه ... عاقلترین پیاویش شتیک هه یه به له سه یده کات ، عاقله کان به وه به له سه ده بن تیان نه گه یت چه ند عاقلن ..

هەردووكيان تەواۋى ئەو رۆژەيان لىھ گەران و خۆئامادەكىردن و جىل هه لبزاردندا بق بیشهاته کانی داهاتو بردهسه ر. شهو بینه ندازه خویان مەسىتكرد، ئە ماڭى «مسىتەفا سەوزە» تا درەنىگ لەگەل كەسانىكى مهست و قومارچیدا شهرابیان خواردهوه، باسی ههموو شتیکیان کرد، باسی جهنگ له پیشی پیشهوهی ههمور قسهکانیاندا بور. مهنگور رای وابوو «سیاسهت نهو شته پیس و یوخلهیه که نینسان ناتوانیت قوونی خـزى لێياكېكاتـەوه». هـەركات باسـي سياســهت گــهرم بووايــه مەنگــور یککه که ی مه نده داو ده یگووت «باسی یاری بکهن، باسی کچی دینار و وهله دی کنوب بکهن ... واز له سیاسته بهیننن ». مهنگور به دهنگه منگنهکهی باسی ژننیکی کرد که له پشت میردهکهیهوه عهشقبازی دەكات، يەكىنىك گووتى «بەقەبىرى باركىم مىردەكەي خىزى ئىاگاي لىيىه و قسهناکات»، به لام مهنگور گروتی «وانییه ... ئیمهی بیاو کومه لین حەيوانى خۆشىباۋەرىن ... كۆمەلىن خەيوانى نەفامىن ئەر شىتانە بەتەواۋى ناچیت میشکمانه وه، شههایی بهمه نازاترین کوری نهم شاره بوو، رنه که ناپاکی لیده کرد، شههاب به چاوی خوی ده ببینی و باوه ری نەدەكىرد، تىا دواجىار ژنەكەي لەگەڵ ھەتيوپكىدا ھەڵھىك و يىەك كەس دواي ئەرە نەيبىنىيەرە ... بە قەيىرى ھەزيىزى ھەمورمان... ئىدمە جگە لە حەيوانى خۆشىبارەر ھىچى تىر ئېن... يېاو تاكە خەيوانېكە لەسەر ئەم ئەستىرەيە كە خىزى بە زىرەك دەزانىت، لەبەرئەرە لە ھەر ھەيوانىكى تىر بىمىشىكترە»،

٧ كۆشكى بالندە غەمگىنەكان

ئەوشەوە پێكڕا قسەيان لە نيازى كامەرانى سەلما كرد بۆ ژنهێنان.
مەنگوڕى بابەگەورە جۆش و خرۆشێكى شێتانەى لە كامەرانى سەلمادا
بينى، هێزێك هەرگيىز بەو روونىيە لە خۆيىدا نەيبىنيوە، مەنگوڕ لە
ناوەراستى ھەموو مەستەكاندا ھەستا و گووتى «قەسەم بە خوا، گەر
لە پێناوى ئەرەدا سەد مىردوم لىن مىردووە، دەبێت وابكەم ئەم كورە
بە نيازى خۆى بگات... بابخێينەوە لەسەر شەرەڧى مەردتريىن كورى
شارەكەمان، كامەرانى سەلما»، ھەموو چەپلەيان بۆ لێدا... شەرابيان
ھەلدا، تريقە و فىكەيان تا درەنگ دەگەيشتە ئاسىمان، ئەو شەوە
كامەرانى سەلما ھەستى بە دلنيايى و ھێزێكى گەورە كىرد، ئەوە واى
لاكىرد بەختەرەربێت، مەست بێت، پێبكەنێت و زياتىر و زياتىر بخواتەوە.

مەنسىور ئىبراھىم ئەسىرىن دواي يېنىم رۆژ مانىەرە لىە خەسىتەخانە گەراپەۋە بىق مىال. ئەۋەي جارىكى دى شەقام و كۆلان و ياسارىيە كزهكان دەبينيت دلخزشيكرد، بهلام مەستى به لاوازىيەكى گەورە كرد، بهجۆریک بەزەپی به خزیدا هاتەوه، هەستیکرد لەوھ لاوازتره که خوی له خوى تيدهگات، له ههمور مهخلوقاته كانى تىرى دونيا لاوازتره. كه له تاکسییهکه دابهزی و دهستیان گرت، دلنیابوو لاوازییهکهی تهنیا پەيرەندى بە برينەكەپەرە نىيە، بەلكى پەيرەندى بە رۆھىيەرە ھەيە. ئەرەي كە تا ئىستا دەڑى و زىندوە غەمگىنىكىرد، بىرى لاي ئەرە نەبوق جِوْنَ تَوْلُهُ لَهُ كَامِهُ رَانِي سَهُ لِمَا بِكَاتَهُوهُ، بِهُ لَكُو بِيْرِي لَاي نُهُوهِ بِيْوِي جِوْنَ بهسهر ئهو بهتالييه ناوهكييهي خويدا سهريكهويّت. بوني ئهو كوّلانه مەلعونە، كىيى ئەو كوچەيە كە بەدرىزايى زستان بەجۆرىك شىيدارە مرۆف وادەزانىت لىه نىاق ھەورىكىدا دانىشىتوۋە، بۆنىي سىنەۋبەرە شىندارەكان، ديمهني ئەر دار ھەنجيارە نەخۆشانەي لە سىياجى خەرشەكانەرە رەك مردوق بەسەر دىوارەكانىدا شۆردەبنەرە، ھۆنىدەي ھەسىتى خنكانۆكى كتوپىريان تیا دروستدهکرد، ههستی گیزییهک که پهیوهندی به تینهگهیشتنی دونیاوه ههبوی، تولفهت و تارامیان تیا نهخولقاند. نهوانهی له بهردهرگا پیشوازیانکرد زوربهیان خرم بوون، مام و خال و خالوزاکانی ئیبراهیمی ئەسىرىن، خىزانىكى گەورە كە يىيوابور ناتوانىت لە ھىچ شىتىكدا يشىتيان

پێببه ستێت، ههستيكرد دۆستێكى راستهقينهى لهم دونياپهدا نيپه. له نێو میوانه کانیدا «ساقی مه حمود» ی ناسییه وه، ئه و گزرانیبیده ناسراوه ی که خهریکه ورده ورده دهچیّته سالهوه. له مندالییهوه جوّره سوّزتکی لهگهڵ ئهم پیاوهداً ههیه، نا لهبهرئهوهی زوّر حهزی له دهنگیّتی، بهڵکی لەبەرئەرەي شىتىك لە بىباكى قوولى تىدايە ... بىباكىيەكى ترسىناك... زورجار ههمان ریشهی بیباکی له خویدا ههست بیدهکات، به لام نیستا دەيويست له جنگايهكدا به تەنيا بالبكەونىت و بيرېكاتەوھ. تىرس لەق ههموو دەنگەدەنگە لە ناوەوە دڭى دەگرت، دلنيابوو هيچ كەسىپك لەم شارهدا نبیه بتوانی کومهکی کهسیکی بهدبهختی وهک نهو بکات، لهبهرنهوه پنیوابوو ئهم ناههنگهی خزمه کانی ده یکنرن هنندهی تر غهمگینیده کات و وادهكات به زهيى به خزيدا بيتهوه . له ناكاو هه ستيكرد له ههمور شتتكي مالى خۆيان غەربېم، له حەوشەكەيان، لە گولدانە گەورەكانى باوكى، لە یاسارییهکان، له ههتاوی درهکردوی رستان بق ناو ژوورهکان... پیشتر بینینی ئینجانهی گول، سهرنجدان له درهختی بهردار و تهماشاکردنی جلی سهر تهنافهکان، لای ئهو ئاماژه یه کی قوول بوون بن جوله و زیان و زيندويتي، ئەوەي مرۆشەكان بەردەوامن، خۆشىحالىدەكرد، بەلام ئىسىتا هەستىكرد خىزى لەر مەخلوقى لاوازانەيلە كى ئاتوانئىت بەردەوام بنىت. که چووه ژووری په که مجار چاوی به تابلزیه کی گهوره که وت، نیگاریکی ديرينه، وينهى جهند بالندهيه كي تهنيا كه له سهر قهفه زيكي خالي سەيرى ئاسىزيەكى دووردەكەن، ئەوھ يەكەمجاربور ھەسىتېكات بالنىدەكان بيردهكەنـەوە ئاخــق بفـرن يـان بگەرينــەوە نـاو قەفەزەكــه. چەندەھــا ســال بور ئەر تابلۆيەي دەبىنى، بەجۆرىك رەك بەشىنكى ئەبەدى دىرارەكەي ليهاتبوو، تابلزكه وهما بهو جيكايهوه نوسابوو، وهك ههموو ئهو شتانهي له ناو رەوتى ئاسايى شىتەكاندا ئوقىدەبىن، بووبور بە ژيىر شەيۆلى كوشندهى ديمهنه دووياره و ئەزەلىيەكانەوه. له چاوتروكانىكدا خىزى وەك

تابلزکه بینی... ووک شیتک که هومیشه لنارو له نیاق شیته کاندا بیوه و کهس نهیبینیوه ، خوشی بورپور به بهشیک له ههمور شتهکان، به بهشیک لهم کولانه، بهشیک لهو شاره، بهشیک له خهلک، بهله یه کی ئادەمىي وەك ھەمبور يەلەكانى تىر... لىه قورلايىدا خۆشىجال ببور كىه ئەر خەنجەرەي بەركەرتىررە، ھەسىتىدەكرد ئەر خەنجەرە بەر بۆشىي ر بهتائے ژیانی کەرتبورہ، بەر ئەر ھیچیپە كەرتبورە كە لە نارەرەپىدا دەڑى، لاوازىيەكمەي لەوھوھېوو كمە نەيدەزانس جسى بىكات... ھەسىتىكرد حبكايةتي ووك عاشقتك نتستا به هومور شاردا بلاويؤتهوو، بيتهووي له راستیدا خوی دلنیابیت جی له باردایه. که خوی له ناو جهندالی خوشک و پـوړ و ئامـۆژن و پـورزا و خاڵۆزاكانـي باوكيـدا بينـي، كـه ئـەو ههموی جوّره عه ترهی هه ست بیکرد تیکه ل به شیخ و ساردی ژوورهکه دەبورن، گۆزىيەكى لە ناكار دايگىرت، بىق ئۆسىتنك قەرشىم شىنەكەي بەرىپىي وەك خەرزىك ھاتە بەرچار، كە زمارەپەك گولىي سەرئاركەرتور له ناویدا مهلهدهکهن. بونی مریشکی کولاو و هالاوی شهر مهنجه له گەورەتركىرد... ھەسىتىكرد لىھ بىرى ئىھومى تورەبنىت دلىي بەبرىنەكىمى خيري خوشه ... ئەر برينەي كە تا دەمريت لاوازى خىزى بيردەخاتەرە. دلنیابور که سه رسه ن فیکره تی خوشده ویّت، به لام خوشه ویستیپه ک نیپه بتوانيّت لـه ييناويـدا چەقــق بوەشــينيّت. ئيســتا دلنيابــوو بياوانــي لاوان بهجۆریکی تهوال جیاواز له بیاوانی ئازا عاشق دهبن... دلنیاشبول خوی له توخمي بياوه لاوازه كانه ... بياوه زوّر لاوازه كان. به رئه ندازه به كاوازه نازانیت دەتوانیت له ژبانیدا چې بکات، ھەتا ئەرەي كۆلیر تەراوپکات و ببنت به دەرچوويەكى بەشى بايۆلىۆژى مايەي قىزبور لەلاي، ببنت به کهسنک که لابوری ههیه، ببنت به ماموستایه کی لاوازی بایولوژیا، یان به فهرمانبهرینک له بهریوهبهرایهتی کشتوکال یان یاراستنی سامانی

ئاڑەڭدارى ... خىزى ئىه ھەمبور ئىەر رۆلانىەدا رەك كەسىپك دەبىينى كىه شایستهی بهزهیی و یکهنینه. ئهرهی وهک عاشقیکی لاواز بازی و بتلیّت وه، خوی وه ک که سیکی شکسته ببینیّت که نازاره کانی خوی به زهویدا راده کیشیت، نمایشیک بوو زیاتر لهگه ل رفحیدا ده گونجا... لهکاتیّکدا تـهواوی خزمهکانی هـهرا و هوریایهکی بیّسـهروینبان لـه ههمـوی رُووره كانى ماله كهدا دروستكردبوو، له كاتيكدا ههنديكيان لهسهر جهند قاینکی سهفهری باقلاوهیان ده خیوار و ههندنکی دیکه بان به بنوه پەرداخىي شىەرپەتيان يېپور، ژنەكان لىھ گەرمىمى دەنگەدەنگىدا سوون لەسەر چۆنتىتى دروسىتكردنى قاڭبىك كىكى گەورە بە قانئىلار كرىمەرە، مەنسىور ئەسىرىن دوور لىھ ھەملوق خولىيا و خەيالاتىي ئىەوان لىھ خىزى دەپرسى ئاخىق خۆشەرىسىتى بىق سەرسەن فىكىرەت ھۆنىدە قورلە كە له پیناویدا بمریّت؟ . به چاکهته کونه کهیه وه کهمیّک له ناو ماله که دا گەرا، لە يريكدا بە كامەرانى سەلما زۆر سەرسامبوو، ئەر ھەرگيز تواناي وای له خویدا شک نهدهبرد له ییناوی خوشه ریستیدا چهقتر له یهکیک بدات، له دلم، خزیدا گورتم، «ئه و عاشقیکی له من گهوره تره ... من هیچ نیم له بهردهم ئهودا، ئهو ههزارجار له من باشتره». دلنیابوو گەر سەوسەن بە چىرۆكەكە بزانىت لەبىرى ئەرەي بەزەپى يىدابىتەرە بِيْكُهُ نَيْنَى بِيْدِيْتَ ... له ناخي دلَّهُ وه حه زيده كرد سه وسه ن هيچ شتيْك دەربارەى ئەو شەۋە نەزانىت، ھىچ شىتىك.

کاتیک لهسه ر شه و قه ره ویّله یه دانیشت که بوّیان ناماده کردبوه ههستی به دهستی قورسی پیاویّکی بالابه رزکرد، پیاویّک که گهایّک به ویقار ده ینواند، به سمیّلیّکی ماش و برنج و روخساریّکی چرچ و گونایه کی قوپاوه وه، مهنسور نهسرین ناسییه وه، ساقی مهجمود بوو به خوّی و چاوه شینه کانییه وه که هه میشه بریسکه یه کی قوولّی ژیان له ناویدا ده دره و شایه وه ... لیپرسی «حالّی برینه که تحقی چی

وهلامنداتهوه، ئهو گزرانننتژنکی ناسراو بوو... به و گزرانبیانه بهناویانگ بوق که لهگه ل تبینکی میللیدا تؤماریکردبوون، گزرانبیه کانی بریبوون لەرشىمى بازارى، بەلام ئەرەي مرۆۋىك ھەيە لەم شارەدا دەتوانىت وەك شاپهر بـژی، شـوینی حورمـهت و ریّـزی گـهورهی مهنسـور بـوو... شـارهکه لهوه بهريزتربوو که مرؤف ئاسان بتوانيت تيا ببيت به شايهر. مهنسور سهري بهرزكردهوه و گووتي « ساقي... عاشقي تارت بينيوه، لهسهر عەشىق كوشىتېيتيان؟». گورتى «ھەمبور شىتىك لىەم كەلارەپيەدا ببورە ب تەمسىل، لـه مـن بىرسـه، لـه مێـرْه رووداوى وەك ئەمـەي تــق رووي نەدارە ... بۆپ چىرۆكەكمەي تىق بەراسىتى كارى تۆكىردم»، بىھ ھۆمنىي دەمى له گويى مەنسور نزيككردەوە و جرياندى «كاريك دەكەم خەلك ئاسان حيكايەتەكەي تىق لىھ بىر خۆيان نەبەنەرە ... برەستە دەبيّت رەك عاشقیکی راستهقینه بچیته میرووی شهم شارهوه، ساقی مهجمود نیم گهر شتيكي گەورەم بى نەكىردى». مەنسور ئەسىرىن ھەستى بە راچلەكانيكى ناوہ کی قبول کرد، ئەودى ھەمبور شبار وەک عاشقیکى گەورە بیناسىن، له دلهوه ده بترساند، ئهوه حيكاية تنكه دواتىر بيريىش بنت كهس له بيسرى ناچيتهوه، ههتا بـ نهوهكانـ دواتريـش جـي دهمينيـت... ئيسـتا دلنيابور ئەر چەقۆپ، بۇ ھەتاھەتاپ، ريانى گۆرپوھ، لە ناخى دلەوھ ويستى تكا له ساقى مهجمود بكات، هيچ شتيكى بن نهكات و لييگهريت لهگه ل نازاره کانیدا تهنیا بری، به لام نهیتوانی هیچ بلی، جونکه دروست نەيدەزانى ساقى مەحمىود دەيەريىت چى بىكات،

له ئێوارهى هەمان ئەو رۆژەدا كە مەنسور ئەسىرىن لە خەستەخانە هاتەدەرى، خالىد ئاموون بىق ئەوەي چىرۆكى خۆشەويستىيەكەي باسبكات سنی خزمی نزیکی خوّی کوّکردهوه، هـهر سـیّکیان کهسـانی نـاوداری نـاو عەشىرەتى ئامىوون بىوون، سىەلامى ئاسىنگەر، قەلەنىدەر ئامىوون، لەتپىف ئاموون. سن پياو که ههر سنکيان ړابوردوويهکي پـړ و ژياننکي جهنجاڵ ڑیاون، سەلامی ئاسىنگەر گەورەترىن چەک فرۇشى شار بوو، بە نھينى بازرگانى چەكىي سىووكەڭەي دەكىرد، قەلەنىدەر ئاموونىيىش بەرپرسىي كۆنىي تۆپخانەكانىي شىۆرش بوو، لە سىالانى شەسىت و جەفتىادا ناويىك بوو له تهواوی کوردستاندا ناسرا بوو، لهتیف ئاموونیش ماموستایه کی سهره تایی که دهمی ساله وازی له قوتابخانه هیناوه و خهریکی کرین و فرؤشتنی ئوتۆمبیلی كۆنه . سن پیاو كه خالید ئاموون دەزانیت گەر كۆبېنەرە چ پێړێكى ترسىناكيان لێدەردەچێـت. هەر سىێكيان سىێ گرنگترین عەقلىي عەشىرەتى ئامىوون بىوون، ھىەر يەكەپسان كۆمەللىك مەدالىياى نەبىنراويان بە سىنگەوەيە، وەك رەمىزى ئىشكردنىكى بىوچان و دوورودریدژ بن ئاموونییهکان. ئەوەي عەشىرەتى ئامىوون بە سەرتۆپى ههمبوو عهشبره ته کان ده زانین و شیخه کانی نامبوون له پلهوپایه ی پیاوه هـهر سـێکيانه، خاليـد ئامـوون بـهر لـهوهي بانگيانبـکات بيرێکـي تـهواوي کردبووه و له ناو زیاد له ده ناودا نه و سیانه ی هه نبرارد، له به رئه وه هه مهر سیکیان له ناموونییه فانه تیک و ده مارگیره کان بوون، که شهره فی ههر پیاویکی ناموونی وه ک شهره فی تایبه تی خویان سهیرده که ن خالید له ژووریکی کپدا که سرپایه کی داگیرساوی زوّر گهوره و گهرمی تیدابوو، به وردی و راشکاوانه باسی دلّی خوّی و عه شقی له ناکاوی سه وسه ن فیکره تی بر خردن، چیروکی شه په چه قری ژیّر زهمینه که و نه و دوو عاشقه سه رسه خت و به هیّره ی له پیشده میدا وه سیتاون. دلّنیابوو هیچ عاشقه سه رسه خت و به هیّره که له پیشده میدا وه سیتاون. دلّنیابو هیچ که سیان هه نه شه نین و هه نگاوی په له نانیّن. دوای بیرکردنه وه یه که دریّر هه رسی پیاوه که بریاریاندا که باشتره سه ره تا بچنه خوازبیّنی کچه که و چاوه روانبکه ن هه نگاوه کانی داها تو و به ره و کوی ده روات، هه رسیّکیان و چاوه روانبکه ن هه مو و مروّق یکی عاقل به وجوّره ده ست پیده کات.

له شهری داهاتوودا دوای کربرونه وه یه که پتر له بیستوپینج پیاوی ناسراوی عهشره تی ناموونییه کانی تیدابوو، لهسه ر سفره یه کی دریّر که پربوو له قهلی برژاو، مریشکی ناخنراو به برنج، کفته ی گهوره، تاوه قیمه ی بادهماوی، لهگهنی چیا ناسای پلاو، بریاریاندا که پیننج پیاو هه لبریّرن بچن بی خوازبیّنی سهوسه ن فیکره ت. واته جگه له و سی کهسه ی سهره وه، سه ی کهره می ناموونی، سهرعه شره تی ناموونیه کان بریاریدا نویّنه ریّکی تایبه تی خوی بخاته ریزی خوازبیّنیکه رانه وه و له پال نهواندا فهوزی بهگیشی دانا، تا وه ک قسه زانترین کهسی خیّله که قورسایی خوی بخاته نیشه که وه.

ئەوە يەكىكى بوق لە شەۋە جەنجالەكانى ريانى خالىد ئاموون، چەندىن سال بوق، ھەمىشە شەۋانى پىش خوازبىننى پىاۋان لەسەر سىفرەيەكى دريار كۆدەبوقنەۋە تا ۋەقىدى خوازبىنىكىردن ھەلبرىدىن، لەق چەند سالەدا خالىد ئاموقن چەندىن جار لەق ئىۋارەخوانانەدا بەشدارىكىردبوق، لەق جۆرە دانیشتنانه دا مهمیشه دهچووه وه ناو خنری و بینه وهی هیچی گرنگ بلیت له سوچيکهوه چاوهديريدهکرد. ئاموونىيەكان عەشرەتيكى گەورەبوون، لهسه رهتای سه دهی بیستدا وازبان له ولاغداری و دروستکردنی مهنبری پیسته و قهل به خیرکردن هینابوو تا بگوازنه وه بن شار، به لام وهک عەشىرەتىكى يەك دەسىت ھاوپەنىدى خۆيان نەدۆراندېيور، دواي ماوەپەكى دوورودریّن له شاردا هیشتا نهریتی خیلهکی خویان باراستبوو، به چەشىنىك عەشىرەتەكانى تىر بەخىلىيان يىدەبىردن، سىەرە گەورەكانىي خیلهکه چ لای دهولهت و چ لای حیزیه سیاسییهکان حورمهت و سهنگی خۆپان ھەبور. بەرە ناسىرابورن كە ھەفتانە بياوانى خيل بە نۆرە لە مالنیک کودهبنه وه و خوانی گهوره دهرازیننه وه، له و داوه ته گهورانه دا بهرده وام قاب به ناسمانه وه بوو، سینی نهم دهسته و دهستی دهکرد، سوراحي جوّراوجور دههات و دهجوو، خاليند ناموون لهو دانيشتن و كۆپوونەوائەدا ھەستى بە دڭئياييەكى گەورە دەكىرد، ھەستى ئەرەي ھێـز و پشت و پهناپهکی گهورهی ههپه ناوهوهی دادهگرت... ئیستا کاتی نُهوه هاتبوو بەراسىتى داواى يارمەتىي كە ئاموونىيلەكان بىكات، بەدرىزايىي سى سائی رابوردوو هیچ کات ریکهوتی نهکردبوو، ناموونییهکان له مهسهلهی ژن و ژنخوازیدا شکست بهینن، قورساییان له بازار و له ژیانی سیاسیدا هۆپەكى گەررەي ئەر سەركەرتنە يەك لەدراي يەكانەيان بور، ئەمە جگە لهوهي سنهي كهرهمي نامووني وهك سنهر عهشرهت كهستكي دبيلومات و ليّران بوو. ئه و شهوه كه خوازيينيكه ره ناموونييه كان جوون بن مالّى فیکرهت گولدانچی، فهوری بهگ به یوزی پیاویکی پیری خویندهوارهوه، نەرەك بەپىۆزى غەشىرەتچىيەكەرە لىە يىشى ھەموريانمەرە بىرو، فمەرزى بهگ پهکینک بول له ههره قسهزانهکان، کهسیک به وردهکارپیهکی زورهوه وشهکانی هه لده بازارد و زیاده رؤییه کی گهوره ی له ده رخستنی کوردی زانیدا دهکرد و ههوالی گهورهی دهدا دارشتنهکانی له توانای کهسانی

ئاسانی بهدوور بن، ههموی ناویانگی فیکروت گولدانجیبان ووک بیاویکی خویننده وار بیستبوو. به لام فهوری به گ خنوی له ههر زانایه کی دونیا به زیرهکتر دهزانی، ینی وانهبوی فیکرهت گولدانچی به عیلم بتوانیت بيگريّت، دلنيابور فيكرهت گولدانچي وهك ئهو سي جيار شاهنامهي نه خویندوته و وهک نهویش زوریهی بهشه کانی «رسالة الغفران» یی مەغەرىيى لىە بىەر نىييە، راسىتە زانىن و زانسىتەكەي فىەرزى بىەگ گەللەك کلاسیکی و کزنهباویوو، به لام فهوری به گ باوهری به بوونی زانستیکی جياواز نهدهكرد كه له خيام و حافزي شيراز و جهلاله ديني رؤمي تنِیپهراندبیّت، هیچ جوّره تیگهیشتنیّکی بق نهو زانست و زانینانه نهبوی که له خورناواوه دهرده چوون، مهسهله که ههر نهوه نهبوو که تیبان نەدەگەيشت، بەلكى يىپوابور زانستەكانى خۆرئارا عەقىل لـ گرېژەنەدەبەن و له سهر ئاسنهريّي خوّي دهريدهكهن. شهوى خوازييّنييهكه، فيكرهت گولدانچى لـهدەرەوە بـوو، كـه هاتـهوه و ئـهو ههمـوو پيـاوه نهناسـهى لـه مالْی خۆیدا بینی، بن ئیستیک له بهرچاوی میوانان شیرزه و پهشنکاو دەركـەوت، بياوانى قسـەزانى عەشـرەتى ئامـوون بـە زمانـە شـيرينەكەي خۆيان ميوريانكردەوە و لـ گەلىدا كەرتنـ باسـى روداوە سـەيرەكانى دونیا، گولدانچی به وردی گویی له فهوزی بهگ گرت که زوو زوو هەندى بەتتى فارسى تېھەلكىشى قسەكانى دەكىرد و بە شىپوە خويندنى پیاوه کونهکان نمونه و حیکایه تی ده ریاره ی پیویستی تیکه لاوپوون و نزیکبوونهوهی ئادهمینزادهکان له پهکتنز دهگیرایهوه، فیکنزهت گولدانچی زوو له قسه کانی فه وزی به گهوه تیگه یشت که له جه ردهم پیاویکدایه ک گرنگترین مەرجەعی رۆشنبیریی لەلای هیشتا حیکایەتەكانی کلیله و دیمنه ی به بده بایه ، خیرا نه وه شی خوینده وه که نه مانه بیریک خوازبیننیکه رن و بـ قر داوای پهکینک لـه کچهکانـی هاتـوون. کـه زانـی تـهم پیاوانه بر خوازبینی خانمی بچکوله هاتوون، ماوهیهک بیدهنگی قورس

دایگرت و دواتر بینهوهی دوودل بیت گووتی مهر لهم مهفتهیه دا کوریکی دیش داوای دەستى كچەكەي كردوه، ئۆستا شتەكان لـه خەيالى خۆبى و خانمه بچکۆلەشدا كەمنىك ئالىقى و تىكەل دەردەكەون لە بەرئەوە دەست ماوه یه کسی دریزیان بن بیرکردنه وه بده نین ... پیاوانی ناموون خویان وا دەرخست كه گەلنىك به گفت و تىنفكرىنى فىكرەت گولدانچى خۆشىمالن، هـهر يينجيـان وهک يينـج بياوي بهختـهوهر خويان نيشاندا، ههمىشـهش بیاوانی ناموونی له بزنه کاندا و له بیشدهم خه لکدا خزیان بهخته وهر نیشانده دا... هه ریننجیان ناوی کامه رانی سه لمایان ده زانی، ده شیانزانی بۆیە وا بە خیرایى ھاتوون تا ریكا له كامەرانى سەلما بگرن، بەلام روخساریان به هیچ جۆریک ئەو نهینییهی ئاشکرا نەکرد... که دوایی رۆیشتن، فیکروت گولدانچی بیری له فهوری بهگ کردووه، هیندوی ووک كەسىنك ھاتە يىشىجاوى مايەي بەزەپيە وەك كاراكتەرىكى رۆشىنبىر نەھاتە بەرچاوى ... فیکرەت گولدانچى بەدریزایى زیانى گالتەي بەوانە ماتوۋە كه زور ههولدهدهن خويندهوار دهريكهون ... «ههموويان نهخويندهوارن»، فیکرهت گولدانچی بهر لهوهی بجینته ژیر جیگاکهوه و لیفهکه بهسهر خۆپىدا بىدات، لىھ نىھانى خۆپىدا وابىرېكىردەوھ.

سەرسەن تەنيا لە كۆتايى ھەفتەدا دراي گەرائەرەي مريەم لە زانكۆ، به بربنداریوونی مەنسور ئەسرینی زانی، مریەم وەک رەشەبا ھەر بەجلی زانکۆوھ خۆی کرد به مالی فیکرهت گولدانچیدا، دلنیابوو ئه و کچه بنهزشته تا ئەركات ھىلى شىتۆكى لەسلەر ئەن روودارە نەبىستورە، بە زمانه بر مەرەشەكەي خىزى كە لە دايكىيەرە «مەعسومە گولدانچى» سۆي مابوړه وه ، به دهنگه کهمینک گر و پیاوانه کهی له چهند چرکه په کدا تهواوی چیروکهکهی بنو سهوستهن و پروشته گیرایهوه و به سهوستهنی گووت «تــق ج كچنكــ گنــ و گهمژهيـت، لـهدهرهوه خهلــ لهســهر تــق شهرهچەقق دەكەن و تىقش لېرەدا، خاتورنەنى بابورنەنى لىھ ناو ئەم كتيبانه دا دانيشتوويت و ناگات له هيچ نييه ... من له ژيانم دا مهخلوقيكي بنِباکی وہک تـــقم نهبینیــوه ... کچــم نهخوشــی یــان ییمبلــن ج دهردیــک له دلتدایه به نیمه ی داماو ناخوینریته وه ... به راستی من تیناگهم... كه بيار له تق دهكهمهوه تهواو تووشى سهرئيشهدهم»، مريهم له گیرانه وه ی حالی مهنسور نه سریندا وینه کاربیه کی گهوره ی کرد و گووتی که کورهکه چوار روز بیهوش بووه، هیچ کهس به تهمای نهبووه، به هانایه وه هاتبوه و رزگاریکبردوه ، دواجاریش گووتی شهوه ی مهنسبور ئەسىرىنى برىنداركىردوه، كورىكىنى شەلاتى و نەخوينىدەوار و چەقۆكىشە به ناوی کامهرانی سهلماوه . سهوسهن فکیسره تبیشه وهی زوّر خوّی به وەلامدانەرەي مريەمەرە سەرقالېكات، بەساردىيەكى گەورەرە گورتى «بۆ دەبينت من بزانم بياوان چى دەكەن... بۆ پيتوايه، دەبيت سەرى خۆم

به شهری دوو که سی نه فامه وه بئیشینم، که نایانناسم». وه لامه که ی بی مریه م سنووره ناساییه کانی بیباکی ده به زاند و گه لیکیش بیره حم و دلره ق ده بنواند. مریه م جاریکی دی ده ستی راوه شاند و به ده نگی به رزگووتی «مه نسور نه سرین کوریکی زفر ناسکه ... تیده گهیت ... من ده چم بی لای، سلاوی توشی بی ده به م... چونکه ده زانم نیستا هه و قسه یه ک له تروه دلی نه و کوره به سته زمانه چه ند خوشده کات ... تیده گهیت، ده بیت مه ستی نه وه ته مه خلوقه ناسکه له به رتی خه ریک بووه به ریّت ... که نه مه خلوقه ناسکه له به رتی خه ریک بووه به ریّت ... که من بووه به ریّت ... که من ملی کوره و ده لیّت ... عه زیرم هه رئیستا بمبه بی خوت ... که من نه وه ند و ده لیّت ... عه زیرم هه رئیستا بمبه بی خوت ... که من نه وه ند و قیمه تم لای تی هه یه ، من مولکی تیم ... به لام تی ... تی سه وسه ن خان ، من هیچ له و شتانه تیناگه م که به سه رو که لله تدا تی نابم».

سه وسه ن فیکره ت گهله ک ماندووبوه ، بینه وه ی مریه م یا خود پروشه شتیکی تایبه تی له ده نگیدا بخویننه وه گووتی «خوای گهوره ، پیاوان بی وه ها گهمره ن ... مریه م ... تی پیمبلی پیاوان بیچی وا بیمیشکن ... بی به من ده لییت ... من که هیچ نازانم ... دوای ثه وه من ثه و کوره م به لاوه سهیرتره ، که چه قو کانی له مه نسور داوه ... ثه وه هه مان کوره که چوار شه و له مه وبه رهاورییه کی خوی نارد بی خوازبین م ... ثه ویش وه ک مه نسور ناماده ی قوربانییه ... وانییه ... هه ردووکیان وه کوییه کوان ... هه ردووکیان وه کویه کوان ...

ههوالّی خوازبیننیکردنی کامهرانی سهلما بو سهوسهن کهمیّک مریهمی شپرزهکرد، سهیری لیّهات سهوسهن ههر دووکیان له یهک ناستدا دهبینیّت. سهوسهن که قسهیدهکرد مروّف ههستی نهوهی ههبوو که هیّنده ناسکه وهک توحفهیه کی کریستال نیّستا نا کهمیّکی دی دهشکیّت، به الّم نهو ناسکییه له نهندازه به دهره ی هاوشانی ناسکی دلّ نهبوو، به شتیّک له

غەمگىنى و ھىنىىيەوە گووتى «ئاخ مريەم... لىنگەرى... مىن شىرو بە ھىچ بەك لەم دوو پىياۋە ناكەم كە لەسەر خۆشەۋىستى شەردەكەن...
تىدەگەيىت... لەۋە تىناگەم ماناى چى پىياۋان لەسەر خۆشەۋىسىتى شەربكەن... ھەسىتدەكەم، شىتەكان بەيۋەندىيان بە منەۋە نىيە، بەلكو پەيۋەندى بەۋەۋە ھەيە ئەۋ پىياۋانە نازانىن دونىيا چىيە... ئاخ مريەم... ھەر پياۋىك بزانىت دونىيا چىيە لەسەر كچىكى شەر ناكات... ھا، ھەر پياۋىك بزانىت دونىيا چەند گەررەيە، لەسەر كچىكى نەخۆشى ۋەك مىن چەقى ناۋەشىينىت... وانىيە».

پروشه دلنیابوو «بیروکهی گهورهیی دونیا» که لهسهری سهوسهندا ســهوزيووه، دهگهريتــهوه بــق ئــهو ههمــوي ئهنســكلۆييديا و فهرههنــگ و ئەتلەسىە خۆراۈچۆرانەي لىە مندالىييەۋە لىە ناوياندا دەژى، بەلام مەكرىكى كمانهشى له قسه كانيدا دەبينى كه خالى نەبور له شەرانگىزى. ئىستا ههموو له تایهفهی گولدانچیدا لهو باوهرهدابوون که نهم کیژه ههرچهند گەلنىك ناسىكە، بەلام گەر بيەرنىت دەتواننىت زۆر دلىرەق بنىت. دەبنىت بلنىم که پروشه به دلسوزییه کی گهوره وه، به مهراتی کویکه وه که نایه ویت هيچ له باوكي بشاريّتهوه، ههموو ههوالنّكي گرنگي سهوسهني بن فيكرهت دهگیرایه وه . له و کاته وه ی هاتب وون بن شار و دوای بریاری سه ختی سەوسەن بىق وازھىنان لە خوينىدن، كچەكە وادەردەكەوت كاراكتەرىكى ناوازەتىرى لـە كاراكتـەرى ئاسابى ھەبنىت، ھەندى رۆژ تـا شـەو درەنگ لـە ناو كتيبخانهكهى باوكيدا دهمايهوه، ههنديجار باوكى رادهسيارد ههنديك كتيبى تايبهتى بن پەيدابكات، جاريكيان داوايكىرد ئەتلەسى جيهانى كۆنى لە يەكنىك لە كتنېخانەكانى بەرىتانىارە بۆ بكرنىت، ئەتلەسىنك که کیشوهره نغرزکان و خهزینه ریس ناوکهوتوهکان و مهملهکهته به باجوره کان و شوینه کانیان نیشانده داته وه، جاریکیش داوایکرد فه رهه نگی بهردهزیّر و خشله گرانبه ها و یاقووته دهگمه نه کانی بق یه یداب کات. به وه دا گولدانچی ناسیاویکی دیرینی له دهرهوهی ولات ههبوو، خوشبهختانه ههر بەرگىك لەو كتىب گرانبەهايانەي داوابكردايە لە ماوەي چەند ھەفتەپەكدا بەدەستى دەگەيشت، بەجۆريك له ماوەي چەند مانگيكدا فەرمانبەرەكانى دائیرهی یؤست گولدانچییان له ههر کهسیکی دیکهی شارهکه باشتر دەناسى، ئەر يىارە بە رىقارە بالابەرزە سەرورىش سېپيە كە ھەردەم به ههفته یه ک یان زیاتر به ر له گهیشتنی کتیبه کان سهردانیکی دائیره ی پۆسىتى دەكىرد بىق ئەوھى فەرمانېھرەكان لىه گەيشىتنى «روزمەيەكىي گرنگ» ئاگاداربكاتـهوه . سـهرهتا باوكـي وايدهزانـي كچهكـه يهكيّكـه لـهو توندرهوانهی دهیهویت به ریگای تایبهتی خوی له زانستدا قوول سنتهوه، به لام سهوسهن رؤژیکیان ییپگروت «بابه، من زانستم بن گرنگ نییه، له داهاتووشدا هيچ كات زانستم به لاوه گرنگ نابنيت... به لام مه به ستمه بزائم دونيا چي تيدايه». دياره كچهكه لهوه مندالتر بوو باوكي بويريت به تەنها بینیّریّت بـق دەرەوەي ولات، بـهلام بـق ئـەوەي وەک باوکیّکي رنگر و ناحهز دهرنهکهویت روزیک لهسهر نانخواردن یییگووت «سهوسهن گهر بەراستى لە تواناتدايە بەرگە بگريت، دەتوانىم ھەولىدى بىدەم بى ئەوەى سهفه ریکه یت و برؤیت بن ده رهوه ی ولات، گهر ده زانی بهوه ناسیویده دەبىت بىرق، لـەرى بـە ئـارەزورى خــۆت دونىيا بىينــە، مــن لارىــم نىـــە و رِیْگریت ناکهم». کچه که به زهرده خهنه په کهوه گووتی «بابه من لهوه لاوازترم که تر تیمدهگهیت ... تر زوو له یادیدهکهیت که من کویکی نه خوشم، دوائهوه تق يارهت نييه، تيدهگهيت سهفهريكي وهها يارهيهكي زۆرى دەويىت، ئىنجا جى بە تۆ دەلىنى... ھا جىت بىدەلىن گەر كچىكى گەنجىي وەك مىن بە دونىادا بەرەلابكەيىت. نازانىي تىل لى چ شارىكدا دەژىت؟ بىرت لەۋە كردۆتەۋە چەندە برىندارتدەكەن... گەر مىن بە تەنيا برۆم شەرەنى ھەمور گولدانچىيەكان دەكەرىتە بەر تانە، ئاھ گەر من وهک کچیکی خراب ناوم بروات، ئهوکات بروشهش شووناکات، رهنگه ئامۆزا و پورزاکانیشم شوو نهکهن... وانییه بابه. گهر من بروّم ئیتر ناتوانم توش ببینم، ناتوانم کتیّبخانهکهش ببینمهوه». باوکی دلّنیابوو کچه که لهسه هههه، دلّنیاش بوو سهوسهن لهوه بیّقهواره و کهم تواناتره ههموو ژیانی له سواری کهشتی و فروّکه و شهمهندهفهرهکاندا بباتهسهر. ثهو ههر ثهو روّژه بهباوکی گووت « فیکرهت گولّدانچی، من دوزانم دونیای راستهقینه، لهدهرهوهی تُهتلّهسهکان و ویّنهی ناو کتیّبهکان چوّنه. بهلام دهمهویّت تیّبگهم خهلّک چوّن دونیا دهبینن... دونیا خوّی زوّر خوّش نییه، بهلام ژیان لهگهل تهوانهدا که دونیایان بینیوه، دانیشتن لهگهل تهوانهدا دلّم تاسوودهدهکات... من کچیّکی نهخوشم، بابه... گهر بهرامبهر خوّم دلّرهق نهبم ناتوانم بریم».

سەوسىەن فىكىرەت ئەو گۈزارەيەى زۆر بە كاردەھىنىا «مىن كونكى نه خوشم ... من كچيكى نه خوشم » . هه موو ده يانزانى كه به راميه رخوى زور دلیهقه مریهم شه و روزه به و سروشته توره و نائارامه ی خویه وه به سەوسىەنى گووت « تىق لىه عومرىكدايت، دەبىت شىتېك لە سىۋىز و ھەسىتت تيدابيت ... دهبيت دلت به حالى خرشت بسورتيت، من له تايهفى گولدانچیدا کچیکی ترم نهدیوه وهک تق خوین سارد بیت... خوایه گهر تيبگهيشتمايه چى لهو دله خالييهى تودا دەسوريتهوه ... چى ؟ به لام يروشه تق ييمبلن، تق فريامبكهوه، ئهم كچه ج دهرديتي ... به راست کچانی له بهغدا گهوره دهبن ههموو وههان؟ دهبیت ههموو ههمان دەردىيان ھەبئىت ؟... زۆرجار كە ئەم بنباكىيەي دەبىنىم خەرىكە لە هـؤش خـۆم دەچـم... ، ئـهو رۆژه كـه مريـهم لـهلاى ئەوانـهوه هەسـتا بچيّـت بِيِّ سِهُرداني مهنسور ئەسىرىن، سەوسىەن لىه بەر دەرگاكەرە بانگىكىردەرە، له یهکیک له نینجانه کانی باوکیدا گولیکی سپی پچری و دای به مریهم و گورتی «ئەر گوڭە بدە بە مەنسور ئەسرىن، بەلام يېيېڭى دلىي زويىر نهبيّت و به هه له لهم گوله بچكولانه به تينه كات، من ده زانم بياوان چ

٩٠ كۆشكى بالندە غەمگىنەكان

حیکایه تنکی دوورودرند و بنمانا له گرننکی وه ما دروستده که ن... گه ر ده توانیت تکای لنبکه تا بن هه تاهه تایه من له بیر خنری بباته وه، چونکه بنده چنت دواجار من شوو به که سنکی تر بکه م».

ئەوھ يەكەميىن گول و دواھەميىن گول بوو سەوسىەن فىكىرەت لە ئيانىدا يىشىكەش بە مرۆۋىكى بىكات. هەوالى خوازبېنىكردنى كتوپىرى يەكىك لە ئاموونىيەكان بى سەوسەن فیکرهت، له شاردا دهنگدانه وه په کی گهورهی هه بوو، له وانه په ناویانگی چیرۆکەکەی سەوسەن فیکرەت لە بنەرەتدا بگەریتەوھ بۆ ئەو خوازېینیکردنه و رووداوه کانی دوای ئه و. به لام جگه له و خوازیننییه دوو شتی کتویس له بهرهی مهنسور ئهسرینهوه روویاندا بوونه مایهی زیاتر بلاوبوونهوهی حیکایه تسی خانمس سه وسسه ن و خوازیننیکه ره شه یداکانی. یه کنکیان شه و شیعره ناسکهبور که پهکینک له شاعیره هاوچهرخه گهنجهکان له گۆڤارێکی ئەدەبىدا بڵویکردەوه و ستایشی عاشقێکی تێدادەكات كه له رُيْس زەمىنىكى چلكنىدا لىه يىنارى عەشىقدا ئامادەبىورە بمريّىت، كابىرا شيعره كهشى به روون و ئاشكرا ييشكهش به مهنسور ئهسرين كردوه، لهوهش بترازيت ساقى مهجمود له ههمان ههفتهدا لهو تهلهفزيؤنه تهنها و لۆكاڭمۇم كىم بەرنامىمى بىق ئىمۇ دەشمارە بالاودەكىردەۋە، گۆرانىيەكىي یه خشکرد، به شیوهی لاوک و حهیرانه دیرینه کان چیروکی ههمان رووداوی دەكيرايەوە، ساقى له گۆرانىيەكەيدا لە جەندىن جىكادا ناوى سەوسەن فیکرهت ده هیننیت و گزرانییه که ی برکردوه له دیری وه ک «سه وسه نه که ی خرّم»، «سوسهی دلهکهم»، «سهوسهن ئامان» و «سهوسه باوانم». گۆرانىيەكانى ساقى مەحمىود گۆرانىي بازارپىي راستەقىنەبوون، لەوانىەي له مهزاتخانهی ههموو شارهکانی کوردستان لهسهر کاسیت توماردهکران و دەفرۆشىران، شىزفىرى ياسە ناوخۆيىي و ئەوانەي لىە نىپوان شىارەكان و سەر ھۆڭە دەرەكىيەكان كارياندەكرد، گوێگرى راستەقىنەي ساقى بوون. دەبنت بلنے شیعرهکهی مستهفا ههژار و گزرانییهکهی ساقی مهجمود مەسەلەي خوازىيننىكردنەكەي سەوسەن گولدانچيان گۆرى بىز كېشەپەكى گشتی که سالانیکی دریش ههموو خهلکی شار پیوهی سهرقالبوون.

هەواڭىي خوازىيننىكردنىي ئاموونىيەكان مەنگورى بابەگەررەي گەليىك سه غله تكرد، تاده هات شه كان سه ختتر ده هاتنه بيشهاوي. ئيستا دەيزانى شانسى كامەرانى سەلما تا بنت بچوكتىر دەبنتەرە، ئەو رۆژەي ئاموونىيەكان ھەوالىي خوازىينىيەكەي خۆپان بلاوكىردەوھ، دواي چەنىد سه عاتيك هه والهك گهيشته كامه رائي سه لماش، هه واله كه كه ميك رایطه کانند و تنیگه یانند نهمه شهریکی سهختتره لهومی نهم سهره تا دەيبىنى، بەلام دلنيابور ئەمىش ھەروا ئاسان بەردەمى كەس چۆل ناكات، ئەر كات كە ھەوالەكەي بىست لە جايخانەي بەپولەي ئازاد دۆمىنەي دەكىرد، لە بەرچاوى ھەمبوران سىرىندى خوارد كە تا رۆحى تندا بنت لهگه ل ههمسور هنزنکدا شهردهکات و نامادهیه تا کوتایس بجەنگىت، ھەر ئەر رۆژە بە ھىمنى لە چاپخانەكە ھەستا، بولەكانى دانا و چوو بـ ق لای مهنگوری بابهگهوره . لـ واستیدا ئـه و هنره ناوهکییهی كامەرانى سەلما دواي بىستنى ھەوالەكە يىشانىدا ھۆزۆكى راستەقىنە و تەرارەتى نەبور، گەنجەكە لە نارەرە ھەستى بە لارازىيەك كرد يېشتر لە خزیدا نەببىنىبوو. كاتىك مەنگورى بابەگەررە چاوى يىپكەوت و ھەندى ئالوگۆرى سەر روخسارى خوينىدەوە، تېگەيشىت ئەم گەنجە بەستەزمانە بِن يەكەمجار لە زيانىدا ترسىپكى قوول چۆتە رۆھىيەوە . كامەرانى سەلما هەوڭىدەدا گەلىكى شەرانگىز و تونىد دەربكەويىت، بەلام مەنگورى بابەگەورە گووتی «ئاموونییهکان عه شره تیکی به هینز و گهورهن، من خوم خالید ئاموون دوناسم، دوزانم ج هوتيويكي مهكردار و فيُلْزانه ... چوند سالْيكه له بازاردایه، ئەرەي بەرجىزرە چارى خسىتۆتە سەر سەرسەن فىكرەت، شتنکی عاجباتییه، من وهک کهسیکی بیخیر تنیگهیشتورم، به قهبری مسردووی ههموومسان بهردهوام حیسسابی یاشسه لیکی چلکنیم بن کسردوه، حیسابی دەرینیەکی بۆگەن کە ھیچی تیا بەستە نییه. ھەر وەک كەستى بینیومه که دلّی به و ژنه ههرزانانه خوشه که له بشتی کوگاکه دا به ههندیک عهتری بیبون و سوراوی ههرزان بان به توزه دیناریک لهسهر فهردهی جله تورکییهکان دهیانگهوزینی ... به لام وه ها جوانناس بیت حهز له سهوسهن فيكرهت بكات... نا ... شتى وا ناجيّت به خهيالمدا. هيجي له جوانناس ناچنت، بتر له قاچاغچییهک دهچنت بارهی خورابنت، شیوهی سهپرکردن و وهستانی شتیکی تیداسه مروق تووشی ژانه سک دەكات. باوەرناكەم كچيكى وەك سەوسەن فيكرەت، سەروچاويكى وەھاى خۆشىبويت... يان... نازانىم... لەوانەشىم. بەدرىزايىي زيانىم زۆريىمى ئىمو قسانهی لهسهر نافسرهت کردومین هه لهبوون، به لام نهوهی ترسیناکه ئاموونىيەكان بە ھەمىو جەك و تفاقى خۆيانەۋە چوونەتە بشىتى... لە سیودوو سالی رابوردوودا هیچ ناموونییهک له مهسهه ی زن و زنخوازیدا نه بد قراندوه، ئه وه ی من بزانم و له بازاردا بالاوه ناموونییه کان تا نیستا نهچوونه ته خوازبیننی کچیک و بؤیان نهبیت. لهبه رئه وه گهر ئیمه بچینه شهرهکەوە دەبنىت بزانىن شەرنكى راستەقىنەيە كە كلكىي شىنرى تىيا دەقرتىيت ... ئاموونىيەكان وەك ئەو ھەتىيوە ريوەلەيەي زانكى نىين... ئەران عەشىرەتىكى گەررەن، خەلكىكى زۆر شەرانيان ھەيبە كىە دەسىت به قوونی سهگدا دهکهن، له منی وهریگره ... گهر بزانین شهرهکهمان ييناكريّت، دەبيّت يەشتەماليّكى باش ببەستىن و ھەر زوو بەر جورنەكە حِوْلْبِكهِ بِن ... تِيْ خَوْت دەبيّت ييمبليّيت من چى بكهم ... رابكهم يان بوەسىتم».

کامهرانی سهلما گورتی «تو ده لیّیت چی، مهنگور... تو بیت له

شويني من چي دهكهيت؟ ... من ناتوانم ههروا ئاسان وازيهينيم».

مەنگور دەيگووت «يوسف كەريار بە رەحمەت بيّت دەيگووت ـ شەر بەبئ تىرس خوش نييە ـ، لە شەرى راستەقىنەدا پياوى وەكو ئيّمە لە پيشدا ئەژنىزى دەلەرزىّت، لەوانەيە لە دوايشدا ئەژنىزمان ھەر بلەرزىّت، دوائەوە كى چوزانىّت، گەر سەوسەن فىكرەت بريار بى تى بدات، ئەوكات دوائەوە كى چوزانىّت، گەر سەوسەن فىكرەت بريار بى تى بدات، ئەوكات دىسابى ئاموونىيەكان پاكە، يەكسەرە دىسابيان پاكە، دەيفە ھەر لە ناوەراستى رىّگادا وەك قەلى گرگن بال شىۆربكەين و بلىّيىن تەواۋ، وەكو قەتىّى نەخىقش بچىنەۋە كونەكەى خۆمان... راستە ئاموونىيەكان بەھىدىن، بەلام بەھىرترىن لايەن ئەوەبە كە سەوسەن ھەلىدەبرىّرىت، بەھىدىن، بەلام بەھىرترىن لايەن ئەوەبە كە سەوسەن ھەلىدەبرىّرىت، ئەوا دىسابيان پاكە ... بىلىء دەبىت، ئەوا دىسابيان پاكە ... بىلىء دەبىت، ئەرە مەدەرەرەمبىيىن، خوازبىنىكەرانى خىرمان بىنىرىن،.. وا بجولىّىنىدەرە وەك ئەرەكەي ھىچمان نەبىستورە، بە ناموسى دايكى خىرم و خىرت، ھەندىنجار گوى كەرەكەي تىر چاكتىرە ... يەكەمجار گوى كەرەكەي خىرمان دەدەينە ئامورنىيەكان، دواتىر سەيردەكەين بىزانىن چى دەبىتى».

کامهران له ناخهوه وهک گیانهوهریّکی برینداری لیّهاتبوو، گهرچی دهیویست خیّی خوّگر و بیّباک دهریخات، به لام ههمان نهو دوّخه نائارامه دایگرت بوو که به له بریندارکردنی مهنسور نهسرین تیا ده ژیا. کامهران به پیّچهوانهی مهنگورهوه پیّیوابوو که خالید ناموون ده بیّت تیّبگات سهروکاری لهگه ل خه لکیّکدایه که ده توانن ده ست بوه شیّنن، ناماده و لهسهرییّن بو شهر. شتیک له کامهراندا بوو پتر هانیده دا بجولیّت، ده ست بوه شیّنیّت، خوّی ده ریخات… به لام مهنگور دلّنیابوو نه مجوّره نمایشانه له به رده م ناموونییه کاندا وه که وروژاندنی کوره ی زهرده واله وایه، زوّری ویست تا نهوه ی له کامه ران گهیاند که شهرکه ری راسته قینه مهخلوقیّکی به سهره، گووتی «من عومرم لهگه ل شهرکه ره کاندا بردوّته سهر، هیچ به سهره، گووتی «من عومرم لهگه ل شهرکه ره کاندا بردوّته سهر، هیچ

ئەران شەركەرى راستەقىنەن... گويبگرە كورەكەي سەلما دۆلان، تــــّى زۆر عەزىزى لەلام، چەقق ھەلگرتىن و چەقۋكىشى شىتىكى قورسە، تىدەگەست بوسف کەربارى گەررە لە فېشەك تەقاندندا دەست راستېكى بېرېنەسور، به لام شهرمیده کرد دهمانچه له دوژمنه کهی دهربهیننیت. نیمه له شهردا ئەخلاقمان ھەپە، تىق جارى ھۆشىتا تەرار لە ئىشلەكە تۆنەگەيشىتورىت، ئەر بەيانىيەي عونىلى سەبەي قەيماغيان كوشت، براكەي دەمانچەيەكى پەرەلىلى خسىتە بەر يشىتىنەكەي، گورتى «غرنيىل، بايىت بىت، كەس ئەمىرۆ بەم ئەبوئەلقە خىزانە شەرناكات، تىدەگەيت دوايى دەتكورىن، ئەمە وهكو ئهوه وايه بجيت بن شهر و جهكت بين نهبيند ». دهبينت بليم كه عونيل له چەقۆكۆشە شارەزاكان بور، رەك بوسف كەرپار وابور، خەرپكە بڵێم لەرپىش چەقۆپەرسىتتر بور، ھەمبور ئەرانە چەقۆپان لە ھەر چەكۆكى ترى دونيا لا عەزيزتر بوو، ھەموق رايان وابوق كە كەسىي ئازا ئەرەپە كە دوور به دوور شهرناكات. شهر يهعنى ئهوهى لهش بهر لهش بكهويّت، خويّني بەرامبەرەكەت بېينىت، چاوت لىيبىت كاتىك لىت نزىكدەبىتەوە، گویّتان له ههناسهی پهک بیّت. تُهو روّره عونیل دهیزانی دهیکوژن، ههمسور دهمانزانس گهر دهمانچهی پیبووایه نهیاندهویسرا توخنیبکهون... كوريكي وههابوو شاخ سامي ليدهكرد، بهلام كه هاتهدهرووه يهكه يهكه به ههمووانی گووت له چهقویهک زیاتار هیچی تاری پی نییه، لهسهر سرجى دوكانه كهى مام شاهير كوشتيان، سي دهمانچه تهقهيان ليكرد، سنی دهمانچه، ناوها بوو... به رؤری نیوهرو کوشتیان... زماره یه کی رؤر له چەقۆكىشە رەسەنەكان ئارھا كورران ... ھەمور دەيانزانى دەكوررىن، هەمىور دەيانزانى كە سەردەمى چەقىق بەسەر چىورە، بەلام دەمارىكى رەقى ئازايەتى دەپخرۆشاندن، زۆربەيان تا مردن له چەقق زياتىر چەكۆكى تريان هه لنه گرت ... منیش له و توخم و چیزه پهم، هه رچیپه کیش دهناسم له و توخم و چیزهیهن، حهزدهکهم تنوش روزیک له روزان دهمانچه ههانهگریت، تفەنگ چەكى پىياوى ترسىنۆكە ... لەبەرئەوە بزانىە تىق تا ئىسىتا سەروكارت لهگه ل خه لکی دهسته وهستاندا بووه، به قهبری مردووی هه موومان، شکم له ئازايەتى تىق نىيبە... مەگەر مەلايىكەت بزانىت مىن چەنىد خورمەت و تەقدىرم بىق ئىەو ئازايەتىيە ھەيە ... بەلام سىويندت دەدەم، بە شەرەفى سهلمای دایکیشت ده تخهمه به روه عدی خوّت، که سانی به سته زمانی وه ک كورەكەي ئىبراھىم ئەسىرىن مەكە بە پۆوەر، ئاموونىيەكان خەلكى دىن، ياريكردن لهگه لياندا سهبر و فيّلي دهويّت، نامهويّت وهك عونيل و سمهي داده بیدوگ بتکوژن ... من نیستا عومرم له پهنجا نزیک دهبیتهوه، نهوهی که دهنیم ههموو شتیکت بودهکهم بهراستیمه و دروت لهگهن ناکهم، من تا ئەم عومىرە نە ژنم ھێناوە و نە كوږم ھەيە...تۆ وەك كوړى خۆم سەيردەكەم... ئەم مەسەلەيەي تىق بىق مىن وەك مەسەلەي ژيان و مىردن وایم، خوّت دهزانی، گهر بتهویّت له ماوهی چوار سهعاندا بیست له باشترين چەقۆكىشەكانى ھەمبو ئەم ناوچەيەت بىق كۆدەكەمەوە، بەلام ههموو شتیک کات و وادهی خوی ههیه. دهزانم گهر شتیکت لیبیت، له كوژرانى يوسىف كەوپيار قورسىتر لەسبەر دلىم تەواودەبيىت... ئىممە تەنپيا سهرو چەقۆيەكمان پنيه، ئاموونىيەكان خەتەرن... دەبنىت بە زىرەكى قوون له ناگرهکه نزیکبکه ینه وه ... به راستیمه ... ده بینت یاربیه کی باک و تەمىزىان لەگەڭدا بكەيىن. دەبئىت چاۋەرۋانبىن، ھەركات دەرفەتمان بىق گونجا زیرهکانه دهست بوهشینین، دلنیام گهر سهبرمان ههبینت، ساتیک دیّت پیشی ده توانین بیانشکینین ... به لام نیستا دهبیت بیر له دلی سەوسەن گوڭدانچى بكەينەوە، شىتۆك نەكەيىن وەك دوو جانەوەرى بەرەلا ىمانىيىنى».

دهبیّت بلّیّین که کامهرانی سهلما لهگهلّ سهبر و هیّمنییدا کیشه یه کی زفری ههبوو، له و جوّره مروّفانهبوو که ناگریّک دهچیّته خویّنیانهوه و به زهجمه ت دهسته موّده کریّن، به لام کاریگهری مهنگور لهسهری گهوره

سوو، شهو تاکه کهستیک بلوو دهیتوانی جلهویبکات، دهیزانی دهرچوونی ل قسامی مەنگور مەترسى گەورەی بەدواوەپ، ئەر ئۆزارەپ كە مەنگورى بەجپەيشت راستەرخى چور بى بارىكى بچوگ، كەمجار بە تەنيا دەيخواردەوە، بەلام ھەرجاريكيش ھەستى بە لاوازى بكردايە دەچوق بِيِّ ئُهُو بِارِهُ بِجِوكِهُ وَ لَهُويٌ وَهِكَ عَارِهُ قَخْرِيْكِي نَهُنَاسَ خَيْرِي مَهُ سَتَدَهُكُرِهِ. لەوانىە نەبىرى بتوانيىت وەسىفى دۆخى خۆى بىكات، يان لىھ ناخى خۆيىدا زۆر له سروشتی سۆزەكانی رابمنننت، گەر يەكنكى خۆشبويستايە دەيزانى و گهر رقیشی له پهکټک بوړاپه دهیزانی، مه لچوونه کانی له نټوان شهو دول جەمستەرەدا دەھاتىن و دەچبورن، توانياي ئەرەي نەببور رەسىفى ئەر شتانه بكات كه له دليدا دهگوزه رين، له به رئه وه خوشي و غه مگينييه كاني توندترپوون، ئېستا ھەمىور ئومېدى ئەرەپىرى كە لە چارپېكەرتنى فېكرەت گرلدانچی و کچهکه بدا سه رنجیکی وه ها جیبهیللیت بتوانی له شهره که دا به ئارەزوريەكى راستەقىنەرە بمىنىتەرە، بەلام گەر سەرسەن راستەرخى بیکاته دەرەوە، یان گەر بەراسىتى مەنسور ئەسىرىن ھەٽېژېرىنىت، ياخود بریار بن سامان و شان و شکری ناموونییه کان بدات، ههموو ژبانی به برینداری دەمیننیتەرە ... ھیچى بى نامیننیتەرە، ئەرە نەبیت شىنتانە خىزى فریبداته ههر شهره چهقزیهکهوه که دیته سهر ریگای تا دواجار یهکیک به مردن له دهست ئازاره کانی رزگاریبکات... له راستیدا نهیده زانی چهند سەوسىەنى خۆشىدەويت، ھىچ يېۋەرىكى بى ئەرە يى نەبور، ھىچ وشلەپەكى نەدەزانى باسىي دڭى خۆي يېپكات، بەلام دەيزانى گەر سەرسەن شور به پهکێکي دي بکات، دهبێت پهلهبکات، زوٚر زوْر پهلهبکات بـق ئـهوهي به زووترین کات له شهره چه قویه کدا بکورریت و رزگاری بیت.

شبیعره که ی مسته فا هه زار و گزراندیه که ی ساقی مهجمود له ماوه ی حەنىد رۆژېكىدا مەنسىور ئەسىرىنيان گۆرى بىق يالەوانېكى ئەفسىانەيى، بهوهدا شارهکه له میزبوو هیچ چیروکیکی دلداری راستهقینه نه ژیابوو، ينده چنت لهو سهردهم و زهمانه دا ينويستى به وينهى عاشقنكى ناسك بوړينت که به راستي بن خوشه ويستي بمرينت کورانييه کهي ساقي مهجملود لله ماوهیه کلی کورتندا لله ههملوی شلویننیکدا دهگووترایهوه، مەنسىور ئەسىرىن ئىئەۋەي بىيەرنىت لىھ ئىاكاق لەستەر ھەملوق زارنىگ بىوق، ئەر ناربانگە كتوپىرە و ئەر بلاربورنەرە خىراپەي جىرۆكى برىندارىيەكەي، گەلئىك دۆسىتى نزيىك و ھاوسىۆزى بىق مەنسىور دروسىتكرد، ھەتبا ھەندئىك له شاعیر و مؤسیقاران بهتاییه سهردانیانکرد. که کامهرانی سهلما و خاليد ئاموون چوونه خوازييني سهوسهن، ههموو شار ييكرا چاوهرواني ئەوەپان دەكىرد لىھ ھەنىگارى داھاتىرودا مەنسىور ئەسىرىنىش دەسىت هه لْبهيّنيّت و خوازييّنيكه راني خوّى بنيّريّت. كهمته رخهمي و لاوازي مهنسور تا ئەندازەيەكى زۆر ھەمورانى سەرسامكرد، بە جۆرنىك كار گەيشىتە ئەرەي دەبايە ئىبراھىمى باركىي و فەريىد ئەسىرىنى مامىي دور بە دور له گه لیدا بدوین تا رازیبکه ن بحیته سهر هیلی داواکاران که راستیدا دوای سەردانەكەي مريەم، مەنسىور ھەسىتى ئەۋەي لادروسىتېۋۇ كە ھەر ھەولْ و هەنگاويك لەر بارەپەرە بيهودەپە، بەلام گوشارى ھاورى و خزمەكانى،

گوشاری ساقی مه حصود و گورانیبیّژه کانی دوّستی، گوشاری شاعیره گهنجه کانی شامیره شامیره شامیره شامیره شامیره شامیره به نامی شار، پیّک پا هیّزیّکی نه و تویان خسته سه ر مه نسور بیس له و به بکته و به نامی کیبپکی گه و ره که و به به نامی مه نسور نه سرین له هه ره مالّه قه ره بالفه کانی شار بوو، گه لیّک له پیّشنبیران و خویّند کارانی زانک و له پشتی مه نسور و به ستا به یتا سه ردانی نه و یان ده کرد، گه ر بهاتبایه و و بستابوون، هه موو به یتا په یتا سه ردانی نه ویان ده کرد، گه ر بهاتبایه و ناغای نه سرین له و ه زیات ر لاوازی بنواندایه، هه مووان تووشی نائومیّدییه کی گه و ره ده بوین، بیّه هم موو خزمانی نه سرینیش پیّک پا پیّیان وابود که مه نسور پیّگایه کی دیکه ی له به رده مدا نییه نه و ه نه بیّت تا کوّتایی له گه آل چیروکه که دا بروات.

گەر ئەق قشارانە نەبوۋنايە، پۆنەدەچوق مەنسور ئەسىرىن لەھەمان ئەق دەمەدا بنۆرۆت خوازىينى سەۋسەن قىكىرەت.

گروپی خوازبینیکهرانی مهنسور نهسرین له ههموو گروپهکانی تر گهورهتر بوو، جگه له نیبراهیم نهسرین و براکهی، دوو شاعیری بهناویانگ و ساقی مهجمود و مامزستایه کی زانکو و ههندی کهسی دیکهشی تیدابوو. دهبیت بلیّین که نهوانیش له خوازبیّنی خوّیان وهلامیّکی ناشکرایان دهست نهکهورد.

 چارهبکهم و دهشنزانم چنزن چارهیدهکهم». هنیز و نازایه تسی کچهکه فیکرهت گولدانچی سهرسامکرد، پنشتر کچهکه به هیچ تاقیکردنه وه یه کی پاسته قینهی ژیاندا تننه په چی بوو، ههستیکرد نهمه یه که مین نه زمونه کچه که پیایدا تنبه رُدهبنت، نه به رئه وه لنگه را بنیدا بروات.

مەنسىور ئەسىرىن ھۆنىدە ئازايەتىي تۆدابىوق بە ئاشىكرا لاي ھەمبوۋان بلَّیْت هیچ شتیک ده ریاره ی سوّز و هه سته کانی ئه و خانمه به رامیه رخوّی نازانیّت، له دوای رووداوی چهقوّکهوه، ههستیّکی قوولّی لاوازی له خوّیدا دەدۆزىيەرە كە پېشتر ھەستى يىن ئەكردبور، ھەستىكرد دواى چەقۆكە ب جۆریکی تار بیار له خوشه ویستی کچهکهی گولدانچی دهکاته وه، ئەركات كە بىسىتى كورى يەكىك لە ئامرونىيەكان خوازبىننى سەرسەن دەكات، تۆگەيشت مۆدى مۆدى ئەم عەشقە بەرەو جۆرە جەنگۆكى گهوره وهردهگهریست، شهوهی بتوانیست له یهک کاشدا عاشقیش بیست و شهرکهریش بیّت، ئەرکیّکی سهخت بوو. ئهوهی بتوانیّت عاشق بیّت و پریش بنت له رق و تورهیی ناسان به په کهوه نه دهگونجان، به لام ترسینکی گەررەي ھەبور ئەرە ئاشكرابكات. چى دەبنىت گەر بلنىت ناپەرنىت لەگەل عاشىقەكانى تىرى سەوسىەن فىكرەتىدا بچىتىە جەنگىەرە ... چىي دەبىيىت؟. لهم شاره دا که مرزف عاشق بور، دهبیت ببیت به رهقیبی چهنده ها خەلكى تىر. سەيرى ليهات كە خۆشەرىسىتى لە قورلايىدا بەر جەشنە به کینهوه گریدراوه . دلنیابوی که کامهرانی سهلما دوّلانی خوشناویّت، به لام كليه يه كي كنه له كامه راندا هه بور ئهم له خويدا نه يده بيني. ئه و ساتهی هاتهوه بیشیجاو که کامهران بهلاماریدا، له چاویدا نهو کینه گەررە و قروڭە ھەبىرو كە كىنەيەكى ئاسايى نەبىرو، كىنەيەكى بۆسنورر كه تەنيا لەگەل خۆشەرىسىتىدا دروسىت دەبىيت. ھەسىتىكرد بەرەدا ئەم ئەوجىۆرە كىنەپەي تىدا نىپە، ناتوانىت بەراسىتى عاشىق بىت، دانىيابور سەوسسەن فىكرەتىي خۆشىدەرىت، بەلام چىزىن ؟ خۆشەويسىتى ھەمىشىە

ندوهی له کننه دروستنووه، ئەمىش ئەر نبوهىه له خۆپدا نادۆزېتەرە، ئەر رۆھە جەنگارەرەي نىپە كە بىجوڭىنىت، بەدەسىتى بوراپە ھەمىرو ئەو رەوتلەي دەگىراپلەرە دواۋە بىق ئەۋەي ئەھىللىت سىاقى مەجملود ئەر گۆرانىيـە بلىّـت كـە ئـەم تىيىدا رەك شـەھىدىك دەردەكەرىّـت. ئـەر ماوەپە بريارىدا نەچىتەرە بى زانكى، ھەستىكرد يىوپسىتى بەرەپە سالىك یشوویدات، زوریهی شهوان له ژووره بچوکهکهی خویدا دهمایهوه و هیچی نەدەكىرد، دەپتوانى ماۋەي دريىر لەسلەر جېگاكلەي خىزى بمېنېتلەۋە و هیچ نه کات. هه میشه گرینی له ده نگی خوشکه کانی بوو که قسه ده که ن بنِنه وهي بزاننِت جي ده لنِن، دلنيابور ههمور باسي نهم دهکهن، له ماله وه، له زانكق، له ناو خزماندا، له كۆلان، كچانى شار، شاعيرهكان، يۆلىسەكان... ھەمبور كەس... ئەرەي بەردەرام خەڭك باستېكەن و تىق نەزانىت دەلىنى چى، ئازارىكى گەورە بور، دەيزانى ھەمور ئەر قسانەي له بهردهمیدا دهیکهن نهو قسانه نییه که له پشتهوه دهیکهن، بهلام نه رێگای ههبوو، نهتواناشی ههبوو بزانێت چێن باسیدهکهن. مهنسور ئەسىرىن لە دڭى خۆيدا گروتى «جەھەنەم ئەرەپە خەڭك ھەمور باستېكەن و تـــق نەزانىــت دەلىّىن چــى». ئــەو شــتەكانى وادەبىنــى وەك ئــەوەي ئــەو یشتگیرییه گهورهیهی که دهکریت، بن کهسیکی دی بیت که دوور و نزیک بەيوەنىدى بەمبەرە نىيە. لبە دلى خۆيىدا گروتى «ساقى مەحمىرد مىن ناناسيّت، مستهفا ههڙاريش... هيچيان به تهواوهتي نازانن لهو شهوهدا چې روویداوه ...». گرنگترین شتي ئه و شهوه نه و کینه قروله بوو له چاوی کامهرانی سهلمادا، ئه و کینه پهی که نهم ناتوانیت له دلی خویدا بیدۆزنتەرە ... بەلام بىق ئەورەي خەلىك رەك عاشىق تىپيىگەن، دەبىنىت وا خرى نيشانبدات كه ئەربىش دەتوانىت شەر بى خۆشەويستى بىكات... دهبنت بهردهوام بنت ... هیچ رنگایهک و هیچ چارهیهکی تری نییه، که رقیک نیشانبدات که تیا نبیه، ئیرادهیهک دهربخات که نبیهتی. گەر لەدوورەۋە سەيرى ماڭى سەۋسەن فىكرەتت بكردابە گەلتىك ئارام دەپنواند، بەلام ھەمور مالەكانى دونيا لەدەردود ئارام دەنوپنن، چى لە ناوهوه دهگوزهرینت، ئەوھیان كەس بە دروستى نازانیت. ئەو ئیوارھیەی که فیکروت گولدانجی و دوو کچهکهی له تاکسیپهکدا حوون بـق مالـی خەندە گولدانچى بورى سەوسەن، ھەر سىپكيان گەلىك ئارام و لەسەرەخق دیاریوون، شتنگیان بنوه دیار نهبوی نیشانهی بهشوکان و شیرزهیی بنت، به ههنگاوی نارام دهرؤیشتن، به نیگای هنمن سهیری جواردهوهری خزیان دهکرد و بهزوردهخهنهی ناسبک وولامتی ههموی خهندهیهکیان دەداپەۋە . لە راستىدا كۆبۈۋنەۋەكلە بەھۆى چەژنى لەداپكېۋۇنى كچەزاپەكى خەندەرە بور كە تەمەنى دەبور بە دور ساڭ بەلام بۆنەيەكى راستەقىنەش بلوو، گولدانجیسهکان بنکسهوه کوبینهوه و قسیههک لهستهر شهو سیخ خوازیپنیکەرە بکەن کە داواي سەوسەنيان دەكرد، گولدانجىيەكان گەرچى له میزیور له شاردا ده زیان، به لام هیچ کات وهک نیستا نه که وتبوونه سبهر زاران، شهوهی شهم کچه لاواز و نهخوشته کیه بهردموام بهدهست سەرئىشىم و كەمخوينىيمەرە دەنالىنىت بىەر خىراپىيە ھەمبور شارى بىم خۆپەۋە سەرقاڭكردۇھ ماپەي نارەخەتنى زۆرپەي كچەكانى دىكەي بنەمالەي گولدانچی بوو، که جگه له مهخلوقیکی لاوازی رهنگیهریو هیچی دیکهیان تيدا نەدەبىنىيەرە شاپسىتەي ئەر ھەمبور سەرسىامى و دەنگەدەنگەبيىت. دەنىت بلنىم ئەرەي لە بىر كوپكى غەربىب لە شارىكى تىرەرە بىت و ببیته مایهی شهرهچهقل له نیوان کلمهانیک گهنجدا مایهی بیزاری و برینداربوونی زوریهی خانمانی شار بوو، که یککرا وایان ههستدهکرد تانەيەكى قورس لە نىرخ و جوانيان دراوه . بەلام سەوسەن فىكىرەت خۆى لهوه دلسافتر بوو ههست بهو شنتانه بكات يان له دلَّى بكريَّت. مەسەلەكە ئەرە نەبور سەرسەن لەر شىتانە تۆنمگات، بەلكى ھۆنىد ھەبور گەر ھەستىشى ئىنكردايە يەرچەكردارىكى يېچەرائەي ئىشان ئەدەدا كە يۆنى شەرانگىزى لىبىت. سەرەتا كە لە بەغىدا ھاتبوونەوە زۆربەي گولدانچیپهکان و نهوهکانیان وهک کچیکی لووتبهرز دهیانبینی، بهلام مەملوق زوق تېگەيشلتن كلە كەمدووپلى و تەنھاييەكلەي بەيرەنىدى بلە لووټبهرزېپهوه نيپه، به لکو پهيرهندي بهرهوه هه په که ځهو کچيکه به ئاسانى بابەتىك نادۆرىتەرە بىز قسىەكردن... ھەر كاتىش بيەرىت قسەبكات، بەدەنگۆكى لاواز، كە خالى نىيە لە ئاوازىكى ناوەكى باسى جۆرە جياوازەكانى گولەباغ، باسى شىزوە شوراى ھەندىك شارى كۆن، باسی چهشنی به له مه کونه کان و جل و به رکی جه نگاوه ره فارس و عەرەبە دېرېنەكان دەكات. لـە راستىدا كچەكلە دەپتوانى لەسلەر ھەملور ئەق شتانه قسه بكات كه ئەرانى تىر نەياندەزانى و بە بېچەرانەشەرە ھېچى ئەوتىزى لىە ھەمبور ئەر شىتانە نەدەزانى كە ئەرانى دى دەيزانىن. ژوورى دانیشتنه کهی خهنده گولدانچی ژووریکی گهوره بوو، دیواره کانی سهرجهمی ویّنهی پیاوان و ژنانی پیری خیرانی گولدانچی بوو، له باییره و نهنکه گەورەكانىيان، لـەو وينانـەوە بىگرە كـە دەگەرانـەوە بـۆ سـەردەمى ھەرەسـى عوسمانىيەكان تا ئەر رېنانەي بە مۆدىلە سەرەتابيەكانى كامدىراي رهنگاورهنگ گیرابوون، چهندهها گولدانی کهوره و بالندهی شوشه و قــزى كريســتال لهســهر رەفــهكان دانرابــوون، خهنــده گولدانچــي لــه گەنجىيەكى زورەرە ھەزى لە كۆكردنەرەي قۆرى بور، بەجۆرىك مىردەكەي

بەردەوام يىيدەگورت «دەبايە لەسبەرەتارە شورى بە چاپچىيەك بکردبایه» . شتیک له ژوورهکه دا بوو سه رسه نی سه رسامده کرد، هه وایه ک و بؤن و بهرامه یه کی دیرین، ههناسه ی سهرده میک که به یاکژی لهویدا هه لگیرابوو. سهوسهن ههرجاریک که دههانه نهو ژوورهوه دهیگووت «ناه يسوره خهنده، لهم ژوورهدا ههمسوی دهبيت سسووک قسسه بکهين، جونکه واههستدهکهم شتیکی کوّن لیّرهدا خهوتوره». قهنه کهوره دیرینهکان، ميده تهخته کان که پيده چوو دهستيکي نهيني بهردهوام ئسيه رتويان بکاتهوه، دوو رهفهی سیرامیکی پیروزهیی که شکر و جوانی دهور و زەمانىكى ترىان لىھ ژوورەكىەدا يەخشىدەكردەۋە . ئىمۇ شىتانە فىمزاى ژوورهکه یان گوریبوو بن فهزای مؤزه خانه یه که ته نیبا بؤنه و بؤنه دەرگاكانى دەكريتەرە ... ميردەكەي يىورە خەندە، يياويكى بيدەنگ بور، ههمیشه سهر پر خهیال و تالفز دهینواند، بیدهجوی کابرا بیدهنگیهکهی ناو ناخى خۆى بەخشى بنت بەر ژورره. كە يەكەمجار ھاتىن بى مالى پوره خەندە و گەرائەرە، سەرسەن لە تاكسىيەكەدا باسى ئەر ھەستەي بى باوكى كرد، فيكرهت گولدانچى گووتى « شتيكى سەير نييه، رۆھى مرؤف زوو رهنگی شوینه کان ده گریت و شوینه کانیش زوو رهنگی رؤهی مىرۆف دەگىرن». بەلام ئەمىرۆ ئوورەك بەجۆرىكى لىه بەرچاوى ئەو گەورەببور، تىا خەلكى تىدەھات ھەسىتىدەكرد زياتىر و زياتىر خەلك دەگرىكت، ھەفتەپك بىور ھەمبور گولدانچىيسەكان لىھ پرسىيارى سىن خوازبيننيكهره شهيداكهى سهوسهندا بوون، ئهو ئيوارهيه پيكرا لهسهر داوای فیکرهت گولدانچی لهوی کوبووبوونهوه بن نهوهی شتیک زانیاری لەسسەر ئىەر بابەت، بگۆرنىەرە، چەنىد رۆژنىك بىرو كورانىي گولدانچى، شیرزادی عیروت گولدانچی و هوشیاری پوره خهنده و نهبیلی پوره مەعسىوم، بازار بىق ھەواڭى ئەو سىن داواكارە دەگەران. سەوسىەن ئەوجىقرە گهران و پرسیارکردنهی به شایستهی جهفهنگ و پیکهنین دهزانی...

ئەرەي سىن گەنجىي وەھا بە قامەت و قيافلەت بىق كۆكردنلەرەي ھەوال دوکانه و دوکان بازار بگهرین مایهی شهرم و شورهیی بوو. سهوسهن تینه ده که پشت چنن ریکا به خویان ده دهن بجنه جیکای چاوی شهو، دوائهوه چۆن مرۆف له رێگای قسهی بازارهوه دهتوانیت مروٚفیکی تـر هەلسەنگىنىت، ئەمە جگە لەوەي بياوانى ئەم شارە ھەمور بە شىزوەپەك له شنوهکان له پهکتر دهچن. سنځ کوره پورهکهي سهوسهن وهک ههموو گولدانچییه کانی تر بالابه رزبوون، ویقاریکیان تیدابوو سروشتی و خورسک دەبنوانىد، سەردەوام قاتىيان لەبەردەكىرد، بۆينباخىيان دەبەسىت، ھەر سێکیشان پهکجـێر زانیاریان یێبـوو، دانیشتنهکهشـیان بـهوه کـردهوه کـه كامەرانى سەلما، ھەتبويكى چەقۆكىشى بىرەحمە كە ھەمبور شار وەك قومارچیپهک و شهرابخوریکی بیخیر و بیمروهت دهیناسن که عومری له چایخانه و قومارخانهی ئوتیله کاندا دهباته سهر. شیرزادی عیزه ت گولدانچی که له یۆلی چواری قانون بوو، بهردهوام له قسهکردنیدا ههولیدهدا وهک یاریزهریک قسمبکات که باشمی ناموزاکمی خوی دهویت، بهردهوام دەيگووت «ئامۆزاى عەزىزم، شىتەكان بىق ئەرەپ كە تىق نەكەوپت داوى كەسىنكەۋە نرخىت نەزاننىت». ھەندنىك لىھ بىورزا و ئامىززاكان سىززنكى زۆريان لەگەل مەنسور ئەسرىندا ھەبور، ناوبانگى وەك عاشقىكى گيانفيدا گەيشتبوره هەمور كچانى بنەماڭەي گولدانچى و ينكرا وينىهى عاشقنكى شهیدایان تیدا دهبینی که خهیالی ههمور کچیک دهجولینیت، جگه لهوهى مريهم به قهرهبالغي و دهنگه توفانئاساكهى خوى و به خزتیکه لکردنه راسته وخل و دابه زینه بروسکه ناساکانی به جه شنیک له قازانجی مەنسىور قسىەيدەكرد، ھەمورانى ناچاركىرد بىھ راسىتى بىلىر لىھ به لگه کانی بکه نه وه ، ئه وه ی مه نسور کوریکی گه نج و جوان و خوینده وار و عاشىق و خاوەن پاشەرۆژە يەكۆك بىور لە چەكە گەورەكانى مريەم. ب لام بیره کانی بنه ماله که و هه ندیک له کوره کان به پیچه وانه وه خالید

ناموونيان به ميرديكي گونجاوت و چاكت بن كچيكي ناسكي ووك سەوسەن دەزانى. عيازەت گولدانچى لەسەر ئەرە سووريوي كە خزمايەتى لهگه ل ناموونییه کاندا ناو و جنگای ههمور گولدانجییه کان به جوریکی بيّرينه بهميّردهكات، ئەمە جگە لەرەي كە بەينى برسيار خاليد ئاموون دەتواننىت ژياننىكى بىگرفت بىق كچەكە دابىنبىكات، ھەروەھا جودا لە هـ دردوق داواکاره کـ هی تـر دوور لـ زمانـ جهقـق و شـ در ماتۆت داوای کچه که ، مریهم گولدانچی به دریزایی دانیشتنه که ته واو به پیچه وانه وه رای وابوں پیاوانیک که کوگای فرزشتنی کهروستهی ژنانهیان ههیه، حهشنه توخمیکن چاکتره کچ لهمهسهاهی شووکردندا بیانخاته شهولاوه، زوریهیان شویّنی متمانه نین و هه لبزاردنیان بق نهو نیشه، تهنیا یهیوهندی به قازانچه زورهکه به و مهبهستی تریشی له پشته، هممور دهیانزانی مریعم باسی چی ددکات، همسور قاقبا ییددکهنیان، همسور سامیری سەرسەنيان دەكىرد كە لەگەل لارازىيەكەيدا، لەگەل ئەرەي ھەمور باسى ئە دەكەن، يتىر لە تارماييەك دەچور لە نارەراسىتياندا ونبورېيىت. سهوسهن نزیکی سالیّک دهبور هاتبوره شهم شاره، به لام لای گولدانچیپ کان میشتا وهک غهریبه په که وابوو که که سیان نازانن بەتەواۋەتى چۆن بىردەكاتەۋە . راسىتە بەردەۋام لەگەڭ كچە گەنجەكانى بنه ماله که دا ده چینته ده ری، به لام جگه له زوو ماندوویوونه کهی و شهو سەرئنشى ھەمىشەپيەي لەگەلپايەتى زۆرپەيان شىتنكى ئەرتىزى دەريارە نازانن، ههمو دهزانن دهبيت مانگانه دووجار بچيت بر لاي بزيشک. لەرە بترازىت كەسپان زانيارىيەكى ئەرتى گرنگيان دەريارەي نىيە . دەبىت بلَّيْيِن که ييْکراي گولْدانچيپهکان پروشهيان لهسهوسهني خوشکي لاباشتر بوو، پروشه زوّر سادهتر و کراوهتر و ئاسابیتر دهردهکهوت، بهلام ههر كەسىپك يەكجار لەگەڭ سەرسەندا بە بازاردا بگەرابايە، ھەسىتى بەر كاريگەرىيە قورڭەي جوانى ئەم كچە لەسەر بپاوان دەكرد. لە راستىدا سەرسىەن لەر شىنورە كچانىيە نىپىيە كىيە بىيە لەشىي گۆشىتن و شىنورەي مه کیا جکردن و بالای برهوه سه رنجی پیاوان کیشبکات، کچه که تابلیی لاوازه، ههتا جووت مهمکیکی بینراویشی نییه، ههمور سیحرهکهی شنتکه له دهموچاویدا، له وهستانیدا، له و سیبهری تهنهاییهی لهسه ر روخساریّتی، ئەرەي ھەمبور كەس كە نيگاي يەكەمبەرە دەزاننىت كچنكى نەخۆشە بینه ندازه جوانیکردوه، جگه له قاری که بینه ندازه پاره، بهجوریک ديمهنيكي ناكۆكى لەگەل دەموچاوە مندالانه و بچوكەكەيدا دروستكردوه، ناکرکییے کے جوانییہ کی زور تابیہ تے داوہ تی . ئےوہ ی کے مرزف واههستده کات ئیستا نا کهمیکی دی له هرش خری دهچینت بووه به نەخشىنكى رۆمانسى بۆي. چەنىد شەوپك لەوھوبەر لەداۋەتىكدا سەوسەن گوینی لیبوو نهشمیلی بوره فهزیله له ناوهراستی ههموو کچهکاندا دهلیت «هـهر تێبگهیشـتمایه بیاوان حهزیـان لـه کوێـی کـردوه ... بـه مهقاشـیش بلئ گۆشتى لنناگريت، رەزاى مىرى، دەلنىت مردوه بەسەر ئەرزا دەروات». سەرسىەن زۆرجار ئەو قسانەي دەبىسىت، بەلام وەھا بور وەك ئەرەي نەببىسىتىت، ئەر شەرە لە ھەملور كچەكان نزىك بلورەۋە و بەدەنگە ناسکهکهی خنزی گروتی «بیاوان گهمزهن، حهزیان لهو کچانهیه که پيده چينت بمرن ... خهم مه ختر يوررزا گيان، ههنديکيان حه زيان له من نبیه، به لکو حهزیان لهو مردنه نزیکهیه که له مندا دهیبینن». نهو شهوه له ماللي پيوره خهنده که هاته قسه ههميووان بيدهنگ پيوون، دەنگى لەر دەنگە ناسكانەبور كە لە بىدەنكى تەرارەتىدا نەبايە، مىرۆف نەيدەتوانى تەراو گويى لىپېيت. گورتى «ھەمروتان كامەرانى سەلما وەك شەيتانىك تەماشادەكەن، مىن نازانىم كامەرانى سەلما چۆنە ... تا ئىسىتا نەمبىنىيوە، بەلام ئەرەي ئىلوە وەك شەيتان سەيرى مرۆۋىدى دەكەن، راست نييه . ئەوەي واقسەدەكەن وەكىو ئەوەي ئەوانى تىر ھەملور للە كامەرانى سەلما باشىترىن، راسىت نىيلە، ئەوھى قومباردەكات، يان چەقىق ده وه شینیت شینیکی خراب، به لام نیمه هه موومان خرابین در من له هه مووان خرابیرن بیمه مه مووان خرابیرن بیمه و ناتوانم هه موان خرابیرن بیمه و ناتوانم ده سیسیسیان لیبه رده می و ناتوانم ده سیسیسیان لیبه رده می و ناتوانم ده مینان لیبه بینه بینه بینه بینه در نین کامه رانی سه لما باشتر نین دفیکره ت گولدانچی قاقا پیکه نی، دلنیابوو هیچ که سه له وه و به عیزه تی برای بلیب «تی خرابیت» «تی که سه رخوش باشتر نیت» ده و اوقایمییه کی گوره بوو که زنجیره ی ریز و ویقاری له بنه ماله ی گولدانچیدا تیکده دا.

کچهکه به و هیمنییهی خزیهوه که سهرنجی ههمورانی رادهکیشا بەردەوامبوو«ھەرچىي يىاوى ئەم شارەيە دواجار وەكىو يەكىن، شىتى بچوک له پهکیان جیادهکاتهوه که نرخیکی وههایان نییه ... نا شتی زور بچوک، که من نازانم چین... به لام ههموویان لهم شاره زیاتر شاری تريان نەبىنىيوه ... ھەموويان وەك يەكىن، ھەر سىپكيان لاي مىن وەك پەكن... من ھەر سىكىانم وەك يەك خۆشدەويت». يورە مەعسومەي بە دەنگە گر و گرمەئاساكەي، كە لە دەنگى بياۋەكانى تايەفەي گولدانچى نیرتر بور، به ههرهشهوه گورتی «بهلام ناتوانیت شور به ههر سیکیان بكەيىت... تۆگەيشىتىت... دەتوانىت تەنيا شىرو بە يەكۆكيان بكەيىت». ههمبوق وایانده زانس شهو دهنگه گرمه کاره ی پیوره مهمسوم، ههر نیستا سهرسهن دهشکینیّت، به لام به هیّمنی سهیریکرد و گورتی «له نیّستادا شوق به هیچیان ناکهم، به لام بق یاشه روِّژ نازانم... پوره مهعسوم. باشبهروِّژ خبوّی بریبار دودات، شبوق به چهندیبان دوکهم»، وولاّمهکهی به ئەندازەيەك سەيربور ھەمروانى بېدەنگكرد، ھەمرو دەيانزانى كېژەكە تەنىيا بوكەشوشەپەكى نەخۆش و لاواز نىيە، بەلكو ئىرادەپەكى گەورەشى تيدايه، دەشىيانزانى فىكىرەت گولدانچىي زۆرى بەلاۋە گرنگ خانمە بچكۆلەكمەي ماڭى بەر جەشىنە بەھىزبىت. ھەمىور چارقايمى كچەكەيان دهگیرایه وه بن جوریک له لاوازی باوکهکه، به لام ههمووش دهیانزانی له نیّدوان گولدانچی و سهوسهندا ریّزیّکی قدول و شاردراوه ههیه که ههردووکیان به وردی سنوورهکهی دهپاریّـزن.

ئەو رۆژە مەراسىمى چەژنى لەداىكبوونەكە بە ھۆمنى رۆى. لە كاتى مۆم كوژاندنەوە و كۆك خواردن و دىارى كردنەوەدا ھەموو بۆدەنگى و لەسەرەخۆيى سەوسەن سەرسامىكردن... ئەوكات ھىچ كەس نەيدەزانى سەوسەن بىر لە چى دەكاتەوە، نە لە بنەماللەي گولدانچىدا، نە لە بەرەى داواكارە مەستەكانىدا و نە ھىچ كەسىخكى دىكەش لە دونىادا.

سه وسه ن فیکره ت بریاریدا هه ر سی داواکاره که له رقر نیکدا ببینیت. یه کینکیان له به یانیدا، ئه وی دیکه یان له ئیواره دا، سیهه میش له شه ودا. خالید ناموون یه که مین که س بوو که ده بایه سه عات یازده ی رقر شی دیاریکراو له مالی فیکره ت گولدانچی ناماده بیت. چه ند ده قیقه یه ک به دیاریکراو له مالی فیکره ت گولدانچی ناماده بین به بیاوان و خزمانی ناموونی گهیشته به رده رگا، ئه وان له به رده رکی مالی فیکره ت گولدانچی دایانگرت و مالاواییان لیکرد و رقیشتن. چه ند رقر بوو ناموونییه کان هم مور هه ولیکیان دابوو بی نه وه ی پالپشت بی داواکه یان کوبکه نه و گولدانچیه کان له هم مور لایه که وه بخه نه ژیر گوشاری خویان. باریزگاریان تیگه یاند بوو، فیکره ت گولدانچیان بی لای قایمقامی شار بانگکرد بوو. هه مورو شتیکیان بی نه مساته نه نجام دابوو، بویه هه مورو بانگکرد بود. هه مورو شتیکیان بی نه مه ماری خویان ده در دره نجامی باشیان له مهاوی پانیکه و تنه ده کرد.

خالید ئاموون که چووه ژووره وه بن سائزنه گهورهکهی مائی گولدانچی، جوانی مزبیل و تایبهتمهندی دیکنرهکان و پسری ژوورهکه له کتیب و تابلن و پهیکهر و شتی ئهنتیک سهرسامیکرد، پیشتر له ژیانیدا جنره ژووریکی لهم چهشنهی نهبینیبوو. سهیری لیهات که بینهوهی فیکرهت گولدانچی خنری پیشوازیبکات، کچیکی گهنجی دی بن ژووریکی تر له قاتی سهره و رینماییکرد. ژوورهکه کتیبخانهیهکی ئیجگار گهورهبوو، دلنیابوو کهمتر له

ده هـهزار کتیّب لـهو ژوورهدا نییـه، ههتا دیکـوّری سـهقفهکهش کومه لیّک کتیب بوو که ههر لهسهرهوهرا به ههندیک بهت و دهزووی رهنگاورهنگ هاتبيووه خواري. ژوورهکه کهمينک تارينک بيوو. سهوستهن گولدانچي لنه کراسیکی زوردی کالدا که پربوو له خوتی سیی ناسک لهو پهری ژووره که دا له سه ر کورسیپه کې چه رملي کنون و گهوره چاوه روانیده کرد، جگه له ملوانکه په کسی روش هیے خشلیکی تاری پیلوه نه باوو، هه تا گرارومه کی ههرزاندشی نه کردبووه گویی، خالید ناموون پتر له چلویینج شهو بوق سهوسهنی نهبینیبوو، به چهشنیک جوان هاته بهرچاوی، بەزەپى بەدلى خۆپدا ھاتەۋە، دياربور ئەر جېگاپە بە تاببەت چاككراۋە تا سەوسەن ھەر سى چارپېكەرتنە گەررەكەي ژيانى لەرپىدا ئەنجامېدات. جگه لهسه وسه ن که سی تر له و ژووره دا نه بوی، به لام خالید ناموون هەسىتىكرد يەكۆكى تىر كە ئابىنرىت ئاگادارى ھەملوق دانىشىتنەكەيە، سووسے کردنیکی ناوہ کی بور کے میے به لگه یه کی نهبور، به لام خوی به جۆرنے کی ریکنست کے شاگادارہ په کنے کہ به نهینی چاوه دیریده کات. سەرسەن گەلنىك نەرم و نيان بوو، يندەجوو ينشوەخت بيرى له ھەموى جرلهپهک و قسهپهکی خنوی کردبیتهوه، بهلام لهگهل ههموو شتیکیشدا به جهشنیک ناسک و خوشهویست برو، خالید ناموون نامادهبوو ههموی شتیک له پیناویدا دابنیت. که لهسهر کورسییهکه دانیشت، ههستیکرد سەوسەن بەوردى سەيرىدەكات، لە دلى خۆيدا گووتى «ئۆستا دەزانىت من پياويکي جوان نيم، ئەوھ نيم كە ئەو خەوى پيوھ دەبينيت». بەلام بهخیرایی ههولیدا بهسهر ترسهکانیدا سهریکهویت و خهندهیهکی گهورهی گرت که کهمجار دهیتوانی بیگریت، سهوسهن به هیمنی لهسهر کورسییه چەرمەكەي خىزى دانىشىتبور، كەس نەيدەتوانى ئامازەيەكى تاببەتى لە شيوهي دانيشتن و سهيركردنه كهيدا بدؤزيته وه . سهوسه ن به هيمنييه كهوه که خالید ناموونی سهرسامکرد گووتی « بهریّن خالید ناموون، حهزمکرد یه که م که س تق ببینم، له به رئه وه ی زوریه ی که سانی خیزانه که م تق وه ک داواکاریکی باش باسده که ن، به لام من نازانم تق کییت ... وه خته هیچ شتیکت له سه ر نه زانم ... هیچ شتیک ... دواجار من کچیکی نه خوشم، گه ر شدو به هه رکه سیک بکه م، ده بیت زور شتی له سه ربزانم ».

خالید ئاموون به ئەدەبیکی زوردوه گووتی «سەوسەن خان، ھەقی خوته، لەسەر ھەمومان، ھەموو شاتیک بزانیت».

نەيدەويست لەقسەكردندا زۆر بىروات، ترسىپكى ھەببور قسەكانى ھەندى شىت ئاشىكرابكەن كە نايەرپىت سەرسەن بيانبينيىت. سەرسەن گورتى «تاكە شىتىپك كە سەيرە، ئەرەيە تىق بىق ئامرونىيەكان دەخەيتەكار... پارينزگارى شار، جىپگرەكەى، ھەمبور ئەرانە... خىقت دەزانىيت ئەر شىتانە دىلى كچىكى نەخىرشى وەك مىن بەراسىتى دەشكىنىيت. مىن كچىكى نىم بەراسىتى دەشكىنىيىت. مىن كېيكى نىم بەراسىتى دەشكىنىيىت.

خالید ناموون بیریکرده وه ، کیژه که به جوّریّک ناسکه هه ر مهخلوقیّک به به بوریّد ناسکه هه ر مهخلوقیّک به به بوریّد بیه بیت بیبات بی خوّی ، ده یشکیّنیّت ... له و بوونه وه ره ناسکانه یه که ته نیا خیّی ده بیّت بجولیّت ، هه ر شتیّکی به رکه ویّت ، له وانه یه بکه ویّت و بشکیّت . به سه ردانه وانه وه گووتی «سه وسه ن خان ... من کوری عه شره تی ناموونیم ، نه وان ده زانن تی چ داواکاریّکی زوّرت هه یه ، مهسه له که همووی نهوه یه من نامه ویّت تی بدوریّنم ... له پیّنج مانگ له مه ویه وه که تیّم بینی ، گووتم نه وه که یه که من له م دونیایه دا بیّی ده گه ریّم . من بینی ، گووتم نه وه که باسی خوّمت بی بیکه م... من تکام له پیشتر هیچ ریّگایه کم نه بوو که باسی خوّمت بی به به می ناموونییه کان کرد پشتم بگرن ، چونکه بی یه که مجاره له ژیانم دا عاشق ده بیم ، نوّریه ی ناموونییه کان ده زانن من ته واو نیم ، ده زانن چوار مانگه دوکان و کاسبیه که م هاتوته کزی » .

سەوسەن پرسى «نازانم، دەتوانىم بېرسىم، كزيوونى كاسىبىيەكەي تـۆ، چ پەيرەندى بە ئۆمەوھ ھەيـە؟»

خالید ئامرون ئیستا بر یه که مجار له ژیانیدا هه ولئی ده دا، له به رده م که سیکدا وه ک عاشق ده ریکه ویّت: «په یوه ندی نه وه یه که من هینده بیر له تر ده که مه وه، ناتوانم بیر له شته کانی تربکه مه وه، وه ک جاران ئاره زووم نه ماوه، جاران خوشییه کی زورم له کاسیی ده بینی، ئیستا به جوریّک گوراوم خوم ناناسمه وه، ناتوانم خه ریکی هینانی که لوپه لی نوی بم، په یوه ندیم له گه ل قاچاغچییه کاندا کربووه، چوار مانگه سه فه ری به غدام نه کردوه، چوار مانگه هیچ کراسیکی نوی یان عه تریکی تازه م نه هیناوه سه هیچ شتیک کاندا بیر له تی ده که مه وه یه .

سەوسەن بە ئەسپايى پرسى «بەلام چۆن بير لە من دەكەپتەرە؟»

خالید ئامبوون چاوه پوانی شهم پرسیاره ی دهکرد، به لام لهگه ل ئهوه شدا هه ستیکرد ناتوانیت وه لامیبداته وه، دوای که مینک وه ستان گووتی «شتیکی قورسه، وه ک شهوه ی ده ستیک به رده وام بتخنکینیت، هه ستیکه له سه رتدا دووباره ده بیته وه، شتیکه وه سف ناکریت، وه ک شتیک بوی بگهرییت و نه یگهیتی».

دلنیابوو نهیترانیوه ته عبیر له خوّی بکات، دلنیابوو. به لام دهیزانی سه وسه ن فیکره تابی به وه لامی نه و پرسیاره بانگی نه کردوه، پهنگه ته نیا ویستبینتی بیبینیت بزانیت به نه ندازه ی دوو داواکاره که ی تار جوانه، یا خود تیبگات چوّن قسه ده کات، یا خود هه ر شاتیکی تار که نه م خه یالی بوی ناچیّت. سه وسه ن که مینک ده نگی گوّپی، شاتیک له پرسیاره که یدا بوو که خالید ناموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید ناموون به ته واوه تی ماناکه ی بو دیاری نه کرا: «خالید با موزن مینه که تا بیستوه یان نا؟»

«خانم میچ کهسیّک نبیه، نهرهی نهبیستبیّت»

« دەمەريت بزانم تق ئامادەيت له بيناوى مندا جەقق له كەسى تر

بدهیت... یا نا؟».

خالید نامرون چاوه پوانی نه و پرسیاره ی نه ده کرد، سه ری به رزکرده وه بی نه وه ی به پوونی سهیری پوخساری سه وسه ن بیکات که تاریکی کتیبخانه که سیبه ریکی تقرفی خستبووه سه ر، هه ستیکرد نه سته مه هیچ له ده موچاوی سه وسه ندا بخویننیته وه . به هیمنی گووتی «نه وه ی له پیناوی تقردا ناماده ی شه پ و مردنم گومانی تیدا نییه . سه وسه ن خان تقر ته نیا که سیکی ده توانیت واله من بکه یت شه پانی و بیره حم بم» . سه وسه ن دووباره پرسی «ده توانیت له پیناوی مندا که س بکوریت ؟» .

خالید نامیوون گووتی «دهتوانی، بینهوهی دوودل بیم... بینهوهی بیریکهمه وه...».

سەرسەن بە غەمگىنىيەرە پرسى «بۆ لە بىنارى كېنكى نەخىلى وەكى منىدا، ئامادەيىت خەللىك بكورىيىت؟... دەبىنىت ھۆكەى بگەرىتىدە بۆچى؟ ھەسىت ناكەيت، پەيرەندى بەرەوە ھەيە ريان لەم شارەدا مىرۆڭ دەخنكىنىنىد. ھەسىت ناكەيت، ئەم شارە زۆر زۆر بچوكە، شوينىكە مىرۆڭ لىنىرەوە چارى لە دونيا نىيە. ئەرەى كە كېنك دەتوانىت كۆمەلىنىك پىار شىنتېكات، پەيرەندى بە شارەكەرە ھەيە، بەم شوينە بچوكەرە كە دلى مىرۆڭ دەگوشىيت؟».

خالید ئاموون سهری داخست و گووتی «ئهوه هیچ لهوه ناگزریّت که من دهتوانم له پیّناوی تودا بیّرههم بم».

سه وسه ن له جیّگاکه ی خیّی هه ستا، نیّستا خالید له به ر پیّشنایی په نجه ره که دا له نیّ وان کتیّبه کاندا پوونتر ده بیبینی، نه و په فته زه رده ی ملی، نه و ته قریبه وه پاگرتبوه، ملی، نه و ته وقی هه ندیّک له ده نکه باریکه کانی وه که چنووی دوپشک ده دره وشانه وه ... ویستی هه ستیّت، به لام جورنه تی نه کرد. سه وسه ن دوای که میّک گهران به ناو کتیّبه کاندا، چووه پشتی

کورسیپهکهی خالید و پرسی «دهتوانیت له بیناوی مندا کامهرانی سهلما و مهنسور ئيبراهيم بكوژيت؟». خاليد ئاموون كهمينك راچلهكى، نەيدەزانى كچەكە دەپەرېت بەرەو كويى بەرىت، چى دەرىت و دەپەرىت بگات، جي، نەيدەزانى جى وەلامېدات،وە، خالىد ئاموون كەمنىك چاکەتى قاتە خۆلەمىشىيەكەي چاككىرد، بە ئەسپايى يالىدا بە يشتى قەنەفەكمەرە و بىروپسىتى خىزى گورتىي « رقىم لىم ھەردوركىانىم، خۆزگە دهخوازم هيچيان لهسهر ئهم دنيايه نهبوونايه، ههتا دهمرم رقم لهو دوق يياوه دهبينت ... وادهزانم ئەوانيش بەرامبەر بە من هەروان» . وشەكان به رقیّکی گهورهوه له زاری هاتنه دهری، خوّشی له و کینه له ناکاوهی خـنى سەرسامبوو، دلنيابوو دەتوانيت ئـەو دوو كـورەي تـر بكوژيت، لـه پەكسەم ساتەۋە جىرۆكەكسەي بىسىتوۋە توانايەكسى ترسىناكى كوشىتن لسە خزيدا هه ست پيده كات، به لام پيشتر لهگه ل خوشيدا وه ها ناشكرا نەپدركانىدۇۋە . گەرچىي دڭنيابۇۋ قسىمكانى سەۋسىەن فىكرەتيان توۋشىي يەشىۆكانىڭكى كتوپىر كىرد، بەلام ھەسىتى بە ئاسىوردەييەكى قوولكىرد، ئەرە راستیپه کی شاردراوه ی ناو دلّی بوو، دلنیابوو سهوسه ن فیکرهت نیازی ئەر كوشىتنەي خويندۆتەرە، دەسىتى لەر ئارەزورە نەينىيىيە دارە، كىن چوزانیّت، لهوانهیه شهو وهلامه شهواوی وینهی شهو به باشه لای سهوسهن فیکروت بگزرینت... هه ستیکرد له رینگای شهو قسانه وه سه وسه ن فیکروت باشتر تنيدهگات، روونتر دەيبيننت، بەھنزتر دەيناسىنت، بەلام ئەم يرسياره له كچێكى وهها ناسكەوه گەلێـک دڵرەقانـه بـوو.

سه وسه ن ماوه یه که ژوره که دا سورایه وه به که شه وه ی جوره بیناکییه کی قوولی به رامبه ر هه موو شنه کان تیدابیت خوی به کتیبه کانه وه سه رقالده کرد، له نیوان قسه کاندا بیده نگی دریش و قوولی جیده هیشت هاندیجار له ده رگای کتیبخانه که وه شه و کچه ی بانگده کرد تا چا بی میوانه که بهینیت پرسیاره کانی گه لیک تیکه لاوبوون، زوریه یان

دهربارهی شتگهانیک بوون خالید ناموون نهیدهتوانی وه لامیانبداته وه، هیچ پرسیاریکی راسته وختی ده رباره سامان و مال و خانووی جیا و زیّپ و نه و شعو شتانه لین نه کرد، به لکو پرسیاره کانی ده رباره ی پهیوه ندی نه و به سروشته وه، پهیوه ندی نه و به نهستیره کانه وه، باوه پی به ژبان له هه ساره کانی تردا، باوه پی به ژبان له دوای مردن و نه و شتانه بوو. خالید ناموون نهیده زانی چنن بچیته نه وجبیره دیالترگانه وه، ههستیکرد ده سته پاچه و که م توانایه، به لام شیرازی قسه کردنی کچه که، جولاندنه وه ناسکه کانی، شهیدایکرد بوو. دلنیاب و یه کییکی تر و له هه لومه رجیکی تردا نه م پرسیارانه ی لیبکات، له وانه یه پوونتر بتوانیت وه لامیانبداته وه، به لام نیستا هینده به سیحری کچه که سه رسامبوو، هینده فه زای نه و کتیبخانه یه و ناسکی نه و و بتونی هه ناسه کانی گیژیانکرد بوو، توانای کییبخانه یه و ناسکی نه و و بتونی هه ناسه کانی گیژیانکرد بوو، توانای به بوو.

به لام دوا پرسیاری سه وسه ن سه رله به ر ژیانی خالید ناموونی گۆپی، ئه وه ئه و پرسیاره گهورهیه بوو که سه وسه ن چهندین ساڵ بوو بیری لیده کرده وه، ئه و پرسیاره بوو که ده یویست له هه در که سیکی بکات که دیته داوای، به هینمنی گووتی: «خالید ناموون گویبگره، پرسیاریکت لیده کهم وه لامه کهی بی ژیانی من و تیش زور گرنگه، زور شت له ژیانی من و تیش زور گرنگه، زور شت له ژیانی من و ئه م چیروکه دا له سه ده وه لامه ده وه ستیت: گه ر به سه فه دریکی دریخ بتنیرم بی دوور، بی زور دوور له م شاره، سه فه دریکی چهند ساله سه فه دریک تیدا دلنیا نه بیت، کاتیک دییت وه من ژنی تیم ... من بی تیم ... من بی تیم ... یا خود من زیندوه و ماوم، ده چیت ؟ باش بیری لیبکه رهوه، تیم ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت که ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت که ده گه رئیته وه دلنیانیت من شووت بیده که میان نا ... دروزیت یا خود نا؟». خالید ناموون ویستی شتیک بیده که میان نا ... ده رؤیت یا خود نا؟». خالید ناموون ویستی شتیک بیده که میان نا ... ده رؤیت یا خود نا؟». خالید ناموون ویستی شتیک مه ده وه درستی بیشیکه وت و گووتی «نا خالید ناموون، وه لام مه ده وه ... نه وه برسیاریکه ده بیت بیری لیبکه یته وه ... زور زور بیری

لنبکهیته وه ... من نهمرق تقم بقنه وه بانگکرد نه و پرسیاره ت لنبکه م... خالید ناموون برقره وه بق مالی، ده توانی چه ند رقرقیک یان چه ند هه فته یه که بچیت بق گونده کان ... بق شاریکی تر ... بق نوتیلیک له به غدا و بیربکه یته وه . هه رکاتیک گهیشتیته بریاریکی ته واو، وه لامه که تبخه ره سه رکاغه زیک و به که سینکدا بقم بنیسره ، له نیستادا ته نیا ده مه ویت بیربکه یته وه » .

که خالید ناموون له مانی فیکرهت گوندانچی هاتهدهرهه، ماندوو و رهنگهه رپو دیاربوو، ههموو بینیان نائومیدییه کی قورس لهسه ر پوخساری بوو، تا گهیشته سه ر شهقامه که گهنیک چاوی نهینی چاوه دیریانده کرد، بوو، تا گهیشته سه ر شهقامه که گهنیک چاوی نهینی چاوه دیریانده کرد، له له ویادا وه ک که سینک ونبووییت وه سیا، پیده چوو سه رمای ناوه راستی رستانیش هینده ی تر ته زاند بینتی، وه که بیه وینت خوی بشاریته وه له ناکاو ناراسته ی خوی گوری و به ره و با کوور سه رکه وت، له شهقامینکی ته سک ناراسته ی خوی گوری و به ره و با کوور سه رکه وت، له شهقامینکی ته سک و چکولانه دا که مینک وه سیا، له ویادا تاکسییه کی راگرت و به دوود نییه کی زوره وه سواربوو، به په شوکاوی قسه ی له گه ن شرفیز ده که دا کرد، هیچ که سیش تا به یانی روش نه یده زانی چی له خه یانیدا ده گوره رینت، هیچ که سیش تا به یانی روزی داها تو و هه وانیکی راسته قینه ی ده ریاره ی چاوپینکه و تنه که نه بیست و چوار سه عات، که مه نگوری بابه گهوره که و ته گیرانه وه ی چیروکه که هه مو و تیگه پشتین چی له نیوان سه وسه ن فیکره و خواز پینینیکه راندا روویداوه.

مەنگورى بابەگەورە لە ژېر زەمىنى ئوتېلەكەي باوەجاندا چىرۆكەكەي بن ههموومان گیرایهوه، شهو بهو دهنگه منگن و بشتمله کوورههوه، له ناوه راستی هه موواندا وهستاو گووتی «وهک ده زانن کامه رانی سه لما دواههمین کهس بوو که دهبیت بحییت بق لای کچهکهی گولدانچی، پیشتر ههر دوو داواکارهکهی تر سهردانی مالی گولدانچییان کردبوو... من گووتم بهقهبری مردووم نیمه تیاجووین، گروتم به ناموسی عهزیزی ههموومان حیسابمان پاکه، نهگینا بن کچهکه نیمهی خستوته دوای دواوه، سن رؤر بوو، من ههوالي ناخوشم دهبيست، سني رؤر بوو شوينم به خوم نەدەگىرت... ھەمسوق دەيانگىووت گۈلدانچىيسەكان، برياريانىداۋە كچەكەيسان بدهن به خالید، ههمور واقسه یانده کرد که شته که براوه ته وه، که زانیم ئاموونىيەكان كاكى موھافىزيان خستۆتە سەر خەت ھىوا براويووم... هيوام به چي بمينيد، من و موحافيزيان نهگووتوه . كامهراني سهلما تەنيا منى ھەبور غەمى بخوات... منيش بياويكى بيدەسەلات نيم، بەلام گەر خۆيان مەسەلەكە بەجۆرىكى لـە جـۆرەكان بېرىننـەوە و كچەكـە رازى بيّت، ئەوا لە قەندىلدا راۋە خوشتر ناكريّت ... وانىيە غەزيىزى من، يوسف كەويار دەيگووت بياوى ئازا ئەوەپە لە شەرى دۆراو رابكات».

هه موو دهیانگووت «مهنگوپ به رده وام به، مهنگوپ باسی شهوه بکه سهوسه ن فیکره ت چی به کامه ران گووتوه».

مەنگور دەيزانى قسەكانى لە تەواۋى شاردا بلاودەبئتەۋە، لەبەرئەۋە به شهوق و زموقیّکی زورموه بن ههمورمانی گیرایهوه و گووتی « که کامهرانی سهلما رؤی من دلم له مستمدا بوو، تا بهردهرگای مالی فیکرهت گولدانچی له گهلیدا چووم... دونیا شهو بوو، به ناموسی ههرچی مهلایکه ته، من له بهر سهرما خهریک بوی زریکهم دهکرد، بة لام كامه رائى سنه لما گوينى لئى نەبوو ... باكى بەستەرما نەببوو. مىن بەزەپىم بە كورەكەدا دەھاتەوە، وا سىەيرى مەكەن... كورێكە پێشىتر له گه ل زناندا سه روو سه و دایه کی نه بووه ، له و مهسه له یه دا هه رز زوّلیکتان بگرم له و لیزانترن ... کورهکه له یه ککاتندا ده ترسیا و دلیشی خوش مه و . که له به رده رگاکه سه پرمکرده وه به جوریک جوان و بوشناخ بوو، مەيرسىن. دلنيابورم قۆزيتىيەكەي لەر جۆرەيە ژنان لە ھەمور گوناھيكى دهبوورن ... بیاوی ناشیرین گهر گوناهی بهئهندازهی مورویهک بیت، رنان لییدهکهن به کیویک، به لام بهس خودا دهزانیت بق پیاوی جوان چ لیپوردهن... بهس خودا دهزانیت. که جووه ژوورئ من جاوم بربوو له فرميسك بـقى، حەزمدەكـرد لەگەلىدا بـرقم تـا كۆمەكىبكـەم... بـەلام مەرجەكىە وەھا بوو، ھيچ داواكارينك بۆي نەبوو كەس لەگەل خۆيدا بهرنت ... هـهر كهسـنك مهرجهكـهي بشـكاندايه حيسـابي يـاك بـوو»

هەمور بەيەك دەنگ ھاواريان لێكردەوە «مەنگوپ، دەمانەوێت بزانين لـه ماڵـى فيكرەت گوڵدانچى چـى روويدا... دەمانەوێت ئـەوە بزانيـن، بـەس قسـەى پروپـوچ بكه بـه ناويـدا»

مەنگور دەیگووت «گویبگرن که کامەرانی سەلما دەچیت ژووری، تیدهگەن... که دەچیته ژووری، فیکرەت گولدانچی خوی پیشوازی ناکات، کچیکی جوانی تر پیشوازیدهکات، پیشی دەکەوییت، بەسەر قادرمەیهکی زور کهشخهدا سەری دەخات... من خوم ئەو قادرمانهم بینیوه، خوم بینیوم، دوزانم چ ریزه قادرمهیهکی جوانه، کامهرانی سهلما دەچیته

كتيبخانه يه كي گهوره وه كو باسيده كات ههزاران كتيبي تيدابوه، هـ دزاران كتيبي گـ وره گهوره، سهوسـ ن لـ ثووريكي وههادا پيشـ وازيدهكات، كراسيكى زەردى لەبەردا دەبيت، لەوانەي خەتى سىيان تيدايه ... كچەكە لەوپادا زۆر بە خورمەتەرە تەرقە لەگەل كامەرانى سەلما دەكات، زۆر بە حورمه ته وه چا و میوه ده خاته به ردهمی، به کامه رانی سه لما ده لنت: تق له شاریکی چکولانه دا له دایک بوویت، گهر له شویننیکی تری دونیادا لەدايك ببوويتايه، لەبەر كويكى وەك من، لەبەر خانمۆچكەيەكى نەخۆشى وهک من چهقوت له کهس نهدهدا، سهوسهن سهرزهنشتی کامهرانی سهلما دەكات، تا دەتوانىت سەرزەنشىتىدەكات، بەلام ئەودى مىن لە قسەكان تنگهیشتم ئەرەپ كه هەملورى لۆمه و گازەنىدەى دۆسلتانەبوون. خانمه بحِكرْله كه له گه ل گلهيه كانيدا ده لنت گهر تن گهررهيي دونيات بزانيبايه ئاوا ئاسان چەقىۆت نەدەۋەشاند، باش گريبگرن... ئا ليرەدا، ئاليرەدا سەرسەن مەلدەسىتىت و ئەتلەسىكى زۆر گەررە دەردەھىنىيت، ئەتلەسىكى که ههرچی شتیک لهسهر زهری ههیه، ههتا بچرکترین گوندیش، ههتا دوررترین کویره قرخه لهی دونیاشی لهسهره . کچه بهدبهخته که ماوه په ک خوّى هيلاكدهكات تا گەورەپى دونيا بيشانى كامەرانى سەلما بدات، ههموی به حره گهوره کانی پیشانده دات، ههموی کیشوه ره کان، کومه لیک شاری سادیر که شاوینهواری کونیان تیدایه، کتیبیکی بهقه دوقه وارهی لەسسەر كەشستى و كەشتىسسازە كۆنسەكان دەخاتسە بەردەسست. كامەرانسى سهلما که خوّی عهشق له قرونی دهچوریّت، به لوتفی کچهکه نهوهندهی تسر یه کی ده که ریست ... که کچه که شهر هه مسور نه جیبی و ناسسکییه دەردەخات، كامەرائى سەلما لەويادا دەكەريت... راستەرخق ئەژنىق دادەدات و دهکهویته سهر چۆک، وهک مندالیک دهستدهکات به گریان و دهلیت تكام وايه شووم ييبكهيت، دهليت ناتوانم ئهوه بخهمه خهيالمهوه كه تىق دەشىيت بىق كەسىي تىر بىيت. يىيدەلىيت، مىن كورىكى دەوللەمەنىد نىم، من قومارچیم، چەقزكیشینکی نامهردم، كەسینکی توپەم، بهلام لەگهلا تودا میردیکی باش دەبم، كچەكه بینهوهی شهرزهبیت، وهک خوی بیر هەمبوق شینیک ئاماده كردبیت، دەسینی دهگریت و هەلیده سینینیتهوه، به ناموسی دایکم وایه، خوی دەسینی دهگریت و هەلیده سینینیتهوه، ههتا ماوهیه کی دریزیش دەسینی له دەسینیدا دەبیت، گویبیگرن، یادی بهخیر کاتی خوی جهمالی عهنبه ر دهیگووت، دوق دهقیقه دەسیت له دەسینی کچیکدا بیت، یه عنی ئیشه که ته واوبووه، یه عنی ههموق شینیک براوه تهوه، کامه رانی سهلما دهلیت، کچه که دهقیقه یه کی زیاتر دهسینی له دهسیندا بووه».

مهنگور کهمیّک بیدهنگ دهبوو و ههرچی له ژیّر زهمینی توتیله که دا کوبووبووینه و دهمانگووت «ئهی دوایی چی، کوبووبوینه که دوایی چی، مهنگور، شهی دوایی چی، ...

مەنگور دەلنىت «يوسىف كەويار دەيگووت شەر بە پرسىيار دەست پندەكات و بە پرسىيار تەواو دەبنىت. شەوەكەى كامەرانى سەلماش بە شىتنىك كۆتايى دنىت كە باوەرناكەن. شىتنىك لە چاوەروانى كەسدا نىيە، كچەكە پرسىارنىك لە كامەرانى سەلما دەكات، پنيدەلنىت ئامادەيت بەسەفەر برۆيىت بىق شويننىكى زۆر دوور، سەفەرنىك بىق مەملەكەتنىكى تىر كە لەوانەيە چەند سال بخايەننىت، بەمەرجىي كە ھاتىتەوە ئەوەت زامن نەبنىت كە من بىم بە ژنت يان بتوانم شووت پنيكەم يان ھەر لە رياندا مابم».

یه کینک ده لیّت «خوای عاله م، ده یه ویّت بگات به چی ؟ ده یه ویّت کوره به سته زمانه که بی کوی بنیریّت ؟». یه کیّکی تر ده لیّت «نه م کچه تیوه چی له سه ردایه ؛»

مەنگوپ بى خىرايى قسىمكان وەردەگرىتىموە و دەلىيىت «ئالىيرەدا كامەرانى سىملما عاقلىيىمك دەكات لىلىم رائەدەبىنى، دەم ودەسىت لىم

کچهکهی گولدانچی دهپرسیّت: خانم، بهر لهوهی وهلامبدهمهوه، پیّمبلّی شهم پرسیاره ههر بیّ منه ... شهم پرسیاره ههر بیّ منه ... بیّ منی به دبه خت. کچهکه به شهرزو ئاسمان سویّندی بیّ ده خوات که تا بیّ منی به دبه خت. کچهکه به شهرزو ئاسمان سویّندی بیّ ده خوات که تا ئیّستا به چاویّکی جیاواز سهیری هیچ یهک لهداواکارهکان ناکات، ههر سیّکیان لای شهو وهکو یهک وان و هیچ یهکیّکیانی ههلنهبراردوه، شهوه پرسیاریّکه له ههر دوو داواکارهکهی تریشی کردوه، دهشلّیّت شتهکان همووی له سهر شهو و هلامه بهنده که له دهمی شهوان وهریدهگریّتهوه، تکاشدهکات بیر له پرسیارهکه بکاتهوه و شهوسا وهلامبداتهوه ... نیّوه دهلیّن چی... ها ... شتهکان ناوها بوون ... به ناموسی نهولیا کامهرانی سهلما کاتیّک هاتهدوری ماوه یه کی دریّر قسهی بیّ نهدهکرد ... شهوهی سهلما کاتیّک هاتهدوری ماوه یه له وجیّره بوو، دهمگووت نیّستا به کوپه به سهستهزمانه که دهلیّت، کوا مالّت، کوا ماشیّنت، کوا کارو کاسبیت... تیّ قوونیّکی بیّخیّر، باسی ژنهیّنانی چی ده کهیت. به لام شهوه ی پرسیاری قوونیّکی بیّخیّر، باسی ژنهیّنانی چی ده کهیت. به لام شهوه ی پرسیاری قوها بکات، عهقلم بیّ شتی وهها نه ده چوو».

هەمسوق ئەۋانسەى لىمە ژيسر زەمىنەكسەى ئوتىللى باۋەجانسدا بوۋىسى، بىم خرۆشانىكى زۆرەۋە پرسىيمان «ئەي مەنگوپ تىق دەلىيىت چى،،، تىق چىقن لىم مەسسەلەيە تىدەگەيىت، تىق تەفسىيرت چىيسە؟».

مەنگور بە ئارامى لەسەر كورسىيەك بەرامبەرمان دانىشت و گووتى «تاكە تەفسىيرم ئەوەيە كچەكە لە كچى ئەم شارە ناچنىت، لەر جۆرە نىيە ھەر چاويان بە لووتى يەكەم خوازبيننىكەر كەوت دەيكەن بە ھەلھەلە لىنىدان... شىتىكى لە عەقلىيايەتى بە كەسانى وەك ئىمە ناخوينرىتەوە، ھىشتا زووە كەس قسەى راسىت و دروسىت بىكات، بەلام گرنىگ ئەرەيە لەم بەشەدا كەس لە خوازبىنىكەران بە راسىتى دەرنەچوون... تاكە بىراوەى ئەم يارىيە تا ئىستا ھەر ئەو كچە عەيارەى گولدانچىيە».

مەنسىور ئەسىرىن گەلتىك بىلرى لىھ ھەملور چارپىتكەرتنەكلە كىردەرە، ههموو ئه و زانیارییانهشی بهراوردکرد که ساقی مهجمود له بازار دهریارهی يەكتىر بىنىنەكانى سەرسەن لەگەڵ دور داراكارەكەي دىدا كۆپكردبورنەرە. ئيستا ۾ بهرهي کامهراني سهلما و ۾ ئاموونييهکان بهوردي چيروکي خۆپان له ههمور لاپهک دهگیراپهوه، بهلام ساقی مهجمود و راویژکارهکانی دیکهی مهنسور بینیان وابور شهوان شهواوی چیروکهکهی خویان به نهيّني بهيّلنهوه، چونکه ناشکرا نهکردنی چيروّکهکه، جوّره پهشوّکان و دوودلییه که له ههموو لایه کدا دروستده کات که بیده چیت مایه ی ئەرەبىتىت يىتىر بكەونىيە ھەللىەرە، مەنسىور لىيە ئىسوارەي چاوپىنىكەوتنەكسەدا سهیری لیهات که سه رسه ن گزرانییه که ی ساقی مهجمودی بیستبوو و شبیعرهکهی مستهفا ههژاریشی خویندبوههه، به لام زوربهی قسهکانی لەگلەڭ مەنسلوردا دەرىيارەي «گەورەپلى دونىيا» بلوو، دەرىيارەي ئلەق دوررگه درورانهی سهرتایایان درهخته و نهو بهندهره شینانهی ناسمانیان لەبەر بالندە نابينريت، مەنسور لە عاشقە درۆزنەكان نەبور، بە ريزيكى زۆرەۋە گوۋتى « سەرسەن، من لە گەۋرەپى دونيا زۆر دەترسم، من لەۋ كەسانەم كە زيانى ئەم شارەيان بېخۆشە، نامەريىت زۆر دوورېكەومەرە». سەرسەن گروتى «ھەر دلنك جيهان له گەررەبىدا نەبىنىت، بە ھەزارىي دەمئنئتەرە». بەلام مەنسور رەك عاشقە مندالكارەكان رابور، ھەررا بە

سادهبیه وه گووتی «جیهان تهنیا ئه و کاته گهررهیه که تق لیمه وه نزیک بیت، گهر تق دووربیت، ههموی زهمین بچوکه». ناشکرا کچهکهی فیکرهت گولدانچی له و قسانه تینه دهگه یشت، شه و به ییچه وانهی ژنانی دیکهوه وا دهردهکهوت وهک شهوهی قسمه عاشقانه کهم بیبزویننیت. به غەمگىنىيەرە گروتى «تىز بۆپە منت خۆشىدەرىت، چونكە جىھانت نهبینیوه، شاره دوورهکان و دارستانهکان و میللهتانی تارت له نزیکهوه نەبىنيىرە، خۆشەرىسىتى قسىەپەكى يروپوچپە گەر تىق نەزاننىت جەنىد ھەلى گهورهت بن ژیانی تس و خوشه ویستی تس له به رده ستدایه ... ده بنست شاری تار و ژنی شوینی تار ببینیات، نهوسا دوزانیات بهراستی منت خۆشىدەويت ياخىود نا». كچەكەي فىكىرەت گولدانچى راي وابىوو پىياوان بۆپە ژندەھىنىن بىق ئەرەي چاو لىە گەررەپى دونىيا داخەن، بى ئەرەي هەستى دىكە تاقىي ئەكەنەرە، مەنسىرر ئەر چەندجارە كەمەي لەرەرپەر له گه ل سه وسه ندا قسه یکردبوو، ئه و دیـوه رهقه ی لـهم خانمـه ناسـکهدا نەبىنىبور. ئەر رۆژە لەگەل كراسە زەردەكەشىدا، لەگەل ئەرەي گەلەك لەسەرەخى و بە دەنگىكى ھىمن دەدوا، ھەستىكرد ئەم خانمە بەجۆرىك له جنوره کان هیشتا ناماده نییه بن شووکردن. به نهزمونی خنوی هەسىتىدەكرد ئەو كچانەي ئامادەن بىق شىووكردن شىتتكىان تتداسە لله سەرسەندا نىيە، جۆرە يەشـيوپيەك، جۆرە كرانەرەپەكى لەنـاكار، شـيوه دلْخَوْشْـییهک یان غهمگینییهکی کتویسر که هیچی لهگهل ئهو هیمنی و ساردی و خوگرییهی سهوسهندا ناگونجیّت. کچهکهی گولدانچی ههمان ئەق پرسپارەشى لىھ مەنسىور كىرد كىھ لىھ دوق داواكارەكەي دى كردىيور، مەنسىور ئىسىتا نەيدەزانى چى بىكات. لەگەل گەرانەۋەپىدا ھەسىتىكرد ب جۆرنكى سەير و شىنتانە ئەو كچەي خۆشىدەونت، ھىنىدەي خۆشىدەونت به سه عات بقی بگری، به لام کیژه کهی گه لیک ته لیسماوی و نالفز و نه گیراو هاته پیشجاو. کیژیک بوو ناسکییه زوره کهی، باریکی و رهنگه کاڵ و نیگا بیمارهکانی بانگیاندهکردی، به لام شتیکی نادیاریشی تیدابوی وایده کرد باوه ریکه یت کیژیکی سارد و بیباکه و غهمیکی نه وتنوی بن هیچ شتنک نبیه، ساقی مهجمود که مهنسوری به و حاله سنی گهلنک دلمي بۆي سووتا، سهعات يينجي ئينواره بوو، دونيا تهواو تاريک بوو، ييكهوه سوار تاكسييهك بوون و لهبرى شهوهى بگهرينهوه بر مالهوه بردى بۆ «بنكەى تىيى ھەرزاڵ بۆ مۆسىقاى مىللى» تا لەوي يۆكەرە به هیّمنی قسهبکهن، ناشکرا کوره بهستهزمانهکه نهیدهزانی چ بریاریّک بدات، ههستیکی ههبور که کیژهکهی زوّر دووردهست بینیوه و واتیدهگات که مهرگیاز باق نهم نابیت. دهبیت بایم که تیوهگلانی ساقی مهجمود گەرچى بەشىپكى گەورەي لە يېناوي دلى ئىبراھىم ئەسرىندا بور، ھۆيەكى دیکه شی کینه یه کی قوولی ساقی بوو به رابه ر مهنگوری بابه گهوره، ساقی له گەنجىيەرە رقى لە مەنگور و خىللە چەقزكىشەكەي ھاودەمى بور؛ لە كۆتايى يەنجاكان و سەرەتاى شەستەكاندا دەماننىك كە ھەردووكىيان گەنج بوون، چەند جارنىك لـە ئامەنگەكانىدا بەزمىي گەورەپيان بووبىو، مەنگور ئەو زەمانە خۆى وەك دورمنتكى سەرسەختى كۆمۆنىستەكان بىشاندەدا، هەمبووش دەپانزانى سىاقى مەحمبود ھەوادارى كۆمۆنىسىتەكانە، مەنگور سلَّى لـهوه نهكردبـووهوه جاريّـك روو بـهروو پييبليّـت «تــق لوّتييهكــي شیوعیت». ئەوەى ئەوكات وايكرد بندەنگبنت، فشارى حيىزب و رۆھى هونهرمهندهکهی ناوی بوو، راسته دوای ههرهسی شورشی بهرزانی مهنگور له شاییه کدا ده ستیکردبووه ملی و داوای لیبوردنی کردبوو، به لام ساقی مەحمود ھەرگىيز لە دللەرە لەگەل مەنگوردا ئاشىت نەبىروەرە. ئۆسىتا نە ساقی مهجمود شیوعی بوو و نه مهنگوریش مهیلی سیاسهتی مابوو، به لام تیوه گلانی مه نگور له بریندارکردنی کورهکه ی تیبراهیم تهسریندا ئه و برینانه ی کولانده وه و شه و کینه یه ی جارانی تیا زیندووکرده وه . یرسیاری کچهکهی گرلدانچی ساقی مهجمودیشی پهریشانکردبوو، شهو به سیمیّله سیی و چاوه شینهکهیهوه ههمبوو دوودلّی و بهشیوّکانتک ئاستان لەستەر روخستارى دەبىنىرا، مەنستور ئەسترىن بىيە ستاقى گلووت « خۆشەويسىتىم بىق ئىەو خانمىه زۆر گەورەپ، ئەمىرۆ گىەر وەك مىن بتدیبایه، وهک منن لبه نزیکهوه سهرنجی نهو ناسبکنیهت بدایه، نهو لاوازییه سیحراوییهت له چاو و دهنگ و ههستان و داننشتنبدا ههست يێبكردايه، دەتزانى باسىي چى دەكەم. رۆحێكە وەك ئەوەي ئاو روونى خوی و تهم تهنکی خوی و تاریکی نهینی خوی خستبیته ناو... که له نزیکییه وه ده وه ستیت ناتوانیت خوشت نه وید. له منی پرسی: تق دەتوانىت وەك كامەرانى سەلما لە يىناوى خۆشەويسىتى مندا خەلك بكوژيت؟ . من گووتم: خۆشەويستى تۆريكاي ئەوەم لىدەگرىت، ئازارى مرزقه کانی تر بدهم، لیپیرسیم: ئهی ئهگهر ناچاربوویت له بیناوی مندا بچیت بق شهر، ببیت به سهرباز، له خفت ببوریت و برؤیت بق کوشتار له كه ل ئيرانييه كاندا، دهجيت يا نا؟. من نهمزاني چي وه لاميده مهوه، خـۆى ھەسـتىكرد نازانـم چـى وەلامبدەمـەوه، ينيگروتـم: ئـەو كەسـەى ئـەم يارييـه دەكات دەبيّـت وەلامـى ئـهو يرسـيارانه بداتـهوه، ئاخـۆ ئامادەيـه له ینناوی خوشه ریسته که یدا بمرنت یان نا ؟ ناماده یه بچنت بن شهر یاخود نا؟ نامادهیه سهفهری زهمینی دوور بکات؟ نامادهیه بهیی هیواش دريّـره به خوشهويسـتيپهکهي بـدات؟. دواتـر بـه ههمـوو ناسـکي خويـهوه گووتى : ئەى ئەگەر مىن داوات لىلىكەم كامەرائى سەلما و خالىد ئاموون بكوڑيت تق چى دەكەيت؟، ھۆنىد ناسىك بىور، وشلەكان وەھا سىيحراوى له ليّوي كه وتنه خواري، وهك نهوه نهبوو باسى كوشتن بكات. بيّنه وهي بزانم، بنِئهوهی بیربکهمهوه وهلامنکم دایهوه که ههموو عاشقنکی دونیا له ديّر زهمانه وه دهيده نه وه و گووتم: خوشه ويستى توم له خوم و دونیا لا گرنگتره، هیوادارم ئهوه مهرجی تق نهبیّت، به لام گهر بزانم ئەرە خۆشەويسىتى مىن دەسەلمىنىنىت، ھەمبور شىتى دەكەم. برادەر ئازانىم چۆن وامگووت، بەلام دلنیابه لهو كاتهدا قسمهكان له ناخبى دلمهوه دهاتنهدهريخ».

مەنسىور ئىەن شىمۇم لىم ھىمار كاتتېكىي دى ياربكتىر و لاۋازتىر دىاربىۋۇ، بەدەنگنىك قسىمىدەكرد تۆنىي پەشىۋكاننىكى قووڭى بىرەپوو، لاوازىسەك له ههناسهدان و دهست جولاندنيدا بوو مرؤف بهزهيي ييدادهماتهوه. دیاریوو بای زستان زوّر یاری بهقری کردوه، ههر که ده تبینی هه ستندهکرد به ناو سهرمایه کی زوردا تیپه ریوه، وهک شهوه ی له رقحیدا به فریکی زور باريبيت. گەرچىي لـ گرنگتريـن چاوييكەوتنـي زيانىي دەھاتـەوھ، بـهلام جله کانی گهلیک ساده بوون، که میک ریشی هاتبوه، که میک په رتبوون و ناتەبايى بە ھەمور شىتۆكيەرە دەبىنىرا، سىاقى مەحمود زۆر ھۆزى دايەبەر، سهرەتا تەنيا نيازى بوو ئەو رۆھى لاوازىيە لە مەنسور ئەسىرىندا بكورْيْت، به لام نەيدەزانى جۆن دەست يېبكات. ژوورەكەي تىپى ھەرزاڵ شويننيكي ساردبوو كه ئهو تهنيا عهلادينه بجكولهيه گهرمي نهدهكرد که ساقی دایگیرساند، مهنسور ئهسرین ههستیدهکرد سهرمای ژوورهکه زیاتر ئازاریدهدات، سهرمایهک بوی ژیر زهمینهکهی خدرق دوویاری به ياداهننايەرە، ئەر ساتەي ھەستى بە ئازارى جەقۆكەي كامەرانى سەلما كرد لەسەر سنگى، ساقى مەحمود گەرچى گۆرانيېێژبور، گەرچى لەگەڵ جوزهله و دهفدا گۆرانى دەگووت، گەرچى گۆرانىيەكانى زۆرپەيان بەزمساز و سەرگەرمكەر بورن، بەلام لە زيانى خۆيدا كەسىپكى ھېمىن بور، لە جنگایهکی تایبهتی بوتلنکی عاردقی دهرهننا که دیاریوو پیشتر کهمنکی ليخورادزتهوه و گووتي «مهگهر به بارمه تي عاره ق باش بيربكه مهوه. چاوی ساقی من تا مهست نهبم ناتوانم شتیکی باش بلیم. به لام کوری من تق ئیستا وهک رهمزی خوفیداکاری عاشقان وایت، ههر دەوروزەماننىك يەكنىك وەك رەمىزى عاشىق دەردەكەرنىت، ئەو رووداوەي رُيْسِ زەمىنەكەي خىدرۇ دوريار تىزى كىرد بە كەسىپكى تىر... شارەكە و

کچ و کوپهکانی پیّویستیان به شتیّکه، پیّویستیان به یهکیّکه باسیبکهن و چاوی لیّبکهن… ئیّستا گهر تیّ بلّییت، من عاشقم، به لام سوپاس، له مالّی خوّمدا دادهنیشم، عهشقم تا بهردهرکی مالّی خوّمان بردهکات و ئیتر به سمه … دهزانیت چی دهبیّت ؟ دهزانیت چی دهقهومیّت؟ . ههرچی سیحریّک له دهوری ناوی تیّ دروستبووه به تالّ دهبیّتهوه …».

ساقی مهحمود پیکیک عاره قی تیکرد و هه لیدا و گووتی «کچه که ی گولدانچی له وانه نییه، به سبه ویت شروبکات، زوربه ی کچی شار دهیانه ویت شروبکه ن و خواحافیز ... به لام نهم کچه له و جوره نییه، نهوه ی وا ده ریکه ویت که دوودلیت، که ناته ویت قوریانی گهوره بده یت، واده زانم کیژه که ته دهست ده دات».

مەنسور بە غەمگىنى گووتى «ئەوەندەم خۆشدەويىت دەترسىم توانام و بەختىم خيانەتىم لىنېكەن... دەترسىم ئەم خۆشەويسىتىيە ھەموو لاوازىيەكانى دەربخات، دەترسىم بەجۆرىكى بىلارىيىم ئەتوانىم شەرى بىلى بكەم... بەجۆرىكى پرەبكات لە خۆشەويسىتى، ئەو كىنەيەم تىدا نەبىت كە ھەموو عاشقىك پىروبسىتى بىلىيەتى».

ساقی مهحمود جگهره که به لیّوییه وه بوو، کهمیّک گری عه لادینه که ی زیاد کرد و بیّنه وه ی جگهره که ی دابنیّت گووتی «نهمه یان ته نیا خرّشه ویستی نییه، شه ریّکی گه وره یه . من له و ده قیقه یه و که چیرز که که بیست، زانیم مه سه له که هه و خرّشه ویستی نییه، به لکو شه ره ... به لام هه و تاقمه که ی ده یکات . مه نگوری بابه گه وره و تاقمه که ی ته نیا چه قربازیده که ن، نه و سه گسارانه جگه له چه قرق وه شاندن هونه ریّکی در و بیّویژدانه . ترّ

له مىن بېرسه، سهردهميزک بهس خودا دهزانيدت چون و چهند ئازارى خه لکى ئهم شارهيان دهدا، تيدهگهيدت خهريك بوو بتكوژن... مىن ئهوهم لهبيرناچيتهوه ... تو کوپى نزيکترين هاوريدى من، شهمپانزييه کى وهک مهنگور بتداته بهر چهقو ... ههروا سووک و ساده، لهسهرچى؟ لهسهرئهوهى کچينکى وهک خوتت خوشدهويد. ئهو قهبيلهى مهيمونه له چهقو زياتر هيچى تر نازانن... ئيستا کچهکهى فيکرهت گولدانچى، وادهزانيد هاتوته ناو شاريکهوه پياوهکانى ههموو وهک سهگ وهمان... همموو ههقينکيش دهدهم بهو کچه گهر ههموومان وهک کومهليک وهمشى و جانهوهر سهيربکات. خانهه وهک تق دهلييد له ناو کتيب و زانستدا گهورهبووه، ئهم سهگبازارهى نهديوه، نهيبيستووه يهکينک بيت و ههموو شتيک بکات به ناههنگى مهيمون و مهسهلهى ژن و ژنخوازى بهو جوره شتيک بکات به ناههنگى مهيمون و مهسهلهى ژن و ژنخوازى بهو جوره بگوريد به به به بهره سهگ...».

ساقی مهحمود که توپه دهبوو، چاوانی زیاتر دهدرهوشانهوه . مهنسور به وردی گویّی له ساقی گرت و بهغهمگینی گووتی «دهزانم، دهبیّت نهو توانایه له خوّمدا دروستبکهم که دربم، بتوانم دهست بوهشیّنم... گهر وانهکهم شانسم نییه» .

ساقی پتر سرور دهبروه وه ، جگه ره کهی داده گرت و کهمینک سنگی پاکده کرده و و ده یقرغاند و ده یگووت «ئینجا ئهم ئاموونیانه ...

تیده گهیت ... که هیچ نین جگه له عهبدی پاره کانیان قهبیله یه که سه ر به رمالنی دینار نویژده کهن ... به س خودا ده زانین چهنده له پیاوانی ده وله تهوه نزیکن، چهنده له گه ل ئاسایشی ده وله تدا ده ستیان ههیه ، من گورانی ییژیکم خهریکه به سالدا ده چم، به لام عهقلم ههیه ، که گورانی ده لیم چاوم ئیشده کات، تیده گهیت، له ناهه نگه کاندا که ده یکه مه به زم، هرشی خوم ناخه وینم ... خه لکی ده لین ده نگم پیریوه ، ده لین به زم، هراستی وه ک جاران بی ده رنایه ت، هه ستانه کانم وه ک جاران

نهماون... ههمووی راسته، به لام مهسه له که نهوه یه هموو وه خت به دل گزرانی نالیّم... که نه و سه گسارانه دهمیه ن و ناچارده بم بی پاره ی مهمیشه ته که فووی پیا بکهم، له دلّه وه نایلیّم، شبتیک نهمچولّینیّت ناتوانم له دلّه وه بیلیّم... دهیانبینم... ههموو قهبیله ساخته چییه کانی ناتوانم له دلّه وه بیلیّم... ژنه بهریّن و میّرده باشه کانیان، چهند له و نهمنه عهره باشه کانیان، چهند له و نهمنه عهره بانه وه نزیکن... نابیّت سه وسه ن بکه ویّته داوی نهوان...».

ساقى مەحمود ھەر كات لە دلەرە قسەبىكردايە، باكىيەكى قوول لە ناویدا دهدرهوشایهوه، قره ماش و برنجییهکهی، نهو نوسانه کهمهی دهنگی که به کاریگه ریی خواردن و جگهره دروستبوربرو، ئه و چهمینهوه کهمهی به حوکمی پیری تیا دەردەكەرت زیاتر تایبەتمەندىیان يیبەخشىبوو... بەدریزایی ژیانی به جلی کوردییهوه دەسورایهوه، هەمیشه بۆنی توتن و جگهره و عاره قبی لیده هات، هه منوی وه ک گزرانیبیتریک ده یانناسی که له کاتے گزرانییه کانیدا یینا که نیت، که خه لک به ناوازه کانی ده هاتنه جۆش، ئەر وچانەكانى بە كاردەھىنا تا زياتىر قوم لە عارەقەكەى بدا، له سهر ههر شانزیهک بایه دهبور له پشت پهردهکانهوه شوینیک بق بوتلَّى مەييەكەي سازېكات. زۆر دەيفواردەوە، بەلام كەس بەدمەستى پٽوه نهبينيبوو، کهچي تورهبوونه کاني خيرابوون، ههميشه بهجوريکي كتوبير سيوور هەلدەگئەرا، ھەمبوق دەيانگلووت بييرى سياقى مەحمبودى جوانتر کردوه، چرچه قوولهکانی دهموچاوی زیاتر سیمایان له سیمای هونهرمهند نزیککردبورهوه . ئه و شهوه گورتی «بهشی ههره زوری نیمه نازانین چیمان دەوپت، بەلام کچەکەی فیکرەت گولدانچی دەزانیت چی دەويىت، رەنگە ئىسىتا بارەرم بىن نەكەن، بەلام كچەكە شىتىكى دۆزىرەتەرە که نیّمه لـه ژیانی خوّمانـدا ونمانکـردوه، کچهکـه دهزانیّت دهلیّت چـی و چې دەپرسېت، رەنگە تاكە ژنېك بېت له ژبانمدا بېنېبېتم كە دەزانېت چى دەويىت، مىن غومىرم لىەم بەزمى مەيمونىدا بردۆتەسلەر، خەلكى ئىەم

شاره زۆربەیان له هنرش و گۆشی خزیان بەخەبەر نین و نازانن چییان دەوییت لهم شایی چەقەلەدا كەس نازانیت بزچی هەلدەپەرییت بهلام ئەم سەوسەن گولدانچییه له توخمیکی تره، بزیه هار هەلەیهکی بچوک شانسی ئیمه لهلای ئەو دەكورییت، كچەكه بن ئاوازیک دەگەرییت لله شانسی بنیم بن برانیان كه دەیەوییت شانیکی تاری بن براهنیان ساوودی نییه دوباری یهكهمیان كه دەیەوییت گویی له چی بیت، گهر وانهبیت ئیمه دۆراری یهكهمیان .

ئەو شەرە تا درەنگ قسەيانكرد، ئەسەر ئەرە تەبابوون كە مەنسور بە سەرسەن بلّىت «ئامادەم لە پىناوى تۆدا برۆم بى دوورترین شوینى زەمیان... بىئەرەى ئومىدى ئەرەم ھەبىت كە دەگەرىدەو، تى بىق مان بىت». ئەرە ئەر رسىتە سايحرىيە بارو كەسەرسان داوايدەكارد، ئەر رسىتەيە بارو كە دەبايە مەنسار ئەسىرىن لە دللەرە بىللىت.

له و ههفته به دا چاوه روانبیه کی گهوره بالنی به سه ر ههموی شاردا کنشا، ههموومان به جوریک له جورهکان سهرگهرمی بیرکردنهوه له مانای قسه کانی کچه کهی گولدانچی بووین، به لام له و رؤزانه دا هه والیکی نه وتی گرنگ له مالّى ئەوانەوە نەھاتەدەرىخ. خەلكانىكى زۇر شاھىدبوون كە سەرسەن گولدانمى لەگەل باوكىدا دور جار لە بەربودبەرايەتى بۆستەرە لهگهڵ ژمارهپهکی دهرهوهی ولاتدا تهلهفونیکرد، ههر دوی جارهکه سهوسهن كراستيكي سيى لەبەرداق و ملوانكەيەكى رەشىي لىھ ملىدا بىوۋ، ھەر دوق جارهکه له تاکسییهکی کوندا لهبهردهم یوستهدا دابهزی و ههر بهههمان تاكسىيش گەراپەۋە بىز ماڭئ. لىەو دوۋ ھەقتەپەدا ھەمبوۋان چاۋەرۋانىي ئەوەپان دەكىرد سەوسەن وەك جاران لەگەڭ كچانى دىكەي خيزانىي گولدانچیدا له بازار و قهیسهری و کوچهی کونهفروشهکاندا دهریکهوید، به لام ییده چوو کچانی بنه ماله ی گولدانچی به هنی ره شه با و سه رما و نالهباری ئه و وهرزه وه هه موو چوونه ده ره وه کانیان دواخستبیت. که سانیک که خۆپان به دۆستى نزيکى گولدانچىيەكان دادەنا ھەولايكى زۆرپان دا شتیک دهربارهی بیرکردنه و بریاری سهوسه ن له ناسیاوه کانیانه وه بزانن، به لام ماندووپوونیان به ههدهر رؤی، چونکه گولدانچیه کانیش نهیانده زانی سەرسەن جىزن بىردەكاتەرە، ھەتبا بروشمى خوشكىشى زانيارىيەكى ئەرتىزى لەسەر نيازى سەرسەن نەبور، ھىنىد ھەبور لەدراي چاربىتكەرتنى داواكارەكان سەوسەن بەتەواۋەتى كشاپەۋە بى ناو كتىبخانەكە، لە جاران زیاتر جای دهخوارده وه، له جاران زیاتر بایه خی به نینجانه ی گه لاجاکان دەدا، زیاتىر خىل و شەكرى بەكاردەھىنا، زۆرپەي كات لىھ كتنىخانەكەدا لەسبەر كۆمەلنىك نەخشىەي گەورە ئىشىيدەكرد، دەيەھىا ئەنسىكلۆپىدىاي گەررە و ئەتلەسى تابيەتى بە جوگرافياي ھەمور كېشىرەرەكانى سەرزەمىن لهسهر میزهکهی که له که بوویوون، به گه لیک راسته و پرگال و روژژمیری كۆن شتگەلىكى حىسابدەكرد كە كەس بەدروسىتى نەيدەزانى چين. بەلام لهجارانیش زیاتر تووشی سهرئیشه دهبوو، زیاتر حهبی دهخوارد و رهنگ پەرپورتىر دەردەكمەرت. شەوانىش تەنىيا كاتىك دەچبورە ژىپر جېگاكموم که ههمووان خهوتبوون و کهس شاگاداری نهبوو. شهو ههفتهیه فیکروت گولدانچی زوّر بهوردی چاوهدیّری ههمتو رهفتارهکانی کیژهکهی کنرد، ههتا خوشی به پنچهوانهی عادهتی خویهوه زور کهم له مال جووهدهری، دیاره سهختی زستان رۆڭنکی گهورهی له قهتیسبوونی فیکرهتدا ههبوو، بەلام بەشتكىشى ئەرەبىر كە دەبورسىت لە نزىكەرە ئاگادارى سەرسەن بيّت، كه هيّدي هيّدي بيّ باوكهكهش وهك تهليسمنكي گهورهي لندههات. دوای مەفتەپەک فیکىرەت گوڭدانچى بىق پەكەمجار چىورە كتنبخانەكەرە، هـەر كات فيكـرەت گولّدانچى لەبـەردەم كچەكەپـدا دەرەسـتا، رەك ئەرەبـرى له بهردهم بوکهشوشه پهکدا بوهستیت که خنوی رؤهی کردوه بهبهردا. فیکروت ئاگاداری ئەوە بور کچەکمی چ پرسیاریکی له داواکاروکان کردوه، دوای دوو شهویش له چاوینکهوتنی داواکاران داوای له باوکی كرد له ريّگاي برادهرهكه به وه له ئينگلتره، پهكيّك له ههره گهوره ترين و گرنگترین فهرههنگه تایبهتییهکانی بالندهی له دونیادا بوبید، لهگهل چەند ئەتلەسىكى زۆر گران كە دابەشبورنى مەل و يەلەرەرەكان لەسەر زەوى ئىشاندەدەنەۋە ، بەۋەدا باوكى بەدروسىتى ئەيدەزانى كىۋەكە چى دەويد، بۆ رۆژى دوايى بە تاكسىيەك بردى بۆ بەريوەبەرايەتى پۆست تا

خوى راسته وخو له گه ل هاورى ديرينه كه يدا قسه بكات. به لام سه وسه ن تا ئەركاتەش شىتىكى ئەرتىزى لاي باركى نەدركانىد بىشانى بداتەرە جى لە خەيالدايە. ئاشىكرا كچەكە خواستىكى قوولى تىدابوو، شىتەكانى خىزى بە نهننی بهیلیتهوه، به لام فیکرهت گولدانچی ههستیکرد ورده ورده کنشهکه دەچينتە جيكايەكەرە دوور نيپ بەرەو مەترسى گەورە بروات. ئەو شەوە که چووه ژوورهکهی سهوسهن و له قهنه نه چهرمهکهی خزیدا بهرامبهری دانیشت، وهما خوی ده رنه خست که هاتووه شتیکی تایبه تی له کچه کهی دەربهنننىت، ماوەيەك لە كتنبنكى كۆنىدا دەربارەي «ياشا دىرىنەكانى فارس» شتیکی خویندهوه و دواتس لهسهره خق لهسهر دوا ههواله کانی شهری عیدراق و نیدران قسهیانکرد. ههردووکیان بهردهوام له دوو رادیـوی جياوازهوه گوييان له ههواله كانى جيهان دهگرت، خولياى سهوسهن بق ئەوەى وەك يىاوە بىرەكان گوى لە دەنگوباسى رادىق بيانىيەكان بگريت، هـهردهم مایـهی سهرسامی فیکرهت گولدانچی بـوو. سهوسـهن لـه ههمـوی شتنکدا بنچهوانهی بروشه بوو، جیاوازییهکانیان به جهشننک بوو له دوو نەپار دەچوون. پروشە بە ھوشپارىيەۋە بېتاگايى لە جىھان ھەلبۋاردىيو، کچیکی گەلیک دلناسک و روّحبه کول بوو، نه حهزی به دهنگوباس بوو و نه دهیویست بزانیت له دونیادا ج باسه، بروشه جگه له شته بچوکهکانی دەوروپشتى بايەختكى ئەرتىزى بە ھىچ نەدەدا، لەر كاتەرەي ھاتىرونە شار، ههموو خهیالی لهسهر جوانکردنی دیکورهکان و یاککردنهوهی شته ئەنتىك و توحفەياتەكانى باوكى بوو. ياككردنەوەي رۆژانەي مال و شىتنى بهرده وامی یه رده کان و یاکراگرتنی شیتانهی حهوش و ههیوانه که به شیک بوو له ریتوالیکی دهرونی قوول که ئهگهرچی زور کامهرانی دهکرد، به لام لەگەل گەنجى و قەشەنگى ئەودا نەدەگونجا. پروشە كەدەچووە بازارپىش گهران بهدوای قایس قهشهنگ و سفرهی تاییه تسی و تابلوی ناوازهدا، خولیای همه ره گهوره ی بوو. نهمه جگه لموهی ههموو جلم سمریازی و قاته مهدهنییهکانی میرده گهنجهکهی و براکهی به خاوینی له دولابیکدا هه لگرتبوو، که ناوی نابوو «دولابی یادگاره تالهکان». بهوهدا خوشکه بچوکهکهی به شتیک له لووتبهرزی له خوشکهکهی ده پوانی، به رده وای له پروشه ده کرد ده ستبکات به گریان. بهوهدا کچهکه بهدهگمهن کتیبیکی بخویندبایه ته وه، بهدهگمهن بایه خسی به دهنگوباس بدایه، هیچ شتیکی له سهر میروی دونیا نهدهزانی، ئیدی سهوسهن ههمیشه بونه یه کی دهدوزییه وه برینداریبکات، به شیره یه فیکره گولدانچی به رده وای به دون خوهدا بوو فیکره گولدانچی به دود و خوشکه که ناساییبکاته وه .

ئه و شه وه گو آدانچی دوای ئه وه ی باسی دوا هه وا آه کانی دونیای له گه آل سه و سه بندا کرد، له کیژه که ی پرسی ناختی سه باره ت به خوازیننیکه ران گهیشترته بریاریخکی تایبه تی ؟ . سه و سه ن گووتی «گرنگترین بریاریخکی پینیگه پیشتیم ئه وه یه ئه و سین که سه به سته زمانه پرنگاریکه م ... ئه وان ده بینیگه پیشت من و ئه م شاره و ئه م دونیا بچوکه ی نیره له بیریکه ن هه رسیخیان شایسته ی ئه وه ن یارمه تیانبده م ، منیان به جوریخکی شینتانه خوشده ویت ، سین گه نجن و سین د آلی گه رمیان هه یه ... شوویکه م به هه ریخکیان د آلی ئه وانی تر ده شکینت . به آلام ئه وان منیان بریه خوشده ویت چونکه هیچ شتیک ده ریباره ی دونیا نازانن ... پوژیک که شتیک ده ریباره ی دونیا فیزی وین نابید وین نابیت .. ئیت ر ئه و کات دونیان له یه کتر نابیت ... ئیت ر ئه و کات پیتان له یه کتر نابیت

فیکرهت گولدانچی به تیفکرینیکی قووله و قاچی خسته سهر قاچی و گووتی « پق پوژیک له پوژان له دلّی مروّقدا نامریّت… دلّی بهشهر ده توانیّت پق به جوّریکی باشتر له خوّشه ریستی هه لگریّت، نه زمونی من له گه ل ژیاندا پیمده لیّت، خوشه ویستی شتیکه دیّت و ده پوات، به لام پق ناروات، یان زور به زه حمه ت ده پوات… په نگی ده گوپدریّت، به لام له

ئارناچ<u>ٽ</u>ٽ».

سەرسەن بە زەردەخەنەيەكى تاللەرە گورتى «ھۆكەى ئەرەيە مىرۆڭ لىە جىنگاى خىزى ناجولىنىت، گولدانچىس،.. مانسەرەى دروررودرىنىڭ لەيسەك جىنگادا، كىنسە دروسىتدەكات... مىرۆڭ گەر كۆچبىكات، گەررەيىي دونىيا تاقىبكاتسەرە، كاتىي بىق شىتى بچوك نامىنىنىت».

«هه نبه ت کچم، زانیارییه کانی تق له سه ر مروق هیشتا وه ک پیویست قوول نین. مروق مهخلوقیکی گه پوک نییه، مروق چهند دوور بروات هه ر دهگه پیته وه بی نیشتیمان، پیمبلی: بق سه ندباد له دوای هه موو سه فه ریک ده بوو بچیته وه بی به غداد، بی یولیسیوس ده بوو بگه پیته وه بی مالی خوی ؟. تی هه موو نه و تیکستانه ده ناسیت و له مندالییه وه بیستووتن... خوشه ویستی و پی له کوی بن، مروق ده گه پیته وه برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته وه برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته وه برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته وه برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته وه برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته و برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته و برنه وی اله کوی بن، مروق ده گه پیته و برنه وی برنه دو برنه برنه ده که پیته وی برنه دو برنه دو برنه دو برنه دو برنه دو برنه برنه دو برنه برنه دو برنه دو

 برؤن ... بەلكو لە جېگايەكى زەمىنىدا بوەسىتن، بەلكو لە دوورگەيەك یان شاریکی دونیادا ژنیکی دی ببینن و عاشقی ببن و لهوی نیشته حدین و من له يادبكهن، من نازانم ناخق دهگهرينهوه يا نا... به لام له نيستادا باشتره دووربكه ونهوه ... من تهنيا ئهوهم بؤده كريّت دووريان بخهمهوه، بِيِّ شُهُوهِي جِيهِانَ بِبِينِينَ، بِيِّ شُهُوهِي گُهُر گهُرانهُوهِ شَيِّتِكِي شُهُم دُونِيا گەورەپەم بى بەينىن شادمېكات، يان تى لەو باۋەرەدا نىيت مىن شايسىتەي ئەرەبىم كەسىپك بىروات و لەرسىەرەرە شىتىكى ئىم دونياپىم بىل بەينىيت، ها به شایستهی نهوهم نابینیت؟». گولدانچی سهری بادا و گووتی «نا سەوسىەن، تىق شايسىتەى ئەرەپىت. بەلام مىن دەپرسىم بىق واز لە چىرۆكى ئهم شووكردنه ناهينيت و خوت برؤيت، لهم كتيبخانهيه وهره دهرهوه و برق. من باوكتم، ههموو شنتيك دهكهم بنق شهوهي بنق ههر جيكايهك بته وينت سه فه ربكه يت» . سه وسه ن بينه وه ي بيريكاته و ه و و ستيت گووتي «گولدانچى من هەنديجار كه لهگهل خودادا قسهدهكهم دهليم، خودايه بن زهویت وه ها گهوره دروستکرد، بن کیشوه ره کان به مجنوره به رین و دەرىياكان بەق چەشىنە بىسىنوورن، بىق مىرۇف لىەم گەردونىيە گەورەپىدا مەحكومە بە بىنىنى ھەندى شوينى چكۆلانە، مەحكومە بە دىلى لە یه که مال و له یه که شار و یه که بسته زهویدا. باوکه من دهزانم، من ههتاههتایه لهم قهضه زودا دوسم، من بالم نییه. نامه ویّت زور بیار له هـ فكان بكهمـهوه، بـه لام سـه يرمكه مـن كچيكـى نه خرشـم و بالـم نييـه. یه کیکی وه ک من که تهنیا باو کیکی پیر و به دبه ختی ههیه ناترانیت ببنت به دونياديده، ناتوانم تنق و نهم كتنبخانهيه جنبهينلم ... ناتوانم. لهبری ئەوە دەمەويىت شوو بە بياويىك بكەم كە بۆنى دونياى لىديىت، بۆنى ئەم ئەستىرەيەي لىدىت، كە دەست لە دەستى دەدەم دەبىت بزانم که دهستی بهر گونه سهیرهکان کهوتبووه، بزانم له شاوه دوورهکانیدا دەموچاوى شتروه، كه دەست له سنگى دەدەم هەواي دارستانه دوورەكانى تيدابينت، ههستبكهم لهسهر شهم ئهستيرهيه رياوه، من بهزهيم پياياندا ديّته وه كه دهريّن ... كه ئهم شاره بهجيّده هيّل ن، به لام گهر تامردن لهم شاره بچكۆلەيەدا بزين، ئەوكات زياتىر بەزەييىم پياياندا دۆتەرە ... بەزەيىم پیایاندا دیّته وه که به جلی سه ربازییه وه بیانبینم، به خرّیان و پرّستالٌ و بیرییه کانیانه وه بچن بن جهنگ و وابزانن ژیاون. مرؤف گهر یهک روزیش بچیّت بو جهنگ تا مردن بونی باروتی لیّدیّت. باوکه، من ماوهیهکی درينژه بيىر لهوه دهكهمهوه گهر ليره بژين، چييان بهسهرديّت... دهبن به فهرمانبه ریکی بچوک، یان دهبنه دوکانداریک که به دیار بوّدره و عهترهوه پیردهبیّت، یان له شهره چهقویهکدا دهکوژریّت... باوکه، من چهند بیری ليده كه مه وه ناتوانم گوناهى وه هايان به رامبه ربكه م، ناتوانم له ژيانيكى وههادا گیریانبکهم. سبهی دهروّن یان دوو سبهی یان ههر روّزیکی دى... ھەملوق ھىلىۋام ئەۋەيلە كىلە تىل ماندۇۋدەبلىن زەۋى بگەرىنىن... گلەر هەرگىز نەگەرانەۋە ئەۋا مىن لە دللەۋە دۆغايان بۆدەكەم بەختەۋەربىن... ئەوان خۆيان نازانىن كىە ج ژيانتكى پىوچ دەژيىن، ھىنچ مرۆقتىك لىەم شارهدا نازاننیت چ ژباننکی پوچ دهژی، هیچ مرزقیک... به لام باوکه، كاتيك برؤن و دونياببينن، منيان له بيرده چيته وه ... له قرولايي دله وه حەزدەكـەم منيـان بىرىچىتـەرە، بـەلام گـەر منىشــيان بىرنەچىتــەرە ھــەر به خته وه رده بم، چونکه ئه و کات ئیتر د لنیاده بم که عاشقی گهورهم ههیه، عاشقیک بینینی دونیا، بینینی ژنه جوانهکانی سهر زهمین منی له بیر نەبردۆتھەرە، گەرلە شارە دوورەكانىدا بۆنى خاكى تىر و درەختىي تىر مەسىتىكردن، ئىموكات گولدانچى رەنگىيان دەگۆرىيىت، ژيانىيان دەگۆرىيىت، ئيتر كاتينك دهگهرينهوه بن ئيره دهبن به كهسيكي تر... به لام دلنيام زۆر كەس تيم ناگەن، ئە ليرە و ئە لەدەرەوە ... زۆر كەس تيم ناگەن. ئا باوکه له ههر شتیک گرنگتر ئهوهیه ببینم که نهوان دوای نهوهی دونیا دەبىنىن چۆن سەيرى من دەكەن... ھا... ئاخۇ من كچۆكم دواي بىنىنى دونیاش مرزق ههر دهتوانیت عاشقم بینت... نهوه له پرسیارهکانی تر گهورهتره. من نازانم، چون دهتوانم خوشهویستی پیاویک قهبوولبکهم که هیچ له دونیا نازانیت؟».

بیرۆکەکئەی سەوستەن، فیکرەت گولدانچنی زۆر سەرستامکرد. پیشتر حیکایهتی نافرهتیکی نهبیستبور به و جهشنه له مهراقی وینه ی خویدا بڑی، ئەوەى تىبگات داواكارەكانى چىزن دەيبىنىن دواى ئەوەى جيهان دەبىنىن، سەيرترىن تاقىكردنەرەپەك بور مەخلوقىك خۆي بى تەرخانىكات. ييشتر تهنيا ئه و مرؤفانهي بينيبوو كه بايه خيكي نهوتي به وينهي خۆپان نادەن، ياخود به وينهى يەكەمى خۆپان رازى دەبن و تادەمىرن پێوهی ده ژین. به لام ئه وهی سه وسه ن پێیوابێت ئه و مروّفانهی جیهانیان نەبىنيوه ناتوانىن بەراستى ھيے ببينىن، بروايەكى نائاسابى بوو. فىكرەت گولدانچى ھەمىشىم باۋەرى وابوۋە كە جىھان ئاوينەپەكى گەۋرەپ، بەلام چەشىنە ئاوينەپەكە مىرۆف بى ئەوەي وينەي خىزى تىيا بدۆزىتەرە دەبىت بجِیّته ناوی، تهنیا ناویّنه یه که له مدیره وه ویّنهی خوّمان نابینین، به لکو دەبيّت برۆينـه ئەوديـوى و لـه ناويـدا مەلەبكەيـن، ئەوانـەي كـه دەحنـه نـاو ئاوێنەكەوە شىتەكان بە جۆرنىك دەبىنىن جىياوازە لە بىنىنى ئەوانەي كه نەجورنەت، ئەر دېس ئارېنەكە، بەلام سەرسەنى كېيى ئەرەتەي لەداپكېيوره لهو كتېبخانه پهدا دەرى، كچەكە ناتوانىت راستەوخى پەيوەندى به دونياوه بكات. كچهكهش وهك ئهو ديلي ئهو كتيبخانه گهورهيه بووه. ئيّستا دلّنيابور هيـ۾ زيندانيّک لـه زينداني کتيّبخانـه قالمتـر و تاريکتـر و ئەستوررتر نىيە، ھەر كەس يەكجار كەرتە زىندانى كتتېخانەرە ئىتىر تا مردن ناتوانیّت بیّتهدهریّ. له دلّی خویدا گووتی «کتیّب تهنیا زیندانه مرزق لنِيدهرناچنِت». له نيهاني خوّيدا گووتي کچهکه ده پهويّت ههموو دونیا له ریگای کتیبهوه بناسیت، نهو بق بیاویک دهگهریت له کتیبیکی گهوره بچیّت، بتوانیّت سهیری چاوی بکات و دونیای له ناودا بخویّنیّتهوه . فیکرهت له و شهوه دا وابیریکرده وه ، بن نه وه ی کچه که ی برثی ده بیت له و زیندانه بیته ده رق نیستا دلنیابو و ته نیا له سه رحیسابی ویرانبوونی نه م کتیبخانه گهوره یه ، سه وسه ن ده توانیت ببیته وه به مروّهٔ یکی ناسایی که له مالیّکی ناسایی برثی دوای نه و هه مو ساله ، نیستا رقی له کتیبخانه گهوره که ی خوی بوو … زور زور رقی لییبو و نیستیده کرد نه م شاره خوشه ویستی کتیب و فیربوونی تیا کوشتوه … دلنیابو هه مو نه و زانستانه ی له ریانید اکریکردونه ته وه سوودیکیان نییه … جگه له وه ی مروّف ده خه نه ناو زیندانیکی گهوره وه ، له م شاره دا سوودیکی راسته قینه یان نییه … نه و شهوه به جوّریک له زانست و کتیب سوودیکی راسته قینه یان نییه … نه و شهوه به جوّریک له زانست و کتیب توره به ور دوره دو ناسان هه مو و کتیب کان بسووتینین .

ههمبور دهمانزانی که ههرستیکیان بهک وهلام به سهوسهن فیکروت دەدەنبەرە، ھىچ كەسىپك نەببور لبە شاردا چىرۆكەكبەي بىسىتېپت و لبەر باوهرهدا بووبيّت يهكيّك له داواكاران يهشيمان دهبيّتهوه، بهلام تهوكات هەمبوق واماندەزانى پرسىيارەكەي خانمى گوڭدانچى پرسىيارېكى سىادەيە ق هیچی دیکهی بهدوادا نایهت. له ماوهی ده روّژدا، لهچهند کاتیکی جیاوازدا، هـەر ســن داواكارەكـە بـە ســن نامـەي تايبەتــي وەلامــي سەوســەنيان دايـەوە . جگه له سهرسهن فیکرهت هیچ کهسی دی نامه راستهقینهکانی نهبینی. سهوسهن ههر سيخ نامه کهی به داختراوی وهرگترت و ههر سيکياني به تەنھا خوينىدەۋە و دواي خويندنەۋەيان ھەر سىكيانى لە جېگايەكى نھينى و تایبه تیدا هه لگرت، ناوه روّکی نامه کهی خالید ناموون و مهنسور نهسرین سالاننکی زوّر به نهیّنی مایهوه، به لام نامهکهی کامهرانی سهلما ههر ههمان رۆژ لە بازار لەبەردەستى زۆر كەسدا بور، ھەتتا ھەندىك كەس كۆپىيەكى نامه که پان بیبوی و له گوزهری هه لاجه کان و لای شهر به تفرق شه کان و له مەزاتخانەي گەررە بەدەنگى بەرز دەيانخوينىدەرە، تىا ئىسىتاش ھەندىك كەس ئەر نامەيەپان لەبەرە، نامەيەكى جوان نەبور، بەلكو سادەييەكى تيدابوو مرزشي غهمگينده كرد. كامهران به خهته ساده و ناريكه كهي خوى نوسىبووى «سەوسەن خان، بەنىرىت بىق ھەر جىگاپەكى دونىيا دەرۆم، هەتبا بىق ئەرپبەرى دونىياش، گەر شووشىم يىن نەكەپىت، ھەر دەرۆم...

تــق چیــت دەریــت دەیکــهم... بــه چ شــتیک دەتوانــم خوشهوریســتی خــقم بسهلمینم، دهیسهلمینم... بروم بن ههر جینگایهک، گهر لهسهر داوای تنی بيّت، دوودلّي ناكهم. بن ئهوهي بزانيت كامهراني سهلما چهند حهزي له تۆپە و چەند دلنى بەتۆرەپە، بال لە بالندە و تەپروتپور قەرزدەكەم. بى ئەرەي مەرجىم ھەبيىت، شىيتى تىزم، بىن ئەرەي مەرجىشىم ھەبيىت، ھەر شتیک تق داوایبکهیت من دهیکهم... من دوینی شهو به هاوریکانی خقم گووت که له مالی سدیق سی دایهن دانیشتبووین و قسهماندهکرد، که من بيويست ناكات بيربكهمهوه ... چونكه نازانم چون بيربكهمهوه يان بيار له چې بكهمهوه ، من ييش ئهوهي لهو ژووره گهورهپه دا تاق ببينم که بربور له کتیب، توم خوشدهویست، ئیستا کهدهزانم تو ئهو ههمور كتيبهت خويندوتهوه، شهيداتربووم ... من به ههموو رهفيقه كانم گووت: که تق تاقیمبکه پته وه، باشتره له وه ی تاقیم نه که پته وه ... من حه زناکه م زۆر بە غەقىل بىر لە شىتەكە بكەمەرە، مەنگورى رەفىقم دەلىنى: غەقىل دروزنه و ههر بهدروزنیش دهمینیتهوه . نهو دهانیت: عهقل ههموو شبتیک تیکدهدات. بزیه من به عهقل بیری لئ ناکهمهره، تر چیت دهویت، من دەيكەم... يەك شىت كە ناتوانىم بىكەم ئەرەپە كە تۆم لە خەيالى خوم بو دەرناكريت، وەعدت دەدەمىن ئەرەپان قەت نابيت،، من قەت سەرسەن خانم لەبىرناچىتەرە، لەرە دەرجىت ھەمىرو شىتىكى تىر دەكەم». ههموو کهس دهیزانی که مهنگور کومهکیکی زوری به کامهرانی سهلما كردوه تا نامهكهى دابريْژيْت، ههر خوّشي سوور بوو لهسهر ئهوهي ناوي له نامه که دا بیت. سه وسه ن له هه ر سی نامه که نیگه ران بوو. هی ی دلتهنگی و نیگهرانییهکهی تهنیا ئهوه نهبوی که ههر سنی نامهکه «وهک سالاننک دواتر خوی بوی باسکردین» بهسی دارشتنی خراب داریتراون، بەلكى ئەرەبور ھىچ يەك لەر سىن داراكارە سەرەپۆ ر جەسىرورە پاشەكشىميان

نەكىرد . ئەوكات كەسىمان نەماندەزانى كە سەوسىەن بەراسىتى نايەريىت شىوق

به کهسیان بکات، به لکو به پنچه وانه وه رامان وابوو شه و له دلّی خویدا یه کنیک له سی داواکاره که ی به دلّه و ته نیا له ترسی شدینکی نادیار ناتوانیّت بریاریدات. چه ند روّژیّک دوای گهیشتنی نامه کان دوویاره فیکره ت گولدانچی و سه وسه نمان له به رده م دائیره پرسته دا بینییه وه، پیکه و چوونه ثووره و دوو پیچراوه ی گهره یان وهرگرت و به تاکسییه کی کون گهرانه وه به به وه مالّ. دواتر زانیمان شه و پرسته دوو گهره ترین فه رهه نگی تاییه تی بالنده ی له دونیادا تیدابووه له و ماوه یه دا ناموونییه کان له لای خویانه وه که سانیکیان دیاریکرد تا شه و و روّژ چاودیّری مالّی فیکره ت گولدانچی بکه ن، مه نگوری بابه گه و ره ش له به رده م تیمه دا وا خوّی ده نواند که که سانی تاییه تی داناوه هه والّی بزیه پنینن، به لام روزیه مان باوه پمان باوه پمان ناموونییه کان به راورد نه ده کرا، پین نه کرد ... هه لبه توانای مه نگور به ناموونییه کان به راورد نه ده کرا، شمونییه کان خوانی شیر به و کاریان بوده کرد، وه ک قه پر خوقلی و لیج قوقین خه لکی خوی ده رایون، هه درووکیان به جوریک و دیابوون، که له بزیوترین چه و ده که در به ون مه دردوکیان به جوریک و دیابوون، ده بانتوانی هه والّی زوّر عاسی له کونچی زوّر سه خته و در دوریه ینن.

ئۆرارەيەك عيىزەت گولدانچى لەگەل خەنىدە گولدانچى و عيسىمەتى خوشىكياندا بەتايبەت چوون بىق ماللى فىكىرەت تىا تۆبگەن كىرەكە چ نيازىكى ھەيە، پىدەچىوو گولدانچىيەكانيىش بەجۆرىنىك لە جىزرەكان سەبريان نەمابىت، ئەوەى بابەتى شووكردنەكەى سەوسەن لەسەر ھەموو زارىكى بوو بىزارىدەكىردن، ھەندىكى لەوان ئەو دەنگۇيانەيان بى پاشەرۇرى كچ و كورەكانى خۆيان بە ھەرەشەيەكى گەورە دەزانى. ئەوە يەكەميىن دانىشىتن بوو كە بەدەنگەدەنگى گەورە لە نىد گولدانچىيەكاندا تەواوبوو، لەو كاتەودى فىكىرەت لە بەغداد گەرابودەۋە، پەيۋەندىيەكان ھىدىن و سادەبوون، بەلام دراوسىنكانى مالى گولدانچى گورىيان لە عيىزەت گولدانچى و مەعسىومەى خوشىكى بوو، كە ھەردووكيان بە دوو پالتىقى درىنىڭ و دوو

چەتىرى درنى دەنىدەرى بە تورەپىيەرە لە مالى فىكرەت ھاتنەدەرى و بەدەنگى به رز ده یانگووت «شنیت بووه، خانم شنیت بووه و عه قلی فیکره تیشی تیکداوه». به لام تا دوای دوو رؤڑیش کهس به ته واوه تی نهیده زانی له ماللي گولدائچيدا چي بووه و چي پويداوه . ئيوارهيه ك دواتر له شاردا بلاوبووهوه که سهوسهن داوایکردوه ههر سی داواکارهکه بهیهکهوه ببینیت، داواشیکردوه ههر پهکیک لهداواکارهکان، باوهریک و کهسیکی نزيك لهگهڵ خۆياندا بېهن. سهرهتا شتهكه تهنيا وهك داوهتێكي ئاسايي وهسفکرا، ئيواره خوانيکي گهوره که سهوسهن تيپيدا لهسهر پهک سفره له گه ل خوازبیننیکه رانیدا کوده بیته وه، هه ندیک شیه که واتیگه بشتن که کیژهکه دهیهویّت به جهشنی کچهمیره کوّنهکان داواکارهکانی خوّی له نزیکه وه رووبه روو تاقیبکاته وه، مهندیک دهیانگووت کیژهکه به نیازه له ئەتەكىتى خواردن و دانىشىتن و قسىمكردنيان وردېبىت وه، ھەندىكىش دهیانگووت کیژه که وه ها خوی ته یارکردووه هه ر سینکیان ریزبکات و کورت و دریزییان بگریت و ج شنیک له له شیاندا دهبیوریت بیبیویت و دواتىر بريارى خوى بدات. دەبيت بليم كه هەوالى ئەو داوەت هاويەشە له ههموو بهرهکانندا شیرزهبیه کی زوری دروستکرد، مینزووی شاره که و نەرىتەكانى ئاسان خۆى بى ئەو جۆرە شىتانە نەدەكىردەوە. يېشىتر كەس ئەرەي نەبىستبور خۆزانۆك كىۋەكەيان داراكارى زۆرى ھەبۆت و بەرچەشنە هەموويان بۆسەر يەك سفرە داوەتېكەن. بەلام بەرەدا دارەتەكە بەجۆرتكى رەسىمى بور، لەسەر كارتى تايبەتى نوسىرابور، كارتەكان لىه بىرى نارى سەوسىەن ناوى ھەر يەك لە فىكىرەت گولدانچى و خەنىدان گولدانچى خوشکه بچوکی مەلگرتبور، کەس مەسىتى بە ئارىكىيەكى گەورە نه کرد. دیاربو بیرؤکهی شهو داوه شه پشت شهری ناوخوی نیوان گولدانچىيەكانەوە بووە، بەوەدا عيىزەت گولدانچى خىزى بە پاريىزەرى گەورەى ئىرسى گولدانچىيە دېرىنەكان دەزانى كە پېكىرا خەلكانېكى ىندەنىگ و مەنەربىت و موخافەزەتكارپىرون، ئىدۇ داۋەتىدى بەناشاپسىتە ۋ دەرچوون له ئسول دەزانى، وەك ئەرەي گولدانجىيەكان بە ھاتنى يۆل يۆلى خوازېينىكەران بۇ كىۋەكانيان بەختەرەربىن و خۇشىماڵ بىن كىۋانيان وهما جوّره سهرنج و ناودارييه ك رابكيشن. عيسمه ت گولدانچيش له برا گەررەكلەي كەمتىر تورەنەبلور، رۆزى زويرىيەكلە ئەريىش دەسىتى بە ميدزى هۆڭ گەورەكەى ماڭى فىكرەتىدا كۆشا و گووتىي «چ ئابرووچوونىكە بە کچهکانمان بِلْیِّن، بیاو له دموری خوّیان خردهکهنهوه». دمبیّت بِلْیّم گهر ئەر روردارە سەيرانە نەبايە كە دواتىر ھاتنەييشىن، لەوانەبور خەڭكىكى زۆرتىر دەم لە فىكىرەت گولدانچى و كېژەكەي بكەنەرە، بەلام يېشىھاتەكانى دی به چهشنیک خهیالی و نائاسایی بوون، خهلک زوو قسهویاسی شهو دارهت نائاساييهيان لهيادكرد. دياربور دارهتكرارانيش ههمور ترسيان له و دانیشتنه ههبوی، هه ر داواکاره و به نومیدی نهوهبوی جاریکی دی دانیشتنیکی تهنیای لهگه ل سه وسه ندا هه بینت، هه ر په که و کینه په کی شاردراوهی بهرابه رئهوانی دی له دلدا بوو. به لام رؤژی دانیشتنه که هه موران هه ولیاندا هیمنی خویان بیارینن و به سهبر ده ریکه ون. مه نگوری بابهگهوره به کامهرانی سهلمای گووت «ئهوه فرسهتیکی باشه، بهویقار بازاری ئەوانى تىر بشكينين».

کامهرانی سهلما تهنیا داواکاریّک بوو بهجلی کوردییه وه چوو بی داوه ته کوتاییش داوه ته که مهنگوپ یاوه ری نه وه و تا کوتاییش یاوه ری نه و ده بیّت، که سانیّکی نزیکیش له مهنسور نه سرینه وه نه هه والانه یان پشت پاستکرده وه که ساقی مهجمود یاوه ری مهنسوره. به لام تا پوژی داوه ته پوون نه بوو ناموونییه کان کی لهگه ل خالیددا دهنیّرن. واده ی داوه ته که سهعات دوازده ی یه کیّک له پوژانی هه ینی بوو، هه واده ی داوه تکراوه که له نیّوان سه عات دوازده و دوازده و چاره کدا گه یشتنه مالی گولدانچی، جگه له خالید ناموون که لهگه ل قه نه ندور نامووندا

به ماشیننکی تویتای نوی گهیشتنه ئهوی، چوارهکهی دیکه به تاکسی گەيشىتنە بەرقايى گوڭدانچى. ھەموو سەرسامبوون لەوەى ئاموونىيەكان لە بىرى فەوزى بەگ و سەلامى ئاسىنگەر، يەكىكىي وەك قەلەنىدەر ئاموونىيان هه لْبرارد که وه ک پیاویکی شهرانی و کهم حهوسه له ناسرابوو. پیکرا پیمان وابوو، ئاموونىيەكان قەلەندەريان بەرابەرى مەنگور داناوەوە و بە رۆھى جەنگەرە چورنەتە نار ئىشەكەرە، ئەر كات نەماندەزانى ئەر ھەلبزارىنى ج كاريگەرىيەكى لەسەر ھەموق بەسەرھاتەكان دەبيىت. ميوانەكان سەرەتا لە لایهن فیکرهت گولدانچی و خهندانی خوشکییهوه له سالونه گهورهکهدا پيشوازيان ليكرا، ههموو بهجوانترين شيوه خؤيان گؤري بوو، ههموو هه ولِياندا ويقار و هيمني ده ريخه ن، هه راله و سالونه دا دهبايه فيكرهت گولدانچی دهستبکاته ملی کامهرانی سهلما و دهستی بگریت و داوایکات تەوقى لەگەل مەنسىور ئەسىرىندا بكەن، ئەو ئاشىتبوونەوەيە يەكەمپىن و گرنگترین شتی سهره تای دانیشتنه که بوو. خه لکاننکی زور سووسهی ئەوەپان كردبور كە گولدانچىيەكان دەشىت كارىكى وەھاپان بەدەسىتەوھ بنت تا وهک خیزانیکی باش و ئاشستیخواز دهریکهون، له راستیدا ئهو ئاشتبوونهوه یه هه لا و دهنگزیه کی وه ها گهوره ی نهنایه وه که چاوه روانده کرا، جونکه دواتر شتهکان شیوهیهک و سروشتیکی وههایان وهرگرت، زوریهی خه لک شهری ژیر زهمینه کهی دوکانی خدرق دوویاریان له بیرچووهوه. له سالۆنەكەي مالىي گولدانچىيىدا ماوەيەك جگە لە بىدەنگىيەكى قىورس ھىچ شتیکی دی سه روه ر نه بوو، نه و ناو و شه ربه ت و چکلیته شیرینانه ی پروشه گێراني، كۆمەكێكى بە داوەتكراوەكان كرد لە بێدەنگى خۆياندا قووڵتر ببنـهوه، تاکـه کهسـیّک کـه لـه ژیـرهوه بـه نهیّنـی لـه ههمووانـی دهروانـی خالید ئاموون بوو که هیمنی روخساری نهیدهکرد کینهی شاردراوهی دلی دايۆشىيت. كە لە سالۆنەكەدا دانىشتبوون جگە لە ھەندى وشىمى كەم كە ساقی مه حمود و مهنگور ده رباره ی ساردی زستان گرریانه وه هیچی نه وتن نەوتىرا، كەمنىك لـه سـەر خوتبـەي مەلايەكى ھەفتـەي ينشـوو قسـەيانكرد که ههرهشهی له ژنانی سفور کردبوو، مهنگور گورتی «مهلاکان ههق نىيە قسەي وابكەن، ھەر كەس بە قورنى خۆيەرە دەجىتە قەبرەرە». قسەكانى مەنگور، فيكرەت گوڭدانچى خستە يۆكەنيىن. ھەمبوران مارەپيەك، نەفەرى ناو يەك ياس چۆن لەگەڵ يەكدا دەدويىن، بەر جەشىنە لەگەڵ پەكىدا قسىەپانكرد. سەرسىەن پەكەمجار لەسبەر مىدى ئانخواردىيە گەورەكە دەركەرت، فيكرەت سەرەتا ييش ميوانەكان كەرت بى سەر ميزيكى گەررە که تهواو به خواردن رازابووهوه، ههمووان له ههمهرهنگی و ناوازهیی سفرهکه سهریان سورما، به لام ینکرا سهرنجی نهوهیاندا به ینچهوانهی نهريت و چاوه روانييه وه هيچ چه شنه گزشتيكي بالنده له نيو خواردنه كاندا نییه . بینه وه ی که س هیچ بدر کینیت و تیبینی خوی ناشکرابکات، ههریه ک لەسلەر كورسى خىزى دانىشىت. كاتنىك سەوسلەن ھاتبە ژوورى ھەملووان چەند ساتىك بور لەسەر مىزەكە دانىشىتبورن، كراسىكى سىپى و جىنزىكى كالِّي لەبەردابوو، ئەو ھەستەي لاي ھەمووان بەجيھيشت كە ھەر ئيستا له کتیبخانه که ی هاتوته خواری و تا نهوکاته سهری به سهر کتیبه کانهوه بووه ، کهس چاوه روانی ئهوه ی نه ده کرد کچینکی وه ها بق داوه تیکی وه ها گرنگ نه مهکیاج بکات، نه خوی برازینیتهوه، نه شتیک بکات فریوی داواكارهكانى بدات، لهگهڵ ئەوەشدا سەوسەن ھێشتا ھەر گەلێـک قەشەنگ و ناسک دیاریسوو. شهو ماندویّتییه زوّرهی، شهو لاوازییهی، شهو سلیم هه لگه رانهی ره نگی، شهوهی به نیگایه کی ماندوی و به ده نگیکی که میک کپ و لاوازهوه پهکهپهکه بهخپرهاتنیکردن و فهرمووي لیکردن دانیشن، ههر سن عاشقه کهی تووشی تیکچوون و په شوکانیکی گهوره کرد. ناماده بوونی لەسبەر سىفرەكە ئەر ترسبەي لبە ھەمروانىدا خولقانىد كبە بەرردى يەيىرەوي ئەتەكىتى خواردن بن، سەوسەن چەند جارىك دووبارەيكردەوە كە ھەمووان بي هيچ كيشه و ئەتەكىتىك نان بخۆن، بەلام ترسى مىوانەكان ھەر وەكو خۆى بوو. ھەر سىن داواكارەكە شىتىكى كەمپان خوارد، ھەر سىكىان لە بهر ناسکی دانیشتنه که ههولیاندا واده رکهون که که مخوری سروشتین. ههتا مهنگوریش که زور به سفره که سه رسامبور، دهستی گرته وه و که می خوارد - دوای نانخواردن ههمووان گهرانه وه بـ فر ژووری گهورهی دانیشتنه که . بیده نگی پیش چا خواردنه وه و دوای چا خواردنه وه قررس و ترسناک بوو، سهوسهن نه له كاتى نانخواردن و نه له كاتى چا خواردنهوهدا به شیرههاکی تایبهتی سهیری هیچ یهک له داواکارهکانی نهکرد. دوای تەواوبوونى چا خواردنەوە، فىكىرەت گولدانچى رووى لە ھەموو ميوانەكان کرد و گورتی «وهک ههموو دهزانین و تهواری خه لکی شاریش دهزانیت، بهریزشان داواکاری کچهکهی منن و بیکیشهوه لهسهر شهو مهرجه رهزامهندن که سهفهریکی دریزیکهن و ههر داواکارییهک سهوسهن بیخاته بهردهمتان بهدوایدا برؤن ... دیاره منیش تا ئیستا به تهواوی نازانم سهوسهن بیر له چى دەكاتەۋە و نيازى چىيە ... بۆيە لەسەر داواي خۆي داۋەتتاندەكەمە كتيبخانه كهى سهره وه مان، ئه و جيكايه ى ئيوه پييئاشنان و پيشتر پيكه وه له گه ل سه وسه ندا لیدانیشترون. دلنیام له وی سه وسه ن هه موو شتیکتان بـۆ رووندەكاتـەوە». ساتێكى ئاسـايى نەبـوو. هـەر شـەش ميوانەكـە بـە هیمنی که وتنه دوای فیکرهت گولدانچی، له ژووری کتیبخانه که قهنه فه کان بهجوریک دانرابوون ههمووان بتوانین سهیری یهکدی بکهن و له ههمان كاتيشدا روويان لەسەوسەن بيت. ئەو رۆژە كە عاشقە شەيداكان لە شوينى خۆپيان دانيشتن، پېكىرا بەجۆرىكى لىه ناوەوە خرۆشسابوون، نەياندەتوانىي هیے شتیک بلین، سامیکی وه ها سهیریان تیدابوی، وایان ههستکرد که يەكەمجارە يىدەخەنىە ئىەم جىگايىەرە، ھەمىروان روورى كتىبخانەكەيان زور گوروشر و بهرینشر لهوه بیشی که ههیه، که دانیشتن و سهوسهن بەرامبەرىيان دانىشىت، ھەمبور ھەسىتيانكرد گرنگتريىن سىاتى زيانىيان ئىەم جرکهیه و گرنگترین روزی ژیانیان ئهمرویه . ویقاریان، وهستانیان، جولهیان

له ناو کتیبخانه که دا نائاسایی بوو، سهوسهن به هیمنییه وه بهرامبه ریان وهستا و دهستبکرد به قسه کردن، به زهرده خهنه به کی کاله وه که به ئەسىتەم لەسلەر لىدى سلەمايدەكرد گورتى «ئىسىتا كاتىي ئەرە ھاتلورە» هەمورتان بزانن من چیم دەریت». كەمیک لەسەر قەنەفەكەي بالبدايەرە و به غەمگىنىيەكى زۆرەرە گورتى « بەلام يېش ئەرە، يېش ئەرە، تكادهكهم، ههمووتان بينهوهي دوودل بن، دهتوانن داواكهي خوتان بكيشنه وه ... من زويرنابم ... من هيچ شتيك له دلّ ناگرم... بگره بوّتان به خته وهر و ناسووده ده بم، چونکه من دواجار له ناسووده بي نيوه زياتر هين شنتيكي تنزم ناوينت ... من دهمه وينت رقتنان لنه يهكتنز نه بينت». مەنگور بە زەردەخەنەپەكى گەررەرە گورتى «سەرسەن خان، خوازىيىنى وهكو تيار وايه كه له كهوان دهرجوو ناگهريّتهوه ... تازه مهسههكه له يەشىيمانى دەرچىورە، تىرىكە كەرانىي تىپەرانىدورە، ئەرەندەمان لەسەرە سەيرېكەين و بېينيىن كوي دەيپكينت» . سەوسەن بېئەودى سەيرى مەنگور بكات، تەماشىاى ھەر سىن داواكارە گەنجەكەي كىرد و گورتىي «لەرائەيە بِلْيْن، ئيْستا درەنگە ... بەلام مىن دەلىيم درەنىگ نىيىم، بىق ئىمومى لىم خرازېينىيىەك دەرچپىت، مەرگيىز درەنىگ نىيلە، ھەمروتيان دەتوانىن لىە ھلەر كاتتكدا بينت، وإذ له مهموو شبتيك بهينين، من زوَّر له هين كهس ناكهم... هیچ وه خت درهنگ نبیه، نه نیستا و نه بهیانی و نه دوو بهیانی و نه هیچ وه خت...» . که میک به ماندوویی جاری لیکنا و گروتی «نا هیچ کات، بن میے شتیک درونگ نییه ... زومان ناکرتایه». مهمووان کهمیک له دواههمین وشهی سهرسامبوون، ساقی مهجمود به کهمینک دوودلی و پەشىزكانەرە گورتىي «راسىتە، زەمبان ناكۆتاپە». سەرسەن لەسەرەخق سەيرى ھەمورانى كىردەرە، مەنگور ريستى شىتىك بلىنت، بەلام نەيزانى ئەر شتە چىيە كە دەبيّت بىلّىت، ياش ئىستىك و بە كەمىك ناكامىيەرە گووتی «پوسف کهویار به رهجمهت بیّت دهیگووت: زهمان پردیّکه ههموو بهسهریدا ده پوین، شه و ده یگووت: ئینسان به هه نه واده زانیت نه ناو خانوو و سهرجاده و ژوور و شه شیتانه دا ده ژی، ئینسان نه یه ک ژووردا ده ژی ناوی زهمانه یه ... شه و وایده گووت ». سه وسه ن دووباره سه یری هه رست گه نجه که ی کرده و ه و نه سه ر هه مان پیتم گووتی «هه ر پوژیک ویستتان نه هه موو شهم پهیمانه ده ریچن، ده توانن ده ریچن. به نام به ر له وه ی من یه کیک نه نیوه وه ک شه ریکی پاشه پوژی خوم هه نبریرم ... ده بیت ئیوه دونیا ببینن ... نیوه سی گه نجن ... هیچ شتیک نه سه ر جیهان نازانن ... هیچ شتیک ... واده زانن دونیا نه کو نه کو نه ده هان بینده کات و نه و ده بین ... نه م شاره ای ئیوه وه ک قه نه نی نیهاتوه ه... و نه و نه و نور نور نور به رز به بن به نواند بگه پینه و ه بوانی من ... ده بین شه نوانم به پراستی دونیای بینیوه ... » .

قسهکانی بیدهنگییه کی قرول نی دروستکرد، ههموان بیدهنگ سهیری سهوسهنیان ده کرد، که سیان نه ده جولان، که سیان ههناسه ی نه دهدا، جگه له کوکهیه کی چکولانه ی قه له نه ده رئامون که سیان ههناسه ی لینوه نه هات. سهوسه ن گووتی «مین ده زانیم دونیا چهند گهوره یه ... له مندالییه وه ده زانیم ... له مندالییه وه ده زانیم ... له پیگای ئه و ههموی کتیب و ئه تله س و فه رهه نگانه وه ده زانیم ... ده زانیم چهند ده ریا ههیه، له قه راغی ده ریاکاندا چهند که شتی گهوره ده زانیم چهند ده ریا ههیه، له قه راغی ده ریاکاندا چهند که شتی گهوره گهوره له نگه در ده گرن ... له م شاره بچوکانه واده که ن مروف گهوره یی دونیای ئیمه هیچ نازانین، ئه م شاره بچوکانه واده که ن مروف گهوره یی دونیای بیر بچیته وه ، به لام من پوژیک له پوژان گهوره یی دونیام له یادنه کردوه » . بیر بچیته وه ، به لام من پوژیک که پورک و گووتی «زه وی نه ستیره یه که وره یه دام شاره بچوکه دا وه کو ئه وه وایه له سه ر زه وی نه بین، وه کو و نه وه وایه له سه ر زه وی نه بین، وه کو و نه و و پووباری گهوره و پووباری گهوره و به که وره و به داید ده کو و نه دو و پووباری گهوره و به دو به د

بیابانی گهوره لهم دونیایهدان... گهر منتان خوشدهونت، بهکهمهار دەبيّت برؤن و دونيا ببينن، من ناتوانم لهوه دلنيابم كه نيّوه به راستى منتان خوّشدهویّت، گهر جیهانتان نهبینبیّت و شویّنی تار و نیشاتیمانی ترتان تاقى نەكردىيىتەرە ... كە دونياتان بىنى ئەركات ھەمبور شىتەكان به چاویکی تر دهبینن، منیش به چاویکی تر دهبینن... تهنیا کهسیک دەتوانىت بەراسىتى بزانىت بۆچى دەرى كە دونىياي بىنىبىت، كە گەررەپى زەرىيى دۆزىبېتەرە، يەكەم شىت ئەرەپە دەبېت لەم ولاتە دوورېكەرنەرە، لهم شهر و شور و کوشتاره بهرده وامانه دووریکه ونه وه ... نه وه ی نهم ولاته بهجیبهیلن، مهرجی منه ... برؤن و بهسهر زهویدا بگهرین، کچانی تر وهک مارهیی داوای زیر و مرواری و نه لماس دهکهن، من داوای سهد بالنده تان ليّدهكهم... سهد بالنّدهي ناوازه كه له شويّني جياواز جياوازي زهويدا دەرىن ... ھەر يەكەتان سەد بالندە، لەمىرۆۋە تا ھەشت سال كاتتان ھەيە به دونیادا بگهرین، من دوای ئهوه دهتانبینمهوه ... دهتوانن ههر کاتیک ويستتان سهفه رهکه تان بيرن و واز له ههموو شتيک بهينت و بگه رينه وه يق ئەم شارە، دەشتوانن نەگەرىنەوە، دەتوانىن لە ھەر ولاتىكدا ئارام بگىن و ژننکی ترتان خوشبویت و بڑین ... دهتوانن ج ژیانیکتان بیخوشه و ج شاريّكتان بيّخوّشه ههلّيبريّرن و من لهبيربكهن... من جاوهروانتاندهكهم... من هەشت سال چارەروانتاندەكەم، كە گەرانەرە، شىرى بە يەكىكتان دەكەم... يەكۆكتان ھەڭدەبزىرم... سەيرى دئتان دەكەم... دەبينىم چەندە روناكيتان ينيه، چەند بۆنتان بنيه ... ئەو كات برياردەدەم. ئىستا ناتوانم هيچ پهکێکتان مهڵبۯێڔم، چونکه ئێستا ههر سێکتان وهکو پهک وان... هـهر سيكتان لهيهك دهجن ... ههموو بياري ئـهم شاره لهيهك دهجن ... وانييه ههموويان له يهك دهجن».

ئەرە لـه هـەرە رسـتە كوشـندەكانى ئـەو دوانيـوەرۆ سـەيرەبوو كـه سەوسـەن تۆيـدا داواكارەكانـى خـۆى سەرسـامكرد.

له ئیروارهدا ههواللی داواکهی سهوسهن فیکروت به ههموو شاردا بلاوبووه به سهره تا زوربه مان باوه رمان پی نه کرد، که سمان له و باوه ره دا نهبوویسن که همر سسی داواکاره که بکه رنه و هما داویکه و ، زوربه مان شته که مان وه ک ته نهیه که ده بینی شهر کیش داین بیشت تا همر سسی کوپه که له کوّل خوّی بکاته وه . شتیک له نیگه رانی و تو په یه هموومانی داگر تبوو ، هم و قسه یه که ده کرا پربوو له گومانی خراب . شهوه یه داواکاریک زهرفیکی تایبه تی وهرگر تو وه که وینه یه کی سهوسه ن و ناوی داواکاریک زهرفیکی تایبه تی وهرگر تو وه که وینه یکی نه خشه دا تیدایه کومه لیک بالنده ی سهیر و ناوازه ی له گه ل کومه لیک نه خشه دا تیدایه مهموومانی ساکاند . هم داواکاره و ده بایه نوینه ریک پاسپیریت له ماوه ی شهو هه شت ساله دا وینه و ههوالی شهو به سهوسه ن بگهینیت ، همووان له سهوسه ن بگهینیت ، همووان بنوسیت ، چونکه ده شیت یه کیکیان بوی نه بیت نامه بو سهوسه ن بنوسیت ، چونکه ده شیت یه کیک له داواکاره کان له پیگای فریوی و شه بو شهوسه ن بنوسیت ، چونکه ده شیت یه کیک له داواکاره کان له پیگای فریوی و شه و شهو فیلبازیی و ته له کانه ی له ناو نوسیندا هه یه کاریکی خراب له سهوسه ن بکات و داد و یه کسانی له یاریه که دا نه هیگیک نه میاریک خواب له سهوسه ن باید کاریک خواب له سهوسه ن باید که داد و یه کسانی له یاریه که دا نه هیگیک دا نه هیگیک دا نه هیگیک دا نه هیگیگینیت .

ناموونییهکان له ههمووان توپهترپوون، نهوهی کوپیکی بنهمالهکهیان ههشت سال له پیناوی ژنیکدا ناواره بیت، داوایهکی قورس بوو ناسان لای نهوان قهبوول نهدهکرا، نهو پوژه که میوانهکان له مالی فیکرهت گولدانچی هاتنهدهرهوه، خالید ناموون له ههمووان ماندووترپوو.

هەستىكرد ھێدى ھێدى خۆشەويستى ئەم ژنە لە ناوەوە خاپوريدەكات. لای نهستهم بوو نهم شاره و نیشهکهی و خزمهکان و کربوونهوهی نامورنییه کان بخاته لاوه و بهرهو دهرهوه بیروات. نهوهی دونیا گهورهیه ياخود بچوكه رۆژنك له رۆژان غەمى ئەو نەبوۋە. له مندالىيەۋە فتربوۋە ئەرەندە بىر لە دونيا بكاتەرە كە پۆرىستى پۆيەتى. دونيا لەدەرەرەي ئهم شاره لای ئه و سنبه ریکی تاریکه که هیچ شتیکی گرنگی تیدا نییه بـۆى بـزى، شـەرمەزارىيەكى گەورەبـوو چەندىن سـال لـەدوى داواى ژننـك ناوارهبیت، ئەوھ ییچەوانەی كولتوورى جوامیرى و بیاوەتى خیلەكەيان بوو، ینچهوانهی شه شهریعه بوو که رنگای نهدهدا ژن چارهنوسی يياو دياريبكات. دەبيت ئاموونىيەكانى تىر چى بلين؟. دلنيابوو دواجار وهک ههمیشه بشتی دهگرن، به لام دهشیزانی ههندیکیان تامیردن وهک كەسىپكى لاواز سىھىرىدەكەن كىھ لەسىھر داواى ئافرەتىك بىھ دونسادا ئاوارەببورە، بە دریزایى ئەر شەرە لە ژوورەكەي خۆپىدا مايەرە، تا درهنگ به تهنیا لهو روویهره بچکولهیهدا دههات و دهچوو، ههستیدهکرد ئەو داوايەي سەوسەن زۆر ئازارى دەدا، دەيخاتە بەر ئەزمونتىك لەوانەيە رۆچنكى ئالۆزتىرى بى دروسىتىكات. ئەوەي دونىيا زۆر گەورەپە، شارى زۆر نه ناسراو و سهیر ههیه، ههستیکی تاییه تی تیا نه ده بزواند. هه ستیکرد گەرچىي ھەمبوق ژيانىي لىەم شىارەدا بردۆتەسبەر، سەلام ھىشىتا لىيە زۆر شتی تیناگات. لای خوشتر بوو له زیانی شهم شاره دا نوقم بیت، نهوهک له جیهانیکی بیسنووردا خوی ونبکات. به لام دهیزانی شهم قسانه ئىسىتا نرخىكى ئەرتۆپان نىيە، گەر سەرسەنى دەرىت دەبىت بىروات. نەيدەويسىت زۆر بىرىكاتەوە، دەيزانى بىركردنەوە بەرەو ھىچ جېگايەكى نابات، ئەرىش بەدرىزايى زيانى زۆر باۋەرى بە بىركردنەۋە نەبوۋ، ئەرىش باوهری وابوو بیرکردنه وه کیشه کان نالفزده کات و چارهیان ناکات. شهوی دواتىر چوو بى مالى قەلەندەر ئامىوون و بريارى خىزى بىراگەيانىد كە بەراسىتى دەپەريىت دواي بالنىدەكان بكەرىت. ئەق شەۋە ئامورنىسەكان كۆبورنەرەيەكى گەررەيان ھەبور، ھەرالەكە بە چەشنىك سەيربور ھەمور دهیانویست له زاری خالید ناموون و یاوهرهکهیهوه راستییهکان ببیستن. كۆبوونەومكە ك ماڭى فەوزى بەگ سازكرابوو، فەوزى بەگ تەنيا كەسىپك بىرو ھەوالەكە خۆشىمالىكردبور، بىرۆكەكەي سەوسىەنى بەجۆرىك لا قەشەنگ بور ھەمورانى نىگەرانكىرد. ماڭى فەرزى بەگ ئەر رۆژە بە جۆرىكى بىرىنى جەنجال بور، چەندىن سال بور ھىچ كۆبورنەرەيەكى ئاموونىيەكان ھۆنىدە خەڭكى رانەكۆشابوو، ژوورى دىوەخانەكە بەجۆرىك یربوی مرؤف به زمحمه دمیتوانی ههناسه بدات، سفره کان جار دوای جار داده خران و هه لده گیرانه وه، ناوگینره کان بیوچان به ریوه بوون. به وه دا ثوررهکه زور گهوره و بربسوو، مسروف به زهجمه تکویسی له دهنگی هاوسیکهی دهبوو، تا ئه و ساتهی خالید ناموون و قهلهنده ر گهیشتن هەمروان بيسرەوت قسەياندەكرد. فەوزى بەگ بە جەنجالىيەكەي خۆسەوھ بیشوازی له ههردووکیان کرد، بهدهنگی بهرز گووتی «شاه خالید... خالیدی کورم ... دلنیابه ژننکی نایابت مهلبزاردوه، ئهم ژنه له ژنی ناو حیکایه ته کۆنهکان دهچینت ... له کچی باشا کۆنهکان، ههموو ژیانم تهمه نامكردوه، ژنيكى وا ببينم ... وام هه ستده كرد كه ئه و جوّره ژنانه سيّسهد سالّيشه له دونيادا نهماون، بهلام خودای گهوره ويستويّتی بهر له مردنم ژنیک له شاره که دا ببینم که بهراستی له یهری ناو کتیبه کۆنهکان دەچێـت ... خـوای گـهوره بـه راسـتی ئـهوهی ویسـتووه». قسـهکانی فهوزی به گدهنگه دهنگ و هه لایه کی گهوره پان دروستکرد. که میوانه تازهکان دانیشتن، جۆرنیک له ئارامی گهرایهوه بن ژوورهکه، میوانهکان دوای ئەرەي كەمنىك يشوريان دا، قەلەنىدەر ئامورىن روريكىردە ھەمور ئەوانسەي لسە دىوەخانەكسەدا دانىشستوون و گووتسى «ئسەوەي بىسستووتانە راسته، ئه و کچه دهیه ویت خالیدی خزممان بروات بق ده رهوه ی ولات... ده لَيْت ييش ئهوه ي شوو به هيچ يه كينك لهو سي داواكاره بكهم دهبيت دونيا ببينن ... دەپەويت كورەك ماوەپەك بە دواى كۆمەلىك بالندەدا بگەرنىت، بالندەي تاببەتى و ناوازە ... دەبنىت يەكە يەكە ئەو بالندانە لە هەریمى جیاواز جیاوازى دونیادا كۆبكاتەوە و له ماوەي هەشت سالى ديدا بگەرىتەرە بىق ئىدرە ... كى ھەر سىخ داواكارەك گەرائەرە، سىخ رۆژ لەگەل ھەر سىنكىاندا دادەنىشىنت و دواتىر برياردەدات شوو بە كىن بكات... ئەرە كورتەي چىرۆكەكەيە، بەلىن ئەرەپە، ھىجى تىر نىيە... نا هیچی تر نیبه ... ئیمه دوینی له مالی فیکرهت گولدانچی نه و قسانه مان بیست». له و کاته دا سن گه نج به سن سنینی گهوره ی شهریه ته وه بەسەر ميوانەكانىدا دەگەران. ھۆشىتا قەلەنىدەر ئامىوون قسىەكانى تەواق نەكرىبور كە بور بە دەنگەدەنگىكى زۆر. قسەكان تورەبيەكى كتوپرىيان دروستکرد و یهکیک گروتی «ئهم کچه خوی به چی دهزانیت؟...». یه کیکی تر گورتی «نه گهر یه ریزاده ش بینت نهوه ناهینینت، هه شت سال بِنِي نُاواره بِيت». يەكىكىش لەو سەرى ھۆلەكەوھ گروتى « ھا... ئەمە فىتىكى تىرى گولدانجىيەكان، كە بەدرۇ خۆيان وەك خەلكىكى بيّـوهى و بيّمـهزهرهت نيشاندهدهن... سـويّند دهخـوّم، مهسـهلهكه هيــه نىيى جگە لە فىلىنىك بىن ئەوەى داواى يارەيەكى زۆرترمان لىپكەن، سهروه تنكمان ليبستينن كه نيمه بق رنهينان نهمانداوه ... دهيانه ويت دواتر بلَّيْن، سەيرېكەن چۆن ئامورنىيەكانمان ھێنايە سەر چۆك. دەست دەدەم بە قورئاندا كە وايە، ھەموق دەزانى ئىمە بىق ئى دەسىت ناگرىنەوم، چى لـه گيرفانماندايـه دايدهنٽيـن، دهيانهويّـت بماندوّشـن». سـهي كـهرهم ههمووانی هیورکردهوه و گووتی «ئیمه بویه ماوین، چونکه ههمیشه ریزمان له قسهی یهک گرتوره، حورمهتی یهکترمان لایه ... تیدهگهن، قسىەى ساخىنى مەسىەلەكە لەسمەروو ھەمبوو شىتىكەرەپە ... ئىگەرىنى با خالید خوّی قسه بکات» . خالید ناموونی که ناماده بوونی نه و حه شاماته

سەرسىامىكردبور، بېنەوەي بشىلەرىت ياخود دوردل بېت له شوينى خۆي ههستا و گورتی « به نیجازهی ههمورتان ... به نیجازهی ههمررتان . تکا له شهریه تگیر و ناوگیره کان ده که م توزیک بوه ستن ... عهزیزان ... نیوه ئاموونىن و منيش ئاموونىم، ھەمبوي شانازى بەرەرە دەكەيىن كە يشتى ےک نادوسن لے زوری... ها ههمووان شانازی بهوووه دوکهین کاتیک بالبرانمان لله گونند دابهزینیه شیار، نیمیه خوشهویستی و خزمایه تیمیان نەدۆرانىد ... وانىيى ... نەمان دۆرانىد ». چاوانى خاليىد دەبرىسىكانەوە، دهموچاوی له ههر کات باریکتر و نیگای رهقتر و پر نهینیتر بوو، کهس تا ئەر كات ئەر دەنگە گەرمەي لىن نەبىسىتبور، غەمپىك لىە گەروپىدا بوق، هـهر كـهس لـه ژيانيـدا يـهك رۆژ عاشـق بووبيّـت، دەيزانـى ئـهوه دەردى خۆشەويسىتىيە. گورتىي «تىكا لىھ ھەمبور برايان دەكەم، تفەنىگ به تاریکییهوه نهنین. خوتان دهزانن ههمور ژنیکی دونیا که شوردهکات مەرجى ھەپە. لەم سەر ئەستىرەپە يەك ژنىم بى بدۆزنەۋە، بەبىي مەرج شوويكردبينت. مهرج دانان له خويني ئهو جنسهدايه ... ئيمه ههموو پیاوین و دهزانین نهو مهرجانه بر نیمه چهند قورسن ... ههیانه داوای سامانی زور دهکات، ههیانه بهکیشی خوی زیری دهوییت، به لام سهوسه ن فیکروت جۆریکی تاره . دلنیاتانده که مهوه که جاوی له سامانی نیمه نىيە ... دلنىاتاندەكەمەرە ... ھىنىد ھەيە دەيەرىنىت لەگەل كەسىپكدا بىرى که دونیای بینیوه، من بریارمداوه بچمه ژیر باری شهو مهرجهوه ... بریارمداوه برزم... بریارمداوه زهوی بهدوای شهو بالندانهدا بگهریم که ئەق داوايانىدەكات... دەزانىم زۆرتان ۋەك شىيت سەيرمدەكەن، بەلام لە یه که م روزه وه که نه و کچه م بینیوه بریارمداوه بن من بینت ... به هه ر نرخينك بوره ... من بير لهوه ناكهمهوه راستم ياخود هه لهم ... هيچ ئاموونىيىەك تىا ئۆسىتا بىيرى لبە راسىت و ھەڭبە نەكردۆتبەۋە، ۋەك ھەمبوق ئاموونىيەكى تىر لىە ھەر كىوى بىن دەبئىت بىراۋە بىلىن، لە شار بىن

یاخود لادی ... لیّره کوگا و قهیسه ریمان هه بیّت، یاخود له سه ر مه رزه کان قاچاغچیّتی بکه ین له شار بین یاخود له چیا، هه ر شنیّک بیّت و له هه ر شویّنیّک بیّت نیّمه ته نیا بیرمان له بردنه وه کردوّته وه ... نه وه له خویّنی نیّمه دایه، نه وه دینی نیّمه یه، منیش نیّستا ته نیا بیر له بردنه وه ده که مه وه ».

شتیکی سارد له نیگایدا بوی مرؤشی دهترساند، شتیک لهگهل شه گەرمىيە قووڭەي دەنگىدا نەدەگونجا. فەوزى بەگ دووبارە ھەستايەوە و گووتى «تىق ژننكى بيوينىەت ھە لېىۋاردوھ، گويىم لىنېگىن... گويىم لىنېگىن... تن ژننکت مه لبراردوه شنوینی حورمه تی منه، بؤیه شهم پیاویاشانهی تورهکردوه، جونکه له ژنهکانی خویان ناچیدت... تیدهگهیت له ژنهکانی ئيمه ناچينت، كه بيار وهك مريشكي نه خوش دهخه نه قه فه زهوه ... ژنه بيّميشكه كان كه هيئ شتيّك نازانن جگه لهوهي شهو و روّد بير لهوه بكەنمەرە چىۆن بىيارەكانىيان زىندانېكمەن... ئەممە ژنىكىمە بىال دەدات ب يياو. ههموو عومرم بيرم لهوه كردۆتهوه ژننيك ببينم بال بدات به يياو، فيريبكات بفرينت ... ژن تاكه مهخلوقيكه دهتوانيت يان پياو فيري فرين بكات يا فرينى له بيربه ريته وه ... من چل ساليشه وامده زاني جنسي ئەر جۆرە ژنانەى بال دەدەن بە يياو تەفروتونا بوون، ئىسىتا دەمەويىت پیش ئەوەى بمرم ئەو ژنى بېينىم... پيرۆزباييت لیدەكەم... مىن پيىرم باوهر ناکهم تا تق له سهفهر دهگهرنیتهوه بژیم... به لام بینده لیدم، ههمور شتیک بکه، نهوه ببیته ژنت... ژنی وا دههینیت مروف سالههای سالٌ بوّى شاواره بيّت، وامهزائه كاريّكي نهكرده دهكهيت... ههزاران کەس پیش تق له پیناوی ژنی زور ناشاپستەدا مردون یان کەوتوونەتە زيندان... ئەر تىق دەنىرىت دونىيا بېينىت، ئە ھىچ مەترسە و سىل ئە هيچ مهکهرهوه ... برق و گوێ له کهس مهگره».

كەمجار فىدوزى بەگ بەرجىزرە دلگەرم دەركەوتبىرو، وەك ئەرەي

هەوالله كله حەسىرەتىكى قووللى لله ژيانى خۆيىدا زيندووكردېيتهوه لىلوى دەلـەرزى. ھەمسوق بينيـان بـە جۆشــێكەرە بــێ ئــەق مەســەلەيە دەدوێــت پیشتر له کهم کیشهدا وهما خروشی تیگهرابوو. سهی کهرهمی ناموونی که زور گوینی له ضوری به گده دهکرت، روویکرده به کینک له نارازییه کان و گورتى «تىق دەلىيىت چى ... تىق بىق ئارازىيت؟». بىيارىكى چكۆلانەبوو، ناوی ئەسىعەد ئامىوون بىوو، بەدەنگىكى بەرز گووتى «ھا ... بىق نارازىم ... ههر من نیم که نارازیم... مهسههکه نهوه نییه نیمه ژنهکانمان زنجیری خستبيته قاحمانه وه به لام ههموی دهترسین خالیدمان له دهست بحیت... شهر ههموو دونیای تهنیوه، کورهکه بن ههر جنگایهک بچنت دهکهونته ناو ئاگرى بەلايەكەرە ... ھەمورتان دەزانىن شەر دونىياى تەنىيوە ... ھا ... من له ژیانی خوی دهترسم ... دوا ئهوه ههندی بالنده ههیه راوکردنیان ئاسان نييه ... ههموو بالندهيه كالوناكريت ... شته كه له تواناي ئينسان به ده ره ... ئه و کچه ده په ويت کوره که به کوشت بدات ... تا ئيستا که س ئامورنىيەكى بەرجىزرە نەخسىتۆتە دارەرە». فەرزى بەگ بە تورەپيەرە گووتی «تن بندهنگ به ... بندهنگ به ... ههموو وهکو کهوی بالکراو بهسهر ریقنهی خوّماندا کرکهوتووین، کهس ناویّریّت مهتریّک بوتهو ديس حهوشسه که ي خسوي فجوقبسکات، سسهرمان لسه دورگا بسرد بسهو ديسودا وادەزانيىن ھەمور بەلاي خوا بەسەر ئىمەدا دەبارىتى ... تىق بىدەنىگ بە كه ناويْريت هاوينانيش لهسه ربان بخهويت، چونكه ژنه كه تو واده زانيت دەفرىت ... ها ... تىدەگەيت ... ئىمە تازە پىربورىن و تاقەتى فرىنمان نەمارە، لېگەرى گەنجەكان بزين... بە ناوى مەحەبەتەرە بالى كورەكە مەشكىنە ...» . ئەسىعەد ئامىرون گورتى « ھا ... مىن ژنەكەم خۆشىيدەرىم، بۆپ ناھێڵێت ھاوینان لەسەربان بخەوم. وەک تىز نىم شەش مانگىش ونبيت له مالهوه يينت نازانن. به لام فهوزى به گ ييمبلي گهر كورهكه هه شت سال ئاوارهی ولاتان بوو و دواتر کچه که شوویکرد به پهکیکی دی چی ده که یت ... نه و کات هه روه ک نیستا ستایشی کچه که ی گولدانچی ده که یت ؟» . له و کاته دا خالید ناموون هه ستا و گووتی «من نامه ویّت دونیا ببینم ... من به عه قلّی یه کیّکه وه ده روّم که کاریّکی هه یه و ده بیّت جیّبه جیّیب کات . من بالنده له دوای بالنده ده یگه ینمه وه نه م شاره ، به لام گه ربزانم ناهه قیم به رابه ر ده کریّت ، سویّند ده خوّم به خوای گه وره که له که س نابوورم ... نه له سه وسه ن فیکره ت و نه له و که سه ی که شروی پیّده کات ... سویّند ده خوّم که نابوورم ... » .

تا ئەمرۆش ھەر ئامورنىيەك لەر شەرەدا ئامادەبوربىت ئەر قسانەى خالىدى لە يادە، كە بەراستى لە قورلايى دلىيەرە ھاتنەدەرى.

ههوالّی دانیشتنی شهو شهوه بر بهیانی ههموو بازاپی ههژاند، ناموونییهکان لهو شهوه دا سویّندیان خوارد له پشت خالید تاموونه وه بن، پارهی سهفه رهکهی دابینبکهن، له ههر شویّنیّکی دونیابیّت کومهکیبکهن، شهوه هیّزیّکی گهورهی دابیه کورهکه تا له کوّتایی شهودا ههست به خوّشبهختی و بهختهوهری بکات. بهر له کوّتایی دانیشتنه که خالید بهدهنگی بهرز گووتی «بهر لهوهی ههشت سالهکه تهواو بیّت، به خوّم و بالندهکانهوه لیّره دهبم… ههشت سالی تر… دلّنیاتاندهکهم، چاوه روانعبکهن»، له کوّتایی شهودا خالید ناموون مالاوایی له نامادهبووان کرد و گووتی شهو چهند شهوه کهمهی بهدهستیهوهیهتی تهنیا دهتوانیّت بو له نیش ههردو داواکارهکهی دیکهوه نیشتیمانی بهدوای بالندهکاندا بهجیّهییشت.

شەرى مالاواپى مەنسورى ئەسىرىن شەونكى گەلنىك تابىەتى بورۇ دەيان شاعبر و مۆسىقار و نيگاركێش و گۆرانيبێـژ لـه چەشـن و چيـزهي جۆراوجـۆر كۆپورنەرە، گردېورنەرەي ئەران لـە دەررى مەنسىرر رەك رەلامنىك بـرو بـق كۆبورنەرەي ئامورنىيەكان. ئىبراھىم ئەسىرىنى بارك گەلنىك بەرە خۆشىماڭ بور کورهکهی حورمه تی له ناو کرمه له خه لکنکی له و خوره دا هه به شه و شهوه بن پلانیکی راستهقینه و پیشوهخت، بوو به ناههنگیکی پر بهزم که لهگهڵ سروشتي هێمن و غهمگيني مهنسور ئهسريندا نهدهگونچا. ئهوكات له نیوهی دووهمی سالانی ههشتادا جوّره شهوی وا رهنگاورهنگ له میژووی شارهکه دا کهم و دهگمهن بلوو، شهویک بلوو شاعیر و مؤسیقارهکان سه شيوازه بۆهيمىيەكەي خۆيان مالاواييان لـه يەكىك دەكرد كە وەك سـەمبولى عەشىق سەيرياندەكرد. ماڭى ئەسىرىن ھۆڭتكى گەورەپان گرتىپور، ژمارەسەك له خزمانی خوّیان بانگکردبوو، به لام ریّرهی گهورهی نامادهبووان له نهملی هونه رو نهدهبیاتی شاره که جوون، نیبراهیم نه سارین مهتا جورنه تیکرد و نامهیه کی داوه تیشی بق سه وسه ن فیکره ت و باوکی نارد تا له شهوی مالاواییه که دا ناماده بن، به لام نهوان به نامه یه کی هیمن و پر ریزهوه وه لامیاندایه وه که گوایه به هنری ناساغی فیکره ت گولدانچییه وه ناتوانن بينه داوهتهكه، هه لبهت ههمور دهمانزاني كه هاتني فيكرهت گولدانچي یا خود کچه که ی نیشانه په کی خراب و ناماژه په کی نابه چی ده بینت بر دوخی رۆحى و بارى دەرونى دوو داواكارەكەي دىكە . ھەموو ئەوەمان يېباش بوو که سهرسهن تا کرتایی ههشت ساله که به په ک مهودا و له پهک دووریده وه بهرابهر ههر سی گهنجه که بوهستیت، نههاتنیشی بریاریکی راست و دروست بوو. به لام ههندیک نامادهبوونی مریهم گولدانچییان به فرسهت زانی تا ھەندىك بىلارى ئابەجىي بگىرن، لەگەل ئەرەشىدا زۆربەمان ئاگاداربوريىن و دهمانتوانی له و شهوه دا که پربوو له خویندنه وه ی شیعری عاشقانه، پربوو له يارچه مۆسيقاي شيتانه حورمهتي ئاههنگهکه رابگرين. ساقي مهجمود و گۆرانيبيّژهكانى، دى بە گۆرانىيە دىرىنەكان ھەمورمانيان خسىتە سەر جۆش و سهفا ، مەنسىور ئەسىرىن بەدرىزايىي شەۋەكە ھەولىيدەدا روۋخىۇش دەرىكەويىت و خوّى واده ريخات كه له ناوهوه نارامييه ك و هيمنييه كي قوولي ههيه، به لام نەيدەتوانى. گەرچى لەگەڵ كۆرانىبېژەكانىدا كۆرانى دەگووت، گەرچى لەگەڵ خەلكىدا چەيلەى بىل شاعيران لىدەدا، بەلام جىزرە يەشىپوييەكى تىدابوو له چاوان ون نهده بوو. له که سیک نهده چوو به یانی بروات بن سهفه ر، له يهكينك دهچور له شهقاميكي درينژدا بينوميد ون بووبيت. چاكهتيكي رهش و بلوسیکی سووری ملداری لهبهردابوو، شهوهی خوشک و بورهکانی زۆرپان لیکرد که وهک زاوایهک خوی بگوریت بان جلی کوردی له مربکات، بینه نجام مایه وه . خنری نهوه ی بیخوشبو و بیده نگ شاره که جنبه تلنت و بینهوهی کهس بزانیت بروات، ویستی جانتایهکی چکولانه بخاته سهر شانی و بکهویته ری، به لام خواستی نیبراهیمی باوکی که ناهه نگیکی مالاوایی بر بکات، چونکه نهیدهزانی ناخی تا ههشت سالی دیکه دهزی يان دەمريىت، ھۆيەكى گەورەي نەرمبوونى مەنسىور بىور بىق ئىەم ئاھەنگە. شهویک بوو شاعیره لاوهکان به خویان و بوتله عارهقهکانیانهوه دههاتن و بۆھىمىترىين شىيعرى خۆيان دەخوينىدەوە، مۆسىقارەكان بە مەسىتى دەجوونە سهر شانؤی هۆلەكه، گۆرانيبنى ژەكان چ ئاوازى بزوين و خرۆشىندەربايە دەيانچىرى. لـ كۆتايىي شـەودا كـ سـەر ميدزهكان تـەواو بـ قايـي زەلاتـه و پاشسماوه ی له فسه و شوشسه ی خالسی بیسره و پهرداخسی شسهریه ت پرپسوو، مهنسرور ئهسرین وته یه کی مالاوایی خویدنده وه و گووتی «ته نیا شتیک که دلنیام لینی نه وه یه که من ژنیکم خوشده ویت، نه وه تاکه راستییه که که ده یزانم نه وه شه که من نییه، من سبه ی سه فه رده که و هه ولده ده میزانم. ده زانم نه وه شه که منییه، من سبه ی سه فه رده که و هه ولده ده که هه شت سالی تر لیزه بم، ده زانم سه فه ریخی زوّر سه ختم له به ره، گه ران به جیهاندا سه خته، به لام هیچ شتیک له دونیادا له خوشه ویستی ژنیک سه ختر نییه». که وایگووت هه مووان چه پله یان بو لیّدا، هه مووان له به ری سه ختر نییه». که وایگووت هه مووان چه پله یان بو لیّدا، هه مووان له به ری باوه شیان پیاکرد و گریان، خرمه کانی به که یه کوردییه شوره کانیانه و باوه شیان پیاکرد و گریان، خرمه کانی به که یانگووت «شاره که پیویستی شه رخوشبوون، توند ده ستیان گووشی و پییانگووت «شاره که پیویستی به که سیکی وه ک تویه، له هم رشوین یک بوویت نه وه ته بینه چیت». هه ندینک به راستی مه نسوریان له نامیز گرت بوویت نه وه تا بینه چیت». هه ندینک به راستی مه نسوریان له نامیز گرت به وه مه ندینکی نان گووتیان «شه وه مان بیر ناچیته وه که نیمه دوا شه ومان له گه ن نیمه دوا شه ومان له گه ن نیوه دا برده سه رسه رسه بیر نیمه دوا شه ومان له گه ن نیمه دوا شه ومان له گه ن نیوه دا برده سه رسه رسه بیر نیمه دوا شه ومان له گه ن

ئه و شهوه بهجۆریک له جـ قرهکان له یادهوهری ههموواندا مایهوه، نه تهنیا لهبهر خوّشی و رهنگاورهنگی ناههنگی مالاواییهکه، بهلکو لهبهر ههندیک روداوی دواتر... ئه و شهوه یهکهم شهوی دهستپیکردنی پیکدادانی راستهقینه بوو له نیّوان خیّران و ههوادارانی داواکاره جیاوازهکاندا، لهو شهوه دا قهلهندهر ناموون به کلکه دهمانچه سهری مستهفا هـهژاری شاعیری شکاند. رووداوهکه وهها بوو، له کاتیکدا مستهفا هـهژار و سهعید بیمار که نهویش شاعیر بوو له ناههنگی مالاوایی مهنسور بهسهرخوشی بیمار که نهویش شاعیر بوو له ناههنگی مالاوایی مهنسور بهسهرخوشی هاتنه دهرهوه، به و شهوه درهنگه لهسهر جادهکه قهلهندهر ناموونیان بینی که لهسهر عهرهبانهی پاقلهفروشییک پاقلهی دهکری. قهلهندهر بهدریّرژای

رْياني له تەمەنى چواردە ساڭىيەرە رۆزىك نەبورە دەمانچەي ھەڭنەگرتېيت. مستهفا ههزار که به کنکه له ههره به دمه سته کان، بینینی قه له نده ر ناموون به فورسهت دوزانیت و ینیدولیت «هیی قوولووندور، واتاندوزانی دوتوانن سهوسهن گولدانچیش به یارهکانتان بکرن... نهمجاره وادهرنه چوو... ها من دلنيام كورهكه تان مريشكي مهكينه شي بن ناگيريني ... تيدهگه يت، ما كەچەڭى لورت بل، سوينددەخىرم كورەكەتان ئاتوانىت قەتىپيەكى نەخۇشىش راوبكات». سەرەتا قەلەندەر ئاموون بە ھۆمنى لەسەر خواردنى باقلەكەي خنى بەردەوام دەبئت، خنى وادەردەخات كە گوئى لە ھىچ نەبوۋە . گەر ئيره قەلەنىدەر ئامورىتان بناسىبايە، تىدەگەن ئەرە ج لە خۆبورردىنىكى گەررەپە كە قەلەندەر نىشانىداۋە، قەلەندەر لەشىپكى زل و سەرپكى بارىك و درندری هه بوو، سه ری له هه موو لاکانه وه وهکو پهک رووټا بووه وه، قاری پهچه شننک ته نک بوو، له ههموو گزشه په که وه پیسته دیزه که ی سه ری دیاربوو، ناوبانگی وهک بهریرسی توپخانه کانی شورش له حهفتاکاندا جوره شانازىيەكى ھەمىشەبى تىدا سەوزكردبور، بە ئاشكرا لە ھەمور جىگايەك به گوری شههیدان و بهرزانی سویندی ده خوارد. شهوه ی شهوان دوای خواردنهوه لهبهردهم دهرگای یانهی فهرمانبهراندا یاقلهی دهکری و به رنگاوه ده پخوارد، خوویه کی کونی بوو، جوره ههیبه ت و شانازییه کی ههبوو هەندىچار ئاموونىيەكانى ترىشى سەغلەتدەكرد، ھەموق دەيانزانى قەلەندەر يەكىكە لە شەرانىترىن ئامورنىيەكان. گەر مەستى نەبايە ئەر شەرە مستەفا هـه ژار نەيدە ويْـرا بـەو جەشـنە لەگـەڵ قەلەندەردا تىبكە ويْـت. كاتىـْـك قەلەنـدەر وه لامي يهكهم ريازه توانج و جنيوي مستهفا هه ژاري نه دليه وه، ئهوه وايكرد مسته فا زیاده ره ویبکات، دوای کومه لیک توانجی زور، به ده نگیکی به رز که زۆر كەس گويىيان لىبور گووتى « گويبكره قوولووندەر، ھىچ ئاموونىيەك نىيە بە خۆشەرىسىتى ژنى ھۆنابىتىن، ئىدە قەبىلەيەكى كىويىن كە تا تُنِستا سلّ ناكهنهوه له ژن فراندن و ژن داگیركردن. له ههموو قهبیله كهتاندا

يياويّكى تيدا نييه ژنيك عاشقى بووبيّت... من باوهرناكهم ژنهكهى تــق تۆزقاڭنىك حورمەتى بۆت ھەبئىت، سويند دەخىرم بە خواى عەشق... كە ژنه که ت له دله وه وه که سه گل سه پرتده کات ... وه ک گه مالیکی سه رشنور و زل»، ھەڭبەت ئەرە برينداركردنيكى گەررەبور كە نەرەك قەلەندەر، ھېچ مرۆۋنىكى ئاسايىش قەبورلى ئەدەكىرد. ئەرانەي لە كاتى شەرەكەدا لەرى بوون دەڭين قەلەندەر ئاموون بە ھيمنى لوولەي باقلەكەي فريدەدات و دهستی دهسریت و بینهوهی هیچ قسهبکات یاخود خوی وانیشانبدات که نیازی شهریتی، بیدوودلی و بیرکردنه وه به ههمور توانای خوی دهکنشت به دەموچاوى مستەفا ھەۋاردا كە يەكسەر لەسەر زەۋېيەكە لوول دەنئىت. ستعيد بيمار كته شهوه دهبينيت بهكستهر ههلديشه تهوينهر شبهقامهكهوه و تاکسیپهک دهگریّت و رادهکات، ههملوو باس لهوم دهکهن که قهلهندهر به ناشکرا دهمانچه کهی دهرده میننیت و دهیخاته سهر سهری مسبته فا ههژار که به گریانهوه ده لیّت «ئاموونی قووندهر، خوای عهشق عهفووت ناكات... خواي عهشق عهفووت ناكات». بن ئيستيك ههموو والهزانين كه قەلەنىدەر خەرىكە فىشەكۆك بنيت بەسەرى مستەفا ھەڑارەوھ، بەلام دواجار رای خوی ده گوریت و به کلکه دهمانچه ده کهویته سهروو چاوی... كهس نازانينت ئه و ديمه نه جهند دهخايه نينت، به لام دواجار قهله نده ر به هیّمنییه وه دهمانچه که ی هه لده گریّته وه و بیّنه وه ی ورته ی له دهم بیّته دهری، وهک شانازیی بهودوه نهکات که له بیاویکی ریوه نهی وهک مستهفا ههژاری داوه، وهک شهرمیکی قوول دایگرتبیت، کهمیک عارهقهکهی خوی دهسریت و بینهوهی ناوربداتهوه بهرهو گوزهری ناسنگهران دادهگهریت .

ئەر شەرە مەنسىور ئەسىرىن لەگەل سىاقى مەحمىود دا چىورن بىق خەستەخانە گفتوگۆيەك خەستەخانە گفتوگۆيەك

له نیّوان ساقی و مهنسوردا روویدا که گهلیّک سالٌ دواتر ساقی مهجمود بـۆى گۆراينــەرە . شــوينى خۆيەتــى لۆــرەدا بەشــۆكى بنوســينەرە . ســاقى مەحمود ئەر شەرە لە مەنسورى يرسى «مەنسور تا دەگەريىتەرە، من نویّنه ری توّم، شتیک ده که م خه لک یادتبکه ن و توّیان له بیر نهجیّته وه . به لام ئەمشەق ھەرچەند سەيرمكرديت، ھەستمدەكرد بەختەرەر نيت... تـق دوق رۆڑى تىر دەرۆيىت، دەمەويىت بەراسىتى بزانىم ھەسىت بەچىي دەكەيىت؟» مەنسىور بە كەمنىك تىفكرىنەرە گورىتى « ساقى لىە راستىدا شىتىك زۆر وهک شهوهی سهوسهن داوام لیبکات بروّم و نهگهریّمهوه، من له جاوانیدا ئەرەم خرینىدەرە كە گەلینک بەختەرەر دەبینت گەر ئیمە ببین بە ریبواریکی هەمىشلەپى، وەك ئلەوەي واتېپگات رزگارى ئۆملە تەنبا لەۋەداپلە لەسلەر زەوى وېلىيىن. نا ساقى مەسەلەكە ئەرە نىپ لە خۆيمان درورىخاتەرە، بە ينچەوانەرە ھەستدەكەم ئىمە تارىكى بىردەخەينەرە، بۆپە لـە من و لە ئەرانى تریش دەترسیت. من چەند رۆژە بیردەكەمەرە ... ئەر لە ھەمور پیاریک دەترسىت لەم شارانەدا گەورە بووپتىت... ھەموومان تارىكى بىردەخەينەوە، ههموومان زولمهتی شهم شاره و شهم دونیایهی بیردهخهینهوه»

ساقی مهجمود به کهمینک سهرسامییهوه سهیریکرد و گووتی «تق لهو باوهرودایت، نهم سهفهره تا کوتایی رابکیشیت».

مەنسىور بە ھۆمنى گووتى «نازانىم... ئۆستا گرنگ ئەرەپ دەرۆم. دىيارە نە مىن و نە دوو داواكارەكەى ترپىش كە سەوسەنمان خۆشوپست بىرمان لە سەفەر نەدەكىردەوە، خۆشەوپستى لەم شارەدا گرۆدراوى ئارەزووپەكى گەورەپە بىق دانىشىتن و مال دروستكردن. كەسىمان بەرجىقرە بىرمان لىن نەدەكىردەوە... سەرەتا ئەم خۆشەوپسىتىيە بىق مىن وەك پاكبوونەوە وەھابوو لە گوناھۆكى نەۆنى، ئۆمە پىياوى ئەم شارە ھەموو دەمانەوپىت بەخىشەوپسىتى لە گوناھەكانمان پاك بېينەوە، ھەموو ھەستۆكى گوناھېارى خۆشەوپسىتى لە گوناھەكانمان پاك بېينەوە، ھەموو ھەستۆكى گوناھېارى

له دلماندا ههیه، له پریکدا دهمانه ویت به خرشه ویستی ژنیک شه و هه سته بسرینه وه، بلیین سهیرکه ن چهند پاکین، چهند مروّفین، ده توانین عاشقی ژنیک ببین... بق کامه رانی سه لما چهقتری له مندا، ها بق؟ له به رشه ویستی ده یه ویت له بینته وه، خوشه ویستی باکییه کی ده داتی بتوانیت گوناهی تر بکات. منیش له ریّگای مردنه وه له پیناوی شه وا ویستم باک ببیمه وه، شه و کچه ناخی هه موومان ده بینیت. پیناوی شه و ده زانیت شه و پاکییه ی نیمه بقی ده گه ریین خوشه ویستی به لام شه و ده زانیت شه و پاکییه ی نیمه بقی ده گه ریین خوشه ویستی باک نابیته وه به نافره تیک به ته نیا نامانداتی، مروّف ته نیا به خوشه ویستی باک نابیته وه به لین کاک ساقی وایه، سه وسه ن له سه ره هقه، یه کیکی وه ک من ته نیا له به لین کاک ساقی وایه، سه وسه ن له سه ده قه، یه کیکی وه ک من ته نیا له ری گای تیگ ویشه ویستی تیده گات».

ساقی گروتی «تۆ مەسەلەكە واتۆدەگەيت وەك ئەوەى كۆى سەڧەرەكە وانەيەك بۆت بىن؟».
مەنسىم گەمتى «مانى» ئىلىن شىتنكى لىه مانى» قەمارتى سىلقى مىن

مەنسىور گووتى «وانىه؟ ناس شىتىكى لىه وانىه قوولاتىر. ساقى مىن واتىدەگەم ھىچ ژنىكى نىيىە لە دونىيادا، لە ساتىكى لە ساتەكاندا ھەنى ئەكردېيىت مىردەكەى بەرىيىت و بەجۆرىكى دى زىندووبېيىتەوە، زۆربەى پىياوانىيىش ھەر ھەمان ئارەزوويان ھەيە، سەوسىەنىش ھەر لەو جۆرەيە، بەلام ئەو ھەر لەسەرەتاوە دەيەويىت ئىمە بېزىن و بەرىن و بەشىئوەيەكى تىر لە جەنگەل و رىنگا و شاخەكانى ئەم دونيايەدا زىندووبېينەوە ... ئەو ئىمەى بەمجۆرە ناويىت، وەك ئەوەى ئەم شارە پەروەردەيكردويىن. ئىستا ئىمەى بەمجۆرە ناويىت، وەك ئەوەى ئەم شارە پەروەردەيكردويىن. ئىستا لە ژنى ئەم شارە جيادەكاتەوە ئەرەپ دەزانىت ھەمور ئەر ھەستانەى لە دىلى پياوىكدا بەراەبەر ژىنىك كۆدەبىتەوە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە دىلى پياوىكدا بەراەبەر ژىنىك كۆدەبىتەوە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە دىلى پياوىكدا بەراەبەر ژىنىك كۆدەبىتەوە خۆشەويسىتى نىيە، شىتىكە لە دىلى بىياوىكدا بەراەبەر ژىنىد لەم سەڧەرە دەترسىم، چونكە دەزانىم لەم سەڧەرەدا زياتىر خىزم دەبىنىم، زۆر زياتىر لەرەي بەمويىت يان بويىرم بېيىنىم...».

ساقی گورتی «گهر پوخسهتم بدهیت، واتیدهگهم وهک نهوهی تق ماوهیه کی دریّر له خوّت پاتکردبیّت و نیّستا بترسیت سهفه ره که شتیّک له ناوتدا ده ریضات که خوّت ناته ویّت»

مەنسور بە غەمگىنىيەۋە گۈۈتى «ساقى سەيرم بكە، من چىتىر مندال نيم، دواي ئه و جهقزيهش به راستي وا ههستده که که پيريووم، من له دوای چاوپیکهوتنهکهی یهکهمجاری سهوسهنهوه لهم شاره دهترسم، زود لهم شاره دهترسم ... بیهینه بهرچاوی خوت که دیوارهکانی تهم شاره ههمو الموينه و تق له بهردهمياندا دهوهستيت و دهيرسيت و ده لييت: من كيم ؟. جاريك و ده و سهد جار دهيرسيت: من كيم؟ بهلام دياره ديـوارهكان وهلامـت نادهنـهوه ... مـن واههسـتدهكهم سهوسـهن ييّـش تيّمـه ئەر بىدەنگىيەى تاقىكرىى تەرىق كەس لىرەدا ناتوانىت بزانىت خىرى كىيە. مرزق لهم شارودا تاقي نابيتهوه ، مرزق تا تهم شاره بهجي نههيّليّت بقى تاقى نابيتهوه كه خقى كييه. من بؤيه لهم شارهدا گهليك دلنيا دە رائىدى ئۆر ئاسىرودەبورىم ... چونكە ئەم شارە يارمەتى دەدام خۆم تاقى نەكەمەوە ... ھىچ جېگايەك وەك ئەم شارە يارمەتى مىرۇڤ نادات لە خۆي رابكات... ئهم شاره بهههشتى راستهقينهى من بوو، ساقى مهحمودى برام، جەمەنەم لە تاقىكردنەرە خۆشترە، ئەرەتەي ھەم رقم لەرەپە خۆم تاقيبكهمهوه، من لهوانهم كه له خوّيان رادهكهن ... ههموو نهو كهسانهى له خزیان رادهکهن زور حهزدهکهن تادهمرن له یهک جیگادا بمیننهوه ... منيش تا دوينين له و جيوره مروقانه بووم، بهلام چيتر... نا ... چيتر ناتوانم وهكو دوينني بم، ئيتر ئەوھ بق ھەتاھەتايە بەسبەرچوو، ئيستا بە راستى دەمەويىت خىزم بدەمە دەست دونيا، خىزم بدەمە دەست رىكاكان و ئاوهكان، خيرم بدهمه دهست ههر ناديار و چارهنوسيك كه تووشم ديت». كيشهى گهورهي كامهرانس سهلما جيننيتس بارهبهيداكسردن بهوو بين گەشىتە درىزدكەي، ھەمبور دەمانزانى سەفەرىكى لەر چەشىنە يارەيەكى وههای دهویّت له توانای که سوکاری کامه راندا نبیه دابینیبکه ن. له و رووه وه خاليد ئاموون و مەنسور ئەسرىن بەختەرەربوون، ھەردوركىان خەلكى يارهدارى گەورەيان لە يشت بوق ئەركى سەفەرەكەيان بۆ دابيندەكردن. به لام ههموو سهیرمان لیهات که مهنگور و کامهران غهمی پارهیان پیوه ديارنەبىو. ھەندىكمان ئەو بىنباكىيەمان دەگىزايەرە بى جىزرە رىكەوتنىكى نهینی له نیوان ههردووکیاندا، بهپیی شهو پهیمانه دهبایه مهنگور له سالانی سهفهر و روزانی سهختیدا دهست له کامهران بهرنهدات، بهلام هەندىكى دىكەمان باوەرمان وابور ئەر بىباكىيە دەگەرىتەرە بى باوەرى كامبه ران به خنوى و به توانا گهوره كانى له قوماردا كه دهشيت له هـهر شـار و گوشـه یه کی دونیـادا کومه کیبـکات. بـه لام ده بیّـت بلّیـن کـه هەردووكيان ئەم بابەتەيان بە ئاشكرا لە يىشدەم ھىچ مرۆقىكدا باس نەكىرد، ئەوكاتـەش كـە پرسـيمان لـەو پورەرە ج پلانتكىـان ھەيـە، بــە پیکهنینه وه گووتیان هیچ کهس له برسا نامرینت و خودا خوی کومهکی غەرىبان دەكات.

ئەو رۆژە كە چوويىن دوا ھەواڭى خۆئامادەكردنەكانى كامەرانى سەلما بزانيىن، تىلزە ھەواڭى شەرەكەي قەلەنىدەر ئامىوون و مسىتەھا ھەژار

به شاردا بلاویوویووهوه، مهنگور به دهنگی بهرز گووتی: «یوسف كەويارى گەورە بەرەحمەت بنىت دەيگووت تەنيا پياوى بنغيرەت دواى سه عات یازده ی شه و شه رده کات، من لیّم نه بینیووه دوای یازده ی شهو شهریکردبیّت، ئه و کاتانه دهیگووت ئیدی کاتی خهوه . منیش وادهزانم له دوای بازده ی شهوه وه مهخلوقات ههمبوو دهبیّت سهر بخهنه سهر سەرىنە چلكنەكەي خۆيان. كچەكە لەسەر ھەقە، من دەللىم ئەو خانمە چەند چىرۆكىكى لەمجۆرەي بىستوە، بۆيە دەيەويىت كورەكان لەم شارە دووربخاتهوه و بیاننیریّت بو دهرهوهی ولات. بهراستی بهدهست من بیّت خەڭكى ئەم شارە ھەمبور دەنيىرم بە دونيادا بگەريىن، مىن زۆر بيىرم لە حیکمه شی ئیشی ئه و کچه کردؤته وه ، خانمه که حیکمه و ویقاریکی تيدايه مهيرسن، من كه لهبهردهميدا دانيشتم ههمان ئهو ههستهم ههبوق که ههمبوی پیاویک ههیه تی، مهسه لهی شهیدایی پیباوان بن شهو کاری به جوانييهوه نييه، نا ... به لام خالق... ههر دهيبينيت يهكسهر له خۆت دەپرسىت ئەم مەخلوقە ... ئەم رۆحلەبەرە ... ئەم ئىشە نايابەي خودا بۆچى دەبيت تەنيا مارەيەكى كەم لەسەر زەوى بىزى و بمينيتەرە. یه که مجار که سه پرمکرد یه کسه ردالم داخوریا و گووتم خوای گهوره بق دەبنت ئەم جوانىيە ماوەيەكى وەھا كورت لە ناوماندا بىزى... تىناگەم بق يه كسهر خه يالم بق مردن جوو ... دوايى كه هاتمه مالهوه كيشام بهسهری خوّمدا و گروتم: خدری زینده نهو ههسته ناخوّشه چی بوو له مندا دروستبوو، پیشتر له عومرمدا ژنیکم نهبینیوه یهکسهر بیر له مردن بكهمهوه، به ناموسى باپيرهم ئهوه پهكهمجار بوو شتى وا له من روبدات... ئەرە يەكەمجار بور. نا خراپ تۆمەگەن... مەبەستم ئەرە نىپ بلَّيْم كچهكه زوو دهمريِّت و ئهو شتانه . مهبهستم ئهوهيه بلَّيْم ئهو شيّوه و نيگاره هـهر ههقـه بمينينتهوه، هـهر دهيبينيـت حهزدهكهيـت شهو سـهر و روخساره خه لکی ههمور دهور و زهمانیک بیبینن، پیت حهیف و خهساره هـهروا ئاسـان بـروات و نهميّنيّت، حهزدهكهيـت خهنّكيّبك كـه سـهد سـانّى تريش لهدايكدهبن بيبينن و بليّن: تهجا لـهو دهور و زهمانه، پـهج عهجهب روخسـاريّكيان ههبـووه».

مهنگوپ قسهی بن ههموومان کرد و جار جار سهیری کامهرانی سهلمای دهکرد که بندهنگ چای دهخواردهوه . نتیمه پرسیمان « بن شهم کچه وهها دهکات؟ بن نایهوینت میردینک ههنبریرینت و تهواو، بن دهیهوینت شهم کوچه گهنجانه ناوارهبن؟ شهوه چ ههقینکه مروّق کهسینکی خوشبویت و داوای وا قورسی لیبکات؟».

مەنگوپ بە نىگايەكى گائتەئامىد رسەيرى ھەموومانى كىرد و گووتى «مىن بىزانىم كچەكە ھەر سىن كوپەكەى خۆشىدەويت، ناتوانىت بېيار بۆكەسىيان بىدات. با بۆتان بگىپمەوە، جارىكىيان فەرە يەك چاو ھەزى كەسىيان بىدات. با بۆتان بگىپمەوە، جارىكىيان فەرە يەك چاو ھەزى لە دوو ئن كردبوو. ھەلبەت ھەزەكەى لەو جۆرە نەبوو دلنى دوكەلبكات يان بۆكىوزى بگاتە ماللە دراوسىيكان... نا فەرە لەو جۆرە نەبوو، بەلام بەپاسىتى ھەزى لە دووان كردبوو، لە بەرئەوەى نەيدەتوانى بېيار بۆيەكىيان بىدات، قوونى خۆى ھەلگىرت و چوو بى ئىيران، سىيانزە سال نەگەپلىيەو، كە گەپلىيەوە كچەكان يەكى نىيودەرزەن مندالىيان ھەبوو، كە ھاتەوە فەرە وەھا دلىخۇشبوو، مەپرسىن. ھەستىدەكرد بەو سىيازدە ساللە ئېلىنى خۆى پزگاركىردوه ... دوايى دەيگووت، باشىترىن پىلىگا بىق ئەوەى مىرىق بەسسەر ئىنىكىدا سىەربكەويت، ئەۋەيە سىمفەردا ھىچىيان بىي ناكرىت، ئەۋەيان دەشىكىت و تىمواو. وادەزانىم سەھەردا ھىچىيان بىي ناكرىت، ئەۋىزىيان دەشىكىت و تىمواو. وادەزانىم سەھەردا ھىچىيان بىي ناكرىت، ئەۋىرىداۋە داخوازەكانى بىنىرىت بىقى خۆى ناتوانىت سەھەربكات، لەبەرئەۋە بېيارىداۋە داخوازەكانى بىنىرىت بىق خۆى ناتوانىت سەھەربكات، لەبەرئەۋە بېيارىداۋە داخوازەكانى بىنىرىت بىق دىرەۋەي ولات».

یهکیّکمان له مهنگوری پرسی « به لام مهنگور نهوه رهوایه، شتی وا ههقه؟».

مەنگور گورتى «هيچ شىتىك رەرا نىيە، ئەرەش رەرا نىيە بىار لە شاریکی وا پیس و یوخلی وهک نهم شارهی نیمه دا له دایک بیت، که بهبازاردا دەرۆپت بۆنى شىلام و كەلەرمى رزيو كاستدەكات. كچەكە لەسەر هەقسە، دەپەويىت كىورەكان تۆزىدى شىھروالەكانيان بتەكىنىن و بجولىدن، گەررەترىن ناھەقىي ئەرەپە ئىمە لەم شارەدا لەداپىك بورىن... بە ناموسى بايپرەم، كچەكە دەپەريىت ھەلەپەكى ئىلاھى راسىتېكاتەرە، يېمېلىن گەر هـهر پهکێـک لـه ئێـوه بۆتـان ههبايه شـارێکتان بۆ ژيـان ههڵبڙاردايـه، ئێرهتان هەلدەبىزارد، ها ئىرەتان ھەلدەبىزاد يان نا؟. دلنيام ھيچ كەللەيووتىكتان ئيّرهي نهدهويست، گهر خواي گهوره له مني بپرسيايه، ها مهنگور... عەزىلىزى مىن، كىورى خىزم، ئەۋە خەرىتەي دونىيا و جېگايلەك بىق خىزت هەڭبژىدرە، مەملەكەتىك بدۆزەرەرە قورىنتى تىيا بحەسىيتەرە، ئەم شارەم هەڭئەدەبىۋارد... دوا جېكا لىەم دونياپەدا ھەڭمىۋارداپە، ئىەم شيارەبوق. به لام که باری ته عالا به مندالی سه رو گویّلاکی منی بینی، خه ریته که ی دانا و گروتی خوّت سه برکه، یه ک جینگا نه ماوه، تیده گهیت یه ک حینگا نهماوه، گهر دهتهویّت فلیمهکه ببینیت، تهنیا شهم شاره چلّکنه ماوه که خوشم نازانم باکووری عیراقه یاخود باشووری کوردستانه ... گووتی مەنگور ھەر ئەر شىرىنە بەتاڭ ھەپە، لەرپادا، گەر دەتەرىت بتەرىت، ناتهوينت من ئيشم ههيه، دونيا بق قووني تق بهجي ناهيلم... ئاوهها بوو من لهم شارودا لهدایک بووم».

هاورنیهکمان بینه وهی بیر له قسهکانی مهنگور بکاته وه گووتی «به لام گهر کوره کی تردا، «به لام گهر کوره کان له وسهری دونیا دلیان چوو به که سینکی تردا، نیتر لهویدا ههموو حیکایه ته که ته واو ده بینت ... نه وسا دلنیام کچه که ی فیکره ت گولدانجیش له ههموو نهم به زمه په شیمان ده بینه وه ».

مەنگىوپ گروتى « ئەو شىەوە كە لە مالى گولدانچى ھاتىنـەدەرەوە، بە خىزم گووت : خۆزگـە منيش لە گەنجىمدا ژننىك ئاوھا ھانى بدامايـە

لهم شاره بروّم، سهیرترین شت که ئینسان لهم شارهدا بیری دهچیته وه ئهوه یه که شتیک ههیه ناوی دونیایه، بهقهبری مردوم، ئینسان که لایره لهدایک دهبیّت نهو شتهی تیا دهردههیّنن، ههر کهسه و تهنیا بهقهد قوونی خوّی بیر له دونیا دهکاتهوه، به لام گهر کامهرانی سهلما لهوسهری دونیا دلّی چوو به کهسیّکی تردا؟ توّ لهسهر ههقی برادهر... لهسهر ههقی، به لام من نهوه به پهوای ههق نازانم... نیّمه ههموو بهتهمادهبین بگهریّتهوه، نهو دهتوانیّت به نارهزووی خوّی بگهریّت، به لام دهبیّت بزانیّت کوّمهایّیک هاوریّی ههیه چاوهروانیدهکهن...»

كامەرانى سەلما ھىچى ئەگووت، بېدەنىگ تەماشىاي مەنگورى دەكىرد و بیریده کسرده وه ، مهنگور لسه دووره وه سسهیری کامه رانسی کسرد و گووتسی «هنّی برای من، بن قسه یه ک ناکه یت، ناسان نبیه ههشت سال درست و براده ری خوت له بیربکه یت، ناسان نییه ... دهزانم نیشت زور دهبیت، دۆزىنەوەى ئەو بالندانە گەرانى زۆرى دەويىت، سويند دەخىزم ئەو كچە خوی دهزانیّت که بالنده کان له کوی ده ژبن و مروّف چون دهتوانیّت پەيدايانبىكات، كتنبەكانى ئەر كتنبخانەپە گەررەپە ھەمبور شىتنكى تنداپە، به لام شق زوّر ماندوودهبیت، شق ناچاردهبیت به ناو قهوم و تایهفهی جۆراوجۆردا برۆپت، له هەمووشى سەختتر ئەرەپە كە دەبنىت بالندەكانت بياريزيت ... من ده ليهم خودا فرسهتت بدات، شيرواني حهيسه خان جاریکیان باوکی بیدگووت : کورم له مالهوه دانیشه، مال له ههر شويننكى ترى دونيا سەلامەتترە . له بيرمه شيرۆ گووتى: باوه، بەھەشت و جەھەنەمىيش ھەردوركىيان لە دەردودى مالن، گەر بە خۆشى خۆم لە مالٌ نهجمه دهری و ملی یهکیّک لهو دوو ریّگایه نهگرم، دواتـر بـه روّر له بشتینه وه رامده کیشن و له مال دهرمده مینن، جا به خوشی خوم دەرچىم باشىترە . ئا ... بىرام، مىال چەنىدە سىھلامەت بېت، ئېنسىان ھەر دەبنىت رۆزنىك دەرگاكە بكاتەرە و بروات. ھەر دەبنىت ئەرە بكات. ھنى

یهکیکمان به مهنگوری گووت «هیّی مهنگور، تن شبتیکت له بیرچووه، تن حیسابی تهمهن ناکهیت، حیسابی نُهو ههشت ساله ناکهیت که له عومری کورهکه دهروات».

مەنگوپ گروتى «ھەلبەت عەزىدى كى حىسابىدەكەم... تىق لەو بارەپەدايىت مىن حىساب بىق ھەشىت سال لە تەمەنىي كرپۆكىي وەك كامەرانىي سەلما نەكسەم، بە قرونىي عەزىدى ھەمرومان كە يەكەمجار قسەكانى سەوسەن فىكرەتىم بىست، موچپكۆك بە گيانىدا ھات خەرىك بور نوكىي پۆم بتەزۆت، ھەشت سال بەدەم خۆشە، بەلام گەر بەردى بىدى لۆبكەيتەۋە، كامەران قازانجۆتى، گەر كامەران لۆرەبۆت و ئەم ئوتۆلەش بەينىدى، ئەوا تا ھەشت سالى ترىش ئەر لۆرەدا ھەر بەديار لورتى ئۆمەۋە دادەنىشىد. تا ھەشت سالى تىر كوپەكە چى دەكات، ھا پېيىلىدى جى دەكات؛ داكىدىدى كاغەز لە كۆمەلۆك كىدىست يارى كاغەز لە كۆمەلۆك

چلیتی وهک نیّوه دهباتهوه، چهنید چهقزیهکی تبر لهم و لهو دهدات، له وانه شبه بیگرن به سه ریاز و بیننین بن شهر... کن چوزاننیت؟ من دەڭيم بە قەبىرى ھەرچى يىغەمبەرى دونيايە، ئەمەي قازانجتىرە . گەر ئەم هه شت ساله له زیانی تهرخانیکات بن تنگه بشتن له کون و کهله به ری ئەم ئەسىتىرە چلكنە، ھىچ نەبىت شىتىك زياتىر لە دونىيا تىگەنشىتورە لەرەي ھەر لەنتوان ژير زەمىنى ئەم ئوتتلە بۆگەنە و چايخانەي يەيولەي ئازادا بنت و بچنت، که له جیاتی پهیوله سال دوازدهی مانگ پره له میش و میشولهی شازاد ... گهر بروات، لایه نیکهم کومه لیک شهرابی تىر تاقىدەكاتسەرە، كۆمەلىنىك چايخانسەي تىر دەبىنىت، چىتىر گويىي لسە گەمژەكانى ئەم شارە نابيت كە ژيانيان لە ئاخ و ئۆفدا بۆ ژن و كچى یه که به سهر دهبهن ... هیچ نه بینت شتیک دهبینیت لهم شاره دا نییه و نابېينيت، جەمالى خەسەكۆم قەبىرى ئەمشەر لىە ھەر شەرىك روناكتىر بیّت، دەیگووت ئەم وشەی «هیچ نەبیّت» له ھەمور وشەپەكى تىرى دونيا كرنكتره . ئا ... ئەو وايدەگووت. ئىنسان دەبئىت زۆر ئاگاى لەم وشهیه بینت. من گهر به گهنجی بمگووتبایه « با فینری زانستیک بم، هیچ نەبىت لەم چەقۆبازىيە باشىترە»، زيانىم دەگۆرا. گەر كامەرانى سەلماش نهروات، لهم شارهدا هیچ فیرنابیت، هیچ فیرنابیت. دوای ههشت سالی تریش ده لیّت گهر بروشتمایه هیچ نهبیّت لهوه چاکتر بور ههمور ژیانم بەرامبەر لورتى مەنگورى بابە گەورە بەسەربەرم، جەمال بەرەحمەت بيت که ژنی پهکهمی هینا، کچیکی زور ناشیرین بوو، به قهبری نهولیا تا ئەمىرۆش ژنيكىي تىرى وا ناشىيرىنم نەبينىيوه، بەلام ئەو گووتىي « ھىچ نەبنىت لەۋە باشىترە مىرۆف تا دەمرنىت تامىي ژن نەكات». كە بور بە پیشمه رگه گورتی «هیچ نهبیّت لهوه باشتره بمکهن به عهسکهر»، که خۆشى كوشت نامەيەكى لە تەنىشت خۆيەۋە دانابوق و نوسىبوۋى «ھېچ نەبنت ئەم مردنە لەم ژبانە حيازە باشترە كە تامى نىيە».

هەموومان يېكەنيىن، بەلام مەنگور بە تورەپيەۋە يېكەنىنەكەي پېېريىن و گورتی «دوائهوه گهر کورهکه نهروات... ها با وادابنین کورهکه نايەرنىت بىروات. ئەركات تادەمرنىت، ھەسىرەتى خۆشەرىسىتى يەكىەم لىە دلَّيدا دوبيَّت. من دوزانم يهكيِّك نيِّستا دوليِّت «هيِّي مهنگور، مهيكه به قیامه ت... مه یکه به قیامه ت... خن کی قاتی نییه، کوریکی وه ک کامهرانی سهلما یه کیکی تر ههر ده دوریته وه »، سویند ده خوم یه کیکتان ئيستا له خهيالي خويدا وادهليت. بهلام من واناليم، من دهليم كي قاتیسه ... ئا ... پوسف کهویار ده یگووت ژن و پیاوی راسته قینه زور به زمحمه ت به کتری ده دوزنه وه ... نه وه ژن و پیاوی بوده آن که مهسه له ی خَرْشُهُ وَيستَبَانَ هِهُ رَوْا بِهِ كَالْتُهُ كُرْتُووَهِ . گَهُرِ كَامُهُ رَانِي سَهُ لَمَا هِهُ وَلَ بِيْ ئهم کچه نهدا... چی بکات؟ ها خق به زور ناتوانیت کچهکه داگیربکات؟ قەسەم بە ناموسىي دايكم، مىن قەت لەگەڵ ئەرەدا نىم ييار بە زۆر ژنێك زهوتبکات... ها که سنک برادهری مهنگور بنت شتی وا ناکات... گهر كجهكه بيگورتيايه كامهراني سهلما من شوو به تن ناكهم. من له كامهران زياتـر دلّـم ژانيدهكـرد و خويّـن لـه ههسـتم دهجـوّرا، بـه لام هيـچ كات ناگات، ئەرەي بلّيْم بابرۆيىن سەوسەن فىكىرەت لـە يېخەفى خىزى و له کتیبخانه کهی خوی ده ربه پنین و بیفرینین سنا سوم به خودا سه ههر کهسیک برادهری مهنگور بیت شتی وا ناکات... سویند دهخوم به شهره في تهوليا كه من سلاو له كهسي واناكهم ... چهند عهزيز بيّت لام... نا لیّره دا که سی وهما روویه روو بیبینم، سه بریده کهم و سلّاوی لیّ ناکهم... من دهزانم سنووری راستهقینهی بیاو له کویدایه، کامهرانی سهلماش دهزانيت... ها وانبيه كامهراني سهلما وانبيه؟».

کامهرانی سیهلما سیهیریکرد و گووتی «مهنگوپ مین زوّد شبت لیه تخوه فیّریوم ... ئهو شبتانهی لیه تخوه فیّریان بووم، زوّد یارمهتیاندام، نازانم ئهم شبتانه چهنده سیوودیان دهبیّت گهر له شبویّنی تار برویم و

بهرگه بگرم... به لام له هه رجینگایه ک بم چاوه پوانی نامه ی تی و نامه ی همووتان ده کهم، تی تیزیک پیشتر باسی نه و چیله که یه کرد که بی هه ر جینگایه ک بغینت کرد که بی هه ر جینگایه ک بغینت ده زوویه کی نهم شاره به قاچییه وه ده مینینته وه . من نه و چیله که یه م... که ده پیم، ته نیا بیر له وه ده که مه وه که ی بگه پیمه وه به جیرینک ده گه پیمه وه شانازیم پیوه بکه ن... یه ک شت زیر به لامه و گرنگه، نه وه یه شانازیم پیوه بکه ن... یه ک شت زیر به لامه و گرنگه، نه وه یه شنوه شانازیم پیوه بکه ن...».

مەنگور بە خۆشحالىيەوە دەستى بەرزكردەوە و گووتى «منى كورى گەنج... ھێـى بـراى شـيرينمان... پێويسـت نـاكات، قسـەبكەيت، مـن دەزانـم تن له ناوهوه مهعدهنیکی باشیت. ئهوهی دهرؤی و بهجیمان دههیلیت قەدەرىكى ناخۇشە، بەلام ئەوەى دونياش بېينىت بەختىكى لەوە باشترە. برای شیرینم من خوم تاسهر سنوور لهگه لندا دیم، له کوردستانی ئەردىيو ئاسىيارمان ھەپ، لەرپىرە دەتوانىيت لىھ ھەر كويىي دونىيا بىيت كاغه زمان بن بنيريت، به لكو خودا تهمه نمان بداتي و جاريكي تر يه كتر ببینینه وه ... ههندیجار ههشتسه د سال دهروات و هیچی گرنگ له دونیادا روونادات، ھەندىٚجارىش لـە ھەشت مانگدا ھەشت مەملەكـەت دەروخىٚت... هیچ شتیک له میروو بیبارتر نییه، کهس نازانیت قوونی خوی چون دەجوڭيننتەرە . بەلام بىراي شىيرىنم، با ھەمىشى چەقۆپەكىت يېبنىت، چووی بۆ ھەر جنگايەكى دونيا با چەقۆيەكت ينبنىت، كە ماندووبوريت سەيرى چەقۆكە بكە و ئىمەت بىربكەويىتەرە . جارىكىيان عونىلى سەپەي قەيماغ سويندى خوارد كە ئەو برايەتىيەى چەقىق لە نيوان دوو كەسدا دروستیدهکات له برایهتی خوین بههیزشره، عونیل خوی هاوریی یاسینی شوکه بوو، که عونیلیان کوشت دوای شهش مانگ یاسینی شوکه له مەراقىدا رۆحى دەرچوو، خۆى وەسىتى بى ياسىن كردبوو گەر بە دەمانچە كوشتيان هەقى نەسىنىنىتەرە . ياسىن كورىكى بىيار بور، گەر ئەر وەسىنتە نه بورایه هه مور ئه رانه ی ده کوشته ره که عونیلیان به ناهه ق کوشت، به لام وهسیّته که دهست و قاچی به ستبوو... ها کامه رانی سه لما، خودا ده زانیّت نه م چیروٚکهی توش خه لکی چه ند سال ده یگیّرنه وه ، خودا ده زانیّت. به لام برای باش، چرویت بو هه ر مه مله که تیّک و هه ستتکرد وه پیرستیت سه یری چه قوٚکه ت بکه، من بو یادگار چه قوٚکهی خوّمت ده ده می هه لیگره، نه وه غه ریبیت ده شکینیّت... چه قو زمانیّک قسه ده کات هه موومان تیّیده گهین، له بولبول باشتره که به زمانیّک ده خویّنیّت که سمان تیّیناگهین... نا زوّر له بولبول باشتره. من سویّندت ده خویّنیّت که سمان تیّیناگهین... نا زوّر له بولبول باشتره. من سویّندت به گوری یوسف که ویار بو ده خوّم که هه رچییه کم له ده ست بیّت ده یکوی یوسف که ویار بو ده خوّم که هه رچییه کم له ده ست بیّت ده یکوی یوسف که ویار بو ده خوّم که هه رچییه کم له ده ست بیّت ده یکوی تو به رخییه کیش ده یکوی ده که ویت بو به یکوی ده که یک های ده ده بوی ده که ویت و مه ترسه یک ده یا ده یک ده یک در با ده یک در با ده یک در با ده یک در به یک در یکه وی تو نه یک در با ده یک در یکه وی تو به یک در یکه وی بریّ و مه ترسه یک در یکوی ده یک در یکه وی بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو بری و مه ترسه یک در یکه وی تو یکه وی تو یک در یکه وی تو یک در یکه وی یک در یکه وی تو یک در یک در یکه وی تو یک در ی

لهسهرهتای به هاری سانی ۱۹۸۷ دا، هه رستی داواکاره که دوای نه وه هه ریه که یان به ریخگای خوی پاسپورتیکی پهیداکرد و لای هه ندیک له شاره زاکان وینه که ی گوری، له ستی خانی جیاوازی سه رسنووره وه له ستی روزی جیاوازدا به قاچاغ نیشتیمانیان به جیهیشت. پاسپورته کان به جیری بیسپور و ورد ترینیان به جیری بیسپور و ورد ترینیان به جیری بیسپور و ورد ترینیان نه به جیری بیسپور و ورد ترینیان نه یانده توانی جیاوازییه کان ببینن. ستی نوینه ره که شاه ستی نیزواره ی جیاوازدا به ریزی کی روزه وه چوون بی مانی گوندانچی و هه وانی سه فه ری ستی گه نجه که یان به سه وسته ن پاگهیاند. هم ریه که شیان دوا وینه ی کوره کانیان له سه رستووری نیزوان و نوره و جیهاندا به دیاری برد بی کوره کانیان له سه رستووری نیزوان و نوره و و و و و دینه کانی خسته نه لبومیکی تاییه تییه وه اله و ستی و ینه یه و له سه رستی کوره که به جلی کوردیه و به خویان و جانتاکانیانه وه له سه ره مه رز وه ستاون و زه رده خه نه یه که که به خویان و جانتاکانیانه وه له سه ره مه رز وه ستاون و زه رده خه نه یه که گه شبینی بخه نه د نی سه وسه نه وه .

دوای رؤیشتنی ها رسی گهنجه که شتیک له بیده نگی و هیمنی بالسی به ساره به به بیده نگی و هیمنی بالسی به ساره به میشه شیتی نهوه بووین سه وسان ببینین، شیتی نهوه بووین دوای هه والسی بکه وین دوای به والسی به میور جوله به کی بخه بنه والسی به والسی به وین دوای به وین به

کچێکی شارهکهمان بوو ههموو چیرێکهکهیمان دهزانی، لهبهرئهوه لامان گرنگ بوو تا کێتایی لهگهڵ بهسهرهاتهکهیدا بپێین و هیچ شتێک له دهست نهدهین، ماوهیهک سهوسهنمان تهنیا له کاتی سهردانهکانی دکتێر «پوفعهت پهمـزی»دا دهبینی، که دکتێرێکی گهنج بـوو، هـێی لاوازی و سهرئێشه و بێخهوی کچهکهی دهگێڕایهوه بـێ تهنهاییه قووڵهکهی، بـێ جـێره هێمنی و بێدهنگییهک که ههموو ژیانی تهنیوه.

دوای رؤیشتنی داواکارهکان، سهوسهن ماوهیهکی لهجاران دریزتری لهگه ل کتیبدا دهبردهسه ر، ئه و چهند ساله بهجزریکی به ریالاو و قویل خەربكى زانسىتى بالندەناسىي بور، بايەختىكى سەير و گەررەي بە ھەر شتیک دهدا به یوهندی به بالنده و جورهکان و یولینه کانیه وه هه بیت، له و بوارهدا رایسیارد چهند کتیبیکی گهورهی دیکهشی لهدهرهوهی ولاتهوه بن هات، له ریدگای نامهگزرینه وه بووه نهندام له ههندیک کومه لهی بالندهناسي و بالندهپاريدي دونيادا، لهو كاتهوه پهيوهندي لهگهل بالنده کانیشدا گۆرا، ئەرەی نابیت هیچ جۆرە بالندەیه ک له بەردەمیدا سهر ببريت، نابيت لهسهر سفرهيه دابنيشيت كه گرشتي بالندهي لهسهر دمخوريّت، نابيّت كهس له ههيوان و حهوش و سهرياني مالّي ئەو بالندە دەربىكات، وەك جۆرە سىروتىكى سادەي ژيانى مالى گولدانچى ليّهات. بهلّام لهگهڵ ههموي نُهو شتانهدا كهسمان ههستمان نهدهكرد که هیچ شتیک له زیانی سهوسهندا ههیه به عهشقیکی زور قوولٌ و ئارەزوريەكىي زۆر گراوييەۋە بىزى بىزى، ھەمىشىھ ھەسىتمان بە شىتىك له ساردی و خاوی دهکرد، که بهراستی نهماندهزانی چهند پهیوهندی به جیهانی ناوهوهی سهوسته نهوه ههیه . هام لهو دهمانه دا پهیوهندی نیّوان سهوسه ن و پروشه ی خوشکیشی تادههات کهمتر و بهرتهسکتر دەبورەوە، ھێدى ھێدى دوو خوشكەكە ھىچسى ئەرتۆپان بـۆ قســەكردن لهگهڵ يهكدا نهدهما، يروشه وهك بيوهژنيكي گهنج كاتيكي زورتري بـق

شته رۆژانهکان تەرخاندەكرد، پتر ميوانى دەھات، پتر دەرۆيشتە دەرى، بهرامبهر به و سه وسه ن کیژیکی گهلیک بیدوست و هاوری بوو. دوای تیدرینی گهردهلوولی داواکاران و ئارامبوونهوی دهرونه گرژهکان، فیکرهت گولدانچى يەيوەنىدى خىزى لەگەل گولدانچىيەكانىي تىردا ئاساپيكردەوە، ئەر يياويك نەبور مرزف بتوانيت مارەيەكى دريد لييزويربيت. ھەموران وہک پیاویکی بەریىز دەيانبينى كه به ويقارى فەرمانبەریکى گەورەو، له شاریکی بچوکدا دهژی، فیکرهت گرفتیکی نهوتی که دروستکردنی پەيوەنىدى لەگەل ھاوتەمەنانى خۆيدا نەببور، ھەمىشى راى واببور خەلكانى يير خيراتر و باشتر دهبن به دوستى يه ك، چونكه ئه وان نيازيكى ئه وتويان به دونیا نهماوه «مرزف تهنیا بهر له مردن توانای دروستکردنی هاوریّتی راستهقینهی تیا دهخولقیّت» زورجار له دانیشتن و گفتوگریکاندا وایدهگووت. له و ماوه یه دا فیکرهت دوای سهرنجی زور له کچهکه و رهفتاری گەیشتە ئەر بروایدى كە ئەم خانمە گەنج و سەرسەختە بە راستى پێویستی بهوهیه له ماڵ بچێتهدهرێ، به لام شارهکه جێگایهکی ئهوتـێی تيدا نهبوو رووى تيبكات ... كچه كه نهيده توانى هاوري دروستبكات، چهند جاریّے بینیمان گولْدانچی کچهکهی لهگهلٌ خوّیدا برد بوّ کتیّبخانهی شار. لهگه ل ئهوه ی کتیبخانه که کتیبی نهوت ق گرنگی له خن نه گرتبوو، لهگه ل ئهوهی هۆللی کچان زؤریهی کات خاللی بوو، به لام سهوسه ن مانگی جاریدک بان دووان له بهیانییهوه دهجوو بن شهوی و له هوله سارد و چۆلەكەيىدا تادرەنىگ دەمايىھوە . كىەس نەيبىنى بىق جارىكىيىش کتیب لهوی وهربگریست، ههمیشه کتیبی خوی دهبرد، سهیری کهسی نەدەكىرد، ئەو رېبوارانىمى بەلايىدا دەرۆيشىتن، ئەو كچانىمى بەرامبەرى دادەنىشتن ئەو ھەستەيان ھەبوق كە سەوسەن ئايانبينيت. ھەندى جار فیکرهت گولدانچی به تاکسی دهیهینا و دهیبرد... ههندی جاریش خوی ده هات و ده رؤیشت. وه ک کچنک که خاوه نی چیرؤکنکی سه بره له هه موو جنگایه ک سه رنجی خه لک راده کنشینت، به لام نه وه هیچ امه و ساردی و بیّناگاییهی شهر ناگوریّت، بهردهوام بهیهک دهموچاو و بهیهک نیگا و بهیه ک جور سهیر کردنه وه اسه شته کان ده روانیت. چورنی بن کتیبخانه جگه لهوهی چیدوهی تازه بن تهنهاییه کهی ده کیشیت و له قالبی نویدا دەرىدەخات، كارىكى ئەوتىل كە زيانى ناكات. فەرمانبەرانى كتنىخانە پیکرا به و سهردانانهی سه وسه و ورزده بن، نه له به رشه و ی کیژه که ئەركىكى تايبەتى يان قورسى ھەيە، بەينچەوانەوھ ئەو ھيچ ئەركىكى نیپه، به لام هاتنی وهک هاتنی نهمیره پهک جوّره بنده نکی و هنمنسهک بەسبەر ھەمووانىدا دەسبەيننىت كى كىەس خىەزى يىنى ناكات. ئىەرەي کچنے که کتیبخانه که دایه و عاشقی زوره، فهرمانیه رو کچه کانی دیکهی تووشى يەشۆكان و تورەپى و نائاسوودەپى دەكات. سەوسەن خۆي لەوھ هیمنتره کهس بتوانیت بیبههانه بینزاری خنی به روودا بتهقینیتهوه، به لام ههمووان له کتیبخانه که ده زانن که هه ریه کهیان له لای خزیه وه بق هۆپەک و بەھانەپەک دەگەريىت رووى شەرانگيز و تورەي خۆي بەرامبەرى دەرىخات. سەوسەن دەجىتە ھەر جېگايەك يەشىۆكان و نائارامى لەگەل خۆيدا دەبات، هيدى هيدى واي ليديت خوي هەست به يوچى و بيمانايى سهردانه کانی خوی بو کتیبخانه ده کات و تهواو دهستبهرداری دهبیت.

جاریک له جیبیکی نهمریکیدا له ناو کومه لیک مهزرا و کیلگهی گهورهی گولهبه روزددا... ههمیشه له خهونه کانیدا وه ها دیاره وهک ئهوه ههر چواریان به هیمنی و بیدهنگی سهیریبکهن، وهک نهوهی ههر چواریان ب نیگاکانیان سهرزهنشتیبکهن ... هه رچواریان شتیک له ونبوون و نائومیدی به دهموچاویانهوه دیاربوو... ههموو شهویک به ههمان نیگا و روخسارهوه دهردهکهوتنهوه . کهسیان له خهونهکانیدا قسهیان نهدهکرد، خەونەكانى دىكەي بەجۆرىك لە جۆرەكان ھەمور قسىەيان تىدابور، بەلام دلنيابوو ئەم خەونەيان خەونىكى بىدەنگە، ھەمىشە بىدەنگە... تىپىدا هه ر چوار پیاوه که قوول ته ماشای چاوی ده که ن و هیچ نالین. هه میشه له دوای ئه و خه ونه به تاگاده هات، هه موو نه و هه شت ساله هیچ شه ویک تیناپه رینت ئه و خه وه ی تیدا نه بینیت و رانه چله کینت و به شاگا نه په ته وه . بەردەوام بەيانىيان لەسبەر بەرچايىي خەونەكلەي دەگىرايلەوە، ھەمبووان بىق چەنىد چركەيلەك بېدەنىگ دەبلوون و ئىلە خەونەكلەي خىزى باسىدەكرد. فیکرهت گولدانچی دهیزانی ئه و خهونه نیشانهی نارهحهتی و پهشوکاننیکی قووللى دللى كچەكەپ كە لە منداللىيەرە فېربورە ھەمىشە خىزى بەھيىز نیشانبدات. له کوتایی به هاری نه و ساله دا که هیشتا داواکاره کان تهنیا سىي مانىگ بىوو بى رېڭاوەبىوون، سەوسىەن بىلىرى لەۋەكلىردەۋە لەسلەر یه کینے که دیواره کانی کتیبخانه که ی خوی، جارجار نیگاریکی گهوره ی سروشتی بن گزشه یه کی دونیا دروستبکات که له فه رهه نگ و کتیبه گهوره و گوشاره جوگرافییه کاندا دهیانبینیت، تا لهو ریکایه وه پتر له داخوازهکانی خوّیهوه نزیک بیّت، که ههردهم له خهونهکانیدا له نامیّنی شویّنه عاجباتییه کانی سروشتدا دهیبینین. که پروشه ی خوشکی ناره زایی خــــۆى دەرخســت، بـــەو بيانــووەى كــه ئەرجــۆرە نزيكىيــه هيــــ نييــه جگــه له خوّ خه له تاندن، سه وسهن به ئارامى بنيگووت «هيچ دوو مروّفينك لهم دونیایه دا به راستی له یه ک نزیک نین ... مرزف تهنیا له حالهتی خَرْجُهُ لَهُ تَانِيدِنَ وَ خُرُفْرِيوِدِانِيدَا لِيهُ مِيرُقُ نَرْبِكِيهِ ... تُنْمِيهُ وَهِمِيا دروسِيت بوویان نهتوانیان له هیاچ نزیک بیان، دهبیت بهخته وه ربیان گهر بتوانیان تۆزنكىش لـه خۆمـان يـان لـه شىتەكانى تـر نزيـك بيـن...». فيكـرەت دەيزانى كە سەوسەن بەجۆرنىك لە جۆرەكان دەتواننىت ھۆيەك و مانايەكى فەلسەفى بىق ھەمبور ئارەزورەكانى خىزى بدۆزىتەرە، ھەنىدى جار بەھانە و هۆكارەكانىي قىووڭ و ھەندى جاريىش بەھانىە و ھۆكارەكانىي ك خزملەت ويسته مندالانه کانيدا بوو. فيکرهت دروستکردني ئهو وينانهي وهک جوّره دەسىتكارىيەك بىق دونياي سەرسىەن سىەيردەكرد كىە دەيوپسىت بگۆريىت و نەدەگۆرا؛ ئەرە بىرۆكەيەكى باش بىرو كچەكە كەمنىك لە دەورى خىزى هەست بەگۆران بىكات، لايەنىكەم دەكرا ئەرە شىتىك لىە كەم خوينىي و سەرئىشەكەي كەمبكاتەرە، ھەلبەت تىچورىنى دروسىتكردىنى ئەر نىگارانە ئاسان نەببور، لە ھەمبور شاردا دور سىخ ئېگاركېش ھەببورن ئەر دىواربەندە گەورانەيان دروستدەكرد، دووانيان ھونەرمەندى كارامە نەبوون و يەكتكيان نرخسی زور بهرزی داواده کرد که به بودجه ی پیاویکی وهک فیکرهت هەڭئەدەسىورا، لەگەڭ ئەرەشىدا بەردەرام دراى مەزاجى كېژەكە دەكەرت، وهک ئەوەى قەدەرى بيت لەگەل ھەواى ئەو كچەدا ھەلبسوريت. دواجار ریکهوت کرمه کیکردن و کوریکی گهنجیان دوزییه وه که به یاره یه کی گونجاو رازی بوو ناو به ناو نیگاریک بن سهوسهن دروستبکات. کورهکه ناوی «ٹاریان جهودهت» بوو، کاتیک پهکهمجار هات بر مالی فیکرهت گولدانچی، سهوسهن به ناسکی بیپگووت «به یهک مهرج ریگات دهدهم بيّيته نُهم ماله، سويّندم بن بخوّيت كه حهزم لين ناكهيت، بيار لهوه ناكەيتەرە خۆشت بويم، جگە لە راستىش ھىچى دىكە لەسەر ئەم ماللە له دەرەرە ناگىرىتەرە، بە ھەمىرى كەس دەلىيت تى لىرەيت تا دىوارەكانم بن رەسىمېكەيت، تەنيا دىوارەكان... نەبا لە وەرسىدا بمىرم»، كورەكە سویّندی بن خوارد که حهزی لی ناکات، ههموی شیتیکیش دهکات بن نه وه ی بیر له خوشه ویستی نه کاته وه ، به ده نگیکی غه مگینیش گووتی «خانم من چیروکی تق د داراکاره کانتم بیستووه «خانم من چیروکی تق د داراکاره کانتم بیستووه نیتر چن بتوانم حه زت لیبکه م. تا نه و پوژه ی ژنده هینم هه ر نیگاریک تق بته ویت ده یکیشم و هه ر شتیکیش تق ناسووده بکات ده یکه م، به لام پوژیک ژنم هینا، نه وکات ژنه که بریارده دات ناخق ده توانم له گه لات به رده وامبم یا خود نا ... ». سه و سه ن فیکره ت به وه وه وازی نه هینا، به لکو کاغه زیکی به خه تی خیری پیپرکرده وه که تییدا کوره که سویند ده خوات کاغه زیکی به خه تی خوی پیپرکرده وه که تییدا کوره که سویند ده خوات هه رگیز حه زله سه و سه ن فیکره ت ناکات. سه و سه ن گووتی «پیاوی نه شاره ته نیا به جوره پهیمانی وا ده به سترینه وه ». کاغه زیکی چکولانه بیو که سه و سه ن ناوی نابو و «پهیمانی حه زنه کردن» شتیک بو و به پیچه وانه ی «پهیمانی خوشه ویستی» و که کور و کچانی شار پیروز به هم و و ژنیکی نه م شاره ده بیت کره کید که و پهیمانانه ی پیبیت، و به هم مو و پیاوه زیاده کانی ده وروبه ری خوی مقرب کات، تا بتوانیت ناسووده هم مو و پیاوه زیاده کانی ده وروبه ری خوی مقرب کات، تا بتوانیت ناسووده بیش و

یه که مین نیگاری کاریان جهوده تکیشای وینه ی پاییزیکی تو په بوو،
تیدا چهند دره ختیک با دلره قانه به ره و چه پ وه ریگیز راون، ئاسمانیکی
گرژ به سه ر ده ریاچه یه کدا ده پوانیت که به گه لای زهرد داپر شراوه.
پیده چوو نه و وینه یه وه ک سه ره تا گه لیک دلی کچه که خرشبکات، که
نه و وه رزه ناره زووی بر نیگاری غه مگین و پاییزیی له ترویکدابو، له
هه مان کاتدا وینه که پر بووله بالنده، بالنده ی ناوازه و سه یر سه یر که
سه وسه ن فیکره ت له کتیبی جیاواز و له سه رچاوه ی جیاواز ده ریده هینان
و به ناریان جه وده تی ده گووت نیگاریان بکات.

تهماشاکردنی ئاریان جهودهت له کاتی ئیشدا نهیتوانی ئهو بۆشاییه قوولهی ژیانی سهوسهن پریکاتهوه، پروشه له ههمووان زیاتر بهدهست

ئەو بىدەنگىيەۋە دەينالاند و يىپوابوق قووللبوونەۋە بەردەۋامەكانى سەوسەن له کتیب و فهرههنگهکاندا نهو بیدهنگییهی له مالدا دروستکردوه . پروشه ئەر بىدەنگىيەى وەك درىزكىرارەى رۆح و جەستەى سەرسەن سەيردەكرد، وهک جۆرنیک له دهسته لاتی ئه و بهسه ر ماله که دا، وهک به شینک له هیزی نهیّنی شهو بهسهر ههموی شبتهکانی دهورویهریندا، پروشه بنق شهوهی شهو بيدەنگىيە بشكىنىت دەبايە بەردەوام دەنكى تەلەفزىزنەكە زيادىكات، كە ئەر زەمانە بيوچان سرودى تىپە بەعسىيەكانى لىدەدا كە سەرتاسەرى ولاتيان به مؤسيقای جهنگ پرکردبوو. سهوسهن تهنيا شهوان سهيري تەلەفزىونى دەكرد، خورى بە بىنىنى ئەر بەرنامە تاببەتيانەرە گرتىرو که لهسهر جهنگه، ههمور شهویک بهدیار تهماشاکردنی وینهی لاشهی سەربازە ئۆرانىيەكانەرە دادەنىشىت. ئەرە تاكە شىتۆكى تەلەفزىقن بور که پروشه نهیدهتوانی سهیریبکات. لاشه سووتاوهکان و دیمهنی شهو گەنجانىەى بەسمەرو روخسارى تۆزاوپىيەرە لىم سىمنگەرەكاندا كەرتىيوون، مردنی براکهی و میردهکهی به یادا دههینایهوه . پروشه زورجار دهیارایهوه ل كاتى دەرخسىتنى ئەو وينانەدا تەلەفزىقنەك خامۆشىبكەن، بەلام سەوسەن دەيگووت «شەر تاكە شىتىكى راستەقىنەيە كە لەم ولاتەدا هەيـە ... دەبيّـت بەسـەيركردنى رابيّيـن». يروشـه نەيدەتوانـى لەگـەلْ ئـەو نیگارانه دا بری ... سورک و ساده نهیده توانی، که نه و بنانهی بیشانده دا هەسىتىدەكرد بۆنىي مىردورەكان ماللەك بردەكەن... ھەسىتىدەكرد تىا دواى تەواوبوونى بەرنامەكانىش تەلەفزىۋنەكى ھەر بۆنى مردنى لىدىت. رایده کرده ژووره که ی خری و ده رگاکه ی داده خست و ده گریا، به لام شهو بۆنە ھەمىشە بەدوايەۋە بوو. دەبيت بليم يەكيك لەو ھۆ گەورانەي وای له پروشه کرد بیار له شووکردن بکاتهوه، شهو بزنه ترسناکه بوو. جیتر بەرگەی بۆنی مالەكەی نەدەگىرت، میے شىتىكىش لەوھ خراپتىر نىيە مىزۇف بەرگەي بۆنى مالىي خۆي نەگرىنىت... ئەرە زيانى لىدەكات به دۆزەخ، شەوپكيان بروشه تكاي له باوكى كرد حاروبه ك بۇ بندەنگى مالهکه و ئه و بؤنه ترسناکانه بدوریته وه که ههستیان بیدهکات. فیکرهت گولدانچی له سهر قهنهفهی سالونهکه له ناو پهیکهر و توپی کریستال و بالنده شوشه کاندا، نائومیدانه سهیریکرد و تیگهیشت کچه گهوره کهی تووشی دەردنیک بووه له دەردی خوشکه بچوکهکهی ترسناکتره. مرزف گەر نەتواننىت بە بىدەنگى راينىت لە شىنتىيەۋە نزىكە، تىرس لە مىدەنگى و سەرھەلدانى بۆنى خەيالى لە كەپورى مرۆشدا سەرەتايەكى ترسىناكن بغ شنتبوون - فیکره ت دلنیابوو هیچی ئەوتىزى بى ناكرينت، بەلام رينمایی کیژه که ی کرد گولاو بکریت و بهیانیان بییرژینیت، به لکو شهو بزنه كەمنىك لەق ھەسىتانەي تىدا برەوينىتەۋە، ئامۆزگارىكىرد ماۋەيەك لە هاویندا لهگهڵ ماڵی یورهکانیدا له شار دووریکهویّتهوه و بچیّت بـێ هـهر جنگایه ک که ئهوان دهجن، دهریارهی بندهنگیش کیژهکهی بهرامیهر خــزى دانــا و پێيگــووت «بروشــه، راسـتييهكى قــووڵ لــه ژيانــدا ههيــه دەبنىت بىزانىت، مرزف گەر بيەرنىت لەگەل دونىيادا راستگر بنىت دەبنىت بیدهنگی قهبوولیکات، کیشهی ههره گهورهی مرؤشهکان نهوهیه که هیچی ئەوتۆپان لەگەل يەكدا نىيە بىلىن، من واتىدەگەم زۆربەي ئەو شىتانەي مرزق ئەنجاميان دەدا ھەر بى ئەرەپە لە بىدەنگى رابكات، سياسەت و جەنگ و خۆشەرىستى ھەمور بەيرەندىان بە پيويستى مرۆشەرە ھەيە بى هه لهاتن له بیده نگی ... بق تاقیکردنه وه ی توانای ختی له سه رقسه کردن . کیشهی نیمهی مروف نهوهیه دهمانهویت زمان رور زیاتی له ویستی خوى و تواناى خوى بهكاربهينين ... كه شهوانه گوي له ههوالهكان يان لهو سرودانه دهگرم كه بهعسييهكان بلاويدهكهنهوه، ههست ناكهم ئەر سىرودانە لىه يىنساوى ئەر جەنگە گەررەپەدان، بەينچەوانموم كچم، زۆرجار ئەر ھەستە دامدەگريت كە ئەم جەنگە لە يېناوى ئەم سرودانەدا دەكريىت، ئەوەى مىرۇق گوينى لەدەنگى خىزى بيىت كە دەنەرينىيىت، ئەوەى خزی تاقیبکاته وه به زمان، به قسه، به هاوار ده توانیت نه وانی تر تا کوی به دوای خزیدا رابکیشیت، به کیکه له ده رده ترسناکه کانی مرؤف... لیم مهگره، دوای ئه معومره زورجار بیده نگی ده مگیریته وه بی خوم، وهک که سیک که نه وانی تر به قسه و ده نگه ده نگی ناتواندن کاری تیبکه ن... هه ستده که من و سه و سه و بیده نگییه ده ژین ... تی ده بیت بزانیت من زور به غه مم بی تی سه بیده نگییه ده ژین ... تی ده بیت بزانیت من زور به غه مم بی تی له نیوان من و سه و سه و سه و به یه کتر بچین. من له غه ریبی تی له نیوان من و سه و سه بیت و خوش تبویین ... له وه ی که تکات تیابکه م به رگه بگریت و سه برت هه بیت و خوش تبویین ... هیچی ترم پی ناکریت، خوش به رگه بید به ده به گه ر بتبینم شوو ده که یته و و جیگایه کی تر و مالیکی تر بی به خته وه ری خوت ده دو زیته وه » .

ئەوە ئەو قسانەى گوڭدانچى بوو كە تا ئەندازەيەك پروشەى لە ماڭ مەڭكەند.

دوای تیپه رینسی سسی مانگ به سه رویشتنی کامه رانس سه لمادا، كاريگەرىيەكانىي ئەو سىەفەرە بەسسەر مەنگورى بابەگمەررەۋە دەركمەوت. ئەو ماوەيىەى مەنگور تىيىدا ھاورىنى كامەرانى سىەلما بور قۇناغىكى تایبهتی ژیانی بوو، کهمتر له ههر کاتیکی دیکه شهرانگیزی و خرابهی تیدابوو. هه ستکردنی بهوهی مرؤفیک ههیه دهبیت نهم بیپاریزیت و یارمهتی بدات، زۆر شتى تىدا گۆرى بوو. ئەرەى ھاورى كۆنەكانى زۆربەيان باوكن و منداللی گهورهیان ههیه و شهم خاوهنی هیچ نییه، نائومیدی نهکرد، نا… پیشتر ئه و ههستهی نهبوو، بهرامبه ر خه لکانی خاوه ن ژن و مال ئیرهیی هەبئىت. بەپئچەرائىەرە خىزى بە بەختەرەرتىر دەزانى كى بەرجىزرە دەزى. خـۆى سروشىتى ھەسىتەكانى خـۆى بەرامبـەر كامەرانـى سـەلما نەدەزانـى، ئايا هەستى باوكانە بوو، يان تەنيا دەيويست لەسەر نەريتى چەقۆكتشە گەورەكان، گەنجىكى ھەبىت بىخاتە ژىربالى خىزى و بىپارىزىت و باوەدللەي بيّت؟. هۆكەي ھەرچىيەك بيّت، ئيستا مەنگور ھەستى بە تەنياييەك دەكرد بەر لـە رۆيشىتنى كامەرانى سەلما لـە ژيانيـدا نەبـوو. راسـتە مەنگـور له چایخانهی پهپولهی نازاددا بایه یان له زیرزهمینی نوتیلهکهی باوهجاندا هـهردهم كـۆرى گـەرم و لـه دەورى هـەرا بـوو، بـه لام هەمـوو هەسـتمانكرد كـه شــه رانگیزی و نائارامـی بـه شــیوه یه کی کتوپــ پ لـه ناویـدا زیندووبوونه تــه وه . دوای کامهران هاوریتی لهگه ل مهریوانی مهمه و سامان کیسرادا زور

به هيزيوو، هه ردووكيان گهله ك شهركه رو ته شقه له كاريوون. شهو سالانه دەوللەت گوندەكانى دەوروپەرى شارى ويراندەكىد، گوندەكىيەكان بە كۆمەل ده هاتنه ناو شار، مهنگور رای وابوو دونیای ئه و شاره روّرْ دوای روّرْ بچوک دەبنتەرە، ئەر يتىر لە ھەر كەسىنكى تىر، ھەسىتى بە بچوكبورنەرەي سنورهکانی شهم شاره دهکرد و روّژ دوای روّژ ههناسه تهنگییه کی گهوره جهر گهرووی دهگرت. ئه و دهیگووت «ئهم شاره روّژ دوای روّژ وهک کیسهلّ دەچىتەرە نار خۇى ... ئىستا شارەكە ئاگاى لە چواردەورى خۇى نىيە، هـهر شاریک شاگای له چواردهوری خوی نهما، باری ناتهواوه، شار وهک ئينسان واينه بنه ههست و نهستدا حيسابي بؤدهكريّنت، كنه ههست و نەستى مىرد، كە چواردەۋەرى خىزى نەبىنى ئىتىر خىسابى ياكە، ھىچ شتیک رزگاری ناکات». لهو ماوهیهدا رؤژ دوای رؤژ رهفتاری خراپ دهبوو، ههندیک هه ستیانده کرد چیتر ناتوانن لهگهل مهنگوردا قسه و مامه له بکهن. شتیک له شهرانگیزی و ناره زووی جهنگ له ناویدا گینگلی دهدا که خۆشىي بېزاركردېوو، لـه ماوەپەكى كورتىدا چەندىن جار دەنگە دەنگى گەورەى تووشىھات، دواى چەندىن سال بىق يەكەمجار گەراپەوە بىق سەر خولیای چەقىق ھەلگرتىن، بىق يەكەمجار لە ساتەكانى تورەپىي و قۆلبادان و دهمار گرژیدا لیمانبیست که له ههموومان بینزار و له ههموو شتیکیش تورهیه ، ئه و ههستهی به بچوکبوونه وهی شار وای لیده کرد یتر بیر له سەرسەن بكاتەرە، ھەستىدەكرد ئەر كچە رردېينتر لە ھەر كەستكى دى بچوکی ئەم دونیایەی بینیوه . وەک نوپنەرى كامەرانى سەلما رۆژیک چوو بق لای سهوسهن فیکرهت، ئهو کات نزیکی چوار مانگ بهسهر سهفهری سن کورہ عاشقهکه دا تیپه ری بوو، هیچ ههوالیکی تابیه تی له لای کامه رانی سهلماوه نهبوو، به لام ههموو دهمانزانی ئهو بیههوالییه دهگهریتهوه بق خرابى بارودوخ لەسەر سىنوورەكان. مەنگورى بابەگەورە لـ رينگاى فيكرەت گولدانچىيەۋە داوايەكى يېشكەشكرد و تكايكرد بىق سەعاتىك سەوسەن

گولدانچی ببینیّت، له راستیدا ئهوکات کهس نهیدهزانی بن مهنگور وا به حەسىرەتەرە دەپەريىت سەرسەن بېينيىت، بەلام دواتىر زانىمان كە ھەمور هەوللى ئەو بۆئەۋە بوۋە سەۋسەن ۋا بسازىنىنىت گۇناھى ئەو تىكەل بە ھەلسسەنگاندنى كامەرانى سسەلما ئىمكات، لىم رۆزىكى كۆتايىي تەمسوردا، مەنگور بـ كراسـيكى قـۆل كورتـى سـوور و كلاويكى ئەسـتوورى خـرەوه كـه لهگهل گهرمای ئه و وهرزه دا نه دهگونجا، چوو بق مالنی فیکرهت گولدانچی. خولیایه کی نهبوو ئهوه نهبیت سهبارهت به بارود قضی خرابی خوی و «گەورەيى دونيا» قسىه لەگەڵ كچەكەدا بكات، ماۋەيەك بوۋ كە ھەستى به نالهباری رهفتارهکانی خوی و بهدی رهوشتهکانی دهکرد، لهدلهوه هەسىتىدەكرد ھۆي ئىەو گۆرانىدى دەگەرىتدەرە بىق تىكچورىنى پەيوەنىدى بهم شاره وه . بن ئهوه ی له بۆچورنه کانی خنی دننیابیت پیویستی به قسے کردنیکی دوورودریٹ لهگه ل ئے م خانصه دا هه بوو کے مهنگور بروای وابور زفر نهیننی گهورهی دونیا دهزانیت. که گهیشته مالی گولدانچی، پیشتر بیری له هممو وشههکی خوی کردبووهوه، به لام لهگهل نهوهشدا رستهکانی به وجنوره نه هاتنه ده رئ که خنوی ده یویست، سه ره تا قبوول وه ک خزمه تکاریک نوشتایه وه گووتی «ها، خانمی سه وسهن، له میدوه يه كترمان نه بينيوه، به داخ و به زاره وه ده بيّت بلّيم، كه هه والنكم له كامەرانى سەلماوە پى نىيە ... لەو پۆۋەوەى پۆيشتووە ھىچ شىتىكمان لى نەبىستوم، ئە مىن، ئە كەسىوكارى... بەلام سەوسىەن خان، مەترسىە، ھۆي ئەق بىدەنگىيىە، دەگەرىتەۋە بىق خراپىي سەر سىنوور. لەق كاتەۋەي ئەق رۆيشتووه، دونيا هەر خراپ و خراپتر دەبينت...». سەوسەن بەرەو ژوورى كتيبخانه ك پيشيكه وت و له جيكايه كى گونجاودا داينيشاند و گووتى دەرھەق بە بىدەنگى داواكارەكان مەراقىكى نىيە و گەردىكى دلى نەگرتورە. مهنگور کلاوهکهی خسته سهر کوشی و گووتی « خانم پیویست ناکات، من هيچ بلّيم، ههموو دهزانين شتهكان پؤر دواي پؤر خراپتر دهبن. يوسف

کەرپار بە رەحمەت بنىت دەپگورت «ژيان سىنوپكە گەر لە كاتى خۆبدا نەپخۆپىت دەرزىدى، ئا زىان بەرجۆرەپ، خانىم، سەوسىەن ھەمىشە ماندویتیپه کی قووالی بیوه دیاربوو، گووتی «به ته واوی تیناگه م مهبه ستتان چيپه ... بهتهواوهتي تيناگهم». مهنگور باليدايهوه و گووتي « من لهو كەسبانەم كىھ ژيانىم لىھ كاتىي خۆپىدا نەخبواردوھ، ھەمبوق واپىن، ئەوانىھى لهم شارهدا دەرىن زۆربەمان ئەر ھەستەمان ھەپە كە ھىجمان لە ريان نه خبواردوه ، به لام له راستیدا ئهوه هنوی سهردانه که ی من نییه ، من دەمەريىت بزانىم تىۆش ھەمان ئەر ھەستەت ھەپە كە ئەم شارە بچوكتىر و بچوكتىر دەبيتەرە، لەو رۆزەرەي كامەرانى سەلما رۆپشىتورە، واھەسىتدەكەم ئەم شارە تا دېت بچوک دەبېتەرە، يېشتر ئەرەم نەدەبېنى، بەلام شتيكي سهيره، ئيستا ده لييت ئهم شاره وهك كلكي كيسه ل دهجيتهوه ناو خوّى ... عهفوومكه خانم، من له ناو خهلكي ساده و جهقوكيشدا كەورەببورم... بەلام دەزائىم تىق تۆمدەكەيىت، راسىتە مىن بە تەمەن لە تىق گەورەتىرم، بەلام تىق لىەم كتۆپخانەيلەرە غىلىم و مەغرىغەتىي زۆرت وەرگرتىوۋە، لە بەرئەۋە ھەرچىيلەك دەڭيم تىق جاڭى دەبىلىت... زۆرىلەي ئەوانەي دەيانناسىم قورنى خۆيان ناجوڭنىن، بىق ئەرەي تىمېگەن... ئام عەفورمكە خانىم، داواي ليبوردن دەكىم، مەعىزەرەت دەخىوازم كىه ھاتىم سويندم خوارد قسمى خراب نهكهم و شهم وشانه بهكارنه هينم ... بهلام باوەرت بنت خانم، ئەرجىقرە وشانە خقىان دنىن، لـ يرنكدا بنئەوەى بزائيت دەپەرينى سەر زارت... ھەمىور واين، خەلكى ئەم شارە ھەمىور بەم وشانه ده ژین ... گهر ئه و وشانه مان لیبستینن، گهر نه و روشانه له زمانه که دەرىھىنىن و بىسووتىنىن ئىتىر لال دەبىين... بەلام لەگەل ئەرەشىدا غەفورمكە، من هاتووم بن ئەوھى بيرسم بن لەو كاتەوھى كامەرائى سەلما رۆيشتووھ من مەستدەكەم شارەكە تووشى بيهۆشى بورە و بە مىچ شىتىك مۆشى نايه تهوه ، من دهمه وينت بيرسم ... خانم به راستي وايه ، تهم شاره تادينت

بچوكتر دەبيّتەوە، يان ئەوە تەنيا خوليايەكى خرابى ناو سەرى منە؟». سەوسىەن وەك كچێے لەسبەرە مەرگىدا ھەندێے راسىپاردەي ترسىناك بدركينيت و گووتي «شار ههرگياز بچوک نابيتهوه، شار بهردهوام گهوره دەبيّت، بەلام دونياش لەگەلىدا گەورە دەبيّت... شار چەند خيرا كەورە بیّت، خیراییه کهی ناگاته خیرایی گهوره بوونی دونیا ... تا دونیا گهوره تر بيّت، شار له بهرچاومان بچوكتر دهبيّتهوه». مهنگور گووتي «سهوسهن خان، سەيركە، خەلكى ئەم شارە ئاگايان لە ھيچ شتيك نەماوە، مىن دەزانىم سەرباز و ئەمن و سىيخورەكانى حكومەتى بەعس كە نزيكى بيست ساله له سهر قوونمان دانیشتوون، کاریکیانکردوه مروّف تهنیا بیتر له خـنى بكاتـهوه ... بـه لام جـاران زياتـر ئاگامـان لـه دونيـا بـوو ... شـارهكه ئيستا كويربووه له قوونى خوى زياتر هيچى تر نابينيت، من لهو شــهوانه دا لهگـه ل سـاماني كيسـرادا لــه يـاري ده هاتمــه وه، پێمگـووت: ئــهو كچه شتيك دەزانيت ئيمه نايزانين، دەزانيت كارەساتيك بەريوەيه، بۆيه به ههر به هانه یه ک بووه ویستی ئه و سن کوره رزگاریکات... ئه وه تا ئيستا ھەستدەكەم شارەكە تۆزەتۇزە لە شىياكەي خۆيىدا نوقمدەبيت، دەمەوپىت بزانىم تىق بەراسىتى شىتىك دەزانىيت كە كەسى تىر نايزانىيت، خانىم به راستی ئەمە مەراقمە، گەر شتی زۆر ترسناک بەرپوميە، گەر بۆنی تـۆ وهک ژنیک له بزنی نیمه بههیزتره شتیکم بن ناشکرابکه ؟».

سه وسه ن له نیگار و شیوه ی مهنگوردا دیمه نی «خان» ی ته تاری ناو یه کینک له نه تله سه کانی ده هات وه یاد . که مینک گهرمتر و زیندووتر له قسه کانی پیشوی گووتی « نازانم جه نابی کاک مه نگور، تن بن و اده زانیت من شتیک ده زانم که خه لگانی تر نایزانن، له راستیدا من شتیکی زفر تایبه تی نازانم که بن خه لگانی تر نهینی بینت ... به لام ده زانم مرفق له شوینی بچوکه وه ناترانیت به روونی بیر له جینگای تر بکات وه ... من مرفق له م شاره بچوکه ی نیمه دا، گهوره یی دونیای بیرده چیته وه ... من

له مندالییه وه شه و راستییه ده زانم، تن کوری شهم شارهیت، به لام من کچی هیچ شاریک کچی هیچ شاریک نیم. به دوای پیاویکیشدا ده گه ریّم خه لکی هیچ شاریک نهبیّت شاسان نهبیّت ... د نزینه وه ی پیاویّک که خه لکی هیچ شویّنیّک نهبیّت ئاسان نییه، له گه ل نه وه شدا من هه ولّده ده م... جه نابی کاک مه نگور، هه ولّده ده م... هه ق به تقیه، پقر به دوای پقر هه موو شتیّک خراب دهبیّت، راست ده ویّت من نه وانه م نارد، بق شه وه ی نه کورژریّن، من شبیّک ده زانم ... شا، من شبیّک ده زانم، به لام شبیّکی نه وتق گرنگ نییه، نه وه یه شه پ له م ولاته دا ته واو نابیّت، قه ت شه پ ته واو نابیّت، به لام جه نابی مه نگور خان خق ت ده زانیارییه کی وه ها گرنگ نییه ... وانییه ... شبیّکی نه وتی نبییه ...

سه رسه ن هه ناسه یه کی قوول نی هه لکیشا و وه ک یه کین ک چاوه روانی وه لامی تکایه ک بکات، به بیده نگی سه یری مه نگوری کرد و به رده وامبوو «کاک مه نگوری کاتیک کامه رانی سه لما چه قبی نه مه مه مدور نه سرین دا هه موو وایان ده زانی من بیباکم، من هه ست به هیچ ناکه م، به لام وانییه، باشترین پیاو، نه و پیاوه یه که نازانیت شه ربکات. من زور بیرم لیکرد ترته وه، سه فه رده خاته وه که نه سه فه رده خاته وه که نه پیناویدا شه رده که نه مروفی دونیا، نه وانه نکه سه فه رده که نه پیناویدا شه رده که ن بیناویدا شه دو ورده که نازانین مروفی دونیا، نه وانه نکه سه فه رده که نا

مەنگور بینه وه ی قسه که ی سه وسه ن تیگه یشتبینت گروتی « به قه بری مردووم خانم، رایانی ئیمه وه ک شهرابی تال وایه، گهرچی تاله، به لام له به رئه وه ی شهرابی تال وایه، گهرچی تاله، به لام به به رئه وه ی وهاتووه، ناتوانین ده سته رداری بین. به لام خانم به گۆری عه زیزم، مروّف حه یوانیکی ته مه له، گهر به دوای شتیکی گه وره دا نه گه ریّت، له جینگایه کدا ده چه قیّت و ناجولیّت. منیش وام، منیش هه میشه خوّم وه ک حه یوانیکی ته وه زه ل و ته پوسه یرکردوه. قه سه منیش همیشه خوّم وه ک حه یوانیکی ته وه زه ل و ته پوسه یرکردوه. قه سه گه ر مین له جینگای داواکاره کانی تی بوومایه، نه مده توانی شه م شاره وه ی به جینه یکی نهینی به م شاره وه ی

نوساندوم... نا خانم، ئەرەم يىن نەدەكرا، شىتەكە رەك نەخۆشىي واپ. قاسمی عەنبەرخان له شەستەكاندا چەقۆكىشىكى گەورەي شار بوو، كە شەرىدەكرد دەسىتىت نەدەبىنى، خۆراترىن چەقۆكۆشى ئەو سەردەمەبوو. دایکی قاسم یازده ههزار دیناری نهو سهردهمهی بق کرد به دولار تا بروات و واز لهم شاره بهیننیت. من پیمگووت «قاسه پارهکه له حاجی عهنبهر وه رگره و برؤ» ههموو له دلمان چه سپیبوو به سه لامه تی ده رناچیّت. من گووتم « ئهم شاره مهلعونه دهتفهوتێنێت، بروّ و كهوڵى خوّت رزگاربكه». رِفِرْيْكَ بِارهكهی وهرگرت و رِوِيشت، ههموو واماندهزانی ئیتر ناگهرِيْتهوه. دوو هەفتەي پننەچوو، دىسان لەبەر سىنەماكاندا دەسورايەوە. بەرەحمەت بینت گووتی « مهنگور، من له هیچ شوینیکی تر ناتوانم سهوزیم. شاوی هیچ شاریکی ترم بن ناخوریتهوه، نانی هیچ شاریکی ترم بن ناخوریت». دوای دوو مانگ لهو روزه لهسهر شهوهی جنیدی به شهرهفی سیاسییهکی گەورە دابىوو، لەبەر قەيسەرىيەكەدا دايانە بەر چەقىق، پينىج كەس بىوون، دووانی لئ بریندارکردن، به لام ده ره قهت نه هات، به ره حمه ت بینت کوریکی ئازابوو، لەويادا كوشىتيان. كى چوومى سەر لاشمەكەي ھەردە چەقلۇي پێوهبوو، خوای گهوره تا ئهوکاته کهسم نهبینیبوو ههژده چهقنری پێوه بيّت. سەوسىەن خان ئيستا واھەستدەكەم منيش تووشى ئەو دەردە بووم... ئەو دەردەي قاسىمى ھەنبەرخانى كوشىت. تىق يىمىلىي خانىم، تىق بلَّيْى خوابكات من له هيچ شوينيكي ترى دونيادا سهوز ببمهوه ... لهو باوەرەدايت حەيواننكى تەمەلى وەك من، كە بەزەحمەت دەتوانىم قوونى خوّم بجولّینم، بتوانم سهفهریکهم؟...».

سه وسه ن به غهمگینییه وه سه یریکرد و به هیمنی گووتی «مه نگور خان، محروف بق محروف به دونیا ده که ویت. گهر تق مهمروف به یونیا ده که ویت محروف به دونیا ده که ویت که در تق مهمروف به یونیا به یانی بگهیته سه در ترویکی شاخیکی به رز، بگهیته

ناو بەفریّکی زوّر، بروّیته سهر بهحریّکی گهوره، دوایی له خوّت دهپرسیت من چیدهکهم لیّره، بوّ پشرونادهم، بوّ له جیّگایهکدا ناحهویّمههه؟. گهر بتوانیت ئه و پرسیاره نهکهیت، دهتوانیت سهفهریکهیت... باشترین شت ئهوه یه محروّف لهسهره تاوه جیّگایه کسی نهبیّت بوّی بچیّت و جیّگایه کسی نهبیّت بوّی بگهریّتهوه، ئهوه لای من ریّبواری راستهقینه یه ... به لام خوّت دهزانیت ئهوه قورسه ... بو نمونه، من شارم نییه، به لام شتیّکم ههیه دهزانیت ئهوه قورسه کیّبخانه یه همیه ...».

مەنگور گورتى «خانىم راسىتىيەكەي مىن دەمەويىت روونتىر قسىەتان له گه ل بكهم، من ده ليم شنه كه به ده سن مرزف خنوى نبيه، كه له شاریکی کویردا له دایک بوویت تؤش هیچ نابینیت. خانم من له ژیانمدا كهم شت به ستمده كات، يه عنى هه مون شتيك لام ناساييه. به لام تن منت نه خنوش خست، ئەرە ئەسىلى مەسەلەكەيە، نا خانىم مىن لەگلەل ههموو ريّنز و حورمه تيكدا واده ليّم ... ههر من نا. خانم ... خه لكانيكي زۆر تورشى ئەر موسىبەتە بىرون ... يېشىتر ئەم شارە ھەمبور دونياي من بوو. نا قەسەم بە گۆرى مىردوم ھەمور دونياى مىن بوو. نەمدەزانى لهدهرهوهی شهم شاره شبتیک ههیه ناوی دونیایه، ناوی جیهانی بهرسن و گەورەپە . بەرپزتان بېرى داماويكى وەك منتان خسىتەرە شىتېك ھەپە نارى جيهانه . لهو كاتهوه خانم نهخشه يهكي بچوكس دونيام كريوه و خستومهته گیرفانم، بهردهوام له گیرفانمدایه، بن ههر شویننیک بچم له گه لمدایه، بهرده وام سه پریده کهم. نا خانم مه ترسه، من ناتوانم بچم بن میے جنگایهک، تا ئنستا مهموی خهیالاتی نابهجنیه. بهلام بهوه دا نه ده توانم بروم و نه ده شتوانم ليّره ئاسووده بم، خهريكه ده بم به به شهریکی تر. سویندده خوم دوای مانگیک له سهفه ری کامه رانی سهاما ئەر گۆرانەم تىيا دروسىتبوق، لەسەرىكەرە خەرىكە ئەم شارە دەمخنكىنىت و لهسهریکی تریشهوه دهزانم ناتوانم لهم شاره بروّم، ئهوهش تورهیی و

شَيْتييه كم تيا دروستده كات خوم لييده ترسم. بن نمونه خانم دويني وهك ههر مرۆفیکی ئاسایی بهسهر جادهکاندا دهرؤیشتم، له ناکاو ههستمکرد له قەفەزدام، ھەستمكرد قەفەزەكە تەنيا لـە داروديـوار و جـادە دروسـت نەبىروە، بەڭكو لەر خەڭكەش دروستېروە كە لەدەررم دينن و دەچىن، ئەرە تووشی بوغزیکی وه های کردم مهیرسه، وه خت بوو له چایخانهی پهیولهی ئازاد دوای شهش سال بق په که مجار «قاره مانی عوسه ی کافوور» بده مه بهر چەقىق، ئەگەرچى بەقەبىرى مىردووم چەقۆشىم پىي نەببوو. لـە راسىتىدا خانم من ئەمرۆ بۆ يەك شت ھاتووم، بمبوره كە بەردەوام وا فيْلْبازانه نیازی خوم دهشارمهوه و ههوللدهدهم وادهریکهوم که نو شنتکی تر ليّرهم، به لام راستييه كهى من بـق ئـهوه هاتـووم ييّتبليّـم، مـن زوّر بـهرهو خرایه دهگوریم، شتیک له خوینمدا دهجوانیت که بوم ناوهستینریت. به لنى خانم كورتهى حيكايه تهكيه ئهوهيه من بهرهو خرايه دهجم. رهنگه بهریزندان بلین، یه عنی چی تن خوت ده زانیت به رهو خرابه دهچیت و كهجى هينج ناكهيت بن ئهوهى بهرهو خرايه نهجيت. بهلام خانم من وام، له مندالییهوه وام، دهزانم نیشیک خرایه کهچی دهیکهم، ههمیشه به هانه یه ک ده دورزمه وه بن نه وه ی بیکهم. به لام هه مور گوناهه که له ملی مندا نییه، یوسف کهویار که ماموستای راستهقینهی من بوو دهیگووت «مرۆقى خراپ نىيە، شوينى خراپ ھەيە». بەلام لەگەل ئەرەشدا، من هاتورم تیاتاندا بباریمهوه، هاتورم بیتانبلیم له داهاتوردا لهوانهیه زور شتى خراب له من بوهشيتهوه، رهنگه باشهروّن لهسهر من ههوالي مهد ببیستن، زوّر سویاستاندهکهم گهر ههلّهکانی من نهخهنه ملی کامهرانی سهلما ... خرایه کانی من یه یوه ندییان به کامه رانی سهلماوه نییه، من ههر خرابه یه کم هه بنت شه و لنی بنتاگایه ».

کچه که گووتی « مهنگور خان گهرچی من تن باش ناناسم، به لام نامهویت وابژیت وهک شهوه ی له قهفه زدایت، شهوه ی نوینه ری کامه رانی

سهلمایت ههقی ئهوه نادات به من داوای هیچ له ئیوهبکهم، دلنیابه خرابی مروفیک تیکه ل به خرابی یه کیکی تر ناکهم». سهوسه نهیده زانی به و قسانه چرا بی مهنگور هه لده کات زیات رشه رانگیز بیت.

مهنگوپ ههستایه سهر پین و چهند جارنیک نوشتایه و و به و په په پی ریخزه و بچوکی خوی نیشاندا و گووتی «خانم، من ئه وهم ده وینت، من ده مویست ئه و رسته یه له زارتان ببیستم، ئه و قسه یهی تو بو من گهوره یه ... ئومیدم ئه وه یه له ویژدانی خوتدا خرابی من تیکه ل به وینه ی کامه رانی سه لما نه که یت ... ئه وه ته نیا داوای منه، خانم ... هیچ شتیکی ترم ناویت».

تا ماوه یه کی زوّر تینه گهیشتین بو مهنگور پیویستی به وه یه روامه ندی سه وسه ن گرلدانچی له سه ر خراپه کانی خوّی به ده ست بهینییّت، به لام هه موو ده مانزانی مهنگور به بین شه و ره زامه ندییه نه یده توانی زوّر له و کارانه بکات که دواتر کردی، شه و ره زامه ندییه بوشه و زوّر گرنگ بوو، ده بایه سه ردانیّکی تاییه تیشی بو نه نه بداییه سه وسه ن شه و روزه بیشه وه ی بزانیّت چی تاییه تیشی بو نه نجام بداییه سه وسه ن شه و روزه بیشه وه ی بزانیّت چی ده کات چه ند جاریّک دلنیایکرده وه که شه و خرابه ی مروّهه کان له گه لا یه کدا تیکه ل ناکات مهنگوری بابه گه وره کاتیّک کلاوه که ی هه نگرت و له مالی گولدانچی ها ته ده ره وه ی گهلیت کامه ران بوو سه وسه ن له به رده رگاش دوویاره سویّندی بو خوارد که گوناهی شه و ناخاته ملی کامه رانی سه لما، شه وه بی مهنگور به سبوو هه ست به ناسووده ییه کی گه وره بکات به لام سال شه و مهنگور و سه وسه ن گولدانچیان ته واو تیّکدا، به جوّریّک ده بایه به یوه ندی مهنگور و سه وسه ن گولدانچیان ته واو تیّکدا، به جوّریّک ده بایه دونیا سوریّکی گه وره بخوات و شته کان هه موو بگوریّن تا دووباره بتوانن بونیا سوریّکی گه وره بخوات و شته کان هه موو بگوریّن تا دووباره بتوانن بین که و به ناشتی و نارامی دانیشن.

ليدانه كهى قەلەندەر بى مستەفا ھەۋار ھەروا ئاسان رانەبورد. مستەفا له ههر شويننيک دابنيشتايه چيروکي درندهيي ناموونييهکاني دهگيرايهوه، به چهشنیک کور و دانیشتنیک نهما به سهرهاتی نه و شهوه غهمگینهی خوی و قەلەنىدەرى تىما نەگىرىتەوە . ئاموونىيمەكان وايمان ھەسىتكرد كىم سهرهه لدانی شهم گرفته له ههفتهی په کهمهوه، نیشانه په کی خرایه بن ئەوان، بەتاببەت لىدانى مستەفا ھەۋار، فىكرەت گولدانچى زۆر تورە كرد و هەموو شاریش بینیان که به یاکهتیک بسکیته وه چوو بن خهسته خانه بِيِّ لاي. له راستيدا فيكروت گولّدانچي هوموو شتنكي دوكرد بيّ شووي ئاسوودەيى و هێمنى لـه نێوان بـهره جياوازهكاندا بهرقـهرار بێـت، چونكـه نەيدەزانىي گەر شىتەكان لەدەسىت دەربىيىن، دواجيار چارەنوسىي خىۆي و کچه که شی به ره و کوی ده چینت . به لام شته کان روو له هیمنی و به رقه راری نەبوون. ھەفتەپەك دواي سەردانەكەي مەنگورى بابەگەورد، ساقى مەحمود كاسىيتىكى بالوكردەوە كى بىوو بى يىزىسىكى يەكەمىيىن ئاگىرى گەورە. ههموی زانیمان ساقی له گورانییه کانیدا باسی مهنسور ئهسرین دهکات، «عاشقیک له ییناوی خوشهویستیدا جیهان دهگهریت و بالندهی نهفین راودهکات». ئەوەي گرفتەكەي گەورەكىرد ئەوە بىوو كە سىاقى لە ھەمبوو گۆرانىيەكانىدا بە مەجاز يەلامارى عاشقانى درۆزن و چەقۆكىشە درندەكان و چەتىم يارەدارەكان دەدات. گۆرانىيىمكان چ بىم شىيعر و چ بىم ئاواز ئیشی گزرانیبیزیک بوون که بههره یه کی نه وتی نییه، به لام به وه دا زیریه که خه لک ناتوانن به هره یه کی بناسن، گزرانییه کانی ساقی که به سه مبولی سیاسی زمق موتوریه کرابوون، گریگریکی زوریان هه بوو. سه رانی ناموونییه کان پیکه وه گوییان له کاسیته که گرت، په رچه کرداری قه له نده ر ناموون گه لیک هیستری و شیتانه بوو، به لام به هم ی پیشنیاره کانی فه وزی به گهوه که سووریوو له سه ر نه وه ی نابیت ناوی ناموونییه کان له وه زیات ر لکه داریکریت، به کومه ل فه مباریت که ورشاری ناموونییه کان خیری بخوات وه و له هه مبور توله یه که بوریت گووشاری ناموونییه کان و سه رانی خیل له سه ر قه له نده ر به جوریک گهوره بوو ناچاریوو له به رده مهموریاندا په یمانیک بنوسیت و نیمزایب کات که بیگه رانه وه بوسه رانی خیل همه موریاندا په یمانیک بنوسیت و نیمزایب کات که بیگه رانه وه بی سه رانی خیل هیموریاند و هه رچییه کی پوویدات نه و شته کان به پیکه نین و زه رده خه نه و شده کان به پیکه نین

لهبهرهی مهنگورپوه کاسیته که هه ژان و هه لای گهورهی نایه وه گرانییه کان مهنگورپان وه ک جرجیکی بیره حم و ناحه زیکی چلکین وهسفده کرد، بیاویک له پاشه پؤی گورگ و ئاوی زیراب. وهسفه کان وه ها لیده ربوون، که سانیکی زور ئه وه بان به ده رفعت زانی لاقرتی به مهنگور بکه ن و بیده نه به رکلکان، مهنگور هه ستیکرد ده ستیک هه به ده به وی بدات و بیکات به قه ره قیرن ئه وه زور برینداریکرد و توانیا شهرانییه کانی زیاتر تیا جولاند. مهنگور له وانه نه بوو که گوی له ناواز و گررانی ده گرن به ناواز و گررانی ده گرن سه لیقه به کی زوریشی بی مؤسیقا نه بوو. به لام دوای نه وه مهنگور لاقرتی و تانه کانی بیست، دوای نه وه ی ژانی توانجه کان کاریان له ده ماری کرد، بریاریدا گوی له کاسیته که ی ساقی بگریت. مهنگوری بابه گهوره و ده سته به کله مالی «حه سه نزیکه کانی له مالی «حه سه نهرمین» که پیاویکی بچکوله ی بیوه ی بوو، له وانه ی زور حه زیان به کی نه رمه نزیکه کانی در حه زیان به کی و کرمه لی مهنگوری تا نه وکات ساقی

وهک دورمنیکی سهرسهخت سهیرنهکردبوو، تهنیا بهرهیهک به راستی لیدهترسا بهرهی ناموونییهکان بوو، به لام ئه و شهوه ههموو نهوانهی له مالّی حهسهن نهرمین بوون، پیکرا ههستیانکرد مهنگور چهند برینداره و چ گریّک لهدهرونی بهریووه، دوای ئهوهی کهمیّک عارهقی خواردهوه، به ههموو مهستهکانی دوستی گووت «سویّند دهخیّم به قوونی ههرچی فریشتهی ناسمانه که ئهم پیره خهرهفاوه سالانی زووی بیرناچیّتهوه، سهردهمیّک ئه و شیوعی بوو و من نیشم بر پارتی دهکرد... جنیّرهکانی سهردهمیّک ئه و شیوعی بوو و من نیشم بر پارتی دهکرد... جنیّرهکانی وها ناشکران دل ههلاههلادهکهن. تا نیستا کهس ناوها به ناشکرا و له بهرچاوی دونیا لاقرتی به مهنگور نهکردوه، من قوونی خرّم خستوّته ههلاکهتهوه بر ناویکی پاک بر خرّم دروستبکهم. به لام قهسهم به قهبری نهنکم لهگهل کهوتنی خوّری سبهینیّدا، شتیکدهکهم نهمدهویست به قهبری لیّبکهمهوه». دووبارهیبکهمهوه ... شتیّک نهمدهریست جاریّکی تر بیری لیّبکهمهوه». دووبارهیبکهمهوه ... شتیّک نهمدهریست جاریّکی تر بیری لیّبکهمهوه».

دوو پور دوری سه وه به بایاسی نهسته رهه والی چه سد ناخریکی که وره فه ستاین که شده رمالتی ساقی مهجمود و نیشته چنی تیپی هدرزال و سین له گهوره ترین تومارگاکانی شاری سووتاند بوو. ده ستیکی شاره زا ناگره که ی کردب ووه وه، شته کان وه ها ورد و زیره کانه کراب وون، شاره زا ناگره کهی کردب ووه وه، شته کان وه ها ورد و زیره کانه کراب وون، که س پاسته وخر جین په نچه ی مه نگوپی له نیشه که دا نه درزییه وه، به لام هه مو ده مانزانی ده ستی شهوه ده مانزانی له کوتایی شه سته کاندا مه نگوپ له پووداویکی هاوشی وه دا مالتی فریای بابه عه لی سووتاند که به و سه رده مه به یه کینک له کوشکه جوانه کانی شار حیسابده کرا. فریا خوی یه کینک بود له و کوپه قوزانه ی که م جوانی وه کی که و به کوچه و کولانی شاردا تیپه پیوون، به لام فریا نامه ردییه کی وه های کردب و و کاتیک کولانی شاردا تیپه پیوون، به لام فریا نامه ردییه کی وه های کردب و و کاتیک مه نگوپ ماله که ی بر سووتاند ده ستخی شیمان لیکرد و به نیشی هاوپیه کی دلسوزمان زانی که له ساتی سه ختیدا پشتی دوسته کانی به رنادا. نه وکات فریا په یوه ندییه کی له گه ل نه شمیلی ژنی «به هادینی به رنادا. نه وکات فریا په یوه ندییه کی له گه ل نه شمیلی ژنی «به هادینی به وکی» دا هه بوو،

بەھادىن ھاورىيەكى نزىكى مەنگور بور، نەشىمىل ئەسىيەژنىكى كەم وينەبور، به لام وهما سهر به ده رهوه بوق مهرسن، به هادینی بوکی و حهیسه خانی دایکی نهبیت هممور دهمانزانی نهشمیل لهگه ل فریادا دهخه ویت. مه لام فریا بەرەرە نەرەستا، بەلكى بە كاميراكىمى رينەيەكى رورتى نەشىمىلى گرت بق شەرەي لاي ھاوريكانى شانازى بە گورزەكانى خۆسەرە لەگەڭ ئەر ژنە بۆرىنەيەدا بىكات. وينەكە ھىچ گومانىكى ھەڭنەدەگىرت، وينىمى نه شمیل بوو، ژنیکی سپی و بالابه رز به توکه به ریکی ره شی چر و خالیکی گەورە لە ژینر مەمكى چەپپىدا، لەستەر دۆشتەكیکى گەورە يالكەوتىيور. ئەرە يەكەمجاريور لە ميرژورى ئەم شارەدا يەكيك ويندى رووتى ئافرەتيك به ناشکرا بگریّت، تا نهوکات کامیّرا له شاری نیّمه دا بن مهبه ستی له و جوّره به کارنه هینرابوو، راستییه کهی شه و وینه یه سه ره تای زنجیره یه ک وينه و فليمى ئيرؤتيكي بچوك بوو كه دواتر ئەرشىيفى يۆرنۆگرافى لەم شارهدا ئاودانده كه نه وينه كه وينه كه يان بيشاني به هادين دا سهره تا ويستى خوى بكوريد، دواتر ويستى نەشمىل بارچەيارچەبكات، بەلام يورەكانى فریاکه وتن و نه شمیلیان شارده وه و له جلی پیاواندا گزریان و ناردیان بق بهغداد و دواتر که س هیچی دهربارهی نهبیست. به لام فریا باکی نهبور، وهک ههمیشه بینباک لهگهل کورانی رهفیقی سهعاتچیدا دهسورایهوه . گهر مەنگور نەبايە بەھادين دەيكوشت، بەلام مەنگور راى وابوو وينەپەك ئەوم ناهننیت خوینی لهسه ر برزیت و سویندی شهرهفی بق به هادین خوارد که خوى تولهى بو دەكاتەوه، له هاوينى سالى شەست و نودا شەويك له ناكاو مالْى بابەعەلى گرى گرت. كەس زيانى گيانى بېنەگەيشت، بەلام ئاگرەكە بەجۆرىك گەورەببوق دوق رۆژ نەكوژاپدۇق، مالى بابەعەلى نەيانتوانى بیسه امینن که مهنگور ناگره کهی خستویه، ده شیانزانی سووتانی ماله که یان شتیکه له بری کوشتنی کوره که یان، له به رئه و ه کاره ساته که یان به بندهنگی قهبوولکرد. دواتر وینه رووتهکهی نهشمیل وهما رهواجی پهیداکرد، ههندیّک پارهی خهیالیان دهدا بن شهوهی دهستیانبکهویّت. له کرتایی حهفتاکاندا ویّنه که هیّندهی لهبهرگیرایهوه سیحری بهتال بووهوه و پهواجی نهما، که نیّستا سهیری کرّپییهکانی شهو سهردهمه دهکهین به چهشنیّک کالّن، مُروّف به گران دهموچاوی نهشمیلی تیّدا دهناسیّتهوه،

لـهو كاتـهوه دەزانيـن گـهر مەنگـوړ ئيشـيٚكى بـه چهقـق بـق جيبهجـي نەكرىك، بە ئاگىر جىنبەجىنىدەكات. ئەمجارەش ئىشلەكە بە وىنەپلەك بوو کے س زیانی پینه کے وت، ٹاگریکی گهوره بور، کے هیے شتیک نەپكورژاندەوە ... تەواۋى مالەكە بور بە خۆلەمئىشىتكى ورد، ھەتبا شىيش و دەرگا و پەنجەرەكانىش. سىاقى دوو رۆژ لـە ژيْـر ئـازارى گورزەكـەدا قســەي بۆ نەدەكىرا، ئاشىكرابوق وەلامىكى بەوجىقرە تونىد لەبەرەي سىاقىييەۋە ئابىسىتىن، ناگریکی گهورهی لهو چهشنه نابینینهوه، وهلامی ساقی و هاوریکانی توند نهبوو، چهند روزیک دوای ناگره که بهیانییه ک له خهو ههستاین و بینیمان دهستیکی نهینی به شه و هموی چایخانه و دوکان و شوینه گشتییه کانی پرکردوه له سن نیگاری کاریکاتیر. له پهکیکیاندا مهنگوری بابهگهوره و تاقمینک چهقوکیشی لاتی رهنگ وهستاون و ناگر له کهمانیکی گهوره بەردەدەن. لـەوى دىكەيانىدا ئاگرىكى گەورە لـە قوونى مەنگور ھاتۆتە دەرەوە و مالْیکی گهورەی سووتاندوه، بهالام له سینههمیاندا قەلەندەر ئاموون دەبینیىن بە زنجیریكى گەورە ریزیك قەفەز رادەكیشیت، لە ھەر قەفەزىكىشىدا ژنىك لەسەر مىزىك دانىشتوۋە و بارە دەژمىرىت، لە خوارى وینه که شدا نوسراوه «ئاموونییه کان به مجوّره ژن ده کرن».

له پۆژی یه که مه وه سه وسه ن ناگاداری هه موو ورده کارییه کانی شه په که بوو، ناریان جه وده ت که نه وکات نیگاریکی نوینی بن سه وسه ن له سه دیواره کانی کتیبخانه که ده کیشا، پۆژ دوای پۆژ به ده م جگه ره کیشان و چاخوردنه و وینه کیشانه وه پوداوه کانی بن ده گیرایه وه، نه وه ی ناریانی سه رسام کرد نه وه بوو سه وسه ن به ساردی و که مته رخه مییه وه گوینی له

ههموی شتیک دهگرت. ههتا کاتیک ساقی مهجمود به دلی برووه هات، سەرسەن رادەرنەكەرت كە دىمەنى ئەر يىارە بەستەزمانە ھەڑاندىتتى. ساقى مەحمود كە ھات شوشەيەكى بىر لە خۆلەمىشى مالەكەي خۆي هیّنا و له بهردهم فیکرهت گولّدانجیدا داینا و گورتی «نهمه نیشی نهو نامەردەپە، ئىشى ئەو ناكەسبەچە تەرەسەپە، ئىشى مەنگورە ... جەنابى گولّدانچى، لـه هەمـوو خانووەكەم ئـەم خۆلّەمنىشـەم بـۆ ماوەتـەوە». سـاقى بهوردی چیرزکی سووتانی مالهکهی خوی بق گیرانهوه . چیرزکهکه فیکرهت گولدانچی زوّر غهمگینکرد، ساقی و خوشکهکهی تهنیا شهو خانووهبان مهبرو تیادہ ریان، ئیتر دہبایہ بچنہ خانوریہ کی کری، بہلام ساقی بهزمحمه ت توانای به سهر کریندا ده شکا. گورتی «ئیتر لینره به دواوه ده بینت زوّر گۆرانى بلّيّم … زۆر… بـق ئـەوەي بتوانـم بژيـم» . كـه بـه چـاوە شـينه پـيـر و غەمگىنەكانىيبەرە لە مالى گولدانچى جورە دەرى دىمەنىكى رەھا دلتەرىنى هەبور، يروشه دەستيكرده گريان بۆي، بەلام سەوسەن شىتيكى ئەرتىزى پنوه دیار نهبوو. هنند ههیه شوشهی خوّلهمیشهکهی هه لگرت و لهسهری نوسی «خوّله میشی مالی ساقی مهجمود» و به بیده نگ خستییه ناو «دۆلابى يادگارە تالەكان»_موم.

 سالّی ۱۹۸۸ یه کنیک بور له سالّه سه خته کان. له و سالّه دا سه دام حوسه ین بریاریدا تولّه له همو و نه و کوردانه بکاته وه که له جه نگی نیراندا به شداریان نه کبرد. له نیّوان کوتایی زستان و سه ره تای پایین که و سالّه دا ده ولّه ته برله دووسه د هه زار گونده کی کوشت که زوّر به یان دانیشتووی گونده کانی نزیکی شاری نیّمه بوون. نیّمه له ناو شار زوّد هه ستمان به شته کان نه کبرد، له و به حری خوینه دا ژیانی شارنشینی خرّمان تا نه ندازه یه ک ناسووده ده برده سه ر. گهر بهاتبایه و له به هاری سالّی هه شتاوه ه شتدا ریّبواریّک ریّی بکه و تبایه ته شاری نیّمه، ژیانمان به جوّریّک ناسایی و ریّزه کانمان به چه شنیک هیّمن بوون، هه ستی نه ده کبرد ریّگای که و تی و له شاری کدو ته و له شاری کداوه چوارده و هی ویّرانی و خابوور یه ، مه نگوی له وه دا له سه ر هه ق بوو که شاره که ته واو ناگای له خابوور یه د خری نه مابوو.

ئاموونىيىەكان لەو سەردەمەدا وەك زۆريەى خىللەكانى تىر، دلسىزىيى و وەفاى خۆيان بىق دەوللەت تازەكىردەوە، شاندىكى گەورە لەوان چوو بىق بەغىداد و لەوى دوازدە كىلىق ئالتونىي ژنە ئاموونىيەكانىيان پىشىكەش بە سىندوقى ھارىكارىي جەنىگ كىرد. «قەلەندەر ئاموون» لە رىيزى شاندەكەدا بوو، گەر چى قەلەندەر يەكىلىك بوو لەوانەي بە دلل خىقى بە سەربازىكى دىرىنى بەرزانى دەزانى، ئومىدى ئەوە بوو سەردەمىدى بگەرىتەوە و رۆۋە زیرینه کانی خوی وه ک «به ریرسی تزیخانه کانی شورش» زیندوویکاته وه، لهگهال ئەرەشىدا كى لىم بەغىداد گەراپسەرە و لىم كۆپۆنەرەپەكىي گەورەي ئاموونىيەكاندا بەشىدارىكرد، ئەوۋى نەشاردەۋە كە شەقامەكان و كۆشىكەكان و ژنه کانی به غیدا سه رنجیان راکیشاوه، به وشه گهایک که پریوون له سەرسامى باسى ئەر كچە فىلىپىنيانەي كىرد كە بەتەنبورەي كورتەرە لە نُوتَيِّلُه گران و بهرزه کاندا بیره و شهراب و خواردنه وهی قورس پیشکهش به میوانه کان ده کهن، نه و کات نه و فیلیپینیانه تاکه جوّری نافروت بوون، مرؤف له عيراقدا له شوينه گشتييه كاندا به وجوّره جلانه وه بيانبينيت. هه له که وره ی قه له نده ر ناموون شهوه بوو که وینه ی سه ردانه که ی لای يەكنىك لـە وينەگرە دەم ھەراشـەكان شىتەۋە، لەويىدا چەندىن دىمەنى قەلەندەر هەبور لەتەك ياسەرانە تايبەتىيەكانى رەزيىرى نارخىق، شان بە شان لەگەل بەريرسىي فەوجىي ياراسىتنى كۆشىكى كۆمارى، لەگەڭ بەرپۆوەبەرى دىوانىي كۆشىك و سىمگەكەيدا. وينىمكان بەجۆرىنىك لىم جىۆرەكان گەيشىتنە دەسىت مستهفا ههژاری شاعیر و قهینزز جوقلّی که چهقوٚکیشنکی یله یهک و هاورییه کی نزیکی مهنگور بوو. له ماوه ی شهو و روزیکدا وینه کانی قه له نده ر ئاموون به ههموو شاردا بلاوپوونهوه، ههتا دەستىكى نەناسىش ھەندىك لەق ویّنانهی خستبوره زهرفیّکی نامهنوسین و له بهیانییه کی زوودا خستبوویه مالّی گولْدانچىيەۋە ، ئەركات ھەمۇر رامان ھەستكرد ھەلوەشاندنەۋەي ئاگربەستەكەي ييشوو گەلىك نزيك و خەرىك دووبارە شەر دەست يىدەكاتەوە، بەلام وانهبوو، ئاموونىيىەكان تەواوى توانج و بالارەكانيان بەزەردەخەنەپەكى ناسىك و پیکهنینیکی نهرمهوه وهرگرت و وهلامی کهسیان نهدایهوه. بهلام دوای ئەرە نارى قەلەنىدەر ئامىرون زۆر لكەداربىرو، ئامورنىيەكانىش لىە بەرچارى ههموومان وهک خیلیک دهرکهوشن که باکی سیاسی خویان دوراندوه و رۆخنى كوردانەيان داناوە و بوون بە دەسىكەلاي دورمن.

لـ هەمــان ســالدا ســاقى مەحموديـش وەك گۆرانيبێژێــک كەوتــه بــەر

گوشاری بیاوانی ناسایش و چهند جاریک بهریرسی هونهرمهندان له ریکخراوهکانی حیزیدا بانگیکرد، ماوهیهک هیندهیان هینا و برد، هیندهیان ترساند و ههرهشه لیکرد، تا رفزیک ناچاریانکرد له یه کیک له و ناهه نگانه دا به شداربینت که به ریرسانی دهولهت بن بؤنه سیاسییه کان ریکیان دهخست. گۆرانىيەكانى ساقى گۆرانىيە فۆلكلۆرىيە كۆنەكان بوون، شىتېكى تېدانەبوو ستایشی سهرؤک و سویا و حیازب باکات، به لام تهنیا به شداریکردن لهو ئاھەنگانىدا بەسىبور بىق ئەرەي مىرۆف وەك خائيىن سىەيرىكرېت. ھەمبور دەمانزانى سىاقى لىە رىسر بارى ھەرەشىەدا چىور بىق ئىەر ئاھەنگە، بەلام هەندىك هەرگيىز له ساقىيان نەبوورى و ساقى خۆشى له خۆى نەبوورى... دوای ئەو ئاھەنگە ساقى تورشى شەرمىكى وەھا بور، ئىتىر نەيتوانى تا مردن گزرانی بلیّت، ههرچییه کی کرد و ههر دهرمانیکی خوارد و ههر چارەيەكى ۋەرگىرت سىۋودېكيان ئەببۇۋ، راسىتەۋخۇ دواى دابەزىنىي لىم سىمر سهجنهی ناههنگهکه قورگی بهجورنیک نوسیا جارنکی تر گهرووی نهکرایهوه و دەنگى نەچىورەرە جېكاي خىزى، دواي ئەرەش مارەيەكى دريىر سىاقى خزایه کونجی مال و دهگمهن دهردهکهوت، له ژبانی گشتی باشهکشهیکرد و خەربىك بىور لىه بىس ھەمبوران بچىت وره.

مەنگوپ لە ھەموو شوپننىكدا بە دەنگى بەرز دوو نەيارەكەى خىزى بە خائىن ناودەنا، وەك دوو كەس كە كوردفرۆشىن و لەدەولەتەوە نزيكن، بەلام دواتىر راستىيەكان دەريانخست مەنگوپىش بەجۆرنىك لە جۆرەكان لە ھەندىك شىتەوە ئالاوە. ئەوكات مەنگوپ زۆربەي كاتەكانى لە سوراندنەوەيەكى بەتالدا لە چايخانەكان و بارەكان و ئۆرزەمىنى ئوتىلەكاندا دەبردەسەر، كەسمان نەماندەزانى بەچى دەڑى، ھەر كەس ئەو پرسىيارەي لىبكردايە دەيگووت دەشىن بىلورىكى كەم مەسىرەف و كەم خىزرم، بەو پارە كەمە دەرىم كەخرىمىدىن بادۇرىكى كەم مەسىرەف و كەم خىزرم، بەو پارە كەمە دەرىم كەخرىمىدىن بادەرىمان بادەرىمان بىن

هەندىكى كەس دانىيابوون مەنگور لەو دەمەدا لە قاچاغچىتى مەشرويەوە بىل ئىران ئالاوە، ئەو بازرگانىيە پارەيەكى زۆرى دەردەكىرد و راستەوخىش لە ئىران ئالاوە، ئەو بازرگانىيە پارەيەكى زۆرى دەردەكىرد و راستەوخىش لە ئىر چاوەدىىرى دەزگاى ھەوالگىرى گشتىيدا بەرپورەدەچوو. ھەندىكى لەوانەى ئەو گومانەيان لاى مەنگور دىركانىد، نەرەتكىدىنەرەيەكى پوون و نە پىشىت راستكىدىنەرەيەكى ئاشكىرايان لىبىست. لەوەش بىرازىت دەنگۆيەكى گەورە ھەبدىكى ئاشكىرايان لىبىست. لەوەش بىرازىت دەنگۆيەكى گەورە ھەبور كە ھەندىك لەوانەى لە دەورى مەنگورى لە پىشىت بىرىنى ھەندىك دوكان و كۆگاى زەرەنگەر و قاسەى مالانەوەن... پۆلىس ماوەيەك قەپىۆز جوقلى و لىچ قۆقىز و سامانى كىسىرا و ھوشەجوريان بەتۆمەتى دىرىكىدىن گىرت، كە ھەر چواريان لە پىيارە نىزىكەكانى مەنگورپوون، پىنىچ رۆژ ھەر چواريان لە ئىر فەلاقەيەكى قورسدا بوون، بەلام كەسيان دانيان بە ھىچ چواريان لە ئىر ئەلاقەيەكى قورسدا بوون، بەلام كەسيان دانيان بە ھىچ بىرادەن ئەنا و دواى سىي ھەفتە زىنىدان گەرانەوە بى ناومان، بەلام زۆر كەس باۋەرى تەۋرىيان ھەبور كە مەنگور دەسىتىكى لەر دىرىيە گەورانەدا ھەبە باۋەرىي. تەۋرىيان ھەبور كە مەنگور دەسىتىكى لەر دىرىيە گەورانەدا ھەبە كە دەكرىيىن.

ههمبور له و گۆرانه گهورهیهی مهنگبور زوّر دهترسیاین و له هوّکهشی تینهدهگهیشتین، شهوه یهکهمجاریبور ببیستین مهنگبور له کاری دزییهوه تنوهدهگلنیت.

تا گەیشتینه کۆتایی سائی سیپههم، سین گەریدهکه چهند جاریک له چهند ههریمیکی جیاوازی دونیاوه وینهیان بیق سهوسهن نارد، گهرچی باروبوخی سیاسی ولات زور دژوار بوو، گهرچی دهولهت ههموو شهر کوردانهی گرتهوه بهسهریاز که له کاتی جهنگی ئیراندا له سوپا ههلهاتبوون و وهک سزا ناردنی بی بیابانه گهرمهکانی باشوور، لهگهل نهوهشدا زوریهمان دوور و نزیک چارهنوسی شهو سین ریبوارهمان له بیرنهچووهوه که زهویان به بوای نومیدیکدا تهیدهکرد. تا روزهکان سهختتر بوونایه، تا رهفتاری دهولهت لهگهل خهلکدا بهدتر بووایه، ستایشی سهوسهن فیکرهت و سهیرکردنی وهک رژیکی له خوبورده و دووربین زورتر دهبوو. نهوانهی له بههاری سائی

ههشتاو حهوتدا قسهیان بهسهوسهن دهگووت و به سوزانییه کی بیپه حم وه سفیانده کرد، نوو سال دوای شهوه که بهچاوی خویان بینیان گهریده کان له چ دهور و زهمانیکی ناخوش پزگاریان بووه و چ خوشبه ختن که شه سهرده مه تاریکه یان نهبینیوه، ههموو سه رزه نشتی خویان و ستایشی سهوسه نیان کرد. له ماوه ی دوو سالدا وینه ی سهوسه ن له وینه ی کچیکی بیپه حمه وه وه رگه پا له ماوه ی دوو به وینه ی فریشته یه ک که ته نیا چاکه ی عاشقه کانی خوی دهویت. هم ر شهوکات هه ندیک شاره نووی خویان به ناشکرا پاگهیاند که ده یانه ویت سه ردانی سهوسه ن بکه ن و پوو به پوو ستایشی دانایی و له خوبوردوویی سهردانی سهوسه ن به به به به مهر هویه ک بیت ههمو شه داوایانه ی په تکه ن، به لام سهوسه ن له به رهم هویه ک بیت ههمو شه داوایانه ی په تکرده وه و گووتی « شتیکی نائاسایی له وه دا نییه، مروف هه ولبدات که سانیک له دوزه خ رزگاریکات».

له کاتنکدا زوریه مان له سه ریازگه و شوینه کانی مهشقی سوپادا گیروده بووبووین و ده وله بنق جه نگیکی گهوره ناماده یده کردین، سی داواکاره که به سین ناراسته ی جیا به جیهاندا له سه فه ردا بوون.

کامهرانی سهلما به ره و هیند و له ویّوه به ره و باشووری ناسیا ده روّیشت، خالید ناموون به ناراسته خرّرناوا رووه و باکووری نه فریقا و له ویّوه به همموو روّخی ده ریادا تا باشووری نه و کیشوه ره به رین و سیحراویه به ریّوه بوو مه نسور نه سرینیش له تورکیاوه رووه و خرّرهه لاتی نه وروپا ریّگای ته یده کرد. نه وه ی سه رنجی سه و سهنی راکیشا نه وه بوو هه رسی داواکاره که ی له ویّنه کاندا سی ریشی دریّریان ههیه، مه نسور نه سرین و خالید ناموون له روّد به ویّنه کاندا کاسکیّتیکیان له سه ردایه تا نیوه ناوچاوانی داپوشیوون، به لام کامه رانی سهلما سه رمای روّد و گه ران به چیا سه خته کانی ناسیادا بیستی سووتاندووه ، کامه ران له هه ردوو عاشقه که ی دی و نتر و بیّکه ستر پیستی سووتاندووه ، کامه ران له هه ردوو عاشقه که ی دی و نتر و بیّکه ستر ده نویّنیّت، له هه ندی و یّنه دا جلی پاکستانی و نه فغانی له به ردایه، به لام خالید ناموون به هیله گی گه ریده نه وروپی و روّن نامه نوسه جیهانگه ره کانه وه خالید ناموون به هیله گی گه ریده نه وروپی و روّن ناموون به هیله گی گه ریده نه وروپی و روّن ناموون به هیله گی گه ریده نه وروپی و روّن نامون به هیله گی گه روده نه وروپی و روّن ناموون به هیله گی گه ریده نه وروپی و روّن ناموون به هیله گی گه ریده نه وروپی و روّن ناموون به هیله گی گه روده که وروپی و روّن ناموون به هیله گی گه روده ناموروپی و روّن ناموون به هیله گی گه روده که نه وروپی و روّن ناموون به هیله گی که روده به سه در و و روّن ناموون به هیله گی که دروی و که نه ناموی و که نامود و که نامود و که هاید که دروپی و که نامود و که نامود و که دروپی و که دروپی و که که که که دروپی و که دروپی و

دهبینریّت، مهنسور ئهسرینیش له سسی ویّنه دا تهپله یه کی فهرووی له سه ردایه که سهروّکه کوّموّنیسته کان له سه ریانده کرد. له ماوه ی نه و سسی ساله دا کامه ران دوازده ویّنه و مهنسور بیستویه ک ویّنه و خالید ئاموون پتر له په نجا ویّنه ی ناردبوو. که میّک له ویّنه کان له پیّگای پوّستی ده ولّه تییه وه نیّردرابوون، نه وانی دی پیّکرا به نه دریّسی جیاجیای نیّران و به کوّمه کی قاچاغچییه کان گهیشتنه ده ستمان. ده بیّت بلیّم گهرچی نیّمه شاریّک بووین له عیراقدا، به لام نیّران تاکه ولاتیکی دونیایه که ههمیشه و به دریّرایی میّروو په یوه ندیمان پیّوه ی ههبووه . ههندیّک له ویّنه کان بوّ ماوه ی دریّر له پوّستی نیّراندا مابوونه وه ، دواتریش چهنده ها ده ستیان کردبوو، چهنده ها قاچاغچی به چهنده ها شاردا هیّنابوویان، کاتیّکیش گهیشتنه ده ستی نیّمه ، نوّربه یان چرج و کوّن و شکاوه بوون ویّنه کان له ناو شاریشدا ده یه ها ده ستیان ده کرد و به سه ر چهندین خیّزاندا ده گهیشتنه ده کویشتنه ده ستی نیّده ده ستیان ده کرد و به سه ر چهندین خیّزاندا ده گهیشتنه ده بیّدی که دوا ویّستگه دا به بایه خیّکی بیّویّنه و ههدّده گهران.

زۆربەی شەوان كاتنىک ھەموان دەخەوتىن، سەوسەن ئەلبومەكەی دەردەھنىنا و بە نهنىنى سەيرى كورەكانى دەكىرد. سەيركردنى شەوانەی ئەلبومى سىخ داخوازەكەی شىرىنترىن نهنىنى ژيانى بوو، وەك چىزن لەمدالىدا چاوى لىكدەنا و دەچووە ناو وينەكانەوە، ئىستاش دەستى دەخستە سەر وينەكە و چاوى لىكدەنا و دەچووە ناو ئەو دونىيا دوورانەوە، دلانيابوو ئەوانىش لەو ساتانەدا ھەست بە نزىكى ئەو دەكەن، ھەست بەۋە دەكەن كە سەوسەن شەوان دەيانبىنىت، مەنسور ئەسىرىن پىدەچوو لە دووانەكەی دى زياتىر لەزەت لە بىنىنى جىھان بېينىت، لە ھەمووان سادەتى دەينواند، ئەو رىشە تەنكەشى روخسارى گەرىدەيەكى بەختەۋەرى پىيەخشىيبوو. بەلام كامەرانى سەلما لە كەسىپىك دەچوو نەزانىت چى دەكات، سەوسەن لە ھەموو ورىنەكانى ئەودا ئەۋەى دەخوىدىدەۋە كە ئەم كورە زۆر خەيالى لاى

گەرانەرەپ، گومانى ئەرەي لىدەكرىت، بەر لە كۆتاپى سەفەرەكەي بىحرىت و بگەرىختەۋە . ئى ھەمبوۋان سىۋۇرتى و سىاردتى و بەئىرادەتىر خالىد ئامبۇۋن دیاریوو که وینه کانی له بیابان و جهنگه له کانی ئه فریقادا ورده کار و قهشهنگ بوون، خالید وهک ههمیشه له وینه کاندا بینه ده کهنی، سه وسه نه وهی به دل بوو که وینه کانی خالید خهنداوی نین، رقی له و خهنده ساخته یه بوو که ههمووان لهبهردهم کامیراکاندا دهیخهنه سهر لیویان، ژیانی دوورودریدی لهگه ل فه رهه نگ و ئه نسكال پيديا كاندا ئه و چاوه روانييه ى تيا خولقاند بوو وينه کان راستی بن بگوازنه وه، به لام خهنده ی به رکامیراکان هه میشه بن شاردنه وهی دهموچاوی راسته قینه و ژبانی راسته قینه ی مرزقه کانه، ئهوهش سهوسهنی تورهده کرد. خالید له وینه کاندا و شک و بیره حم دهرده که وت، نیگایه کی زور تیاری هه بوو که ته واو بنجه وانه ی نیگا نه رمه کانی مهنسور و سەيركردنه بۆھىمىيەكانى كامەرانەوم بوو. ئەومى لە باكوورى ئەفرىقاوم دەسىتى بەسلەفەرە راسىتەقىنەكەي كىردوە مايلەي ستالشىي سەوسلەن سوور به پاپور له به پروته وه به رهو ته نجه رؤیشتبوو. دیاره نه فریقا کیشوه ری بالنده كيوييه كانه، سهوسهن دهيزاني هه لبزاردني ئه فريقا خيراييه كوريش دەستىيەك بە خالىد دەبەخشىنىت كە ئەرانى دى دواتىر ئاسان نايگەنى، مرؤڤ له ئەفرىقا دەتواننىت ئاسانتر بالنىدەكان راوپكات، راوكەرى ھەرزانتىر و جهنگه لناسی لیزانی ئاسانتر دهستده کهویت، به ئاسانی ده توانیت فیزهی ساخته بكريّت و لهنيّوان ولاتهكاندا هاتوجوّيكات، له شوينهكاني تري بونياش باشتر دهتوانيت جيكايه كبق هه لكرتن و باراستني بالندهكان بەكىرى بگرتىت.

وینهکان بن سه وسه ن گهلیک به نسرخ بسوون، به شهوقیکی زوره وه چاوه پوانیده کردن، به پوژهه هرچییه کی بکردبایه خهیالی لای زهنگی دهرگاکه بوو، گهرچی نهیده هیشت هیچ شتیکی پیوه دیاربیت، به لام هاتنی نوینه ره کان و سهردانه له ناکاو و بیواده کانیان دلی خوشده کرد.

قەلەندەر ئاموون يتىر لە نوپنەرەكانى دى ريكاي دەكەرتە مالى گولدانچى، له په که م سه رنجدا پیاویکی بیده نگ و که مدوق و شه رمن ده رده که وت، که مجار قسمى بكردبايه، به شمرميكهوه وينهكاني لهسمر ميني ژووري ميوانهكه دادهنا و چاپهکی لهگهڵ گوڵدانچيدا دهخواردهوه و کهمێک لهسهر سياسهت و ناوهه وا و گرانی قسه یانده کرد و مواتر به هیمنی و بیده نگی وه ک چون هاتووه دەرۆپشت، سەوسەن ھەمىشە دەپپرسى: بۆ كەسىپكى واشەرمن ناوپانگېكىي وهما خرایی ههیه؟ . نهو شتیکی خرایی لهقهلهنده ردا نهده بینی . جاریکیان قەلەندەر لەگەل گوڭدانچى باوكىدا لەقسەرە ئالا و زۆر كراپەرە، باسى ئەر رۆڑانەي بۆكىردن كە وەك بەرپرسىي تۆپخانەكانى شىۆرش كارىدەكىرد، باسىي که می خوراک و خرایی گولله تؤیه کان و بوردومانی به رده وامی فروکه کانی دوژمنی بر کردن، سه وسه ن نه وجاره ی به هه ل زانی و لیپیرسی، ناخق له جەنگەكانىدا مەيتىي كورراوانى زۆر بينيوه، قەلەنىدەر ئاموون گووتىي «خانىم زۆر زۆر... زۆر زۆر». سەوسىەن يرسىى: دەمەويت يەك شىت بزانم، يەك شىت، جياوازي نٽوان بۆنى مردووهکان لهگهڵ ئٽمهدا که هٽشتا دهڙين، جييه؟. پرسپارهکهی بن قەلەندەر ئاموون سەيربوو، بن بيركردنهوه سەيريكى جاوي کرد، نیگاکانی وهک نیگاکانی خالید ناموون سارد و تیژ بوون و گووتی« خانم، ئەرە شىتىكە مىرۇف دەبىت خىزى تاقىبكاتەرە ... ھەمىرو كەسىپك دەنئت خۆي بەتەنھا تاقىنكاتەرە».

به لام سه وسه ن چۆن دەيتوانى ئەزمونى وەھا بىزى ... چۆن دەيتوانى بۆنى مىردورەكان تاقىبكاتەرە ؟.

له سالّی ۱۹۸۸ دا جهنگی عیّراق و ئیّران تهواوبوو، چیتر تهاهفزیـیّن ویّنهی مردووهکانی نیشان نهدهدا، نهمانی ویّنهی سهربازه مردووهکان له ریانی سهوسهندا گرّرانیّکی گهورهبوو، ههشت سالّ بوو ههموو شهویّک بیّوچان سهیری ویّنهی سهربازه سووتاو و پارچهپارچهکانی کردبوو... ونبوونی له ناکاوی شهو ویّنانه لای سهوسهن گررانیّک بوو نهیدهتوانی

ئاسان له گهنیدا برخی، ئه و مردووانه به شیکی گرنگی دونیای ئه و بوون، پینوابوو نهبینینی ئه و مردووانه وهک ونبوونی دهموچاوی راسته قینهی ژیانی ئهم ولاته وایه. به لام شتیک له دلیدا پیده گووت «دلنیابه مردووه کان ده گرینه وه در دلنیابه».

سے ردانه کانی مهنگوری بابه گهوره لے ههمووان زیات ردلی سهوسهنی خۆشىدەكرد، مەنگور بە شىنوازى قسەكردن و دەسىت جولاندنى سەوسەنى دەھينايە پيكەنيىن. ھەمىشە وادەردەكەوت وەك ئەوەي مەنگور زياتىر لەوانى دى ھەوالْــى نوينەرەكــەى خــۆى بزانيــت، ئاگادارىيەكــى وردى لــەو ريــگا و پلانانه ههبوو که کامه ران ههیه تی، کامه ران به ریگایه کی درید له نیرانه وه بـ ق پاکسـتان و لهويّـوه بـه دهريـادا رووهو هينـد پهريبـوههه. لـه شـاريّكي هیندوستاندا که ناوی ناورنگناباد بوو شویننیکی گرتبوو، کردبووی به قەفەزگايەكى گەورە و چەند كەسىپكى شارەزاشى بۆ سەرپەرشىتى بالندەكان دانابوو. بهقسهی مهنگور گهشته کهی کامه ران به هیندوستاندا گهایک سەركەوتووبووە، لـ ھەمـوو ھەريم و جەنگەڵ و رۆخـى دەرياپەك بالنـدەى گرتبوو، له ههر جنگایه که بایه بالنده گیراوه کانی لهقه فه زی تایبه تیدا و به يۆستى تايبەتى دەنارد بۆ بنكەي سەرەكى كۆكردنەوەي بالندەكان لە «ئاورنگئاباد»، به قسهی ئهو کامهران لهو ماوهیهدا فیدری زمانی تووتییه بهنگالییهکان بووه، له ههندیک دارستانی چردا به فیکهو ناماژهی تایبهتی توانیویتی خلوی له هه مو مهله رام نه کراو و کیوییه کان نزیک کاته وه . ئەرەي كامەران دەپتوانى گەشتەكەي بە خىراپيەكى گونجاو بېرىت، مايەي ستایشی فیکرهت گولدانچیش بوو، که لهسهر نهخشهکهی گیرفانی مهنگور هێڵؠ سەفەرەكەي كامەرانى بە رۆشنى دەبىنى. «كورەكە گەرالێكى عەيارە بیست و چواره، قوونی خوی باش دهجولینیت، مهنگور به شانازییهوه وايده كووت.

له گـه ل ئـه و خوش بيه كـورت و كهمانـه دا كـه هاتنــي وينــه كان لــه دلــي

سه وسه ندا دروستیانده کرد، به رده وام ته ندروستی به ره و خراپی ده پر پیشت. ئیستا دو و مانگ جاریک ده بایه ئاریان جه و ده توینه ی سه ردیواره که ی بخ بگر پیت. به وسه ن هه میشه ده گه پا و له گرفاره کونه کان و له کتیبه سروشتی و میژووییه کاندا سیحراویترین وینه ی هه لده برارد بن نه وه ی ئاریان بخری نیگاریکات و هک پر وزانی مندالی به رامبه روینه کان ده وه ستا و ده یتوانی به یت ناویان، هیچ که س به وه ی نه ده زانی که نه و هیند سانا ده چیته ناو وینه کان، به لام خوی وه که همیشه مه راقی گه و ره ی نه وه بو له دونیای وینه کاندا بر نی هیچی نه ده کرد و گویی له هیچ ده نگیک نه به و و

له کوتایی سائی ۱۹۸۹ دا له زهماوهندیکی خیرا و گهورهدا پروشه شروی به دکتور پهفعهت پهمزی کرد. نهوه دووههمین زهماوهندی گهورهی ژیانی پروشه بوو، که نهوکات دهیویست به ههر نرخیک بووه له بیدهنگی مالی گولدانچی رابکات.

شروکردنی بروشه ههندیک شتی له زیانی سهوسهن و فیکرهت گولدانچیدا گۆرى، ئىدى دەباپە خۆيان غەمى ھەمىي شىتېك بخۆن، بەلام سەرسەن ئەركات لىە كاروپارى مالىدا دەستەرەسىتانىكى تىەرار و كەم سەلىقەيەكى بيوينه بور، به ئەستەم دەپتوانى بەرچاپيەكى بچوك ئامادەبكات. خەندە گولدانچی دوبایه هوفتانه بهاتبایه، یان کیزیکی بناردبایه تا مالی فیکرهتی برای له ههرهس و ناریکییهکی گهوره بیاریزیّت. لهگهل دهست ينكردنى جەنگى كويتىدا، فيكرەت گولدانچى تووشى يەكەم گرفتى دارايى گهورهی ژیانی بوو، نهودهم نرخی باره ههرهسیهینا و چیتر موجهی خانەنشىنى بەشى ئەرەي نەدەكىرد وەك جاران دەستېلار بىرى. لـە كۆتابى سالّى نەرەدا بىق يەكەمجار، فىكىرەت گولدانچىمان بىنى مامەلەي فرۆشتنى هەندىك كتىبى لەگەل يەكىك لە كتىيغرۇشەكانى سەرجادەدا دەكىرد. ئەرە يەكەمجارىلور فىكىرەت دەسىتبەرىت و لەكتىبخانەكمەي خىزى شىتتك بفرؤشيند. هه لبهت فرؤشتني كتيبه كان سهرسامي نه كردين، له و وورزه دا خەلكانىكى زۇر كە سالەھاى سال موچەكەيان ژيانىكى بەحورمەتى بىق دابینکردبوون، تووشی دهستکورتی و نهبوونی هاتبوون و بینینی ئهو به خرشحالییهکی زورهوه کتیبهکانی فرزشت، وهک یهکیک رقیکی قوول و ناوهکی و گهورهی بهرامیهر کتیب له ناودا دروست بووبیت. ههموو

مەسىتمانكرد فىكىرەت نەخۆشى كچەكەي دەگۆرىتەرە بىق ونبرونى لە ناو کتنب و فهرههنگ و نه تله سه کاندا، به لامانه وه سه بربوی که بیستمان پارانه وه کانی سه وسیه ن سیوودیکی نه وتی نه بیووه و نه پتوانی، باوکی، لهوه پهشیمانبکاتهوه دهست بن کتیبهکان بهریّت. دیاره دهستکورتی و نەبورنىي سارە بەھانەي گەورەي گوڭدانچى بورن، راستەرخى شىتېكى بە کچه که نه گورت ئه و هه سته ی تیا ببزوینیت، ده ریبخات باوکی سال دوای سالٌ و روداو دوای روداو رقیکی قوولی بهرامبهر کتیب تیدا سهوزیووه . ئەر رۆژە كە گولدانچى كتىبەكانى فرۇشىت، شەرەكەي سەوسەن تا به یانی به نهینی له جیگا خهوه که پدا گریا، به که مجاربوی له زیانیدا به و چهشنه بگری و سوزی وهما توند و راچهنینی ویژدانی وهما گهوره بری. به لام وهک مهست به دوخی سه ختی باوکی بکات، بق شهوهی نازاره کانی گولدانچى گەررەتىر ئەكات، ئەيھىنشىت فىكىرەت بەر گريانە قورللەي بزانىت. بهیانی روزی دوایی ههستا و بق یهکهمجار بهرلهوهی گولدانچی له خهو هەسىتىت سىفرەي بەيانى رازانىدەۋە، بەلام بە ئەندازەيلەك رەنگ يەرپوق و لاوازیـوو، باوکـی چهنـد جاریّـک لهسـهر نانضواردن ههسـتا بـق ئـهوهی گەرمى بگريت و فشارى خوينى بييويت. سەوسەن لەوجۇرە مەخلوقانە بور که کاریگهرییه رؤحییهکان زؤر خیرا له لهشی و له تهندروستیدا دەردەكەوتىن. لەق دەمبەدا زۆر كەم سەۋسىەنمان لە بازار و شىمقامەكاندا دەبىنى، دواى شىروكردنى پروشە، گەشىتى دەسىتەكچانى گولدانچى كىه جاران ناو به ناو سوریّکی هاویه شیان به بازاردا دهکرد، بهرهو کزی رۆپىشىت. ئەودەمە بەھىزى گەمارۆي سەر ولاتەوە بازار جولەيەكى ئەوتىزى تيدانهمابوو، زوريهى كۆگاكانى شار داخرابوون، خاوەنەكانيان زوربهيان له کویّت و سنوورهکانی دهورویهریدا سهربازیوون. تاکه خوشییهکی مالی فیکرهت گولدانچی سهردانی بهردهوامی بووک و زاوا نویکه بوو. پروشه

گرلدانچی و شهوی ههینی دهگه پانهوه، دکتور پیاویکی پووخوشبوو که بهبایه خیکی بیوینه و سهیری ژیانی نه خوشه کانی خوی ده کرد، پربوو له چیروکی سالانی موقیمی و ئیشکردنی دوور و دریخ له گونده دووره کان و خهسته خانه بچوکه کانی شاردا، له گهل پروشه دا ژن و میردیکی گهلیک به خته وه ر دیاربوون، فیکره ت گهلیک به ژیانی تازه و ئاسووده ی کچه که ی به خته وه ر دیاربوون، فیکره ت گهلیک به ژیانی تازه و ئاسووده ی کچه که ی به خته وه ربوو. گهر پیویستی بکردبایه دکتور په فعه ته هه فته ی دووجار ده هات بی پشکنینی سه وسه ن، به لام دکتور دلنیابوو کچه که نه خوشی سه ختی نییه و تاکه شتیک به پاستی پیویستی پییه تی گریینی شوین و شیوه ی ژیانیتی، سه وسه ن له ناخی دله وه پیکه نینی به دکتور ره فعه ت ده هات، هه ستیده کرد کیشه یه کی له گه ل ژیانی تایبه تی خویدا نییه، ژیانی خوی ناجور و خراپ نه بوو، به لام ناسوکان و ئاره زووه کانی له وه گه و ره و زیاد له جیهانیک هه بوو، ثه وه کیشه ی هه ره گه و ره ی بوو.

له و ماوهیه دا نوینه ره کانیش به ده گمه ن ده چوون بر مالی گولدانچی، به لام نیمه ههمیشه شهیدای هه واللی تازه بوویی، هه تا له پوژه زوّر ناخوشه کانیشدا وازمان له سرّراغی ده نگوباسی سه وسه ن نه هینا، چونکه له و وه رزه شدا شینکی نه و تویّمان نه بو و باسیبکه ین، گه ره هه ندی جار سه وسه نمان به پیکه و نویّمان نه بو باسیبکه ین، گه ره مهندی جار سه وسه نمان به پیکه و تا له ده ره وه بدیبایه، بر نیمه ده بووه بابه تی قسه کردنیّکی زوّر، تاکه شینیک له و ماوهیه دا سه رنجی پاکیشاین ده رکه و تنه و بینواده کانی بوو له بازاردا، پیشیتر زوّر که م به ته نه ده مانیی و هه فته غه مگینه کانی پیش جه نگی گه وره دا پیاسه ته نهاکانی پوو له زیاد بوون بوون. کاته کانی هاتنه ده ره وه ی گهلیک ناریّک و بینه رنامه بوون، هه ر جاره ی له سه عاتیّکدا ده رده که وت که به کاتی ده رچوونی پیشوی نه ده چوو، زوّر به وردی و لاوازی هه نگاوی هه لاه هینا، ده رچوونی پیشوی نه ده چوو، زوّر به وردی و لاوازی هه نگاوی هه لاه هینا، زوّر به ی کات ته نووره یه کی سپی و پالتویه کی په شی دریّری له به رداب و و که

به قایشیکی پان له کهمهره وه توند ده به هست، گهر باران بایه چهتریّکی نیلوهٔ هری کونی هه لده دا، گهر خوش بایه ده ستی ده خسته گیرفانی پالتوکه به وه و به هیمنی بینه وهی سهیری که سمان بکات ده پویشت. به گشتی له هیچ شویّنیّکدا نه ده وه هستا، هه ندی پوّژ گهر بهاتبایه و فیکره ت گولّدانچی خوّی پوّژنامه کانی نه و هه فته یه ی وه رنه گرتبایه، سه وسه ن له کتیّبفروشی «شار» لایده دا و پوژنامه کانی باوکی وه رده گرت، لای نه و کتیّبفروشانه شکه له سه ر جاده کتیّب ده فروّش ن که میّک ده وه ستا و سهیریّکی خیّرای ناونیشانه کانی ده کرد، بینه وهی ده ست له هیچ کتیّبیّک بدات، دواتر به هه مان پیّکا و به هه مان پیتمی خاو و لاواز ده گه پایه و مالیّن. به ده گمه ن شتیّکی ده کری و به پیّکه وت ده ستی ده برد بی شتیّک، مالیّن. به ده گمه ن شتیّکی ده کری و به پیّکه وت ده ستی ده برد بی شتیّک، به لام سه رنجماندا به رله وه ی هه ر شتیّک بکریّت، سه ره تا ده ی خوّی و بو نینیده کات.

لهسهرهتای سالّی نهوهدویهکدا کومهلّیک وینه مهنسور نهسرین بهجوّریکی چاوه پوان نهکراو گهیشتنه شار، وینهکان له سنووری تورکیاوه، له پیّگای یهکیّک له گهریلاکانی پارتی کریّکارانی کوردستانه وه درابووه دهست شوّفیّریکی خهلّکی خوّشناوه تی و لهویشهوه گهیشته دهست ساقی مهجمود که شهودهم سهختترین پوّژهکانی ژیانی خوّی ده رایا و ساقی دوای ونبوونیّکی دوور و دریّرٔ پوّژیک وینهکانی برد بوّ مالّی فیکرهت گولدانچی سهوسهن سهرنجیدا ساقی له و چهند مانگهی دواییدا له جاران گهلیّک پیرتر و ماندووتر دهنویّنیّت.

دەردەكەوم، خەزدەكەم گەر ئۆرسىت ئەكات و شىتېكى گرنىگ ئەبىيت، ئارامى ئىدە و ژيانى ئاسىوردەتان نەشىنويىم. ئىدەش دەزانىن كە لە به هاری رابوردووه وه مهنسور دهنگی نییه، بهر لهم ویّنانه، دوا نامهی ئەر بەدەسىتم گەيشىتېيت دەگەرىتەرە بىق نارەراسىتى ئايبارى رابوردور. گەر ئهم وینه و نامانه نهبوونایه وهخت بوو دلم لهو بیدهنگییه دهکهوته مەراقسەرە، بەلام با ئىسىتا دلنيابىن، يىدەجىن لسو كاتسەرە تا ئىسىتا سەفەرەكەي گۆرانى زۆرى بەسەردا ھاتبيت، راستى بليم، من لەسەرەتاوە لهگه ل ئهوه دا نهبووم ئه و له ئهوروپاوه دهست به گهشته که ی بکات، دیاره روخانی کرمزنیستهکان، سهفهرهکهی مهنسوری شبتیک ناسانتر و خیرات کرد. خوت دوزانیت له سهردومی باشاگهردانی و ناریکیدا، ريبوارهكان ئاسانتر دهتوانن سنوور ببرن و ئهمديوه و ديو بكهن، بهلام لهگهل ئەوەشدا بە گشىتى ولات، ئەوروپايپەكان لە مەسەلەي راوشكار و گرتنی بالنده دا یاسای سهختیان ههیه ... دیاره من شته کهم بیستووه، چەنىدە راسىتە نازانىم... ئا بەلىي، بەلام وادەزانىم وەھايىە و ياسىاي سـهختيان ههيه ... بۆيـه مـن لهسـهرهتاوه درى ئهوهبـووم لـه ئهورويـاوه دەست ينبكات. دواي سالى يەكەم مەنسور بەرەو سەرەوە رۆيشت، بەرەو ولاتە زۆر ساردەكانى باكوور، ھەستدەكەم مەنسور ييويسىتى بەوە ههبوره له ناو ئه سهرما و بهسته لهک و گؤشهگیرییه قرولهدا تهواو بيار له هملوي شتيك بكاتهوه . گهار وإنهينات، من تهفسلارتكي تهواوم لا نييه، بق ماوهيه كي هيند درين له و ههريمه ساردانه مايهوه . بهيني دوا هــهواڵ مەنســور لــه نەروپــرُەوە بــه كەشــتىيەك روۋەو ئەمرپــكا رۆيشــتوۋە، راستەرخۆ بەرەر يەكۆپك لە بەندەرەكانى مەكسىك، ئەرەم يۆچاكە... ئەرەم زۆر بىنچاكە كە كاتىكى زۆرى لە باكوررى ئەمرىكا نەكرشىتورە، ھەرچەند زانيارىيەكى ئەرتىزم نىيە، بەلام وادەزانىم مىرۆف تا زياتىر بەرەو باشوور بروات، شانسی زورتره، وهک بیستوومه حهوزی نهمهزون و نهو هەريدانه ی دەوروبه ری به هه شتی راسته قینه ی بالنده ن، له وی ده توانیت ئه و کاتانه بگیریته وه که له ده ستی داوه . ئه وه ی مایه ی خوشحالییه بی من ئه وه یه که زانیم کاتیک له ئه مریکا دابه زیوه ، قه فه نی چه نده ها بالنده ی پیبوه ، له هه موو شوینیک خوی به پسپوریکی بایولوژی بالنده ی بالنده دا ناسانده ، که سیک که لیکولینه وه له سه ر په فتاری هه ندیک بالنده دا کوچه ر ده کات ، واده زانم له زانکویه کی نه رویژه وه جوره په زمامه ندییه کی وه های به ده ست خستوه ، ئه وه ئیشه کانی خیراتر و باشتر ده که ن . هیواد ارم له کاتی خویدا بگاته وه ئیره و هه موو بالنده کانی بیبیت ... هیواد ارم » .

له دهنگی ساقیدا شیتیک له گرمانی قیون ههیوو. گرمانیک پهیوهندی به مهنسورهوه نهیوو، هینندهی گریدراوی شهو ریوژگاری گرمانه بوو که ههموو شینیکیشدا وینهکانی مهنسور که ههموو شینیکیشدا وینهکانی مهنسور له بهفر و سهرمای باکووردا، له بهندهره گهورهکاندا، له بهردهم دارستانهکانی سینهوبهر و روویهره بینکوتاکانی بهفردا، دلی سهوسهنی خوشکرد.

له و سهردهمه دا له ناکاو دیارده یه کی سهیر له ناو ثیمه دا سه ریهه لدا.

له و دهمه دا شه و خه ونانه ی سه وسه ن هه موو شه و یک به سی گه پیده

گه نجه که وه ده یبینی، بوون به خه ونی هه موومان، زوّربه ی خه لکی شاره که ماوه یه ک هه مان خه ونمان ده بینی، زوّربه مان سه رمان ده خسته سه ر سه رین و چاومان لیکده نا و شه و سی پینواره مان ده بینی به شوینی جیاواز جیاوازی شهم جیهانه گه وره یه دا ده پین، سهیریوو، هه تا کوپه کانی مشاره ش له سه نگه ره دووره کانی بیاباندا، له و جیکایانه دا که سوپای عیراق بیهوده خوی کوده کرده وه بی شه وه ی له گه ل سی سوپای گه وره ی دونیا دا شه پیکات، کاتیک شه وان له ژیر ناسمانی باشووردا ده خه و تن ده خونی نادانه به کوهه لیک دونیان به و سی سوپای گه وی ده بینی که نازادانه به کوهه لیک

بالنده وه زهوی دهگه پان، له سالی نه وه ددا ده وله جیهانی ده ره وه و ولاتی وه که سویدنیکی ترسناک و تاریک نیگارده کرد که پره له دوژمن، به لام وینه یه دونیا له و خه و نانه داشتیکی دی بوو، جیاواز له و وینه یه ی دیکتات و ده دویست باوه پی پیهینین، هه موو هه ستمانکرد شه و سی گهنجه جیهانمان بی ده دون ده دونه و ده بیهانیکی تر، جیهانیکی بیستوور و هه شه نگ که نیمه ته نیا له خه ودا ده توانین بیبینین.

دووبارەبوونەۋەي بەردەۋامى ئەر خەونە لە شەۋەكانى ئۆمەدا سەبريوۋى هەندىسىك كەس چەنىد سىالىكى تەواو ئەو خەونەيان دەبىنى، بەلام لاى که سانیکی تر خهونیکی کاتی بوی که ماوهیهک دهردهکهوت و ویدهیوو. سهرهتا كهس نهيدهويرا ناشكرا داني ييدابنيت، مستهفا ههزاري شاعير پەكەمپىن كەس بىور لىە رۆژنامەدا رايگەبانىد خەرنى بىم سىخ گەربىدەرە بینیوه که دهگهرین و جیهانمان بر دهدوزنهوه، دوای شهو گهلیک له شاعیران و هونهرمهندانی دیکه ههمان راستیبان دووبارهکردهوه . هندی هيدى شهيولي دانييانان به جوريك گهورهبور، مهتا نهوانهش كه خەرنەكەيان ئەدەبىنى لەسەر رۆشىنايى رەسىفى ئەرانى دىكەدا رايانگەيانىد كه ههمان خەرنيان بينيوه . دەبيّت بليّم ئەر خەرنەر لەر وەرزەدا مايەي خرشبه ختی و هیمنییه کی گهوره ی نیمه بوو. سالانیک دواتر که دهیان هـهزار كـورد كۆچپانكـرد و بـه دونيـادا بلاويوونـهوه، كـه دهگه،شتنه مهندنـک ولاتی دوور، بنیان دمخسته سهر مهندنک خاکی نامق و دمجوونه سهر هەندىك سەر زەمىنى نەناسىراو، ھەندىكىان رادەچلەكىن كە ھەستياندەكرد ييشتر به جوريك له جورهكان ئهو شوينانهيان بينيوه و له خهوندا بهو سەرزەمىنانەدا تۆپەرپورن.

بِنْ ئەرەي زۆر لە قسەكانى بېشىور دوورنەكەرىنەرە، دەمەرىت بلىم له ولاتى ئىمەدا ھەملوق رۆزگارەكانىي تىرس، رۆزى گەوردى خەون و هەمبوق رۆژگارەكانىي خىەون، سىەردەمى گىەورەي ترسىن. لىھ سىالى ١٩٩١ دا که جهنگی عیّراق لهگهلٌ سهرجهمی جیهاندا دهستی بیّکرد، ههمبوی تبرس و خەونمان بە چەشىنىكى وەھا بەربىن تىكەلاوكىرد، دواتىر بۆمان جيانه كرايه وه . به لام سه وسه ن ئه و رقرانه وهكو ئيمه نه زيا، زياني بەردەوامىي لـه مندالىيــەوە لەگــەل وينەكانــي جەنگـدا، مايــەي ئــەوە بــوو وهک نیمه نهترسینت، کهمتهرخهمیشی بهرامیهر به سیاسه وایدهکرد نائومیدی به و مانایهی ئیمه تیدهگهین لای ئه و نامق بیت. سه وسه ن له ناخیدا چەند دەپویست مرۆشەكان له جەنگ دوورین، په هەمان ئەندازە شتیک له جهنگدا سهرسامیدهکرد، سیحریک بهدروستی نهیدهزانی جییه و نەيدەتوانى ديارىيىكات. دلنيابور لەگەل بياوانى جەنگارەردا ناتوانىت بـرى، بـه لام جهنگ خـقى ... جهنـگ بـه ههمـوو ئـهو ههسـته سـهيرانهوه كه دەيوروژينيت، بەر دەموجاوانەرە لەسەر ويندكان جييدەھيلايت، بەر هەستە ئالۆزانەي لە جەنگاۋەراندا دروستىدەكات، بەر دوكەل، سېيپەي لەسبەر زەوى بالويدەكاتبەرە، بەر گۆرانكارىيبە قوولانبەي لەسبەر دىمەنىي زهوی و روخساری شارهکان و شنیوازی ژیان جیده هیلییت، بیکرا بنی سەوسىەن دونيايەكى تىر بوو. گەرچى سەوسىەن داواكارەكانى خىزى بە جیهاندا ناردبور تا له جهنگ دورریکه ونه وه، به لام خوّی له مندالّییه وه باوه پی وابور له به رئه وه ی جهنگ ههیه پیّریسته بیبینیّت. خولیای سه وسه ن بیّ جهنگ ههیه پیّریسته بیبینیّت. خولیای سه وسه ن بیّ جهنگ پهیوه ندی به هیچ خواستیّکی شه پانیه وه نه بوره ده توانین بلّیین کچهکه له مندالّییه وه له پیّگای کتیّبه کانه وه زوّر جهنگی گهوره یان گهوره یان گهوره یان که میشه دور شتی گهوره یان که مبیو، که وایان ده کرد زوّر جیّگای متمانه ی سه وسه ن نهبن، نه ویش ده دیش و بون بورن.

سالی ۱۹۹۱دوای ههرهسه ترسناکهکانی سویای سهدام له باشوور و باشەكشەبان لە كويت، رايەريىن ھەمبور ولاتى گرتەرە. سەرسەن يەكيك بوو له و کچانه ی له راپه ریندا به شداریکرد. به لام سه وسه ن به ینچه وانه ی ئيمهوه دواي خهون و تارس نه كهوتبوو، به شدارييه كه شي به چه ك نهبوو، به لکو سووک و ساده بینه وهی شتیکی دیاریکراو بکات لهگه لماندا بوو. ئيمه جەنگارەرانى رايەريىن، ئەو رۆزانىە چارمانكىردەرە كچيكىي جوانمان لهتهک خوماندا بینی که بهجوریکی سهیر سبی هه لگهرایوو، بهردهوام یانتۆلیکی کاوبوی کون و یالتزیهکی رهشی دریژی لهبهردهکرد. هیچ شتیکی نهده کرد، هیچ شتیک تهنیا سهیریده کردین و گویی له فیشه که کانمان ده گرت، بؤنی باروتی تفه نگه کانمانی هه لده مری، به لام هينج هەستېكى ترسنى تېدا نەبور، ئېستاش ھەمبور سەرسنامى ئەرەپىن، جِوْن لهو روْژانه دا نه كوژرا، تاكه كه سيك بوق بيترس به ناو گولله و دەسىترىزەكاندا دەرۆپشىت، ھەنىدى جار ھاوارمان لىدەكىرد، تكاماندەكىرد له شوینی خوی نهجولیت، به لام وهک ئهوهی نهبیستیت، وهک ئهوهی دەنگەكان و بۆنەكان مەسـتيانكردېيّت، لـه ھاوارەكانــى ئيّمـه بيّبـاك بـوو. له شهرهکانی روّژی پهکهمدا نیّمه روّریهی بارهگا و بنکهکانی دهولّهتمان گرت، هاه رئيه رؤره ههماوو يۆلىساخانهكان چەكەكانىيان رادەساتى شۆرشگىزان كىرد، مىلىشىيا مەدەنىيەكانىي دەوللەت رورى تفەنگەكانىيان

وهرگیرا و لهگه ل رایه ریواندا که وتنه به لاماری هیزه کانی ده ولهت، رؤژی دووهمیش زوّریهی سویاکانی دهورویهری شار چهکهکانیان فریّدا و ههموو ئەفسىەر و سىەربازەكانيان بەدىلىي كەرتنىيە دەسىتمان، بىدلام بەعسىييە گەورەكان و پياوانى بۆلىسى نهيننى و كارگيرانى ئاسايش و كارمەندانى دەزگاكانى ھەوالگرى ھەمبور ھەلھاتنى نىاو بنكە گەورەكەي ئاسايشلەۋھ و لەوپىدا سەنگەرى خۆيان لىدا. ئەو جېگايە شوپىنى خويناوپتىرن شەرەكانى رايەريىن بوو. مەنگور شەوى يېش رايەريىن دۆسىتانى خىزى كۆكىردەوە و تكاى لنكردن له رايهريندا له جهقي زياتر جهكنكي تر بهكارنه هننين، قسه کانی ئه و ئیواره یه ی مهنگور تا سالانیک دواتر له خه یالماندا بوو، ئەو گورتىي «خوينن زور دەرزىت، مىن لىه درى ئەوە نىلم كىه ھەملوق به شداری به لاماره کان بین، خودا ده زانیت بوسف که ویاری گهوره له چەند شەردا بەشداربورە، لە شەست و خەفتاكاندا كورد شەريكى گەورەي نەكردوه، كەوپارى تيدا نەبووبيت. بەلام ئامۆرگارى من ئەوھيە لـە چەقىق زیاتار چەكۆكى تار بەكارمەمۆنان، مەسەلەكە پەيرەنادى بە نەرۆتى ئۆمە و ئەخلاقىي دېرېنسەي ئېمسەرە ھەپ ك شسەردا، كەربارى رەحمەتىي تا مارد هاهار چەكى سايى يېپلوو ... دوڙمان ئەرەنىدى بە چەقۆكلەي كەوپار سەغلەت بور، بە گوللە و باروتى تۆپخانەكانى شۆرش سەغلەت نەبور... چونکه به میرووی ههموو شورشی نهیلول، یارچهی گولله توییکی نیمه راسىتەرخۇ نەگەيشىتە قورنىي دورمىن».

قسهکانی مهنگور بن ژمارهیهک له هاوری نزیکهکانیشی قهبوول نهبوو، ههندیکیان راسته وخر دهنگیان بهرز نهکرده وه، به لام قهپوز جوقلی و مچوی نهخته رخان و مهریوانی مهمه و ههندانیکی تر به حورمه ته وه به مهنگوریان گووت که شهرهکانی داها توو سهخت دهبیت و بهبی چهکیکی راسته قینه که س ناتوانیت ژیانی بخاته به رمه ترسی وه ها گهوره وه، رفزی داها توو مهنگور خوی نهبیت، ههموو تیپهکهی چوارده وری

به چهکی قورسه وه هاتنه ناو پیزی پاپه پینه وه اله گه ل نه وه شدا مه نگو پ به چه قوکه ی ده ستیپه وه نازاییه تیپه کی بیّوینه ی نیشاندا، له زوّر شویندا یه که مین که س بوو پیّش تفه نگداره کان ده که و ت و خوی به ناو ناگر و دو که له کاندا ده گرد. هه ر له پوّژی یه که میشه وه هاوپریّکانی مه نگو پ به جرّریّکی به ریالا و له تالانکارییه گه وره کانی شاردا به شداربوون، گه لیّک مه خزه نی گه وره یان تالانکرد، له چه ندیس شوینی تایبه تیدا که لوپه لی فه رهو دکراویان حه شاردا. تالانییه کان هه موو شتیکی گرته وه، له تالانکردنی کارگه کان و ماشین و شته گرانبه هاکانی ناو ده زگاکانی ده و له ته بیگره تا تالانکردنی نالتون و پاره ی ماله به عسییه کونه کان، پاسته که سمان ناوه پاره ی مانگو په از به بینی به لام که سیشمان باوه په ان که کرد که خوی له هه موو نه و کارانه بیناگابیت.

له پۆژی دووهمدا، له کاتی گرتنی یه کینک له پیکخراوه کانی حیزیی ده سه لاتداردا، مه نگور بی یه کهمجار سه وسه ن گولدانچی له ده ده وه بینی، مه نگور له ناو دوکه ل و ته م و بینی باروت دا کلاوه که ی بی سه وسه ن داگرت و گووتی «سه وسه ن خان پیننی نقرم قه بوول بکه، به لام خانم به قه بری شه ولیایه، ئیره شویننیکی باش نبیه بی ئیروه، بزانه ته قه که ره کان له ترسدا ناتوانس نیشانه بگرنه وه، نقربه یان له ترسدا ده سره تیکی ده ستیان له قوونیان زیاتر ده له رزیت، گه رشتیکت لیبیت حه سره تیکی گه وره ده چیته دلمان له به رئه وه پوخسه تم پیبده و نه و شه ره فه به بچوکی خوت به خشه تا مالی خوتان به پیتانبکه م و تا ده تگه ینمه وه ده ست باوکی به پیزتان له گه لتاندا بم».

ئەوكاتەى مەنگور وايدەگووت، دەنگى دەسترينژەكان بەجۆرى بەرزبوون ھەستمانكرد سەوسەن گوينى لە دەنگى مەنگور نىيە. بەلام گويمان لىنبوو سەوسەن بە دەنگىكى گەرم كە گەلىك لە دەنگى لاواز و بىتىنى خىزى جودابوو، وەلامىدايەوە و گووتى كە ھەموو شىتىك باشە و ھىچ

مەترسىيەكى نىيە و نايەويىت بگەرىختەۋە بىق مالىن و دەيەويىت تا كۆتايى دىمەنەكان بېينىت، دواترىش بىنىمان بە خىرايى لە مەنگور دووركەوتەۋە كە ئاو ھەۋاى شىندارى ئەو بەيانىيەدا تا لە چاو ونبوو كلاۋەكەي بىق داگرتبوو و سەيرىدەكرد.

مەنگوپ سالەھاى سال ئەو دىمەنەى سەوسەنى لە بىرنەكرد، بەردەوام بە شىيوەى جۆراوجۇر بى ئىسەى دەگىرايەوە، شانازىيەكى بىويىنەشى بەوەوە دەكىرد كە ژىنىكى وا ئازا لە نزىكەوە دەناسىيت .

له نیـوهروی روزی دووهمدا شهری راستهقینه له چـواردهوری بینای گەررەي ئاسايش دەسىتى يېكىرد، ئەر شىوپنە رەك قەلاي گەررەي به عسسییه کان ته ماشاده کرا. بیناکه خانووییه کی زهبه لاح و ناشیرین و ترسناک بلوو، دهیان رارهو و ژیرزهمیان و ژووری گهورهی نهشکهنجهی تيدابور، هـهر كـهس بـه ديلـي بجووبايهتـه ئـهو بينايـهوه وهك خـــقي نەدەھاتەۋە دەرى، يەكىك بور لە جىگا ھەرە ترسىناكەكانى ئەشكەنچە که جهلادی گهلیک لیزان و بیره حم، به موجه ی گهلیک زور ئیشیان تيدادهكرد. ياشهكشين ههمور بهعسييهكان بق ناو ئهم بينايه هه لهيهكي کوشندهبوی کے کاری گهمارودانیانی زور ئاسانکرد، سهرهتا شهرهکان زور قبورس نەببوون، ئەوانسەي لىھ نياۋەۋە دەخەنگىين ھىشىتا ھىواسان بهوهبوو لهدهرهوهی شارهوه هیزیان بوبیت، شورشگیران و رایهریوانیش چاوه روانی دابه زینی پارتیزانه کانی شاخیان ده کرد، به لام به عسییه کان له سهرتاسه ری ولاتدا وهما شکست و شیرزه بوون که سیان نه یانده توانی فریای ئەرى دیكەیان بكەریّت، لەبەرئەرە ریتمی شەرەكان سەعات دوای سه عات قورستر دەبور. ئيمه بيناكەمان له ههر چوارلاوه گەمارۆدا، سەرسىدن لىم سىمغاتى يەكەملەرە لەگەڭمانىدا بلور، لىمۇ شلەرائەدا بىق یه که مجار قه له نده ر ئاموون و کورگه لیکی دیکه ی ئاموونیمان بینی له تەنىشىتمانەۋە شىەرياندەكرد. سەۋسىەن شىەۋان گەلنىك درەنىگ دەگەراپەۋە

بن مانی، هاوارهکانی باوکی و پارانه وهکانی پروشه و ناموژگارییه کانی دکتور ره فعه سوودیکیان نهبوو، کچه که له ناو خوماری شه ردا ده ژیا. هه موو شه ویک که ده گه رایه وه به ناویکی سارد خوی ده شت و بینه وه ی قری و شکبکاته وه ، به ته ری ده چووه ناو جیگاکه وه و به ده مه لله رزینه و سه یری نه لبومی ده ستگیرانه دووره کانی ده کرد. ده بینت بلیم نه و چه ند روژه ی له گه نماندا بو و هه میشه هیمن و بیده نگ بوو، وه ک یه کیک سه یری وینه یه کان، سه یری هه موو شته کانی ده کرد.

دوای چهند روزیک و دهیان سه عات شهری قورس، نهو به عسییانهی له ناوهوه گهمارۆدرابوون، ههرهسيانهينا، ئيمه جهنگاوهراني رايهرين، ههمسوق ده روازه کانمسان گسرت، موشسه کی و نارنجزک دهسستنده کانمان لیه چەندىنى شىوپنى نىاق قەلاكلەدا ئاگىرى گەررەي دروسىتكردىوۋ، لىم سەك كاتدا نوسينگه كاني سهرهوه و بهشيكي زوري قاته كاني خوارهوه دەسبورتان، لە پەنجەرە بچوكەكانى سەر ژېرزەمىنەكەرە دوكەلىكى رەش دەھاتەدەرى، ئاگرەكەي نارەرە بەعسىپيەكانى ناچاركىرد يان لـە ژوررەرە بسووتین یان بینه ده ری و خویان راده ستی نیمه بکهن. وابوو له به ردهم هـهردوو دەرگا سـهرهكىيەكەي ئـهو بىنا ترسـناكەدا گەورەترىن قەسـابخانەي ميّـرووي شارهكهمان روويندا، دووسهد سالي رابوردووي ميّـرووي شارهكه شهو و روزی وهمای بهخویهوه نهبینیبوو. ههموو بهعسییهکانمان لهویدا کوشت، هنندهی له ناو ناگر و دوکه له که رایانده کرد و ده که وتنه دهست ئيمه، به چەقىق ياخود گولله يان بەرد دەمانكوشىتن. كەس تا ئەمىرق رمارهی کورراوهکان نازانیت، بهوهدا له پهککاتیدا له چهندین دهروازه و دەرگاۋە كوشىتار بەردەۋام بىۋۇ، بەۋەدا ھەندىك لىھ لاشسەكان دەم ۋ دهست یسه دمخرایه دهست و قاحیان و به جادهکاندا رادهکیشران، زانینی زمارهی راسته قینهی کوژراوه کان نهستهم بوو. دهبیت بلیم ژمارەپەكى زۆر لە كورانى شار بۆ پەكەمجار لەو كوشتارەوھ فيدى شەر

و پیاوکوشتن بوون. شهو کوشتاره بن کورانی دهورویهری مهنگوریش بەكەمنىن قوتانخانىم بىرو، تىا ئىمۇ كاتىم زۆربەينان چەقۆرەشلىنى ئاسىايى بوون و ئەزموننىكى راستەقىنەيان لەگەل كوشتندا نەبور، كەسىيان يىشتر رۆژى واخويناوى نەژيابور. بەلام قرانى بەعسىييەكان رووداويكى گەورەبور، به تـرس و خهوننکی زوّر بارکرابوو، ههتا ههندنیک شاعیر و هونهرمهند و ئەكتەرانىش، وەك ئەرەي بەشىدارى لىە شىانۆگەرىيەكى گەورەدا بكەن تنيدا بەشداربوون ... تورەپيەكە بە جۆرنىك گەورەبوو، كەسى ئەدەبوارد ... ترس و خهون ههموومانی بهجوریکی سهیر بی پیشهوه راودهنا . قهلهندهر ئاموون لەوانەبور كە لەدەرگاى يشتەرە خۆيان بە قەلاي بەعسىيەكاندا كرد بن ئەرەي بيناكى ژووراو ژوور لىه نارەۋە ياكېكەنلەۋە و خۆپان بگەيننىھ زىندانىكان و ئازاديانبكەن، مەنگور كەسىي نەكوشىت، بە خىزى و چەقۆكەپەۋە لەسلەر دېيوارى دەرەۋەي بنكەكلە دانىشىتبوق و بلە ھۆمنىي سهیری ههموی دیمهنه کهی ده کرد، سهره تا ههولیدا مندالان و ژنان له سەيركردنى كوشتارەكە دوورىخاتەرە، بەلام سوودى نەبوو، دەيان مندال و ژن له حهوشی بنکهی ناسایشدا کوبووبوونهوه بن نهوهی له نزیکهوه تەماشلانكەن.

له و ساته دا مه نگور ده یزانی سه رده میک به ره و کوتایی ده روات و سه رده میکی نوی ده ست پیده کات، نه وه دوا شه پر بوو بتوانیت وه ک چه قرکین شیک له نزیکه وه بیبینیت، نه وه ساتی ناودیوبوونی ته واوه تی خوری چه قرکینشان بور که له میزیور به ره و ناوابوون ده رویشت. مه نگو پاکه که سیک بور له گه رمه ی نه و تو په ییه بیسنووره دا هوشی نه وه ی هه بور بلیت «نه مجوره کوشتاره پاست نییه»، به لام له وه زیاتر هیچی دی نه گووت. له و ساته دا لای نیم وه ک پیاویکی زور نازا ده رکه وت، که ته نیا دوای بروا نه گوره کانی خوی ده که وی سه یرکردنه که ی دانیشتن و سه یرکردنه که ی نه وه ی تیدا بور که ده یه وی سه یرکردنه که ی نه وی که ده یه وی سه یک که ده یه کی له و

چەشىنە بى ھەتاھەتاپە لە خەيالىي ئىمەدا جىبھىللىت.

سه وسه ن له پیزی پیشه وه ی ته ماشاکه راندا بو و ، له گه ن هاتنه ده ره وه ی هه ر به عسییه ک و له گه ن هه ر کوشتنیکدا ئیمه سهیری ده موچیاوی ئه وسان ده کرد ک که گه نیک سارد ده ینواند ، ئیمه هه مو چه پله مسان لیده دا ، خوشحان بووین ، له سه ر لاشه کان سه مامانده کرد ، به نام که سمان نه مانتوانی شتیکی تاییه ت له سه ر پوخساری ئه ودا بخوینینه وه ، هه ندی جار وامان هه ستده کرد شتیک له ناوه وه توند به ری هه ناسه ی ده گریت ، به نام وانه بوو ... هیدی هیدی سه رنجماندا و بینیمان ، سه وسه ن بونی هه مصور دیمه نکه ده کات ... ته نیا گریده گریت و بونده کات .

له نیوارددا شتهکان گهلنک تاریک و ترسناک دوباننواند، سهدوها لاشه بەتەببارى گەورە گەورە لەسەر يەك كەڭەكەكراپوون، زۆريەي لاشمكان بە بهرد و ليدان و بياكيشان بهجوريك شيوينرابوون بهدهگمهن كهسيك بيتوانيبايه يەكۆكيان بناسىتەوە، لە ھەندىك يەنجەرەي بيناكەوە، ھۆشتا دوکه ل و بؤنی بۆکروز و سووتانی گۆشتی مرؤف بهرزدهبووهوه. تیینکی بچوک له ئیمه چووینه ژووردوه و پهکهپهکه ههموی ژوورهکان گهراین. له ناوهوه سهدان لاشهى سووتاومان بيني، سهرنجماندا بهعسيهكان له ههندیّک ژووری تابیه تیدا کویوونه تهوه و دواتی ناگیر بواری نهداون بینه ده ری و دوکه ل خنکاندونی و هیدی هیدی کلیه کان گهیشتوته سهریان و بوونه ته ره ژووی ته واو، چه ندیک له ناو لاشه کاندا گهراین یه ک زيندوومان نەدۆزىييەوە، بەلام لە جېگايەكدا لاشمى بەرپوەبەرى ئاسايش و پارێڒگاري شارمان ناسبيهوه، ههردووکيان له تهنيشت پهکهوه مردبوون. له زیندانه کاندا ههندیک له گیراوه کان، له وانه ی دهبایه نازادیانبکه پن سبورتابوون، لهویادا تهرمی جهلادهکان و قوریانییهکان تیکهلاوی په کتربووپوون، پیست و گزشته که پان له ناویه کندا توابووه وه، ئه وه بی ئیمیه دیمهنیکی زور غهمباریسو که نهمانده توانی ناسیان جهلاده کان و

قوربانییهکان له یهکتر جیابکهینه وه . له هه ندیک شوینی تردا سه رنجماندا ئه وانه ی ده ستیان چووب و هخویان و نه یانویستبوو بکه و نه هشرشگیره کان، خویان کوشتبوو، شیره ی گرتنیان بو ده مانچه و شوینی گولله که له سه ریاندا نیشانه ی ئاشکراو پوونی خوکوژی بوو. له پاستیدا تا نیستا که س به دروستی نازانیت چی له ناوه وه پویداوه، چون شتهکان سه عات دوای سه عات چوونه ته پیشی، ئه وانه ی له ناوه وه بوون چون بیریانکردو ته وه، چیان کردوه، چهه همولینگ له خه یالیاندابووه، هه ستیان به یریانکردو ته وه به شیمانییه کردوه، ئه وانه هه مووی تا هه تاهه تایه نادیار و نهینی ده میننه وه، چونکه نیمه له گه رسه ی هه لپوون و تو په ییدا هه تا چیروکه کانمان له دانیشتو وانی قه لا تاریکه که به زیندوویی نه هیشته و هه مووی و ژوره که له ناوه وه تیا ژیان. هم مووی ژوره کانمان له دیدی ئه وانه وه بو بو برگیریته وه که له ناوه وه تیا ژیان. هم موو ژوره کان و سه ردابه کانمان پشکنی، نه با هه ندیک له هم موو ژوره کان و سه ردابه کانمان پشکنی، نه با هه ندیک له

مهموو ژوورهکان و پنگاکان و سهردابهکانمان پشکنی، نهبا ههندیک له به عسییهکان به نومیدی دهربازبوون له کهلینیک یان ژووریکی نهینیدا خزیان حهشاردابیت، به لام هیچمان نه دوزییه وه . که شه و داهات تاریکییه کی سه نگین و ترسناک باللی به سه ر دونیادا گرت، ته نیا به کومه کی لایته دهستیبه کان له ژینر زهمینی پیچاوپی و له زولمه تی سه نگینی ناو ژووره سووتاوه کان هاتینه ده ری . له ده رویکی قورس نیشتبووه سه ر زووی، جگه له مهیته بیده نگهکانیش که س له گوره پانه که دا نه مابوو، بیناکه له تاریکیدا دیمه نیکی وه ها ترسناکی هه بوو، هالاویکی وه ها ترسناک هه موو شاه ده میته مروف سامی له سهیرکردنی ده کرد. بیده نگیه کی ترسناک هه موو شاخی داگرتبوو ... نیمه له ناو لاشه کاندا وه ستاین و بیرمان لای نه وه بوو : ناخق له چ سالیکی دی و له چ پوژگاریکی دیکه دا جیره شه ویکی دیکه ی وه که نه شه وه دووباره ده بیته وه ؟

شهو درهنگ زانیمان که سهوسهن خان دیارنییه. لهدوای کهوتنی تاریکییه وه، فیکرهت گولدانچی و پروشه بهسهبریکی زوره وه چاوه روانیانکرد، ئەو كات پروشە لەگەڭ دكتۆرى ميرديدا پيكەوە لەمالى گولدانچى بوون، ههموی چاوه روانی بیشهاتی ترسناکمان دهکرد، له سامی نهوهدا ده زیاین به عسییه کان شاره که مان به گازی کوشنده و چه کی دیکه بۆردومانېکه ن. ئەر شەرە كە سەرسەن ئاسەعاتى ھەشىت نەھاتەرە، گولدانچى دلى كەرتە مەترسىيەرە . تا سەعات نۆش ئومىدى ئەرەپان ھەبور بگەرىتەرە، ههمبوو له رۆژانى راببوردوودا سلەرنجى ئلەو دۆخلە ئائاسلاپى و تازەپلەي سەوسسەنيان دابسوو، وەك ئەوەبسوو كوشستارەكانى ناو شسار كچەكسەي لسه رابوردووییهکی بیدهنگ ئازادکردبیت، وهک ئهوهی یهکهمجاربیت جیهان له يوخساره راستهقينه كهيدا ببينيت. فيكرهت گولدانچى گەرچى دلى بنِنْه ندازه دهترسنا، گەرچى زۆر ھاوارى بنِهودەي لەسەوسەن دەكرد، بەلام دلّی به وه خوشبوو، که سه وسه نی دهبینی له کتیبخانه که ی دیته ده ری و ئەر بۆنە راستەقىنەيەي زيان ھەڭدەمژيت كە لەسەر شەقام و كرچەكانى ولاتىدا ھەن، بەبىرواي ئىەر كىزەكە لىەر كتنىخانەپ،دا ھەسىتنكى ئ حەقىقەت ئەمايىرى.

کاتژمیری نق فیکرهت گولدانچی و دکتور به دوودلی و بینارامییهکی کهم وینهوه کهوتنه خویان بق نهوهی به ههموو لایهکدا برون و بکهونه

له نیوهشهودا ژمارهی نهوانهی بهدوای سهوسهندا کولانه و کولان دهگهران، شهقامهکانی دهرهوهی شاریان بق دهپشکنی لهسهد کهس زیاتر بوون، له مهیتخانهکان سهیری مهیتی ههموو کورژراوه مهدهنییهکانیان کرد، له خهستهخانهکانیشدا سهیری بریندار و بیهوش و مردوه بیناوهکانیان کرد، بهلام له سهوسهن خههریک نهبوو.

قەلەندەر ئامىوون بالەوانى پاستەقىنەى ئەو شەوە بوو، لەسەعات يەكى شەودا دواى ئەوەى ھەمىوو لە گەپان ماندووبووبووپورىن، قەلەندەر بەتەنيا گەپايەوە بۆ بىنا سووتاوەكەى ئاسايش، كە بۆنى خوين و مىردن لە ھەمىوو گۆشە و كەلينىتكى دەھات. سەدان لاشە لە گۆرەپانەكەدا كەوتبوون، قەلەندەر سەيرى ليهات كە مىردووەكان بەو ئەندازەيە بىدەنگىن، بىشىتر بىرى لە بىدەنگى مىردووەكان نەكردبووەوە، سورىكى

گەورەي بەدەورى ھەوشى بنكەكەدا خوارد، بە لايتەكەي دەسىتى سەيرى دەموچاوى مەندىك لـ لاشـەكانى كـرد، شـيوەي كرانـەوەي دەمىان و دەريەرىنى چاويسان و خواربوونسەۋەي مليسان گەلىنىك سىسەربوۋ، قەلەنىدەر ييشتر مردووى له و جورهى نهبينيبوو، شيوهي خوبهده ستهوه دانيان بق مردن رايچلهكاند، هەستيكرد له ميده مردوون... هيچيان بهوه نهدهچوو که کهسانیک بن دویّنی شهو بان بیّش جهند سهماتیّک لهوهویهر زيندووبووبان، بهلام قەلەنىدەر ھەسىتى بە ترسىپكى تايبەتى نەكىرد، سُهوهي که ناترسينت له دلهوه ترساندي ... له مندالبيهوه دهزانيت که نیشانه یکی باش نیپه مرزف له مردون نهترسنت، ههمون زیندووسهک دەبنت له مردووه کان بترسنت، دەبنت لنیان بترسنت تا له زیندونتی خرى دلنيابيت. ئەوەى بەتەنيا لەم تارىكىيە كوشىندەيەدا و لەم ھەوشە ساردهدا و له ناو ئهم ههموو لاشههدا ومستاوه، ههستيكي بينهندازه ناخرشی تیا دروستکرد، به لام ههستیکرد شتنگ بهروی ناو سناکهی راده کیشینت، له ری بؤنی سووتانی لاشه کان تیژنر و تاریکییه که جرنر بور، هەندنىك لىه ژوورەكان تەنبا لاشەپەك يان دورانيان تىدابور، لىه ھەنىدى ژوورى تىردا، مەيتىەكان لەسمەر يىمك كەڭەكەبووبىوون. قاتىي خواره وه جگه له خوّله میشیکی نهرم و یارچه شوشه ی شکاو و میّن و کورسی و دوّلابی سووتاو هیچی دیکهی تیدا نهبوو، له ههندی حبّگادا هَيْشَـتا لـه رُيْـر خَرْلُه مَيْشـه كهوه گريْكـي كـز دهسـووتا. كـه جـووه قاتـي سەرەۋە ھەستىكرد ھىدى ھىدى خەرىكە باران دەبارىت... لە بەنجەرە گەورەكانەۋە سەيرى ئەو دىمەنە تارىكەي شارى كىرد، دلنيابوق رۆۋانى ييشوق به عسييه كان له ويوه سه يرى دونيايان كردوه . به ر له وه ي بنكه كه بهجیبهیلینت له پشته وه دابه زی بی ژیر زهمینه که . ژیر زهمینه که لاشه ی زۆرتـرى تێدابـوو، ئاشـكرا ئاگرێكـي سـامناك و دۆزەخێكـي گـەورە لـﻪوێ بەريابووبوو، ھەندىك لە مىردورەكان تەنيا ئىسكە رەشەكانيان مابورەوە،

قەلەندەر ھەستىكرد بۆنى مىردن للەرى للە ھلەر جېڭايەكى دېكە چېتىرە . قەلەنىدەر بەھىيىنى بە لايتەكەي دەسىتىيەۋە، تىا ئەوسىەرى رارەۋەكان رۆيشىت، بىدەنگىيەكى كوشىندە سەرۋەر بىوق، لەسمەرەخى و ئارام بە هەنگاوى بچوک بچوک بەلاى ژوورەكاندا دەرۆپشىت، يەكە يەكە سەيرى ههموو كونج و كهلينه كانى دهكرد. تادواجار له يهكينك له ژووره كاندا له ناوهراستی دهیان لاشهی سووتاودا سهوسهنی به راکشاوی بینییهوه، به هیّمنی و بیّجرنه وهک مردووهکان کهوتبوی، سهرهتا تهنیا گویّی لهدهنگی هەناسىمى بىرر، دەنگىكىي بچىرك و مشلەپەكى لەسلەرەخى. قەلەنلىدەر بهترسیکه وه لایته که ی وه رگیرا و و به دهنگیکی نوساو و نیمچه خنکاوه وه گووتی «خودای کهوره، سهوسهن خان... ههموو شار بهدوای تودا دەگەريىت... مەمىور شىار... تىق جى دەكەبىت ليىرەدا... جىي دەكەبىت». ئەر بەينئەرەي ھەستىت بە ھەمان دەنگى لاوازى خۆي، بەر دەنگەي لە ساته مهره ساده و ناساییه کانی ژبانیدا قسمی بیده کرد گروتی «گوی له مردووهکان دهگرم... گوئ له مردووهکان دهگرم، بۆنی مردووهکان دەكەم، قەلەندەر ئاغا بۆنياندەكەم». قەلەندەر بەدەنگىكى شىيرزەوھ گروتى «دلنیابووم لیّرهدا دهتدورمهوه ... دلنیابووم دهتهویّت بونی مردووهکان بكەيىت. سەوسىەن خان وەختىكى زۆر خرايىت ھەلىبىۋاردوھ، ھەمبور شار به دوای تودا دهگهریّت... ناه خوایه، به لام سهوسه ن خان... سهوسه ن خان ههست به چی ده که پت؟» . سه وسه ن خوی راستکرده و به هیمنی گووتى «بەمىچ قەلەندەر ئاغا ... مىچ. مەستى بە مىچ نەكىرد، بۆنيان وهک بۆنى خەلكى ئەم شارە وايە، وەک بۆنى من و تۆروايە». قەلەندەر بینه وهی بزانیت بن نه و پرسیارهی کردوه، گووتی «به لام سه وسه ن خان دەسىتتم بىدەرى، دەسىتتم بىدەرى، بىناكە لىە ھەمبور لايەكەرە سبورتارە، تیدهگهیت مهترسی شهوهی ههیه بروخیّت ... بهراستی بروخیّت، باش نىيە ليْرەدا بمينىتەرە». سەرسەن دەسىتى خىزى دايە دەسىت قەلەنىدەر ئامبوون و گووتی «من ههمبوو شتیکم بینی، قهلهنده رئاغا ههمبوو شتیکم بینی». قهلهنده ر بهسه رسامییه وه گووتی «خانم چیت بینی»». سهوسه ن به هیمنی به رزبوه وه و بینهه وهی وه لامیبداته وه ، دهستی گرت به چاوییه وه تا تیشکی لایته که کویّری نه کات و گووتی «قهلهنده رئاغا درهنگه … وانییه ، زور درهنگه ، ئیستا گولدانچی مه راق ده خوات ، له من زیات ر که سی نییه ، ده لیّم بابروینه وه بی مالیی». قهلهنده رگووتی «گولدانچی له ئیواره وه به دواتا ده گه پیت … له ئیواره وه مال به مال به مال به دواتا ده گه پیت » . ئامبوون ده ستی گرت و به رزیک رده وه ، هه ستیکرد به دواتا ده گه وردی مردووه کانی لیدیّت ، سه وسه نیش ته ماشایه کی سیوسه نیش ته ماشایه کی سیوسه نی گولدانچی بونی مردووه کانی لیدیّت، سه وسه بونی مردووه کانی لیدیّت ، سه وسه بونی مردووه کانی لیدیّت . لیوی شروی مردووه کانی لیدیّت ، دوی شروی مردووه کانی لیدیّت .

كهس فريا نهكهوت سهرزهنشتي سهوسهن بكات، ئهو شهوه به نه خوشی گهرایه وه مالی، که گولدانچی و پروشه بینیان به جورتک بنهنز و کهم تین بوو، وایان ههستکرد ناگای له خوی نبیه و گرنی له هيچ تيبيني و نامورگارييه کيش نابيت. تا کهوتني خور چهند جاريک لەسلەر يلەك رشلاپەرە، تاپەكى بەھنىز دابگىرت و غارەقلى دەردەدا، للە بیّهرّشی نزیک دهبووهوه و دهگهرایهوه، لهرزیّکی توند دهیگرت و بهدوایدا خاودەبورەوە . ئەر دۆخە مارەپەكى زۆر درينزى خاپەند، چەند مانگېكى دوورودرێـژ، لـهو چهند مانگـهدا ههندێ جـار ناچاريـوون بهشـێوهي دهسـتکرد خواردنی له ریّگای دهمارهوه بدهنیّ، دیاره لهو ماوهیهدا بیّ ماوهی كورت ئارامى تيدەگەرا، بەلام ھەمور ھيورپورنەرەپەك داكەرتنيكى كتوپىر و تونیدی بهدوادا دههات. ناچار بع شهوه ی له دونیای گهوره ی خنوی دانهبریّت، قەرەوییّل و جیّگای خەرەكەپان بـق بـردە قاتـی سـەرەرە بـق ناو كتيبخانه كه . ماوهى نهخوشييه كهى سهوسهن سهردهمى گورانكارى سیاسی گهورهبوون، له دوای هاتنهدهرهوهی لهو سهردابه تاریکهی يربوو له مەيتەكانى رايەربىن، ئارەزووپيەكى نەمابوو وەك جاران گوي له ههواله کان بگریت. فیکرهت گولدانچی نه خوشی کچه کهی وه ک جوره مانگرتنیک در به دونیا وهرگرت، بۆنی ریان، بۆنی جهنگ، بۆنی مردن، يتكرا تارهزوويهكي تهوتقيان تبادروست نهكرد لهسهر ناسبني دونساي راستهقینه بهرده وام بیّت، له و دهمه دا تاکه دلّنیایی و نه وازشی شه و رۆزاننىك بوو كە ئارىلان جەودەت بۆپەي يەيدادەكىرد و دەھات لەسلەر دیوارهکانی کتیبخانه که وینه ی نوی و گهوره ی بن نیگارده کرد، نه و له سهر قەرەويلەكسەي خىزى دادەنىشىت و ئارسان بىھ ھىمىنى نىگارى دەكىشا، ئەرەي بە بىدەنگى سەيرى جوڭ و فلچەدانان و رەنگىرتنەومكانى ئاريانى دەكىرد، ئارامىيەكى دەرونى قووڭى يۆدەبەخشىي. لەنتىوان ئەو و ئاريانىدا بيّدهنگييه کي گهوره بهرقه رار بوو، نهو هيّدي هيّدي وهک نيگارکيّش وازي له کردنه وه ی پیشانگا و دروستکردنی تابلتری دیکه ده مینا بن شهوه ی تەراق خىزى بىق ئەم نىگارانە تەرخانبىكات، سەرسىەن تاكە بىنلەرى راستەقىنەي ئەربور، بەلام ھەستىدەكرد لە ھەر بىنەرىكى دىكەي جىھان قوولْتر و وردتر دمچیّته ناو تابلوّکانهوه، بتر له ناویاندا وندهبیّت، زیاتر دەتوانىت بەناوياندا بروات، زياتىر لەزەتىيان لىدەبىنىت ... زۆر كەم قسەيان لەگەڭ يەكىدا دەگۆرىيەرە، ھەنىدى جار بە ھىمىنى جايەكيان يىكەرە ده خوارده وه ، هه ندی جاریش له سه ر ره نگ و پله ی تونه کان قسه یان دهکرد، گهر سهوسهن زور شارهزووی ههبایه و کراوهبایه، کهمینک لهسهر ریانی شار و ههندیک کتیب و نهخوشیهکهی خوشی قسه باندهکرد.

به هار و هاوینی سانی ۱۹۹۱ گرنگترین سهرده می ژیانی ئیمهبوون، له وسهرده مه دا گرپانکاری گهوره پرویاندا، له کرتایی هاوینی نه و ساله دا هیزه کانی سه دام حوسه بن دوای چه ند شه پریکی گهوره ی سه ر جاده و کیرلان، بی هاتاهه تایه شاره که مانیان به جینهیشت و سهرده مینکی تدر له مینروی ئیمه دا ده ستی پیکرد، حیزیه کوردییه کان که تائه وکات چه کیان به ده سته وه بوو، له چیاکان دابه زین و نه و حوکم پانییه یان دامه زراند که نه مریق به رقه راره، نه وه گهوره ترین سهرکه و تنیک بوو کورد له دوای پوخانی ئیماره تی بابانه وه به ده ستی به پنینیت، نه و کات که دوو حیزیه گهوره کی و لات یه کینتی نیشتیمانی و پارتی دیموکرات دابه زینه ناو

شارهکانه وه وه ک چهژنیکی گهوره وههابوو، به لام خودی دوو حیزیه که به میژورییه کی تاریک و پر ناکوکییه وه هاتنه ناو ژبانمانه وه، له سهردهمی حيادا لهسهر دابهشكردني ناوجهكاني دهسه لات و كۆنترۆلكردني، خالله سنوورىيەكان و خۆسەياندن و رابەرايەتىكىردن زۆريان لـە يەكدى كوشتبوو، به لام که هاتنه خواری و بوون به دهسه لاتی مهده نی پهیمانی تهوه یاندا شته کان به ناشتی و بنکوشتار چاره ده که ن، نامرونییه کان له بنه ره تدا يارتي بوړن، بهجۆرێکي بەريـڵاو لـه شۆرشى ئەيلولـدا بەشـداريوړن، بۆيـه لهگهل دابهزینی پارتیپه کاندا، سهی کهرهمی نامرونی و له ته کیشیدا ههموو بیاوانی دیکهی سهر به عهشرهت بیدوودلی راستهوراست جوونه ناو حیزیهوه، قەلەنىدەر ئامبوون وەک جەنگاۋەريكى كىۋن و بەناۋپانىگ يتر لهواني دي ييشوازي ليكرا و لهلايهن ئهندامه بالإكاني حيزيهوه بق خوانى تابيەت داوەتكرا. بەرەدا لەر چەند سالەدا يارتىيەكان يېگەيان له شارى ئىمەدا زۆر لاوازبووپوو، پەيوەندىكردنى ئاموونىپەكان بەوانەوە هنِّـز و تینیّکی گهورهی ییّبهخشـین. دیـاره ناویانگی ناموونییـهکان وهک عه شره تنک که له ده سالی رابوردوودا له دهوله تهوه زور نزیکبوون، به گرنگ وهرنهگیرا، گرنگ ئهوه بوو ناموونییه کان هیزیکن ده توانن شکوی ديربني حيازب لينرهدا زيندوويكهنهوه .

تیکه آبوونی ناموونییه کان به هیزه کانی پارتی دیموکرات، زوّر شتی اله چیروّکه کهی نیّمه گوری، نهو روّوهی که هموال بالاوبووه و که ناموونییه کان چوونه ته وه ناو حیزب، ههموو دانیابووین که به شیری نهو بریاره پهیوه ندی به شهری ناموونییه کانه وه اله سهر سهوسه ن فیکره ت ههیه، ده شمانزانی نه و بریاره بان کاریگهری گهوره اله سهر ههموو نهوانی دی جیده هیایی ناموونی ناموه شدا مهنگور تا کوتایی هاوین بریاری نه دا بچیته ناو هیچ هیزیکی سیاسیه وه، به رده وام بیریده کرده و و به درده و امرده و امرده و امرده و امرده و امرده وامیش راکانی خوی ده گوری، به الام له کوتایی هاویندا نیدی ته واو

دلنداسو که ناتوانیت وهک تاکه مهخلوقیکی بی حیازب له شارهکهدا بری، خەلكى شارەكە يېكرا تورشى ئەر دەردەبوربورن كە يان دەبىت بېنە ئەندامى حيزبيك ياخود ھەوادارى حيزبيك، بەوەدا ھەوادارەكان ھەمىشە لە ئەندامەكان سەرسەختتر و كەللە بەجۆشىترن، دۆخى شار تا دەھات خرابتر و خرایتر دهبوو. له پاییزی ئهو سالهدا تاک و تهرا خهلکانیکی بیلایهن مابورنه ره ، فیکره ت گولدانچی پهکټک بوی له و تاک و تهرایه . فیکره ت رۆژېكيان لەگەرمەي ئەر يەتاي خيزېچېتىيەدا لەسەر چا خواردنەرە و لە هەیوانی گەورەی مالەكەدا بە دكتۆر رەفعەتى زاوای گووت «ترسناكترین به لایه کا روویکاته شاریک نه وه یه خه لکی بیلایه نی تیدا نه مینیت، چونکه سیاسهتی راستهقینه ههمیشه بیلایهنهکان دهیکهن». تهوکات دكتور ره فعه تبینه وه ی بیشتر که سه ست و نهستی ناسیونالیستی به جۆشى لىدىبىت، بى ھىچ ھۆيەكى ئاشىكرا بى مارەيەكى كورت بوي بە ئەندامى خىزبېكى بچوك كە دروشىمى يەكگرتنەۋەي ھەمۇق كوردسىتانى ھەلگرتبور. لـﻪ كۆتاپى ھاوينىدا مەنگور دواي بىركردنەرەپەكى زۆر، برياريىدا بچیّت ریزهکانی پهکیّتی نیشتیمانیپهوه . هـزی هه لبزاردنی بـن پهکیّتی نیشتیمانی هادر ئادرہ نەبلور کا درایەتی ئامورنیپاکان لام سانگاریکی بەرامبەرەۋە بىكات، بەلگى ئەۋەبۇق زۆرپەي كۆرانى دەۋرۇپەرى بە ئاشىكرا و نهينني چووپوونه ناو پهکيتيپهوه . ئيوارهپهکيان قهينزز جوقلي پيپگووت «مەنگور بىر لە چى دەكەپتەوە، بچيتە ھەر خىزىيكى دىكەوە دەبىت به دوڙمني ئيمه، خوّت دوزاني دلسوّزي بن حيازب لهسه روو ههموو ووفا و دلستوزىيەكەرەپە». ئىەر رسىتەپەي قەپتۆز جوقلىي مەنگورى ھەڑانىد. دلنيابوو ئيستا وهفا و لايهنگري ئهو كورانه بن حيزيه نهوهک بن ئهو، وهک ئەوھى بەدواي جێگايەكى وندا بگەرێت، وهک بيەوێت دەست بەو شتانەرە بگریّت کە زیان خەریکە لەدەستى دەفریّنیّت، بریاریدا بچیّت حیزبهوه، قهیـۆز جوقلّـی ئامۆژگاریکـرد «مهنگـور تــۆ پیریوویــت، حیــزب

گەنجىنەيەكى گەورەيە، بەلام كەم كەم خۆى دەردەخات، تا زياتىر تىيا قوول بىتەوە زىنى زۆرتىرى تىدايە، تاكە جىڭايەك لەم ولاتەدا ئىنسان بىوانىت ئالتونى لىدەربەينىت ناو حىزبە ... لەبەرئەۋە دوودل مەبە». لەو ماۋەيەدا ھەموو دەمانزانى كە مەنگوپ لە پىگاى دۆستە قاچاغچىيە ئىزانىيەكانىيەۋە، خەرىكى ساغكردنەۋەى كەلوپەلە تالانكراۋەكانى دواى پاپەپىنە، بەلام ھىنىزى گەورەى مەنگوپ لەۋەدابوۋ كە خىزى پاستەرخى لە وىنەكەدا دەرنەدەكەۋت، كەس لە كاتى ئەۋجىقرە كارانەدا نەيبىنى بوۋ، كەسىش نەيدەزانى ئەۋ پارە زۆرەى مەنگوپ لەۋ چەنىد سالەدا بەيدايكىدۇ، لە كۆييە و بىق كوى دەچىت.

رپرژیک له ناکاو ههموو مهنگورمان بینی وهک یه کیتییه کی سه رسه خت قسه یده کرد، چیتر نه و دورد نی و بیده نگییه ی نه مابوو که جاران هه یبوه له زمان و قسه کانیدا گانته کردن و لاقرتییه کی شاردراوه ده رهه ق به هموو حیزیه کانی دیکه هه سبت پیده کرا، به لام له گه ل نه وه شدا سنووریک هه بوو مهنگور نه یده به زاند، به لکو به ناشکرا ده یگووت «له سیاسه تدا مرؤف ده بیت بزانیت قوونی خوی له کویدایه». ده یگووت «له سیاسه تدا مرؤف ده بیت بزانیت قوونی خوی له کویدایه». پووداوه کان دواتر رؤر به ناریکی رؤیستن، مهنگور له حیزیدا گه لیک خیرا چووه پیشی، کوره کانی ده ورویه ری رؤریه یان بوونه چه کدار و هیزی پاراستنی نه و، نیدی رؤزگار یک هاته پیشی مهنگور چیتر نه ده هات بی پاراستنی نه و، نیدی رؤزگار یک هاته پیشی مهنگور چیتر نه ده هات بی ده رده که و تازاد، به لکو زیاتر له بنکه و باره گاکانی حیزیدا گه مارؤیان ده دا، ناسان گویمان له قسه کانی نه ده بوو، به لام هه موو ده مانزانی که خوی هیچ کات له چه قویه ک زیاتر هیچی دیکه ی پین ده مانزانی که خوی هیچ کات له چه قویه ک زیاتر هیچی دیکه ی پین نییه ... هیچ کات.

له كۆتايى ھاوينيشدا ھيدى ھيدى سەوسەن بەرەو باشبوون رۆيشت، له

ئەيلولى ھەمان سالدا بى يەكەمجار لەسەر شەقامەكان لەگەل دەستەيەك لە كچانى گولدانچىيىدا بىنىمانەرە، رەك ھەمىشە لارازىيەكەى سىحرارى و پەنگى نەخۆشى لە سىمايدا دلرفىن بور. لەر رەرزەدا بى يەكەمجار لە ھەندىك كۆپ روكۆبورنەرەى ئەدەبىدا ئامادەبور، رەك ھەمىشە بىدەنگ ر بەرىقار لە جىگايەكدا تا كۆتايى دادەنىشت و دواتىر بە بىدەنگى ھەلدەستا و دەرىقىشت، دەيزانى لە ھەمور لايەكەرە سەيردەكرىت، دەيزانى ھەمور چارەكان لەسەر ئەرن، دەيزانى بىق ھەر كىرى بىروات بەدوايەرەيىن...

هـهر لـهو وهرزهدا پروشـه گولدانچـی کوریّکـی بـوو و ناویـان نـا «هوزار»، کوریّکـی شـیرین کـه تـادوا روّژی ژیـان دهبیّتـه هاورییهکـی نزیکی سهوسـهن. به عسیبه کان هه رگیز نه و کوشتاره ی ناو بنکه ی سه ره کی ناسایشیان له بیرنهچووووه، هنندهی هنزهکانی خزیان کشانهوه گهمارزیهکی نابووری گەورەپان خستە سەر ناوچەكانى ئۆمە، لە ھاوپنى سالى نەرەدوپەكدا دۆخى ئابوورى خەڭك زۆر بەرەو خرايى رۆيشت، موچەي زۆرپەي كارنشىينان له ناکاو برا، چیتر دوولهت له بهغداوه یارهی هیچ کهسیکی نهدهدا كه شويّني زياني بكه رتايه ته ناو هه ريّمي نُنمه وه . فيكروت گولّدانجيش له و دهمه دا وهک سه دان هه زار خه لکی پیر و خاوه ن خانه واده بی هیچ ســهرچاوهیهکی ژیان مایــهوه و ههژارییهکــی گــهوره رویکـرده مالهکهیـان. له و ماوه یه دا فیکره ت جارجار بق یه کینک له ریک خراوه بیانییه کان که کاری گەیاندنى كۆملەك و ئاۋەدانىيان ئەنجامىدەدا، ھەندىك بەلگەناملە و نوسراوی تابیهتی له نینگلیزییهوه دهکرده عهرهیی، به لام دهستکهوتی لهو ئیشانه شتیک نهبور ههمور ژیانی دایینبکات، لهبهریهوه حاریکی تر دەستى بردەرە بۆ فرۆشتنى كتيب لە كتېپخانەكە. گولدانچى دەباسە هەمورجارنىك گفتوگۆيەكى درنىڭ لەگەڵ سەرسەندا ئەنجامىيدات، دەباسە سە زهجمهت بيخاته سهر ئهو قهناعهتهى گهر كتنبهكان نهفرزشين ناتوانين بڑین… بِوّ ئەوەي دەست لە خەلْـک يان نەكەنـەوە، فرۆشـتنى كتيّب و پهیکهر و توجهفیاتهکان تاکه سامان و تهنها دهروازهیان بوو. گولدانچی له و بیاوانه نهبوو یارمه تی خورایی له کهس وهریگریّت. به لام جگه له

هـهژاری، هۆپەكـی گـهورەی تـر يێشـنيارە بەردەوامهكانـی دكتـۆر رەفعـهت بور که ینیوابور تا ئه و کتنبخانه به به ننیت، سه وسه ن جنگایه کی نه مینی ههیه، جنگایهک وای لندهکات بنویستی به دونیا نهبنت و له مالدا دیل بنت و تا كۆتايى بە خەلكى ئەم شارە نامزېنت، ھەتا جارىكىان دکتور ره فعه تکه دهنگیکی گر و سهریکی چکولانه و قریکی زهردی زۆر تەنكى ھەبىر، دواي قرغەيەك بە گولدانچى گورت «كاك فىكرەت... له روانگهی دهرونییهوه بروانیت، سهوسهن کتیبخانهکه وهک دونیایهکی سەربەخۆ سەيردەكات، وەك شوپننكى تاببەتى كە ھيزى ئەوەي دەداتى سەنگەر لە ئۆمە ۋەرېگرۆت. گەر لە مىن دەپرسىت، ۋادەبىنىم بەشدارى سەرسىمان لىم رايەرىنىدا، لىم رووى دەرونىيلەرە، دەگەرېتلەرە بىق ئىمورەي کیژهکه جار دوای جار دهیهویّت شهو ویّشه ناشیرینهی شهم شاره و ئەم دەوروپەرەي ئىمە تىپىدا دەريىن لاي خىزى تۆخبكاتەوە ... بەرلەومى راستەرخى خانمى كچتان بناسم، كە چىرۆكەكەپىم بىست، بەلىي دەمىك که له خهسته خانهی گشتی بووم، حیکایه ته کهم له دممی دکتور و سستهرهکان بیست، له دهمی نهخرشهکان، له دهمی فهراشهکان و باجییهکان و میوانی نهخوشهکان... به لی جهنایی گولدانچی له دهمی ئەوانىم بىست، يەكجار ئا… بەلكى دەجار… يان سەد جار. ئەوكاتىش رام وابور کچهکه به و بریاره سهیره ی بن پهکینک دهگه ریّت له تنزی نهم شاره و له ههراوبه زمی نهم مینژووه بهدوور بینت. به نی ناغام، یه کینک بهدونیادا بگهریّت و سهفهر کهسیّکی تری لیّبسازیّنیّت... ها نهمه مانای چى ... گەورەم ماناي چى... لە رووى دەرونىيەوە سەيرىبكەيت، ئەمە مانای ئەرەی ئەم كيارە ناتوانيت لەم شارەدا بازى، كەيفى بە كەسمان نایهت و که سیمانی خیوش ناوییت و شاره که شی خیوش ناوییت ... بو؟ چرنکه کتیبخانه کهی ههیه ... تا ئهر کتیبخانه یهی ههبیت، واهه ستده کات قەلايەكى گەررەي ھەيە، شويننيكى ھەيە لە شوينى كەسىي تىر ناچيت.

له رووي دەرونىيەۋە سەيرىبكەيت ئەمە نەخۆشىييە، بەلى نەخۆشىيەۋە... ئەم كچە بەلىي، بەلىي نەخۆشە ... بەلىي قوريان نەخۆشە ... ھەتا ئەگەر دەزگىرانەكانىشى بگەرىنەرە ئاتوانىت شوويان يىپكات. ھەلبەت مەبەستم شوري راستهقینهیه، مهبهستم نهوهیه ببینت به کچینک وهک کچهکانی تىرى ئەم شارە، وەك پروشەخانى خوشىكى، وەك ئامىززا و پورزاكانىي. نا بارەرم ينبكه بهم چەشنە نابنت به ژننكى راستەقىنە و ساغ، وهك ههمور ژنه راستهقینه و ساغهکانی نهم شاره، وهک خوشکهکانی من و و زویریوونیکی بچوکدا رادهکاتهوه بن بشت کتیبهکان، خنی لهو دبو ديواري كتيبه كانهوه دهشاريتهوه . ههميشه گورتوومه كه كتيبي زور له مالَّـدا ترسـناکه، مروِّقی نهخوش دروستدهکات... ههلّبهت مـن لـه رووی دەرونىيەۋە قسىەدەكەم، چاكترىن شىت ئەۋەپ ئەۋ سىاتەي شىۋۇدەكات نەتوانىت خىزى لىە نىاق كتىبەكانىدا بشيارىتەۋە، ئەۋە باشىترىن شىتە... من دەزانىم كىه تىق لەببەر دەسىتكورتى كتنبيەكان دەفرۇشىيت، بەلام باشده که یت ... باشده که یت ... ده بیّت هیچ ناسه واریّکی شهم کتیبخانه یه لهم مالهدا نهمیننیت، دهبیت تهفروتونابیکهیت، بهلکو سهوسهن بتوانیت وهک که سنکی ناسیایی بنزی».

فیکرهت گولدانچی که به پاستی بهره و پیری دهچوه، زور له پابوردووی خوی لهگهل کتیب و زانستدا نائومیدبوه، بو بهانهیهک دهگهرا توپهیی خوی بهرامیه مهمو که و پابوردووه خالیبکاتهوه، بهلام کتیبخانه که بهشیکی گرنگی ژیانی سهوسهن بوو، که و جیگایه بوو که تییدا گهوره بوویوو، فیکرهت گولدانچیش دلانیابوو تا کهم کتیبخانهیه بمینیته وه سهوسهن ناتوانیت له دونیای کهم کتیبخانهیه وه بگوازیته وه بی راسته قینه و پوژانی پاپه پین و که شهوه تاریکهی له ناو لاشه کاندا بردیه سه ره نیشانهی کهوه بودی که سهوسه ناتوانیت به رگهی

دهنگی راسته قینهی ژیان بگریّت، شه و نه خوّشییه گهوره یه یه به نگه بوو که ریّگریّکی روّحی گهوره له به ردهم کچه که دا وهستاوه و ناهیّلیّت دونیا قه بوولبکات. شهوه ی تادیّت ته نهاتر دهبیّت، شهوه ی له ناو دونیای ویّنه بیّده نگه کاندا نه بیّت ناژی، شهوه ی گه یشترّته شه و تهمه نه و هاوریّیه کی راسته قینه ی نییه، فیکره تیان تووشی غهمیّکی قوول ده کرد... ده بووایه پیش شهوه ی بمریّت شتیک بکات، توانای ژیان لهم کچه دا گهوره تسرییش شهوه ی دهبیّت و چوّن بکات... چی ده بیّت و چوّن بکات... چی ده بیّت و چوّن بدات بری ی ده بیّت و چوّن

رۆژنےک که «فهیسهڵ نهجیب سهحاف» هات بن سهیری کتیبخانهکهی گولدانچی زور سهرسامبوو، شهر ههموو ژیانی له کرین و فروشتنی کتیبخانه شه خسی و تایبه تیپه کاندا بردبوره سهر، بیاویکی بالابه رزی باریک و رهقه له بوو، چهناگه په کې درينځ و دهنگيکې منگن و قهواميکې ريکې ههبوو، له سهره تای حهفتاکانهوه ئیشی کرینی کتیبی کون و دهستنوسی كۆن و كتيبخانهى ئەو بياوانەبور كە لە ناكار ھەرەسىياندەھينا و دەبايە دەسىتبەردارى ھەملوق ئىەق شىتانەبن كىھ لىھ زيانيانىدا كۆيانكردۆتلەۋە. فەيسەڭ سەھاف كە كتېبخانە گەورەكەي گوڭدانچى بينى زمانى گيرا و بق چەنىد سىاتىك لەسەرسىامىدا قسىەى بىق نەدەكىرا، ھەنبەت يىشىومخت زؤر ناوبانگی ئےم کتیبخانہےی بیستبور، بهلام کتیبخانهکه لهسهروو هەمبور ئەر رەسىفانەرە بىرو كە بىسىتېررى، گەنجىنەيەكى گەررەي بيوينه بور، كه پيشتر خەرنى بيوه نەبينى بور. دەبيت بليم فەيسەل سه حاف ئیشه که ی خوی به ئیشی مردووشوره کان و گزرهه لکه نه کان ده شویهاند، ههمیشه دهیگروت «کرینه وهی کتینخانه به ک، وهی دزینی ههموی یادهوه ری و یادگاری مروّفیّک وایه، وهک دزینی گهنمتنی وایه. که كتيبخانه يه كريته وه ك نهوه به مهموو نه و رؤر و سالانه بكريته وه

که مرزفیدک له پهروهردهکردنی خویدا بردویتییه سهر، شهو سه عاتانه بدزیت که تنیدا لهگه ل بالهوانه کان و جیهانه کان و کیشه کانی دونیادا رْياوه». لهگهڵ ئهو قسانه شدا فه يسهڵ سه حاف كتيّب كريّكي دلّره ق بور، گەرچى دەيزانى برسىتى ھۆي سەرەكى ئەر كەسانەيە كە كتىب دەفرۆشىن، بەلام نرخەكانى تا دوا ئاسىت دادەبەزانىد و كتێبەكانى وەھا کهم به ما دمنرخاند، مرزف بهزهیی به زانست و عهقل و نوسیندا دەھاتىموھ، لىم دواى راپەرىنىموھ بازارى ئىمو بەجۆرىكى بىرىنىم ھاتبورە گەرمى، ئەسەرىكەرە سەدان رۆشىنبىرى بىن پول و برسى ئە شاردا رۆژ دوای روّژ دوّخیان دژوارتر و دژوارتر دهبوو، بهسهریکی دیش خهلکانیکی پارهداری نوی هاتبوونه مهیدان که دهیانویست مال و نوسینگهکانیان به کتنبخانهی گهوره و کتنبی ناوازه برازیننهوه، لهو سهردهمهدا دەستخسىتنى كتېبېكى ناوازە لەوانەبىور ژيانى مىرۆف بگۆرىت، يەيوەندى تازهی بن دروستبکات، به کهسانیکی خارهن دهسه لاتی بناسینیت که دمانویست خزیان وهک نه هلی کتیب دهریخه ن و وابنوینین که پلهی سياسيان ئاوينهي خوليايه كي فيكرييه . ئهو روَّرُه كه فهيسه ل سهجاف هات بق مالّی گولدانچی له چیوهی جوّره کاریکی وهادا بوو، ههندیک له و بیاوانه ی له شاخ هاتبوونه خواری و بهراستی دهیانوست روخساریکی مهدهنی نیشانبدهن و وهک عاشقی کتیب و رؤشنبیریی ده ریکهون، چاویان خستبوره سهر کتیبخانه کهی گرلدانچی ... نه و کتیبخانهیهی دهیانزانی په کښک له جوانترین و سیحراویترین کچه کانی شار وهک ماسییه کی زیر له جهوریکی شبیندا مهلهی له نباودا دهکات.

فهیسه ل پیاویکی راستگر و یهکسه ره و بیپیت و پهنا بوو، دوای شهره ی چایه کی لهگه ل فیکره ت گولدانچیدا خوارده وه که له راستیدا له چا زیات شتیکی دیکه ی نهبوو پیشکه ش به میوانه کانی بکات گروتی «لیتی ناشارمه وه که کتیبخانه کهی نیوه، تهنیا کتیبخانه یه کی

راستهقینه یه زیانمدا بینیبیتم، من کتیبخانه گهورهکانی بهغداد و تاران و ئەستەمبولم ھەموو بىنيوه، بەلىي ھەر سىي ولاتەكە چووم بىق ئەرەي سەيرى كتيبخانەكانىيان بكەم، مىن تەنيا كتيب كىر نىم، مىن عاشقى كتيبخانهم. ليتى ناشارمهوه كه من زور كهم كتيب دهخوينمهوه، من عاشقي خويندنهوه نيم، به لكو عاشقي كتيبم، كتيبناسم نهوهك رۆشىنبىر، ئەرە دور شىتى جىاوازن، نىا كاك گولدانچى مىرۆف ناسىت ئەرانە تۆكەللېكات، بەريىز بەراسىتى لە شارە ھەرە گەررەكانى خۆرھەلات و لای خه لکے هدره زانا و دانای ئیسران و تورکیا کتیبخانه ی وهما دەوللەمەندم نەبىنىدە، بەلىي قوربان ھەمور شىتىك ئاشىكرايە، كتېبەكان ب خۆشەرىسىتىيەرە كىردرارن، بەخۆشەرىسىتىيەرە خوينرارنەت،وە، ب خۆشەويسىتىيەوە ھەلگىراون ... مىن كتنببەكان بىق خىقم ناكىرم، گەر بىق دوکانه که ی خرم بیانکرم به و جوره سهر راست نابم و به و جهشته راستیت یینالیم، ییشتر ناویانگی ئهم کتیبخانهیهم بیستوه، زور ناویانگیم بیستوه، به لام نه مرق، بن شتیکی تر لیرهم، یه کی له سه رکرده سیاسییه رۆشىنبىرەكانمان رايسىپاردوم كتيبخانەكەي ئيوەي بىق بكىرم، جەنابىيان ئەندامى بالاي حيزييكى ناسراون، ئەريش عاشقى كتيبخانەيە، بۆئەوەش پارهیه کی زور ده دات... پاره په ک چهند سالیک خوت و خانمی کچتان بِيْكِيْشُهُ بِيْدِه رِيْنِ... بِيْكِيْشُه ». فيكرهت گولدانچي گووتي «نا، كاك فەيسەڭ، بە ھىچ جۆرىك ناتوانىم ھەمۇر كتىبخانەكە بەيەكەرە بغرۆشىم، به لمى من بريارمداوه تهواوى كتيبخانهكه، ههتا دوا بهرهى له كول خوم بكهمهوه، له راستيدا بريارمداوه له بيريدا له مالنكدا بريم كتنبي تندا نەبىت، ئەرە بريارى مىنە، ئاسان نىيبە مىرۇف بگات بريارى لەوجىۋرە، مەسەلەكە ھەر تەنيا پەيوەندى بە بېسوردى كتېبەرە نىيە لەم شارەدا، پهیوهندی به درق و دهلهسهی نوسهران و رقشنبیرانی شارهکهوه نییه کہ میچ نین جگہ لہ کومہائیک زوریلائی گہورہ، بہالکو مہروندی مہر

فهیسه الله هه ناسه یه کی هه لکینشا و له به رباخه لی سه عاتیکی ده ستی ده رهینا و ته ماشایه کیکرد و گروتی «گهر له سه رئه و بروایه بن کتیبخانه که بغریشن، شته کانی دیکه گرنگ نیین ... واده زانم هاوریکه م، گهر ته واوی به چیریزکه که ببیستیت له دیخی ئیره ش تیده گات، نه مه جگه له وه ی له و با اوه په دام خیشی خیشی خیشی ده توانیت هه رجیاره و به جیره کتیبیک میوانه کانی سه رسام بکات، کتیبخانه که ی تی شتگه لیکی جیزی تیدایه که مروف سه رسام ده کات، نیستا گهر ئیره ریگام بده ن چه ند وینه یه کی مروف سه رسام ده کات، نیستا گهر ئیره ریگام بده ن چه ند وینه یه کی کتیبیک ده گرم، وینه ی به رگی چه ند کتیبیک ده گرم، ده توانم دواتر هه ندیک له وینه کان بی خوشتان بشی مه وه ک له ماله که تاندا هه بودی وه ک شاهید له سه رئه وه ی پیریک له پیریان کتیبخانه یه که ماله که تاندا هه به بودی ».

گرلدانچی جاریکی دی سهری لهقانید و سهرلهنوی فهرمووی له

میوانه که کردهوه، لهویدا کابرا به هیمنی کامیرایه کی دهرهینا و کهوته گرتنی وینه.

فهیسه ل کامیرایه کی زیناتی روسی گهوره ی پیبوه سهره تا وینه ی همسوو پهیکه و و دهمامک و سندوقه نهخشداره بچوکه کانی گرت که ههندیکیان دهستکردی هونه رمه نده بودییه کان و ههندیکیشیان کاری دهسته و پهنجه ی پهیکه رتاشه نه فریقییه کان بوون دواتر که وته پهسمگرتنی تاقی کتیبه کان له کتیبه میژووییه دیرینه کانه وه دهستی پیکرد و له په فی کتیبه کان له کتیبه میژووییه دیرینه کانه وه دهستی پیکرد و له په فی تاییبه تاییب تاییب تایی ده گوره که ی کتیبی «شیفا به گول» کوتایی به وینه گرتنی همندیک کتیبی وه که نمونه جیاده کرده و و وینه ی ده گرتن لهسه ره تایش ههندیک کتیبی «پولانی شهیتان لهسه ره لدانی بورکاندا» و دواجاریش به وینه گرتنی دهستنوسی «توانای میخه که لهسه ر زیندوو کردنه وی مردوان» کوتایی به همووشتیک هینا .

سهوسهن له جینگاکهی خزیهوه بهساردی سهیریدهکرد، به لام دلنیابوو ناتوانیّت هیچ بکات. دهیزانی مالهکه خوراکی تیدا نییه، دهرمانه کانی ئه و له بازاری رهشدا به پارهی گران نهبیّت دهست ناکهون، حهبه کانی باوکی که دهمی ساله بو راگرتنی فشاری خویّن دهیخوات پارهی زوریان دهویّت. بو ئهوهی ثازاره کانی باوکیشی زورتر نه کات، هیچی نهگووت. له میزیوو دهیزانی باوکی به پیچهوانهی جارانه وه رقی لهم کتیبخانه یه یه

لهدوای رایهرینهوه مهسهلهی گهیشتنی وینه و نامهی سی ریبوارهکه ئاسانتر و خيراتريوو، لهودهمهدا رمارهي شهو كوردانيهي له خورشاواوه دهگەرانموره تا دەھات لم گەررەبورنىدا بلور، ئموان بردنكى ختىراي پەيرەندىيان لە نىلوان سى بىيارە ئاوارەكە و ئىمەدا دروسىتكرد، بە جۆرىك بهردهوام دهمانزاني عاشقه غهربيهكانمان تيستا له كوتي حيهاندان. له سهرهتای سالی نهوهدودوودا له ناکاو خولیا و نارهزوویه کی کویی له شاردا سهريهه لداو ههموو دهمانويست ههفته دواي ههفته ههوالي سين راوکهرهکه بزانیس، مهندیّک کهس نهخشهی تاییهتیان کبری و لهسهر ئەر نەخشەپە ھۆڭى سەفەرى رۆپوارەكانيان دروسىتدەكرد، بەلام زۆرپەي ئەر ھێڵانە ھێڵى خەياڵيبوون كە پەيوەندىيەكيان بە راستىيەوە نەبوو، هەندى جار دەمانېينى كەسانىك لـه چاپخانەكانىدا لـەدەورى نەخشـەبەك كۆبوونەتەۋە و لەسەر چارەنوس و ئاراستە و ئەگەرەكانى يېشىدەم سىن عاشــقەكە قســەدەكەن، بــەلام زۆريــەي قســەكان راويۆچۈۈنــى بێمانــا و بيسه رويه ره بوون، له شوباتي نهوه دودوودا دوو وينه له بازاردا دمركه وتن يەكۆكىيان وينىەي كامەران سەلما بوو، لە گوندېكى ناو چىيا بەرزەكانى سنوورى بيارق و ئەكوادۆر، ئەوى دىشايان وينەپەكىي مەنسور ئەسىرىن بوو لهگهڵ تووتىيەكى گەورە ... ئۆچگار گەورەدا، لە شوپنىتكى نادباردا. ئيستا ئەلبومى وينەكانى سەوسەن تادەھات گەورەتىر و گەورەتىر دەبوو،

شهوان دهستی دهخسته سهر وینهکان و چاوی لیکدهنا و خوی له جیهانیکی دیکهدا دهبینییهوه، لهدوای شهوی ناو لاشهکان و نهخوشییه سهختهکهی خزیهوه نارهزوویهکی نهمابور بنن و دهنگی دهرموه زور بچن به سهریدا، نیستا ناسانتر دهچووه ناو وینه کان و روونتر دهیتوانی ببینیت عاشـقهکانی لـه کویّـن و بهکویـادا دهروٚن، بـهردهوام نُهتلهسـیّکی گـهوره به کراوه یی له سه ر میزه که ی دانرابوو. شه وکات نه پروشه ی خوشکی، نه فیکره تی باوکی و نه هیچ که سیکی تر له بنه ماله ی گولدانچی راستەرخى دەربارەي رىبوارەكان قسەيان لەگەلىدا نەدەكىرد، بەلام بەر ئەتلەسىم گەررەپەدا ھەمبور دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاي ئەر سى ريبوارهيه، ههندي جارك بؤنه و كوبوونهوه گهورهكاندا، كاتيك ههموو ژنان و بوکان و کچانی گولدانچی کودهبوونهوه، دهیبیست پهکیک له ژیر ليُوپِهُوهُ بِنِيدِهُ لَيْتَ «بِهُمِلِي شَكَاوِيانَ، نَينشُهُ لَا قَهُتَ نَاكُهُ رِيْنَهُوهُ ... تَوخُودا ئەرە زەرقە بەرانەرە، سەيرىكە خۆى دەڭپىت مريشكى نەخۆشە، توخودا جەزيان له چى كردوه»، دەببىست يەكۆكى دى دەلىّت «چۆن وادەلىّىت، سەوسىەن زۆر زۆر جوانىه ... زۆر زۆر»، دەيبىسىت يەكتكى دى دەلتىت «جوانه … بهوه دهلّنيت جوان… سهيريكه دهلّنيت كرمه و كراسي لهبهر كردوه»، بهلام سهوستهن ههرگييز دهستي له ويقاري خنزي بهرنهدهدا، ویقاری ئەمىرەپەکى رەنگ پەرپو و بیمار، كە ھەمىشە كەم قسەدەكات، كه قسه شده كات شتيك ده ليت جياواز له واني دي.

ههر له و دهمه دا بو و ساقی مه حمود دوای کرمه نیک پشکنینی پزیشکی دنیاب و که چیت تامردن ناتوانیت گردانی بنیت، له پاستیدا هیچ هزیه کی فیزیکی بن نه و دهرده له به رده ستدا نه بو و، به لام پشکنینه کان ده ریانخست ساقی له پووی ده رونییه وه نیجگار بیماره و هه ر زور له خرکردنیکی ده ستکرد بن تیپه پاندنی نه و درخه ده شیت ده ره نجامی خرابی هه بیت . یه کین که دکت و دکت و دکان بیگورت گری ده رونییه کان به خرابی هه بیت . یه کین که دکت و دکت و دکت و دکت و دکت کاری ده رونییه کان به

كەللە رەقىي چارەسەر ئاكرين، مىرۇف دەبيت لېگەريت زەمان و گۆرانى هەلومەرجــه کان ئــهو کارە لــه ئەســتۆپگرن، ســاقى دەنگــى خـــۆي ووک شەمىدى دىكتاتۆرىيەت و خۆشى رەك يەكنىك لىە قوريانىيەكانى بەمس تەماشادەكرد. للەدواي رايەرىنلەۋە ساقى ۋەك نوپنلەرى مەنسلور ئەسلرين رۆڭتىكى گەورەي لىە ناو ھونەرمەنىد و شاغىرەكانى شارە بچكۆلەكەمانىدا بینی تا یادهوه ری مهنسور هه ر زیندوو و به رز رابگرن، له و دهمه دا جاریکی تار له ههندیک گزشاری نهدهبیدا ههندیک قهسیده و شایعری بچوک دەرکەوتنەوھ کە يېشىگەش بە «رېبوارەكەي رېگاي عەشىق، مەنسىور ئەسىرىن» كراپوون، ھەتيا لە يەكنىك لە گۆشارە ئەدەبىيەكانىدا شىغرنكى دریژمان به ناونیشانی «یاداشتی سهفهره نهفسوناوییهکهی مهنسور» خویننده وه، که شاعیریکی ناستران و شاوداری شه و سهردهمه نوستیبووی، جگه لهوه تابلزیهکی سهرنجراکیش و بیناونیشانیش دهرکهوت که تهودهم رەواجنكى زۆرى يەيداكىرد، تابلۆك گەرىدەيەكى گەنجى كورديىزش نیشانده دات به خنوی و گوچان و توره که په کهوه به ریگایه کی دریدادا دەروات و لەبەردەمىيدا دىمەنىي ئەفسىوناوي كۆمەلىنىك جەنگەل و شيارى دوور کراوه ته وه، تابلۆکه ناوی «گهشته کهی مهنسور»ی لینرابوو، تابلۆکه بهشیوازی شیوهکارانی شهست و حهفتای کورد رهسمکرابوی، ریالیست به لام جەنجال بە سىن رەنگە سەرەكىيەكەي ئىسە، رەنگە نەتەواپەتىيەكانمان سهوز و سوور و روش، سهوز وهک سهمبولی ههستانهوهی تهبهدی و نەمرىمان، سىوور رەنگى خوينى شىمەيدانمان، رەش رەنگى ئازارى ههمیشهیی و پرسهی ناکرتامان، تابلزکه ههر زوو بهشیوهی کارتی بچوک چاپکرا و له ههندی جیگادا بق فرؤشتن خرایه پیشی جامخانهکانهوه. له پهکێے له نێواره کۆرهکاندا که سهوسهن فیکرهت خوشی لهوێ بور، شاعیریکی لاو شیعریکی لهسهر «بالنده موبارهکهکان» خویندهوه و راشکاوانه مهنسوری وهک «راوکهریکی موقهدهس» ویناکرد... شاعیره

شهوان دهستی دهخسته سهر وینهکان و چاوی لیکدهنا و خنوی له جبهاننکی دیکهدا دهبینییهوه، لهدوای شهوی ناو لاشهکان و نهخزشییه سهخته کهی خویه و ناره زوویه کی نه مابور بون و دهنگی ده رهوه زور بچن بهسه ریدا، نیستا ناسانتر دهچووه ناو وینه کان و روونتر دهیتوانی ببینیت عاشــقەكانى لــه كويّــن و بەكويــادا دەرۆن، بــەردەوام ئەتلەســيّكى گــەورە به کراوهیی لهسه ر میزهکهی دانرابوو. ئه وکات نه پروشه ی خوشکی، نه فیکرهتی باوکی و نه هیچ کهسیکی تر له بنهمالهی گولدانهی راسته وخق دەربارەي رئيسوارەكان قسمه يان لەگەللىدا نەدەكىرد، بەلام بەق ئەتلەسە گەورەپەدا ھەمبور دەيانزانى كە بەردەوام خەيالى لاى ئەو سى ريبوارهيه، ههندي جار له بونه و كوبوونهوه گهورهكاندا، كاتيك ههموو ژنان و بوکان و کچانی گولدانچی کودهبوونهوه، دهیبیست پهکیک له ژیر ليّويهوه ينيده لنّيت «بهملي شكاويان، ئينشه لا قهت ناگهريّنهوه ... توخودا ئەرە زەرقە بەرائەرە، سەيرىكە خۆى دەڭپىت مريشكى ئەخۆشە، توخودا حەزيان له چې كردوه»، دەيبىست يەكۆكى دى دەلىت «چۆن وادەلىيت، سەرسەن زۆر زۆر جوانه ... زۆر زۆر»، دەيبىست يەكىكى دى دەلىيت «جوانه ... بهوه ده لَّنيت جوان ... سهيريكه ده لَّنِيت كرمه و كراسي لهبهر كىردوه». بەلام سەوسىەن ھەرگىيىز دەسىتى لىە ويقارى خىزى بەرنىەدەدا، ویقاری ئەمیرەپەکی رەنگ پەرپىو و بیمار، كە ھەمىشە كەم قسەدەكات، كه قسه شده كات شتيك ده ليت جياواز له واني دي.

ههر له و دهمه دا بو و ساقی مه حمود دوای کرمه نیک پشکنینی پزیشکی دنیابو که چیت ر تامردن ناتوانیت گررانی بنیت اله راستیدا هیچ هزیه کی فیزیکی بن ئه و دهرده له به رده ستدا نه بو و ، به لام پشکنینه کان ده ریانخست ساقی له رووی ده رونییه و هیچگار بیماره و هه رزر له خرکردنیکی ده ستکرد بن تیپه راندنی ئه و درخه ده شیت ده ره نجامی خرابی هه بیت . یه کیک له دکتوره کان بیگورت گری ده رونییه کان به خرابی هه بیت . یه کیک له دکتوره کان بیگورت گری ده رونییه کان به

کەللە رەقىي چارەسەر ئاكرين، مىرۇف دەبيت لېگەريت زەمان و گۆرانى هەلومەرجەكان ئەو كارە لە ئەستۆپگرن، ساقى دەنگى خىزى وەك شهمیدی دیکتاتزرییهت و خوشی وهک بهکنیک له قوربانیهکانی بهمیس تەماشىادەكرد. لىەدواي رايەرىنلەۋە سىاقى ۋەك ئوينلەرى مەنسلور ئەسلرين رۆڭنكى گەورەي لە ناو ھونەرمەند و شاعيرەكانى شارە بچكۆلەكەماندا بینی تا یادهوه ری مهنسور ههر زیندوو و به رز رابگرن، لهو دهمه دا جاریکی تار له ههندیک گزفاری نهدهبیدا ههندیک قهسیده و شایعری بچوک دەرکەوتنەوە کە پیشکەش بە «ریبوارەکەی ریگای عەشىق، مەنسور ئەسىرىن» كرابوون، ھەتا لە يەكۆك لە گۆشارە ئەدەبىيەكاندا شىغرۆكى دریژمان به ناونیشانی «یاداشتی سهفهره نهفسوناوییهکهی مهنسور» خویّنده وه، که شناعیریّکی ناستراو و ناوداری نُهو سنه رده مه نوستیووی، جگه لهوه تابلۆيهكى سەرنجراكيش و بيناونيشانيش دەركهوت كه ئهودهم رەواجىكى زۆرى يەيداكىرد، تابلۆك گەرىدەيەكى گەنجى كوردىلۇش نیشانده دات به خنوی و گوچان و تورهکه په کهوه به ریگایه کی دریدودا دەروات و لەبەردەمىيدا دىمەنىي ئەفسىوناوي كۆمەلتىك ھەنگەل و شيارى دوور کراوه ته وه، تابلزکه ناوی «گهشته کهی مهنسور»ی لینرابوو، تابلزکه به شيوازي شيوهكاراني شهست و حهفتاي كورد رهسمكرابوو، رياليست به لام جەنجاڭ بە سىن رەنگە سەرەكىيەكەي ئىمە، رەنگە نەتەوايەتىيەكانمان سبهور و سبوور و روش، سبهور ووک سبهمبولی ههستانهووی تهیهدی و نەمرىمان، سىرور رەنگى خوينى شەھىدانمان، رەش رەنگى ئازارى ههمیشه یی و پرسهی ناکرتامان، تابلزکه ههر زوو بهشیره ی کارتی بچوک جابكرا و له ههندي جينگادا بن فرؤشتن خرايه ييشي جامخانهكانهوه. له پهکینک له نیسواره کورهکاندا که سهوسهن فیکرهت خوشی لهوی بور، شاعيريكي لاو شيعريكي لهسهر «بالنده مويارهكهكان» خويندهوه و راشکاوانه مهنسوری وهک «راوکهریکی موقهدهس» ویناکرد... شاعیره لاوهکه کاتیّک له خویّندنه وه ی شیعره که ببوره وه ، بینه وه ی شه رمبکات یان بترسیّت، دهستنوسی قه سیده که ی خوّی به قه دکراوی دایه ده ست خانمی سه وسه ن گولّدانچی که نه و روّژه به ریّکه و ته پیری پیشه وه دانیشتبوو و گووتی «خانمی به ریّن فه رموو ... نه م قه سیده یه به بنه ره تدا بین نیّوه نوسراوه ، مولّکی نیّوه یه ، وه ک چوّن بالنده موقه ده سه کانیش هه در مولّکی نیّوه ن ، بالنده غه مگینه موقه ده سه کان » نه وه یه که مجار ببور ، ناوی «بالنده غه مگینه موقه ده سه کان » ببیستین ، پیشتر که ساوی کی له وجوّره ی له بالنده کان نه نابور ، هه موو بینیمان سه وسه ن به هیمنی خه نده یه کی بی گه نجه که گرت و به ده نگیکی ناسک و نزم گروتی «سویاس» و هیچی دیکه ی نه گووت .

له زستان و بههاری سالّی نهوهدودوودا نویّنه رهکان چهندین جار چوون بر مالّی فیکرهت گولاانچی و بهسته ویّنهی تازهیان بر سهوسهن برد، ههندیّک له و ویّنانه کهوتنه دهستی تیّمه و ههندیّکی دیشیان بر سهوسهن فیکرهت گیرابوون و تهنیا ثه و برقی ههبوو زهرفه تایبهتییهکانیان بکاته وه . نه وکات قهلهنده ر ئاموون ثازادانه چه کی ههلّدهگرت و ههمیشه ش به هاوریّتی کومهلّیک چهکدار به ریّگاوهبوو، به رده وا خیّی بهستبوو وی کنه وه ی بچیّت بر شهریّکی قورس. زوّربه ی کات له نیّوان بنکهکانی حیزیدا له هاتوچیودا بوو، خیّی وه ک به رپرسییّکی عهسکه ری گهوره نیشانده دا که کاروباری زوّر گرنگ و ترسیناکی له نهستوّیه، به لام سهردانی گولدانچییهکانی بیره بیات، غهریزه یه کی زیرهکانه پیّیگروتبوو که سهردانی گولدانچییهکان بکات، غهریزه یه کی زیرهکانه پیّیگروتبوو که همیشه به رله وه ی پیّبخاته مالّی ثهوانه وه، چهکهکه ی دانیّت و وهک پییاوه ساده که ی جاران خیّی ده ریخات، هه تا ههندی جار نامیّرنگاری پیاوه ساده که ی جاران خیّی ده ریخات، هه تا ههندی جار نامیّرنگاری چهکداره کانیشی ده کرد له به رده رگیای ماله که دووربکه و نه و نه درینه و نه درینه نه ناله ده کود ده و نه کهداره کانیشی ده کرد له به دله و د نیان و نه درینه نه ناله دوربکه و نه و نه درینه و نه درینه نه ناله دوربکه و نه کود ده ده کهده دوربکه و نه درینه و نه درینه نه ناله دوربکه و نه درینه و نه درینه ده دریه دانین ده کانه درینه دوربکه و نه درینه دوربکه و نه درینه ده که درینه دوربکه و نه درینه دوربکه و نه

کچهکهی له و جوّره که سانه نین حه زیان له بینینی پیاوی چهکدار بیّت. ئه و ههمیشه به دهنگی یه کیّک که ده یه ویّت شتی گرنگ به جوّریّکی ئاسایی بگیّریّته وه، باسی له شویّنی خالید ئاموون له سه ر نهخشه کان ده کرد، ههرگیز دروّی نه ده کرد، هه رگیز شتیّکی زیادی نه ده خسته سه ر نه و چیروّکانه ی ده یانزانیّت، به هیّمنی و به نه ندازه ی نه و زانیارییه که م و شکانه ی له ناو نامه کانی خالیددا ها تبوون هه موو شتیّکی ده گیّرایه وه، و شکانه ی له ناو نامه کانی خالیددا ها تبوون هه موو شتیّکی ده گیّرایه وه، به پیچه وانه ی مهنگوره وه که فه نتازیا کانی خوّی ده خسته سه ر هه موو چیروّکیّکی بچوک تا سه و سه ن زوّرت ر و زوّرت ر سه رسام بکات. مه نگور ده یگروت که شتییه که ی کامه ران بیست روّژ له ده ریادا و نبووه و دوات ر به کوّمه کی کوّمه لیّک دولفی ن ریّگای و شکانیان دوّزیوه ته وه، ده یگورت کامه ران له باشووری نه فریقا فیّری سه مای خیّله کانی زوّلیّو بووه، له نه مریکای با شوور بالنده یه کی سیّ سه ری گرتوه که نیّستا بووه به نه مریکای با شوور بالنده یه کی سیّ سه ری گرتوه که نیّستا بووه به یه کیّم که می دیش مه یمونیّکی به کینیک له شته عاجباتیه کانی دونیا، له جیّگایه کی دیش مه یمونیّکی به کینید و ددانه کانی نالّتون بوون.

فیکرهت ههمووجار کیژهکهی ناگاداردهکردهوه که توانای مهنگور لهسهر

قسمی خوش و خهبال به شنکه له کولتووری چه قوکیشانی شاره که، به شیکه له زیانی روزانه یان، به لام نهمه به مانای نهوه نبیه که خه لکی ياك و بنزيانان، به لكو لهيال نهو قسه خوشي و زمان شيرينييه شدا دەتوانىن گەلپىك شەرانى بىن... ئەرەي سەرسەن بېئەنىدازە بەقسەكانى مهنگور مهست دهبیّت، ئهوهی ئهم پیاوه نیمچه خویّندهوار و بازارییه که ناويانگێکي خرايي هه په، کيژهکه به وجـ قره دهجوڵێنێټ سه رساميدهکرد. فیکروت له دلهوه خزشحال بوو که سهوسهنی دوبینی ووها یندوکهنیت، خرشحال بوو که هاتنی مهنگور دهیگهشاندهوه، خوشحال بوو بهناشکرا و بیشه رم پرسیاری دهربارهی شوین و ناراستهی کامه ران لیده کات، به لام نەيدەويسىت تېكەوپىت و نەزانىت مەنگور چ جىزرە ئادەمىزادىكە ... چ توخمیکی نالنوز و سهیری مروشه که سهوسهن ناسان ناتوانیت تیبیگات. هەملوق ئىەق خىكايەتانلەي بىل سەۋسلەن گېرايلەق كىە لىە بىازاردا لەسلەر مەنگور لەسمەر زاران بوون، دزىيەكانى، رۆڭى لىە تالانىيەكانى دواي راپەرىندا، ئەو غەربىزە سەرەتابيەى بۆ سووتاندنى شوينەكان، يەيوەندى به قاچاغچیپ گهوره کانه وه، ده ستی له فرؤشتنی زؤر نامیر و کالای گرنگی ولاتدا به ئیرانیپهکان، سهوسهن جاریک به باوکی گووت «گولدانچی، تنق دەزانيىت، مىن رۆژنىك بە مەنگورم گورىت، ھەر ھەلەيلەك يان ھەر شتیک بکات، لای مین گرنگ نییه ... گرنگ ئەرەپ چیرۆکەکانی سەر به دنیایه کی ترن ... هه ست ناکه پت، که چیرزکه کانی سه ر به دنیایه کی تىرن... ئەرەت بەلارە گرنىگ نىيسە؟». فىكىرەت گولدانچىي نىگايەكىي کچه که ی کرد و بینه وهی بتوانیت وه لامپیداته وه، بینکه نی، دلنیاب و هه ر شتیک سهر به دونیایه کی دی بیت کیژه کهی سهرسامده کات.

لەسـﻪرەتاى سـاڵى نـﻪوەدودوو دا ھەڵمەتـﻪ گەورەكانـى پروپاگەنـدە بـۆ يەكـﻪم ھەڵبژاردنـى دىموكراتـى لـﻪ شـارەكەماندا دەسـتى پێكـرد، يەكێتـى نيشـتيمانى و پارتـى دىموكرات دوو گەورەتريـن ھێـزى نـاو ئـەو ھەڵبژاردنـه

بوون، ئەو رۆژانە ھەمور لە جۆش و خرۆشىدا دەكولايىن، لەو ھەلمەتە گەورانىدا ھەمبوران وەك مندالىي لاسبار و بېمېشىكمان لېھاتىبور، قەلەنىدەر ئاموون له رۆزانى بەر لە ھەلبزاردندا رەفتەپەكى زەردى دەكردە ملى و جامانه یه کس سروری ده کسرده سه ری و پیکرای کیج و کوری خیزانه که ی له جلی زورد هه لده کیشا و له بیکابیکی سهر به تالدا دویگیران، له دوای پیکابه که ی خویه وه چهنده ها پیکابی تر ههبوون که نهوانیش پربوون له کیان و کورانی زهردیوش و ههمووش بهیه ک دهنگ هاواریانده کرد «كاكه ... كاكه». هه موق سه رنجماندا كه كه ژاوه ي ئاموونييه كان ئيواران چەنىد جارنىك بە يېشىدەم بارەگاكەي مەنگورى بابەگەورەدا دەروات، كە سهرتایای دیوار و ستاره و یهنجه رهی به بزیه یه کی سهور رهنگکرابوون، هـهر كات زنجيـره بيكابـهكان دهگهيشـتنه ئاسـتى بارهگاكـه، كهمٽـک خاویاندهکردهوه و بیکرا دهنگیان بهرزدهکردهوه و ههموی به بهک گهروو هاواریانده کرد «بازی بارزانی سباری بارزانی موسته فا سباری بری بری». به چەشىنىك ھاوارياندەكىرد يەنجەرەي بارەگاكىەي مەنگىور دەلەرىيىھوە. مهنگور و کورهکانی دهورویهری تا سی رؤژ به هیمنی خویان گرت و شتیکی ئەوتۆیان پیشان نەدا، له رۆژی چوارەمىدا بیش ئەوەی ئاموونىيــه كان لــه مــال بينــه دەرى، چەندىـن پىكابـى پــر لــه كــچ و كــورى سەوزىۆش، كە يەكى يەرۆيەكى سەوزيان بەستبور بە ناوچاوانيانەرە، چوونه بەردەمى ماڭى قەلەنىدەر ئامىرون و بىق نيوسىەعات زياتىر پىر بە هه مور گهرویان ده یانقیزاند «مامه ... مامه». ده نگه کان وه ها گهرم و به رز و توره بوون له كۆلانه دووره كانيشه وه دهبيستران. ئاموونىيه كان ئەو ئۆوارەيە نەيانتوانى كەزاوە رۆزانەكەي خۆيان رۆكېخەن. ھەر ھەمان شهو دهستیکی نهناس مالی «فهوزی بهگی ناموون» و «لهتیف ناموون» و «عهبدولا به کی ناموون»ی سووتان. وه ک ههمیشه ناگرهکان هين زيانٽِکي گيائي لٽِنهکهوتهوه، به لام ههر سني خانووهکه بوون به خۆلەمىشىي تەرار... ھەتا ئاسىن و يەنجەرە و شىلمانەكانىشى توانەرە و بوون به خۆلۆكى نەرم. ھەر لەر شەرەرە زيانى ئامورنىيەكان كەرتە دوودلّی و مهترسیپهوه، دهستیکی نهناس، شهو دوای شهو عهلاگهی پس پیسایی و شیاکه و تهرسی دوخسته مالهکانیان، زورفی بر زبلی دوگرته پەنجەرەكانيان، دەفتەرى دەھارىشتە خەرشەكەيان كە لەمسەر بۆ ئەرسەر به وینهی کنهر پرکرابووهوه، تورهکهی بچکولانه کنه پرپیوون له قاوغی فیشهک، بوتلی پلاستیک که پرپور له میز، شوشه که به قری سورتاو ناخنرابوی، چهقنوی خویناوی، سورانی رهش، دویشکی توپیو و سهره ماری پانکراره و شتی سه پری دیکه ش. پهیوه ندیکردنی ناموونیپه کان به سهرانی حیزیه وه بن داوای کومه ک و هاریکاری شنتکی نه وتنوی بن نه کردن، درِّخي ئامورنىيەكان تا مارەيەكى دوورو دريْرْ بەر چەشىنە مايەرە. ھەتا تکای فهوری بهگ له فیکروت گولدانچی که دوسه لات و قسه ی خوی لای مەنگور بخاتە كار، سوردېكى نەبور. چۈنكە مەنگور ۋەك ھەمىشە تەۋاق خوى له ديمهنه که دوورخسته وه و وايلاوپووه وه که به سه فه ريکي تابيه ت چوره بن ئیران تا له تارانهوه بهتهلهفون قسه لهگهل کامهرانی سهلمادا بكات... مەنگور تىا دواي تەۋاۋبوۇنى ھەڭىۋاردنـەكان خىزى دەرنەخسىتەۋە. که لـه سـاڵی نهوهدوچـواردا شـهری ناوخــق دهســتی پێکـرد، شــتێکی ئەوتىق كى كتىپىخانى و دىكىقرە گرانبەھاكانىي مالىي فىكىرەت گولدانچىي نهمابوون، له نيّوان ئهو دوو سالهدا فهيسهل نهجيب بهچهند تهكانيّكي جياواز، ههموو كتيبخانهكهي له گولدانچي كړييهوه، بهلام بهوهوه نهوهستا، به لکو تهواوی په یکه ره کان و تهواوی که رهسته رهنگینه کانی دیکور و تابلق گرانهکان و فهرشه ئاوریشمییهکانیشی له چنگی دهرهینا. وهک له ریکهوتنی یهکهمدا بیکهاتن، فهیسه ل دهبایه جار دوای جار و به مهودای وهرزنک له ننهوان ههموو نوّبهتنکدا کتنبهکان بگوازیّتهوه. سەوسىەن دەبايىە لەسسەرەخۇ و ھۆمىن ئاوابوونىي دونىياي جارانىي خىۆي ببینیت، زور لەسەرخو، بەجوریک بتوانیت ئازارەکەی بەسەر مەودايەکى زەمەنىي دوورودريّــرّدا بەشــبكات. دەبايــه بــه هيّمنــي واي ليّبكريّــت لــهو زیندانه نهبهدییهی ناو کتیبهکان بیتهدهری و وهک کچیکی ناسایی بری، دهبایه بزانیّت روزیّک دیّت که خوی و قهرهویّلهکهی بهتهنیا لهو ژووره بهرین و گهورهیهدا دهمیننهوه . فهیسه ل ههموو جاریک دههات و بینهوه ی سمیری چاوی سهوسمن بکات، بینهوهی بویریست شاوری لیبداتهوه، ریزیکی گهورهی له کتیبخانه که دهبرد، شهوان کولهه لگره کان دههاتن و سەفتەسـەفتە كتێبەكانىـان دەخسـتە نـاو كارتۆنـى تايبەتىيــەوە و بــه سریشی تایبه تی لاکانیان دهگرتن و به تیپی پان دهمی کارتزنه کانیان

دەبەست و يەتىي تايبەتيان تۆھەلدەكۆشان و بەيانىي رۆژى دوايىي ب ماشینی تایبهتی بی جیگایه کی نادیار باریانده کردن، فیکرهت به رابه رهه ر باریک بریک بارهی وهردهگرت که بشینت بن ماوهیه ک له دابینکردنی ریانیکی گونجاوداً به کاریبهینیت. به روویه ک به خته وه ریبوو که لهم روژه سهختانه دا شتنکی هه په پنیده ژی و به روویه کیش غهمگین بوو که لەسسەرەخۇ شىورا و كۆلەك، و يايەكانىي ژيانىكى دوورودرىدى دەروخانىد ک خنوی له مندالییهوه بن کچهکهی دروستکردبوو. شهو شهوانهی فەبسىھال سىمحاف كتېبەكانىي دەپېچاپھوھ، بېدەنگېيەكىي زۇر قىرول و كوشىندە بالىي بەسمەر مالىي گولدانچىدا دەگىرت، بىدەنگىيلەك لەوانلەي تاریکی له ناویدا چرتر و چرتر دهبیتهوه، بیدهنگییهک ههستدهکهیت له بیزمانییه کی گهوره ی روضه وه هاتبووه ، لهوهوه هاتبووه که چیتبر دهنگ و هاوار سوودی نییه ۱۰۰ له گهیشتنی قریشکهی ناو رؤحی مرؤشهوه به بونبەست سەرى ھەڭدارە . ئەو شەرائە ھىجيان خەريان لىن ئەدەكەرت، فیکرهت گولدانچی له قاتی خوارهوه گوییی دهگرت و ناگاداربوو که سەوسىەن ئاتوانىت بخەويىت، بەھىمىنى سىماردەكەرت بىق سىماردەرە والله تاریکیدا دهوهستا و گوییی دهنا بهده رگاکهوه و دهیزانی سهوسه ن دهگري. دههات خواري و دهرگاکهي له خوي دادهخست و نهوسش لهجيكاكه دا دەستىدەكرد بە گريان، بەلام دەيزانى كە سەرسەن ديت و بههنیمنی دادهبهزیّت و گوی دهنیّت به دهرگای ژوورهکهی باوکسهوه و دەبىسىتىت كە گولدانچى دەگىرى، ھەردوركىيان ئاگاپان لىە گربانى سەك بور، مەردروكيان مەستيان بەر تاريكىيە گەررەپە دەكىرد كە قروتيان دەدا... سەرسىەن دەيزانى باركى دەپەريىت بە لەنارېردنى كتنېخانەكە لەر بیدەنگىيە دەرىبهیننیت، ئەر بیدەنگىيەي كە گولدانچى خىزى بەدریژاپى ژیانی تیپدا ژیابوی، ئه و بیدهنگییهی کتیبهکان و ئهتلهسهکان و وینهکان وهک دیواریک له چواردهوهری بهرزیانکردسوههه، بیدهنگیسهک ههژاری

و تەنھاپىي قووڭتريانكردېسورەوە، جەنىگ قووڭترىكردېسورەوە، چاۋەروانىي قوولاتريكردبووه وه ... ونبووني ههر بهشيك له كتيبخانه كه شهو ههستهي لای سهوسهن جیده هیشت که دیواریک له ژیانی ده روخیت، ئه و هه ستهی جار دوای جار زیاتر و زیاتر روونده بینه وه، زیاتر و زیاتر لاوازده بیت، زیاتر و زیاتر بنیهرینز و بیقه لفان بهرابهر دونیا دهوه ستیت، هه ستیکی تیژ و چەقۇئاسابور تىـ لە نارەرە دەيبىرى. ئۆسـتا شـەران دۆعايدەكىرد سـى رێبوارهکه زووتر بێنهوه، ژياني پێويستي به شتێکي گهوره بوو، دهبايه شتنک مەپنىت جنگاى كتنبەكان بگرنتەرە، شىتنک رەك دىيوار خىزى لە يشتييهوه بشاريّتهوه و بـرى ... تادههات شارهكه لهبهرچاوى ناخوّشتر و ترسناکتر دەبور... بەلام جيهان... جيهان كه ئەر گەرىدانه تيپيدا ويللن، جوانتر و نارامتر و هیمنتر لهبهرچاوی دهردهکهوت... که بیری لهم شاره دهکردهوه بؤنی مردووهکانی بهیادا دههاتهوه، دهموجاوی شینوپنراوی جهلاده كوژراوهكاني بهيادا دههاتهوه، دهنگي گوللهكاني رايهريني بهيادا ده هاته وه، بزنی باروتی به یادا ده هاته وه ... شه وان ده خه وت و خه ونی به شهری دیکهوه دهبینی، دهترسا نهو ساتهی که ریبوارهکان دینهوه شهر تهواو نهبووبيّت ... دلّنيابوو ئهو كاتهى ئهوان دهگهريّنهوه شهر تهواو نهبووه ... ئاخى دەتوانىت چىيان بى بكات، ھيچ ... ھىچ جگە لەوەي شوو به په کنکیان بکات و ناواتی هنمنی و به ختیاری بن نه وانی دی بخوازیت. لهگهڵ رؤیشتنی ههر بهشتک له کتیبخانهکهدا زیاتیر و زیاتی بیاری له مالنده کان ده کرده وه، فه رهه نگی گهوره ی بالنده کان تاکه کتیبینک بوو که سويندى له باوكى وەرگىرت ھەرگىيز نەيفرۇشىيت... ھەرگىيز... ھەتا ئەگەر له برسيدا ميردون... بيق ئهوهي غهمي كتيبهكان نهيكوريّت، بهردهوام چاوی لیکدهنا و بیری له بالندهکان دهکردهوه، شهو و روّژ نهو ساتهی دههننایه بنشجاوی خوی که تنیدا بالندهکان دهبینیت، نهو بالندانهی بۆنى جېھانى باق دەھىنىن، بۆنى شارە دوورەكان واگۆملە دوورەكان والوتكە سهخته کانی سهر زهمین، بۆنی راسته قینه ی جیهان، بۆنیک که کتیبه کان پینی نابه خشن، تاکه بونیک که ده توانیت بونی مردنی له بیربه ریته وه، بونی که ده توانیت بونی مردنی له بیربه ریته وه بونی که ناسایشه سووتاوه کان له یاده وه ریدا بسریته وه ... بونی جیهان و ره نگی جیهانه که له په پ و بون و هاواری بالنده کاندا چرده بیته وه ... ئیتر ده یتوانی چاو بنوقینیت و له نیوان قه فه زه کانیاندا بخه ویت و گویی له ده نگی هاواره کانیان بیت، نه و هاوارانه ی هه وای جه نگه له دووره کانی بی ده ده ده ده دووره کانی ده دووره کان.

مانگیک به رك دهست پیکردنی شه پی ناوخی ژووری کتیبخانه که ته واو چول بوو، جگه له قه رهویله کهی سه وسه ن و میزه کهی، جگه له نه ته دوره کهی دونیا و نه نسکلاپیدیای بالنده کان هیچ کتیبیک له ماله که دا نه ما، هیچ په یکه ریک، هیچ نیگاریک، هیچ ده مامکیک... مالی گرلدانچی بووه شوینیکی خالی، جگه له چه ند کورسییه کی کون و دوو قه نه فه بو میوان و میزیکی نانخواردن و دوو قه رهویله و دوو دولاب لهگه ل نینجانه ی گه لا چاکاندا، هیچی تیدا نه ما، هه لبه ت نه مه گه ربیت و له نینجانه ی گه لا چاکاندا، هیچی تیدا نه ما، هه لبه ت نه مه گه ربیت و له که ره سته گرنگ و ییویسته کانی مه تبه خ بگوره ریین.

فهیسه ل سه حاف که له دوا پوردا دوا کومه نه کتیبی برد، به بیده نگ زه رفیکی له سه ر مینی نانخواردنه که به جینهیشت، هه مو شه و رینانه ی تیدابو و که پوری یه که م گرتبوونی، ده یان وینه که له هه موو لایه که وه جوانی و گهوره یی کتیبخانه که ی له و په پی پیکی و په ونه قیدا نیشانده ده ن به رگی کتیبه ناوازه کان و نیگاری ثه نسکان پیهاوتاکان، خه ریک بو و سه وسه ن بخه نه و گریان، به لام نا یه کجار به وردی سه یری هه موو وینه کانی کرد و بینه وه ی بلیت، هه نیگرتن و خستنیه ناو «دولابی یادگاره تا نه کان» هو و .

سەرسەن ئىدى ھىچ كتێبىڭكى كتێبخانەكەى خـۆى نەبىنىيەرە. چەند ساڵێك دواتر كاتێـك سـەيرى يەكێـك لـە كەناڵـە تەلەڧزىۆنىيـە لۆكاڵەكانـى ده کرد، له ناکار له به رنامه یه کی تایبه تیدا که کتیبخانه ی روّش نبیران و سیاسیه کانی ولاتی به سهر ده کرده وه ، کامیرا چووه مالی سیاسه تمه داریکی گهوره ، پیاویکی خیبش که ورگی به جوّریکی نائاسایی به سهر قایشه که یدا شرّپ ووبووه وه ، له ویادا ... له ویادا هه موو کتیبه کانی خیری بینییه وه ، نه کتیبانه ی خه ونی پیوه ده بینین ، نه و کتیبانه ی له ناویاندا گهوره بووبوو ، کتیبانه ی خه موبیان نیستا نه و هه موو کتیبه کانی وه کگه نجینه ی تایبه تی خیری ، وه ک به ری په نجی هه موبی کتیبه کانی وه کگه نجینه ی تایبه تی خیری ، وه ک به ری په نجی وی کتیبه و کوکردنه وه ی خیری باسده کرد ... هه موبیان له ویبون ... هه موبی کتیبه نازیزه کانی ... له پشت نه و پیاوه قه نه وه وه که به شانازییه وه له به رده م په ویکان و په یکه ره وه ان بیده که نی به نه رده خه نه یه که وره وه ... زور

دوای چۆلبوونسی کتیبخانهکه، زؤری نهبرد شهری ناوخل دهستی پێکرد، له بههاري ساڵي نهوهدوچواردا ههردوو حيزيه گهورهکهي وڵات گەيشىتنە ئەر بروايەي ناتوانىن يېكەرە خوكمېكەن، يېشىتر ھەمبور ئەر هەسىتەمان ھەببور كە ناكۆكى دور خيزيەكە لەسبەر دايەشىكردنى سامانى گومرگ، به خوشی تهواو نابیت. به لام کهس لهو باومرهدا نهبوو بگاته جهنگیکی وا سهرتاسهر و دریدژ و خویناوی. نا ... نهوکات مهنگور له ریزه کانی یه کیتی و قهله نده ر ناموون له ریزه کانی پارتیدا چوویوونه سەرى، لە خىزىدا كەس مەنگورى بابەگەررەى بە ناوى خۆپەوە بانگ نەدەكىرد، بەلكىو ئاويان ئابىوو «مەنگىزى گىەورە». ئاوپانگى مەنگىق و تیپهکهی خراپ نهبوو، لهگه ل ئه و ورده شهر و کیشه گهورانهی پوویان لـه ولات كردبـوو. كورانـي مهنگـور فهرماننكـي روونيـان ههبـوو، لـه كاتـي بەرگرىكردىندا نەبئىت ئازارى كەس ئەدەن، ئەو دەمائە مەنگور خىزى وەك فانەتىكىكى ئاشىتىخواز ئىشاندەدا، بەردەوام لىە ھەمبوو كۆبوونەوەكانىدا دەيگووت «ولاتەكە قوونى شەرى ييوه نىيە». بەلام لەو سىن سالەدا كينهى نيوان قەلەندەر ئاموون و مەنگور له ژيرەوە تادەھات زياديدەكرد، قەلەندەر لە كۆبوونەۋە و دانىشتەكانى خۆيدا مەنگورى ۋەك سەرسەرىيەكى دهم رووت و چەقۆكىشىنكى سەرجادە ناودەنا، مەنگورىش ئەوى وەك ناغازاده و كۆنەخۆفىرۇش باسىدەكرد، لەو ماوەپەدا دووبارە وينه كۆنەكانى

قەلەندەر لەگەڭ ياسەوانە تايبەتىيەكانى وەزيىرى ناوخىق، لەگەڭ بەربىرسىي فه وجی باراستنی کۆشکی کۆماری، لهگه ل به ریّوه به ری دیوانی کوشک و سهگهکهیدا، چاپکرانهوه و گهورهکران و له ههندی جیکاشدا هه لواسران، وهک به لگهیهک بن خیانه ت و خوفروشی قهله نده ر. ئیمه نه و سه ردهمه مەنگورمان نەدەبىنى، بەردەوام لە بارەگاكەي خىزى يان لە ئوتومىيلى جام روش و تایبهتیدا هاتوچویده کرد، هه صوق بیری قسه کانیمان ده کرد، بیری ئەو رۆزانەمان دەكىرد كە لە چاپخانەي پەپولەي ئازاد يان لە رْيْس زەمىنى ئوتىلەكەدا قسەي بىق دەكردىن،،، جەزماندەكىرد ئەم رۆزانە زوو بسروات و شنته کان ناستایی بینه وه و مرؤشه کان بینه وه به که سنی ساده و خزیان له و چهک و چهکدارییه دروریخه نه وه به لام له به هاری سالى نەوەدوچواردا بارودۆخى ولات تەواو تۆكچوو... سەرەتا كەسمان باوەرمان نەدەكىرد ئەو تېكچوونە كارىگەرىيەكى وەھا گەورەي لەسەر تەوارى جىرۆكەكە دەبئت، بەلام روودارەكان وارەگەران، لەگەلىياندا ژيانى ههموومان بهجۆريكى چاوەروان نەكىراو ئاوەرۋو بورەوە. شەوى يېش ھەڭگېرسانى شەر، قەلەندەر ئاموون لەگەل بەرپرسىتكى سەريازى دېكەدا هیزه کانی خزیان له سه ریان و کر لانه کانی دهوری باره گای سه ره کی یارتی دابه شکرد، له نیدواره وه هه وال هاتبوی که له سه رتاسه ری کوردستاندا بارودرخ ناجوره و دوو حیزبه که له ههموو شویننیک سهنگهریان بهراسهر یه که گرتووه، ئه و شهوه تا درهنگ شتیکی ئه وتی رووینه دا، شار کش و مات بلوو، نزیکی نیوهشه و قهله نده ر زور خله وی دههات، بلق چه ند سمعاتیک لهسمر قهنهفههکی دریّـر لـه ژوورهکـهی خویـدا لـه بـارهگا سه رخه ویکی شکاند، سه یری لیهات که هه ر چاوی ده چیته خه و و به ناگا ديته وه خهون به خاليد ئاموونه وه دهبينيت. كه دهوروبه ري سه عات يينج ههستا، جاوی گلوفی و خهونه کانی بن چایچییه که گیرایهوه و گووتی «واههستده کهم دهبووایه منیش لهگه ل خالید ئامووندا برؤیشتمایه».

چاپچیپه که بینه وهی له مهبهستی تیبگات، سهرنجیدا چین دهمانچه کهی تاقیدهکاته و دهسکه کهی به دهسته سریکی زهرد ده ینچیت و ده چیته ده ری. گەرچى بەھاربور بەلام كزەي يېش سېيدە زۆر ساردبور. قەلەندەر بەسەر ئەو خالانەدا گەرا كە شەوى رابوردوو چەكدارەكانى تىا قايمكردبوو، نائومیدانه تیگهیشت بریکی روری بیشهرگهکانی حیازب له شهویوه، جه که کانیان جیهیشتوره و شوینه کانیان حق لکردوه و گهراونه ته وه مالی، قەلەندەر ئاموون بېئەوەى سەرسام بېت گەراپەوە بۆ ناو بارەگاكە و بە چایچییه کهی گروت «سهیر نییه ... حیرب زور له میره شهری گهورهی نه کردوه». چاپچیپه که چاپه کی نوینی بر هینا و لیپیرسی «قهله ندهر ناغا ... دلنسان شهر دهبيت؟»، قەلەنىدەر بە ھىمىنى سەرى لەقانىد و گووتی «دلنیام». وهک دهستووری ههمیشهیی خوی بهرینزهوه داوای له چایچییه که کرد ماوه یه ک به جینیبهیلنیت و ده رگاکه ی له سه ر دابخات جونکه دەيەويىت كاغەزىكى زۆر گرنىگ بنوسىيت. دواى سىماتىك بە ماندوويى، به جورتنیک چاوه ره که ناسه واری گریانی بنیوه دیاریوو له ژوورهکه هاته ده ری و نامه یه کی ییچراوه ی دایه جایجییه که و گووتی «تهم نامه یه بن خالید ناموونه، تن هیننده ته لهسهره بییاریزیت و ههرچییهک بووه نه هنليت نامه كه بغه وتنيت، گهر من شتيكم لنهات ئه وا ئه م نامه به بگهنه دەسىتى سەي كەرەمى ئاموونى يان فەوزى بەگ... ھەر كامتكسان بىت گرنگ نییه، تیدهگهیت... کهر من شتیکم لیهات دهبیت نهم نامهیه بكاته دەست خاليد ئاموون... بەسەلامەتى... ئەرە لـ مەمور شـتێک گرنگتره ... ئيستا له من و يينج بيشمهرگه زياتر كهس ليره نهماوين، بق شهرهفی حیازب جوان نییه کاتیک بهلاماری بارهگاکهی دهدهن کهسی تيدا نهبيت ... بن ميروو جوان نييه كهس نهبيت بهرگري له يارتي بكات، كەس»، چاپچىيەكە بە ھۆمنى كاغەزەكەي خستە گىرفانىيەرە و گورتی «به نومیدی خودا هیچ نابیت... به نومیدی خودا». ئه و هیّزه ی که دهوری بارهگاکه ی دابوو، به شیّکی زوّریان تاقمی مهنگور بوون. به ریزایی شه و چاوه پوانبوون، به لام فه رمانیکی پاسته وخوّیان بوّ گرتنی بارهگاکه بوّ دهرنه چوو. له به یانیدا ده یانزانی ناو بارهگاکه ته نیا قه له نده ر ناموون و دوو پیشمه رگه ی دیکه ی تیّدا ماوه. نزیکی سه عات ده یه به بانی فه رمانی گرتنی بنکه که یان پیگه یشت، ده بایه قه پوّز جوقلی سه رکردایه تی نه و هیّزه بکات که ده چیّته ناو بنکه که وه مهنگور دواتر سویّندی خوارد که نه و نامه ی نوسیوه و فه رمانی داوه به هیچ جوّریّک نازاری که س نه ده ن نه ده نه درخی نام دوه به هیچ جوّریّک به چه شنیک وه لامبده نه و که س بریندار نه بیّت. سالانی دوایی مهنگور چه ند جاریّک و له چه ند بوّنه یه که شاه و نامه یه ی ده رخست که داوا له چه ند جاریّک و له چه ند بوّنه یه که س نه بات. به لام قه پوّز تا مه بورنی ده که س نه بات. به لام قه پوّز تا مردنی حاشای له وه کرد نامه ی وای پیّگه یشتبیّت و گووتی «ته نیا له مردنی حاشای له وه کرد نامه ی وای پیّگه یشتبیّت و گووتی «ته نیا له ریّگای لاسلکیه و پیّیگووتراوه که بارهگاکه بگریّت و هیچی تر».

ههموو دهمانزانی قهلهنده رئاموون له و که که ناسان و بیته قه هموو دهمانزانی قهلهنده رئاموون له و که نیبه ئاسان و بیته قه خوی بدات به دهسته وه خوزگهمان ده خواست له بری قهلهنده ر که سیکی دی له بارهگاکه دا بووایه ، چونکه که س نه بوو سه رسه ختی و له خوبایی ئه وی نه بیستبیت . دهمانزانی ئه سته مه به زیندوویی بیگرن الهگه ل جوله ی پیشمه رگه که ی دی له سه ربانی بارهگاکه وه یه که م ده ستریزویان کرد . که سانیک ده لین ئه میر جوقلی برا بچوکه که ی قه پوز جوقلی له یه که م ده ستریزوه دا پیوه بووه ، که سانیکی تریش ده لین نا ئه میر له کاتی ته کاندا بو ناو بنکه که کوژراوه . به هه رحال گرتنی بنکه که کاریکی ئاسان نه بوو ، دوای زیاد له سه عاتیک شه پ یه کیک له پیشمه رگه کانی قه له نده ر بریندار ده بیت و نه وی دیکه یان ده گیریت و قه له نده ر ئاموون به شیره یه کی سه یر ، به بازی سه ربانه و سه ربان بین ده رده چینت . کوشتنی نه میر جوقلی ، قه پوز و هاورین کانی سه ربان بی که دورده چینت . کوشتنی نه میر جوقلی ، قه پوز و هاورین کانی

شنتده کات. ده لنن قه نوز و سامانی کیسرا و هوشه جوجه شهو سن كەسسەن كىه دواى قەلەنىدەر ئامىوون كەوتىوون، قەلەنىدەر دەزانيىت لىەم شاره دا يەك جيكا ھەيە بتوانيت بىيارىزيت، ئەريىش مالى گولدانمىيە، ئەرە تاكىە جېڭايەكە دەشىيت مەنگور و كورەكانىي خورمەتىي بگرن... تاکه جنگایهکه دهتواننت خنی تندا حهشاربدات. به ههموو توانای هەوڭدەدات بگاتىه ئىەوى، ھەڭبەت قەيىۆز جوقلىيىش دلنياب ھىنىدەي گەيشتە ماڭى فىكىرەت گوڭدانچى، ئەستەمە مەنگور بهيٚليّت ھېچ كەس نزیکی ببیتهوه . قهیــرّز جوقلّـی و هاوریّکانـی تهنیـا دوو ســهد مهتــر دوور له مالَّى گولدانچىيەرە قەلەنىدەر ئامىرون دەگرنەرە و ھاوارى لىدەكەن چهکهکهی دانیت و رادهست بیت، نهو له شوینی خویهوه ته هه له ههر سـنكيان دەكات. ئەوانـەي دىمەنەكەيـان بينيـوه، بـاس لـەوە دەكـەن، كـه قەپىۆز و دوو ھاورىكىھى بە سىن كلاشىنكۆف لە سىن لاۋە و بەمەبەسىتى كوشتنى دمم و دەست تەقبە لبە قەلەنىدەر دەكەنبەرە، سىن كلاشىنكۆڧى توره و تینوو. دواتر که قهلهندهرمان هه لگرته وه سهرو سنگی زیاتر له چل فیشه کی ییوه بوو، که زوربه یان له نزیکه وه ییوه ی نرابوون. به لام ئەرەي لە چىرۆكەكەدا زۆر دروارە، ئەرەپە بە ھەر سىنكيان يشتننەكەي قەلەنىدەر دادەماڭىن و دەيبەسىتى بە دەسىتىيەرە و تا مارەپەك بەسلەر شهقامه گشتییه که دا رایده کیشن، دواجاریش نیوه رووت و توزاوی لاشه که ی له سهر پهکيک له شوستهکان فريدهدهن.

ئەو سىاتەي قەلەنىدەر كىوژرا، سەرسەن ھىوزارى كىورى پروشمە و دكتۆر رەفعەتى له ئامېزىوو. له مندالىيەكى زووەوە مندالەكە مەيلېكى نائاسایی بن یوره غهمگینهکهی ههبوو، له مندالییهوه لهگهل شهودا له کتیبخانه که دا گهوره بروبوو، شهر ساته ی که ته قه کان بوون، دهنگی گوللهکان وهها نزیک و بیوچان و لهسهریهک و گهوره بوون، سهوسهن وایده زانی یه کیک فیشه که کان له هه وای خالی و سارد و به رینی کتیبخانه چۆلەكەى ئەودا دەتەقىنىنىت، مىدالەكە ترسا و تونىد خىزى نوساند بە پورىيەۋە و گريا، سەوسەن مىدالەكەى تونىد بەخۆيەۋە نوساند و گوۋتى «ھىچ نىيە مەترسە،، مەترسە، يەك دەكوژن،، يەك دەكوژن، وەك جاران، وەك ھەمىشە». گەر يەكىنىك لە ژوۋرەكەدا بايە بە دلىنياييەۋە نەيدەزانى ئاخىق سەوسەن لەگەل خۆيدا قسەدەكات يان لەگەل مىدالەكەدا. دواى نىوسەعات ھەۋالىيان بىق ھات كە كوژراۋەكە قەلەنىدەر ئاموۋنە، ئەۋ پىياۋەى سىن سال لەۋەۋبەر لە شەۋىكى تارىكدا دەستى سەوسەنى گرت و لە ناو لاشەكان دەرىھىنا.

سەوسىيەن دلنيابور كوشىتنى قەلەنىدەر شىتىكى ترسىناكە ... زۆر زۆر ترسىناكە ... بەلام نەيدەزانىي بىق.

تەفسىركردنى كوشتنى قەلەندەر ئاموون ئاسان نەبوو. ئاخق تاوانتكى سیاسی بوو، پهیوهندی به و دؤخه گشتیپهوه ههبوو که ههنگیرسانی شهری ناوخق دروستیکرد، یاخود پهیوهندی به و کیشانه وه ههبوو که دوای داواکردنی سهوسهن فیکرهت له نیوان ناموونییهکان و کهسانی دمورویهری مهنگوردا سهریان هه لدا؟. له شاری نیمهدا ههرگیز شهرهکانی سیاسه و خۆشەرىستى لە يەكدى جيانابنەرە، ھىچ ھۆزنىك نىيە بتواننىت سىنرورىك له نيدوان شهو شهرانه دا دابنيت، ههموو شهريك لهسهر خوشه ويستى و ئيرهيى و شهرهف ههر زوو دهبينت به شهري سياسى و ههموو شهريكي سیاسیش هادر زوو دهبیّت به شاهری خوشهویستی و شاهرهف. که لایهنه ناكۆكەكان لـه سـالّى مەشـتاو مەشـتدا و بـه كۆمەكـى فيكـرەت گولّدانـــى ئەو. ريكهوتنهيان قهبوولكرد، كه چيدى لهسهر سهوسهن شهرنهكهن، كهسمان لهو باوه ره دا نه بووین ئه و ریکه و تنه به وجوّره خویناوییه کوتایی بیت. کوشتنی قەلەنىدەر بەرجىۆرە بېرەحمانەپ ھەمورمانى ھەڑانىد، تارانەك، ئامورېنىيەكانى به شنوههکی بنوینه سهرشنتکرد. دوو شهو دوای ناشتنی تهرمهکه بتیر له سن سهد بیاوی ناموونی به نهینی و له ژیر بالی تاریکیدا شاریان بهجیهیشت و خویان گهیانده نه ناوجانهی هیزهکانی بارتی دیموکرات بەسسەرىدا بالادەسىتن. دواي كۆچىي بياوانىي ئامسوون، يەكىتىپەكان ھەمسوق خيزانه كانيان گرتن و به ماشيني تايبهتي گوازتنيانه وه بن دهره وهي شار و لـهوی بهره لایانکردن و ینیانگووتن تا شـهر کوتایی نهیهت رنیگا نادرنیت بگەرىنىدە، ئەۋە سەرەتاي ئاۋارەبوۋېنىكى دۆۋرۇدرىرى ئاموۋىسەكان سوۋ. ئیدی تا ماوه په کی درید مال و کرشک و باغی خوبانیان نه بینیه وه و ماله کانیان بوو به نیشته جینی ئه و خیزانانه ی پارتی له شوینی خویان دەريانكردبوون، بەلام ئەۋەيان چىرۆكۆكى تىرە... بەلىن ئەۋە چىرۆكۆكى غەمگىنى تارە كە لىرەدا جىگاى ئابىتەۋە . ئەۋەي لەۋ ماۋەپەدا سەير بوۋ يەرچەكىردارى مەنگور بىرو، كە دواي چوار رۆڑ لە كوشىتنى قەلەنىدەر بە تەواۋەتى وازى لىە خيىزب ھۆنيا و بىق ھەتاھەتاپ يەيۋەنىدى خىقى لەگلەل قەيۇز جوقلى و ھەمور ئەرانەدا يچرى كە لە كوشتنى قەلەندەر ئامورندا بەشىداربوون، قەپىۆز جوقلىي لـە رۆزى يەكەممەرە ئـەوەي راگەيانىد كـە فەرمانى گرتنی بارهگاکه له مهنگوری بابهگهورهوه دهرچووه. مهنگوریش له سه عاتی په که مه وه نه و نامه په ی ده رخست که گواپه گووترویتی ده بیت باره گاکه بيخوين بگيرينت. بهلام ئه قسانه لاي ناموونييه كان نرخيكيان نهيوو، دوای کوشتنی قەلەندەر بەھانەيەک نەما بىز ئەرەي مەنگور و ئەرانى تىر لەسلەرى سلەرەۋەي ئەو لىسلتەپەدا نەۋەسلتن كە ئاموونىيلەكان بىق تۆڭلە دروستیانکرد. له دوای کوشتنی قهلهندهر پهیوهندی نیوان خالید ناموون و سهوسهن يحرا... به لام ئهوكات ماوهيه كي زوّر له به ردهم ريبواره كاندا نهمابور بن گهرانهوه، نزیکی شهش مانگ دوای نهوه خالید نامورن به خوی و کاروانیکی گهوردی بالندهوه گهرایهوه بن شار، به لام لهبه رشهوه ی يهك مالِّي نَامِونِيش جِيبِه له شاردا نهمايوو، يهك دوَّسِت و هاوريِّي دلسوز و دیرینیشی نهبوو بویریت نامیزی بر بکاتهوه، دهبایه پهکهمجار که ييده خاته سهر خاكي شار، بحيته ئوتيله كهي باوه جان و لهوي بخهويت.

بەينچەوانەي چاۋەرۋانى ھەمۋومانەۋە، كامەرانى سەلما يەكەميىن كەس بوو که له سهرهتای باییزی سائی نهوه دوچواردا گهیشتهوه نیشتیمان، بهیانییهک ههستاین و له ناوه راستی شاردا کاروانیکی دوورودریشی بالندهمان بینی، چهندهها قهفهزی گهوره گهوره و چهندهها چهشنی سهیر سهیری بالنده که تا ئهوکاته چاوی ئیمه له خهونیشدا شیوه بوونـهوهری وههای نهبینیبـوو. دهیان قهفـهز کـه زودبهیان پربـوون لـه گه لای سهره تای خه زان، وه که شهوه ی کاروانه که به راسه وه ی بگاته شهار به ناو گێژاوێکی گهورهی پاییز و جهنگهڵێکی پر گهڵارێزاندا رؤیشتبێت. كاروانه كمه به مهبه ست له ناوه راستى شاردا وهستينرابوو، بق ئهوهى بهیانی که ههستاین ههموومان بیبینینن ۱۰۰۰ بالندهکان له نیمه زیاتس خرۆشابوون و هاوارياندهكرد، دەيانجيكانىد و دەيانخوينىد. وهك ئەوهى بزانان کے دوای سامفہریکی دریاڑ ... زور دریاڑ بے بہشی هاہرہ زوری جیهاندا گهیشتوونه ته شاری ئیمه، وهک ئهوهی باوه پنهکه ن شاریکی واسه ير و جهنجال و ناريك و غهمگين له سهر شهم ئه ستتيره په شهيه، وهک شهرهی باوه رنه که ن گهیشتوونه ته شاریک خه لکه که ی له پاساری و كۆتىر و كەو زياتىر زۆر كەم چەشىنە بالنىدەى دىكەيان بينيوه، زمارەي بالندهكان گەلتىك لىه سىەد بالنىدە زياتىر بوون، قەفەزەكان زۆربەيان كۆن و ژهنگاوی دیاربوون، به لام زفربهیان به جانفازی تایبه تی و ههندیکیان

به شوشه و ههندیکیان به دیواری بلاستیکی نهستوور و ههندیکیشیان له ناوهوه به تهیهدوری سیی یان یارچه تهیهدوری ناسایی گیرابوون. دواتىر كى دوق ريبوارەكىمى دىيش گەيشىتنەۋە شار، سىمىرمان ليهات كىم تەكنىكەكانى باراسىتن و گەرم راگرتنى قەفەزەكان لە ننسوان ھەر سىن ريبواره که دا زور له په کدی ده چوون، له هه موو قه فه زه کاندا هه نديک دەروازە و پەنجەرە جېھېلارابوون، ئېمە لەو دەلاقانەۋە سەرمان دەكېشا و تەماشاي ويقارى ئەو بالندانەمان دەكرد كە ھەندىكسان بە بىدەنگىيەكى حه کیمانه و ههند پکیان به هاواریکی شیتانه و ههند پکیان به جریوه ی ناسبك وولامي نيگاكانيان دودايهوه . لهو كوژاوهيه دا بالندومان بيني که دهنوکی تاسن و چاوی پر تیشک و بالی زیرینیان ههبوو. ههر قەفەزنىك لىە قەفسەزەكان بۆنسى شىرىننىكى دونىيا و ھسەواي جەنگەلنىك و کزه ی گوی دهریایه کیان پیبوو. هه ر بالنده یه و شیوه خواردنیک و جوره گیایه کی نه ناس و جوره رازاندنه وه یه کی سروشتی تاییه تنی ویستبوو. ههمور هه ستمانکرد کامهرانی سهلما گهلیک به ناسکی و گهلیک به خرشه ویستیپه وه بالنده کانی گرتووه و به خیویکردون، قهفه زی گونجاوی بِيِّ سِازاندون و كهشي ييويستي بِيِّ خولقاندون، ههنديِّك له بالندهكان جووت و ههندیکیان تاک بوون، به لام ههموو قهفه زه کان به قفلی تابیه تی قفلکرابوون، له دوای دوای کاروانهکهدا کهره فانتکی گهوره ههبوو، که دینه مزیه کی کاره بای تایبه تی بینوه به سترابوی، تا له رفزانی سهفه ردا و له كاتبي پەرىنەۋەدا بە شىوپنە ساردەكاندا، لە كاتبى لادانىدا لەسبەر شهقامه بهفراوييه كانى جيهان گهرمى تايبهتى ببهخشينته بالندهكان. گەرچى لەو ساڭنەي دواپىدا لىھ رىكاي سەتەلاپتەكانەوم، لىھ رىكاي ئەر سەربازە كلاوشىنانەي بوئىنەرە، لە رىكاي ئەر كوردانەرە كە لە خۆرئاوا دەگەرانەوە، لە رنگاى ئەو رنكخراوە بيانىيانەي لە شارەكەماندا دەستگیرۆپى خەلكانى ھەۋاريان دەكرد، شىتېكمان لە ھەواي دونيا و لە

سیبهری به رینی جیهان به رکه و تب و به لام تا شه و ساته ، تا شه و روزه ی پایین بینی هه ستمان نه کرد که جیهان به رفت و بالنده کانمان بینی هه ستمان نه کرد که جیهان به راستی گهیشتوته شاره که مان ، که زهمین سیحری خوی بو ناردوین ، که شتیکمان له سروشتی شهم دونیایه بینیوه . له به و هویه کی نادیار بالنده کان له و ساته دا نوینه ری ته واوی شه و شتانه بوون که نیمه له مشاره بچوک و غهمگینه ی خوماندا و نمانکرد به و و .

سەرەتا كامەرانى سەلمامان نەبىنى، دواتىر زانىمان لەسەر كورسىيەكى چايخانـهى پەپولـهى ئـازاد خەوتـووه . ئـهو بەيانىيەكـى زۆر زوو لەگـهـل دوو كۆمەككارى ئىرانىدا گەيشىتبوۋە ئاق شار، قەفەزەكانى لەسەر شەقامەكە راگرتبور، ئەو ساتەي ئەر گەيشىتبور، تازە چايخانەكمە دەرگاكانىي بن ریبواران و کریکارانی دهمه و به ان ده کرده وه، دهم و دهست ههموو ناسیانه وه، به لام بینه وه ی له که ل که سدا هیچ بلیّت، به هیمنی به خاوهن جایخانه که ی گووت «من و هاوریکانم زور ماندووین... زور... دەتوانىن لۆرەدا پشوويەك بدەين و بخەوين» . خاوەن چايخانەكە راستە و راست ناسییهوه، دلنیابوو نهمه کامهرانی سهلمایه، نهو پیاوهی به کیک بوو له ئەنسانە گەورەكانى شار. بيهيچ دوودلييەك ريكاى به هەر سى ريبوارهكه دا لهسهر كورسييهكان بخهون. كه نيمه بهياني بينيمان يهك تهخته و لهسهر پشت لهسهر كورسييهكي دريّرٌ خهوتبوو، پياويّكي بهقهد و قامهت بوو به ریشیکی زور گهوره و درین و رهشهوه . لهچاو شهو کاتهی که رؤیشت و بهجیدهیشتین بالابهرزشر و پیاوانه شر دهینواند، قائی کهمیک له و كاتبه كورتتار بوو، ئەسىمەرتار و پتەوترىيش دياربوق، ئاشىكرا خاق و ســهرما بارييهكــي گهورهپـان لهســهر روخســاري كردبــوو. بوونــي لهويــادا، خەوتنى بەوچەشىنە سام و ھەيبەتتكى گەورەى لە ھەمووماندا بەجتھتشت، گەرانەۋەكەى كتوپىر و چاۋەرۋان نەكىراق بىۋۇ، پېشىتى ھىنچ كەسىي ئىاگادار نه کردبوه وه ، ویستبووی به بیده نگی بالنده کان تا ناو جه رگه ی شار بهپنینت و له سهر کررسییه کله کررسییه دریّر و تهختهکانی پهپوله ی خازاد بخهویّت. که بهیانی زوو ههوالّیان بر مهنگور برد، سهرهتا باوه ری نه کرد. بهلام که خرّی گربی و به رله که وتنی تهواوی خرّر گهیشته لای قهفه زه کان سهری له و ههموو بالنده قهشه نگه سورها، ماوه یه کی دریّر به بیده نگی و حه پهساوی یه کی سهیری قهفه زه کانی کرد و گووتی «وای خوای گهوره … وای نهولیا … ههموو تهیری دونیای له گهل خری هیناوه … ههموو تهیری دونیای له گهل خری هیناوه … ههموو تهیری دونیای له گهل فهموو بینیمان که ماوه یه کی دریّر از دریّر لهسه سهری کامه رانی ههموو بینیمان که ماوه یه کی دریّر نور دریّر لهسه سهری کامه رانی سهلما و دوو هاوریّکه ی وهستا … وهستا و هیچی نه گووت … وه ک نهوه ی باوه پ به چاوی خری نه کات، وه ک که سیّک بروسیه که لیّیدابیّت سهیری کامه رانی ده کرد. دواتر به هیّمنی له سه رکورسییه ک دانیشت و ده ستی گامه رانی ده کرد. دواتر به هیّمنی له سه رکورسییه ک دانیشت و ده ستی گرت به ده موچاوییه و و ده ستیکرد به گریان … نه وه یه که مجار بوو

لهدوای کوشتنی قهلهنده رهوه ، مهنگور بوو به که سیکی تر بوو به پیاویدی غهمگین. زوّر روّر دهات بوّ چایخانه ی پهپوله ی نازاد و له وی له سه کورسییه ک داده نیشت و قسه ی لهگه ل که سماندا نه ده کرد ، بووبوو به پیاویکی زوّر تیکشکاو. گهرچی زوّر له وه ده ترساین روّریک بووبیه کان زه فه ری پیبه رن و بیکورن ، به لام نه و بیباک بوو ، جگه له چه قد کونه که ی جاران هیچی تری پی نهبوو ، چیدی وه ک سهرده می زوو دلی بو که سهرده می داری بو که سهرده و شدی که دارد ها موو شدیک دارد و شده کردبایه ، ده یگووت «کوشتنی قهله نده رهمو و شدیکی تیکدا ... هه موو شدیک ... ها درچییه ک من له و چه ند ساله دا کردومه به زایه روّی ... ها مووی به زایه روّی » .

که مهنگوری بابهگهوره و کامهرانی سهلما باوهشیان به یهکدا کرد، بر ماوهیهکی کورت ههموو دلمان پربوو، ههندیکمان به راستی گریاین، ههندیکمان دهستمان به دهممانهوه گرت و ههندیکمان روومان وهرگیرا و خۆمان بەشتىكى دىيەۋە سەرقالكرد نەبا بگرين. مەنگور ئىستا ھىدى هندی بیاری ینوه دیاریوو، لهدوای کوشاتنی قهلهندهار ئنوارهیه کا چاوی بق لای سه وسه ن فیکره ت و دوای شهوه به پیری هاشه ده ری. مه نگور هه رگسز باسى ئەو دانىشتنەي خۆي لەگەل كچەكەي گولدانچىيىدا نەكىرد، بەلام دەنگۆكان باس لەوە دەكەن كە سەوسەن خان بيوينى سەرزەنشتىكردوه و گووتوویتی کهوتنهوه ی خوین له نیوان بهرهکاندا ناسان تینایه ریت، سەوسىيەن راسىتەرخى مەنگورى بىيە كوشىتنى قەلەنىدەر تاوانباركىردوھ و پێيگووتوره که گوايه بروا و متمانهی ئهوی خراب بهکارهێناوه و يلهی شەرانىتى خىزى تا جېگايەكى ترسىناك بەرزكردۆتەرە كە ئىدى جىنگاى بيدهنگى و ليبوردنى تيانهماوه ... دەشلىن كچەك گووتوويتى گەرچى ناتوانندت تا هه تاهه تایه له مه نگور ببورند و رنگای بدات پی بخاته مالنيهوه، به لام سويندي بق خواردوه، وهک چؤن چهند سالنيک پيشتريش سویندی بن خوارد، که هه نسه نگاندنی کامه رانی سه لما و دوا بریاری گەورەى لەم حىكايەتەدا ملكەچى ھىچ جۆرە گريدانەوەيەكى نابەجىن لە نيوان خرابييه كانى مهنگور و كامه راندا نابيت، به لكو هينده هه كه مەنگور وەك نوپنەرىك، وەك كەسىپك كە لەدلەوە زۇر دلخۇشىكردوە، وہک مرؤقید که به چیرؤکه سهیرهکانی سهرسامیکردوه، ئیتر بنی نییه، ههرگیز بوی نییه پی بنیته نهم مالهوه و چاکتره کامهرانی سهلما راسىيىرىت كە نوينەرىكى تىر، يەيامەينىكى تىر لە نىدان ئەو و خۆيىدا دیاریبکات. ده لین کیژه که سویندی خواردوه گهر شوو به کامهرانیش بكات تهنيا مهرجى ئهوه دهبينت ئهو و هاويارهكانى لهو زهماوهندهدا نهبن و دواتریش تا ههتاهه تایه تا شهوان ژن و میسردن مهنگور نابیست بچينه حەرشىي مالى ئەرەرە.

ئەوانىەى چىرۆكەكەيان بىق گۆراينەرە دەڭيىن مەنگور بى پېچەوانىەى

عادهتی خۆپەرە، بەينچەرانەي ئەر غىرور و سەرسىەختىيە زۆرەبەرە كە به دیژایی ژیانی له سیما و رهفتاریدا بووه، گریاوه و پاراوه ته وه که هەرچىپەک دەكات شىتى واي بەرابەر ئەكات، نامەكەي خۆي دەردەھنننت و نیشانی سه وسهنی ده دات، سویندده خوات که تهنیا له به رخاتری کامه ران و له به رئه و و بن پاراستنی شکری نه و حزته حیزیه وه، سویندده خوات که نهویش وهک ههمووان نیگهرانه و واههستدهکات تاوانهکه راستهوخق ئاراستەي ئەو و كامەرانى سەلما كراوە، بەلام كىۋەكە سەرسەختانە ئەوەي بهبیرده هینیته وه که کوشتنی قهله نده ر به جوّریک درندانه و ناشایسته و دوور لله عورفی جهنگه، ههتا لله ئیشی پیاوانی دهوله بیره حمانه تر دەنوپننىت، لەبەرئەوە ھىچ دلنىك لە دل نادات و بريارى خىزى ناگۆرنىت و له و بريارانه به شيمان نابيته وه . ههموو ده لين كهس له وهويه ر هه لويستى بەرجىزرە رەقىي لىە خانمىي سەرسىەن نەبىنىلوم، ھەملور دەلىن فىكىرەت گولدانچی و دکتور رهفعهت و پروشه که له ژووریکی دیکهوه گوییان له قسه کانیان گرتوره، به دلره قی و ییداگرتنی سه وسه ن سه رسامبوون. هه رجوٌننِک بنِت، مه نگور دلشکاو و ده رکراو له مالی گولدانچی دنته ده ری، دوای شهوه دهبیته روحیکی شکست و غهمگین و بیدهنگ. نیدی وهک جاران بهیانیان و نیدواران ده هاته چایخانه که، ههروه ک جاران گیانی فهرمان و رؤحى بنباكى له ههمور شتنكيدا بور، ههمور نامادهبووين ههمبوی داوایه کی جیبه جیبکه پن، ناماده بووین بیمه رج لایه نی بگرین و هـهر شـتێک بڵێـت بـۆى بسـهلمێنين، زۆربهمـان باوهرمـان بـه بێگوناهـى مەنگور ھەببور، بەلام لەگەل ئەرەشىدا چارنەترسىي و بېباكىي مەنگور شویّنی پرسیاری ههموومان بوو، ههموو دهمانیرسی: چوّن دوای کوشتنی قەلەندەر ئاموون، ئارھا بىخەم دەسورىتەوە؟ ناترسىت بىكورىن، ناترسىت تۆڭەي لىبكەنەرە . بەلام لە نيو بازاردا ھەنىدى كەس باسى نامەيەكى نهێنيان دەكرد، كـه ئاموونىيـهكان بـێ مەنگوريـان نوسـيوه، نامەيـەك تــا ماوه یه کی دریّر که سمان نه مانده زانی چی تیدا نوسراوه ، هه ندیکمان وه ک ده نگر باسمانده کرد و هه ندیکی دیمان راست ده مانقه بلاند ، به لام دوای زیاتر له دوو سال له روّر یکی زوّر گهرمی سه ره تای ته یلولدا مه نگور ته و نامه یه ی پیشانی کامه رانی سه لمادا و دواجاریش نامه که که و ته ده ست سه وسه ن گرلدانچی و تاکرتایی لای ته و مایه وه .

ئەو رۆژە دواى ئامىزانى گەرم و يىر سىۆزەكان، دواى ئەوەى كامەرانىي سەلما بەدەنگى بەرز گووتى «چ خۆشحالم كە ليروم، چ خۆشحالم... من لهسهر کورسی و شوّسته و لاریّگاکانی زوّر شارانی دونیا خهوتیم، سويندم خوارد ئه ورؤرهى دهگهريمهوه يهكهم يشووم لهسهر كورسييهكاني ئهم چاپخانهیه بیّت و پهکهم چای نیشتیمانم لیّرهدا بخوّمهوه و بهکهم سله رخه وم له سله رئهم كورسيانه بشكينم، سلويندم خلوارد قه تاري بالنده کانم له ناوه راستی شار و له و جنگایه دا بوه ستینم که دواجار تییدا مالاواییم له نیّوه کرد، سویّندم خوارد به رلهوهی باوه شبکه م به خوشک و پـور و كەسـەكانى خۆمـدا، باۋەشـېكەم بـە ئيّـوەدا... سوياسـتانېكەم... سوياسى وهفا و كۆمەكتانېكەم... ئۆستا ئۆوە نازانن من چەند دلخۆشم كه دەگەرىمەرە ... كه بالندەكانىم بە سەلامەتى ھىناپەرە ئەم شارە ... سەفەرىكى ئاسان نەبور... بەلام ئىستا ھەستدەكەم كاتى ھاتورە بە هيمنى ماندوويتى ئەو ھەملو ساله له گيانم دەربچينت... ھەسلىدەكەم هیّندهی ههناسهی نُهم شاره ههلّدهمرّم و بای نُهم شاره بهر روخسارم دهكه ويّنت ... ههمنوق شنتيك لام دهبيّت ورابوردوو... من اينرهدا... شا ليرودا سويندتان بن دوخن كه هورگيز تا ههتاههتايه جاريكي تر ئهم شاره بهجیناهیلم، خوشحالم که بهعسیهکان لیره نهماون، خوشحالم دهگەرىممەوھ بىق شىارىكى ئازاد، مىن سىوىندتان بىق دەخىقم جارىكىي تىر ئەم شارە بەجىناھىللم... سويندتان بىق دەخىقم، ھەتا ئەگەر ئەم شارە تاعوون له ناویدا بالوبیتهوه، درمی ترسناک کولانه کانی برکهن له مهیت، کرچهکانی چۆڵ ناکهم... ئێوه ههمووتان دۆعام بۆ بکهن که سهوسهن فیکرهت، ئهو کچهی بۆ خۆشهویستی ئهو دونیام تهیکردوه به هاوسهری خوزی هه همرویت... دهست بخهنه سهر دلتان و دۆعام بۆ بکهن که شتێک بچێته دلّی خانمی سهوسهنهوه و مین له ههمرو عاشقانی تیر باشتر ببینێت و بالندهکانی مین زیاتی سهرنجی رابکێشن، دوعام بو بکهن و هیچ کات له دوعاکردن مهوهستن... بهلام ئێستا ههستدهکهم، روژی ئاههنگمانه ... هیروادارم ئهمه سهرهتای ئاههنگی ههره گهورهمان بیّت... ئاههنگی ههره گهورهمان بیّت...

سالاننک دواتر که بیری قسهکانی شهو رؤژهمان دهکهوتهوه، خوین له دلمان دههات، به لام ئه و ساته ساتی شادی بوو، مهنگور بهبینینی وهها گهشابووه و خوشحالی و کهیفی جارانیمان بهیاددا دهاتهوه. كامهرانس سهلما پيدهچوو چيتر ئهو گهنجه سهرهرق و تورهيه نهبيت كه زياد له ههشت سال لهوهويه ر نيشتيماني بهجنهنشت. گهانيك جوانتسر و دونیادیده تسر و پسر حیکمه تتسر ده ینواند، ده نگی وه ک جاران تورهیمی و لهرهی ناکاملّی تیدا نهبوو، وشهکانی پربوون له دلنیایی و بروا به خوبوون، مهنگور جار دوای جار باوهشی پیادهکرد و دهیگورت «ثنای کوری خوم … ثنای کوری خوم» . دواجار مهنگور له ناوه راستی چاپخانه که دا وه ستا و ده ستی به رزکرده وه و گووتی «خوّشبه خت نُنمه بن، شادومان ئيمهين كه دووياره تق دهبينيس، بهخيربييتهوه بق ناومان. ئەمىرى ھەمىور ئاھەنگدەكەيىن، بەلام نىا... ئىسىتا خوشىكانت و يورانىت و خيزاني گهورهت چاوه روانتده که ن ... به راه وهي هيچ بلييت ... به راه وهي باسى هيچ شتيك بر هيچ كهس بكهيت، دهبيت بگهرييتهوه مالي، لهوي بخەويت و خوت بشويت و يشووبدەيت ... من ليرودا ياسەوانى بالندەكان دەكەم... تا ئىدارى... تا ئىدارى، ئەوسا بە ھەمبور ويقارى خۆتانەوم وهرن و دهچین بن مالی گولدانچی و تن لهوی دهچیته ژووری و هاتنهوهی خوّت بن سهوسهن خان و باوکی رادهگهننیت ... وادهکهین ... وادهکهین ... وادهکهین ... ئاه بهخیربینیتهوه ».

کامهران ههر نهو بهیانییه هاوپی نیرانییهکانی خوی به نیمه ناساند، یه کیکیان ههر له سهرهتای سهفهرهکهیهوه ماوهی جیاجیا لهگه لیدا بووبوو، زور ولات لهگه لیدا گهرابوو، له زور جیدگای سهخت و له زور قورتمی گهوره دهربازیکردبوو، نهوی دیشیان وهک چاوساغ له پهراندنهوهی قهفه زهکان و بالندهکان له سنوورهوه کومهکیکردبوون... به لام نیمه به شیره یهک بهبینینی کامهران و بالندهکان سهرسامبووین به بایه خیکی زورمان بهوان نهدا.

بهیانبیه کے سبهبریوو، بالنده کان سه جوریکے شیتانه دهیانقیرانید و دەيانخوينىد، دەنگيان بەجۆرىكى نائاسايى بەرز و خرۇشيان بىوينى بوو. قیره و چریکهی ههندیکیان بهجوریک بلند بوو مروف له شهقامهکانی شاردا وای ههستکرد له دارستانه چرهکاندا ونبووه، ئهو روّره پیّدهچوو دەنگى ئەر بالندانە زورتىر لەرادەي خىزى شارى لە خەر ھەستاندېيت. له من ژووی شاری نیمه دا رووی نه دابوو بالنده به وجوره سه رنجی خەللىك رابكىشىنىت، ھەواللى گەيشىتنى بالنىدەكان كى ھەشىت سال بىوو چاوەرىماندەكىرد بە خىراپيەكى بىرىنە بەسەر ھەواللە تالەكانى شەرى ناوخوّدا زالٌ بوو، ههر له بهیانی زووهوه خهلّکانیّکی زوّر هاتن بوّ سهیری قەفەزەكان. بىدەچوق مەنگور يىشىبىنى ھەموق شىتىكى كردېيت، خىزى و چەنداننىك لىه ئىرمىيە لىيە بىيەردەم قەفەزەكانىدا بىق ياسىموانى وەسىتاين، مندالانی هارمان له بالنده کان دوورخسته وه، دیواریکمان له نیوان بالنده کان و ئه و چاوه فزولانه دا دروستکرد که ههندیکیان نیازی پاکیان نهبوی، دهمودهست قهدهغهمانکرد کهس خواردن به بالندهکان بدات. بەلام ئەۋەي سەيربور خرۆشىي نەسىرەۋتى خودى مەلەكان بوۋ، ھەمبوق ھەسىتمانكرد زۆر دڭخۆشىن، گەلپىك بەختىەرەر دياربىرون، ھەندېكىيان زۆر

۲۷۸ کۆشكى بالندە غەمگىنەكان

له نیوارددا کامهرانی سهلما و مهنگوری بابهگهوره و مهریوانی مهمه و لے قرق اللہ ماشتننکی سبیدا که ناموزایه کی کامه ران لیده خوری بهرهو ماللي سهوسهن فيكرهت بهريكه وتمن كارواني بالندهكان يازده قەفسەزى گسەورە بوو كسە دوو ماشسين راياندەكيشا، ھەندىكىيان لسە ناوەوھ بروپیوون به دمیان ورده قهفهزی دیکه، زوریهی قهفهزهکان لهسهر تایهی تاببهتی راگیرابوون که ناسان لهسهر ههموو شیوه ریگایهک دهیانتوانی بجولین، تایه کان وه ها کرابوون بتوانن به شهقامی دروار و ریگای دریش و سەختىشىدا تېيەرن، كاتېك كاروانەكىه لىھ نزيكى چاپخانىمى پەيولىمى ئازادەوە بەرپكەرت، جوڭەيەكى نائاسايى كەرتە شەقامەكان. خەڭكانپكى زۆر لەمبەرەوبەرەوە بەسەرسامى سەيرى كاروانەكەيان دەكىرد، ھەنداننىك توانجی ناشیرین و کهمیکیش له بیاوه ههمیشه بیزارهکانی شار جنیویان به ئیمه و بالندهکان دهدا، ههندیک به ناشایستهیان دهزانی له سهردهمیکی واسه خندا، له روزاننکدا شهر له زور شار و شاروچکهی مهمله که ندا ناگری سەندوه، ئىمە سەرقالى «كۆمەلىك تەيىرى نەخۇش» بىين. بەلام ئىمە بە بیدهنگی له تهنیشت کاروانه که وه ده رؤیشتین و باکمان به و جوره قسانه نەپىرى.

لے قوقت یه که میت که س بوی که هه والّتی هاتنه وه ی کامه رانی بق سه وسه ن فیکره ت برد. که لای نیتوه رق هاته وه ها

خرۆشابور، واماندەزانى خەربكە شىئت دەبئىت، بەدەنگى بەرز ھەمور شتیکی بق گیراینهوه، لهگهل قسه و هاوارهکانی خویدا سوورتر و سوورتر و لچى قۆقزىر و قۆقزىر دەببور، گورىي «ئەركاتەي لەدەرگامدا و حوومه ٹووری باجی سهوسهن لهگهل مندالی خوشکهکهیدا بیکهوه له ئاسماندا سادیری به عزی بالنده بان ده کرد، تا ماوه به کیش ناگایان لهوه نه سوو که من له بهردهمیاندا وهستاوم. که سهرنجی منیاندا وهک لال وههاسووی، بيلاهي به نەرغنىك لەبەردەمىدا يەشىۆكام ھەناسەم بىق نەدەدرا، خەرىك بوو بگریم... به لام ییش نهوه ی بگریم، ییش نهوه ی فرمیسکه کان له حِـاوم بينه خـوارئ هاوارمكـرد، باجـى، باجـى گيـان، ليّرهيـه ... هاتـهوه ... ئهم بهیانییه هاتهوه . یه که مجار هه رسه بریکردم و هیچ تینه گهیشت، من فرمنسک له جاوم هاته خواری، به شهره فی دایکم فرمنسک وهک باران له چاوم دایکرد و گووتم کامهرانی سهلما گهرایهوه، وهعدهکهی خقی بهجیّهینا و گهرایهوه، ههموو بالندهی دونیای هیّناوه ... ههموو بالندهی دونيا ... ههموو بالندهى دونيا. بيتهوهى تاگام له خوم بيت، له هه لحوون و شبرزهبیدا دهمقیژاند، دهستم بهرزدهکردهوه و دهمگووت ههموو بالندهی دونيا. باجس سهوسهن ههر سهيريده كردم و هيچس نهده گمووت، ئينجا منداله کهی دانا و گووتی به راستی لیرهیه ... به راستی . من گووتم به قهبری هەرچىي ئەسىحابەيە، بە گۆرى باوكم، مىن خۆم ئۆسىتا لاي قەفەزەكانەوە هاتووم، من مهنگور رایسیاردم بیم، حهزیدهکرد خوی سهم مرده خوشه بِي تِي بِهِيْنِيْت، خَوْى ئەو شەرەڧەى يېببريْت، بەلام ھەموو دەزانيىن تىق حەرامتكردوه يى بخات حەوشەكەتانەوە، بەس خودا خۆي دەزانيت كە چەندە خەوى بەوەوە دەبىنى خۆى ئەم ھەوالەتان بى بەينىت، باجى بە قەبىرى بىراى جوانەمەرگم، ھەشت ساڭە خەر بەرەرە دەبىنىت رۆژىكى بىت خوی ئهم مژدهیه تان ییبدات، به لام دلی نیوه ی له ههموو شتیکی تری دونيا لا عهزيزتره، ئيتر ناچار، بهوه لاهي ناچار مني راسيارد... من... که پیتان بلیم که ئیواری، خومان و ههموو قهفه زهکان دیین بی ئیره ... ههموو دیین... خوابکات ئیوه نامادهبن... خوابکات نامادهبن».

لچ قۆقىز ھەمىشە و ھەمىشە بە شانازىيەۋە باسى ئەو ساتەي دەكىرد، خۆشحاڵ بوو شەرەفىكى وەھاي پيبراوە يەكەميىن كەس بيت ھەوالەك بِنْ مَالْى گُولْدانچى بەرنىت. ئىمە لە نىوەرۇدا بىستمان كە گولْدانچىيەكان زۆريان له ماللى فيكرەت كۆبوونەتەوە تا لەر ساتە تايبەتى و سيحراوبيەى منتووی خیزانه که بیان بیبه ش نهبن، له و هه شت سال و نیوه دا که سیان له و باوه ره دا نه بوون چیروکه که ی سه وسه ن ترویکیکی وا نه فسانه یی تیدابیت. ئەرەي خەلكانىكى زۆر بە شادىيەرە دواي كاروانەك كەوتـوون، ئەرەي هەندىك بە ئالاى كوردسىتانەوە لەگەل بالندەكانىدا دەرۆپشىتن مايەى سەرسامى خودى فيكرەت گولدانچى بوو، كاروانەكە نزيكى سەعات شەش و نیــوی ئیـّـواره گهیشــته کوّلانــی مالّــی سهوســهن، ســهدان کــهس لهگــهلّ كه ژاوهى بالنده كاندا ده رؤيشتين، نا ... نا، وهك گووتم بيشتر له ميرووي شارهكەدا ئاوھا بالنده خەلكى بەخۆيەوە سەرقال نەكردوه. جەنجالىيەك بوو مەپرسىن. لەو پۆژەوە ئەو كۆلانەمان ئاونا «كوچەي بالندەكان»، مالى سەوسەنىشىمان ناونىا «ماڭى بالندەكان». كە كاروانەكە گەيشىتە يىشدەمى مالَّى گولْدانچى، سەوسىەن بى ھاورىتى ھەرىيەك لى فىكىرەت و عيىزەت گولدانچی بن پیشوازی گهریده دوور ولاتهکه هاتهده ری، جگه له مهنگور كه بهتهنيا له ماشينه كهدا مايهوه، ههموو سهرنشيناني ماشينه كه دابهزين. كامەران جليكى كوردى قەشەنگى پۆشىببوو، گەليك لە بەيانى بۆشناختر و جوانتر و پیاوانهتر دهینواند، بینه وهی بشله ژینت، بینهٔ وهی وهک جاران قەرەباڭغى زمانى ببەستىت، يەكەمجار بە حورمەتىكى مەردانەوە تەوقەي لهگه ل دوو پیاوه که دا کرد و روویکرده سه وسه ن فیکره ت و گووتی «خانم ریدز و حورمه تی زورم ... خوشحالم دوای شهم ههمو ساله تهندروست و سەلامەت دەتبىنمەرە، مىن ئەمىرۆ بەيانى گەيشىتمەرە شار، بتى لە ھەشىت ساله بن تن بهم دونیایه دا ویلیم، خوم به به خته وه رترین مروقی شهم زهوییه ده زانم که توانیم بالنده کان به سه لامه تی بگه ینمه وه شهم شاره و تا به رده رگای نیوه بیانهینم، شهوه کلیلی هه موو قه فه زه کانه خانم، شهوه کلیلی هه موو قه فه زه کانه، شهوه کلیلی هه موو قه فه زه کانه، حه زده که به به رچاوی خه لکی به پینزی شهم شاره بیده مه ده ستتان. خوت ده توانیت یه ک به یه ک سه بریانبکه یت ... له م ساته به دواوه سه و سه ن خان هه موو شهم بالندانه مولکی تون».

ههموو بینیمان که بهندیک کلیلی گهورهی دهرهینا و به ریزیکی زورهوه نوشتانه وه و کلیله کانی دایه دهست سه وسه ن فیکره ت، که گهلیک په شرکاو و نامع دەردەكمەرت، لم كاتتكىدا ھەملوران بەخترھاتنمورى كورەكەپان دەكرد، ئەر ھېچى نەگورت، بەلام بەجۆرىكى سەرسامانە سەيرى كامەرانى سهلمای دهکرد، ههموو دلنیابووین شهو جوّره سهیرکردن و نیگایه هیندهی تىر ئاگىر لله كاملەران بەردەدات. لله نىاكاق كاملەران سىمىرى ھەمۋومانىي كىرد، ئاورنكى خيراشى له قەفەزەكان دايەوە، وەك ئەوەى شىتىكى بىرچووبىت روویکرده پهکینک له قهفهزهکان و کلیلیکی جیای دهرهینا و دهرگاکهی كبردهوه و چنووه نياوهوه و لنهوي لهگهل بالندهيهكندا هاشهدهري، مهلبكم، شنوه کۆتىر، به سەرپشت و سەرئكى خۆلەمئشى كاللەوه، تەيرئىك باله کانی سیی بوون، کرمه لیک کهوانهی قاوه بیان لهسه ر بوو، سنگیشی سبيى سبيى بدور، به لام له ناوه راستيدا ئه و سبيتييه دا په له يه كس سوور ههبور، وهک ئهوهی خوین له سینهی هاتبیت و دایدابیته سهر بهرهکانی. کامهران بالندهکهی بهرزگردهوه و پیشانی ههموومانیدا و گووتی «نهمه ناوی کۆتىرى سىينەزامدارە، كە لە ئەزەلەرە بەم يەللە سوورەوە دىتلە دونیاوه ... له بالنده کانی ترم خوشترده ویّت، خانم نهمه یان دیاری تایبه تی منه ... دیاری تایبه تی منه ... گهر شووت به من کرد یاخود نا، نومیدم ئەرەپە ئەم بالندەپە لە ژوورى خۆتدا ھەلگرىت و ھەركاتىك ئەرت بىنى بير له من بكهيتهوه». ههموو گويمان ليبسوو كه سهوسهن بالندهكه

دهگرینت و سهپریده کات و بؤنیده کات و ده لینت «گالیکولومیا لوزونیکا… گالیکۆلۆمبا لۆزۆنیکا». سەرەتا ھىچ تىنەگەيشىتىن... ھىچ، واماندەزانى كيژهكه خەريكه دەكەريت ورينه و دۆخيكى نائاسايى تووشبووه، بهلام سهری بهرزکرده وه سهیری کامهرانی سهلمای کرد و به نهسیایی گووتی «كۆتىرى سىينەزامدار، گەليك جوانه ... بەلام ناوە لاتينىيەكەي گالىكۆلۆمبا لۆرۆنىكايە ... گالىكۆلۆمبا لۆرۆنىكا، تەنيا لەسەر يەك دوو درورگەي بحوك له دوورگهکانی ئەندەنوسىيا دەڑى، لەوە بترازيت له هيچ شويننيكى تىرى جیهاندا نییه ...» . وشه کان به جزریّک له زاری خوشیوون، ههندیّک له وانه ی له دهوري كه ژاوهي بالندهكان وهستابوون، لهو كهسانهي ههر به فيترهت لهبهر سيحرى ئافرهتدا لاوازن خهريكبوو ببورينهوه . سهوسهن ساده خوى گۆرىبو، مەكياجىكى كاڵ و تەنكى كردبور، كراسىكى سىپى بىملوان و پانتۆلۆكى رەشىي لەبەردابىوو، بەلام يەك رەفتىەي مىزرى لىە گەردنى ئالاندبور، ئىهو رەڧتەپ جوانىيەكى وەھاى يىبەخشىيبور، نەماندەتوانى چاوی لهسهر بگوازینهوه و سهیری شتیکی دیکه بکهین، دلنیام ههموی ئەرانەي گرمانيان له جوانى سەرسەن فىكرەت ھەببور، گەر ئەر ئتوارەپ بيانديبايه، دەيانزانى ۾ ھەلەيەكى گەورەيان كردوه . سەوسەن ئەو ئيوارەيە «کوتری سینهزامدار» یی له دهست کامهران وهرگرت و گووتی «کامهرانی سهلما، شووت ييبكهم ياخود نا، ببيت به هاوسهرم ياخود نا شهم بالندهيه تا مردن لهگهلمدا دهمننتهوه... تا مردن».

سهوسهن لهگه ل باوکی و مامی «دواتریش دکتور ردفعه چهوه ریزیانه وه » به سه بالنده کاندا گهران . تا شه و نیواره یه نهمانده زانی سهوسه ن چ کچیکی زیره که ، چ شاره زایه کی گهوره ی دونیای بالنده کانه . ده چهوه به رده م هه و قه فه زیک سهیریکی بالنده که ی ده کرد و وه ک زانایه کی گهوره ی بالنده ده کرد و نالیوکی گهوره ی بالنده ده درید و نالیوکی گهوره ی بالنده ناوه لاتیینیه که ی ده گهوره ی شه و ناوه درید و نالیوز و دوی به دوریه شانه ی له گویی نیمه دا تابلینی قهورس ده زرینگانه وه ، له به رده م

یه کتیک له قه فه زه کاندا هاواریکرد «ئارتیکورنیس کلاموّسوّس... خوای گهوره یه کتیکه له بالنده ده گمه نه کان که به ره و نه مان ده چیّت، یه کتیکه له هه ره بالنده شهرمن و ده گمه نه کانی دونیا، که له سهر پرویه ریّکی روّر بچوک له باشورری خوّرئاوای ئوسترالیا و هه ندی ژماره ی که میشی له خوّرهه لاتی ئه و ولاته دا ده ژین ... ده نگیکی به رز و پرنه غمه ی هه هه دادای گهوره چی ده بینم، ئارتیکورنیس کلاموسوّس».

چهند قهفه زئه ولاتر، پیکهنی و بالنده یه کی بلند و بالابه رزی نیشانداین که به له ش و بالله دال ده چوو، قاچی وه که له قله قدریزیو و به لام بنرانه کانی ئه ستوور و کلاوپه ریکی قهشه نگیشی له پشتی سه رییه و هه به بود. گووتی «ئه مه سکرتیزه» له زوریه ی زمانه کاندا به سکرتیز ناویده نیز، چونکه کلاوه که ی سه ری له و په ره موچه ده چیت که نوسه رانی کین ده یانخسته پشت گوییانه وه، له توخمی داله اله و کیاوگولانه دا ده ری که له خوار بیابانه کانی ئه فریقاوه سه وزبوون، چنگیکی زور به هیزی هه یه بالنده یه کی مارکوژ و مارخوره، به و قاچه به هیزانه ی ده کیشیت به ماره کاندا تا رو حیان ده کیشیت، بیاکیشانیکی ترسناکی هه یه، گه ربه رمرو قیش به مره کانداری به که رمی در مروقی ش به که رینداریده کانداری سه کیتاریوس سه کیتاریوس سه کیتاریوس سیر په نتاریوس به در تاریوس به لام ترسناکه در وانییه کامه ران؟».

کامهران به حورمه ته وه سهیریکرد و گووتی «ههموو زانیارییه کانت ته واون خانم... بالنده یه کی نهمین نییه، مرؤف ده بیّت خوّی له چنگه تیژ و قاچه دریژه کانی بپاریزیّت... زوّر راسته خانم، بالنده یه کی پیاده ره وه، شهق هاویّژیّکی بیّره حمه، وه کو تریش به سه عاتی دوورود ریّر به پی به ناو گژوگیادا ده روات، راوده کات و پیاسه ده کات، ها خانم... راوده کات و پیاسه ده کات. له م قه فه زه دا دلّی زوّر خوش نییه، به لام چاری نییه، خوّی ده زادی نییه، کوّی

یه که یه که سهیری هه موو بالنده کانیان کرد، سه وسه ن باسی زور له

بالندهکانی بن کردین، ئەوھ يەكەمجار بور بيبينين كە بەرجىزرە دەكرېتەوھ و بهوشنیوه گهش و دهنگه ساف و روخساره بیگهرده سهیرماندهکات و يۆمان دەدويىت، ھەمىور ھەسىتمان بە بەختەرەرىيى كىرد... بەختەرەرىيەك له و چەشىنەي مىرۆف لەگەلپىدا بيىرى دەچىتەرە بىق بەختەرەرە . فېكىرەت گولدانچی و عیزهتی براشی له دیمهنی نهو ههموی بالنده سهیر و ناوازهیه سەرسامبوون، دكتۆر رەفعەت بە نىگايەكى تىرۋەۋە، بەچاۋى يزيشكېكەۋە که بهوردی تهماشای نهخزشیک دهکات، سهیری بالندهکانی دهکرد، دکتور گەرچىي كورنكىي گەنىج بىور، بەلام كەمەكەمە خەربىك بىور ورگى دادەنيا و چاویشی بهخیرایی کزدهبوو، رؤژ دوای رؤژ شیوه سهپرکردنی پزیشکه پیرهکان به نیگایهوه دهردهکهوت. ههموو ههستمانکرد به گومانهوه سهیری بالندهکان دهکات، به شتیک له ئیرهییه وه سهیری سه وسه ن دهکات، ییوهی دیاربوو دەپەوپىت له ھەرجېگاپەک بېت، ھەر خىزى بىياوە زيرەكەكە بېت که ههموو زانیارییهک لای نهو دهست ییدهکات و لای نهو دوایی دیت. دوای بیدهنگییه کی درورودرینژ دکتور به دهنگیکی گرماناوی و بهندگایه کی رُيْرِهوانكيّ له بن چاويلكەكەپەرە گروتى «واھەستدەكەم ئىستا كىشەبەكى زۆر گەورەمان ھەيـە ... كۆشـەيەكى زۆر گـەورە». فىكـرەت گولدانحـى سهیریکرد و گووتی «کیشهی چی، جهنابی دکتور؟». دکتور گووتی «كێشهى شوێن… جهنابى گوڵدانچى… كێشهى شوێن، ئهم ههموو بالندهیه له کوی دادهنتیت؟».

هه موو سه یری یه کدیمان کرد و گویّمان لیّبوو گولّدانچی ده لّیْت «به لّی دکتوّر ره فعه ته هه قبه تویه کیّشه ی شویّن، کیّشه یه کی گهوره یه ... زوّر گهوره یه . به لاّم ده بیّت به هیّمنی بیری لیّبکه ینه وه ، بی نه مشهو ده شیّت بالنده کان له حهوشی مالّی نیّمه دا بمیّننه وه ... بی نه مشهو و چهند شهویّکی دیش ده توانین له حهوشی مالّی خوّماندا جیّگایان بکهینه وه ، به لام بی دوات ر شویّنی گهوره ترمان ده ویّت».

ئاھەنگەكانى ئەر شەرە تابەيانى بەردەرام بورن، لەر سەردەمەدا ھۆشتا غەرىپى و كۆچكردن لە شارى ئۆمەدا نەبوربور بە شىتۆكى ئاسايى، ھۆشىتا هاتنهوهی غهریبان هۆیهک و بههانهیهکی باش بوو بن ناههنگ، نهمرن سازده سیال دوای شه و شهوه، دوای شهوهی دهیان ههزار خیرزان و کور و گەنجى ئىمە بەسەر زەرىدا ئاوارەبورن و نىشتىمانيان بەجىھىشت، چىتىر هاتنه وه ی غهریبان برنه یه کی سه یر نییه و شتیک نییه شایسته ی ناهه نگ منت. که له هاوینی سالی نهوه دوچواردا کامه رانی سهلما گهرایه وه، جیهان له خهیالی نیمه دا هیشتا شوینیکی سیحراوی بور، جیگایه ک بور یر له ئەنسانە، يربور له شتى نەبىنىران و نەبىستران... ھەر كەسىكى لە دونيارە به روو ئه م شاروی نیمه بهاتبایه، چیروکی سهیر و پر نهینی و نهبیستراوی بِيِّ دەھيناينەوە . ئەو رۆژەي كە كامەرانى سەلما ھاتەرە ئىيمە لەسەرەتاي ســەرھەڭدانى ئــەو يەتاپــەدا بوويــن كــە دونيــا بناســين، ئــەو شــەوە لــە ژێــر زەمىنى ئوتىلەكەي باۋەجاندا، شىپتانەترىن ئاھەنگمان گىرا. مەنگور شىپتانە مەسىرەفىكرد، تا نيوەشمەر دور كەبايخانمە كەبابىيان بىق دەبرزاندىن، لاي ههمور مهشروب فرؤشه کان چی خواردنه وهمان دهستکه وت کریمان، سهدان قوت بیبسی و کولای نیرانیمان هینا، له بهیانیشه وه یاقلاوه خانه کانمان راسپاردبوی یاقلاوه مان بق دروستبکهن. شهویکی سهپریوو، ژیر زهمینی ئوتتلەكەي باۋەچان كەستكى تىرى نەدەگىرت، مەنگور باندتكى مۆسىقىشى

گرتبوی مۆسىيقامان بىق بڑەنىن و گۆرانىمان بىق بللىن. كامەرانىي سىەلما و مەنگور ھەردووكىيان لەسبەر مىنىزە گەورەكىەي ئىزمىھ دانىشىتىوون. مەنگور گووتی «کورینا، ئەمشەر خۆشىترىن شەوى زيانمە ... لەر كاتەرەي لە دایکبورم دونیا قرونی تیکردوم و بهدبه ختی لهدوای به دبه ختی دیته سهر ريْـگام، به لام ههمـوو ناخوشـي ئـهم چهنـد سالهم ئيسـتا تنيـهري... بـه سهرى عەزيىزى ھەمبوران ئەمشەر شەرى ئەرەپە ئىزمە قبورن بكەينى دونيا... شهوی ئەرەپە ھەمور مەست بین و كەس تا بەيانى رئىگاى مائى خۆي نەدۆزىتەرە». مەنگور زۆر بە كەيف بور، ئەر شەرە بى يەكەمجار گويىمان لنبوو گۆرانى بۆ گورتىن، يېشتر نەمانبىستبوو مەنگور دەنگى خۆش بېت، به لام سهرهتا «لهبهر نازی چاو بازان» و نواتر «بابچینه سهر وهسس»ی گورت. به دهسته ترکنهکانی پهرداخی عارهقهکهی گرتیوی و بازووه خبر و ئەستوورەكانى لەسەر ميزرەكە دانابىوق و گۆرانى دەگووت، چاوى لېكنابىوق و بەدەنگۆكى بىر سىۆز وشلەكان للە دەمىي دەھاتنلەدەرى. مەنگور لەوانلە ئەببوق که زوّر بخواتهوه، کهمجار له دوو پیّک زیاتـری ههلّـدهدا، کهسـیّک بـوو دەيوپست ھەمىشە ئاگاى لە خۆي بېت، ھەتا لەو شەۋەشدا تەۋاۋ ئاگاي له خوّى بوو، كامهرانى سهلما و دوو ئيرانييهكه له ملاو لايهوه دانيشتبوون. ئەق شەۋە ھەسىتمان بەق ھەملوق گۆرانلە قۇولانەكىرد كىلە سىلەفەر لەسلەر شپوهي قسه کردن و سه پرکردن و جولاندنه وهي کامه ران جېپهېشتيوو. هه ر ئەر شەرەش ئاشىكرابور كە بەدرىزايى ئەر ھەمبور ساله، مەنگور مەسىرەفى سەفەرى ئەم كورەي بە نەپنى كردوه، ھەرچىيەكى كردوه بۆئەرەبورە تىن و تاویک بدات بهم پیاوه تا له سهر ریگاکانی جیهاندا ون نهبیت، نهوهی وهک پهیامی سهرهکی و گهورهی ژبانی خوی تهماشاکردوه. نهو شهوه هەمور تېگەيشىتىن كە مەنگور بى پەيداكردنى پارەى ئەم سەفەرە دريىۋە له قاچاغچینتی عارهقهوه بق ئیران ئالاوه، له دزییهکانی پیش رایهرینهوه ئالاوه، له تالانبیه کانی دوای رایه ریندا به شداربووه، دهستی له ناودیو کردنی

ماشتین و کهلویه له گرنگه کانی ولاتیا ههبووه بنق نهودس سینوور، حوته حیزیهوه بغ ئهوهی ئاسان یارهی دهستبکهویّت. نهوهک ههر ئهوه بهلّکو وهک دواتر زانیمان کوشکیکی زور زور گهورهشی کریوه و دایناوه کامهران دوای ژنهینان بچیتهٔ ناوی. ئه و شهوه مهنگور خیری هیچی نهگووت، به لام لبه ریّنگای قسنه کانی کامه رانس سنه لماوه بوّمان ده رکنه وت شهو ته نیبا جهو كۆمەكانى توانيويىتى بە رىكادا بىروات و بە يارەى ئىمە لەنىيوان شارەكان و ولاته كاندا سه فه ريكردوه . به لام ئيمه كي بووين ... ئيمه له مهنگور به ولاوه کەسىتر نەبورىن كە بە نارى ھەمورمانەرە كۆمەكى ئەم كورەي كردوه، بە ناوی ههمورمانه وه نامه ی بن نوسیوه ، به ناوی ههمورمانه و ه تین و هنزی سەفەرى يېپەخشىيوە . ئەرشەرە كامەرانى سەلما لە نېوان گۆرانىيەكاندا جار جار باسی جیهانی بۆدەكردین، جیهانی گەورە... كە ئەو ھەمووى بېنىبوو، روپار به روپار، شار به شار، جەنگەڵ بە جەنگەڵ. بۆ ئىمە ئەرە گرنگ بوو، که باسی ژنه جوانه کانی سهر زهویمان بر بکات، باسی نهوهمان بر بكات له كوئ شۆخترين خانمى بينيوه و ئهم چهند ساله چۆن ژياوه و چى سەركىشىپەكى كردوه . كامەران گروتى كە لە ھەمور شارەكانى بونيادا ثن هەببورە ئامادەببورن لەگەلىدا بخەرن، ئن لبە ھەرە جوانتريىن ئنەكانى سەر زەوي، بەلام ئەر جگە لە سەرسەن گولدانچى ئارەزووي نەچۆتە سەر هیچ ژننکی تر. کامهران دهستی دهخسته سهر شانی هاوکاره نیرانییهکهی و ییّدهکهنی و دهیگووت گهر حهزتان لبه باسی ژنبه، هاوکارهکهم، شهو دەتوانىت باسى ژنتان بى بىكات، ئەر ئىنگلىزىيەكى بىگەرد رافەرەنسىيەكى باش قسيهدهكات، ئيه ولهگه ل ههموي ژنهكاني دونيادا خهوتيويه نيهك من، من دەتوانىم تەنىيا باسىي بالندەكانتان بى بكەم، ئا لەوپادا ئىمە دەبووين بە دوو بهشهوه، ئەوانىهى خەزمان لىه چىرۆكى كەپىف و راموسىانە روومانكىردە لای پاوهره ئیرانییه که و ئهوانه شبی دهمانویست شبتیکی نبوی دهریارهی جيهان فيرببيس دهچووينه لاي كامهران. تهو شارهزاييه كي گهورهي له

بالنده کاندا په بداکردېوو، باسي توخميکي بولبولي بن کردين که به يوليکي گهوره نیر پهک میپان ههیه، میپهکی جوان و نازادار که ههر شهوه و دهجیته هیلانهی پهکیکیانهوه و سالی دوازده هیلکه دهکات و نیرهکان له برى منيهكه لهسهر هيلكهكان كردهكهون. باسى جهنگه نيكى كرد تهنيا جۆرنكى تاببەت له قەلەرەش له ننويدا دەزين و رنگا به هيچ بالندەيەكى دیکه نادهن رووی تیبکات، باسی شاریکی بق کردین ههموی بالندهکانی سىيىن، سىبى ساده، بنِئەوھى يەك خالىي رەش لەسەر پەريان بنت، باسى جوّره شاهیّنیّکی بوّ کردین له ناو خوّله میّشی گهرمدا نهبیّت هیّلکه ناکات، باسبی لهقله قنکی بن کردین دهنوکی تالتونه و به هیچ راوکه رنکی سهر زەوى ناگيرينت، چونكە ھينىدەى دەسىتى مرزشى بەركەرت دەبيتى پارچەيەك له يهرى سيى و وهك با بيبات يهرشدهبيّتهوه، جوّره بولبوليّك كه نهگهر مرزف زياد له ده دهقيقه گوێ له خوێندني بێت، هێدي هێدي لهشي خاوده بنته وه و خه و نکی وه ما قوونی لنده که ونت چه ند رفزنیک له خه و هەلناسىتىت. كامەران ئەو شەۋە باسىي ئەو قەلەرەشانەي بىق كرديىن كە لهگه ل مردووه کاندا قسه ده که ن و سویندی بن خواردین که خنوی یه کیک لەوانىەي بىنىيوە و ھەمبور شىتىكى دەربارەي ژيانىي باركىي لىەدواي مىەرگ پیگووتووه، باسی ئهو کوترانهی بن کردین که وهک مروّق پرسه دادهنیّن و گۆرسىتانيان ھەپپە، باسىي ئىەر كۈنەپەيوانىەي گىەر ھەتارپيان بەركەرپىت پەكسەر دەبىن بە خۆلەمئىش، پەكىكمان لىييرسى «ھىنى كامەران، ھىنى کورهکهی سهلما دوّلانی بیمبلی لهم سهفهردا زیاتر له ههر شتیک لهچی ترساویت، له چ جانه وه رینک، له چ درنده یه ک، له چ نازلرینک؟». کامه ران دوای کهمیّک بیریکردنه وه گروتی «تاکه شتیّک لیّیترساوم نهوه بووه روّحم له جنگایهک و لهشم له جنگایهکی دیکه بمریّت، نهوه ترسی ههره گهورهی ههموی ژبانم بووه». ئهو شهوه ههموومان هیند سهرخوشبووین بهو قسهیه دامانه قاقای یککهنین، چونکه ئهوکات لبه مهستیدا وا بیرمانده کردهوه،

هیچ مرۆفیک نییه لهشی له جیگایه ک و روّحی له جیگایه کی دیکه بمریّت، له و جهنجالییه دا قسه کهی کامه ران به هیّمنی به سه رهه مووماندا تیّه وی هه موو وه ک نوکته یه کی ناجوّر وه رمانگرت. بینه و هی بیریکه ینه و ده مانخوارده وه و به نوّیه تیّهان له چیروّکی نه و دوو پیاوه دهگرت، ده مانخوارده وه و گورانیمان دهگووت، له گه ل موّسیقا که دا خوّمان باده دا و لهگه ل گورانیبیی همودا فه موو لهگه ل گورانیبییی همودا هه موو شهکه ت و مه ست و سه رسام نه مانده توانی له شوینی خوّمان بجولیّین. لهگه ل نهوه ی روّر روّرمان خوارده وه به ده همو مانده و مهروب به نده همان نه فه در که باب هیشتا له سه رسینیه کان بیده ستکاری مابوونه وه هموومان تا که ندازه ی کویّری مه ست بووین، به لام ده یه ها بوتلّه عاره ق و شه رابی ده ست لیّنه دراو هیّشتا هه رله سه رله سه رمیّ ده یه اله وی دون.

که سیمان نازانیان کهی ناهه نگه که ته واو بوو، کهی گهیشتووینه ته ماله وه و کی نیمهی بردوته ناو جیگاکه وه؟ ... به لام که به یانی هه ستاین دلانیابووین له جاران زیاتر شت ده ریاره ی دونیا ده زانیان، له جاران زیاتر شاره زووی نه وه مان تیدایه که برویان و شار و جه نگه لا و تاقگه دووره کان ببینیان ... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وهی دیوار و شه قام و کولانه کانی ببینیان ... له جاران زیاتر ده نگیک له ده ره وهی دیوار و شه قام و کولانه کانی شم شاره بانگیده کردیان ... هه مو به جوریکی سه یر گویمان بو ده نگی بالنده کان تیژبوویو، نیواران به کولانی بالنده کاندا پیاسه مانده کرد بو شه وی گویمان له قیاره ی تووتیه کانی نه و بالندانه هاواری دونیایه کی تووتیه کانی نه و بینانی مه سیمانده کرد ده نگی سیمراوی کیانی ولاتانی پروره و بانگمانده که ناب دوای بینیان و بیستنی نه و بالندانه ده بوویه به پراستی برویان و جیهان بدوری بویان و بیستنی نه و بالندانه ده وی بوویان پراستی برویان و جیهان بدوری بینیان و دووباره کیشوه ره دوزراوه کان بوزینه وه دووباره کیشوه ره دوزراوه کان بوزینه وه به بوزینه وه دووباره کیشوه ره دوزراوه کان بوزینه وه به بوزینه وه دووباره کیشوه ره دوزراوه کان بوزینه وه ...

بن روّری دوایی سهوسهن لهگه ل پروشه و مریهمی پورزایدا هات بن بازار و لای دارتاشیک و دوو ناسیگهر کرمه لیک قهفه زی تایبه تیان دا به کردن، پتر له سی و پینیج قهفه زله ههموو جیزه قهواره یه ک و له ههموو شیوه چهشینک، که دهبایه له ماوه ی ده روّردا ههموویان بگوازرینه وه بی مالی گولدانچی، ههر له و روّره دا بوو پیاوانی ناو بازار سهوسه نیان ناونا خانم یان کچی بالنده کان، ههر له و بهیانییه شدا سهوسه ن له بازاردا مندالیکی زهرففروشی بینی رایده کرد و ده یگووت «کچی بالنده کان هات… کچی بالنده کان هات… کچی بالنده کان هات… کچی

سهوسهن سووربوو لهسهر شهوهی بالنده بچوکهکان، نهوانهی شویننی زر گهورهیان ناوییت، نهوانهی دهتوانی پیکهوه بژین، نهوانهی شازاری میزف نادهن و ناشیت هوزاری خوشکهزای برینداریکهن، له مالی خویدا و لهبهرچاوی خوی بمیننهوه، تهنیا بالنده گهورهکان دهبایه دهریچن و لهدهرهوهی مال شوینیکی تایبهتیان بی بکریت، عیازه گولدانچیش مهخزهنیکی گهوره و فهراموشکراوی له دهرهوهی شار ههبوو، به جوریکی کاتی خستییه بهر دهستی فیکرهتی برای تا بیکهنه نیشتهجیی بالندهکان.

رۆژى دوايىى كامەرانى سىەلما دەبايى ئۆوارەيەكى درەنىگ بچۆىت بۆ ماڭى گولدانچى و گفتوگۆيەكى دور قۆڭى لەگەل سەوسەن خانىدا ئەنجام بدات. كاتۆك بۆي خسىتە مالى گولدانچىيەوە، ھەسىتۆكى بەھۆز دايگرت که دهشیّت رهشهبایه کی قایم بیّش نُه و هاتبیّت و ههمو و شتنکی لهگهڵ خۆپىدا بردېينت، ديمهنى مالهک هيچى لهو ماله قهشهنگه رازاوهيهى جاران نەدەچور كە بەدرېزايى سالانى سەفەر، وينەكەي لە خەيالى خۆيدا باراستبور. ئه و دهمه ی بربور له کورسی و مینی گران و پهیکه ری کون و شتی به سامانبار و خشلبهها، که جنوره قاتی سهرهوه و بنی خسته ژوری کتیبخانه گهورهکهش، له خالیتی و بیدهنگی هزلهکه سهرسامبوو، هه تا یه ککتیبیش چیپه له وی نه مابوه، کورسی و میزیکی کون و قەنەفەيەكى بىسر و مانىدوق و قەرەۋېلەيەكى خىمۇر لىمۇ سىمارى ژوۋرەكىمدا دانرابوون، له شوینی خوی وهستا و سهیری سهوسهنی کرد که به نارامی لەستەر مىزدكىدى خۆپدە سەيرىدەكرد. كامبەران سەرسىامانە ھاوارېكىرد: «ســــلاو خانــم ... ســـلاو ... بــه لام عهفوومکــه ... رهنگــه کــه م ئهده بــي بيّــت،

به لام ... به لام تیناگه م... بق وایه، خانم ... بق وایه ... بمبوره، رهنگه پرسپاریکی جوان نەبیت، بەلام ناتوانم نەپرسم، ناتوانم نەپرسم. كوا ماله قەشەنگەكەي جارانتان... كوا كتنېخانە گەورەكەتان... كوا مەلكەرە جوانه کانتان؟» ، سه وسه ن دلنیابوو هه ر سی داخوازه که شه و پرسیاره ی ليدهكهن. به هيمنييهوه بيشوازي ليكرد و تكايكرد له سهر قهنهفه كونهكهي دانیشینت، ههمان شهر قهنهفه یهی زیاد له ههشت سال لهوهویه رشهویک لهسهری دانیشتبوو... به لام نیستا ماندوو و بیرهونهق دهینواند. سهوسهن ئەمجارە بەدەستى خىزى جاي لىه قۆرىيەكى رەش بىز تېكىرد و بەدەنگە لاواز و کزهکهی خوی گووتی «کامهرانی سهلما، تو زیاد له ههشت ساله رۆيشتويت، لەو ماوەيەدا چەندىن شەرى گەورە روويانداوە ... من خۆشحالم که تن لیّره نهبوریت، که جهنگی عیّراق و هاویهیمانهکان روویدا، بهخوّم گروت سویاس بن خودا که کهسیان لیّره نین... کهسیان ناچارنین لهو شهره پیسه دا به شدارین. که رایه رین روویدا و میزه کانی سه دام تیکشکان، دۆعامدەكرد كە بەس نىيە تۆ لىرە نىت، دەمزانى تۆ لىرەبوويتاپە شىپتانە حنگاکانی شهر دهگهرام و دهستم لهسهر دلّم بوو و دهمگووت بهس نیبه كامەرانى سەلما ليّرە نىيە. دەمگورت بەر خوايە ليّرەبايە، بە دلّنياييەرە ئيْستا لەگەڵ جەنگارەرەكاندا شەرىدەكرد. ھەمىر كاتيْك كامەرانى سەلما، ههمبور كاتنيك... گهر ههر شبتنك بورينيت، دهستم گرتبوره به دلمهوه و گووترومه بهس نبیه کامهران لیّره نبیه، بهس نبیه شهو لیّره نبیه خـۆى بخاتـه نـاو ئاگـرەوه . ئيتـر ئێمـه لـهو نێوهنـدهدا زۆر ههژاريوويـن، باوكـم چیتر موجهی وهرنه دهگرت، ئهوهی ههمان بوو خهرجمانکرد، خوّت دهزانی گولِّدانچى خەربكە تەواق بىردەبنىت... ناتواننىت كاربىكات، كە گەراپنەۋە بِيّ كوردستان بوّئهوه بول يشوويدهين، بيّ ئهوهي ههمول روّراني ناخوشي به غدامان له بیریچیته وه، گولدانچی توانای کاری نیپه و منیش توانای کارم نىيە، لە شارىكى وەك ئىرەدا كە لەدەرەوەي دونياپە بىر كچىكى وەك مىن چى ھەپە بېكەم... ھىچ... جگە لەرە من بەردەوام نەخۆشىم، لەبەرئەوھ دەبور ھەمور شتیک بفرۇشین... ھەمور شتیک، بەلام دەمەریت گریم لـه تق بنت، ئهم شاره جگه له حیکایهتی ناخوش هیچی تری تندا نییه، تق باسى جيهانم بق بكه ... حەزدەكەم بزانم تق دونيات چۆن بينى ؟... ها . . دەبینیت، منیش چیتر ئەو كچە نیم كە ھەشت ساڭ و نیـو لەوەوپـەر ههبووم ... پیمبلی پهشیمان نیت لهوهی به و چهشنه و نه و ههمور ماوهیه بەسەر زەويدا ئاوارەبوويت... يۆمېڭى ھەندى جار لـە مـن تـورە نەبوويـت و رقت لیّم نهبووه که تووشی سهفهریّکی وا دریّره کردیت... ها ییّمبلّی، من ههشت ساله هیچ شهویک نیپه خهوم به ههر سیکتانهوه نهبینیبیت، زۆريەي وەخت تۆم لە بەلەمتكدا دەبينى، بەلەمتكى سەوز... ئاە، بەلام كاتى خەون نىيە، وانىيە، ئىستا ئەرەتا لە بەردەممدايت و دەتبىنىم... وانىيە».

کامهران ههر وهک جاران به خهندهکانی سهوسهن، به نیگا سافهکهی

و سەيركردنە نەرمەكانى، بەو دەنگە ئېجگار ھېمنەي كە بېدەجوو دەنگى مەخلوقىكى سەر ئەم زەمىنە نەبىت سەرسامبوق. ئاسان ھەمان تەزووى خۆشەرىسىتى جارانى لە دللى خۆيدا دۆزىيەرە، ھەستېكرد ھەللەي نەكىردو، لەرسىدرى زەمىنىدوە بىزلاي ئىدم ژنىد ھاتۆتىدود، ھەلەنەسورد درېزېرىن سهفهری به دونیادا له پیناوی نهم ژنهدا کردوه. نیستاش که بهرامبهری وهستابوو ههمان ئه و ههسته ي هه شت سالٌ له مهويه ري هه بوو كاتيك له بهردهمیدا سوژدهی برد و گورتی «شورم ییبکه». نیستاش دهیتوانی هەمان شت بكات، بەلام ئەمرق زياتىر لە ھەر شىتېك وبقارى بىرېسىت بور، هەردووكىيان بەشى خۆيان كامل بووپوون. كامەران لەو ماوەپەدا گۆرابوو، دەپتوانى ھۆمنترېۆت و جوانتىر قسەبكات، بەدرۆزايى ئەو چەند سالە ياۋەرە ئيرانييه كهى و هاوريكانى لهمسهره و سهرى زهميندا باشتر فيرى نوسين و خویندنهوه و قسهکردنیان کردبوو. که بهرامبهر سهوسهن وهستا دهنزانی له ساتنکی وادا، تهنیا وشه فریای دهکهوییت، تهنیا وشه. شهو ساله دوورودریزانهی سهفهر فیریانکردبور که وشه تهنیا یاسیورتی راستهقینهی مرۆشە، بە سەرسەنى گورت «نا سەرسەن خان، بىرمنايەت لە تى تورە بووبيّتم. بيويست ناكات باسى راوهكانت بن بكهم چهنده ناخوشبوون، جاریکیان جووتیاریکی میندی ییپگووتم گرتنی مهندیک بالنده له گرتنی تيشك ئەستەمترە، من قەت قسەي ئەر راوكەرە ھىندىيەم بيىر ناچىتەرە. تەنيا دواى سەفەريكى وادوورودريىر دەتوانىم بە دلنياييەوە بلايم كە مىرۆف و بالنده له دوو دونیای جیاوازدا ده ژین ... زهوی خانم، جنگایه کی جوانه، هەمىوق جنگايەكى جوانىه ... ھەمىوق مەخلوقنىكى جوانىه، بىەلام ھىەزم نەدەكرد زۆر بىر لەو ھەمور جوانىيە بكەمەرە، عەقلى ئەرەم ھەبور، زۆر بيىر له و ههمول جوانييه نهكهمه ره . گهر زور بيىرم له جوانى بكردايه تهوه وندەببورم ... بەلام دەمزانى تىق بۆپ منت ئاربور تا دونيا بېينىم. مىن دەمزانى، دلنىيام دووانەكەي تريش ئەرە دەزانىن كە تىق بالندەكانت ناويت،

تن ده ته ویّت دونیا ببینین، یادگارییه کی گه وره مان هه بیّت ... که پیرپووین، شتیکی گه وره مان هه بیّت بیگیرینه وه . که مندالمان بوو، باسی دونیایان بر بکهین، هه موو دونیا . من وام بیر لیّده کرده وه ، زوّر شه و که له توتیلی شاریّکدا سه رم ده نایه سه رسه رین، ده مگووت گه رمروّف باوکیّکی هه بیّت، باسی هه موو دونیای بر بکات، باشتره له باوکیّک که ته نیا باسی شاریّک یان گوندیّکی بچکوّله ی بر بکات، گه رباوکیّکی هه بیّت هه موو شویّنه کانی بینیبیّت باشتره له باوکیّک هیچی نه دیبیّت ... من له و سه فه ره په شیمان بینیبیّت به لام په نه توانم جاریّکی تر سه فه ریّکی تری وه ها بکه مه وه » . سه وسه ن به نیگایه کی غه مگینه وه سه یریکرد و گووتی « به لام پیمبلین شهی حیروّکی زورت بییه بی من ... چیروّکی زور؟ » .

کامـهران بـه پێکهنینـهوه گووتـی «سهوسـهن خان، ئهگهر شـووم پێبکهیت، بهشـی ههموو شـهوهکانی ژیان چیرۆکم پێیه ... بهشـی ههموو شـهوهکان»

سه وسه ن گووتی «کامه ران پیمبلی بیرت له وه کرده وه نهگه رییته وه ، به خه یالتیدا هات، برؤیت و پشت له هه موو شتیک بکه یت و واز له بالنده کان بهینیت و نهگه رییته وه ؟».

کامهران گووتی «نا خانم… گهر سهر پاست بم لهگه ندا بیرم له شتی وانه کردوته وه ، به لام دهمویست سهفه ره کهم ته واویکه م ، به پاستی دهمویست ته واوییکه م ، به پاستی دهمویست ته واوییکه م ، به پاستی دهمویست ته واوییکه م . هه ستمکرد تر بالنده کانت به جوّریکی وا دابه شکردوه ، مروّف ناچارییّت زوّرترین شار و زوّرترین دارستان ببینیّت. منیش گووتم مادام خانم وای دهویّت با به وجوّره بیّت. نا نهمده توانی نه گهریّمه وه ، گهر بالنده کانیشم نه گرتایه هه ر ده گه پامه وه ، چونکه زوّر بیری هاوریّکانم ده کرد ، بیری مندالی خوّم ده کرد ، دهمزانی گهر به دهستی به تال بگهریّمه وه به وه تووشی نابرووچوونیّکی گهوره ده به به لام هه ر ده هاتمه وه ، نا خانم گهر هیچیشم راونه کردایه هه ر ده هاتمه وه ، به لام گهر وابووایه ، پووم نه ده هاتمه وه . به لام گهر وابووایه ، پووم نه ده هاتم گهر خوّم له به رده می خوّم هه نده گرت

و وهک چەقۆكىشسەكەي جاران دەرىيام... نا خانىم، شىوينىم بەلاۋە گرنىگ نەپبور، نا سەرسىەن خان، ئەرەم بەلارە گرنگ نەپبور كە لە شەر درورم، ئەرەم بەلاۋە گرنىگ بىور كە لە تىق دوورم، مىن كورىكىي زۆر خوينىدەوار نيم، تــق ئــهوه دەزانىــت... زۆر جــار لــه خــقم دەيرسىم چــى لــهم ســهفهره فيريبووم... خانم رۆريكيان ھەستمكرد قبورل لبە نيبازى تىق تېگەيشىتووم، به ههمون نهخوينندهواري خوّمهوه له نيازي تـق تيگهيشتووم. روّريّنک له دارستانیک له ئوسترالیا، بن بالندهیهک دهگهرام ناوم نابوو مهله قاقا، چونکه دەنگى خويندنهکەي له دەنگى قاقىاي مىزۇق دەچىت، تەنبىا لە دارستانهکانی ئوسترالیاشدا دهڑی، من لے هیے جنگایهکی تـری زهویـدا نەمبىنيوه، بالندەيەكى مارخۆرە خانم، تەيرېكى زۆر گەورە نىيە، تۆزېك لە كۆتىر گەورەتىرە، ترسىنۆكىش نىپ خىزى زۆر دەردەخات و ئاسان دەگىرىت. من جووتیک لهو تهیرانهم گرت، ماوه په کی دریدرم بریبوو بن نهوهی بيانگەمىن و بيانگىرم، بەلام دەنگى قاقاكانىيان خەلكىي زۇر سەغلەتدەكرد، که له کهشتییه کی کرندا له نوسترالیاوه به رهو هیندوستان گهرامه وه، به شهو هننده قاقايان لندهدا، سهرنشيناني كهشتييهكهيان وهرزكردبوو، ئيدي په کینک شاوی ژه هراوی دانی و دهم و دهست مهله قاقاکانم مردن. شهو شهوه تێگەيشتم ژيانى باڵندەيەك چەند نرخى ھەيە، چەند گرنگ و مانادار و گەورەپە ، تېگەيشىتم تىق بۆچىي مئىت بىق ئەم سەفەرە ئاردوە ... ئەق شەۋە که مردنی شهر دور بالندهیهم بینی لهوه تیگهیشتم تق دهتهویت نرخی ریان بزانم ۱۰۰۰ که پاراستنی ریانی تهیرهکانمدا ماندووبیم ۱۰۰۰ کهوکات زانیم که ج هه له یه کی گهورهم کردوه کاتیک چه قبی مه نسور نه سرین داوه، لەرانەپە گەر مىن ئەر چەقۆپەم لە مەنسىور نەداپە كەسمان بيوپسىتىمان بهم سهفهره دريِّره نهبووايه ... لهوانه په خانـم... لهوانه په تـــق نيّمـه تــ ناردبیّت بن ئەوەى فیّرى ریّنزى ژیانبین ... چوزانم سەوسەن خان، لەوانەپە بەوجىقرە بىت. مىن كە ئەر چەقىيەم وەھا شىپتانە لە مەنسىوردا، تىق تیگهیشتی ئیمه چهند بینحورمه سهیری ژیانی یه کتر ده که ین، ها نه وه سنزایه کی گهوره بوو که برقین و هه شت سال شهو و رق بالنده کانمان له مردن بپاریزین. ئیستا من که رینی ژیانی بالنده یه کی بچوک ده گرم، ئیدی چون رینی ژیانی مرق نه گرم... سه فه ری نه و هه شت ساله م خانم برخخی بیرکردنه وه یه کی دوورود رین بوو له بالنده کان، خه مینکی رق ژانه بوو بی پاراستنی نه وان ... ده بوو رینی ژیانیان بگرم. له هه رشوینینک بووبیتم خه می رازانیان م خواردوه، دیاره له و هه شت ساله دا رق له ته یره کانم مردن، به لام هه میشه وامده کرد نینر و مینیه کم هه بینت، جووتینک میلکه م بی بکه ن و به چکه م بی دروست بکه ن . نا به و جیوره بوو، نا به و جیوره روز توخم م دیباراست».

سهوسهن چایه کی بن خنی تنکرد و به هنمنی خواردییه و و به رده وامیش سهیری کامه رانی سهلمای ده کرد، دوای نیستنکی کورت گووتی «کامه ران، نیستا ده توانیت که سله پیناوی مندا بکوژیت؟».

کامهران گووتی «نا خانم، مرؤف که به جیهاندا گهرا، که بهراستی به جیهاندا گهرا، مهبهستم نهوهیه که له رؤحلهبهرهکانی تر نزیک بووهوه، ناتوانیّت کهس بکوریّت. که وات لیّهات مردنی بالّندهیه ک نازارت بدات، نیتر حورمهتی ژیانی تریش دهگریت، تو لهیه کهمجاره وه ده تزانی من توّم خوّشدهویّت، له و باوه ره دا نیم توّ منت خستبیّته به رسه فه ریّکی وادریّر تا نه و خوّشهویستییه تاقیبکهیته وه، توّ هه رله یه کهم جاره وه ده تزانی من توّم خوّشده ویّت… ههموو کهسیش نه وهی ده زانی. توّ بوّیه منت نارد، تا بریم و نهکوریّنیم و ژیان ببینم… من کابرایه کی شاره زا نیم… شهویّکیان بریم و نوّد سهیری تهیره کانم کرد، زوّد روّد سهیرمکردن… دوای ده یان سه عات سهیرکردنی نه و بالندانه تیّگهیشتم که توّ ده ته ویّت من ژیان ببینم سه عات سهیرکردنی نه و بالندانه تیّگهیشتم که توّ ده ته ویّت من ژیان ببینم نه وه که ده ویّان ده گریت، نه وه که ده ده بالنده یه که ته ماشای چاوه نه هه ستیّک که به نجه ده خه یته سه ردلّی و لیّده دات، که ته ماشای چاوه

ترساوهکانی دهکهیت، که دهبینیت له ترسا په پهکانی دهوه ریّت... ئا له و کاتانه دا به پوونی تیدهگهیشتم بی به بی بهم پیگا گهورانه ی دونیادا ویلّم، دهمزانی تی دهتوییت پوهله به ره کان پوو به پوو ببینم. ههر ئهوه ی که دمبووایه شهو و پوژ لهگه ل بالنده کان بم، ئه وهی ده بووایه به و ههمو دارستانانه دا بروّم، ئه و ههمو زینده وه رانه ببینم... ئه وه شتیکی تازه بوو بی من... له پاستیدا من ژیان سه رساممده کات نه وه ک دونیا ... گه ر بلیّیت دونیات بینیوه ده لیّم نا، له به رئه وهی له سه فه ره که مدا زوّریه ی کات خه ریکی سه یرکردنی زینده وه ران و بالنده کان بووم ... ئیستا ناتوانم بالنده یه کیش دوام لیّبکه یت ناتوانم بالنده یه کیش دوام لیّبکه یت ناتوانم ...».

سهوسه ن ههستا و چووه پیشدهمی کامهرانی سهلما و گووتی «ئهی نیستا من چون دهبینی، کامهرانی سهلما دوای ئهوهی که ههموو ژنی دونیات بینی، دوای ئهوهی که به زهویدا سهفهرتکرد، ئیستاش من ههروه ک جاران دهبینیت... ههر وهک جاران؟».

کامهران خوی راستکرده و سهیریکی سه وسهنی کرد و گووتی «چووبیتم بی همر و لاتیک به وردی سهیری ههمو و ژنه کانم کردوه، به وردی له جوانییان راماوم، به لام سه وسهن خان، من دلنیا تده که مهوه، له سه رئه من له ههر که سه پی نه فسون تریت، رهنگه جوانترین ژنی دونیا نه بیت... ئا خانم له راستیدا حه زم له قسانه نییه، بلیم جوانترین بالنده ی دونیا، دهنگ خوشترین بولبولی دونیا، دهنگ خوشترین بولبولی دونیا، جوانترین ژنی دونیا، باشترین پیاوی دونیا... ئا خانم... که مرؤف دونیای بینی، مه به ستم له وه یه کاتیک به راستی دونیای بینی، واز له و قسانه ده هینیت. من به رده وانی کاتیک به راستی دونیای بینی، واز له و قسانه ده هینیت. من به رده وانی ثه و وینه یه مه به به به رجاوم بوو، ثه وه به سه که هیچ ژنیکی دونیا نهیتوانی ثه و وینه یه له به رجاو بسریته وه ... هه تا گده هیچ بالنده یه ک... هیچ دیمه نیکی جوان، ثه وه لای من له هه ر شتیک هیچ بالنده یه ک... هیچ دیمه نیکی جوان، ثه وه رپویت. شه و ویژه تن

نهگه لمدا بوویت ... که سه یری بالنده یه کی جوانم ده کرد حه زمده کرد تقم له گه لمدا بیت، که خواردنی کی تاییه تی و خن شم ده خوارد ده مویست تق مدا بیت محدا بیت، هه تا که ژنیکی جوانم ده بینی ده مویست تق له گه لمدا بیت تابزانم تقش به وجوزه جوان ده بینیت ...

سهوسهن له بهردهم کامهرانی سهلمادا وهستا و گووتی «کامهران دهستتم بهری»

کامهران به سهرسامی سهیریکرد و گووتی «فهرموو خانم، فهرموو».

سەوسىەن بەھىمىنى دەموچاوى لە دەسىتى كامەران نزىككىردەوە، كامەران بــق ئيْســتيْک وايدەزانــى دەســتى ماجــدەكات، بــهلام بينــى لەســـەرەخق، زۆر لەستەرەخۆ چاوى لېكدەنىت و بۆنى دەسىتى دەكات، بۆنكردنىكى زۆر قوول و دهلّنت «وای خوایه ... وای خوایه». به هیمنی روخساری له ههموو لهشی نزیککردهوه و بونیکرد، بونی به سینه په وه کرد، بونی به گهردنییهوه کرد، بۆنى بە دەموچاوييەۋە كىرد، بۆنى بە قاييەۋە كىرد و زۆر زۆر بە ئەسىيايى گووتے، «وای خوایه ... وای خوایه ... ئهوه خزیهتی... بۆنی دونیا ... بۆنی راستهقینهی دونیا ...» . جار دوای جار وهک بۆنی گولیّک بکات، چاوی لنِکدهنا و بۆنی کامهرانی دهکرد و به ئهسیایی وهک چرپهپهکی ناسک و ئەنسىوناوى دەيگووت «واى خوايه ... واى خوايه». ئىنچا ھەلدەستا وەك ئەوەى زۆر ماندووبىت بە ھىمىنى لە ۋورەكە دەچورەدەرى، كامەران گويى له دەنگى يېڭلوەكانى بور لەسەر كاشى ژوورەكە، گويى لېبور بەيلەكەكاندا جووه خواري. سه وسه ن رؤيشت و وهک ئه وهي گيڙييه کي گهوره له خوي دەربكات دەموچاوى شت، دەبايە شتيك فينكيبكاتئەوە، بەردەوام لە ژیر لیّوی خوّیهوه دهیگووت «وای خوایه ... ئهوه بوّنی دونیایه ... بوّنی راستهقینهی دونیا لهسهر لهشی بیاویک... وای خوایه ...».

ماوهیه کی ویست تا نارام بووهوه ، بن نیستیک له چیشتخانه که دا خنی به دروستکردنی چایه کی دیکهوه سه رقالکرد، چووهوه ژووره که ی جارانی

ختری و له به رئاوینه که دا سه بری ختری کرد، هیچ کات له ژبانیدا به وجزره پونگی نه په پیبوو، هیچ کات. پروشه ی خوشکی لیدپرسی «سه وسه ن چیه، شبتیک هه یه؟». به بینارامییه وه سه ری بادا و گروتی «نا هیچ نییه ... هیچ نییه». که کاتیک دلنیابوو که میک هیمن برته وه گه پایه وه سه ری ... کامه رانی سه لما سه رنجی په په په په و تیکچوونه ناکاوه که ی دا، به لام بینه وه ی تیبگات چیه تی سه بریکرد و بخی پیکه نی.

دوای ئه وه شته کان ئارام رابوردن و ویقاری سروشتی خویان وهرگرته وه . ئەو رۆژە بىق ھەردووكىيان رۆژىكى خۆشىبور، قسمەكردن لىھ نتواندانىدا لىھ قسمكردنى دوو كمهس دهجوو ههموو ريان بهشيان نمكات شتهكاني خزيان بگیرنه وه ، سه وسه ن فیکره ت و کامه رانی سه لما چه ندین سه عات له گه ل يەكىدا مانبەرە، لەسبەر جەنبگ قسبەيانكرد، لەسبەر خۆشەرىسىتى، لەسبەر بالندهكان، لەسەر شەرى ناوخۆ، لەسەر چۆنىتى دروسىتكردنى قەفەزى باش و چەندان شىتى دىكەش... بەلام سەوسىەن فىكرەت كە تەواو تەواو ئارام بووهوه یپیگووت دوا بریاری له مهسهلهی شووکردندا کاتیک ناشکرادهبیت که هدردوو داواکارهکهی تر گهرانهوه، پهیمانی دایه که باش ناگای له بالنده کان دهبیت و هه و کاتیک شوینیکی گونجاویشیان ههبوو، کامه ران دەتوانىت دووبارە بيانبينىت. كە كامەرانى سەلما ھاتەدەرەو، دلنيابوو که سهرنجیکی باشی لای سه وسه ن جیهیشتووه ... سه وسه نیش هنده ی ئەو رۆيشت وەك شنىت رايكردە خوارەوە و باوەشى بە پروشەي خوشكىدا کرد و گورتسی «وای چ کوریکس جوانه خوایه ... وای چ کوریکس جوانه ... له ههموی تهیرهکانی دونیا جوانتره». پروشه بهسهرسامی و خوشیههه سهیریکرد و باوهشی بیاکرد و گووتی «راستدهکهیت سهوسهن، کوریکی زور جوانه ... له ههمور تهيرهكاني دونيا جوانتره».

پروشه له ژبانیدا سهوسهنی به وجوّره کراوه و گهش نهبینیبوو... هیچ کات... هیچ کات..

هەمبوق قەقەزەكانى يىەك يىەك بەدەسىتى خىزى بىردە سىمارەۋە، يىق شوینی کتیبخانه کهی جاران، پتر له بیست بالندهی ورد و دهنگخوشی جياكردهوه و لهو قەفەزە تازانەدا ماڭى بىق دروسىتكردن. گەر ھەنىدى رۆژ پهردهی ژوورهکهی لاببردایه، بن نهوهی روناکی له بالندهکان بدات و يەنجەرەكانى بكردايەتـەوە بـۆ ئـەوەي هـەواي نـوێ وەرگـرن، ئێمـﻪ لەسـﻪر شهقامه کهی خواره وه له ریسگای ده لاقه ی په نجه ره که وه مهندیک له بالنده كانمان دهبيني، ئيمه تا مالي سهوسهن لهويدا بوو ئيواران بهبهردهم ئەن يەنجەرەپەدا يياسەماندەكرد بى ئەرەي گويمان لە دەنگى سىحراوبيان بيت كه ههميشه و ههميشه دهيانخويند ... شهوانه ههنديكيان دهيانخويند و بەيانىيان ھەندېكىيان و نىيوەروان چەندانىكىي تىر و ئىيوارانىيىش كۆمەلىكىي دیکه یان، هه ندی جار ماوه یه کی دریّن ته نیا بالنده یه ک ده یخویند و هه موو ئەوانى دى گوييان دەگرت. ھەنىدى جارى دىكەش چەنىد بالندەيلەك پیکهوه یهک میلودیان دهخویند و کهم کهمیش ههمووان پیکهوه كۆرالىكى گەردونىيان دەگووت. سەوسىەن ھەسىتىدەكرد بالنىدەكان بە ئاوازە جیاوازه کانیان دهیبهن بر جهنگه له جیاوازه کانی دونیا، له شوینه کهی خۆيدا جاوى ليكدهنا و نەغمەي خويندنى بالندەكان لەگەل خۆياندا به دونیادا دمیانگیرا، یهک به یهک بالندهکانی دمناسی و دمیزانی له چ دارستان و زونگاو و گوی ناویکی سهر زهمینهوه هاتوون. دهنگی بالندهکان به سهر زهمیندا دهیانبرد و دهیانهینا، دهیانبرده ناو تاریکی دارستان و سهر لقی درهخته ههره بلندهکان، به دهنگی بالندهکاندا دهیزانی نیستا نهو جهنگه ل و گوی ناوانه پپ خورن یا باران، به دهنگی نهوان گهرما و سهرمای له شی خوشی دهگورا، له پوژی یه که مهوه به نوره بالنده کانی به رده دا و دهیگرتنه وه، سه وسه ن بو یه که مجار له ژیانیدا هه ستیده کرد له جیهاندا ده ژی... به راستی له جیهاندا ده ژی...

سئ رۆژ دوای گەرائەرەی كامەران، باڭندە گەورەكانيان بىرد بى مەخزەنە گەورەكەي غيىزەت گوڭدانچى لەدەرەۋەي شار، ئەر كات جنگايەكى باشتريان بِيِّ بِارسِـتني بِالْنـدهكان دهست نهكهوت، دوو رؤرْ چهنـد كريْكاريْـك كـه دکتور رەفعەت رەمىزى گرتبوونى شوينەكەيان چاككىرد، ژوورى تايبەتيان بهتهخته تیا دروستکرد و کارهبایان بن راکیشا، تا ماوهیهکی زور دریش دواتریش ههر دکتور رهفعهت بارهی باسهوانهکانی دابیندهکرد که دهبایه چاوديدري بالنده كان بكهن. هه لوكان، شاهينه شاخ نشينه كان، داله گەورەكان، كونەپەپىرە جۆراۈجۆر و گەورەكان، قەلەباچكە دەنگ زلەكان و دەيان چەشىنە بالندەي نەبينىراوي دى كە ھىچيان لە زمانى ئېمەدا ناويان نهبوی و تهنیا سهوسهن ناوی دهزانین، لهوی کوبووبوونهوه، لهو ماوهیهدا سهوسهن و كامهران چهند جاريك له ناو نيشتهجيني بالندهكاندا يهكتريان بینی و ههندیک قسهی گرنگیان دهریارهی شیوهی گونجاو بر یاراستنیان گۆرىيەوە، بىئەوەى لە ھىچ جارىكدا قسەكان لە سىنوورى بابەتى بالندەكان دەرىچىن، ياخود ھيچ كەس لەوانەي لەو دىدارانەدا ئامادەبورن ھەسىتيان به جوّره نزیکبوونه وه په کی تایبه تی کردبیّت. کیژه که ناشکرا له چاوه روانی داخوازه کانی دیکه دا دهیویست له نیوان خوی و کامه راندا سنووریک دابنیت و بييارٽزٽت.

ئه وه ی زور سه رنجی ئیمه ی پاکیشا، ئه وه بو و که هه ستمانده کرد بالنده کان هه میشه دلخوش بوون، ده نگ و خویندن و فرین و هاواریان

نەغمەيەكىي تىدابور پىربور لىه لىەرەى بەختلەرەرى، بالندەكان بەختلەرەر بورن ... زۆر بەختەرەربورن.

دوو مانگ دوای ئەوە ئۆوارەپەكى درەنگ بىستمان خالىد ئاموون بە خوی و کاروانه کهی خویه وه گهیشتوته قهراغ شیار، خالید ناموون نق قەفەزى گەررەي بالندەي يېبوو و خۆشى بە تەنيا ئەر يېكابەي لېدەخورى که بالنده کانی راده کیشا، ئه و به زه حمه تیکی زوّر له سنووری تورکیاوه گەرابورەوە، چەنىد رۆژنىك ۋاندارمى توركەكان نەيانهنشىتبور بيەرنتەرە، دواجار له سلۆپىيەرە بەرنىگاى ئەر تەلەفونە ساتەلايتە نوپيانەرە كە لەسەر سىنوور دانرابوون چەندىن جار پەيوەنىدى بە زاخىزوە كردىيور تا پهکێک له ناموونييه ناوارهکاني دهستبکهوێت، که پهکێک له ناموونييهکاني گرتبوو ئیدی ئیشه کهی هاتبووه ئاسانی، دهبوو تا چهند روزی دیکه ش چاوەروانبىكات تىا ئەوان لىھ رىنگاى يەيوەندىيەكانى خۆيانھوھ بەرىنھوھى بق زامنده کهن. ئه و رؤژه ی که خالید ناموون له خالی سنووری ئیبراهیم خەلىل ھات بەمدىوا، دەيان ئاموونى لەمبەرى سىنووردود چاودروانياندەكرد. ههموو ئه و ماوه په ئاموونىيەكان كوشىتنى قەلەندەر ئاموونيان لېشاردبووه وه، چونکه لهو بروایه دابوون غهمیکی وا گهوره کاریگه ربیه کی ده رونی خراسی لهسه ر خالید دهبیت که دوا مانگ و دوا ههفته کانی سهفه ریکی دوورود ریژی هەشت ساللە دەرىيا. بەلام بەھىزى چەند نامەيەكى تايبەتىيەرە تېيانگەياند که ناموونییه کان به هنری شهری ناوخنوه ناواره بنوون و شاری خویان چۆلكىردوه و ھەتىا يەك خيزانى ئاموونيىش چېپىە لەوى نەماوە و بيكىرا له شارق شارق چکهکانی ده شهری بادیناندا که پارتیپهکان کونترو لُیدهکهن رِّيانيٚکي تازه دهرِّين. ههواڵي کوشتني قهلهندهر ئاموون بهدهستي هاوريٚکاني مەنگورى بابەگەورە و بە فەرمانى ئەو «وەك ئاموونىيەكان باسىيانكرد»، خالید ئامورنی ههژاند، ئەو دلخۆشىيە كاتىپەي لەكاتىي پەرىنەورەدا لە سنوور ههستی پیکرد ههرزوو تیپهری و رهوییهوه . نهو روژه ناموونییهکان ييشوازييه كى گەورەپان بۇ رىكخست، ويستيان ئاھەنگى بۇ بكەن، بەلام هەوالىي كوشىتنى قەلەنىدەر بەجۆريىك غەمگىنىي كردببوو، تكاپكىرد واز لــه ههموی بهزمیک بهیندن و لیگارین غهمگینی خوی بازی، نامهکهی قهلهندهر ئاموون که له بهیانی گهمارزی بارهگاکهدا نوسیبووی، دهیان جار خالیدی گریاند، قەلەنىدەر لىه نامەكەپىدا داواى ليبوردنى كردببور كىه ناتوانيىت تىا كۆتاپى لاى سەوسەن فېكىرەت نوينەرى ئەربىت، باسى ئەرەي بى كردبوق که ینی شهرمه بارهگاکه چۆلبکات و تامردن ناوی وهک ترسنزکیک بچیته مينڙووي شارهکهوه، بني باسکردبوو که ئهوانهي گهماري بنکهکهيان داوه ئەر پەكىتىانەن كە مەنگورى بابەگەورە بەرپرسىيانە، بىزى نوسىبور كە دلنیایه لهم گهمارؤیه دهرناچیّت. له نامهکهدا باسی ههموو نهو شتانهی بِنِ کردبوں که ئەر چەند سالە يەنھان ھەلْيگرتبوون، باسى ئەرەي بِنِ كردبور چۆن له كوشتنى ئاسايشەكاندا بەشداريورو، چۆن سەوسەنى لە ناو مەيتەكاندا دەرھێناوەتەوە، چۆن چۆتە ناو يارتى دىموكراتەوە، چۆن مەنگور دەسىتى لىھ سىورتانى مالىي ئامورنىيەكانىدا ھەببورە، جىزن زەرف شیاکهیان تیگرتوون، چون سووکایهتیان بیکردون. نامهی بیاویک بوو که دەزانىت چەند سەعاتىكى دېكە دەمرىت، بىر لە دىتەنگى و گومانى گەورە دەرھەق بە كۆي دونيا ... بەلام نامەك ئاگاداركردنەرەپەكى قوولىي بىق خالید تیدابوو که مهنگوری بابهگهوره و هاوریکانی، له داهاتوودا ناهیلن به ئاسانى به سەوسەن فىكرەت بىگات. تەوارى مەبەسىتى نامەكەي بى ئەرەيە خاليد ئاموون له داهاتوو ئاگاداريكاتهوه، بق ئەوەپە كە بزانيت كوردستان چیتر ئه و کوردستانه ی جاران نییه، به لکو شهر و کینه پریکردوه له خوين و بيبروايي. بريكردوه له تهقينهوهي كتويري توندوتيژي، له ترسي ھەمىشەيى لە يەكتىر.

خالید بهدریزایی شه ههمو ساله باوه پی نهکردبو که دهشیت قهلهنده را شه پیاوه سهر زل و چهشنه

بنوسینت، به لام پووبه پووبوونه وهی مردن ههسته کانی قهله نده ری به جوریک تیژگردبوههه، توانیبووی ئاسان شته کان بلنیت و به روونی ترسه کانی خۆى ئاشكرابكات. ئەو چەند رۆژەي خالىد لەگەل خزمە ئامورنىيەكانى و دایک و خوشکهکانیدا مایهوه، زوربهی ئاموونییهکان رایان وابوو که خالید ئاموون نابنِت بگەرنِتەوە بىق زىدى خۆى، بەلام ھەندانىكى دى مەترسىيەكى تايبه تيان له گه رانه وهيدا نه دهبيني، دواجار خاليد هه موو زه وي ته يكردبوو بــق ئــه وهى ئــه و بالندانــه بباتــه وه بــق سه وســه ن، ئيســتا نه دهكــرا ليـّــره دا بوهستيت و قسه له تسرس بكات، ههنديك لهسهراني خيلهكه ههوليكي زۆريانىدا كى لايەنى كەم لە كاتى گەرانەرەدا بىق شار كەسىتك بكەنە یاوه ری خالید، به لام خری پیباش بوو تهنیا بروات، چونکه بوونی دوو ياخود سن ئاموونى لەگەل يەكدا دەشىيا دەرەنجامى خراپتىرى ھەبيىت. ئەو رۆژەي خالىد لە دەشەرى بادىنانەوە بەرەو خۆرھەلات بەرىكەوت، رۆژنكى ناخۇشىبوو، دەيتوانىي لەسەر شەقامە گشىتىيەكەوھ ئاگىرى خومپارهکان ببینیّت که له بهرزاییه نزیکهکانی ئهمبهرهویهری شهقامهکهدا نالەيان لە زەوى ھەلدەستان. لە زۆربەي خاللەكانى بشكنيندا، باسەوانەكان سەرسىەخت و بېئۇقىرە و نائارام دياربوون، برسىيتى و بېخەويان پېۋەدياربوو. زۆرىمى ئەو شارۆچكە بچوكانەى دەبايە بە ناوياندا تۆبپەرىنى، بىدەنگ و نیمچه خالی و کش و مات دهیاننواند، بهشی ههره زوری نهوانهی دههاتنه سهر ریدگای خه لکانی چه کداریوون که هه ندی جار به هیمنی سالاویان ليّدهكرد و ههنديّ جار دهيانوهستاند بـق ئـهوهي پرسـياري ريّـگاي ليّبكـهن. خالید ئیوارهیه کی زور دره نگ گهیشته وه شار، شهوکات شهقامه کان چول ل بووبــوون و قەرەبالغىيەكــى زۆر بــه رێگاكانــەوە نەمابــوو، ســـەرەتا ويســتى راسته وخل بالنده کان له جیگایه کی رابگریت و خلقی به تهنیا بچیت بن ماڭى سەوسەن تا ھاتنەوەى خىزى رابگەننىنىت، بەلام ھەسىتىكرد بە عارەقىي رېنىگاوە، بەو رېشەۋە كە چەنىد رۆژ بىوو لىە غەمىي قەلەنىدەردا

نەپتاشى بور، دېمەنتكى گەلتىك ناشاسىتە و ئالايەقىي دەپتىت كە دوور نىيە هەمور ئەر نىگارە تېكېشكېنېت كە چەند رەختە دەپەرېت لاي سەرسەن دروستیبکات. هـهر گهیشتهوه شبار، بروسکه به کی گهورهی زیندووبوونهوهی ئيرەپى غەشىق لێيـُدا، بيريكەوتـەوە ئـەم خۆشەويسـتىيە چەنـد ئـازاري داوە و چهند نازاری دهدا. که شهقامه پیس و تاریکهکانی شاری بینی، که زانی زۆربەی كۆلانەكان روناكيان نيپە خۆشىمال بوو، لەسەريكەو، دلنيابوو گەيشىتۆتەۋە شارەكەي خىزى و لەسەرىكى دىيەۋە يېۋىسىتى بە تارىكى بوۋ، زور پیویستی به تاریکی بوو تا له ناویدا ههست به دلنیایی بکات... ھەسىتىدەكرد رابوردوويەكىي زۆر سىەختى لىھ يىشىت خۆپھەوھ جێھێشىتووھ، به لام داهاتوویه کی زور نادیاریش چاوه روانیده کات. له ناو شاریشدا ههستی به نائارامی و بنِنْزقرهیی و گرژییه کی گهوره کرد، لنروش چه کداره کان له زۆربەي شوينەكاندا وەستابوون. خالىد ئاموون ھەستىكرد دلى بەجۆرىكى ترسىناك ليدهدا، نەيدەزانى بچينت بىق كىوى، ھەتىا يىەك ئاموونيىش لىه شارهکه دا نهبور بن پشویه کی کورت رووی تیبکات. که میک بیریکرده و و برياريدا له ناو ماشينه كه دا بميننته وه، بالنده كان له جيكايه كدا بوهستينيت و تابه یانی بخه وید، به لام زانی که ده بیت خوی بشوات و ریشی بتاشیت و خوى بگوريت، ئەوانەش لـه ماشىينەكەدا ناكرين، لـەوە زياتريىش دەبيت له شویّننکی بینراودا بینت، له جنگایه کدا بینت که خه لکی بالنده کان ببینن، بزانن که بالنده کان لیّرهن و گهراونه ته وه . به خوّی و ماشیّن و قەفەزەكانىيەۋە، چوۋە بەردەم دوق ئوتىل، بەلام ھەردوۋكيان داخرابوۋن. لبه مێڗپوو شارهکه پێويستي به ئوتێيل نهماپوو، لهگهڵ ههڵگيرساني شهردا، به هنی چهپه کی و دوریپه وه به دهگمه ن ریبواریک رووی بکردایه ته سُهم جينگا پهرينز و لهبيرکراوهي دونيا. دوا جينگا بهدهستيپهوه مابوو، ئوتنلى باوهجان بوو، كه لاى خاليد ناوبانگنكى خرايى هەبوو، بەلام ناچار قەفەزى بالندەكانى لە بەردەمدا وەستان و چووە ژوورئ و داواي ژووريكى بهتائي كرد، له راستيدا ههموي ئوتيلهكه بهتالٌ بوو... ههموي ئوتيلهكه. خالید ژووریکی گرت که بهسهر شهقامهکهدا دهیروانی و دهیتوانی لهویتوه ئاگای له قهفهزهکان بینت، که له پهنجهرهکهوه سهیریکرد شهقامهکه زور تاریک و بالندهکانیش زور بیدهنگ جوون، لهبهرهوه به هیمنی خوی گزری و بریاریدا دوشیکی بجوک بکات تا کهمیک عاروق و ماندویتی ريْكًا له له شبيكاتهوه . له ههموو شارهكاني دونيادا ههر وايكرديوو، له هـهر جنگایهک بایه گهر دهستی به ئوتنِلی باش و فورسهتی خوشتندا بگەیشتایە له دەستى نەدەدا. بەلام كە چورە نار گەرمارەكەرە ھەستىكى سهیر دایگرت، ههستیکی قبوول به تبرس و نهبوونی دلنیایی، بن له هەمىوق شارە نامۆكانى دونيادا ھەسىتى بە دلنيايى كردبور، بەلام ليرەدا نا ... نەيدەزانى. كە لە ئارېنەكەدا سەيرى خۆي كرد، سەيرى ھارەكانى گۆراون، ویستی زەردەخەنە بگریّت، بەلام نەپتوانى. نا ... دەموچاوى لەق دەموچاوانە نەببور كە زەردەخەنە ئاسان لەسەرى جنىگاى بېنتەرە . لـە زنىر دوشهکه دا زور بیری له سهوسهن فیکروت کردووه و ینیوابوو به و زوینه زیرهک و پرنهینییهی خوی لهوانهیه ئیستا ههست به هاتنهوهی ئهم بکات. وهکو تیر جگه له رقیکی قبورل و سیارد بهرایهر به نهیارهکانی ههستی به هیچی تار نهدهکارد، ههمان رقی سارد که پیش سهفهر ههیبوو، به لام نُنِستا قوولْتر و بنِره حمتر، به تابیه تا به رامیه رکامه رانی سه لما که دەبيّت له ژيّردوه بيّرەحمانه هاوكارەكانى گەرمكردبيّت تـا سـووكايەتى وا گەورە بەسەر ئەو و ئامورنىيەكاندا بەينىن. رقىكى ھىنىد نەينى و بەھىزىيور گەرابور بى ئەرەي ونىبكات و خىزى لىپاكېكاتەرە، بەلام سوردى نەبور... هەمىشە قوول لە دلىدا بوو. ئىستا كە دەگەيشتەرە ئەم شارە، كە چیرۆکی ئەر كارەساتانەي دەبىست كە بەسەر خۆي و خېلەكەندا ھاتورۇ، دلنیابوو ئەوەى ئەم ھەموو ساللە ئەوى بە زەویدا گیراوە رق بووە نەوەک خۆشەویسىتى. ئیستاش لە ھەر كات زیاتىر ھەسىتى بەر كینەیە دەكىرد، ھەسىتىدەكرد گەر نەتوانیت بۆ ھەتاھەتايە ئەم نەیارانەى تیكبش كینیت، گەر نەتوانیت سەرسەن بباتەوە ژیانى ھىچ مانايەكى نامینیت.

بەدروسىتى كەس نازانىت كى ھەوالى ھاتنەوەي خالىد ئاموونى لەو شهوه تاریکهدا بلاوکردهوه، بهلام له سهعات دهی شهودا زوریهمان هەوالىي گەرانەرەي خالىد ئامورىمان يېگەيشىتبور. نزيكى سەعات دەرىيى ھەندىكمان لـە دەورى قەفـەزەكان كۆپۈرىنـەرە، ھەمـور سـەيرمان لـە بىدەنگى بالنده کان ده هات، تا به لایت و چرای دهستی سهیری ناو قهفه زه کانمان نه کرد دلنیانه بوویس که بالنده ی تیدایه، بالنده کانی خالید بینه ندازه بيدەنگ بوون، چركەيان ليوه نەدەھات. ئيمە سەرى چەرداخى ھەنديك قەفەزەكانمان لادا و دلنيابوويان كە ھەملوق قەشەزەكان يارن لە بالنىدە، به لام به هنی تاریکییه وه نهمانده توانی به رونی بیانبینین. سه رمان بن قاتى دورهمى ئوتيلهكه بەرزكردەرە و له يەنجەرەيەكى بچوكدا تارماييەكى باریک و روشمان بینی سهپرماندهکات، هوموو دلنیابووین که نهوه خالید ئاموون خۆپەتى، چونكە جگە لەر كەسى دىكە لە ئوتۆلەكەدا نەبور. تا نزیکی سه عات دوازده و نیوی شهو ئیمه له دهوری بالنده کان بووین، له شهقامه تاریکهکه دا قسهمانده کرد و به ده نگی به رز بیده که نین، تا شهو كاتبه خاليىد ئاملوون نهخه وتبلوه بهرده وام سله يرى ئيمه و قهفه زه كانبى دهکرد، به لام نیمه سه عات دوازده و نیوی شهو، به رهو ماله وه گه راینه وه به ئومیّدی ئەرەی بەيانى زوق ھەستىن و بگەينە بەر ئوتیّلەكە تا لەبەر رۆشىنايى خۆردا سەيرى باڭندەكان بكەين.

شهو درهنگ لهسهر دهنگی ههندی فیشهک راچلهکین و خهوتینهوه ... راچلهکین و خهوتینهوه . بهلام سهعات شهشی بهیانی ههوالیکی سهیر ههموومانی ههژاند، ههوالیک سهرهتا کهسمان باوهرمان پی نهکرد، شهو

دەستىكى ئەناس بە دوو تابىر تەقەي لە قەفەزەكان كردبوو و زمارەيەكى زوری له بالندهکان کوشتبوو... نا سهرهتا کهسمان باوهرمان نهکرد، تا گەيشىتىنە بەردەمى ئوتىلەكەي بارەجان و خالىد ئامورىمان بىنى لە ناو خويّني بالندهكاني خوّيدا وهستاوه، وإماندهزاني نُهو دهنگويه دروّيه. يندهجنت سهعات دوو و نيوي شهو، كهستكي نهناس باخود زباتس له کهستک به خیراییه کی بیوینه به که له سهر یه ک جهندین فیشه کی تاپریان نابیت به ناو قهفه زه کانه و دواتر تایره کانیان جیهیشتبیت و هه لهاتبیّتن، که ناو قهفه زه کانمان بینی ترسیّکی گهوره دایگرتین، خودایه ئەو ھەموو بالندە قەشەنگ و كوژراوە چى بوو لەوپدا بىنىمان، زياتىر لە نيوهي بالندهكان كوژراو و زامداريوون، بالندهي سهيرتر و قهشهنگتر له بالنده کانی کامه رانی سهلما ... ههندی بولبولی بچوک که له ملیؤنیک رهنگ دروستبوویوون، ھەندنىك كۆتىر كە ملى درېژيان لە ملى قاز دەھور، ھەڭق که گەردىنيان وەک ماسىي بريوو له يولەكەي سوور، كونەپەيو كە وەک ژنى حيجاندار وهمانوون، هممووريه كوژراوي له قهفه زهكاندا كهوتيوون. خاليد ئاموون ماندوو و نائوميد و تيكشكاو له تهنيشت قهفه زهكانه وه وهستابوو، قەمسلەلەيەكى رەش و كراسلېكى رەش و يانتۆلېكىي رەشلى لەپلەردا بلوو. نیگاکانی وهک خوی نهگور و سهیرکردنهکانی سارد و تیر بوون، زیاتر له غهم، تورهیی و کینهمان تیدا بینییهوه . هیمنییهکی کوشنده دایگرتبوو، دياربور لهو چەنىد سەعاتەي رابوردوردا ھەوڭپىدارە ھەسىتەكانى خىۋى كۆنترۆلېكات، ئەر ياسەرانەي شەر لە ئوتىلەكەدا مابورەرە باسى ئەرەي دەكىرد كە لە دەنگى ھاوارى ئەر نەرەك لە دەنگى گوللەكان راچلەكيىرە و هاتۆتەدەرى، دەپگورت يەكەم كەس خالىد ئامورنى بە جلى خەرەرە لە بهر دەرگاى ئوتىلەكەدا بە چاوى بىر فرمىسكەرە بىنيوە، دەيگورت شارەكە و شهقامه که ههمووی چۆل و هۆل بووه، دهیگووت بۆنی ساچمه و باروت و خویننی کردوه . به وردی باسی ئهوهی بن کردین که چنن چووه چرای هیناوه، چون یه ک به یه ک سه بری قه فه زه کانیان کردوه، چون له ترسی شه وه ی بالنده ترساوه کانی تر نه فین نه یانویراوه قه فه زه کان بکه نه وه، چون مه هه ندیک له بالنده زامداره کان میردون، چون ته له فونیانکردوه پزیشکیکی بالنده بدورنه و هیچ که سیان ده ست نه که و تیوه چونکه شاره که زور که م به یتالی تیدایه، چون خالید ناموون که و تیوه و تیکشکاوه، چون سه ری ناوه به قه فه زه کانه و و گریاوه.

ئوتنلى باوه جان دەكەرت ناوەراسىتى شارەوە، لە جنگايەكىدا نزيك له بازاری سهوره و گوزهری ماسیفرؤش و کوچهی قهیماغ فرؤشهکان، له سهر پهکي له جوارري سهرهکيپهکاني شار. نهوي بهيانيان زووتر له هـهر جنگایهکی دی جولهی تندهکهوت، ماستفروش و جگهرچیپهکان له بهیانییه کی زووه وه ده هاتن و دوکانه کانبان ده کرده و ه. نه و مهانسه زوّر له فروّشیارهکان سهرسامانه هاتـن و وهک نیّمـه بهدیـار نـُـهو بالّنـده قهشـهنگ و كوژراوانهوه وهستان، ههنديك له بالنده بريندارهكان هيشتا له گيانهلادا بوون، هەمبور قەفبەزەكان خوينىيان لىدەھاتبە خبوار، سپەرى ھەندىكى لپە بالنده كورراوهكان له دهلاقهى نيوان شيشهكانهوه شوربووبووهوه، ههنديك له بالداره زامداره کان وه ک که له شیری سه ریراو لهقه فرتییان ده کرد، خاموش و بیسره وت ده بوون و له ناکاو وهک مردن راویان بنیت له جیگای خزيان بهرزدهبوونه وه بهره و سهرهوه دهفرين و دهكه وتنه وهخواري، بالنده ساغه کانیش به جوریک خویناوی بروپوون مروف به چاو نه پده توانی بزانیت زامدارن یاخود نا، ههندیکیان مات و بیدهنگ لهسهر لاشهی هاوریکانیان وهستابوون و ههندیکی دیکهیان وهک مروقی بریندار هاواریاندهکرد، قریشکهی ههندیک له بالندهکان وهما غهمگین و دلبر بوو ههموومانی غهمبارکرد. له سه عات هه شت و نیوی به یانیدا سه وسه ن و فیکره ت گولدانچی باوکی و دکتور رەفعەت رەمىزى گەيشىتنە بەر ئوتېلەكە، كە ئەوان ھاتىن ھىشىتا دیمه نی گهوره ی تاوانه که وه ک خنوی وابسود. هیشتا خوینی بالنده کان

له سهر شهقامه که و له دهوری قه فه زه کان ته پیوو. سه وسه ن به په نگیکی سیپی و ترسیاوه وه سه یری قه فه زه کانی کرد و بی نه وه ی هاوارنه کات و نه گری ده ستی گرت به ده مییه وه . ده چیوه به رهه رقه فه زینک کورته هاواریکی خنکاوی لیده هات . نه و له هه موومان زیات ربالنده کانی ده ناسی، له هه موومان زیات رزانیاری له سه رسوشت و گرنگی و تاییه تمه ندی نه و بالنده کورژ اوانه هه بوو.

به بینینی سه وسه ن فیکره ت، بینیمان خالید چاوی لیکنا، نیستیکیکرد و هه ناسه یه کی قرول مهلم دی و به ره و پیاری چوو. نیگا و وه ستان و سهیرکردنی عاشقیک نه ده چوو، به لکو له شه پکهریکی تیکشکاو ده چوو، له پیاویک له جه نگیکی گهوره ها تبیشه وه و په شیمان بیت له وی زیندوه.

 فیکرهت گولدانچی سهری بادا و گووتی « ها... له راستیدا سهیرم يندنت كه دكتورى حهيوانات لهم شارهدا كهمن ... زور سهيرم يندنت، وادهزانم له ههر شاریکی تری دونیا نیمه زیاتر ییویستیمان به دکتوری حەيواناتە»، ھەمىور بە قسەكەي گۈلدانچى يېكەنيىن. يېشىتر گولدانچىمان به وجنوره لنه نناو سنه وزه فرؤش و ماسيفرؤش و جگه رچييه كانتي به بانيندا نەبىنىبو، ئىستا ھىدى ھىدى تەواو يىرى يىدە دياربور. بەسەرسامى سهیری چواردهوری خوی کرد و گووتی «باشترین شت نهوهیه ههموو بالندهكان بگوازينهوه بق مهخزهنهكهي عيزهتي برام... لايهني كهم لهوي ستهلامهتن ... باسته وانيان ههيه، وانبيه ... له وي ده توانين بالنده مردووه كان دەربهننیان و زامدارهکان تیماریکهیان و غهمی نهوانی تریش بخزیان... ها نازائم كهس ههواللي به يؤليس داوه ... دهبينت شبتي وابكهين... دهبينت شتى وابكەيىن؟». ئىمە لە مىلاولاي شەقامەكەرە گرىمان دەگىرت، يەكىك گووتی « کاتی خوتان بن به یولیسه وه ده کورن و لامیش بکورریت يۆلىس غەمى ناخوات... ھا ئىستا ھىچ ناكەن، غەمى كۆمەلىك تەيروتيور دەخۆن». گولدانچى گووتى «نازانم... نازانم... ئەم بىياۋە ھەشت سال بهدونیادا گهراوه ئه و بالندانهی کرکردزتهوه، نیستا نامهردیک دنت و له يەكەم شەردا كۆمەلىك تايريان بيادەتەقىنىت... ئەرەش كەم نىيە... ھا كەم نىيە».

تاکه شتیک که کردمان ئهرهبور بچین و یهکیک له وینهگرانی شارهزا خهبهریکهینه و داوای لیبکهین له همهور کیشیبکهین و داوای لیبکهین له همهور لایهکهوه وینهی قهفه و خویناوییهکانمان بر بگریت. برای وینهچی همهر هیندهی خوینی ئه همهور بالندهیهی بینی، که چاری به قهسابخانه گهورهیه کهوت که بر کرمهلیک تهیری قهشهنگ سازکراوه، به ناگاهاته و و به حهسره تیکی زورهوه فوتوکانی به جوانترین شیوه بر گرتین. زور کهس

له ئیمه که نهمانده ویست یادگاری ئه و پورژانه له یادمان ده ربچین، ئه و وینانه مان هه موو کری ... هه ندیک له و وینه خویناویانه تا نهم پوش له نه لبومی تایبه تی هه ندیک که سدا ماونه ته وه ، له دو لابی یادگاره تاله کانی سه وسه ندا هه لگیراون، له لای خالید ناموونیش گه وره کراون و له دوسیه ی تایبه تیدا پارین زراون.

به لام ئه و بالنده زامدار و خویناوی و کورژراوانه ی خالیدیش به ههمان شیوه ی بالنده ئازاد و خوشحال و سهرمه سته کانی کامه ران، ئاره زووی ناسینی دونیا و بینینی سهر زهمینیان له ئیمه دا جولاند. خوین و برین و هاواره کانیان له سهرسامی ئیمه ی کهم نه کرده وه، ئه وه ی بالنده کان نیشانه ی هه بوونی سهرزه مینیکن به ئیمه نامویه، نیشانه ی دونیایه کی دورن که بانگمانده کات ... هه روه کو خوی وه هایدو.

حالّی خالید ئاموون گەلیّک دروار دەردەکەوت، بەلام نیگاکانی له پال ماندویّتیدا سیّبهریّکی نهیّنی و ئالّوّز و نهخویّنـراوهی لهسهربوو. کهسمان لهوانـهی لـهو بهیانییـهدا لـه نزیـک قهفهزهکانـهوه وهسـقابووین نهمانتوانـی تییبگهیـن، تابلیّنی تاریـک و تهلیسـماوی بـوو، وهک ئـهوهی جیهـان، وهک ئـهوهی ئهو سهفهره دریّرهٔ پوّحی تاریکتر کردبیّت. دواتر کهسانیّکی تاک و تهرا دەرکهوتن که لهوهوپیّش خالیدیان له بازاردا ناسیبوو، به ئارامی تهوقهیان لهگهلـدا کرد و به دهنگیّکی لهسهرهخوّ بهخیّرهاتنهوهیان کرد، بیئـهوهی گهرمییهکی ئهوتـوّ یـان خروّشانیّکی تایبـهت پیشانبدهن. ههمـوو بیئـهوهی گهرمییهکی ئهوتـوّ یـان خروّشانیّکی تایبـهت پیشانبدهن. ههمـوو دهکات، گهرانهوهکـهی لـه هیـچ شـتیکدا بـه گهرانهوهکـهی کـهوره دهکات، گهرانهوهکـهی لـه هیـچ شـتیکدا بـه گهرانهوهکـهی لـه جوّرهکان نهدهچـوو کـه کومهلیّک ئاههنگی زوّری خستهوه و بهجوّریّک له جوّرهکان لـهو نهدهجـوو کـه کومهلیّک ئاههنگی زوّری خستهوه و بهجوّریّک له جوّرهکان لـهو زوربهمانـی خوّشـحالکرد. کاتیّک ویسـتیان قهفـهزی بالـداره بیمـارهکان لـهو جهنجالییـهی نـاو بـازار نووربخهنـهوه، ههسـتمانکرد دوّخـی خالیـد لـهوه دروارتـره بتوانیّت ماشـیّن لیّبخوریّت، لهبهرئـهوه کوریّکی گهنـج لهبـری ئـهو دروارتـره بتوانیّت ماشـیّن لیّبخوریّت، لهبهرئـهوه کوریّکی گهنـج لهبـری ئـهو

چوره پشت سوکانه که و نه وانی دی له تاکسییه کی کزندا بر جیگای كۆپوونەۋەي بالنىدەكان يېشىپكەوتن، نزيكى سەعات دەي بەيانى دكتۆر دلشاد شوکر هات، تا ئەو گەيشىت زمارەپەک لە بالندەكانى دىكەش مردن، بهلام هاتنی دکتور دلی ههمووانی خوشکرد، دکتور پیاویکی رووخوش و قسه شیرین بوو که خوشحال بوو دواجار لهم کاتی شهری ناوخۆيەدا كە رۆژانە چەندىن كەس دەكوژريت، كەسانیک ھەن دەيانەويت ڑیانے مەندنے بالندہ رزگاریکەن. دکتور گورتے «لەرەتەي شەرى ناوخـق ھەڵگىرساوھ ئىتـر دكتـۆرى وەك مـن كـە سـەروكارمان لەگـەڵ زيانـى حەيواناتدايە كاريكى ئەرتۆمان نەمارە ... ئىشەكەي مىن بە رينزى زيانەرە بەستراۋە، كە ئادەمپىزاد خورمەتى بىق زيانى خىزى نەبئىت، خورمەتى بىق حەيوانات ھەر نابنىت» . دكتۆر ھندى ھندى دەسىتىكرد بە دەرھننانى بالنده مردووهکان له قهفهزهکانیان و گووتی «به راستی حهیف، ههموو بالندهی نهبینسراو و بیّوینهن… بهراستی حهیف». گولّدانچی له سهر کورسیپهکی تهخته له ناوهراستی عهمباری بالندهکاندا دانیشتبوو، دهستی خستبووه ژیّر ریشیپهوه و گووتی «موخابن جوانترین بالندهکانیش ییوهبوون». دکتور بالندهه کی دهرهینا بهریکی رهش و بنسکیکی سیی هەبور، كلارپەرىكى رەشى بەسەرەرە بور، لە كلارى جەنگارەرە رۇمانىيە ديرينه کان ده چوه، سه وسه ن به دهنگيکي غهمگين و ترساوه وه گووتي «چ حەيفنكى گەورەپە، خواپە چ حەيفنكى گەورەپە، ئەوە چ بالندەپەكى دەگمەنە ... ج بالندەيەكى دەگمەنە «كراكس بلومنباخى»، لـەو بالندانەيە که به له ناوچوو حسیبه، له ههموو دونیادا چهند دانه یه که می ههیه، جاران له ههندیک ههریمی بهرازیلدا بلاوبوون نیستا زور دهگمهنن». دکتور بهسهرسامی سهیری سهوسهنی کرد و گووتی «راستییهکهی من زانیاری وه هام نبیه، هینده ده توانم بلیم که من بالنده ی وه هام نه بینیوه ... ناه ج حهیفه ئهوه ههروا بمریّت ... خانم من هاوریّیهکم ههیه زوّر له موّمیادا

شارهزایه . ئاه بهراستی شارهزایه ، لهوانه نییه که بالندهکان کهولدهکهن و ناو سکیان پردهکهن له پوش و تهواو، ئه و بهراستی دهزانیت جوان مؤميابكات، ها دهڵێيت جِي تُهم باڵندانه مؤميا بكهين... ها... ههموق ئەم بالنىدە مردوانە ... دەلىيىت چىى؟». سەوسەن بە ئەسىپايى گووتى «ئا دکتور... ئا دکتور... ينيبلي با بالنده کانمان بق مومياب کات.. ينيبلن ٧٠٠ يه كه يه كه بالنده مردوه كانيان دهرهننا، دهيان بالندهي ناوازه بوون، چهندین جوری نهبینراوی کوتر و توتی و قهتی و بولیول. دکتور له نیوه ریزوه تا نیوه شه و لهگه ل بالنده زامداره کاندا خهریک سوو... سه هیّمنی چهندهها ساچمهی له برینه کانیان دهرهیّنا، ههندیّکیان تا مردن به شهلی و ههندیکیان تا مردن به بالشکاوی و ههندیکیان به کویسری دهمانه وه . سه وسه ن و فیکره ت گولدانچی و خالید تا نیوه شه و له گه ل دکتـۆردا بـوون. کرێـکارهکان لـه نيـوه رێوه تـا ئێـوارێ خهريکـي چاککردنـي جينگاى تازهبوون بن بالنده ساغهكان، خاليد بهدريزايي ئهو رؤژه لهناوهوه تاریک و له نیگادا ئاللوز دهینواند، زور کهم قسهیدهکرد، شتیکی پهش بالى بەسىەر رۆحىدا گرتبوو. سەوسىەن بەدرىزايى ئەو ماوەپ لىنى نەپرسى «ئایا گومانت بن کن دهچنیت؟»، چونکه دهیزانی نهو پرسیاره چهند ترسناکه و دهشینت چ دهرگایه کی تاریک بکاته وه . به لام دهمه و نیرواره دکتور دلشاد شوکر له یهکیک له پشووهکانیدا، کاتیک خهریکی کیشانی جگهرهیه کی نوی و خواردنه وه ی چایه کی تازه بوو، بینه وه ی ناگاداری ئەرەبىت سەرى ج سىندوقىك دەكاتەرە برسى «بەلام كاك خالىد، تىق گومانت بن كن دهچنت، گومانت بن كن دهچنت؟... له و باوه ره دام جهند كەسىنكى زۆر كەم دونىنى شەو زانىبىتىان كە بەرىزىتان گەراونەتەرە ... چەنىد كەسىپكى زۆر كىەم»، خالىيد بە ماندوپتىييەۋە سىەيرى دكتىۋرى کرد و گورتی «دکتر ئهوانهی قهلهنده رئامورنیان کوشتوه، ئهوانهی سالى ئەرەدودور مالى ئامورنىيەكانىان سىورتان، ئەرائەي شىياكەيان گرتە

ماله كانمان... ههر ئه وانه دويني شهو بالنده كاني منيان كوشت». شتيك له رقى قوول، له تورەپى، له نائومندى رەش له دەنگىدا بور سەرسەنى راچله کاند ... شتیک بیچه وانه ی شه و روونی و رووناکییه ی که له دهنگی کامهرانی سهلمادا ههستی پیکرد، شتیکی تاریک، زور تاریک که پیشتر له دەنگى ھىچ مرۆۋېكدا نەيبىنىبور. فىكىرەت گولدانچى كەمپىك خۆي راستکردهوه و گووتی «ناه کورم، من له ههست و نهستت تیدهگهم… دەزائىم چەند ناخۆشە ... دەزائىم چ نامەردىيەكە، بەلام بەلە مەكە ... كورم يەلىم مەكلە، لىم جىزرە حالەتنى وادا مىرۆف نازاننىت سىمروكارى لەگلەل كيْداييه ... كيّ دوليّت ئەوائىن... كيّ دوليّت؟ كورى من ئيّستا بەلگەمان بغ قسه یه کی وه ها نیپه ». خالید ناموون سهیری سه وسه نی کرد و گووتی «هەستنك له ناومدا وام بنده لنت ... من به لكهم نبيه، هيچ به لكه يه كم نسه و ناشتوانم به لگهم هه بیت، به لام شهو که سهی شهوه ی کردوه دهیه ویت لهسهر مهيتي بالندهكان سهريكهويتن به كوشتني بالندهكان من بكاتبه دەرەۋە و دلى خانمىم لېېرەنجىت ... ». فىكىرەت گولدانچى كەمىك رىشى خورانىد و لەسمەرەخق گووتى «خالىد ئاموون، تىق بالندەكانىي خىقت هينايهوه، بالنده كانى خوت هينايهوه ... من بزانم و عهقلم به مهسهله كه بشكيت حيكمه تى گهورهى سهفه رهكه، ههمووى له ناو بالنده كاندا نييه ... حیکمه تی گهوره ی سهفه ره دوورودریژه که دهبیت شنیکی تر بیت … باوه ر ناكهم كوشتنى بالندهكان هيج له شوينى تق بكوريت». دكتور دلشاد ب گرمانه وه سهیریکرد و گووتی «لهوانه به پنچهوانه وه له شوپنی نەيارانى تىق بگۆرىتىن... لەوائەيىە لىە شىوىنى ئىەوان كەمبكاتىەوە»، خالىد قوول سهیری چاوی دکتوری کرد و هیچی نهگووت. سهوسهن به دهنگیکی گریاو گورتی «نا ... تکایه، تکایه ناترانین هیچ کهس تاوانباریکهین... هیچ کهس». خالید به شتیک له رهنجاوییهوه گووتی «نهی ژیانی بالنده کانی من... ئەي ماندووپوونى ھەشت سالەم لە ئاوارەپىدا... ئايا گەر كەسىك

بینت و ههموو ئهوه بدات به بادا، دهبینت ههروا… ههروا سووک و ئاسان بری دهرچینت؟». سهوسهن به ههمان دهنگی گریاوهوه گووتی «بهلام… خالید ئیمه هیچ نازانین... نازانین کی بالندهکانی کوشتوه». خالید گووتی «من دهزانم کی بالندهکانی کوشتوه ... مهنگوری بابهگهرره، یان یهکیکی تر له چهقرکیشهکانی ئهو، به ئاگاداری کورهکهی سهلها... به دلنیاییهوه به ئاگاداری ئهو... من دهزانم». سهوسهن به دهنگیکی به دلنیاییهوه به ئاگاداری ئهو... من دهزانم». سهوسهن به دهنگیکی گریاوهوه گووتی «بهلام وانییه ... وانییه ... جاری هیچ شتیک دیار نییه». خالید به نیگایهکی ماندووهوه سهیری سهوسهنی کرد و گووتی «بهلام سهوسهن خان... ئهم بیباکییهی تی، ئهوهی ناتهویت ببینیت کورهکهی سهوسهن خان... ئهم بیباکییهی تی، ئهوه ههزارجار... ههزارجار برینهکهم قوولتر سهاما له سهرهاوه چی دهکات، ئهوه ههزارجار... ههزارجار برینهکهم قوولتر من و خانهوادهکهمدا هیناوه، ئهوه ههزارجار... ههزارجار برینهکهم قوولتر بیت. ئاه سهوسهن خان لیگهری... لیگهری و ههمووی بخهره بهر ویژدانی خیّت... سهوسهن خان لیگهری... لیگهری و ههمووی بخهره بهر ویژدانی خیّت... ببینه و ببینه ئیمه چ ئازاریکمان کیشاوه... ببینه چهنده برینداربووین... ببینه و ببیخه ره بهر ویژدانی خیّت».

سهوسهن دوای شه و قسانه له بیّدهنگییه کی زوّر قوولّدا نوقم بوو، به لاّم شهو به رلهوهی مالاّوایی له یه کتریکهن، به خالیدی گووت له نزیکترین کاتدا، دهبیّت یه ک ببینن و به هیّمنی لهسه ر ههموو شتیّک قسهبکهن.

نیوه شه و فیکره ت گولدانچی و کچه کهی به دوو تاپره که وه گهیشتنه وه مالّ، تنا له به رچاوی دکتور ره فعه ت ره منی و نبوون هه ریه که ینان تاپریّکی هه لگرتبوو، که چوونه ژووره وه له به رده رکی هوله که دا فیکره ت تاپره که ی داییه ده ست سه و سه ن نه ویش بینه وه ی هیچ بلیّت و ه ریگرت و له گه له تاپره کهی ده ستی خویدا پیچانی له چه رچه فی کی کونه و و ده رگای (دو لابی یادگاره تاله کان) کی کرده و و له ویادا بو هه تاهه تایه هه لیگرتن.

كوشتني بالندهكاني خاليد ئاموون له شاردا دهنگدانه وه يه كي بيوينهي هەپبور، كامەرانى سەلما لە ماڭى خۆييان لە جېگاكەي خۆيىدا نوستېور که له خهویان ههستاند و ههوالهکهیان ییراگهیاند، سهرسامانه سهیری دەوروپەرى خۆي كىرد و بېئەۋەي تەۋاۋ بە ئاگا ھاتبېتەۋە، ۋەك ئەۋەي به دهم خهوه وه بنت گووتی «کام بالندانه، نه وانه ی ناورنگ ناباد بان ئەوانەي شارى خوماسى ؟» . ئەوەي ھەوالەكەي بىق ھىنابىور كورىكىي ئاوینه فرؤش بوی له بازار، تنگهیشت که کامهرانی سهلما خهو بهری نه داوه و هیشتا له خهونه کانیدا هه ربه جیهاندا ده گهریّت ... وشه بهوشه خەبەرەكەي بىق دووبارەكىردەۋە و گوۋتى «دوپنىي شەق خالىد ئاموۋن گەراۋەتبەۋە و قەفبەزى باڭندەكانىي لەببەردەم ئوتۆلىي باۋەجانىدا دانباۋە و نيوه شهو پهکێک به تابير تهقهی له تهيرهکان کردوه». کامهراني سهلما چاوی گلّوفی و به بیباکییهوه گووتی «جا من کارم به بالنده کانی خاليد ئاموونهوه چييه؟». كورهكه گووتي «نا هيچ كاك كامهران، بهلام دەنگیک له بازاردایه که تق یان کاک مەنگور ئەرەتان کردبیّت، بەلام من دەزائىم كە ئىدە شىتى واناكەن». كامەران بە سەرسامىيەۋە سەيرىكرد و گورتی «به لام خوایه، من بالنده بق دهکوره... بالنده بق دهکوره... من قهت بالنده ناكورم». كورهكه گووتى « من دهزانم تق بالنده ناكوژيـت... مـن دهزانـم».

کے کامەرانی سےلما هاتەدەرەوە بىق ناو بازار، ھەوالى كوشىتنى بالندهكان به ئەنىدازەي ھەوالەكانى شەر لى سەر زارى خەلك بوو. هەوالله کمه تووشى دوودلىيەكى راستەقىنەي كىرد. بېشەوەي كاتېكىي زۆر بکوڑنےت و لے هیے قسه ویاسیکی سه رزاره کییه وه تیوه بگلیت به یه له چوو بن چایخانه که، که گهیشته ئهوی مهنگوری بینی جامیکی گهورهی ماستاوی لهبهردهم خویدا دانابوو و بهدهنگی بهرز قسهیده کرد و دهیگووت «سویند ده خرم به قوونی ههموو بیاوه موقه دهس و به ریزه کانی شهم شاره که شاگام له کوشتنی بالندهکانی خالید ناموون نییه ... ها، شهوئ من له ماللي داغلني بنووم، ژنهكهي يهكهم كهسه لنه لينانني یاچهدا، ههموو شتیک باش دهزانیت قوزی شام، کوبهی حهاه،، جلوخورشتی ئیرانی و ههزار شتی تریش، به لام له ههر شت زیاتر لای من باجهكه يهتى ... رنهكهى داغلني دهزانيت من جهند حهزم له باجهيه، دوائهوه من كاتيك باجهى ژنهكهى داغلى دهخوم، ههموو شاتيكم له بيرده چێته وه ... هه موو شتێک، من دواي ياچه خواردن مه زاحێکي وهما سافم ههیه که ناتوانم بیری خراب بکهمهوه . من لهوی بووم له مالی عومهر داغلم بووم که پهکیک هات گروتی خالید ناموون به خوی و بالنده كانه وه هاتؤته وه ، من گروتم به خيربيته وه ، ها سويندتان بن ده خنم که من گروتم بهخیربیتهوه، ئیره شاری خویهتی... شاری نهوه و شاری ههموو ئاموونىيەكانى تريشه. سويند دەخىرم كە گووتىم، چەند شارى منه ئەۋەندەش شارى ئەۋانە، بەلام ئەم شەرە مەلغونە... ئەم شەرە مەلغونە ههموو شارهکهی لهیهک ترازاندوه، برای لهگهڵ برادا کردووه به دوژمن. دواتىر يەكنىك ھات و گووتى خالىد ئاموون لەبەر بىكەسى و بىجىگەيى چووه له ئوتیله که ی باوه جان لایداوه ... من گووتم گهر بروای به من بووایه، گهر منی به دورهمن نهزانیبایه، سویند ده خوم که دهمبرده لای خوّم، چیم بوّ کامهرانی سهلما کردوه بوّ نهویشم دهکرد، به لام دهزانم

ئاموونىيەكان خىلىنىكى كەللە رەقىن... لەو غەشاپەرانەن ھىنشىتا ھەر بە كەللەي كۆن بىردەكەنەوە... نا كەس بىلىم نەلىلىت، ھەموو غەشاپەرەكان بە كەللەي كۆن بىردەكەنەوە، ھا سويند دەخىرم غەشاپەرمان ھەيە سەرىكى تازەيان خسىتۆتە جىلىگى كەللە كۆنە پوتەكانيان و قوونىكى تازەيان لە خۆيان بەستوە... بەلام ئاموونىيەكان... ئاموونىيەكان نا، بەداخەوە».

قسهکانی مهنگور له چایخانهکهدا دهنگیان دهدایهوه، به لام شتیک له گالتهکردن، له لهرهی پیّرابواردن بهدهنگییهوه دیاربوو، نهوه جوّره تونیک و موّسیقایه کی نهیّنی بوو که جار جار له دهنگیدا دهردهکهوت و تهنیا ههندیکمان ههستمان پیّدهکرد. که کامهران له تهنیشتییهوه دانیشت و سهیری دهموچاوی نهوانهی دهورویهری خوّی کرد، ههستیکرد ههندیّک له نیگاکان هیشتا به راستی گومانیان له قسهکانی مهنگور

کامهران به کهمیّک نائارامی و سهرسامییه وه گووتی «چ قسهیه کی پروپوچه نهمه ی له بازاردا که و توته و ای بروپوچه نهمه ی کن قسه ی وای بلاوکردبیّته وه . . . بیّ دهبیّت بالنده کان بکوژین . . . بی دهبیّت بالنده کان بکوژین . . . بی دهبیّت بالنده کان بکوژین . . . من قهت بالنده ناکوژم » .

یه کیک له نیمه له مهنگوری پرسی «مهنگور، تن رات چییه، خهیالت بن کی دهچینت، ده لییت کی له پشت نهم حیکایه ته وه یه ؟».

مهنگوپ تا دوا قوم ماستاوه کهی خوارده و گووتی « یوسف که بنری گهوره لهم حاله تانه دا ده یگووت «تاوانبار شه و کهسه یه که بنری ناچیت». ها به لام من نازانم، بلیم چی، من که هه واله که یان پیگووتم، به خومم گووت مهنگوپ خوت لهم ناگرهیان لاده، تیده گهن… من گووتم مهنگوپ خوت مهخه ره سه ر به ردی وا گهرم».

تۆزنىك بىه جىدىيەتسەرە چارى داچەقانىد و كۆكس و دەمسى سىرى و

گووتے، « بِلْيِم جِي ... تاوانباره که دهشيت ههر کهسيک بيت، ههر کهسيک بنت که ئیره خهیالتان بنی ناچیت، دهشیت تاقمی مهنسور ئهسرین بن، که خوتان دهزانن دوای شهرهکهی قهلهندهر ناموون و مستهفا ههژار چ رقیکی گەورە له نیوانیاندا سەوزبووه، خۆتان دەزانن ئەوەي قەلەندەر کردی کهم نهبوو، کابرا شاعیریکه ناوی خوی ههیه، نهو مستهفا ههژاره زەلامىكە شاغىرەكان سويند بە قورنى دەخىزن، تىق كەسىنكى وا لەسبەر يهك دور قسم خه لتاني خوين بكهيت... ها ئهوم كهم نسه. نازانيم، لەوانەشىم ھەر كەسىپكى تىر بېت كە دەپەرېت فېتنەكە قورلېكات،ورە، که سینک دهزاننیت ناموونییه کان سه رگه رم و دلگه رمین و ده په ویت زیاتی برينداريانبكات... لـه بيرتان نهجيّت ئـهم شـهره ئهخلاقـي تيا نهماوه. به لام خرّ دووریش نییه دهستی په کیّک بیّت له و گالته چییه بیّویژدان و شەرانيانەي ئەم شارە، كە ھەملور شىتىك دەكەن بىق ئەرەي دوايى لە دووره وه پنېکەنن، په قەبىرى كەرپارى گەررە يېكەنيىن لەم شارەدا بۆتە شتیکی شهرانی، شتیکی له خهنجه ر خرایتر، له ژههر کوشندهتر، لیتان ناشارمه وه من كه نه و توخمه مهلعونه له خه لكي گالته چي لهم شاره دا دەبىنىم، خەزدەكەم ئىتىر يېنەكەنىم، قىەت تادەمىرم يېنەكەنىم... ھا يان دوور نبیه کهسیک بیت بیهویت سهر له کچهکهی گولدانچی تیکیدات، به جۆرنىك كچە بە ستەزمانەكە ياك و بىسى بى لەيەك جيانەكرېتەوھ. گەر راستیتان بیبلیم ههمو شته کان کراوهن ... دوور نییه خه لکیک بن که رقیان لهم بالندانهیه، خهلکیک ههیه دهزانن بینینی ئهم تهیرانه عهقلی خەلكى ئەم شارە دەخاتە سەر ھەرايەكى تىر... ئۆرە مەنگور بە نەفام تيمه گهن، عه قلم به شت ده شكيت ... ئهم شاره ههزار كهسي تيدايه جِوْن له تاعوون دوترسن ئاوا له دونيا دوترسن، لهوه زراويان جووه ئيمه شتيك ببينين نهكبهتي ئهم زيانه يهريوتهي خومان بيربخاتهوه، خۆتان دەزانى دواى بىنىنى بالندەكانى كامەران خەلكى ئەم شارە بە ژن و پیاره ره چهنده حه زیان له بینینی دونیا کردوه، چنن هه رای سه فه ر چن ته که لله یان ... نا کورینا ... برزین و جیهان بدنزینه ره ... جیهانی گه وره، میلله تانی تر ببینین که لووتیان ره نگیکی تری هه یه ... نیده نازانن، خه لکیک هه یه زور له وه ده ترسیت»

ئینجا سهیری ههموومانی کرد و بهئهسیایی گووتی« به دووریشی مەزانىن كى خالىد ئامىرون خىزى بىتى ... ھا، ئىدو، بىق ئەر دەرگايە دادەخەن .. بۇ دەلىن خۇي چۇن بالندەكان دەكورىت؟ بەلام بە قەبرى شهیتان من ئهره به دوور نازانم، کورهکه دهیهویت سهوسه ن فیکرهتی دەست بكەرىت ... بە ھەر نرخىك بورە ... بە ھەر نرخىك بورە ... ھا تيدهگهن، دهشينت حيكايه ته كه وابيت، كورهكه ده روات و ههم وو دونيا دەگەريىت... ھەمبوق بالندەكانى خۆشىي كۆدەكاتەۋە، بەلام رۆژ دواي رۆژ، مانگ دوای مانگ، سال دوای سال خه یالیّک له سهریدا گهوره دهبیّت... تيدهگەن ... بەسەر زەويىدا دەروات و ئەو خەياللە مەلغونلە لەسلەريايەتى ... تيدهگهن، به دارستان و سهحرا و گوي رووبارهكاني دونيادا دهروات و نهو خهياله مهلعونه وازى ليناهينيت. ها ... ههموو دهزانين كه خاليد ناموون به ئەندازەي كامەرانى سەلما يان بە ئەندازەي كورەكەي ئىبراھيم ئەسىرين جوان نییه، بزیه دهبیت شتیک بکات، گورزیکی گهوره بهاویت، خزی بكات به قورباني، بالندهكاني بكات به شههيد... ها... وهك قهلهندهر ئامورنى خزمى كه سويند دهخوم به يشت قوونى ههرچى سياسى دونیایه، گهر چهکهکهی دابنایه، گهر عینادییهکی گهورهی نهکردایه، لەرانەبىرو خوينى لىە لورتىي نەپەت، بەلام واز للەرە بەينىن... سىمىركەن، تيدهگهن ... دوق تايىر، دوق تايىر ... ھەلبەت ئەۋەى بە دونيادا گەرابىت، بهدوای بالنده کاندا چوو بیته ناو دارستانه چره کان، چووبیته ناو شوینه تاریک و عاسبیهکان که شنیر و بلنگیان تیدایه، بیویستی به دوو تایس دەبنىت ... ھا تىمبىگەينىن، بىز ئەرەي كە تەقەكان دەكات دەبنىت تاپرەكەي

یه کیّک پرسی «به لام مه نگور تو قهبری مردوت، تق دویّنی شهو له کوی خهوتیت؟».

مەنگور بە خەندەيەكى ساردەوە گووتى «من دواى پاچەكەى خانمى داغلى، چوومەوە بۆ ماللى خۆم و يەك تەختە لۆيخەوتم، ھيچ شىتۆك لەخەوى دواى پاچە خۆشىتر نىييە».

مهنگور به و ته قسیرانه ی له چایخانه که پیشکه شیکرد تا نه ندازه یه کی رور هم مو گومانیکی گهوره ی له خوی دوور خسته وه وه که همیشه ههموومان باوه رمان پیکرد. کامه رانی سه لماش دلنیابو که شه و نییه ... له نیرواره دا گومان به جور یکی وا گهوره بلاوبووه وه وه ازماره ی ته قسیره کانیش به شیره یه کی وا سه یر زیادیانکرد، ههمو گومانمان له یه کدی بوو . به لام ده بیت بلیم که بکه ری راسته قینه ی شه و تاوانه هه رگیرز ده رنه که و و ریز ریک له یوژان نه دوزرایه وه .

دوای هەفتەپەک لـه گەرائەوەي ئامبوون، مەنسبور ئىبراھىم ئەسىرىنىش گەراپەۋە بىق شار. بە يېچەۋائەي ھەر دۇۋ كارۋائەكەي دىيەۋە، ئەۋ لە کاتی نیوه روّدا گهیشت، قهفه زه کانی بچوکتر و ره نگینتر بوون، بالنده کانی مەنسىور لىھ بىرى ئەۋەي لىھ قەفسەزى جياجينادا بىن لىھ دوق لىۆرى زۆر زۆر گەورەدا ئەسەر يەك باركرابلوون، كە ئە دوورەۋە سەيرماندەكرد بالهخانه يه كي سهيرمان له قهفه ز دهبيني، بالنده كان چين چين لهسهر یه که نانیده بحرکه کان به ژنرووه و باننده بحرکه کان لەسەرەۋە، ئەۋانەي لە زماردنىدا وردن باسىيان لە زىياد لە سەدۇشەست چەشىنە باڭنىدەى جۆراوجۆر دەكىرد... كە ھەمبور لەر يەرى بەختەرەريدا گۆرانيان دەگورت، دەبئت بلّنِم كه بالندەكانى مەنسور كەمنىك لەخۆبايى و لووت بهرز و بهدههوا دویاننواند، کامهرانیان له کامهرانی بالندهکانی كامەرانى سەلما ئەدەچور، كە گەلتىك سادە و دۆستانە و يرفزول بورن. ههموو بالندهكان دهيانخويند بيئهوهي بهراستي سهيري ئيمه بكهن يان سهیری شارهکهمان بکهن، یان وادهریکهون هنری خوشنجالی و بههانهی به خته وه ربيان گه پشتن به ده شهري ئيمه بيت. كرمه ليك بالنده بوون لهسهرهتاوه تا كۆتاپى بەرە خۆشحالبورن له دونيادا دەۋين و به جيهاندا سەفەردەكەن، مەنسىور ئەسىرىن قەفەزەكانى بە شىپورەي زۆر قەشلەنگ و بە گهلای زور ناوازه و به مورو و دهمامک و پهیکهری بچکوله رازاندبووهوه،

ھەمىور بىارىكى زىرەك تەنيا بەسەيرى قەفەزەكان دەپتوانى بزانىت ئەم بالندانية مهلي ج ناسيمانيك و تهيري ج سيهرزهمينيكن، قهفهزي بالنيده ئەفرىقىيەكان بە دەمامك و يەپكەر و سەمبولى شارستانىتىيە ئەفرىقىيە كۆنـەكان و بـه كارى قەشـەنگى ھونەرمەرمەنـدە خۆرسـكەكانى ئـەو سـەر زەمىنانە رازابورەرە، لە سەر ھەنىدى قەفەزى دى، نىشانە و سەمبولى شارستانبیهتی کژنی مایا و زهخرهفهی جووتیاره بزلیثییهکان و ملوانکه و موفه رک و که روسته ی هیندییه سوره کانمان بینی، هه ندی قه نه زیش به کاری دەسىتى ھەندىك لىھ ھونەرمەنىدە بودىيلەكان رازابلورەۋە . بە گشىتى قەفەزەكانىش بە رەنگى زۆر تايبەتى رەنگكرابوون، شىنوەي رىكخسىتنى رونگهکان و دیمهنی بارهه لگرهکان، ههر یهکه و بهجیا له کاریکی هونهری گەورە دەچوون. كاتىك لۆرىيەكان لەدەروازەي خۆرھەلاتى شارەوە ھاتىن بهمدسودا، نزیکی سه عات دوازده گهیشتنه کولانی مالی ئیبراهیم نه سرین و لهبهردهم ههمان مالِّي ديريني جاراندا وهستان، گهنجيِّكي باريك و قبر دریدر له دهستیک جلی نویدا به خهنده یه کی نالفزه وه له لوریی، پهکهم دابهزی. که خنوی کرد به حهرشهکهدا نیبراهیم نهسرین له رادیزییه کی لۆکالله وه گوینی له هات و هاوار و شهره جنیوی نیوان حیزیه کوردییه کان دهگرت، که په کدیان به جاش و قالزنجه و دویشک ناوده نا . خوشکه که ی لهگه ل مندالیکی جوار سالاندا که له کوریکی زورهنگهر بووپووی خەریکی پاریکردن بوو، خوشکه بچکۆلەکەی لەسەربان جلی به تەنافەكاندا ھەڭدەواسى، ئەر يەكەم كەس بور مەنسورى بينى و يىر بە ههموو گهرهک قریشکانی «مهنسور هاتهوه»، هاوارهکهی هینده بهرن بوو، له گەرەكەكانى دىشەرە گوييان لېيبوو. ئېبراھىم ئەسىرىن بارەرى به چاوی خزی نهکرد، ئه و ههموو ساله وا له بیری چهسیپیوو که مردن باخود له ده سندانی بینایی ناهیّلن جاریّکی تر کورهکهی ببینیّته وه، بِقُ نُيْسِتَيْكُ وَايِدِهْزَانِي تُهُوهِي دَهْيِبِينَيْتُ دُووِبَارِهِبُووِنِهُوهِي خَهُويْكِي دَيْرِينَهُ که ههشت سال بوو دهیبینی، خهونیک تیدا سهری بهرزدهکردهوه و مەنسىورى بىم خەندەيەكىي گەشسەرە لىم بىمار دەرگاي ماڭمورەدا دەبىينى، که مهنسور نزیکتر بووهوه و نهویش کهمیّک هوشی خوی راژهنی و له غوباری گومان پاکیکردهوه، له شوینی خوی ههستا و وهک دهست بن خەيالْيكى دوور بەريّىت، دەسىتى دريّرْكىرد و لـەو يـەرى سەرسامىدا دەسىتى بەر مەنسىور كەوت، گوينى لىه دەنگى بىور كە گووتى «واي پیرهبابی خوشهویست ... وای بیرهبابی عهزین »، مهنسور له مندالیه کی زوره وه ئیبراهیمی به پیرهباب بانگدهکرد، که باوهشیان به یهکدا کرد، ئيبراهيـم ئەسـرين ماوەيەكـي كـورت نەپتوانـي ھەناسـەبدات، لــەو سـاتەدا جاریکی تار ئیزرائیلی بینییه وه دلنیابوو ئیزرائیل له مشت مهنسوره وه ب خەندەيەكى زۆر گەررەرە تەماشايدەكات، بەلام بنشەرەي بايەخى پیّبدات، بیّنه وه ی بنرسیّت سینه ی برکرد له هه واو و گووتی «توّیت… تۆيت...». يەكەم جار ئيبراھيم ئەسرين نەگريا، بەلام كە بينى سىڤان و به فسراو به چ شده و حه سره تیکه وه باوه ش به مه نسوردا ده که ن چاوی یربوو له فرمیسک. باش ماوه یه کی کهم هه موو شته کان له به ر چاویدا هیمن و ههموو دهنگهکان له گویچکهیدا کپ بوون، شادییهکی قوولٌ دایگرت... شادییهک له ههموو شتیکی دونیای دابری، دووباره و چەند بارە باوەشى بە مەنسوردا كردەوە و يەك لەسەر يەك دەپگووت «تۆيىت... تۆيىت».

له چهند سه عاتیکدا هه موو شار هه والی گه رانه وه ی مه نسوری بیست. ساقی مه حمود و کرمه لین مرسیقار، مسته فا هه ژار و کرمه لینی شاعیر له پیشی پیشه وه ی نه و که سانه دا بوون که به په له گه یشتنه لای مه نسور و بالنده کان ... مه نسور به ناشکرا روخ و شیر و کراوه تر و پر ژیانتر له جاران ده رده که وت، به گه رمییه کی بینوینه وه باوه شی به هاور یکانیدا کرد، خه نده یه کی راسته قینه ی گه وره له روخ ساریدا بوو که مرزف پیش

سەفەرەكە بە دەگمەن دەيبىنى، زۆرى نەبىرد ماڭى ئىبراھىم ئەسىرىن يربوو لەرائەي لىە ھەمبور لايەكەرە دەررژائە خەرشىەكەرە بىل بەخىرھاتىن، بهجۆریک مەنسلور وەک ونبوویلەک لله شلەقامیکی جەنجاللدا نله بلواری قسته کردن، نه بواری بیرکردنه وه، نه بواری یشتوودانی نه بوو. له ههموو لايەكمەرە خزمانى رژانە ھەرشىمكەرە و بېئىمورەي خۆي ئاگاداربېت ئامۆزا و هاوه له كانى باسه وانى تايبه تيان بن بالنده كان دانا . سه عات دواي سه عات هونه رمه ندان و شاعیران و شنوه کاران زیاتر و زیاتر له حهوشه و دالان و ههیوان و ژوورهکاندا که له که دهبوون، مهنسور له خهیالی رؤشنبیرانی شاردا به ینچهوانهی خالید ناموون و کامهرانی سهلماوه، وهک نمونهی عاشقی گیانفیدا و رؤمانسی ویناکرابوو، سال دوای سال وینه یه کی نه فسانه یی وەرگرتبوق، ئیتىر دواى بلاوپوونەۋەى ھەۋالىي گەرانەۋە چاۋەرۋانكراۋەكەي سات دوای سات هوروژمی شهیدایانی شهو عاشقه رؤمانسییه بن سهر مالّے ئیبراھیم ئەسىرین زیادیدہکرد، بەجۆریّے نے ژوورہکان و نے حەرشەكە نەيدەگرتىن، ساقى لە ناچارىدا يېشىنيارىكرد كە ھۆلىكى گەورە بگرن و ناههنگه که یان له و ماله چکولانه یه ده ربه پندن و بیبه نه سالونیکی راستهقینه، تا ههمووان پتر هه لیهرن و شیعر بخویننه و و شاییبکهن. ل مسه عاتیکدا مؤلیکی گهورهی ناههنگیان به بداکرد و ههموی میوانهکان لهگهڵ مهنسور ئیبراهیمدا به دهیهها ماشین بهرهو هوّلهکه بەرىكەوتىن، لۆرى بالندەكانىشىيان بە ھەمبور شاردا تا بەردەم ھۆلەكە باژوت. زوّر له میوانه کان له پیکابی سهریه تالدا دوای کاروانی ماشینه کان که وتن و له زوریهی کولان و کوچه کاندا خه لکی تازه خویان گوری و سوار ئوتومبيله كانيان بوون و چوونه دواي كاروانه كه . له هوّلُه كه دا ههر زور هەرەسى ئاھەنىگ ھەمورانى داگىرت، سىاقى مەخمىود خىزى كىرد ب ریکخه ری به رنامه کان و ویستی جوره ریکخستنیکی گونجاو بخاته شهو ههموو ناریکییهوه که له پر گهماروی مهنسوری دابوو، له ماوهی چهند

دهقیقه په کندا تیپ مۆسسیقیپه کانی ریکخست و بهرو دوا گزرانیبیژه کانی ریزکرد، له نیوان مهمو گزرانیه ک و گزرانیه کدا شاعیریکی خسته يروگرامه که وه . ژماره ی شاعير و گورانيبني ژهکان به نهندازه پهک زوريوون، گەر يرۆگرامەكە چەند رۆرتكىشى بخايەندايە بەشى ھەمورانى نەدەكىرد. وهک چاوهرواندهکرا زوریهی گورانی و شیعرهکان لهو ههفتانهی دوایدا بق پیشوازی مهنسور ئاماده کرابوون. به شبعری «بالنده موقه دهسه کان» که پهکیک له شاعیره لاوهکان نوسیبووی ناههنگهکه کرایهوه، شاعیرهکه بەدەنگىي ئەكتەرپكىي شىانق ھاورى لەگلەل كۆمەللىك دەسىت جولاندنىي نابه جیّدا شیعره کهی خویننده وه، به لام له گه ل خرایسی خویندنه وه که پیدا چەپلەپەكىي بەجۆشىي ۋەرگىرت، مەنسىۋر سىھىرى لىھات كىھ سىالانى دوورودریدی غهریسی شهو خهیال و خورافهتانیهی نهستریوهتهوه که دوای روداری ژیرزهمینه کسهی خندرق دوویبار به نناوی شهوهوه لکابوون، بهلام شته کان وه ها خیرا و بیپرس و بیناگای شهو ده کران بواری شهوه ی نهبوو لهسهر شهم بهزمه گهورهیه قسهیهک بکات یاخود هیچ جوّره نارهزاییهک نیشانبدات. له و ساته وه ی گهیشتبووه وه شار شته کان وهک لافاو له گه ل خۆيانىدا دەيانبىرد، ئۆسىتا ھىچ چارۆكى نەبىو، ئەبۇ نەبۆت لىە جۆگاى خـنى روخـنش دانيشـنت و بـه ئەدەبـەرە بـن ھەمـوران ينبكەننـت و خـنى سویاسگوزار نیشانبدات. گزرانیبیترهکان یهک له دوای یهک گزرانییهکانی خۆپان بەسەر مەنسوردا دەگووت و شاباشىيان وەردەگىرت، كـە وچانێـك دروستدهبوی، خه لکانیک هه لده ستان و به خیرها تنه وهی مه نسوریان ده کرد، دواتسر شماعيرهكان شميعره عاشمقانهكانيان دهخوينمدوه، ههنديكيمان لمه كاتى خويّندنەوەكانىدا دەگرىيان و ھەندىّكىيان ھەرلىيانىدەدا قسسەخرش و كۆمىيدى دەربكەون. باوكى بەردەوام بە جىيەرە لە ناو ئاھەنگەكەدا ئەو كەسانەي بىشاندەدا كە لەو چەند سالەدا بە يارە كۆمەكى سەفەرەكەي مەنسىوريان كردبور، يورەكانى زوو زوو دەھاتىن و بارەشىيان ييادەكىرد، لـە

ناو وشهی شاعیرهکان و له ناو گورانیپهکاندا بهردهوام گویی له ناوی خـۆى دەببورەرە ... ساقى دورجار ھات بـۆ لاي و دەپگورت ئاراتەخوازىيور ئەر دەنگى كەرت ر ھەرچىيەك بكات چىتىر ئاتواننىت بە ھىچ ئارازنىك بچریکننیت، ساقی چهنده زوری له قبورگ و ههناسه ی خنوی دهکرد نەيدەتوانىي گۆرانىي بلىت. لبە ناۋەراسىتى ئاھەنگەكەدا مەنسىور ئەسىرىنيان هەسىتان تىا ھەنىدى قسىيە يېشكەشىي ئامادەبىروان بىكات. كىيە مەنسىور قسمهیکرد ههمووان بیدهنگیوون، ماتبیهک بالی بهسمر هولهکهدا کنشا، كيبيه كسى قبورل كهوتبه سنهر ههمبور روخسناره كان، كجانبي ثاماده بنوراله هۆلەكلەدا ھەملور گيانيان بورپلور بە جنار، دىمەنىي ئىەم كلورە ئاسىكە زهمینگهره تهماحیکی قوولی تیگهیشتن و ناسینی دونیای له ههموواندا جولاندبوون، مەنسور بە ھىمنى ھەمووانى سوياسكرد و باسى خۆشجالى خۆى كرد كه جاريكى تر دەگەريتەرە و شارى خۆى دەبينيتەرە . گورتى «ئەگەر بالندەكانىم بيانتوانىبايە بە دلنياييەرە سوياسىياندەكردن، بەلام بالندهکانی دونیا تهنیا یهک زمان دهزانن که زمانی بالندهیه» ههموی ينكهنين. هەستمانكرد كەمنىك دەستەپاچەيە، وەك ئەوۋى نەزاننىت بلنىت چی، سەيرنکی ساقی مەحمودی کرد که ئەمرق جامانه کوردىيەكەی بە دهستوری توربانی مهمراجا هیندییهکان بهستبوی و گووتی «من لیّرهم، ماوهیه کی دهویّت تا برواده که م که لیّرهم، من جوی بیّتم بی ههر شویّنیّک ماوهیه کی ویستووه تا بروامکردوه لهویّم». زهرده خهنه یه کی گهوره ی گرت و دهستی خسته گیرفانی بانتزله رهشهکهیهوه و خنزی راستکردهوه و گووتی «چووم بن ههر شوپننیک وامزانیوه له شوپننیکی ترم، ئهوه وادەكات مرزف له هيچ شويننك نەبنت... كه بير لەوەدەكەمەوە دەلنم كه وابيّت من له هيچ شوينيك نهبووم، كهواته ليّرهش نيم». ههموو هەسىتمانكرد بىھ راسىتى دەپەرپىت بمانەپنىتىھ يېكەنيىن، بۆپسە ھەملوق

بهراستی ییکهنین. کهمینک وهستا و گووتی «به لام زهوی شوینیکی سەيرە، مىرۆف دەتوانىت بىرى ھەمبور كونجىكى بكات، دەتوانىت بىرى ئەر شىوينانەش بكات كە لەرى نەبورە». دەنگى كەميىك قورلتىر و جیدیتر بوو و گووتی «من زور سهرمهست بووم به زهوی، زور. مروف که زهوی دهگهرینت نیشر شتهکان به چاویکی شر دهبینینت. که دونیا دەبىنىت ئەرسا تىدەگات كۆترىك كە بەسەريانى مالەكەي ئەردا دەفرىت، له ريزي بالندهكاني دونيادا چ شويننيكي ههيه ... مرؤفهكان، شوينهكان، بالنده کان به جزریک ههمه رهنگ ن... ههم وی شتیک ره وایه ... ههم وی رەواپ، ھەرچىي لەسسەر زەرى ھەپ، رەواپ،». زەردەخەنەپەكىي گىرت و به غهمیّکه وه سهری بادا و به دهنگیّکی به رزتر گووتی «شتهکان به جۆرنىك لىە بەك ناچىن، بەجۆرنىك جىياوازن ھەمىور شىتنىك رەواپە. تىق رەوايت له شارى خۆتىدا و ئەوانىش رەوان له شارى خۆياندا. وەك چۆن كهس ناتوانينت گومان له رهوايهتي تهيرينك بكات له فريني خويدا، له سهر درهختی خوی، کهس بوی نبیه گومان له رهوایهتی توش بکات له فرینی خوّت و له هیّلانهی خوّتدا... ههموو تهیریّک رموایه... ههموی ژیانیک رەرایه». گەرچى زۆربەمان تینهگەیشتین مەبەستى چیپه، بەلام چەپلەيەكى گەورەمان بۇ لىدا. ھەندىك قسەي تىرى لەسەر مافى ھەمبور زینده وه ران و هه مو شوینه کان کرد، باسی شهوه ی کرد که مرؤفیک لهدووره وه دینت و دهچینته شاریک یان زهوییهک، لای نهو ههموی شتیک نەناسىراق و سىپخراويپە، ئىنجا بە غەمگىنىپەۋە سەيرىكردىن، نەيدەزانى چیمان بیبلیّت، هه ستمانکرد به جزریّک له جزرهکان به زهیی به خزی و ئێمەشدا دێتەرە، ھەمور سەرلەبەر بێدەنگبوريـن، ھەناسەشـمان دەنگـى نەدەمات، بەلام ئەو ھەناسلەيەكى ھەلكىشا، دەنگى ھەناسلەكەي لە مایکه که وه دهنگیدایه و ه گووتی «ناتوانم زور بلیم، تاکه شتیک، تاکه شتیک نرخی ههبیت بیلیم، نهوهیه که دوو جور شار له دونیادا ههن...

ئەر شارانەي كە غەرببەيان نەببنىيوە و لىدەترسىن، ئەر شارانەي كە غەرىبەيان بىنبوھ و ناترسىن... گەر رۆژنىك لە رۆژەكان توانىتان دەرگاي ئەم شارە لە رووى دونيادا بكەنەوە ... لە غەربىلەكان مەترسىن... چۆن ئەم باڭندە غەربيانەي مىن شارەكەتان خواندەكەن، ھەمپور غەربيەپەك كە روودهکاته شهم شاره ... شارهکه تان حواندهکات... شهوه تاکه شیتنکه که دەمەريىت يېتان بلېم... تاكە شىتېك، تەنيا غەرىيەكانىن دونيا جواندەكەن». ههموو چاوهروانی ئهوهمان دهکرد باسی خوشهویستی و نهمری عهشق و سەوسىمنمان بىق بىكات، چاۋەرىتى وانەپەكى دۈۋرۇدرىز بورى لەسلەر ۋەفسا و رەنىج و خۆشەويسىتى، بەلام ئەو ھىچىي نەگلورت، بە ھۆمنىي ھاتبە خوارهوه و جەيلەيەكى گەورەمان بى لىدا، جەيلەيەك ھەموو ھۆلەكەي لەرانىدەۋە، ھەندىك بىئەۋەي بزانىن بىق، چاويان يربووبوو لە قرمىسىك، ههندیکی دیشمان به سورهوه سهیری مهنسور و سهیری پهکترمان دهکرد، بهر لهوهی ساقی به چاوی پر فرمیسکهوه جاریکی تر مایکرؤفؤنی ئاھەنگەكە بگريىت و تىيى مۆسىقاكە بانگهيشىتى سەر شانۆكە بكاتەوھ، بنده نگییه کی قبورس و خنکتنه ر بالی به سه ر ههموومانیدا کنشیا ... له و ساتەرە، لە نار فەزا ر ئەتمۆسىفىرى ھۆلەكەدا ھەسىتمان بە شىتۆكى نائاسایی کرد، مهستیک تهنیا مهفتهیهک دواتر له مانا راستهقینهکانی تنگەشىتىن. سه وسه ن سه رنجیدا که بالنده کانی خالید ناموون زوّر غه مگین و به ده گمه ن ده خویّنن، نه و ده نگه کورت و غه مگینه ی لیّیانه وه دیّت پتر له نرکه ی زام ده چیّت. هه ر نه و روّره هه ندیّک له بالنده زامداره کانی برده و بیّ ماله وه و ژماره یه کی زوّر له بالنده بچوکه کانیشی گواسته وه بیّ قه فه زی نوی له ژووره که ی خوّیدا، به لام له ویّش بالنده کان هه ر غه مگین بوون، له و ژووره شدا که پربوو له بالنده ی دلخوش و مه ستخوین هه ر جوّره بیّده نگییه کی سه نگین و نائاسایی بالی به سه ردا کیشابوون. که سه وسه ن بالنده کانی مه نسور ثه سرینیشی وه رگرت هه ر هه مان شتی کرد، بالنده جوکه کانی گواسته وه بی ژووره که ی سه ره وه ی خوّی و بالنده گه وره کانی جیاکرده وه و ناردنی بی عه مه باره گه وره که .

هاتنه وه ی مهنسور ئهسرین، سه وسه نی خسته به رده م ئه و راستیه ی ده بینت بریاربدات، ده بایه کوتاییه ک بی هه موو ئه و چیرؤکه دوورودریژه دابنیت و قه ده ری کچانه ی خیری هه نبریزیت، ده بایه له و دوو هه فته یه دابنیت و قه ده ری کچانه ی خالید ئاموون و مه نسور ئیبراهیم بکه و تبایه به و گفتوگزیانه ده بایه گرنگترین گفتوگزی ژیانی سه وسه ن بن خالید ئاموون له دوا نیوه رؤیه کی تا ئه ندازه یه که رمدا گهیشته مانی سه وسه ن خان، بینه وه ی پیاویکی زامدار به نام پی سوسه ن خان، بینه وه ی پیاویکی زامدار به نام پی سوز له قاتیکی ره شدا به راه به راه به دانیشت، جله کانی بینه ندازه شدی و

روخساری دەرەکی تابلینی ریک دەپنواند، سەوسەن سەرنجی ئەوەپدا کە خالید ئاموون پرسیاریکی له بالنده بریندارهکانی خوی نهکرد، سهیریکی ئەر بالندە چكۆلانانەي نەكىرد كە لەرسەرى زەمىنەرە ھىنابرونى. سەرسەن چەنىد رۆژنىك بىور ئەر دەنگۆيەي بىستبور كىه دەشىنىت خالىد ئاموون خوى تەقەي لە بالندەكان كردبيت، بەلام بايەختىكى ئەرتۇي بەر قسانە نهدا، يهكهم يرسيار كه سهوسهن لييكرد ئهوهبوو: خاليد لهو باوهرهدايت بالنده كان لهم شاره دا ئاسووده بن، هه سنده كهم بالنده كان زور غهمگيين و مانىدوق دەردەكمەون؟. خالىيد سىمىرىكى ئەق ھەملوق قەشەزەي كىرد كىم لىم ههموو لايهكى ژوورهكه دا هه لواسرابوون، به لام نيگاى وهما رووكه شبين و خيرابوو يينه جوو شتيكي ئەرتى له بالندەكاندا سەرنجى راكيشابيت. به هيِّمني لهسهر قهنه فه كرِّنه كه دانيشت، ههستي به ههمان ترس كردهوه كه چەند ساڭيك لەوەوبەر لەسەر ئەم كورسىيە ھەستى بىكردبور، بەلام لەسەرەخۇ گورتى «سەوسەن خان بالندەكانى من ھەمىشە بىدەنگىرون. لە جەنگەڭدا من بە دواى باڭندەى بيدەنگدا دەگەرام». خاليد گەليك هيمنتر و ئاسوودەتر لەو رۆژە دەردەكەوت كە سەوسەن بى يەكەمجار لە تەنىشت قەفسەزە خويناوييەكانسەرە بينى، بسەرەدا چەنىد رۆزينىك بىور لسەر ئوتيلسەدا بهتهنیا ده ژیا و چاوه روانی ئهم دانیشتنهی ده کرد، بیده چوو ماوه یه کی زۆرى ھەبورىيىت بىر لـە جوڭـەو قسـه و وشـهكانى خـۆى بكاتـەوه، سەوسـەن وای ههستده کرد ههموو جولهیه ک و وشهیه کی پیشتر بیری لیکراوه ته وه . خالید گورتے، «بالندهکان تهنیا له جینگای خویاندا ناسوودهدهبن، له ناو سروشتدا، لهويادا نهبيت له هيج جيكايهكى تر ئاسوودهنابن. راسته له وانه یه نه وانیش حه ز به بینینی دونیا بکه ن، به لام له قه نه ودا نا ... میچ سەفەرىك لە ناو قەفەزدا خىۆش نىيە». سەوسەن بە ھىمىنى و لاوازى چاوی لنکنا و به چاوی نوقاوه و پرسی «ئهی تن خالید... نهی تن ئاسـوودهبوويت له گهشـته كه تدا به دونيادا؟». خاليـد بينـهوهي دريكات،

بینه وهی هه سته کانی خوی بگوریت گورتی «نا ناسووده نه بووم، نهم سەفەرە لىە سەختترىن رۆژەكانىي ژيانىم بىروە». سەوسەن بېنىەرەي چاوبكاتەرە يرسى «ھەسىتتدەكرد تۆش رەك بالندەكان لـ قەفەزدايت؟». خاليد گووتي «به لي سه وسه ن خان، هه ستمده كرد، منيش وه ك بالنده كان له قەفەزدام». سەرسەن چاوپكردەرە و گورتى «بەلام خالىد بى نەگەرايتەرە؟ تن دهتتوانی له ههمو ساتنکدا سهفه رهکهت بیجریننت و بگهرییته وه ... حەزمدەكىرد يەكۆكتان، مەر يەكۆكتان كە ناتوانىت بەردەوام بىت سەفەرەكەي بورسىتىنىت و بگەرىتەرە». «لە بەرئەرەي تىرم خۆشدەرىست، هەستمدەكرد بى ئەرەي تى بېيت بە ژنى مىن دەبىت ئەم سەفەرەبكەم... وهک سنزایه کی گهوره ی شهر خوشه ریستییه گهوره یه سهپرمده کرد ... هه سور سهفهرهکه بنل من سنزایهکی گهوره بنوو...»، سهوستهن گووتس «خالیند ييمبلين ... جيهانت چون بيني؟» . خاليد بهساردييه وه سهيريكرد و گووتي «وهک جهههنهم، جیهان جهههنهمه، سهوسهن خان، سهفهرهکهی من سەفەرىكى دوورودرىنىڭ بىرو بە جەھەنەمىدا...»، سەوسىەن بە دەنگىكى زۆر غەمگىنەۋە يرسى «بۆ... خالىد، بۆچىي بەر چەشىنە ۋەسىفى دونىيا دهکهیت؟». «لهبهرئهوهی جیهان پاره له نازاری گهوره گهوره، پاره له مرۆف كه له هەمور كونج و كەلەبەرىكدا ئازار دەكىشىن، بىرە لە تارىكى که مرزق نایبریّت، پره له درق، پره له مرزق که کهسیان له کهسیان تنناگهن، بیره له زمان که هیچ یهکیک لهوی دی حالمی نابیت، بره له دارستان که مرؤف ناتوانیت بجیته ناویان، پره له شار که تیا وندهبیت، پره له بالنده که به هیچ کهس ناگیرین، له بهرئهوهی مروف ناتوانیت له به کاتدا بیر له خوشی و بیر له دونیاش بکاتهوه ... له به رشه وه ». سەوسەن بە غەمگىنىيەۋە گورتى «بەلام خالىد ئامۇون، مىن تۆم نارد تا دونیا ببینیت... ترم نارد بر نهوهی لهم شاره دووربیت و بتوانیت نهو ههموں جوانییه تهماشابکهیت، تا لهم شهرانهدا نهکوژریّیت ... دهزانیت چهند

شه پی گه وره پوویاندا؟ ... ده زانیت؟ » . خالید ئاموون تۆزیّک بیریکرده وه و گروتی «ده زانم خانم شه پ و لاته کهی هه لاهه لاکردوه ، شه پ و لاته کهی و یرانکردوه ... به لام له گه ل نه وه شدا من له سالانی سه فه ردا نازاری گه وره م چه شت و سه ختی گه وره م بینی ، چه ندجاریّک له نیّوان و لاته کاندا گیرام ، به شیّک له سه فه ره که وره م بینی ، چه ندجاریّک له نیّوان و لاته کاندا گیرام ، به شیّک له سه فه ده که وره م له زینداندا برده سه ر، به لام هه میشه به مال و پاره ی ناموونییه کان ده ها تمهدوری و له سنووره کان ده په وی هموکاریشم شتیّکم ده رباره ی نه و پوژه ناخوشانه بی قه له نده ر ناموون و که سوکاریشم نه نوسی ، تا دلیان نه شکینم . سه وسه ن خان نه وه ی تی واده زانیت جیه ان باغیّکی گه وره یه که په له گولی جوّراوجوّر و بالنده ی جوّراوجوّر هه له یه ، به به به به نازی و به به ختیم کیشاوه ، ده مه ویّت بزانیت که جیهان باغیّکی گه وره نییه ... لیّره و به بینیومه زوّرتری نازل و برسیّتی بووه ... خانم شه پ ته نیا لیّره و له می مین بینیومه زوّرتری نازل و برسیّتی بووه ... خانم شه پ ته نیا لیّره دا می می کوردستانه ی نیّمه دا نییه ، شه پ له سروشتی مروّه دایه ، شه پ ته نیا لیّره دا نییه به لکو له هه مو و دونیادایه » .

سه وسه ن به نائومیدییه کی گهوره وه گووتی «ئه ی خالید ئیستا خوشه ویستیت بق مروّف زیاتری نه کردوه ، خوشه ویستی تی بق مروّف له و میلله ته له و بورش زیرت بینی که لیره پویشتیت؟ تی نه و ههموو خاک و میلله ته جیاوازانه ت بینی ، نه وه به شبی نه وه ی تیدایه که فیدری خوشه ویستی بووبیت؟» . خالید زهرده خه نه یه کی تالی گرت و گووتی «سه وسه ن خان من زوربه ی سالانی سه فه و به ته نها بووم ، هه شت ساله بق ماوه یه کی درین له هیچ شوینیکدا نه ماومه ته وه . هه شت ساله هاورییه کم نه بووه ، ته نیا شتیک بیرم لیکردو ته وه تی بوویت . به دریزایی نه و سالانه له و ته نهاییه قووله دا ته نیا خوشه ویستیم بی تی زیادیکردوه ، ته ما حم له تی و ئیره یم به رامبه و تی زیادیکردوه ، نه مده توانی له یه کات دا بیر له تی ش و دونیاش به رامبه و تی زیادیکردوه ، نه مده توانی له یه کات دا بیر له تی ش و دونیاش

بکهمهوه... من له ههمو جیّگایهکدا تهنیا تیّم دهبینی، راستت دهویّت روّر بیّباک و کهمته رخه بالنده کانیشم دهگرت... من دروّت لهگهلّدا ناکهم، من رقم له ههر شریّک بوو، له ههر ولاتیّک و ههر دارستان و ههر ناویّک بوو که لهم شاره ی دوور ده خستمه وه ... تا زیاتر دووریکه و تبامایه ته وه، زیاتر رقم له دونیا ده بووه وه، دونیا جیّگایه کی ترسناک بوو لای من... من کاتیّکی زوّرم به وه وه نه ده کوشت بیر له دونیا بکهمه وه، من ده قیقه به ده قیقه ده مرثم ارد تا بگهمه وه شهم شاره و تیّ ببینم».

سه وسه نه پرسسی «ئهی ئه و هه مو و دیمه نه سروشتییه جوانانه سه رسامیان نه کردیت... ده نگی خوشی ئه و بولبولانه مهستیان نه کردیت... له من زیاتر، له ته نیا ژنیکی بچکوله و نه خوشی ئه م دونیایه بیبرت له هیچی تر نه کرده وه ؟». خالید ئاموون سارد و تیژ سه یریده کرد و گروتی «ئه وه نده گوییم له ده نگی دلّی خوم و هاواری دلّم ده کرت، گوییم له ده نگی تر نه بو و نه ده وی سه رسامیده کردم، توانای نهینی خوم بو و که ئه و هم مو و ساله دوورودریژه به دوای خوشه ویستیدا به زهویدا ویلّبم، پیشتر نه مده زانی توانای وا گه وره م تیدایه ... نه مده زانی ئاموونییه که هه به بتوانیت به رگه ی ئه و هه مو و ناخوشی و سه ختییه بگریّت، من کوری خیّزان و خوم بوری خیّزان و خیّری بوری نه مده زانی توانای وا گه وره م تیدایه ... به لام سال دوای سال به توی نزیکده کردم و هه ستم به هیچی تر نه ده کرد».

ههندی جار جریوهی بالندهکان دهیوهستاندن، ههندیکیان بهدهنگیکی وا زولال و بهرز دهیانخویند بهسهر هیمنی دهنگی سهوسهندا سهردهکهوتن و دهبایه خالید ناموون گهلیک وریا گویبگریت تا وشهکانی سهوسهن له نیوان جریوهکاندا بگریتهوه.

سهوسهن دوای کهمیدک هیمنی، وهک دهستووری خوی لهگهل چاخواردنهوهی بهردهوامدا، دوو چای تیکرد و گووتی «ئهی بالندهکانت

خۆشدەويسىت ياخىود نىا؟».

خالید ناموون، بینه وه ی بیخواته وه سه یریکی چاکه ی کردو گووتی «له تی زیاتر هیچ شتیکی ترم خوش نه ویستووه، بالنده کان شتیک بوون وه ک قهده ر، نه خوش مده ویستن نه پقم لییان بوو، ده مزانی تی بالنده کانت خوشده ویت، له به رئه وه ده بوو بیانپارینزم ... په یوه ندیم به بالنده کانه وه په یوه ندیم کی قبول نه بوو، نه قسه م له گه لدا ده کردن و نه قسه یان له گه لدا ده کردم . هه ندی جار پیمده گووتن که ده تانبه م بی شاریکی دوور، به لام گه ر وه لامیشیان دابیتمه وه من هیچ تینه گه یشتووم».

سەوسىەن سىەيرىكىكرد و بىە غەمگىنى گووتى «واتىدەگەم كە تىق بە دل، بىە ھەملوو دل لەگەل بالندەكانىدا نەبوويلىت».

خالید بینه وه ی زور بیریکاته وه گووتی « سه وسه ن خان نه مده توانی، نهمده توانی به هه مو د ل له گه لیاندایم. دونیای بالنده کان دونیایه کی نه بیندراوه، تا زیاتر پیا روب پیا روب نیاتر لهم دونیایه ی خومان دوورده که وینه وه، تا زیاتر به دواید ا بروید، زیاتر خومان له بیرده چیته وه ... هه روه ختیک له راوی بالنده کاندا نوقعده بووم، که گه رانی جه نگه لا و جه نگه ل شینیده کردم ... خوم له بیرده چووه وه، دلنیابووم تی خوم له بیرده چووه وه، دلنیابووم تی شه وه تاویت، له به رئه وه سه وسه ن خان نه مده توانی به هه موو دل خه در یکی بالنده کان به ... نه ده کرا، شتی وا نه ده کرا».

سەرسەن بە غەمگىنىيەرە گورتى «ئەى خالىد پێمبڵێ، تكايە پێمبڵێ ھەستت بە چى دەكرد كە باڵندەيەك لە باڵندەكان دەمردن؟».

خالید بینه وه ی زهرده خه نه بگرینت، شتیک له تؤنی گالته جار ده په رییه ناو ده نگی و ده یگووت «سه و سه نی ده لینیت چی من خوّم هیچ که سیک هه ستی پی نه ده کردم ... به سه ر زه ویدا ده گه پام و هیچ که س له و دونیا گه وره یه دا نه یده زانی من چیم، به شی هه ره زوّری مروّفه کانی سه ر زه وی هه تنا ناوی میلله ته که یان نه بیست بووم ... کورد ... کورد ... به شی هه ره

زۆرى بەشەرەكانى ئەم دونيايە، ناوى مىللەتى وايان نەبىستبوو، سەوسەن خان بیهینه بیشهاری خوت بهزه ویدا ویل بیت و تهنیای تهنیا بیت و كەس ناوى نەتەرەكەشىتى نەبىستېيت. رەھىم لىە مرۆقتىك و لىە شارىك و له حنگانه که وه و ورنه گربت. ده ته ویت هه ست به چی بکه م... که بالنده به کم دهمبرد، لاشبهکهیم لبه قهفهزهکهی دهردههینیا و فریمبدهدا و دهرویشتم و دەموپست بالندەيەكى تىر بگىرم... دەموپست دەست بە زيانى ئەرانى ترەورە بگرم كه نەمىردون. چاوەرينى جى دەكەيت سەوسىەن خان، كە بالنده به كم دهمرد دانيشم و بگريم؟ ... ها وه ك كهستك كه نازانيت دونيا چەند دلىرەق و يىر ئازارە . سەوسەن خان، تۆش دەزانيت دونيا ج دلىرەق و پار ئازاره . قەلەندەر ئاموون بەر لە مردنى نامەيەكى بى نوسىم باسى كوشتنى ئاسايشهكان دەكات، باسىي ئەۋە دەكات شەوپك تىزى لە ناۋ مەيتى ئاسايشەكاندا دۆزبوەتەرە، شەوپك چورە بىق ناو مەيتە سورتارەكان و تق له ناویاندا بوویت. من چهند روژه بیری لیده که مهوه ... له و ساته وه ی كه نامهكهي قەلەنىدەر ئامورنىم خويندۆتەرە بيىرى لىدەكەمەرە ... سەرسەن خان تق بق جوويت بق ناو ئهو مهيتانه ... ها ... سهوسهن خان، لهويادا له ناو ئەر مەيتانەدا شىتېكت بېنيورە كە ئەرانى تىر نايبېنىن، بېرەخمى ريان، درندهيي ريان، وانبيه ... تن بهجاوي خنزت جهند ساله نهوه دەبىنىت؟ سەوسەن خان تى تىمدەگەيت دەلىم چى، مىن بەردەرام لە ههمور شويننيكي دونيادا ئهوهم بينيوه، له ههمور شويننيكدا...».

وهک ئهوهی یادی ئهو شهوه سهوسهنی ئازاردابیّت، به ئارامی له جیّگای خوّی ههستا و دهستی خسته سهر میزهکه و گووتی «خالید ژیانی ئیّمه لیّره، تهنیا عومریّکی دریّره لهگهل لاشهکاندا دهیبهینهسهر . من چهندین سال بوو بهردهوام له تهلهفزیزنهوه لاشهم دهبینی، ههموو شهویّک دهمبینین. برّیه که ئیّوه داواتانکردم، ویستم لهوبهری دونیا، له جیّگایهکی ترهوه شبتیکی تر ببینن، شتیّک پهیوهندی به مردنهوه نهبیّت.

به لام خالید بالنده کوژراوه کانی تن... ئه و هه موو خوینه به قه فه زه کانه وه، ئه م بیده نگییه ی ته پره کانت... ده مترسینن».

هیمن قسهیده کرد و له ناکاو ده ستی گرت به ده موچاوییه و وه که بگری گورتی «خالید، من پیّویستیم به یه کیّکه له وسه ری دونیاوه بیّت و چیرزکیّکی ترم بی بگیریّته وه ... هه تا نهگه ر دروّش بیّت. ده مه ویّت شوو به یه کیّک بکه م به چیرزکه کانی دونیایه کی ترم نیشانبدات و سه رساممبکات، هه تا نهگه ر دروّش بیّت ... من کچیّکی نه خوشم ... ده مه ویّت شوو به یه کیّک بکه م باسی نه مبکه م، نه وه م له بیربباته وه ... ده مه ویّت شوو به یه کیّک بکه م باسی نه مشار و مه مله که ته م بی نه کات ». خالید له جیّگای خیری هه لاده ستا و ده سایل ده کیت شده بی پیویست به یه کیّک نبیه دروّت له گه لاد اب کات، پیویست به یه کیّک شته کان وه ک خوّیان به کیّک نبیه دروّت له گه لاد اب کات، پیویست به یه کیّک شته کان وه ک خوّیان ببینیّت». سه وسه ن به ترسه وه سه یری چاوی ده کرد و گورتی «خالید ببینیّت». سه وسه ن به ترسه وه سه یری چاوی ده کرد و گورتی «خالید ببینیّت». شه وسه ن به ترسه وه سه یری چاوی ده کرد و گورتی پیمبلّی ناموون، نه ی نیّستا ده توانیت له پیّناوی مندا که س بکوریْت؟ پیّمبلّی درتوانیت یا خود نا؟».

خالید هه آدهستا و پشتیده کرده سه وسه ن و چه ند هه نگاویک له کورسییه که ی دوورده که و ته ده یگووت «زیاد له هه شت سال له مه و به به و پرسیاره ت لیکردم، سه وسه ن خان له و ماوه یه دا شتیکی نه و تی برتریوویم، نا که مینک پیرتریوویم، نا که مینک پیرتر و و عاشقتر و په قتر بوویم، سه وسه ن خان، من هه رئه و وه آلامهم هه یه که له وه ویه و پیرویم، من له پیناوی تودا نامادهم هه موو گوناه یک بکه من نیستاش وه که دوینی، رقم له هه ردووکیانه، خوزگه ده خوازم هیچیان له م دنیایه دا نه بوونایه، هه تا ده مرم رقم له و دوو پیاوه ده بینت ... هه تا ده مرم ».

سەوسىەن فرمىسىكىكى گەورە لىە چاويىدا بىوو گووتىي «خالىيد، تىا ئىستاش ئەورقىە گەورەپە ھەر لىە دىلىدانىد... ئەورقىە گەورەپە». خالید وهک شهوهی چاوه پروانی ثه و پرسیاره ی کردبیّت گووتی «سه وسه ن، من ناتوانم خرّشه ویستیه ک نییه به بی جارانیش نهبووه و له داها تووشدا نابیّت، تا خرّشه ویستیه فیوستیم پق، جارانیش نهبووه و له داها تووشدا نابیّت، تا خرّشه ویستیم قوولّتر و گهوره ترییّت، پقیم گهوره تر دهبیّت، لهبه رشه وه ی من مروّقیّکی ساده م به بی درق... پقیم له هه در شتیکه بکه ویّته نیّوان مین و تی وه ... هه در شتیک بیّت».

خالید ویستی زورتر قسه بکات، به لام سه وسه نگووتی «خالید ده ستتم بده ری برنیبکه م».

خاليد ئاموون سه رسامانه وهستا و بننه وهي تنبكات دهستي دايه سەرسەن و ئەرپىش بە ھىمىنى بۆنىكىرد. زۆر قىوىل و ئارام بۆنىكىرد، سەرەتا بۆنى دەسىتى كىرد، بۆنى مەچەكەكانى، بۆنى سەرى... گەراپەۋە و بۆنى پەنجەكانى كىرد، ھەناسىەي نا بە سىنەپەۋە، بۆنى دەمۇچاۋى كىرد، بۆنى قـرّي كـرد... بـه لام سهوسـهن ههسـتي بـه هيـچ شـتێک نهكـرد، وهک ئـهوهي خالید رۆزیک له رۆزان لەسـەر زەوى نەبووبیـت، وەک ئـەوەى يـەک بۆنـى راستهقینهی دونیا به پیست و دهست و زیانییهوه نهنوسابیت ... خالید ئاموون بياويك بوو ههر بؤنى كوچهكانى ئهم شارهي ليدههات. وهك گومانی ههبیّت، وهک باوه رنه کات، جاریّکی تر سه رلهنوی بونیکردهوه، دووباره به هممور لهشيدا هاتهوه، له يهنجه كانييهوه بن تهوقي سهري، ههمسوو جنگایه کی لهشی، ههمسوو بستنکی دیبار و دایزشراوی زیاد له جاريك بۆنكردەوە ... بۆنى خالىد ئاموون بۆنى جيهان نەبوو، بەلكو بۆنى ئەم شارە بور، بۆنى مىردورەكان بور، بۆنى ئەر لاشانەبور كە لە ژيىر زەمىنى، ئاسايشىم سىووتاۋەكەدا بۆنىكردبوون. ۋەك ئەۋەي سىامىكى گەورە دایگرتبیّت سهوسهن گورتی «خالید ... بمبوره بمبوره ... بمبوره که بۆنتدەكەم». واى گووت و بيدەنگ سەيرى چاوى ئاموونى كرد و دووبارە گووټيپهوه «يمپوره».

که خالید ناموون له مالی گولدانچییهکان هاتهدهری، ههستیکرد شەرەكەي بىز ھەتاھەتاپە دۆراندوە. گەرچىي شىتەكان تىا كۆتاپىي ئاسابى تێيەريىن، گەرچىي ئەم تا دوائەندازە لەگەڵ خانمدا راستگر بور و ھيچ شتیکی له و رؤسه تاریک و دوودله ی شوی لی نهشارده وه، به لام وای هەستكرد سەوسەن بە دواي تېشكېكدا دەگەرېت كە لەمدا بوونى نىيە. له قوولاییدا هەستیکرد سەوسەن به ینچەوانەی جارانەوە له بندەنگی دەترسىيت، ئەو ھەملوق بالندانلەي لله ژوورەكلەدا دەيانخوينىد، شىتىكيان تندابوو جیاواز له و بنده نگییه قوولهی کتنبهکان چهند سالنک له مهویهر لەرپىدا سىەياندبوريان، خالىد ئامىرون تېنەگەيشىت بىق سەرسىەن بەرچىقىرە بۆنىگىرد، بىق دواى ئەق بۆنكىدىنە بەق جەشىنە مانىدۇق و نائومىد دياربوق. بق پرسپاری دەربارەی بالندە كوژراوەكان لىن نەكرد. كە گەيشتەرە ئوتىلەكە هەسىتىكى قوولىي خۆشەوپسىتى بىق سەوسىەن لىھ ناوەوھ دەپخىوارد، لىھ هـهر شـتێکی تـری دونیـا زیاتـر پێویسـتی بـهو ژنـه بـوو. ههسـتیکرد ئـهو هه مور ساله هيچ شتيكي تيدا نهگوريوه، تهواو وهك جاران عاشقيكي پر ئىرەبىيە، عاشقىك ھەزدەكات بازنەيەكى ئاسىنىن بەدەورى مەعشىوقەكەيدا بكيشيت و له هممور شتيك دووريبخاته وه و بيياريزيت.

دوای رۆیشتنی خالید ئاموون، سهوسهن فیکرهت ههستی به ساردییه کی گهوره کرد له ژووره که دا، سهرمایه کی له ناکاو که رۆژانی

دوورودرنش دهرد و ناسباغی دوای رایهرینی بهیادا هینایهوه . بن شهوهی خيرايي چووه خواري و باوهشي به هوزاردا كرد كه خهريكبوو له باوهشی فیکره تدا خهوی لیده که وت، وهک خهوی بینیبیت، وهک ترسیک يان هەوالْيْكى گەورە رايچلەكاندېيت، توند مندالەكەي بە خۆپەوە نوساند و گورتی « هـوزار گیان، جوانترین تهیری یـوره غهمگینهکـهی خـوّت، شـوكور تـق سـاردنيت... تـق بۆنـى وات لـن نايـەت». يروشـه دەسـتى خسته سهر ناوچاوانی سهوسهن و گووتی «سهوسهن چی بوو؟ تهم بەدبەختەت چىزن بىنىي، راسىتىت دەرىيىت مىن لىه ھەمروپان غەمگىنتىر دەببىنے، بەلام تۆزنىك ئالىزرە، وانىيە؟». سەوسەن مندالەكەي توند بە خۆپەرە نوساندېرو و سەيرى جنگايەكى ناديارى دەكىرد و گورېتى، «نا پروشه … باسی مهکه، باسی مهکه». فیکرهت گولّدانچی کهمیّک خوّی حرلانید و چاویلکه که ی به رزگرده وه و سهیری کچه که ی کرد و گروتی «ئەم خالىد ئاموونە، بېدەنگىيەكى تېدايە من جەزم لېي نىيە ... بياوى وا بيدهنگ ياخود بليمه تن يان خه لكي ترسناكن... نازانم لهوانه شه زولم بيّت، به لام شتيكي تيدايه دلّم خوش ناكات... ها ... سه وسه ن تق ده لیّیت چیی؟». سه وسه ن سه ری له قاند و گووتی «گولدانچی باسی مەكمە، باسىي مەكمە، يياويكىي خىراپ نىيمە، بەلام لەوانەپ، بتوانيىت زۆر خراب بينت، لهوانهيه بتوانيت».

به لام دوای دیتنی مهنسور نهسرین، پروشه ههستیده کرد سه وسه ن له ناخه وه شهریّکی گهوره ده رشی. مهنسور رپّرژیّک دوای گهرانه وه ی به

یاوه ریبی باوکی و ساقی مهجمود و ههندی له خه لّکی شار بالنده کانی

ختری هیّنا و له به رده رکی مالّی گولدانچیدا وهستا و بیّنه وه ی هیچ

قسه یه کی نه وتی بکات کلیلی قه فه زه کانی دایه دهست سه وسه ن.

هاتنه که ی مهنسور زوّر کورت بوو، به لام له گه ل کورتییه که شیدا زوّر گرنگ بوو، ههموو ههستمان پێؼرد که ههردووکيان پهشـێکان، ههستمان به
تێپهرينــى تهزووييهکــى گـهوره و نهێنــى و ترسـناک کـرد لـه نێوانيانـدا،
ههسـتمانکرد شـتێکی تاريــک و نهێنــی، کارهبايهکــی پهش لـه نێوانيانـدا،
دروستبوو. بينيمان چێن مهنسور به نهرمـی دهلهرزێت، که دهستی برد
کليلهکان دهربهێنێت دهستی دهلهرزی... زوّر زوّر دهستی دهلهرزی. بهلام
که سهوسهنيش نزيک بووهوه نهويش دهلهرزی، بو ساتێک ههر دووکيان
سهيری چاوی پهکيان کرد، سهوسهن له نزيکهوه زوّر له نزيکهوه چاوی
لێکنـا و وهک بوّنێکــی بهههشـتی بهسـهريدا بچێـت، پهنـگ و پوخسـارێکی
ناسـمانی پهپييه سـهر سـيمای، بهلام هێشـتا لهگهلێشـيدا هـهر دهسـتی
دهلـهرزی. دواتـر ههمـوو بيسـتمان کـه مهنسـور و سهوسـهن ههردووکيان
نهو شـهوه نهخوش کهوتـوون، هـهر دووکيان پێکهوه لـهرز و تـای زوّريان
لێهاتـووه، پێکـهوه تـووشــی ورێنـه و بزپکانـدن بـوون، بـهلام بێشـهوهی
کهسـيان ناگايان لـهوی دیکهيان بێــ.

دوای چاوپیکه و تنه که ی خالید ناموون به پروژیک بریاربوو چاوپیکه و تنه گهرره که ی نیّران مه نسور و سه و سه بنیش سازبکریّت، نیّمه نه وانه ی نه و نیّواره یه شاهیدی نه و ته زووه تاریکه ی نیّوان مه نسور و سه و سه ن برویین و هک له سه ر پشکر بین چاوه پروانی نه و چاوپیکه و تنه مان ده کرد، نه و ده ست له رزینه کورت و نه و نه و نه خوشییه کتوپ په ی هه ردووکیان پیکه و ه تورشیبوون، به سبوو بی نه وه ی هه ندیک که س پیشوه خت نه وه پابگه ینن که کچه که ی فیک ره ت گوادانها له یه که م نیگا و یه که م سه یرکردنه و مه نسوری هه نبری هه ندیک که سه یرکردنه و مه نسوری هه نبراردووه .

 دهستی و بهخیرایی مالاواییکرد و ونبوو. نهمه دهقی نامه که یه به و جوره ی دوای روزیک کوپییه که ی امازاردا بلاوبوه وه .

« سەوسەنى خۆشەرىست سلاء .

رەنگە ئەم نامەيە ئەستەمترىن و غەمگىنترىن نامەيەك بىت لە زىانمدا نوسيبيّتم ... له وانه شبه تاده مرم نامه يه كي تري وا نه نوسم. تق كاتنك ئهم نامهیهت بیدهگات من چیتر لهم شارهدا نیم، لهوانهیه ههرگیز جاریکی دیش نهگه ریمه وه . من بریاری کوتایی خومدا که بروم و دریژه به و سهفه ره بدهم که چهند سال له مهوبهر دهستم ينكرد. تن تهنيا کهسنكيت که هەستدەكەم دەبئت بۆتى رونېكەمەرە بىز گەرامەرە و بىز دەرۇم. سەرەتا دەبنىت بزانىت كە من چەند خۆشمدەونىت و چەند بنويستىم بە تۆپە، دەبيّت گومان له خۆشەرىستى و سەرسامى من نەكەيت. ئەو رۆزەش كە توّم بينييهوه زانيم تا مردن توّم خوّشدهويّت. بهلام جگه لهوه زوّر شت ههیه که دهبیت تق بیزانیت. سهوسهنی نازیز. من نهو روزهی که گهرامهوه هەستم بە غەربېييەكى زۆر كرد. سەرەتا بزانە ئەو سالانى كۆچە منيان کرد به گهریده یه کی ته واو، من بووم به دونیاناسیکی بیسره وت، بووم به كەسىپك ناتوانىت لە جېگايەكدا بەينىتەرە. ئىستا مىن لەر كەسانە نيم كه بتوانم له شاريكدا بريم و له مالنكدا بسرهوم. ههشت سال لەمەربەر كە ئەم شارەم بەجپەيشت، جەزم نەدەكرد برۇم... ئەم شارە ههمسوق دونیای من بوو، لیرهدا مندالیم زیابووم، له کولانه کانی شهم شارهدا رامکردبور، له قوتابخانهکانیدا فیرپوربورم، له ژیر بارانهکانیدا گەورەبووپووم، هیچ شتیک نەبوو له سەر زەوى جینگاى ئەم شارەم بق بگریّته وه ... له وانه یه داهاتووشدا هه روه ها بیّت و هیچ شاریّک جیّگای ئيّرهم بن نهگريّتهوه ، به لام نازانم بن له رؤري پهكهمهوه كه تن باسي كۆچ و سەفەرت لە گەڭدا كردم وا تۆگەيشتم تۆ ناتەرپىت بگەريمەوە، يان

له راستیدا ناتهویّت که سمان بگهریّینهوه . که به نیّمه ت گووت بروّن، که شهر نهرکه زوّر سهخته دا بهسهر شانماندادا دلّنباسووم ناتهونیت تاقیمانبکهیتهوه، به لکو ده ته ویّت نهم شاره بچکوله به جیّبهیّلین و بـق ژبانێکـي تـر بگهرێيـن لـه شـوێنێکي تـري دونيـادا. مـن بـهر لـه هـهر شتیک سویاستده که م... هیچ مرزفیک پیشتر دیاری وهمای پیشکهش به كەسىپكى تىر نەكىردوە، جىھان... بەڭى سەوسىەنى خۆشەوپسىت، تىق جيهانت پيشکهش به من کرد... ئهوه گهورهترين دياربيهکه تا ئيستا ژننیک لے مسور نوستنرویه بیشکوشی بیاویکی کردبیت. کے مانگ دوای مانگ و سال دوای سال لهگهل کوکردنهوهی بالندهکاندا چوومه ييشين، كه شار دواي شار و ولات دواي ولات گهرام، كه كهشتي لهدواي که شتی گزریم و شهمهنده فه ر دوای شهمهنده فه ر سواربووم، که شهوم له بیابانه کاندا روز کرده و و له جهنگه له کاندا دویشکه کان بییانه و دام، که تورشی نهخوشی بووم و له خهستهخانهکاندا کهوتیم، که گیرام و نازادگـرام، کـه لـه دەرياچـهي جيـاوازدا مەلەمکـرد و بـه ديــار ھەڵــۆي سيمرغناساوه له حياكان شهونخونيم كيشا، كه بهفر لييدام و خور گەرمىكردممەرە، ئەگلەل ھەملور بالندەيەكىدا كىم دەمگىرت دلنيابلورم كىم ئەر بالندانە ديارى من نين بى تىق، بەلكى بە يىچەرانەرە ديارى تۆپە بِيِّ مِنْ، هِهُرِ كُولْيْكِي جَوَانِم بِينْبِيْت، هِهُرِ بِالْنَدَهِيْهِكِي جَوَانِم رَاوْكُردبِيْت، هـهر شـاريْكي قەشـهنگ بيشـوازي ليْكردبـم، لەگـەڵ هـهر ژنيْكـدا خەرتبيتم... تَيْگەيشتورم ئەرە ديارى تۆپە بى مىن، سەوسەن مىن ھەمور ئەر سالاد سات دوای سات به قوولّی ژیام ... خوّشیم له خوّشییهکان و خوّشیم له ئازارەكانىشى بىنى، لىتى ناشارمەۋە كە جىھان زۆر سەرسامىدەكردم... ئامادەبورم بى ھەمىرى شىتىك بكرىمەرە، كە سىوار كەشىتىيەكان دەبىروم بغ ئەوەي لە كىشوەرىكەرە بيەرمەوە بى كىشوەرىكى تر، وام ھەستدەكرد گەرىدەيەكىم چەندىن سىەدە لىھ دواى گەرىدە گەورەكانىي دونىياوە لىھ دایکبووم، سه وسه ن خان من دهمزانی تر بریه منت ناردوه بر نهوهی بریم ... بر نهوه می ههموو شتیک تاقیبکهمهوه، تر منت نه نارد تا تر من تاقیبکهمهوه، تر منت نه نارد تا من جیهان تاقیبکهمهوه، من دهمهویت من تاقیبکهیتهوه، منت نارد تا من جیهان تاقیبکهمهوه، من دهمهویت پیتبلیم مانای داواکهی تر وهک من تیبگهیشتم نه وه بوو بروم و بریم، بالنده کان ته نیا بهلگهی نه وه بوون که من ریاوم، که من چوومه ته ناو جه رگهی نه و جیگایانهی ریانی تیدایه، ته نیا ریانی مرزف نا، بهلکو ریان به ههموو جوشنه کانی، سه وسه نریان به ههموو جوزه کانی و زیندویتی به ههموو چهشنه کانی، سه وسه نریان به ههموو جوزه کانی و زیندویت هیچ که سی تر پیش تر دهستی لین نه داوه، وه ک دوزینه وهی نه ستیره یه کی تر وایه، نه وه ی توانیومه تاقیم کردوت و هد نرینا و دونیا، خوبه کانی دونیا، چیشتخانه کانی دونیا، جلوبه رگه جیاوازه کانی دونیا، زیندانه کانی دونیا، میشوله کانی دونیا و تامی جیاوازی ناوه کانی دونیا و په نگی جیاوازی گورما و سه رماکانی دونیا ... من هه مووی تاسه و نیسه و ریاوم.

له کوتایی سائی پینجهمدا بریارمدا نهگهریمه به به رئه وه یه جاریکی تر ئهستهمه بتوانم تا مردن له مائیکدا دانیشم، ئهستهمه له شاریکدا دانیشم. به لام نهمده ویست هه لبیم، نهمده ویست واده ربکه وم وه ک ئه وه ی له به ربچوکی و بیه پینی و بیتوانایی ناگهریمه وه مین خیم زوّر گومانم له خوّم بوو، زوّر که سی تریش هه بوون که گومانیان لیمبوو... به لام ئه وهم زوّر لا گرنگ نه بوو. زوّر شبت هه یه خه لکی نایزانی، بی نمونه کهس ئه وه نازانیت که دونیا وه ک مه کینه یه کی گه وره وایه که خوّی که سرولیت، ئه ونده ی قاچت خسته سه ری خوّی ده تبات نا ... ئه وه زوّر گرنگ نه بوو. مین ده بوو بگهریمه وه بی نه وه ی به تی بلیم سوپاس، کمن به بوو بالنده کانی خوّت ببینیت، ئه وه ته نیا به شیکی نه و قه رزه بوو ده بو ده متوانی بیده مه وه به تیّ سه وسه ن مین ته نیا که سیکم که تیّ ناتوانیت شووم پینکه یت، چونکه ته نیا که سیکم ده توانم تا کوتایی ناتوانیت شووم پینکه یت، چونکه ته نیا که سیکم ده توانم تا کوتایی

ئەر دارايەي تىن جىبەجىبكەم، تىن خىزت دەزانىت كىھ ناسىنى دونىيا بیکوتاییه، ئەرەی دەتەریات له شەرى نار ئەم ولاتە دووریکەرمەرە، دەتەرىكت لىم ھىلىھ جەنگىكلەرە نەڭلىكم، دەتەرىكت دەسىتم يىلس نەبىكت، دەتەرىت كەس نەكورىم و كەس نەمكورىت، رقىم لەوانە نەبىت كە تۆپان خۆشىدەويىت ... دەبىت جىھانگەرىكى بەردەوامىم، دەبىت لە سەفەرىكدابم که هیچ روزیک تهواو نابیت، ههموو نهوانهی تق داوایاندهکه ست لهم ولاته مهلعونه دا نه کرده یه ... من ئیستا ههمبوی شهویکی ژبانم دوی دەنىگ ياللم ينبوه دەننىت، يەكىكىيان دەنگى تۆپ كى داوام لىدەكەيىت برؤم و لهم ناگرستانه دووریکهومهوه، پهکیکی تریشیان هاواری بالنده ويِلْه كانى سەر ئەم زەمىنەيە، بانگەوازى جەنگەللەكانى كە ھەستدەكەم ههمیشه بانگمدهکهن، من چاریکم نبیه شهره نهبیت بروم و شهم گهشته تەواوپكەم... گرنگ ئەوەپ مىن لە ھەر جېگايەكى سەر زەمىن بىم بىر له تغ دەكەمەرە، ھەمىشە ھەستدەكەم جىھان ديارىيەكى گەورەي تۆپە و بهبی یادی تنق مانای نییه . به لام نایشارمه وه له زور شاری دونیادا ئهم شارهی خوم بیرچوتهوه، له زور جیگای دونیادا خوم له یادکردوه و له بهردهم زوّر ژنی سهر زهویشدا توّم بیرچوّتهوه، ئیتر لهو ساتانهدا تيْدهگەيشتم جيهان بەجۆريْك منى بردوه گەرائەوەم ئەستەمە، ئەوھ ئەو ساته ترسناکانهی لاوازی بوو که دونیا بهجوانی و سیحری خوی دهیفراندم و قوولتر و قوولتر له مانای ناوارهیی خوم و ویلی خوم بهسهر زهویدا تيدهگەيشتم. جگه لەۋەش، من ئەق سالانە بەردەۋام ھەۋالى ئەم شارەم بـق دەھـات، سـاقى لـه ھەمـوى شـتێک ئاگاداريدەكردمـەوە، ھەمـوى ئـەق تازاره زورانهی بهم خوشه ویستیپه وه گریدراون، نه و نازارانه نه تن و نه ئيّمه كەسمان دروستمان نەكىردون، بەلكو ئەم شارە، ئەم دونيايەي لە مندالیهوه تیدا ده رین دروستیکردون، سووتانی مالی ساقی، سووتانی مالىي ئاموونىيەكان، كوشىتنى قەلەنىدەر ئامىوون، كوشىتنى بالنىدەكان... دلنيابووم ئه و ههموو ساله دهتويست ئيمه لهم شهره دووربخهيتهوه و نەھىڭىت ئەر ئاگرانە بمانگەنى، نەھىڭىت بىسىين... ئەرە خۆشەرىستى تۆپ، كە بە دوورى ئىمەوھ گرىدراوھ، كە شەرى ناوخىز ھەلگىرسا، كه ههوالي كوشتني بالنده كانم بيست، تتكهيشتم شهر لهم ولاتهدا دوایی نایهت، ئیتر تق ناتوانیت بمانیاریزیت، تق ریگاکهت پیشانداین، تق هەولْتىدا رزگارمانبكەيت، ك راسىتىدا تىق ئىسەت ھەمبور رزگاركىرد، بەلام مهرج نییه ئەوانى تىر وەك مىن لىەم رزگارىيىە تۆبگەن، مىن دەزانىم تىق رزگارتكردوم و نامهويّت جاريّكي تـر بالهكاني خـرّم بشـكيّنم... دهزانـم تن بهلاتهوه سهخته دووباره ييمان بلييت برؤين والهم ههموو شهره دووريكهوينهوه . دەزانىم لىهو ھەملوق سىالەدا، لىهق ھەملوق ترسلەدا ئىهۋەت لادروستبووه که پٽويستت به ئٽمهيه ... بهلام سهوسهن سوودي نبيه ... بـ ق ئــه وه ى لــه م شــه رانه وه تيوه نه گليّـم، بـق ئــه و هه مــ و خوينــه پیسم نه کات، دهبیت بروم، تق له من باشتر دهزانیت که خوینی تر بەرپوھىيە، شەرى تىر بەرپوھىيە ... ئەۋەى زۆر ئازارمدەدات، ئەۋەيە ناتوانىم هیچت بن بکهم... تهنیا دوعاده کهم له خرایهی شهم ههمبوی جهنگانه بەدوورېيىت. ئىەر ھەمبور سىاڭەي سىەفەر لىە جىھانىدا فېرىكىردم رق بىە تەواۋەتىي لىە خۆمىدا بكورىم، مرۆۋىيىش لىەم شارەدا بىي رق نازى،.. بىي رق ناتوانیت عاشق بیت... دهرؤم و ههموی رؤژیکی ژیانم که ده ژیم و ههمور جوانبیه کی دونیا که تامیده کهم و ههمور پاکییه ک که له خومدا هەستى بېدەكەم سوياسى تى دەكەم، ھېندە ھەپە ئاگات لە باڭندەكانم بیّت، دلّنیام ئەوانیش هیّدی هیّدی لهم شاره تیّدهگهن... ریّریّک که غهمگین دهبن تنیانبگه و روزنیک که دهمرن ریزیان بگره، ههندی شهو که سهیریاندهکهیت، بزانه مین تهنیا کهسیکم که تبا کرتایی لهگهل سهفهرهکهی تـوّدا ده ژیـم... حه زدهکهم دلّنیابیـت کـه دونیـا منـی وهمـا كردەوە ئيتار له جيگايەكى بچوكدا جينگام نابيتەوە ... ئيتار تاماردن لەم سەر زەمىنەدا بەرپۆرەدەبىم، چونكە ئەرە تەنيا شىپورەى منە بىق ئەرەى لە تىق دوررنەكەرمەرە، ئەرەى لەم سەر زەمىنەدا ونبىم تەنيا شىپورەى منە بىق ئەرەي تىق بدۆزمەرە.

به لام بزانه من بزیه ناتوانم بیم و روو به روو نهم شتانه ت پیبلیم، چونکه له دلهوه دهترسم، نهو چهند ساته کورتهی نهو روزه تیم تیدا بینی دلنیاییکردم که بینینی تی لهوانهیه به جوریک نهخوشم بخات و لاوازمبکات له ههموو خولیاکانم پهشیمان ببمهوه، چاکتره بی من تی نهبینمهوه، هیوادارم بمبوریت، نامهویت خوم بخهمه بهر تاقیکردنهوهی وههاوه ... بزیه لهگهل کوتایی نهم نامهیهدا، بهبیدهنگی، بهبی مالاوایی ههموو نهم شاره و نهم یادگاریانه بی ههتاههایه جیدههیلیم.

هیـوادارم لهگـهڵ یهکێـک لـه داخوازهکانـی تـردا ئاسـووده بژیـت... هیـوادارم هـهر پیاوێـک تـۆ ههڵیدهبژێرێـت ڕێـزی ئـهو خهیاڵـه گهورانـهت بگرێـت. مـن ماڵاوایـت لێدهکـهم.

ههمیشه ناسوودهبه و ههمیشهش بیرتدهکهم.

عاشقى ئەبەدى خۆت: مەنسور ئەسرىن»

نامه که سه رسامییه کی زوری له شاردا دروستکرد. خیزانی نه سرین و هه وادارانی وه ک نه وه بوو بروسکه یه کی گه وره لیّیدابن، مه نسور یه کجار له مال هاتبووه ده ری و نیتر تا هه تاهه تایه و نبوو، تاکه نیشانه یه کی نه وه بوو دوو کوپی نه و نامه یه ی بی نیبراهیم نه سرینی باوکی و ساقی مه حمود جیّهی شتبوو... دوای نه وه نه ده نگیکمان له مه نسور خوّی بیست و نه هیچ که س له هیچ جینگایه کی دونیاوه هه والّیکی نه وی بی هیّناین. تا نه میرقش خوشک و خوشکه زاکانی به نومیّدی نه وه ن پوژیک له پوّژان مه نسور له گوشه یه کی دونیاوه سه رهه لدا و ده ربکه ویّته وه ، به لام سال دوای سال نه و نومیّدر و زیاتر له نومیّدانه لاواز تر ده بن و پوخساری مه نسوریش زیاتر و زیاتر له

بیردهچیّته وه، چهند سالّیک له مه و به رخوشکه کانی تکایان له سه وسه ن فیکره ت کرد ئه و ویّنانه ی مه نسوریان بداتی که له سالآنی سه فه ردا ناردبوونی تا دوویاره بیشرّنه وه، سه وسه ن فیکره ت هه مو و ویّنه کانی برّ ماوه ی هه فته یه ک به قه رز دانی و دواتر له واده ی خرّیدا و مریگرتنه وه . خوشکه کانی مه نسور ئه لبومیّکی گه وره یان له و ویّنانه دروستکرد، هه ر که سیّک له ده ره وه ی و لات بها تبایه ته وه نه لبومه که یان ده برد و یه ک یه ک ویّنه کانیان نیشانده دا، به لکو له ریّگای یه کیّک له ویّنه کانه و ه بشیّت که سیّک مه نسور بناسیّته وه و شویّنی بدوّریّته وه ... به لام تا نه مروّ، هیچ که سه وسه ن به دیاری پیشکه شیکرد ... نیدی جاریّکی دی هه رگیز نه بینیمان و نه دوّریمانه وه . ئه و ما لاواییه کتوپ پوه ی مهنسور، سه وسه نی غه مگینکرد. ئه و به پاستی حهنی به بینینه وه ی مهنسور ده کرد. بزنی کوپه که گه گینک نائاسایی و سیحراوی بوو، له و ساته که م و کورت و تیپه په دا که ئه م له به رده میدا و بی یه ک دوو هه ناسه ی خیرا ئه و هه وایه ی هه نمژی که له جه سته ی مهنسوره وه ده هات، بزنی دونیایه کی نه بینسراو و تازه چوو به سه ریدا، که له و بزنه نه فسوناویت و گولاوییت ربوو که له سه ر له شی کامه ران که له و بزنه نه فسوناویت و گولاوییت ربوو که له سه ر له شی کامه ران مه نیم نیم شه و بینین و له رزین و یه کدی نیم کاکردنه مه ستبوو، هه شت سال له وه ویه رکه هیشتا کچیکی مندان کاربوو، به وجیزه نهیده توانی خوپه کاره به نه به نیم نیم ناهیده توانی کوپه کان ببینیت، به لام ئیستا ناشکرا جوانیانی ده بینی و پیده که ی ده کیرانی کچه که ی ده کرد، به ده نگه پیره که ی که میسیقایه کی حه کیمانه ی تیدابو و پیده که نیم و ده یگووت «مریف تا پیر بیت زیات رجوانی ده بینیت ... نه وه یه کیکه له و ده یگووت «مریف تا پیر بیت زیات رجوانی ده بینیت ... نه وه یه کیکه له ناعه داله تیه کانی دونیا».

تا ئەمىرۆ كەسانۆك ھەن دەپرسىن، ئاخىز گەر مەنسىور ئىبراھىم نەرۆيشىتبايە، سەوسەن شىووى پۆدەكىدد؟ لە راسىتىدا سەوسەن رۆژۆك لە رۆژان وشەيەكى لەو بارەيەوە نەدىركاند، بەلام ھەموو دەزانيىن دواى نامەكەى مەنسىور دوو رۆژ غەمۆكى گەورە بەر رۆھى سەوسەنى گىرت، وەك دەلۆن دەيان جار ئەو نامەيەى خوزندۆتەوە، چەندىن جار بۆنىي پۆوەكىردوە،

ههندي جاريش گرياوه.

گرمان لەرەدا نىپە مەنسور بەخۆرتىك لە خۆرەكان باشتر لەرانى دىگە له مانای خهیال و بیرکردنه وهی کچه که تنگه پشتوه، رونگه هه ر خودی نه و نامەيە دواجار ئابرووى مەنسورى لە زۆر شت رزگاركردېيت، ھەموو ئەوانەي نامهکەيان خوينىدەۋە گەيشىتنە ئەو بروايەي كە كورەكە كەسىپكى بيوەفا و ترسنزک نییه، به لکو که سیکه کاراکته رو بینین و تیگه بشتنی له و جهند سالهدا بهته واوه تى گۆردراوه . به لام له چايخانه و بازاره كانى شاردا چهندين شهری گهوره رویاندا، له و جیگایانه دا که شاعیران و موسیقاره کان کودهبنه و ه ينكداداني خويناوي قەوما، كەساننك له خەلكى عەوام و له ھەوادارانى كامەرانى سەلما تانەي ئەرەپان لەر خەلكانە دا كە يالەرانەكەپان گومانى له پياره تي خـرِي ههـِووه، بريه به نهينني و بيناگايي کهس هه لهاتـووه. نهو نوکتهیهی له دهمی مهنگوری بابهگهورهوه کهوتهوه که گوایه «له یهکینک له دارستانه کاندا بِلْنگیک گوونی مهنسوری نه سرینی خواردوه » بهجوریک له شاردا بلاوبووهوه، خه لکی له ههموو جنگایه ک دهیانگیرایهوه، شهره قسه و لیکدانهوهی جیاواز بق مهلویستی مهنسور گهیشته ناو مالهکان و تا ناو ژووری خەوتنەكانىش رۆيشت، له ھەندى يانەي شەوانە و لە چەند دائيرەيەكىي دەولەتىدا شەرەكورسىي گەورە قەوما. گومىان لەومدا نەببور هەمبوق ئەوانىەى مەنسبوريان بە راوكلەرە موقەدەسلەكە، غاشقە گيانفيداكلە، ریّبواره مەزنەكەي ریّگاي ئەڤیىن ناودەنا تورشى نائرمیّدىيەكى بیّویّنە بوون، هەملوق بە جۆرنىك لە جۆرەكان دەيانوپسىت مەنسلور لېرەبئىت و سەوسلەن بهنننت و ووک سهمبولی سهرکهوتنی نهفین نمونه یه کی گهوره نیشانبدات، زۆرپان دوورکەوتنەوەكەي مەنسوريان بەجۆرنىك لىە ھەلھاتىن دەزانى، ھەندىك هۆكەپان دەگىراپەرە بىق ترسىنۆكى و ھەندىكى دىكەش بىق ئەو فەنتازىپە بالبدارهي لله رؤحلي رؤشنبيراني ئهم شارهدا لله كۆنلەرە هيلانەپكاردوه . ساقی مهجمود نزیکی سنی مانگ له مال نه هاته ده ری، به رگه ی توانج و

سهیرکردن و پرسیارهکانی خه لکی نه ده گرت، به رگه ی گله یی شه و که سانه ی نه ده گرت که پاره یه کسی زیریان دابوو تا مه نسور سه نه ده که ی پیزیز کی ته واوب کات، به لام له گه ل هه مو و نه وانه شدا مه نسور به نامه که ی پیزیز کی قوول کی لای فیکره ت گولادانهای و سه وسه نی کچی به جینهی نشت. بالنده کانی مه نسوریش له بالنده گه شبین و پر شاوازه کان بوون. شه وان له بالنده کانی دی سه وسه نیان خیراتر له دارستان و ژینگه و بینی جه نگه له کانی خیران نائومیدی نیوی که و برده گه و رود حه سره تی شه و بیرده گه و برده گه و رود حه سره تی شه و روزانه له یادب کات.

هەفتەپەك دواى كۆچى مەنسىور، سەوسىەن دەباپى دوا بريارى خىزى بدات، له شاردا ههموو چاوهروانی وه لامی نهومان دهکرد. مالی گولدانچی ئەر جەند رۆرە قىبلەي ھاتوچۆيەكى بەردەوام بور، ژنانى خۆزانى گولدانچى و پورهکانی بیوچان دههاتن و دهچوون، عیزهت گولدانچی و کورهکانی له جولهپه کې بيوينه دا بوون، به لام فيکره تې باوک سووريوو له سهر ته وهې هيچ کهسیک دهست له بریاری سهریهخو و تازا*دی* سهوسهن وهرنهدا. ههموو دهمانزانی خانم روّرانیکی سهخت دهری، شهو دهبایه له نیّوان کامهران و خالىددا يەكىكىان مەلىزىرىت، سەرسەن دەيزانى مەلىزاردنى ھەر بەكىكىان تورهبیه کی گهوره و گرنیه کی دهرونی قبوول لهوی دیکه دا دروستده کات. دوو رۆژ بەر لەوەي دوابريار بدات، فيكرەت گولدانچى نامەيەكى نهننى لە ئامورنىيەكانەرە بۆ ھات كە ھەرەشەيەكى ئاشىكراو گەورەي تىدابور، بەيتى نامەكمە ئەگمەر سەوسمەن شمور بىھ بكورانىي قەلەنىدەر بىكات، سەو كارەي سوکایه تبیه کی گهوره و بیخورمه تبیه کی بیوینه به خوین و ماندووپوونی ئاموونىيــهكان دەكات و ئــهوان ليّــى نابــوورن. لــهو كاتــهدا خاليــد ئامــوون زۆربەي رۆژەكانى كە ئوتۆلەكسەي باۋەجانىدا دەبردەسسەر، زۆر بە دەگمسەن دەھاتە دەرى، ھەنىدى ئىرواران بە قاتە رەشەكەيەرە لەبەردەم يەنجەرەي ئوتیله که دا ده وه ستا و سهیری ده رهوه ی ده کرد، نیه وه روان داده به زی بق جیشتخانه به کی نزیک و نانی ده خوارد و دوای سه عاتنک دهگاراسه و سخ ئوتێلەكە، لە كاتى نان خواردندا قسەي لەگەڵ كەس نەدەكرد، بە ھێمنى نانهکهی ده خوارد و بینهوهی سهیری کهس بهات یان ناور له کهس بداتهوه دهگەراپهوه ژوورهکهی خنزی، ئیمه که شهوان له ژبر زهمینی ئوتىلەكسەدا كۆدەبورىنسەۋە، ئارەزوريەكسى زۆرمسان ھەبسوو بزانىسى خالىد لسە ڑوورەۋە چىي دەكات، بەلام بەۋەدا ئوتىلەك، مىوانىكى دىكەي تىدانەبوق سه پرکردن و چاوه چاوه ی زور ناسایی و ناسان نه بوه، شه و چهند جاره كەمەي خزمەتچىيەكان بى جىبەجىكردنى شىتىك چوونە روورى باسىيان لەوھ دەكىرد كىه خالىد ئامىرون بەردەوام جانتاكىەي يېچاوەتھوھ و بە قاتھوھ دانیشتووه و ههندی جاریش بن ماوهی نیوسه عات له ژووره که دا دنت و دهچینت و دواتس دهگهریشه وه سهر کورسییه که و بیشه وه ی هیچ بکات دادەنىشىنت، لە پياونىك دەچوو چارەروانى ئەرەبنىت فەرمانى سەفەرنىك يان بلیتی شهمهنده فه ریکی بن بیت و بکه ویته ری. خاوه نی نوتیله که چهندجاریک پیشنیاری بر کرد تهلهفزیونیک یاخود رادیویهکی بداتی تا له ساتهکانی بینیشیدا خقی به شتیکهوه سهرقالبکات، به لام ههموی جاریک بهساردی سویاسیده کرد و ده یگووت ئاره زووی بینینی هیچ و بیستنی هیچ شتیکی نييه . له ههموو ئه و ماوه يه دا خاليد تهنيا سيّ جار جووه دهره و كهميّك به شهقامه کاندا پیاسه یکرد، جاریک بن نهوه بور هه ندی گزره ویی تازه و دەرماننكى دان بكرنىت، جارى دووەمىش بىز ئەوە بوو لە «فۆتۈگرافى حیا» وینه ی بالنده کورراوه کانی خوی هه لگریته وه، جاری سیههمیش بەسسەرداننىكى كىورت گەراپسەرە بسەردەم دوكانسە كۆنەكسەي خىزى كسە ھسەر وهک جاران شوینی فرؤشتنی کهلویه لی ژنانه بوو. خالید شهو روژه بق ئيستيكي كورت له بهردهم دوكانه دا وهستا و بيئه وهي بحيته ژووري به يەلە گەراپەۋە بۆ ئوتۆلەكە، كەسمان ھىچى تايبەتىمان لەسەر روخسارى نەخوينىدەۋە، كەسىمان تېنەگەيشىتىن ھەسىتى بەچىي كىردۇۋ، لەرانەيە ھەسىتى

به هیچ نهکردیینت. چهند سالینک دواتر که خوی باسی نهو روزانهی بق گەنجىكى ئاموونى گىراپەرە، گروتى «جگە لە تىپەرىنى كات... جگە لە شويّن بيّي بوّستالّي زومان له سهر ژيانم هه ستم به هيچي تر نه کرد». ههموو دلنیابووین دهقیقه و ساته کان له زیانی خالیددا به سهختی و خاوی دەرۆن... بەجۆرنىك خاو كە مىرۆف لە ننوان چركەيەك و چركەيەكدا كاتنكى تهواوی ههیه بیر له زور شت بکاتهوه، ههموو که بهبهردهم نوتیلهکهی باومجاندا دەرۆپشىتىن و سەرمان بىق ژوورەكەي ئەر بەرزدەكىردەۋە، لەو دىق به نجه ره کانه وه هه ستمان به سستی و قورسی جوانه ی کات ده کرد. له و ماوه به دا هیچ که س له خه لکی شار سه ردانی خالید ناموونی نه کرد، هه تا ئەوانەش كە ئارەزووى ئەوەيان ھەبوو سەردانىيكەن خۆيان لە سىلاو و دىدارى پاراست. له و چهند ههفته په دا شهر شیتانه له زوریهی ههریمه کاندا ناگری سهندبوو، روزانه کوژراو و بریندار دههاتنهوه بن شار، ههوال زوّد بلاویدو که ناموونییهکان به زیاد له پینج سهد چهکدار له شهرهکاندا بهشداران و ئەو ھۆزانەي لەتىف ئاموون سەركردايەتيان دەكات، رېگرېكى گەورەن لە بەردەم ئەرەي يەكىتىپەكان لە ھەندى قۆڭەرە بىشىرەبېكەن. بورنى خالىد ئاموون به تهنيا لهو شاره دا هه ستيكي قوولي ناره حه تي خولقاند بوو، هه تا هەندىكمان كەمىكى لەسەر سەلامەتى واژيانى دەترساين، ھەستماندەكرد خق قايمكردني له ئوتيلهكه و دەرنەكەوتنى لەسەر شەقامەكان دەگەريتەوە بۆ ترسیکی تایبه تی که پهیوه ندی به شهر و کوشتنی بالنده کان و سیاسه تی بنهماله كهيهوه ههيه . به لام كهسمان تينه كهيشتين كمه كئ بالنده كانى كوشتوره، له ههمور لايهكهوه بيدهنگييهكي قوول ههبور، وهك زوريهي ئهو تاوانانهی بکهرهکانیان دیارنییه، خه لکی کوشتنی بالندهکانیان لهبیرکرد و دوای نهکهوتین. لهو چهنید سیالهی دواتیردا ههندیک شبت روویانیدا که زور سەرنجى ئەوانەي راكيشا كە بەدواي ميترووي ئەم رووداوانەوە بوون. لە دوو بۆنەي جياوازدا دوو پياوي ئاموونى له دوو شارى جياواز و له دوو

ريكه وتى جياوازدا، شهو بهدهم خهوهوه هه لدهستن و بينهوهي ناكايان له خزیان بینت، بینهوهی دواتر هیچیان له بیربیت ته هه له ژنهکانی خۆپان دەكەن و دەپانكوژن، بلاوپوونەۋەي ئەو دوو ھەواللە دەشىيا زۆر گرنگ نەبنىت، بەلام ئەرەي گومانەكەي زۆر گەورەكىرد ئەرەببور كە ھەمان چیـرۆک دەریـارەی خالیـد ئاموونیـش دەمـاو دەمـی دەکـرد. چەنـد ســاڵێک دواتىر كاتينك خاليد ئاموون بوو به فهرمانبهريكي زور گهوره له يهكينك له وهزاره ته کانی حکومه تی په کگرتووی هه ولیردا و له په کیک له هه ره گهره که خرشه کاندا کوشکیکی سی قاتی دروستکرد، یاسه وانه کانی دهیانگیرایه وه که شهران چهند جاریک بیناگا و نوقم له خهودا مهستاوه و تابریکی کرنی هەڭگرتورە و به نوستوپى ويستوپتى بچيته سەرجادەكە و لەويدا بيتەقينيت، به لام ئه وان ههمیشه له کاتی خزیدا فریاکه وتوون و به ناگایان هیناوه و گيراندويانه ته ره بن سهرجي خهوي خزي. ناخز ئه و قسانه هيچ شتيكي دیاریکراو و کوتایی و بنهبرمان لهسهر رووداوهکانی شهو دهمه ییده لین، نازانيىن... يندەچنىت ئىستاش دواى ئەر ھەمبور ساللە ھىشتا تەمىكى گەررە و چر لهسهر شهوى كوشتني بالندهكان نيشتبيّت و ئاسان نهرهويّتهوه.

دوای هه ژده پۆژ له و ئوتێلهدا، ئێوارهی یه ک شهممهیه کی سارد، کهسێک به هێمنی له دهرگای ژووره که ی خالید ئاموونی دا، خالید له ناکاو پاچڵه کی و دڵی به خێرایی که و تێدان، شیێوهی لێدانی دهرگاکه وه ک لێدانی خزمه تچییه کان نه بوو، ئه مجاره ده سیتێکی هێمن و ئارامتر به لام دڵنیا و بیێوه حم دهرگاکه ی کوتا. خالید له میێربوو چاوه پوانی ئه م لێدانه ی ده کرد، پێوه حم دهرگاکه ی کوتا. خالید له میێوه دهنگه کانی ئه و جوّره کوتانه پتر له دوو هه فته بوو بیری له هه موو شیۆه دهنگه کانی ئه و جوّره کوتانه کردبووه وه، دهیزانی دواجار له یه کێیک له م شه و و پوژه زوّر دریّرانه دا دهستێک له دهرگاکه ده دات و هه واڵێکی بی ده ده دی خار له خه و نه کانیدا سه فه رێکی دوورود رێـرنی چه ند ساڵه ده هێنێـت ... هه ندی جار له خه و نه کانیدا ده یبینی سه و سه و نخوی هه واڵه که ی بی ده هیننێـت، خه و نه کانی زوریه یان

تنكه لأو و تالنوز و ترسناك بوون، كه هه لدهستا ماوه به كمي دهويست تا دهگهرایه وه دوخی جارانی خوی ... به لام ترس و راجله کانی پیشووتری هیچیان وهک ترسی شهم ساتهی قبوول نهبوون کاتیک دلی به دهنگی ئەو دەستە نەناسىراۋەي لە دەرگاكەپىدا راچلەكىي. ترسىي دوورودرينى لە مردن له جهنگه له کاندا به نهندازه ی شهم ترسه ی نهبوو، شهو ساله ی له كۆتىقار تورشى يەتاى جەنگەل بور، ئەر كاتەي يلنگىكى گەورە لە نزىك حەيدەرئاباد يەلاماريىدا، ھۆنىد نەترسابوو... نا يۆشىتر لە ھەمبوق ژيانيىدا به ئەندازەي ئەو ساتە دلى نەلەرزى بوو. كە دەرگاكەي كردەو، دەستى دەلـەرزى، ترسـیکى گـەورە لـه چاويـدا بـوو کـه بەدەگمـەن دەپەرىيـه سـەر روخساری بیاویکی نامرونی. له ییش دهرگاکه دا نهبیلی بینی، مهکنک له پورزاکانی سەوسەن كە بە قەلافەتى يياويكى گرنگەوھ لە بەردەرگاكەدا وهستابور، قاتیکی شهکهری نبوی و جووتیک بیللاوی بریقهداری قاوهسی له يێکردبوو. نهبيل به هێمنی سـڵوی لێکرد و پێپگووټ کـه نامهپهکـی تاببهتی له سهوسهن خانی بورزایهوه بنیه . خالید به ده نگیکی کهمینک لهرزؤک فهرمووی له کورهکه کرد بیته ژووری و کهمینک بشوویدات، بهلام نهبیل پنیباشبوی نامه که بداته دهستی و بروات، کورت و بنقسه نامه یه کی له گیرفانی دهرهینا و دایه دهست خالید ناموون و به ههمان رینی زور و دەنگى يىر خورمەتەۋە خوداخافىزىكىرد و بە خەندەپەكى ھىمىنەۋە لە يلەي ئوتێلەكە چوۋە خواري.

نامه که ی سه وسه ن کورت بوو، به لام به خهتنگی قهشه نگ و پوون نوسرابوو، خالید که کردییه وه دلّی زوّر به خیّرایی لیّیده دا، به پهشوکان و نائارامییه وه له سهر ته نیا کورسی ژووره که دانیشت و دهستیکرد به خویّندنه وه:

نزیکی ههشت سال لهمهویهر بهر لهوهی ئیّوه بروّن بق سهفهر، به

[«] زور بهريز خاليد ئاموون

ههمووتانے راگهیانید کے دوای سالانی دوورودریےری سےفہر من دہتوانے تەنيا شور بە يەكىكتان بكەم، يىمگورتىن كە ئىدو دواي چەندىن سال دهگەرپننەۋە و دەشپىت دواي ئەۋە مىن بىق ئېيوە نەيىم. دواجيار كە مىن و تىق چاومان بهیه که وت و قسه مانکرد، راستگریی تق سه رسامیکردم، خوشحال بووم که ههسته کانی خوّت و رسته کانی خوّت بن دروّ به من گووت. ئهوه گەورەپيەكى بيوينەبور لە تۆدا. بەلام لەگەل ئەرەشدا ھەستمكرد سالانى زوري سهفهر من و توي له پهک نزيک نهکردوتهوه. ههستدهکهم من و تق يكِكه وه بهخته وهر نابين. نه تق لهگه ل مندا بهخته وهر دهبيت و نه من له گه ل تودا... من تامردن ریزیکی گهورهم بق ماندووبوون و نازایه تی تق هەيە، گومانىم لەرە نىيە كە تى بىاوىكى خۆبەختكەرىت... كەسىنكى ئازايانە بهسهر زهویدا گهرایت، نازایانه منت خوشویست، دلنیاشم نازایانه نهم برياره قەبورلدەكەيت كە من لە نيوان ھەر سىپكتاندا يەكىكى تىر ھەلبريرم و لهگهڵ كهستيكي تـردا بريـم، دهزانـم بـهم بريـاره زوّر ئـازارت دهدمم، زوّر لەرە غەمگىنىم، بەلام غەمگىنى بەشىپكى گەررەي ئەم چىرۆكەي ئېمەيە، لە يهكهم رؤرهوه غهمكيني لهكه لماندا بووه، لهكه ل من و تق و ههموو تهواني تردا، من زورم بي ناخوشه كه ناتوانم بهخته ومرتبكهم. هياوادارم زيان له داهاتوودا زور كامهراني گهوره و سهركهوتني گهورهت بيببه خشينت. له دلهوه هیوای خوشبهختیت بو دهخوازم، حهزدهکهم توش له دلهوه هیوای خۆشىبەختىم بى بخوازىت. ھىوادارم تىمبگەيت و رقت لىم نەبىت، دلنيابە بالندهكانت وهك گەورەتريىن يادگار تىا كۆتايىي لەگەلمىدا دەريىن. گەر بە هاوريِّيهكى خوِّشت قەبورلمبكەيت كامەران دەبىم.... سەوسەن فيكرەت». خالید ئاموون چەند جاریک نامەكەي خویندەوە، وەك باوەرنەكات ھەموق جاریک که دهگهیشته کوتایی دهگهرایهوه سهرهوه و دوویاره دهیخویندهوه ...

سى باره دەيخوينىدەوه ... چواربارە دەيخوينىدەوه . نەيدەزانى لـه كويدا دەبيت بوهستيت و چيتىر نەيخوينينيتەوه ، لـه جيگايەكدا ھەستىكرد دەگرى، زۆر بـه

دەنگى سەرز دەگرى، بە جۆرنىك دەنگى گريانەكەي لـە رارەوي ئوتنىلەكەدا دەبىسىترا، خزمەتچىيەكان گوييان لىبور لەگەل گريانەكەدا دەپگورت «بۆ... يۆ سەۋسەن... بۆ. ئەو كورەي سەلما چى لە من باشترە... بۆ سەۋسەن... بق بريار بق يياوكوڙ و چەقۆكىشەكان دەدەيت... بق؟». خالىد زياد له نیوسه عات گریا، ئینجا هه ستا و چووه به ر دهستشوره که و دهموچاوی شت، خاولیپه کهی خوی و دهرمانی دانه که و فلّحه کهی پیّجایه و خستییه ناو جانتاکهی خوی و دووباره جانتاکهی داخستهوه الهسهر قهراغی، پەنجەرەكە نامەكەي ھەڭگىرت و قەدىكىرد و خسىتىيە گىرفانى چاكەتەكەي و جانتاكه ي مه لكرت و له يله كه كان هاته خواري. كاتيك خاوه ن توتيله كه به وجوّره تیکشکاو و غهمگین بینی بینیگووت «خالید بهگ، ئیواره به کی درەنگە، بەراسىتى ئۆرارەيەكى درەنگە، ئۆسىتا زۆر زەحمەتە لە نەقلىاتەرە ئوتومبيلت دەستېكەرىت، تكاپە ئەمشەرىش لىدە بمىنبەرە ... تۆرىكىي تىر دەبىت بە شەو و رىكاش ئەمىن نىيە، رىكاي ھەولىر شەرىكى گەورەي لهسهره و باش نبیه به شهویکی وا بکهویته رئ ... به قسه مبکه و مهری ». خالید به دهنگیکی بریندار و لهرزوکهوه گووتی «ناتوانم دهقیقه یه کی دی لهم شارهدا بميننمهوه ... بمبوره، ناتوانم دهقيقه يه كي ترتيا بريم» . دهنگي بهجۆریک بریندار و پس له خوین بوو، دلّی مرؤقی ههلاههلادهکرد، خاوهن ئوتیله که خری تا سهر شوسته که جانتاکهی بن هه لگرت و تاکسییه کی بن گرت، لهبهردهم تاکسیپهکهدا باوهشی بیاکرد و گووتی «کورم به نومیدی ئەرەم سەركەرتوربىت... دان بە خۆتىدا بگىرە، مەھىللە خەفەت زەفەرت ييْبهيّنيّت». كه تاكسييهكه له بهردهم تُوتيّلي باوه جاندا جولًا و لهناو ئوترمبیله کانی تردا ریدگای خوی کردهوه، کهسمان نهمانده زانی تا یازده سالی تر خالید ناموون ناگهریشه وه بن نهم شاره و دووباره جاوی بهم شەقامانە ئاكەرىتەرە،

هه والَّتِي نامه کِهِي سه وسِهِن وهِي بِا بِيهِنْنِيْتِ و بروسِيکه بيبات بِهِ شاردا بلاوبووهوه . په کهمین په رچه کرداري گهورهي نامه که له حالخانهي پەيولەي ئازادەۋە بىسترا كە تۆپدا دەنگى گۆرانى بەرزكراسەۋە و ھەۋاي سهفا و شاپیکردن بالی بهسهر ههموواندا کنشا. به لام دهنگوباسهکه وهکو ههموی ههوالیکی تاری ناو شهم شاره سهرهتا شوینی دوودلی و گومان بـوو، ههتا كاتيك لـه ئوتيلـى باوهجانيشـهوه ههوالــى رؤيشـتنى خالید ئاموونمان بیست زوربهمان هدر باوهرمان نهکرد، به لام که بیستمان پورزایه کی دیکه ی سهوسهن «هوشیاری پوره خهنده» به داوہ تیکی تابیہ تے کامہرانے سہلمای بانگکردوہ تا سبہی بجیت بی مالّے فیکروت گولدانچی و لهوی نانی نیبوورو بخوات، ئیدی شتهکان تا ئەندازەيەك روون دەياننوانىد. ئەر ئۆرارەيە بەينچەرانى چارەروانى ههمووانهوه هيچ پهک له مهنگور و کامهران له چاپخانهکهدا دهرنهکهوتن، بندهجور تا هه والنكى زور گرنگ و گهوره يان ين نه بنت نه يانه ونت خويان ئاشكرابكەن، ئەو شەۋە ھەمۇرمان بە دۈردلىيەۋە خەرتىن، يىمان وابوق گەرچىي چىرۆكەكمە سىمربوردى خۆشەرىسىتىيەكى گەررەپ، راب چەنىد سەفەرىكى مەزن دەستىيىكردوھ و رۆخىكى گەردونى دەبەخشىتە مىرووى خۆشەوپستى له شارەكەماندا، بەلام لە زۆر جېگادا برگەي وەھا خويناوي تێكەوتبور، وايدەكىرد دڵمان ھەردەم بلەرزێـت. بەلام ئێسـتا دواي ونبوونـي مەنسور ئەسرىن و مالاوايى خالىد جگە لە كامەرانى سەلما و بالندەكانى هیچی دیکه نهمابوون... هیچی دیکه. به لام ههمیوو لهوه دهترسیاین کچه که ی گولدانچی هه وایه کی ره ش بنیشیته سه ری و بلیت من شوو به كامەرانى سەلماش ناكەم، ديارە ئەرە يېچەوانەي ئەر رېكەرتنە گەررەپ بوق که سهوستهن و داواکارهکان مۆریانگرد، به لام لهو سهردهمی شهرهدا شتیک به ناوی پهیمانهوه نهمابوو، لهبهرنهوه ترسهکانمان هن و مهانهی خرّى هەبور... بەلام نا بىدەجىت خوداى ئاھەنىگ و ھەلىەركى، بەكىك له بنکه سهرهکییهکانی خنوی لهم شارهدا دامهزراندبیّت، خهلکی شهم شاره ههتا له كارهساتي گهورهشدا دهرفهتيك دهدوّرنهوه ههليهرن، له دوای شین بیّت یاخود له خوشیدا، له نیشتیمان بن یاخود له غهریبی، ههمیشه جیّگایهک دهدوزنهوه بن نهوهی دهستبگرن و ههنیهرن... وهک ئەرەي ئەر جوڭە نەرمە، ئەر دەستگرتنە بازنەييە، ئەر يېكەرە نوسانە توندهی له هیچ جوره سهمایه کی تری دونیادا نبیه، تاکه شتیک بیت مرؤشی نیمه له ترس و تهنهایی قوولی خوی رزگاریکات و توند بهوانی ىيكەرە گرييبىدات. رەك ئەرەي ئەر يېكەرە قفلبورنى سەماكەرەكان تەنيا تەعبىرىك بىت لە رۇخىكى دەستەجەمعى كە بە كارىگەرى شەر و هەلاھەلابوونىي سىياسىي ھۆدى ھۆدى بەرەو ئاوابوونۆكىي ھەمىشەبى دەروات. ئەو رۆژەي كىه كامەرانى سەلما چىوو بىق مالىي گولدانچى، زۆربەمان لىه بەيانىيەرە بە جلى كوردىيەرە ھاتىنەدەرى، جلەكانمان جلى ئاھەنگ و ھەلپەركى بورن، ئەو جلانەي چەنىد سال بور يەھىزى شهر و شوّری به رده وامه وه، به هوی که مبوونه وه ی شوو کردن و ژنهینانه وه، به لام گهرچی شار چواردهوری به نههامهتی و شهر و برسیتی گیرابوو، هەستماندەكرد بەراسىتى يۆرىستىمان بە ئاھەنگىكى راستەقىنەپە تا تواناکانی شادیمان تیا دهرکهویشهوه و بیسهامینینهوه که زیندووین و هیشتا توانای کامهرانیمان تیدا ماوه همموو وهختیک لهم شارهدا که کارهساتی گهوره و ترسی گهوره داماندهپرشیت، بههانهیهک دهدوزینهوه پیکهوه دهستبگرین و ههلپهرین، شهو ههلپهرکی شیتانهیهی ناو کارهساته کان شهو قاچ کووتانه هیستیری و لیکترنجانه تونده له نیوان ویستگه کانی غهمدا تهنیا شیتیکه به زیندوویتی رامانده گریت شهو روژه ش که کامه رانی سهلما چوو بو بینینی خانمی بالنده کان بیشهوهی بزانین چی له گورییه و چی رووده دات ههموو خومان بو ناهه نگیکی درنده و بیله میه راماده کرد.

بەينچەوانەي ھەوالەكەي دويننپوە، كامەران بىق خواردنى نيوەرق لە مالّے گولّدانچے داوہت نهکراہوو، ئهوہ بهشیک ہوو لهو درق بچوکانهی خه لکی شار دهیانخسته سهر ههموی ههوالیکی گهوره و بچوک، بهشیک بوو له و کولتوره دوورودرندژه ی درؤکردن که نهخوشی گهوره ی خه لکی، ئهم شارهبوو. كامهران دهبايه سهعات سي له مالي فيكروت گولدانچي ئامادەبنىت تىا ھەواڭنگىي گرنىگ وەربگرنىت، كورەكمەي سىمالما بىق ئىمو نیوہرؤیہ میں مهمان شهو جلیه کوردیانی کردہ بیار کی مهشت سال لەمەرىسەر بىق دارەتسە دەسىتەجەمعىيەكەي سەرسسەن لەگسەل داراكارانى تردا کردبوویه بهری، ئه و بهدریزایی ئه و ههموو ساله نه و جلهی بق ئەم رۆژە بەقەدكىراوى ھەلگرتبىرو. كە لە دەرگاى مالىي گولدانچى چىوو بهوديودا سهوسهن وايدهزاني ئهو ههموو سالهى نيوان ئهم دوو بؤنهيه زۆر خيرا تيپهريوون، ئيستا بەزەحمەت بتوانيت وينهى ئەوساى كامەران له وینهی نیستای جیابکاتهوه ... ههموو شتیک گریدراو و یهک ریگا و ریک ده هاتبه به رچاوی، دهبایه هه منور شنته کان به وجنوره رووبنده ن کنه روویاندا، بینینهووی کامهران له و جلانه دا نیشانهی نهوه بور که ریتمینک و پهکټتيپهک و هارمونيپهکي گونجاو له نښوان ههموو ئهو سهودهمه جياوازانه دا ههيه که شهر دور ساته دووره له پهک نزيکدهکه نهوه . نزيکي

نتوان ئەر دور ساتە نزیكى كات رازەمان نەبور، بەلكو نزیكى ويندەكان و ماناكان بوو، كه زياتر لهنزيكي شوين و كات مرزق سهرسامدهكهن. لێڮچوونى ئەو دور ساتە سەوسەنى راچڵەكاند، وەكى ئەوەبور دونيا سەك سوری گهوره ی خواردبیت و جووبیته وه سه ر ههمان خالی بنشوو. ناخق دەكىراك پەكەمجاردورە، بىنئەودى بهىلىت ئەر ھەمىور كاتە تېبيەرىت، كامەران ھەلبريريت؟ ... سەوسەن لە دللى خۆيدا گووتى «نا نەدەكرا، دەبوراپ زەمان و ئىمە ھەمورمان بەر ھەمور يىچارپىچەدا برۆپىن. تــا بگەينــەوە ســەر ئەمــرۆ». كامەرانــى ســەلما زۆر لــه سەوســەن زماتــر گۆرانەكانى دەبىنى، باشىتر تىدەگەيشىت كات چى ويرانكىردوه و چى ك جينگاي ويرانييه كان دروستكردوه، مالي گولدانچي بهچه شنيك گوردرابوو، کامهران ههر یینی بخستایهته بهر دهرگای نهو ماله موجرکیکی سارد به لهشیدا تیده پهری، شهو پیربوونی فیکرهت و پیربوونی دیوارهکان و كالبوونهوهي رهنگهكان و لاوازي درهختهكاني حهوشهكهي روونتر لهواني دى دەبىنىي. ئەو رۆژە كە چىوۋە قاتىي سىەرەۋە سىمرى لىمو ھەمبوق بالندهیه سورما که ینکهوه دهیانخویند، دهیان قهفهزی جوراوجور بهجۆریکی ئەندازەیی، وەک چۆن دۆلابی كتیبهكان و رەفی كتیبهكان له كتيبخانه كۆنەكەدا ريزكرابوون، به هەمان شيوه ستوون دواي ستوون و ریز دوای ریز، لهسه ریک و له بال به کدا ریزکرابوون. کامه ران سهبری ليهات كه بينى سەوسەن لەسەر ھەموو قەفەرنىك لە قەفەردكان ناوى لاتینی بالنده کانی نوسیوه، ئه و ناوه قورس و دریزانه ی به هیچ که س له بهر نهده کران. گهرچی ژووره که بون بالنده یه کی زوری لیده مات، به لام بونه که وه ک جاران له به رکه یاوی شه و ناخوش و تیار نه بوو، ئاشىكرا بى خۆشىكرنى بۆنىي ژوورەكە، سەوسىەن گىراوەيەكىي تايبەتىي به کارده مینا که بیده چوو لای په کیک له عه تاره خومالییه کان کربیتی. دیمه نسی بالنده کان و شیوه ی رینک خستنیان به پینی گهوره و بچرکی و

رەنىگ لىە بەر دلى كامەران زۆر قەشەنگ بىوق، سەۋسەن ۋەك جاران لەوسىەرى ژوورە گەورەكەدا چاۋەروانىدەكرد، يەكەمجاربوق بېينېت سەرسەن مەكياجېكى راستەقىنەبكات، جلېكى شىنى كاڭى درېژى لە بەردابور كە سـهر شـانه کانی که میّـک رووتبـوون، یه که مجـاری بـوو قولّـه باریکه کانـی ببینیت، پهکهمجاریوی بهشتکی زباتس له پیستی ببینیت که تابلینی ساف و سیی دهینواند. سهوسهن لهو روزه شدا بینه وهی شادومانییه کی راستهقینه لهسهر روخساری بیّت، پیشوازی له کامهران کرد و چاپهکی پر گهلای بۆنداری بن تیکرد و بهرامبهری دانیشت و گووتی « کامهران، وابزانم دەزانىت بۆچى ئاردوومە بە دواتدا... دەبئت بزانىت، دلنىيام لەق مەسەلانەدا پياوانيش غەرىزەيەكى باشىيان ھەيە، بەتابىيەت يياويك ئەو ههموو ساله توانای خوی له راوی تهیروتیوری دونیادا بهکارهننابیت». کامهران بیکهنی و گووتی «سهوسهن خان، من بیاویکی سادهم، تنق رُنيِّكي ساده نيت، رُنيِّكي ئاسان نيت، لهبهرئهوه ناتوانم ههڵيبهيّنم منت بِوّ بانگکردوه». سهوسهن کهمیّک له شیّوه دانیشتنی خوّی گوری و به هَيْمني گُروتي « نا وانبيه، من ژنيّكي قورس نيم، بوّيه بانگمكرديت، بوّ ئەرەي يېتېلىنىم دەمەرىت شىروت يېبكەم...»، كامەران ھەسىتا و گروتى «سەوسەن خان... بەمە دلام خۆشدەكەپت و دەمكەپت بە خۆشبەختترین كەسى ئەم دونيايە»، سەوسەن گووتى «كامەران دانىشە تكاپە دانىشە، زور قسهم ههیه بیکهم». کامهران دانیشت و بن نیستیک جگه له دهنگی بالنده کان و لیدانی دلی خوی گویی له هیچی دیکه نهبوو. سهوسه ن گروتی « کامهران خوّت دهزانیت که مهنسور ئیبراهیم به ویستی خوّی دهستبه رداری داخوزییه کهی خوی بوو و بریاریدا بگه ریّته وه بو سهفه ر، لنتناشبارمهوه من ئنستاش غهمگین و تورهم لهوهی تنق شهرت لهگهل کوریکی وادا کرد، به لام زورم بیخوشه که ههستدهکهم بهشیمانیت. ئیتر ئه و چیتر له نیوان من و تودا نابیته ریگر... تیدهگهیت، من دهمزانی پوژیک دیت یه کیکتان ده پون و شوین بی ئه وی ترتان چولده که ن. من گورتم هیچ نهبیت یه کیکتان که دونیا دهبینن، که ژنه جوانه کانی سه ر زهوی ده بینن، که تامی جوراوجور ده که ن ئیتر وه ک جاران منتان خوش ناوید. به لام نا، من به خته وه رم، من زور به خته وه رم، هه رسیکتان سی عاشقی راسته قینه برون، سی عاشق له و چهشنه ی هه مو ژنیکی دونیا خه ونی پیوه ده بینیت... به لام هه ریه که و به جوری خوی».

سەوسەن كەمنىك لە دامنىنى كراسە شىنەكەي چاككرد و بە بالندەكاندا روانس و ههناسه یه کی هه لکیشاو گورتس « مهنسور نه سرین وای به باشتر دهزانیّت به جیهاندا ویّل بیّت و بگهریّت، نهوهک لهگهلٌ مندا لهم شاره بچوک و ناخرشه دا بری و بمینیته وه . من تومیدی شهوه مهبوی ههر سیکتان بهشیمان ببنهوه، دیاره گهر ههر سیکتان بروشتبانایه و نه گهرابانایه ته وه من وه که ههر ژنیکی تر بریندارده بووم ... به راستی که بريندارده بووم، تا ماوه يه كي زؤر وام هه ستده كرد من له ژني تر ناچم و ئەرجۆرە شىتانە برينىدارم ناكەن، بەلام نا ... ھەسىتدەكەم منيش وەك ھەر ژننکی ترم ۱۰۰۰ وهک ههر ژننکی تر. به لام گهر ههر سنکتان پهشیمان ببوونايه تهوه، ههر سيكتان برؤشتبانايه و نهگهرابانايه تهوه، من رقم ليتان نەدەبور، بە پىچەرانەرە ھەستىدەكرد ھىرام بى ئىرە گەيشتۆتە جىگاى خوی، من له سهرهتاوه گووتم برؤن و دونیا ببینن ئهوسا به راستی تيدهگەن ئايا منتان دەويىت يان نا ... وانىيە ... چ مانايەكى ھەپە مىرۆف ژننیک مه لبژیریت له کاتیکدا هیشتا هیچ ژنیکی تاری شهم دونیایهی نەبىنىـوە ... كامـەران جـاران خەللىك تەنىيا گوندەكانى خۆيـان ھەبـوى بـق ئەوەى ھاوسىەرى تىا ھەڭبژىدىن، بەلام ئىستا ھەسوى دونيايان ھەيە... ههمسور جيهانيان له بهردهستدايه. من سوياستدهكهم كه لهو ههمسور ولات و شارهی دونیادا منت له بیرنه کرد. ئهوه شتیکی گهوره بوو له تۆوە ... شتیک بوو دلنیاییه کی گهوره ی به من به خشی ... ئهوه ی پیدام که دهتوانم بهرابه ری ژنه کانی تری دونیا بوه ستمه وه ... وانییه؟ شهوه زۆر نىيە؟ ديارە ئەرە بى ژىنىكى نەخۇشى رەك مىن زۆر زۆرە، ھىچ ژىنىك نىيە لەم سەر زەوىيە بە راستى بۆ بيارىكى لەو جەشنە نەگەرىت، بەلام ھەر تىق وا نەبورىت، خالىد ئامورنىش رەك تىق منى لىھ بىس نهكرد، بگره ئەن شىپتانەتر منى خۆشۈپسىت. دواجار كە قسەم لەگەڭدا كرد ھەستمكرد ئەو لە خۆشەرىستى خۆيدا بى مىن دەتوانىت شىتى زۆر خراب بكات، ئەو منى گەرم خۆشىدەويت و بەرامبەر ھەملوق دونياش سارده ... تيّدهگەيت كامەرانى سەلما دەلْيّم چى. دواجار بيرتە كە بۆنم به دەستى تۆۋە كىرد، بۆنىم بە لەشتەرە كىرد، بۆنىم بەسەرتەۋە كىرد. بەوجۆرە خالىد ئاموونىشىم بۆنكرد، خالىد بۆنى دونياي لى نەدەھات... به پیچهوانهی تووه که بونی دارستان و درهخت و ناو و جهنگه له کانت ليَّديِّت، ئُهو بوّني هيچي لين نايهت، ئُهو تهنيا بوّني مردني ليِّديِّت... حەزدەكەم بزانىت مىن شەوپكى زۆر زۆر لە نزىكەرە مردنىم بۆنكىرد، گەر ئەر شەرە نەبورايە نەمدەزانى بۆنى خالىد لە چى دەچىنى. بەر بۆنە ساردهدا ههستمكرد خاليد وهك نيّمه وايه، بوّني نيّمه دانيشتواني ئهم شاره و بۆنى مردورەكان لە يەك دەچىن، ئۆستا تەنيا تۆيىت كە بۆنۆكى ترت ههیه، ئاه خالید ئاموون من نهبیت هیچ جیگایهک و هیچ کهسیکی دونياى خۆشناويت، بۆيە گومانم ليكرد... كامەران ئيستا دەستتم بەرى، دەستتم بەرى جارىكى تىر بۆنىبكەم».

کامه ران هه ر وه ک جاری یه که م ده ستی خوّی دایه، ئه و بوّنیکرد و به مه ستی گووتی « ئه م بوّنه توّی پزگارکرد... من ئیّوه م نارد ئه م شاره به جیّبهیدّن، به له ش و به دلّ له م شاره دووریکه و نه و به یوّح و خویّن به دونیادا بگه ریّن ... به روّح و خویّن . ناه کامه ران ده مویست که هاتنه وه ئه م بوّنه له سه ر ده ستتان بیّت ... زوّر خوش حالم بوّ توّ، زوّر دلّم

به تق خوّشه ... کامه ران تق چه ند گوّرایت، چه ند گوّرایت، دونیا توّی نوّد گوّری، وانییه ...». کامه ران به هیّمنی سه ری ده له قاند و گووتی «وایه خانم، دونیا منی زوّد گوّری».

سه رسه ن دهگه رایه وه سه ر جنگاکه ی خنی و چاوی لنکدهنا، بالندهكان شيتانه دهيانخويند و شادومانانه له ناو قهفهزهكاندا دهفرين، بن ئنستنک سهوسهن بهبندهنگی گونیی له بالندهکان دهگرت. باش ئیستنک بینهوهی چاوبکاتهوه دهیگووت « دهبیت له رفزانی داهاتوودا خوّت بن زەماوەند ئامادەبكەيت... ئەوە لە ژيانى ھەر دووكماندا رۆژێكى گەورە دەبنىت ... رۆزنىكى زۆر گەورە دەبنىت» . كامەران ھىچى نەدەگووت، سهوسهن چاویده کردهوه و دهیگووت «به لام بهر لهوه ی زهماوه ندبکه پن دەبنت سويندم لەسەر كۆمەلنىك شت بى بخۇيت». كامەران بە دەنگىكى خنكاو له شاديدا دهيگووت «سويندت بن دهخوم». سهوسهن هه لدهستا و به کهمینک تورهییهوه دهیگووت «دهبینت سویندم بن بخویت که هەرگىلىز مەنگورى بابەگەررە ئەپەت، ماللمان، يىن ئەخات، ھەرشىكەمان، له زهماوهنده کهماندا بهشدار نهبیت، لهبهرئه وهی مهنگور ئازاری خه لکیکی نۆر زۆرى دا... من لنى نابوورم». كامەران بە دەنگىكى خنكاو دەپگووت «باشه ... باشه». «دهبيت سويندم بن بخويت كه جنون بالندهكاني خۆتت خۆشدەويت، بالندەكانى تريشت خۆشبويت». كامەران بە ھەمان هیمنی و دلنی پارهوه دهیگووت «باشه» . «سویندم بن بخویت که ههرگیز هيچ بالندهيه ك نه كوژيت، هيچ كاتيك و له ژير هيچ هه لومه رجيكدا... هەرگىرز تا دەمرىت بالندەپەك نەكورىت، بزانە گەر بالندەپەك بكورىت، وهک ئەوە وايە ئەو پايەيە بروخيننيت كە ھاوسەرىي مىن و تىزى لەسەر راگیراوه». کامهران دهیگووت «سویندت بن دهضرم که ههرگیز تا دهمرم هيچ بالندهيه ك ناكورم... سويندت بق ده خرم». «سويندم بق بخق گهر من مردم، به دلستوزی ههموو بالندهکان خزمه تبکه یت» کامهران نزیکی سه عاتیک له گه ل سه وسه ن گولدانچیدا مایه وه ، دواتر دو و قولی چایه کی له گه ل فیکره ت گولدانچیدا خوارده و و گه رایه وه بر لای نیمه . فیکره ت گولدانچی له کاتی چا خوارده وه که دا پنیگووت «ده بیت بنانیت که سه وسه ن کچیکی نه خوشه ، پیویستی به چاودیری و شاگاداری برانیت که سه وسه ن کچیکی نه خوشه ، پیویستی به چاودیری و شاگاداری به درده وام هه یه ، به رگه ی دلشکانی گه وره و شازاری زور ناگریت . گه ده زانی توانای شه وه ت نییه دلی ناسکی خانمیکی وه ک شه و رابگریت ... هیچ که س له نیمه گله یی له تی نییه ، تی له مالی خوتدا و نیمه له مالی خودد و مینه دوریا و نیمه له فیدی سه بر بوویت ، فیربویت خیت بناسیت ، نیستا ده زانیت چیت له فیدی سه بر بوویت ، فیربویت خیت بناسیت ، نیستا ده زانیت چیت له تاقه تدا هه یه و چیت بی ناکریت ... له به رشه وه تکایه دووباره بیر له همه مو و شتیک بکه ره وه ... نیستا که س نه ما وه له رقی شه و سه و سه وسه ن داگیربکه یت ...

ها کورم... بیرت لهوه بیّت که سهوسهن کچیّکی تهنها بووه و عومری له ناو کتیّبدا بردوّتهسهر... ها بیرت لای شهوه بیّت».

کامهرانی سهلما دهیگووت «نا فیکرهت بهگ... سهوسهن پیویستی به یارمهتی کهس نییه، به پیچهوانه وه من کهسیکم پیویستیم به یارمهتی شهوه... من له وسهری دونیاوه بو لای خانمی کچتان هاتوومه تهوه و پهشیمان نیم... له به رشه وه خوشبه ختده بم نیدوه ش وه ک یه کین ک له خیرانه که قبوولم بکه و هک من ده بیت خیرانه که قبوولم بکه و هک من ده بیت زاواتان».

فیکرهت گولدانچی پیدهکهنی و دهیگووت «پاشه پوّژ دهزانیّت کورپم... پاشهروّژ دهزانیّت... با سهیرکهین و ببینین».

به ههموو پیودانهکان ئهوه پوژیکی گهورهی ژیانی کامهرانی سهلما بوو. که کامهران له مالّی گولاانچی هاته دهرهوه خهندهیهکی گهوره له سهدر پوخساری بوو... ههموو لهو ساته دا که کامهرانمان بینی تیگهیشتین چیروکی سهوسهن فیکرهت و بالندهکان لهمروّوه ئاراستهیهکی تری وهرگرتووه ههر ئهو پوژه سهوسهن ئهلبومی ویّنهکانی دهرهیّنا، که ئیستا پتر له سین ئهلبومی گهورهبوون و یهک یهک ویّنهکانی خالید ئهموون و مهنسور ئهسرینی جیاکردهوه و له ئهلبومیّکی تایبهتیدا داینان و له جیّگایهکی قایمدا ههلیگرتن.

ينش ئەرەي كامەرانى سەلما بچنت بى مالىي گولدانچى، مەنگورى بابهگهوره بنیگووت «کامهران گوننگره، من دهزانم له ننستادا شهو کچهی گولدانچی له من نابووریت، دیاره من نهفام نیم و دهزانم که قووننکی زور یاکم نییه، کچهکه ناهه قی نییه گهر رقی له من بنت، من حورمه تیکی زورم بازی ههیه، به لام ده زانم ئه و خانمه ناسکه به راستی له ژبانی ئهم شاره تینهگهیشتروه، باشتریش که تیبنهگهیشتوره، عوسه دووگل به رهحمه تبیت ده یگووت «پیاوچاکان نهوانه ن که هیشتا لهم شاره حالّی نهبوون». ئینسان که له شارهکه حالّی بوو بان دهنت بروات باخود بيس له ياكي نهكاتهوه، من شهم ماوهيه ههر جييهكم کردبیّت بـق ئــهوه بــووه تــق بگهیـت بــه سهوســهن، دهزانــم کچهکــه گــهر تنوى خۆشبويت و عاقل بيت داوا له تن دهكات، من له مالم، خنوت دوور بخەيتــەوە ... ئــەو دەيەويّىت تـــق وەكــو مــن دەرنەچيــت، منيـش ئــەو ههموو ساله لهگهنتدا ماندووبووم بن ئهوه ی به یاکی بژیت و وه کو من دەرنەچىت، سويندت دەدەم بە كلكى ھەموق ئەق تەيرانىدى لەم دونيا حيـزهدا كۆتكردونەتـەوە، گـەر داواي واي لێكـردى بێئـەوەي قسـەبكەيت... بینه وه ی هیچ بلیبت، بینه وه ی سهر له خوت تیکیدهیت، پهکسه ر بلی باش. من جگه لهوهی تق بهختهوهر ببینم هیچی ترم ناویت. بهوهدا من كورم نييه، لهم عومرهمدا ييويستم بهوهيه ههستبكهم شتيكي باشم بن که سنکی تر کردوه، به قهبری نه ولیا نه وه بن خنوم ده که م نه وه ک بن تنده که بنده که بنده که بنده که بنده که بنده که بنده که رویستی شم پاره ی ترم ده سنده که وینت، ده توانم زور کومه کتبکه م... به لام ده بینت که جگه له من و تن هیچ که س هیچ نه زانینت... هیچ که س».

کامهران له بهرابه ر مهنگوردا ههستی به شهرمیّکی گهورهدهکرد. شهرهی سهوسهن به و چهشنه له مهنگور تورهیه کامهرانی زوّر ئازاردهدا. له ههموو سالهکانی سهفهردا، ئه و به و یارمهتییه بهردهوامانه ژیابوو که مهنگور بوّی ناردبوو، ئه و سال دوای سال خوّی له خرابه و قاچاغ و دزییه وه ئالاندبوو بوّ ئه و سال دوای سال خوّی له خرابه و قاچاغ و دزییه وه ئالاندبوو بو ئهومی به دهنگ ئهوهوه بیّت، زوّرجار زیباد روّیشتبوو، ههندی کات شتهکانی له دهست دهرچووبوون، بهلام ئهوه مهنگور بوو، ئهوه ئه و بوو، مروّقیّک بهشیّوهی خوّی کوّمهکی به و دهکرد، به و شیرهیهی لهسهری گهورهبووه، به و کهرهستانهی خهیالی بوّیان به و شیرهیهی له مندالی و گهنجیّتییه وه له ناو چهقرکیّش و دز و قومارچییهکاندا فیّری بووبوو. کامهران دهیزانی بهبیّ مهنگور نهیدهتوانی ئه و سهفهره بکات، بهبیّ ئه و لهوانهیه نهشتوانیّت له داهاتـوودا ههموو گرفتهکانی ژیانی خوّی چارهسهربکات. دهیزانی ئهوهی که یارمهتیداوه ببیّت به مروّقیّکی تـر تهنیا سهوسهن و جیهان و بالندهکان نهبووه، بهلکو مهنگوری بابهگهورهش بووه.

له و ساته وه ی کامه رانسی سه لما گه رایه و ه دوا هه واللی به جوریکس راست و دروست پیراگه یاندین، ناهه نگه کان ده ستیان پیکرد. شادی و خوشییه کان سسی شه و و سسی روزیان خایاند، له به درده چایخانه ی په پوله ی نازاد و ماللی کامه رانسی سه لمادا ناهه نگی گه رم دامه زرا، له شه وانی پی مهستی و پی گورانسی ژیر زهمینی نوتینه که ی باوه جانیشدا تا ده مه و یه یا ناهه نگ و به زممان سره وتی نه بو و، به روز چه ند جاریک

ئوتومبیّلی شاییکه ران، پاسی پر له ژن و مندالانی رهنگاورهنگ له ئیّمه و خیزانه کانمان به شاردا دهگه راین. ئه و روزهی مهلا مارهی خانمی بری و شەكراو خورايەۋە، بەزمى ئىزمە گەيشىتە چلەيۆپەي خۇي، شىپتىمان و هاوارمان، هه لیه رکیّی هیستیریمان، سه رخوشبوون و رشانه وه مان به جوّریّک بوو خه لکی بیزارکرد، ئیستاش زؤرمان وینهی شهو ناههنگانهمان له ئەلبومەكانمانىدا ھەلگرتورە، ئىسىتاش ئىەر رۆزانىە لىە يادەرەرى ئىمەدا بن هەتاھەتاپ زىندرون، ئىمە ھەمبور يىشتر شايى زۇرمان بىنىبور، ههموومان کوری هه لپه رکن و به زمی سه رجاده و سه رخوشبوونی بیستوور بووین، بهلام پیشتر شایی وا گهوره و بهزمی وا گهرممان نهبینیوو، ههموو بهجۆریک له جۆرهکان سهرکهوتنی سهفهری ههشت سالهی عاشقهکهی خۆمان بە بۆنەيەكى ئەفسانەيى دەزانى تا ئاھەنگېكەيىن و مەسىتېين و به سنگمانهوه و به شاردا دهگهراین، ههموو خولیای شهوه لهسهرماندا بوو روزیک بومان دهستبدات و نیمهش سهفهریکی وا گهوره به جنهاندا بکهین، لهو یهری مهستی و هه نیهرکیندا بیرمان لای نهوه بوو جنهان ببینین، کۆچبکەین بۆ كیشوه، دەكانى تىر، بەيىن ولات، و ولات برۆيىن و وهک کامهران دونیا ببینین و بهم شنوه نهفسانهبیهی نهو بگهرننهوه. له ماوهی بازده روزدا کامهرانی سهلما، سهوسهن گولدانچی گواستهوه. سەرسەن سووربور ئەسەر ئەرەي كە شەرى يەكەمى زەمارەند و يېكەرە خەوتنىيان لە ژوردكەي خۆى لە قاتى سەردوددا و لە بەردەم بالندەكاندا بيّت، هەولەكانى خيرانى گولدانچى و خوشكەكانى كامەرانى سەلما بىق ئەرەي رازىبكەن يەكەمىن شەرى بوكىنى لە ئوتىلىكى تابيەتدا بياتەسەر بيّبه رههم مايه وه ، كچه كه وه ك ههميشه سه رسه ختييه كي گهوره ي بيشاندا

و سـووربوو کـه لهبهرچـاوی بالنـدهکان بـق یهکهمجـار لهگـهل پیاویٚکـدا رووتبیّتـهوه و ابریاریـوو دوای ههفتـهی یهکهمـی گواسـتنهوهکه سهوسـهن

بگوازیّت وہ بن مالیّکی زور گ ورہ کے کامهرانی سے لما گرتبووی، لے راستیدا خانورهکه کوشکیکی زور گهورهبور که مهنگور بهیارهی فهرهود و له کاتی دابهزینی گهورهی نرخی عهقاراتدا کری بووی، دوو مالی لەيەكدراو بور كە خەرشىڭكى شەش سەد مەتىرى گەررە و لە يشتىشەرە باغیّکی بەرینی لەستەر بور، مەنگور ھەر لەستەرەتارە للە خەيالىدا بور تەرارى كۆشكەكە لەسەر كامەرانى سەلما تايۆبكات، بەلام كۆي يرۆژەكەي بەر غىنادىيەكى گەورەي كامەران كەوت كە سىووربوق لەسلەر ئەوەي تهنیا به کری کوشکه که وهرگریت و تهواوی مولکه که بر مهنگور خوی بياريّزيّت، به لام به و مهرجهش كه سهوسهن نهزانيّت مولّكي تُهوه ، دياره مەنگور ھێدى ھێدى تەمەنى بۆ نيبوهى دووەمى يەنجاكان ھەڵدەكشا و هیے که سیشی نهبوو ببینت به واریسی و خانوویه کی دیکه شی الله ناووراستی شاردا ههبوی که نهیدهتوانی چۆلیبکات، ئهم خانووهی وهک دوا دیاری خنری بن کامهران تهماشادهکرد، به لام روزی گواستنهوهی سهوسهن منشتا خانووهکه ههندنک چاکردن و دهست پیامننانی دهویست ک دهشیا کاتیکی زور بهریت. خانووهکه نیجگار بهرین و جوان و سەرسورھێنەر بوو، سەوسەن كە يەكەمجار بينى، داواى لە كامەران كرد له بهشیکی حهوشهکه دا مالیکی گهوره بی ههموی بالندهکان دروستیکهن و تهواوي ئه و بالندانهي له عهمبارهكه دا ده ژبن بگوازرينه وه بق ئه وي ... له راستیدا ئهوه نیشیکی زوری دهویست، به لام وهستا و کریکارهکان گفتیاندا که دروستکردنی ههیکهلی شهر مالله له مناوهی دور ههفتهدا تەواوبكەن، ئاسىنگەرەكانىش يۆرىسىتيان بە دوو ھەفتە ھەبور بى ئەوەى تەواوى بىناكە قەفەزرىزبكەن. سەوسەن خىزى سروشىتى شىوينەكە و ئەندازەي دابەشبوونى قەفەزەكانى دەستنىشانكرد، بەلام دەباپە بوەستن تا شوینه که به جوریک له ده رهوه و ناوه وه دروستده کریت، له خرمه ت مانه وه و ژیانی بالنده کاندا بیت، دوبایه له هه مور بستیکدا حیسایی هاتنی خوّر و که وتنی تیشک و سه رماو گه رمابکه ن، ده بایه بو هه ندیّک بالنده حه وزی به وک و بو هه ندیّک سه وزی به وک و بو هم ندیّکی دیکه سه وزی به وای سارد و شویّنی سارد بخوّن.

هەفتەي يەكەمىي زەمارەندەكە دەبايە فيكىرەت گرلدانچى مالەكە بـق کچهکـه و زاوا نویکـهی چوّلبـکات. دیـاره بیروکـهی زهماوهنـد لـه نـاو بالنده کاندا بن فیکره تناریک و نهگونجاوبو، وهک پیره میردیکی رياش سايى خۆشاحال نەباور، لەبلەر زەماۋەنىدى كچەكلەي باق ھەقتەپلەك ئاوارەبىت، بەلام وەك ھەمىشە سەرسەختى كىرەكە ھەمروانى گەيانىدە بونبه ستیکی گهوره و هیچ چاره په کی نه هیشته وه جگه له وه ی فیکره تی ییسر بنق ههفتهیه که لای دکتور رهفعه ت و پروشه ی کچی باژی. بهوه دا سهوسه ن دهیزانی به وزوانه شهم ماله جیده هیلریت و ده دری به کری، بەرەدا نزیکی نـق سـال بـوو لـەو مالــەدا بیریدەكـردەوە و یادىدەكـردەوە و خەرنى دەبىنى و دەچورە ناو وينەكانەرە و جيهانى تەيدەكىرد، بەلاپەرە گرنگ بوو له ههمان ئه و ماله دا، له ههمان ئه و شویده دا که سالانیکی دریّــ کتیبخانهکــهی تیدارــوی، لــه ههمــان ئــهو ژوورهدا کــه بــه وینهکانــی ئاريان جەودەتىدا گەشىتىكردبوو، لە ھەمان ئەو ژوورەدا كە جار دواي جار داواکارهکانی خوی تیدا بینیبوی، له ههمان نهو جیگایهدا که بالندهکان تيدا دەيانخويند و دە ژيان ... ئا لەويادا دەستبەردارى كويتى خوى بيت. ئیمه وردهکارپیهکانی شهوی یهکهمی بوکینی سهوسهنمان له هاورنیه کی پروشه وه بیست که نهویش کوی چیروکه که داری سەوسىەن خۆيەرە بىستبور. لە يەكىنىك لە ئىرارەكانى زستانى سالى نەرەدوپېنجىدا كامەرانى سىەلما چىور بىق مالىي سەرسىەن گولدانچىي و ھەفتەپەكىي تەرار نەھاتەدەرى. زوررەكەي قاتىي سەرەرە جگە لە دور دۆشمەكى گەورە كى ھەر دووكيان لەسمار زەوپيەكمە راخرابلوون ھيجى دیکهی تیدا نهبوو، ئه و ئیوارهیه بالندهکان زوریهیان به خوشحالییهوه

دەبانخوننىد، دەنگى خونندنى بالنىدەكان لىھ ھەنىدى شىەقامى نزيىك لىھ مالّے گولّدانچیشہوہ دہبیسترا، ئەومى سەيربوق سات دواى سات دەنگى بالندهکان و جربوه بان زیادیده کرد و بهرزده بلووه وه که بنق به که مجار سهوسهن و كامهران لهگهل يهكدا رووتبوونهوه خروشي بالندهكان به شنوهبهک بهرزیوو، ههر کهس له نزیک مالی گولدانجییهوه بروشتبایه وايدەزانى ھەمىوق تەيىرى جەنگەلەكانى سىەر زەۋى رژاۋنەت ئەق ھەۋش ق ژوورانه وه . ئه و شهوه سه وسه ن ماوه په کې درين ته نيا گوينې له بالنده کان گرت و بۆنى لەشى رووتى كامەرانى كرد، بۆنى لەشىپك كە لەم شارەدا بنوینه و بنهاوتا بوو، له شنک بوو بزنی جیهان و رنگا دوورهکان، بزنی سروشت و شهوی لیده هات، بونی تیکه لاوبوونی تریفه به عاره قی مروف، بۆنے گیای خەوتلوي ساەر زەمىنلە دوورەكان و بۆنى تەختلەي تلەرى كەشىتىيەكان، بۆنىي شىەمەندەفەرى كىۆن و جووتىيارى خەوتلووى ناو فارگزنهکان... بۆنى جيهان كه وەك عەترىكى سىحراوى، وەك گولاوىكى نهننی له لهشی ئهم بیاوه هه لدهستا، تیکه لاوپوونی ئه و بونه به دهنگی بالنده کان، به خویندنی درندانه ی بولبوله کان، به هاواری گروییک له عهندهلیب و جریبوهی دهیان شیوه باساری دهگمهن، بیکرا تارهزووی کچانهی سهوسهنیان دهکردهوه، دهرگاکان و قفله دیرینهکانی سهر لهشی سەوسسەنيان يەك لىە دواى يەك دەشىكاند ... يۆسىتۆكى سىپى ھەببوو، كامەرانى سەلما لە بچوكى مەمكەكانى بەلام لە شىيودى ھەلتۆقيىن و بەرزىوونـەوە و رەقبوونـى لـە نـاكاوى گۆكانـى سەرسـامبوو، گەردنـى زۆر لهوه به رزتریوو که به جلهوه دهرده کهوت. بالای باریکتر و کهمهری ریکتر و ناوکی وردتر لهوهی هیچ خهیالیکی پیشووی کامهران بوی رەسىمكردبور، كىه بىق يەكەمجار بە راسىتى تۆكەللى بور، سەرسەن بە گویکرتنی بهردهوام له بالندهکان، به ههلمزینی قوولی بونی پیاوانهی کامهران، به ههناسهداننکی باریک ویستگهی شهو شازاره کهم و شیرینهی له و شه وه وه نیدی تا کوتایی سه وسه ن به بین ناماده بوونی بالنده کان ناتوانیّت له گه ل کامه راندا بخه ویّت، ده نگی بالنده کان ئه و هیّزه ن که له شی ده خه نه سه ر پشت، کلّومه کانی ده ترازیّنن، زنجیره کانی له ناوه وه ده شکیّن و وای لیّده که ن بکریّت وه ... به بی ده نگی بالنده کان ئیت ر ناتوانیّت بگاته خرّشییه راسته قینه کانی پیّکه وه خه و تن، ناتوانیّت له رزه بالاسته قینه کانی دواچرکه و هه ژانی سه ر دواتروّپکی تیّکه لاوبوون بری له و شه وانه ی هه فقت می یه که مدا سه وسه ن ده گاته یه قین که ده بایه یه کیّک بیروات و به جیهاندا بگه ریّت و نه م بالندانه به ینیّت، بی نه وه مو و بیّن و بتوانیّت له گه ل پیاویّک دا بخه ویّت، به بی ناماده بوونی نه و همو و بیّن و به رامه و ده نگه پی له هاوار و قریشکه کیّوییه ی دونیا نه سته مبور و هک به رامه و ده نگه پی له هاوار و قریشکه کیّوییه ی دونیا نه سته مبور و هک

ده روِّدُ دوای شهوی زهماوه ند گواستیانه وه بن ماله نویکه بان، سه وسه ن سووربوو لهسه رئهوهي فيكرهت دهبيت ئهم ماللهي ئيستايان بداته كري و لهگه ل ئهودا بازي. دياره گولدانجي حهزيده کرد بيريمه کي هنمان له نزیک پهکیک له کچهکانییهوه بباتهسهر، به لام بهوهدا هیشتا کامهرانی له نزیکهوه نهدهناسی، ترسی لهوه ههبوو بنشهاتهکانی داهاتوو ناخوش بكەونمەھ و نەتواننىت ئاسىوودەبنىت، بەلام گووشىارى سەوسمەن و كامماران به جۆریک بور گولدانچی نهیدهتوانی خوی له بهردا بگریت، کچهکه لهو باوهرهدا نهبوو بتوانيّت بي باوكي بـرى، ئـهوهى تـا مـردن دهبيّت لهگـهڵ گولدانچیدا بیت شتیک بوو له مندالیهوه چوویووه خهبالی. له ماوهی جوار رۆژدا كامەران لەلاي مۆبىللغرۇشەكانەوە تەواوى ئەساسىي مالەكەي کری و گواستیپهوه، ژوورهکانی ریکخست و شتهکانی دامهزراند و دیکوری گونجاوی بق دۆزینهوه ، له قاتی خوارهوهی مالهکهدا یهکیک له خوشترین جِيْگاكانى بِوْ گُولْدانچى بِىر فەرشىكرد. رۆژى گواسىتنەرەي ماللەكە بِيْ ئَيْمە رۆژېكى جەنجال و پىر شادى بوو، دووبارە ژمارەيەكى زۆرلە بالندەكانمان لە لۆرىيە گەورەكانى گواسىتنەۋەدا بىنى، دووبارە گويمان لە جربوھ و دەنگيان بوو لەسەر جادەكان. ھەمور خۆشحال بوريىن كە ماللە تازەكەي سەرسەن له جنگایه کدا بور ناسانتر له جاران رنبوارانی نه و گوزهره ده یانتوانی هەپوان و باغى بېينىن، جگە لە قەفەزەكان ھەمىور مالەكەي گولدانچى

به باری لۆرپیه که گواسترایه وه ناکه شتیکی قبورس «دوّلابی یادگاره تاله کان» بوو، که دهبایه وه که خوّی و بیهیچ زیانیک بگاته هه واری نوی، دوّلابیک بوو پر له نهخش، له تهختهی نهستوور و سه نگین، به هیچ جوّریک هه لگرتنی ئاسان نه بوو، ده بووایه به چوار پیاو بیگرازنه و و له نیشته جیّی تازه دا شوینیکی تایبه تی بی ته رخانبکه ن نه و دوّلابه هه ر نه و نهبوو ته نیا یادگاریک بینت که له ژیانی سالانی به غداوه مابوو، به لکو گهنجینه ی همموو بیره وه ربیه کان و شوینی هه موو یاده غه مگینه کانیش بوو که لای هه ر دوو کچه که و فیکره تاگرانچیش موقه ده س بوون. له پالستیدا جگه له بالنده کان و دوّلابی یادگاره تاله کان مالی گولدانچی شبینی دیکهی نه و تیکره تا دو ساله کان مالی گولدانچی کورسییه کونه کانی سه وسه نیان گواسته و ه نه نه فه ی ژووره که یان هه لگرت و و ه که پارچه یه کی گرنگی یادگار پیچایانه وه و له مالی تازه دا له ژووریکی تایه تیدا سه ربه خوّ دایاننا و ده رگایان له سه ر داخست.

سه وسه ن له ماله نویکه یدا وه ک خاتو ونیکی کارا و به قسه په فتاریکرد، هه ر له سه عاته کانی یه که می هاتنییه وه دوای ئه وه ی ئینجانه ی گه لاچاکانی له شویننیکی تایبه تیدا دانیا، خه ریکی داپشتنی بناغه ی مالّی گه وره ی بالنده کان بوو. خوشحال بوو که له م خانو وه نوییه دا پووبه ریکی گه وره ی هه یه بالنده کانی تیدا دابه شبکات، له قاتی سه ره وه دا دیدواری نیّدوان دو روو ژووری گه وره ی به کریّکاره کان پوخیان و سیالزنیکی گه وره ی نویی در وستکرد و قه فه زی بالنده کانی له ویّدا پیکخسته وه . ثه و پوژانه ی سه وسه ن دروستکردنی مالّی بالنده کانه وه خه ریک بوو، له پوژه پ شادییه کانی به دروستکردنی مالّی بالنده کانه وه خه ریک بوو، له پوژه پ شادییه کانی سه ریه رشتی ده کرد. دیاره فیکره تی پیر کومه کی زوری پیده کرد، سه وسه ن هه مو و شته کان به و چه شنه بکات که به لام کامه ران حه زیده کرد سه وسه ن هه مو و شته کان به و چه شنه بکات که ده یه ویژی بالنده کان ته واوبو و، به ده یه وی مانگدا شوینی بالنده کان ته واوبو و، به

چەشىنىكىش بور زۆريان روربەرىكى گونجاريان بى فريىن و جوڭ ھەبور، ئەمجارەش بۆ ئەوەي ھەموومان بالندەكان بېينىنەوە دەمەونىوەرۆپەك لە عەمبارە كۆنەكەي عيىزەت گولدانجىيەۋە بالندەكانىيان بە ھەمبور شاردا گواستەوە بـۆ ماڭـە نوپكـەي خانـم، گواسـتنەوەي باڭنـدەكان يەكێـک بـوو لـه و گهشته ته فسيانه يي و دهگمه نانـهي شياري تيمـه به خويـه وه بينـي، دووباره بالنده کان سهدان بینهری تینوویان بق خویان راکیشا. کونه یه یوه گهورهکان و ئه و حاجی له قله قانه ی ده نوکه دریژه کانیان له قه فه زه کانه و ه هاتبوونه دەرى، ئەو توتىپە زەبەلاجانەي بە ئەندازەي يلنگنىک گەورەبوون، ئەو بازانەي يەريان وەك ئاڭتون دەدرەوشايەۋە، ئەو تەۋارە قەشەنگانەي تووشى غەمۆكى بووپوون، دىسان سەرسىاميانكردىنەۋە ... بىنىنەۋەى بالندهكان سهرلهنوي ههمووماني بق سيحرهكاني دونيا والأكرد، زورمان تا بەردەمىي مالىي نوپىي سەرسەن بە ھىلىنى لەگەل كاروانەكەدا رۆيشىتىن، به لام لهسه يركردني بالنده كان تيرنه ده بووين، له و رؤره وه هه ستمانكرد كه ئهم بالندانه شتیک له قودسییهتیان تیدایه، ناوی بالنده موقهدهسهکان لهو رۆژەرە تەوار چەسىيا و بورە ئازنارى ھەمىشەيى بۆييان. خۆشىمالى ئیمه به و تهیرانه جوریک بوی، دهمانویست شه و روز به شهقامه کاندا بسورينهوه تا ئيمه سهيريانبكهين. لهو رؤرهشهوه خانم دوو كهسى تاببهتی گرت تا جارجار له خزمهتی بالندهکاندا کرمهکیبکهن، ئهرکی دابينكردنى ييويستي ئهو ههموو بالندهيه لهوه گهورهتر بوو بهتهنيا بهو هه لبسوريَّت، به لام بالنده بحوكه كان وهك جاران له قاتي سهرهوهدا له ژیر چاوهدیری خویدا مانهوه.

دوای گواستنهوهیان بق ماله نویکه، کامهرانی سهلما دهبایه به راستی بید راستی بید که نگهان مهنگوردا لهو پوروده قسه یکرد، مهنگور ناگاداریکردهوه دفخی بازار وهها درواره، بهبی

سهرمایهی زور زهحمه ته کاریکی ده ستبکه ویّت، شه و گروتی شاره که نیستا جگه له ههندیک نیشی سهرافه ت و بازرگانیکردن به پاره و هیچی دیکهی تیدا نییه، مهنگور رای وابوو که شه له بازاردا دوکانیک بگریّت و پاره یه ک بداته ده ست کامه ران تا نیشی کرین و فروشتنی دراوی پیبکات، قازانجه کان هه نگری بو خوی و هه رکات له داهات وودا ههیبوو پاره کهی بو بی بیری تهوی باره کهی بو به نیری ته مو باره کهی بو باره کهی بو به نگری و مه رکات له داهات و باننده کانی دونیا می دونیا می دونیا نه نهبینیبوو، به نگر و زوریه ی چه شنه دراوی دونیا شی باننده کانی دونیا و له بازاری ره شی زوریه ی شاره کانی دونیا دراوی گریبوه وه وه و ریایی له گرینه وه ی پاره دا به شیکی گرنگی دونیا دراوی گریبوه وه وه و دونیا دراوی به نیک ی به هیزی به نینی به نینی به نینی به نینی به نینی دونیا له گه نی یه که دایه وه کامه ران که یه که مجار قفلی دوکانه که ی کرده وه و ده رابه که ی هه ندایه وه نه دونیادا دوری نیانی نه مورد نه وانه ی ده یانه وی تبه دونیادا بگه رین د.

ئەر كات سەرەتاى شەپۆلە گەررەكانىى كىزچ دەركەرتبور، بەلام ئاراستە و گەررەيى ئەو شەپۆلانە ھىشتا دىارنەبور. بەلام دواى چوار مانگ لەو رۆرە كۆچكردن بور بە ھەول و ھەوالايكى رۆرانەى رىانى ئىمە لە ئىران سەرەتاى سالى ١٩٩٥ و تا ئەو رۆرەى ئەمرىكىيەكان چوونە بەغدا و سەدام حوسەين روخا، بتر لە سەد ھەزار كەس شارى ئىمەيان بەرەو شوينەكانى دىكەى دونيا بەجىلەيشت، ئەرە تا ئەوكات گەررەترين شەپۆلە كۆچىكى بور شارىكى لە شارەكانى ولات بە خۆيەرە ببينىت. ئاشكرا دواى گەرانەرەى بالنىدەكان بەتاى كىزچ بورە شىتىكى كە ئىدى جلەر نەدەكرا، رەك ئەرەى ھاتنى بالنىدەكان بە جۆرىكى لە جۆرەكان ھىدى قرىنىي لە ھەمورماندا زىندوركردېيتەرە، رەك ئەرەى ئەر خەرنە بچوكەي سەرسەن بىق رىگاركردنى داواكارەكانى لە شەر، بوروىيىت بە خەونىي ھەموومان ... ماۋەيەكى زۆر ئەببوق كامەران ئوسىينگەكەي كردبوۋەۋە که بینه وه ی خوی بزانیت چون و به چ هیزیک، له سال کرین و فره شتنی دراوه جیاوازه کانی دونیادا، ئیشیکی تری گرنگ و گهورهی بی دروستیوو. دهبایه باسی جیهان بق نهوانه بکات که دهیانهویست برون و نهم شاره بهجیده هیلان، له ماوه ی دوق مانگدا نوسینگه که ی کامه ران بوق به سی ژورری جیاواز، له پهکیکیاندا سهوا و مامه لهی دراو دهکرا، له دووانه کهی دیکه شدا کامه ران و هاوری نیرانییه کهی باسی جیهانیان بن کرچبه ره کان دەكىرد، كامەران و ھاوريكەي لە ژوورەكەي خۆياندا سەرتاياي دىوارەكەيان له سهقفه وه بغ زهوییه که کردبوو به نهخشه ی ولاته کان ... کوچیه ره کان ده هاتن بق لای کامه ران و هه زار پرسیار له دلیاندا بوو، هه ر په که سان يرسياري ريْگايه کو ئاراسته يه کې ده کرد، پرسياري چۆنيتې پهرينه وه له سنوورهکان و رووپارهکان و دهریاکان، کامهران به دلسوزینهوه باسی هه موو ریکاکانی دونیا و مهترسییه کانی بق ده کردن، ناوی شاره کان و ئوتێلـهکان و وێسـتگهکانی دهدانـێ، ئامۆژگاریدهکـردن چـۆن بـرۆن و کـهی برؤن و له كوي بخهون و چؤن يارهكانيان بشارنهوه، لهسهر نهخشهكان شوينى خالەكانى يشكنينى يۆلىسى بن دياريدەكردن، لەسەر نەخشەكان بنیدهگروتن ج رنگایهک بگرن، سهعات جهند دهربچن، جهند سهعات برؤن دوورو نزیکی نیوان شاره کانی بیده گووتن، ناوی قاچاغچییه کانی دونیای دەدانی که دەشیت یارمەتیانبدەن، ناوی بەلەمەوانەکان، مالی ئەو خاوهن ماشیننانهی خه لک له نیوان سنووره کاندا ده په ریننه وه، زانیاری لهسهر شوینه سارد و گهرمه کان ده دانی، لهسه ر جیاوازی نیوان ریگاکان و جۆرى مەترسىيەكانيان، زانيارى دەربارەي يۆلىسى ولات جياوازەكان و چۆننىتى بەرتىل وەرگرتنىان، يەك يەك فىرىدەكىردن چىقن لىە جىنگا دوورهکانه وه پهیوه ندی به نیشتیمانه وه بکهن، گهر گیران چی بلنن، گەر ھەسىتيان بە مەترسى كىرد چۆن رابكەن، چۆن خۆيان بشارنەرە،

ج جلنے لەبەرىكەن، ھاورى ئىرانىيەكەشىي بارمەتىي ئەوانەي دەدا كە بهدوای نافسرهت و رابواردندا دهگهران ناسسان بگهنه خواسستی خزیان، لله هەملوق شنارەكانى دونينادا ماڭلە سىقزانىيەكانى لەسلەر نەخشلە ئىق دەست نیشاندەكردن، شـێوەي نزیكبوونـەوە لـه سـۆزانىيەكانى فێردەكـردن، زانیاری گشتی لهسهر ژنی ولاته جیاوازهکانی دونیا دهدانی، له چۆنیتی نیشاندانی ریّنرهوه وانهی دادهدان تا دهگاته شنیوهی رهفتارکردنی ناو جنگه لهگه لیاندا، هه ندیک له دانیشتنه کان خیرا و هه ندیکی دییان چەندىن سەعاتى دەخاياند. كامەرانى سەلما و ھاورىكەي بەرامبەر ئەو زانیاریانه راسته وخل داوای یاره یان نه ده کرد، به لام هه رکه سه دهمات خوّى بريّک يارهي جيدههيشت، جگه لهوهي زوريهي كرچيهران ههر له نوسینگهکهی شهودا راستهوخل پارهکانی خلایان دهکرده دراوی بیگانه. كەس نازانىت كى بىق يەكەمجار ئەر ئەنسانەيەي بلاوكىردەور كە گوايە پەرى بالندەكان، موفەركىكى بەختەينىە و كۆمەكى زۆر بە مىزۇق دەكات سەفەرىكى سەركەرتور بە دونىادا ئەنجامىدات. بەلام لە ناكار ئەفسانەكە بهجۆريك بلاوبورەرە بەرى يېنەدەگيرا، ھېندەمان زانىي زۆربەي كۆچپەران دەھاتىن، ئە تەنھا بى ئەرەي زانيارى رەرگىرن، بەلكو بى ئەرەي يەرە بالنده یه کیش بخوازن، یه ریک که له راستیدا بینرخ و ناچیز ده بنواند، به لام له بروای نهواندا نرخیکی گهورهی ههبوو. باوه ریان وابوو له کاتی سهفهردا رؤحى بالندهكان له دهشتايي و دارستان و گوي ناوهكاني جیهاندا کرمهکیاندهکات. روزانه کامهران له قهفهزهکاندا پهری وهریوی بالنده کانی کرده کرده و و ده یکردنه کیسه یه ک و ده پیرد بر بازار و به سهر ئەن خەلكانەدا دابەشىيدەكرد كە دەكەرتنە رىن... لەن سەردەمەدا دەپان کهس لهوانهی له سنووره کانی نیران و تورکیا و سوریا وه بهرهو دونیای

گەورە پەرىنــەوە، چەنـدان لەوانــەى بەپـــن لــە سـنوورى توركىــاوە ھەمــوو گريكسـتانيان تــا ئەسـينا تەيكـرد، ئەوانــەى شــەوان لــە كەنارەكانــى ئىتالىــا به قاچاغ دابهزین و خوّیان گهیانده شاره گهورهکانی وهک فینیسیا و روّما، پهری بالندهکانی سهوسهن خان له گیرفانیاندا بوو.

له و ماوه به دا سه وسه ن و كامه ران ژبانيكي به خته وه ر ژبان، شه وكات یروشه فیکرهت لهگه ل دکتوری میردیدا کاتیکی زوری له ریکنستنی کاروباری عیاده که دا دهبرده سهر، رفزانه هوزار تا درهنگ لای سهوسه ن و بایپرهی دهمایهوه، به شهو کامهران چ چیروکیکی دهریارهی دونیا بق سەرسەن دەكىرد، بەرۆژ سەرسەن رەرىدەگىراپە سەر زمانىكى مندالانە و بق هوزاری بچکولهی دهگیرایهوه . کامهران شهو دوای شهو و بالنده دوای بالنده چیروکی راوکردنه کانی بق سه وسه ن حیکایه تده کرد، له چهند سندوقیکی جیاوازدا کهرهسته جیاوازهکانی راوی نیشاندهدا که له داوی ئاسابيەرە تېيدا بور تا ئەر تفەنگە چكۆلانانەي لە بېھۆشكردنى گياندار و بالندهدا بهکاردیّن، فاقلهی زیارهک کله جناوی نهلهکتروّنیان متوهله و شوینی بالندهکانت بیده لین، ته لهی تایبهت که بینه وهی نازاری بالندهکان بدات قاحیان دهگریت و بهریان نادات، سیرای گیری که مروّف له ريكای سۆندەپەكى تاپبەتىپەرە دووراودوور دەيرىزئىت تا بالندەكان گىزبن و بگیرین. لهو شهوانه دا زورجار کامه رانی سه لما و سهوسه ن دوای شهوه ی له خۆشەرىسىتى و يېكەوەخەوتنېكى دريى و عاشقانه دەبورنەرە تا بەيانى ده که وتنه وه رگیران و دروستکردنی ناوی کوردی بن بالنده کان. سه وسه ن ههمیشه ناوهکانی به لاتینی دهگووت و لهسهر رؤشنایی جور و شوینی ژیان و رهنگ و شیوهیاندا ناوی نوییان بن دهتاشین. همهر دووکیان زور به خته وه ربوون ... خۆيان وهک دوو که س دهبيني که قهده ربق دووباره ناونانهوهی دونیا دیاریکردون، به لام ئهمجاره به کوردی. سهوسهن دەيگورت ئەممە «پێرۆكۆراكىس پىرۆكۆراكىس» ــە، لەسمەر رۆشىنايى وەسىفەكانى كامەرانىدا ناوەكەپان بە «قەلەرەشلەي ئالىپ» وەردەگنىرا. «فراتنرکولا ئارکیتیکا» یان ناودهنا «نوقمهتوتی» له بهرئهوهی له توتی

دهچنت و قاچی وه ک قاز وایه و دهتواننت بچنته ژنر ثاو، «گیمنزگیپس کالیغورنیانوس» به «خنوهدالّ» له بهرئه وه ک خدریکه به رمو نهمان ده پوات و هننده ی باله گهوره و سیمرغناساکانیشی کرده وه سپنتی بنبالی به دهستی خنویکی فریو دهچنت، ناونانی بالندهکان به شینکی گهوره ی خوشی ژبانیان بوو، له و شهوانه دا «پهپوهمون» «پهپوههاشا» «شین بولبول» «بهرده دالّ» «مره یاقووتی» «گول پاساری» و دهیان ناوی دیکهیان بو مهله دلخوشه کانیان دروستکرد.

ناونانهوهی بالندهکان به کوردی، لای سهوسهن و کامهران وهک دوویاره دروستکردنهوهی جیهان وابوو، وهک شهوه بوو له رخگای ناونانهکانهوه همهموو شته نادیار و ون و نائامادهکانی دونیا بکهن به مولّکی خوّیان و بالندهکانیش بکهن به بهشیخک له دانیشتوانی شهم شاره، سهوسهن تا شهوکاته تهنیا لهزهتی بینینی دونیا و بیستن و بونکردنی دهناسی، بهلام له رخگای ناونانهکانهوه لهزهتیکی دیکه فیربوو، لهزهتی دروستکردنهوهی دونیا، همموو ناونانیک چهشنه نزیکییه کی دیکهی دروستدهکرد، هه دربالنده یه خاوی نوییی خوی پیدهدرا شیتر ثاشناتر و دوستتر لای سهوسهن دهردهکهوت، شهو ناونانه کوردیانه بهجوریک له جورهکان زور له دیوارهکانی غوربهتی له نیتوان سهوسهن و بالندهکاندا شکاند، وهک شهوه بو رخگیه به مولکی شهو، وهک شهوهی بهوه بهشیک لهو خهونه کونهی هاتبیته دی به مولکی شهو، وهک شهوهی بهوه بهشیک لهو خهونه کونهی هاتبیته دی

دوای زهماوهنده که ی سه وسه ن و کامه ران و گواستنه وه ی بالنده کان بق مالّی نویّیان شه ویّک دکتور دلشاد شوکور به خوّی و ده یان موّمیای بچوک و گهوره ی بالنده وه هات بو مالّی سه وسه ن گولدانچی، دکتور پیاویّکی سه رپووتاوه و شهرمنی له گه لدابور ناوی «که مال یه لّدا» بوو. نه م پیاوه یه کیّک بووله و مخلوقانه ی مروّف ته نیا له شاری

ئیمه دا ریکه وتیانده کات، کومه نیک ئیشی زور جیاواز جیاوازی ههبور که هیچیان لهوی دیکهیان نهده چوی، تهلهفزیزنی جاکده کردهوه، شیعری دەنوسى، بالندەي مۆميادەكىرد، بە شەو شىزفىرى تاكسى بوو، دەيزانى ئۆكۆردىۆنىش لىبىدات. لە سالانى داھاتوودا سەوسەن زۆر رىگاى دەكەرىتە ئەم بىيارە، كە ھەمىشە بە شەرمىكى بىرىندەرە ھەمبور شىتىكى بىق جنبه جنده کات. ئه و شهوه دکتور دلشاد، که مال به لدای وه ک وهستای گەورەي مۆمپاكىردن يېناساندن، مۆمپاكانى يەلىدا قەشەنگ و راستەقىنە دەياننوانىد، بالندەكانى لـ جـۆرە دۆخىكى وەھـادا مۆمياكردبـوو ھىمنـى يان تورەپى بەرجەستەدەكرد. ھەندىكيانى بە لقى درەختەوھ نوساندبوو، ههندیکی دیکهشی لهسهر بهردی رهنگکراو و تایبهتی دانابوو، چهند مەلىكى بە بالىي كراوەرە لە ساتى بىش فرىندا وەستاندبور، چەندانىكى دیشی له درخی بیرکردنه وه یه کی نهبه دی و هیمندا راگرتبور. سه وسه ن مۆمپاكانى له زۆر شوينى مالله گەورەكەدا بلاوكردەوە، له ھەندى جيگادا له سهر مينزهكان و له ههندي شويني تردا رهفهي تايبهتي بق دروستكردن. له ژووری میوانهکه دا به پارمه تی وهستایه کی به ردکار له نزیک سه قفه که وه ههندی لهتهبهردی چیارهنگی به دیوارهکانهوه نوساند و ههنی و دال و بازه کوژراوهکانی خستنه سهر، بهجوّرتک شهوهی دههاشه ژوورهوه شهو ههستهی لادروست دهبوی که له ناو سروشتیکی بهردین و شاخاویدا دانیشتووه و بالندهکان له جینی سروشتی خویانهوه تهماشایدهکهن.

رنزژیک له رنزان سه رسه ن فیکره ت لهگه آن پروشه ی خوشکیدا چوو بی دوکانه که ی کامه رانی سه لما، تا نه وکات شوینی وه ها جه نجالی نه بینیبوو، به دیمه نی نوسینگه که و نه و هه موو نه خشه یه سه رسامبوو، پیشتر لهم شاره دا ریکه و تی شوینیکی نه کردبوو هینده ی نه وی ژیانی تیدابیت، هینده ی نه وی به جوله و ده نگ و هاوار سه رشار بیت. نه وه خزش حالیکرد ... لهگه آن یه کینیک له کوچیه ره کاندا دانیشت و گوییی له

کامهران گرت چۆن باسی په پینه وه له کهناره کانی لوینانه وه به ره یونان ده کات. ئه و دهنگه دهنگهی بازای، ئه گهرمی و جوله په، ئه وهی ده توانیت تیکه لی ئه م جیهانه بیت دلخوشیکرد. دواتر ههندیک روّر دیت و به په په په په په په خویه وه به به به ناسکیه وه که بچوکترین شت دهیشکینیت، له سه رکورسییه که داده نیشیت و چاوی لیکده نیت و گوی له دهنگه کان ده گریت، ههندیک جار بونیک ده کات که له بونی ئاسایی ئه م شاره و بونی خه لکانی ئه م شاره ناچیت، به لکو بونیکی دیکهی نوی و نه زانراوه که سهره تا نازانیت چییه، به لام هیدی هیدی تیده گات که ئه وه بونی خهونی ئه وانه ی خهونی ئه و پیاو و ژنانه ی ده یانه و پیت برون و که شه شهره ده بونی ده داتی که ئه م جیگایه ی و که شتیه کانه وه ده بینن . ئه وه مه شه ی ده داتی که ئه م جیگایه ی کامه دان ئیشی تیداده کات، سه ربه م شاره نییه، به لکو ویستگه یه کی کامه دان ئیشی تیداده کات، سه ربه م شاره نییه، به لکو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به دو ویستگه یه کامه دان ئیشی تیداده کات، سه ربه م شاره نییه، به لکو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به دو ویستگه یه کی داده به په په په به به به دو دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به به دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په په به دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به به دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به به به دو وی په به دو ویستگه یه کی نادیاره بی په په په به به دو وی په به دو په به دی و به به دو په به دی و په به دو په دو په به

خالید ناموون که شاری به جنهنشت و گهیشته به کنک له شارؤچکه بچکۆلەکانى دەقەرى بادىنان، جگە لە رق ھەستى بە ھىچ شىتېكى تىر نەدەكىرد، رقىكى گەورە كە ھاورى بور بە سورتانىكى نارەكى گەورە كە ئاشكرا گرى ناو سينهى عاشقان نەبور، بەلكو گرى كەستك بور كە ههموو شتیکی دوراندوه و بهرامیهر دونیا تورهیه، خالید که گهنشتهوه ئەو ماللەي خوشىكە گەورەكەي تىيا دەۋىيا، بىق جەنىد رۆۋىك لە جىنىگادا كەوت. ئاموونىيەكان ھەمبوق چىرۆكەكەيان بىستبوق، كوشىتنى بالنىدەكان زۆر برینداریکردبیون، گەر فەرزى بەگ نەبوراپە كە بە شىپعرى خەپام ق جەلالەدىنى رۆمى ھۆمنىكردنەرە، ھەندىك لە گەنجە ئامرونىيەكان بەجۆرى شهرهفى خيلانهيان برينداربوويسوو، دەيانويست به مەفرەزەي نهينسى برۆنەرە ناو شار و تۆلەبكەنەرە . ھەندىك ھۆي كوشىتنەكەيان گىرابورەوە بن فەرماننكى نهننى كە لە يەكنىك لە سەركردە سەريازىيەكانى يەكنتى نیشتیمانییه وه ده رچووه، چونکه ته وان هه موو ناموونییه کان یککرا و بی جياوازي وهک دوژمن سهيردهکهن. به لام بهرپرسيکي مامناوهندي و لوکالي پەكىتى كە رىكاي بازرگانىكى شەكروچاۋە نامەيەكى بىق ئامرونىيەكان نارد و ینیگووتن که نیمه «وهک یهکیتی» نهو مهسهه یه وهک گرفتی نيّـوان چەنـد بنەماللەيـەك دەبىنىـن و وەك حيـزب كارمـان بــە ئىشــەكەوە نبیه، ناگاداریشیکردنهوه که بهدریژایی نهو ماوهیهی خالید له نوتیلی

باوه جاندا بووه، بنِناگای خوی باسه وانی تابیه تیان بو داناوه نهیا کهس نامەردانىم زيانىي يېبگەينىنىت. ئاخىق ئىمو نامەيىمى راسىتى دەگورت؟ ئايا حيـزب ههمووي هـهر بـهو چهشـنه بيريدهكردهوه؟ كـهس بهتـهواوي نازانيّـت. به لام زور له ئاموونىيهكان باوه ريان بهو قسانه نه كرد و باوه ريان وابوو ئەو سىوركايەتيانەي بە خالىد ئامىرون كىراون، ھۆكارەكانى سىاسىن و برواشيان وابوو يەكىتىيەكان دەستيان لەوەدا ھەيە كە سەرسەن فىكرەت، خالید وهک میرد قهبوول نه کات. دیاره ههندیک به لگه شیان ده ریاره ی پەيوەندى نێوان كامەرانى سەلما و چەند بەرىرسێكى حيزبى لەبەردەستدا بوو که بهشی شهوهی دهکرد وهک چهک بهکاریبهپنش، دوای گهرانهوهی كامەرانى سەلما، تەنيا مەنگورى كۆنە ھاورىكى يېشوازى لىن نەكىرد، بەلكو قەيىزز جوقلى «كە ئىستا بوربور بە بەرىوەبەرى بەندىخانەيەكى تایبه تی پهکیتی نیشتیمانی» و سامان کیسراش ههریهک به جیا دوی داوه تى گرنگيان بىق كىرد و لىهو دوو داوه تەشىدا شىمراب زۆر خورايىموم و مهی زود رژایه ناو پهرداخه کان و گورانی زور گووترا. ههریه ک له سامان و جوقلْتي دوو هاوريّتي سهردهمي مندالّتي كامهران سوون... دهستيّكي فیتنهباز ویّنهی دانیشتنهکانی کامهرانی لهگهڵ قهیـوٚز جوقلّـی و سامانی كيسترادا گەيانىدە ئامورنىيلەكان.

خالید ناموون خوی به جوریک له جورهکان دهیزانی شووکردنی سهوسه به کامهران پهیوهندی به سیاسه ته وه نییه، دلنیابوو کچه که بو شستیک دهگهریت لهودا نییه، گهرچی ناگریکی گهورهی نیره یی دهیسووتان، گهرچی ههستی به شهرمیکی بیوینه دهکرد که ناموونییه کان له ناو ههموو ناخوشی و دهردی خویاندا ههشت سال بو ساتیک پشتی نهویان بهرنه داره و نهویش مایه پوچ له ههموو شهم گهشته هاته دهری، گهرچی فهوزی بهگ پییگووت تو نه دورویت و لهوه دا براوه یت که ههشت سال سهر زهمینت به پانی و دریری بینی و تا مردن نه و روزانه ت له سال سهر زهمینت به پانی و دریری بینی و تا مردن نه و روزانه ت له

یادناچیته و نه و سهفه ره ههمیشه مایه ی ده ولهمه ندبوونی دل و رؤحت دەبنىت. خالىد دواي چەند رۆزنىك غەم چوو بى كۆپۈونەرەپەكى گەورەي ئاموونىيەكان كە بىق بەخىرھاتنەۋە و دلدانەۋەي ئەو كردبوۋيان، لەلاي خۆپەرە ھۆي ھەمىرى شىتەكانى لەسبەر شىانى سياسبەت لابىرد و گورتىي ئەرەي لىە يشت ھەمىرى رودارەكانەرە رەسىتارە كامەرائى سىەلمايە، رقىي بەرامبەر كامەرانى سەلما لە ھەمبور شىتىك گەورەتربور، ئەرەي ئىسىتا ئەم لە غەمىدا نوقمە و كامەران لەگەل سەوسىەندا دەرى دەيسىووتان، که سهیری ناخی خوی دهکرد جگه له و رقه رهش و تاریکه ههستی به هیچ شنتیکی تنز نهدهکنرد، هیندی هیندی و سنات دوای سنات شهو خۆشەرىسىتىيە شىپت و سەرگەرمەي بىل سەرسىەن ھەيبىرو، رەنكى دەگۆرا و دهبووه رقیّکی گهوره و بیّویّنه بهرامبهر کورهکهی سهلما، ههستیدهکرد سات دوای سات ئهو رقه له ناوهوه دهیبات و تا مردن ناتوانیت خوی ليده ريازيكات. له كۆبورنه وهى ئامرونىيە كانىدا لىسىتىكى كۆنىي تۆلەيان دەرھینایەرە که قەیور جوقلی و هوشهجوجه و سامانی کیسرا لەسەری سه رەۋەيدا بوون، لىستېک لهدواي كوشتنى قەلەندەرەۋە ئاموونىيەكان بە خویننی خویان نوسیبوویان با ئەرەي تۆڭ لە بكورانى ئەر بكەنەرە . ئەرەي سەيرە لەر لىستەدا مەنگور لە دواي ناويكى نەناسىرارەرە لە يلەي يينجه مدا دينت، که ناوي که سيکه له کاتي کوشتني قهله نده ردا به ريرسي كۆي رۆكخسىتنەكانى پەكۆتى بورە لەر ھەرۆمەدا. ئەر رۆژە لىستەكەيان دەرھینایەوھ بق ئەوەبور نارى كامەرانى سەلماي تیبکەن، بەلام دانانى ناوهکه له سهری سهرهوه وهک پاکردنهوهی پهکیتیپهکان وهها بوو له گوناهه که و گزرینی باوو باق کیشه یه کی خیله کی، چونکه هه ماوو شار دەيزانى كە كامەرانى سەلما لە ھېچ خىزبېكىدا نىيىە، نەك ھەر ئەۋە به لکو کابرا که مترین ناره زووشی نبیه گریی له باسی سیاسه ت بیت و له و روودوه سهرودهر له هيچ دهرناكات، دوورى نه و ههمو ساله

و ژیانی ئیستاشی لهگه ل سه وسه ندا کاتیکی بی جینه هیشتوه بیس له سیاسه ت بکاته و به رپرسه کانی لیتیکده چیت. لیتیکده چیت.

لهتیف ناموون، قارهمانی نویّی نامرونییهکان، که ورده ورده ناویّکی نهفسانه یی پهیداده کرد دری نه وه بوو ناوی کامهران بخریّته لیسته که وه، به شتیّک له نائومیّدییه وه بیری خالیدی خسته وه که نه و پهیمانیّکی مورکردوه که مهرج نییه سه وسه ن فیکره ت بی نه و بیّت و نامرونییه کان ههمیشه پابه ندی پهیمانی و دهبیّت دان به نازاره کانی خوّیدا بگریّت. به همیشه پابه ندی پهیمانی و دهبیّت دان به نازاره کانی خوّیدا بگریّت. به به به تامرونییه کانی تسر جوّریّکی تسر بیریانده کرده و و رایان واب و سووکایه تییه کی گهوره به نامرونییه کان کراوه و خوریّن پرواوه و بالنده کانی خالید له ناوه پاستی شاردا کورژراون، له به رئه وه مهسه له که له باجیانداوه و ته واوی خیّله که بی ماوه یه کی دوورود ریّر سووکایه تی پیّکراوه و بکه رانی گهوره ی نه و سووکایه تییه ش، له ده وری ناوی کامه رانی سه لما کوبرونه ته وه و هری سووکایه تییه ش، له ده وری خواستی کامه رانی سه لما کوبرونه ته وه و هری سووکایه تییه که ش هینده ی خواستی کامه رانی سه لما هیچی تر نییه .

لهگه ل شه و کوبرونه و گهوره به شدا ناموونییه کان له به هاری سالنی نه وه دوپینجدا زوّر له شاری ئیمه دووربوون و لهوه ش لاواز تربوون ده ستیان بگاته تولّه . هه فته یه ک دوای شهوه خیرخوایه ک هه والّی دانیشتنی ناموونییه کانی بو کامه رانی سه لما نوسی و به یانییه ک به خشکه یی بوّی خسته شهو دیرو ده رگای نوسینگه که یه وه . کامه ران چه ندجاری ک نامه که ی

خویدده و دواتریش بینه وهی بترسیت بان بیربکاته وه بر سه وسه نی خویدده و گووتی «به لام بر بری من هیچم به رامبه رئاموونییه کان نه کردوه ، هیچ. من ههشت سال له مه و به رجه قریه کسم له مه نسور ئه سریندا، به لام به رامبه رئاموونییه کان هیچم نه کردوه ... هیچ» ، سه وسه نه سریندا، به لام به رامبه رئاموونییه کان هیچم نه کردوه ... هیچ» ، سه وسه ن له و ساته دا بینه وهی هیچ ده رباره ی بری مه ترسییه کان بزانیت ، ماچیکرد و گووتی «کامه ران غهم مه خن و بیر له شتی خراب مه که دروه» . سالانی دوورود رین ی واه کامه ران فیربووبو و ته نیا له مار و دوپشک و جالبالا که ی دوورود رین ی و چنگی چه قراسا و ده نوکی بیزه حمی بالنده کان بترسیت ، له به رئه وه سال دوای سال ترسی له مروف که متر و که متر ده بووه و ه ... سه فه ری به دونیا دا شه و هه سته ی لا لاواز کرد بو و بزانیت خوی له چ دونیا یه کدا ده رای . له به رئه وه زه رده خه نه یه که وره ی گوره ی گرت و نامه که ی دری و گووتی «بیگومان غه م ناخوم ... بیگومان هیچ گرت و نامه که ی دری و گووتی «بیگومان غه م ناخوم ... بیگومان هیچ ناند ت ...» .

ئه و ماوه یه ی سه وسه ن و کامه ران پیکه وه ژیان، ریز انتیکی گهلیک خرشی تیدابود. بالنده کانیان هه میشه به خته وه ر بوون، هه میشه دهیانخویند، هه ندیک له و بالدارانه ی نیر و مییان هه بود هیلکه یان ده کرد و جوجکه بالداری دیکه یان هه لده هیندی جار دکتور دلشاد شوکور ده هات و ده رمانی تایبه تی ده دا به بالنده کان. کامه ران له ناو گولدانچیه کاندا جیگای خوی کردبوه وه نه وه ی به خیراییه کی گهوره ش دوله مه نده بود.

بهدریّژایی سالّی نهوه دوپیّنج خویّندنی بالّنده کان و دهنگی بولبوله کان بهجوّریّک بهرزیـوون هـه کاتیّک بهبه رده م مالّی سهوسه ن گولّدانچیدا دهروّیشتین گویّمان له جریوه و واکواک و زیکهی بهجوّشیان بوو، ههموو بالنده کان بهختهوه ر دهیانخویّند، ههتا بالّداره غهمگینه کانی خالید ناموونیش گرپابوون و لـهو کرّپاله گهردونی و بهرده وامهی بالنده کانی دیکه دا به شداریوون و لـهو کرّپاله گهردونی مالّی خانممان گرپیبوو دیکه دا به شداریوون و سهورن مهموو دوو مانگ جاریّک فرّتوگرافیّکی بن کرّشکی بالنده کانی دهگرت، دهبایه خوّی و سهوسه ن و بانگده کرد و ویّنه ی بالنده کانی دهگرت، دهبایه خوّی و سهوسه ن و فیکره ت گولّدانچیش ههمور و وهرزیّک ویّنه ی نـویّ و نویّتر لـه نیّـوان فیکره ت گولّدانچیش ههمور و وهرزیّک ویّنه ی نـویّ و نویّتر لـه نیّـوان

له هاوینی سالّی نه وه دوپینجدا کامه ران یه کیّک له هاوپیّکانی خوّی هینا که وینه ی فیدیوی دریّر بوّ هینا که وینه ی فیدیوی دریّر بو خوّیان و بالنده کان پیکه و توماریکات، نه وه یه که مین توّماریکی فیدیویی بالنده کان و مالّی گولّدانچییه که نیّستا له به رده ستماندا بیّت، له ویّد اگولّدانچی پیر ده بینین، به خوّی و سمیّله گهوره و ده موچاوه باریک و قامه نه پیّکه که یه به به رده م قهفه زی بالنده یه کدا و سهوزدا له به رده م قهفه زی بالنده یه کدا راوه ستاوه، بالنده یه کدا له شیّکی باریک و سهوز، بالنده یه کی دره نوی گهوره یه و بالنده که و سهوز، بالنده یه خووتیّکی دامل و سهریّکی قاوه یی ههیه کولّدانچی و بالنده که پیّکه وه جووتیّکی

سهیریان دروستکردوه، له فیدیزکهدا ههر دوو تهنیا و گزشهگیر بلام دلْخَوْشُ و رەزامەنىد دەنويْنىن. بالندەكـە، چەشىنە تەيرىكـە تەنھـا لەسـەر یه دورگهی زور بچوک له باشووری ناسیا به ناوی نارکوندامهوه دەژى، ھەر لەسەرەتاوە ئەو بالندەيە كە لە شوينىكى وابچوكى دونيادا ده ژی و له هیچ جنگایه کی تری دونیادا وینه ی نییه گولدانچی پیری سەرسامكردبوو، فيكرەتى بيىر كە ھەندى جار سەيرى چاوى ھەكيمانەي بالندهکهی دهکرد، ئهو ئارهزووهی خوی نهدهشاردهوه که دهیهویدت بروات و لهو دورگه بچوکهدا ونبیت و لهوی له ناو سروشتی تازاددا لهگه ل تهم بالندانية بـرى ... ليه وينه كه شيدا ناوازه يي بالنده كيه تيا ئهندازه يه كي زور ناوازهیی فیکرهت گولدانچی دووباره دهکرده و زیاتر به رجه سته یدهکرد. له ویّنه و فلیمه کانی شهو دهمه دا به ناشکرا ناسه واری ژیانیکی جهنجال و هاتوچویه کی گهرم له نیدوان سهوسه ن و دونیای دهرهوه دا دەبىنىن. وينه هاوينىيەكان لە ھەوشە گەورەكەدا ئەرە نىشاندەدەن كە زوریهی شهوان خیزانی سهوسهن به گهرمی و گوری بیشوازی میوانی زوریان کردوه، بارودوخی ناهه مواری سیاسی و داکه و تنی باری تابووری له ولاتندا ریکر نهبوون له بهردهم شهوهدا که سهوسهن ومک بوکیکی نوی ژیاننکی پر داوهت و میوان بژی. کوشکی بالندهکان شهوانه نوته جيكاى كۆبوونهوهى مالى برا و خوشكهكانى فيكرهت گولدانچى، مالى هاوریکانی کامهران، مالّی تهوانهی به خوزگهه کی زورهوه دهماتن تا بالندهكان ببينن، ئەمرۆ كە سەيرى ئەلبومى خانەوادەگى خانم دەكەين، ويِّنه گه ليي كه ساني زوِّر نه ناسراو دهبينين، ويِّنهي مندالاني نه ناسراو، بـوک و زاوای گهنـچ، نیـگاری خانه وادهگـی گـهورهی ههندیّـک کـهس کـه دوورونزيك خزمايه تبيه كيان له گه ل گولدانجييه كاندا نبيه. ئه وانه ينكرا به لگهی دروستی ئه و راستیبه ن که سالی نه وه دویینی گه رچی به کنکه له ته نخترین ساله کانی مینژووی سهدهی بیستی نیمه، به لام دروست له و ساله دا خانم چپترین و پپترین سالی ژیانی ژیاوه . هه ر له و ساله دا و ساله دا له چوارهمین چهژنی له دایکبوونی هوزاردا سه دان میوانی تایبه تی که دکتنر ره فعه ت پهمیزی و پپوشه بانگیانکردون حه وشی کترشکی بالنده کان پپده که ن ده دیان دکتنری به ناویانگ ، به پیوه به ری هه موو خهسته خانه کانی شار ، هه ندیک له و مامی ستایانه ی زانست که به تاییب ت دین کامه ران باسی شوینه سه یر و جیاوازه کانی دونیایان بن بکات ، هاوشانی کچانیکی گه نج که هاورینی پپوشه ن و نه و هه له یان به گونجا و زانیوه بین و له نزیکه وه بالنده کان بینن ... هه مووله وینه کان و کاسیته کانی فیدی و دارده که ون و ییکراش به شادیی ده بینرین.

له و ماوه به دا کامه ران له ده ره وه ی مالیش ژبانیکی بر و زیندووی هه بوو، هەفتانىم شەوپك لىم زىر زەمىنى ئوتىلەكمى بارەجاندا لەگەل مەنگور و هاوریکانیدا کردهبورهوه، بهختهوهربور که هیندهی باره دهستدهکهوت دەپتوانى كريپەكى راستەقىنە بىدات بە مەنگور، دەپتوانى ھاورى بيّيارهكانى داوهتى خواردنەوھ بكات، ئەر ساتانەي مەنگور كامەرانى تيدا دەبىنى زۆر دەگەشىاپەرە و بەختەرەر دەبىرو، بەلام لەو ساتانە بگوزهریّت، مهنگور به کشتی روّد دوای روّد بیّدهنگتر و بیّوهیتر له جاران دەردەكسەرت، ھەندىك كاسىبى تايپەتىي دەكىرد كىھ كەسىمان بىھ تىەرارى نەماندەزانى چىپە، خەفەتتكى زۆرى دەخوارد كە ئەر تەنيا كەستك بور نهیده توانی بچیّت و بالنده کان ببینیّت، جار جار کامهران قهفه زی ههندیّک تەيىرى لەگلەل دەسىتى خۆيىدا دەھىنايە بازار و لله چايخاندى پەپوللەي ئازاد دایدهنان و ئیواران کاتیک بی مال دهگهرایهوه لهگهل دهستی خویدا دەيبردنـەوە، ھەمـوو دەمانزانـى بۆپـە ئـەو بالندانـه دەھنننيـت تـا مەنگـور بيانبينيت، بينيني بالندهكان بيتهندازه دلي مهنگوريان خوشدهكرد، كه بالنده کان دهیانخویند مهنگور نائومیدانه ده که وته جنیو دان به م شاره که مرزف جگه له هزرنی ئوتومبنل و فرهفری باسه نه فه ربه ره کان و هات و هاواری دهستگنپه کان زیاتر هیچی دیکه ی تندا نابیستنت. تا شه پی ناوختر گهرمتر بووایه مهنگوپ نائومندتر و پیرتر ده پنواند، هه نبهت وه که هه میشه په یوه ندیه کی باشی له گه آل سه رکرده و پیاوه چالاکه کانی ناو یه کنتیدا هه بوو، گیانی به وه بوو شه وان ده چووه سه ر میزه کانیان و به ده نگی به رز په خنه تاگرینه کانی ختری ده گووت، خوشحال بوو به وه یه مه موو قسه یه کی لیخه بولده که ن... زور جار و له زور شویندا به ده نگی به رز په خنبه ی ده گرت. که لیمان ده پرسی تایا ناترسیت، به ناشکرا به و جوره قسه توندانه دری حیزب ده کات. ده یگووت «براده ری عه زین تنبوه فه قیرن... قوونی مه نگوپ قه لایه کی تاسان نییه به هه موو که س بگریدی...

له به هار و هاوینی شه و ساله دا سه وسه ن و کامه ران چه ندجاریک سه یرانی ده ره وه ی شاریان کرد، کامه ران هه موو جاریک ژماره یه کسی زوّر له بولبوله کانی ده خسته پشتی پیکابیک و ده یبردن بن ناو سروشت، شه و سه یرانانه بن سه وسه ن و بالنده کان وه ک خنوی به پیکه نینه وه ده یگووت «شادیهین و خه فه تبه ر» بوون.

له بهیانییه کی فیننکی کوتایس هاوینی نهوه دوپینجدا سه وسه وه وه هموو پورینیکی دی هه ستا بی نه وه ی په نجه ره کان بکاته وه تا هه وای نوی بینه کوشکه که وه ، دوای نه وه ی کترییه که ی خسته سه ر ناگر به پوخساری خه والوه وه که جاران چوو بی مالی بالنده کان تا ناوی به رده میان بگوریّت، نا له ویادا و بی یه که مجار، یه که مین بالنده ی مردووی دوزییه وه . نه گه د نهینیم جوانترین بالنده ی هه موو قه فه زه کان بوو، ده بیت بلیم بالنده یه که بوو له هه ره جوانه کان، تهیریّکی ناوازه که له گه ل کومه له بالنده که ی مه سور نه سریندا ها تبور، هه در به و ناوه وه که له دونیادا بالنده که ی مه ماری خوداوه ندان از نابوو، مه لیک نهوروپییه کان پیناسرابوو «بالداری خوداوه ندان» ناویان نابوو، مه لیک نهوروپییه کان له جوانیدا وه که بالداری به هه شت سه یریانکردبوو، «پارادیسی ی توپادا»

ناوه لاتینییه که ی بوو، پهره کانی دریّر و زیرین بوون، دریّری پهری زهرد و تەلاپىي كلكەكەي ھەندىجار لـە مەترىك نزيـك دەبـووەوە، يەكىك بـوو لـهو بالندانـهي ههستێکي خودايـي لاي سهوسـهن دروسـتدهکرد، هـهرکات دەيبىنى ھەستى تېكەلبوون لەكەل ھەواى فىردەوسدا دايدەگرت، بالندەكە بن هۆپەكى دياريكاراق لىھ قەقەزەكەي خۆپىدا مردبوق، كامەرانى سىەلما لهسهر دونگی سهوسهن له خهو ههستا که به بالنده مردورهکهوه له نزیک سهرییهوه دهگریا، ئهوه یهکهمین روژی غهمگینی ژیانی هاویهشیان بور. فیکروت دوبایه تهواری بهیانییهکه قسه لهگهڵ سهوسهندا بکات و ئەر راستىيەي بىرىخاتەرە كە بالندەكان رۆحلەبەرن و دواجار رۆژنىك لە رۆژان ھەمبور دەمبرن، ئەر بەيانىيە كامبەران تەلەفونى بىق كەمبال يەلىدا كرد و بالنده قهشهنگهكهيان به مردويي برد بن مزمياكردن، بهلام ئهوه له سهوسهندا ترسیک و پرسیاریکی گهورهی دروستکرد: چی دهبیت گهر رؤژنیک بالندهکان ههموو بمرن ... چی دهبیت؟ چی دهبیت گهر ههموی بالندهکان بکهونه ناو ههمان ئهو بیدهنگییهی بالنده موّمیاکان تێۑڮەوتـوون؟. گـەر باڵنـدەكان ھەمـوو بمـرن، ئـەوكات دەبێـت بــه ھەمـوو رقح و جهسته و خهیالی لهم شارهدا نوقم بیّت، دهبیّت نهو راستییه قەبولىكات كە ئەم شارە نەبىت ھەموق ئەق شوينانەي دى كە ئەق بۆيان هه لدیّت، دەروّن و لـه ناودەجـن، راسـتیپهک نهیدهتوانـی قهبوولیبـکات و تاسەر لەگەلىدا يىزى.

ههفتهیه که دوای شهوه «بالداری خوداوه ندان» به موّمیاکراوی و به ویقاری تهیریکه وه که دهزانیت له غوربه تدا مردوه گهرایه وه بی مالّی ... به لام هاتنه وهی بالنده که به بیده نگی، لهبری شهوهی دلّی سهوسه نخوشیکات، رایچله کاند و جاریکی دی دووری دونیای بیرخسته وه.

لهستهرهتای سیالی نهوه دوشه شیدا بارودوّخی سیاسی لیه کوردستان تهواو دژواربوو، شهری ناوخو تا دهات درتر و بیره حمتر دهبوو، جهنگ

له سهر داگیرکردنی ههولیّری پایته ختی ههریّم تاده هات خویّناویتر ده گه پا،
له ناسـوّکاندا هیـچ هیوایه کـی پیّکه و تـن بـه دی نه ده کـرا، پوّژانه سـه دان
خه لْک له ههموو سنووره کانه وه ده چـوون به ودیـودا. هه ندیّک له کرّچبه ران
بهر لـه وه ی بـروّن ده هاتـن و ده پارانه وه تـا له گه ل بالنده کانـدا ویّنه یـه ک
بگرن ... هه ندیّک سهردانی کوشـکی بالنده کانیان به یه کیّیک لـه و نه رکه
گهورانه ده زانی که ده شیّت له سه فه ده که یاندا به خت و سهرکه و تنیان بو
بهیّنیّت، له پاییـنی سالّی نه وه دو پیّنجه وه هه ندیّک له و که سانه ی سهردانی
کوشـکی بالنده کانیان کرد، سویّندیان خوارد له هـه ر جیّگایه کی دونیادا
بگیرسیّنه وه ، نامه و نیگار بو خانمی سه و سه ن بنیّرن.

له کوتایی نابی سالی نهوه دوشه شدا و دوای نزیکی سال و نیویک له دروستبوونی کرشکی بالندهکان، هیزهکانی بارتی دیموکرات ههوایتری پایته ختی ههریمیان له دهست هیزه کانی په کیتی نیشتیمانی دهرهینا، شکستی هیزهکانی یهکیتی خیرا و ئهفسانهیی بوو، تیکشکانی نهوان له هەولنىر بەجۆرنىك بور تورشى شكستىكى سەرتاسەرىي كردن، ھىزەكانىيان له همموو قوّله كانهوه شكان و له همموو به رهكانه وه هه لهاتن. له هه ندى جيّگادا ههمور شتيكيان به ساغي جيّهيشت و له ههمور لايهكهوه بهرهو سنووره کانی ئیران یاشه کشه یانکرد، هیزه کانی یارتی له ماوه یه کی زور كورت و خيرادا گەيشىتنە شارى ئيمه، ھەوالىي ھەلھاتنى سىەركردەكانى په کیتی و شکستی هیزه کانیان شاری نیمه ی به جوریکی بیوینه شله قاند. ئامورنىيەكان لىە يېشى يېشىدودى ئەر ھېزانەدابورن كە بەرەر خۆرھەلات و بەنسازى گرتنـەوەى دەشـەرى ئىدمە يىشـرەويانكرد، لەتىـف ئامـوون سهرکردهی بهشیکی شهو هیرزه گهورهیه بوو که بهرهو ناوچهی نیمه جولًا. لهتیف پیاویکی چکولانه و خر و سمیل باریک بوو، خوی به كلاشىنكۆفنكى بنقۇناغەرە لى ماشىننىكى تازەي سەربازىدا لى يىشى هيزه كانه وه دەرۆيشت، ئارام و لەسهرخق دەينواند. لەتىف له ئاموونىيه زور خیله کییهکان بیوو که نیاوی عهشیره ته که خیری له ههرشتیکی دیکه ی دونیا به لاوه گرنگتر بیوه تا روزی کوشتنی قه له نده که هاوریخی مندالی و گهنجی په کندی بیوون، بریاری نه دابوو لهم شه په وه بنالنیت، به لام کوشتنی قه له نده ر ناچاریکرد به سهر و ماله وه خوی فریبداته جه نگه وه . شه و روزه ی له ده روازه ی شار هاتین به مدیودا ناموونییه کان نزیکی پینیج سه د چه کندار ده بیوون که ده یانویست دوای شه و هه مو سوو کایه تی و ده رکیردن و نابرووبردنه به سه رکه و توویی بگه رینه وه بی شاره که ی خویان، زوریان به پارتییه کان بی شه پ و به رگرییه کی نه و تی شاریان گرت، بینای به کینیک له بیاره گا سه ره کییه کانی به کینیان کرد به بنکه ی سه ره کیان و به جوریکی خیرا هیزه کانی به کینیان به شاردا به بنکه ی سه ره کیان و به جوریکی خیرا هیزه کانی خویان به شاردا به بنکه ی سه ره کیان و به جوریکی خیرا هیزه کانی خویان به شاردا به بازه که

خالید له ماوه ی شه و سال و نیوهدا بووبوو به ئهندامیکی چالاکی حیرب. له و ماوه یه از پر دوای پر و پی کرده کرده وه به بدوه وام له گینگل و شازار و بیسه برییه کی گهوره دا ده رایا برینیکی قوولی ناوه کی ده یجولاند ... بی شهوه ی نازاره کانی له بیربکات و رایانیکی نوی ده ست پیبکات بووبوو به کادیریکی سیاسی بزیو و چالاک. چیتر ناره زوویه کی نه مابوو به دیار کرمه لیک که ره سته ی زنانه وه له دو کانیکدا دابنیشیت، ده یویست نیشیک بکه ره سته ی ژنانه وه له دو کانیکدا دابنیشیت، ده یویست نیشیک بکات نازاره کانی خوی له بیربچیته وه، به لام له گه ل نه وه شدا شه و هموله بیکریت سوراغی هه وله بیکریت سوراغی جارجار که سانی تایبه تی بنیریت سوراغی رایانی سه وسه ن و کامه رانی سه لمای بی بیکه نیشوکاری حیزیدا هزکه ی ده یانزانی تیکه لبوونی بیسره و تی شه و له گه ل نیشوکاری حیزیدا هزکه ی ده گه پیته و بی شه و مه راقه ی له ناوه وه ده یخوات. شه و پر و هی نیریت به ناموون له گه ل هیزه که یدا به ره و هیز پیک خستندا له یادی بو و بنیریت به له گه ره مه خوناماده کردن و هیز پیک خستندا له یادی بو و بنیریت به

دوای خالید ئامووندا بر ئهوهی لییبپرسیت ئاخی ئارهزووییه کی ههیه له گهگیدا بگهریته و بی شار، ئه و پرژه بر ماوهی ده دهقیقه گفتوگریه کی دوو قرّلی له نیروان له تیف و خالید ئامووندا پوویدا که تا ئیستا که سناوه پروکه کهی نازانیت، چونکه تا ئه مرد وه نهینییه کی قفلکراو و داخراو له نیروان هه دووکیاندا ماوه ته وه، که سانیک ده لین خالید له و گفتوگریه دا داوایکردوه ترّله ی بربکریته وه، که سانیکی تریش ده لین خالید ته نیا گووتویتی ئاره زوویه کی نییه بگه پریته وه بر شاری نائومیدییه گهوره کان و حه زده کات تامردن غه ریب بیت ... شتیک که ناشکراو نکولی لی نه کراوه شهوه یه تریک بوو له نامانجه شهوه یک به شاری به کینک بوو له نامانجه سه ده کییه کان له و شهره دا.

رۆژنىك بەر لە گەرانەرەي يارتىيەكان، لە نيوەرۆۋە ھەموى شىتنىك لە شاره بچوکه که ماندا گۆردرا، مهنگور که به تهواوی له ههوالی گرتنی هەولپىر دلنىيابور، بە يەلە گەراپەرە بۇ مالىن و ھەندى كاغەز و بەلگەنامەي تایبه تی کۆکرده و و ههندیکیانی سووتاند و چهندانیکی تری له جیگایه کی نهیّنی شاردهوه و نه و باره دانراوهی له مال قایمیکردبوو له یشتیّنیّکدا هه لگرت و پشتینه که ی به سته پشتی و چهقزیه کی کترنی، که یادگاریکی ديريني يوسف كهوياربوق لهجيكايهكي نهيني دهرهينا وجه خيرايي جهرهق نوسینگهکهی کامهرانی سهلما کهوته رینگا، بازار تا رادهیهک چنول و زور لے دوکانےکان داخرابوون، خه لکے لے ترسیکی گےورہدا دہ ریان۔ دەنگوباسەكان وەھابوون كە پارتىپەكان ھاوشان بە تانك و زرييۆشەكانى سبهدام حوسبهین دهدهن بهستهر شیارهکهدا، ههنیدی لیه بازرگانهکان لسه ترسس تالانس لۆريان نابسوو بهدهمسى دوكان و مهخزهنه كانيانسهوه و شته كانيان به ره و شويني باشتر و ئهمينشر دهگواسته وه . خهسته خانه كان خۆپان بىق دۆختكى نائاسايى ئامادەدەكىرد، بەشىي زۆرى فەرمانگەكان داخرابوون، زوربهی شهقامه کان تهواو خالیبوون. که مهنگور گهیشته نوسینگهکهی کامهرانی سهلما سهیری لیهات که نوسینگهکهی شهو تهنیا شوینی بازاره دهرگای کرابیتهوه، لهوهش سهیرتر نهوهبوو کامهران وهک له ههممور دونيما بيناگابيت لهگه ل گهنجيکي مندالکاردا دانيشتبور

و باسے، جەنگەللە گەورەكانے، كەنبارى خۆرشاواى ئەفرىقاي بىل دەكىرد. کامـهران بـه خهندهیهکی گهورهوه وهک ئـهوهی رۆژنیک بنیت لـه هـهره رۆژه ئاساييه كانى ژيان پێشوازى له مهنگور كرد. مهنگور بێئهوهى بوار به كامه ران بدات، به خيراييه كى بيوينه گەنجەكەي رەوانهى مالهوه كىرد و به کامهرانی گووت که خیرا ههموو یارهکانی له قاسمی دوکانهکه دهربهنننیت و شته گرنگه کانی کوبکاته وه و نوسینگه که قفلبکات و برون، چونکه له چهند سه عاتی داهاتوودا پارتیپه کان بی به رگریپه کی ئه وتی دهگەنىيە ئىسرە، كامسەران سسەرەتا گروتىي «ھسا مەنگىور، بسەلام ھاتنىي پارتیپه کان ئه و ههموی ترسه گهورهیهی بزچییه ... خوت دوزانیت من له سياسهتدا نيم، خوت دەزانيت ... بهلام به راستى حەزدەكەم تىق ئاگات له خوّت بنّت، تو له حيزبدا بوويت». ئهم سادهييهي كامهران مهنگوري بنزارده کرد، یه لی گرت و بردی بن ژووری نوسینگه که ی خنری و بنیگووت «كامـهران، گوينگـره ... مـن لـهم شـاره مهلعونـهدا پيربـووم، حيكايهتيّـک نییه له کوچه و کولانی شهم شارهدا پوویدابیّت و من نهیزانم. پهنجا ساله چى لەم شارەدا قەرمابىت لەم كەللەيەمىدا چەسىپيوە و نايەت، دەرى، دەزانىم خەلكى ئەم مەملەكەت، چىزن بىردەكەندوه، ھەملو پىياۋە گەورەكانى ئەم شارە لە شىتى بىمانادا تىاچوون ... تىدەگەيت، لە شىوين و ساتى وادا تياچوون دەبور لەرى نەبن، دەكرا لەرى نەبن. ھەمبور يياوه ئازاكانى ئەم شارە بىق مىردن شىوينى خىراپ و كاتىي خىراپ ھەلدەبريىرن. به قهبری باوکم وایه، سهپرمکه، من له دوو سال لهوهویهرهوه دهزانم كــه رۆژێــک ئاموونىيــهكان دەگەرێنــهوه . ئــهوه دىاربــوو درەنــگ يــان زوو به شنوهیه کله شنوه کان دونیا ده گوریت و شهوان دینه و شار... تیدهگهیت، من لهیهکهم روزهوه که چهقوکهمان له کورهکهی نیبراهیم ئەسىرىن دا دەزانىم حىكايەتى ئەم خۆشەويسىتىيەي تىق تېكەل بە ھەمبوق پیس و یوخلی شاره که بووه، بینه وه ی تق بته ویت یاخود من بمه ویت. ئینسان نازانیّت لهم شاره مهلعونه دا حهز له ژنیّک دهکات و سهیردهکات كەوتۆتە شەرىكەوە نە سەرى دىارە و نەبن. مىن يىتدەلىم، ھەرجىيەك بووایه، شته کان باشتر نه ده رؤیشتن له وه ی من کردم ... به لام حه زده که م بزانيت من قەلەندەر ئامرونىم نەكوشىت، مىن قىەت فەرمانى وام نەداوه، قەت فەرمانى كوشىتنىم نەداۋە، بەلام ئەۋە ئىسىتا ھىچ لە مەسەلەكە ناگزرنت، دوو سال له مهویهر ئاموونییهکان نامهیهکیان بن ناردم، نامەيەكىي زۆر تابىيەت كىە سىەرى ھەرە بالاي ئامورنىيىەكان نوسىيبورى، ئەر رەخت ھەمبور واياندەزانى مىن قورنىي گەررەي نار مەسبەلەكەم... وایاندهزانی من له ترسا ده لیم که فهرمانی کوشتنی قهلهندهرم نهداوه، به لام من راستیم دهگووت، من خرایترین پیاوی نهم شارهم، ههموو شته خرایه کانم کردوه کوشتن نهبیّت، سویّند ده ضوّم که زوّریش دلّم خوشه که ههرگیز که سم نهکوشتوه، خوّت نهوه دهزانیت، دوانهوه که توّ به جۆرىكى تىر گەراپتەۋە بىق ئەم شارەۋ ۋازت لە چەقىق ۋ ھەمبوق شىتىك هننا و بق خیزانه که ت ده ژبت ... نه وه هیوای من بوو. ریک نه وه هیوای من بوو، به بالنده کانه وه بنیته وه و ببیت به منرد نکی باش بن سه وسه ن خان. به لام ئهوه هيچ لهوه ناگزريت كه له چهند سهعاتي داهاتوودا ئەم شارە وەك يۆينەي كەڭەشىر سىووردەبىتەوە، سەيركە مىن نامەكەم ينيه، تندهگەيت، بى تىزم ھىناوھ تا لاي خىزت ھەلىبگريت، لە نامەكەدا نوسیویانه که گوایه من تا ماوهیه کی تر ده توانم خاتر جهم بم و خوم نەخەمىه سىەغلەتەرە، چونكە يۆشىتر، يەعنى يۆش ئەرەي بمكورن دەبيت بهچاوی خوم مهرگی عهزیزترین کهسانی خوم ببینم، سوینددهخوم به قوونى ھەرچىي شەپتانە كە ئەم ئامرونيانە دەتوانىن زۆر بېرەحم بىن... له دەسىتيان دينت مىرۇف لەسلەر سىاجى گەرم دانينى و سىووربېكەنەوە، من قهت وام نهدهزانی، كامهرانی سهلما ئهوان و ههموو شاره مهلعونهكه دەزانىت كە تى غەزىزترىن كەسى لەلام، ئەر كورەپت مىن تەمەنامدەكىرد له ژیاندا ههمبووایه ... نیستا له بهیانییه وه ههزاران خه نیک لهم شاره رایانکردوه ، بینه وه ی هیچ کیشه یه کی گهوره یان له گه نی پارتی یا خود ناموونییه کاندا ههبیت ، ههزاران هه نهاتوون له به رئیوه یه ، تی ... نیشده کات و بینی نه و به نا گهوره یه ده که ن که به رئیوه یه ، تی ... تی ... نیشده کات و بینی نه و به نام به کهوره یه ده ده وی که به رئیوه یه ، تی ... تی ... نام همموو شته ت به دواوه یه ده ته وی ت دانیشیت و په نجه نهجو نینیت و نای باوکه رئی تی ده به پیش ههمووانه وه له م شاره ده رچیت و شوینی خوت له و سه ر مهرزه قایمبکه یت . ژیانی تی له مهترسییه کی گهوره دایه ... به قهبری ههمو و پیغه مبه ران سویندده خیرم که ژیانی تی له مهترسییه کی گهوره دایه ، من شته کان له به رچاوت قورس ناکه م ، به لام گهر وه که همو و پیاوه نازاکانی تری نه م شاره قوونی خوت خوار دانییت و نه یجو نینیت ، من نازانم چی ده بیت ... به قهبری مردوم ، نازانم یا به بی ده بیت ... به نازانم به نازانم به بی دونین ... به نازانم به بی دونین ... به نازانم به بی دونین ... بی نازانم به بی نازانم به بی نازانم بی نازانم به بی دونین ... بی نازانم بی نازانم به بی نازانم بی نازانم به بی نازانم به نازانم بی نازانم بی نازانم بی نازانم

کامهران وهک ئهوهی گهرابیته وه درخی جارانی، ههمان ئهو سهرسامی و بیره لامبیه پیوه دیاربوو که چهند سال لهمهوبه رپیش سهفه ره کهی تووشسی بسوو. وه ک ئهوه ی به تهواوه تی نه زانیت چی ده کات، سهیری مه نگوری کرد و گووتی «من سویندم خواردوه له هیچ شاره نه چمه ده ره وه ... خوت ئه وه ده زانیت. سویندیشم خواردوه له هیچ شهریکی دونیادا به شدارنه بم ... لهبه رئه وه نازانم چی بکهم». مه نگور گووتی «گووتی «گویتی ده ست ئاموونییه کان نابیته وه به خاوه نی که ولی خوت. گهر بکه ویت ده ست ئاموونییه کان نابیته وه به خاوه نی که ولی خوت. گهر بیگرن ده تکورن ... ئه وه راستییه که یه تی ناموونییه کان نابیته وه به خاوه نی که ولی خوت گهر به جیزن ده تکورن ... ئه وه راستیه که یه تی ناتوانم بروم و به جینبه یک می ناتوانم بروم و به جینبه یک می ناتوانم بروم و به جینبه یک وازور قوونی خوم له جهه نه مدا ببینمه وه ، به لام گهر نه یه یت، ئه وانی یه وازور قوونی خوم له جهه نه مدا ببینمه وه ، به لام گهر نه یه یت، ئه وانی هاروی خوم ان به نیگه رانی و سه رسامییه وه گووتی «مه نگوی» چارم نییه». کامه ران به نیگه رانی و سه رسامییه وه گووتی «مه نگوی» چارم نییه». کامه ران به نیگه رانی و سه رسامییه وه گووتی «مه نگوی»

ناتوانم سهوسهن و بالنده کان به جیبه یلام ... خوایه تق ده ته ویست چی بکه م ... هیچ پیاویک ناتوانیت شهوه بکات ».

مهنگور گروتی «ماوهیه کی زور که ممان لهبه رده مدایه بن نهوه ی بیربکه ینه و بریار بده ین نهوه ی بیربکه ینه و بریار بده ین نیستا ده رگای نوسینگه که تداینت داینی تن له ده بیت سهوسه ن خان به م چیروکه بزانیت، ده بیت بزانیت زیانی تن له مهترسیدایه ».

له ماوهی نیوسه عاتدا هه ردووکیان له به رده م کۆشکی بالنده کاندا بوون، به وه دا مه نگور بۆی نه بوو پیبخات کۆشکه که وه، گفتوگرکان له به رده م ده رگای کۆشکه که دا ئه نجامدران مه نگور دوای ئه وه ی حورمه تیکی نیشانی سه وسه ن دا، به شیوازی خیزی بیزی پوونکرده وه که له چه ند سه عاتی داهات وودا پارتییه کان شار ده گرن و ده شینت ژیانی کامه ران له مه ترسیدا بینت شته کان لای سه وسه ن بیمانا و کتوپر بوون، بینه وه یه می راسته قینه که ی برانیت هه ستیکرد هم و گیانی ده له رزیت، بینه وه یه می راسته قینه که ی برانیت هه ستیکرد هم و گیانی ده له رزیت، بینی به ساردییه کی له ناکاوکرد، به لاوازییه وه گووتی «کامه ران برق» برق ستی به ساردییه کی له ناکاوکرد، به لاوازییه وه گووتی «کامه ران برق» برق ستی به ساردییه کی له دونیادا برق نه وه ی نام سی نه گه ده دونیادا برق نه وه ی نه که ویت شه په دونیادا بینی هه تامه تامه دو را نینت، که ی من لای بالنده کان ده مینمه وه و باوکم م له گه لاایه ، به لام سویندم بر بخ خی به شداری شه پ نه که یت، تفه نگ هه لنه گریت، هیچ شتیک نه که یت جگه به شداری شه پ را به که یت، تفه نگ هه لنه گریت، هیچ شتیک نه که یت جگه به شداری شه پ را به که یت، تفه نگ هه لنه گریت، هیچ شتیک نه که یت جگه به شداری شه پ را به که یت، تفه نگ هه لنه گریت، هیچ شتیک نه که یت جگه به شداری شه پ را به که یت، تفه نگ هه لنه گریت، هیچ شتیک نه که یت جگه به شداری شه در را به که یت ، تفه نگ هه لنه گریت، هیچ شتیک نه که یت جگه

کامهران سهیری شهو رهنگه سپییهی کرد، سهیری شهو لهرزه له ناکاوهی کرد، له دهنگه ناسکهی، شهو غاکاوهی کرد، لهرچی دهنگی، شهو ههناسه باریک و دهنگه ناسکهی، شهو غهمه له ناکاوهی پهریبووه سهر روخساری. نهیدهتوانی بهجیّیبهیّلیّت، به لام چی دهبیّت گهر مهنگوریش لهگهلیدا بمیّنیّتهوه و ناموونییهکان

بیگرن و بیکوژن... ئەوە ئازاریکی وەھا لە دلیدا دروستدەکات لەوانەیە بەرگەی نەگریت. ئەی ئەگەر رۆیشت و نەیتوانی بگەریتەوه؟ ئەی ئەگەر بارودۆخی تا چەند ساللی دی لە ترسی ئاموونییهکان رابکات؟ ئەی ئەگەر بارودۆخی سیاستی گۆرا و نەیتوانی سەوستەن ببینیتەوه؟ ئەی گەر ئاموونییهکان ئازاری سەوستەنیان دا؟ . کامتەران دەیزانی کە ناتوانیت وەلامتى هیچ یەک لەو پرسیارانه بداتەوە، بەلام دلانیابوو گەر ئەو نەروات مەنگوریش دەمینیتەوە و لەوانەیە بکوژریت، خىزی ھەستى بە مەترستى نەدەكىرد، پییوابوو ترستەکانی مەنگور دەربارەی شىوینی ئەو لە چیرۆگەكەدا لە جیگای خویدا نییه . ھەموو دونیا دەزانیت کە لە كاتی کوشتنی قەلەندەر ئاموون و رودارەکانی دیکەشدا ئەو لە ولات نەبووە، ھیچ کەسیک نییه ئاموون و رودارەکانی دیکەشدا ئەو لە ولات نەبووە، ھیچ کەسیک نییه ئەرە نەزانیت، بەلام مەنگور پییگووت «لەم شەرەدا برا برای کوشتوه، ئەرە نەزانیت، بەلام مەنگور پییگووت «لەم شەرەدا برا برای کوشتوه، چەندین کەس دەستی چۆت خوینی كەستی خىزی... وامەزانى كەس

دوای راراییه کی زور کامه ران پلاننکی هه بوی، که ده بایه جنیه جنیبکات.

لهگه ل سه وسه ندا چووه ژووری بق ناو کوشکه که ، ختی گنری و بی مالاواییه کی راسته قینه سه وسه نی ماچکرد و گروتی «سه وسه ن مهترسه ، هه رچییه ک بوو ده بیّت نازا بیت ... تیگه یشتیت ... ده بیّت نازابیت ، من تا بکریّت زوو ده گه ریّمه وه ، به لام ناگات له بالنده کان بیّت ، مه چتره ده ره وه ده گه ریّمه وه » .

که کامهران لهگه ل مهنگوردا رویشت، سهوسه ن ههستی به ساردییه کی گهوره کرد، ههستیکرد بالنده کان جوره بیده نگییه کی سه نگین و قورس دایگرتون، روزیکی زور گهرم بوو، لهگه ل نه و گهرمییه شدا سهوسه ن دایگرتون، روزیکی زور گهرم بوو، لهگه ل نه و گهرمییه شدا سهوسه ن ههستیکرد ده بینت خوی به شتیکی دی داپوشیت، به لام شتیکی نهوتوی ده ست نه کهوت له خوی بالینیت. باوکی له به یانییه وه به دوای هه والدا به رده وام گویی له رادیوکان ده گرت، له روزدا چه ند جاریک کوپیک چای

٤٠٠ كۆشكى بالنىم غەمگىنەكان

هه نده گرت و ده چووه مانی باننده کان و نه گه ن ته پره کاندا قسه پده کرد. سه وسه ن سه رنجیدا ماوه یه که گوندانچی زوّر نه گه ن باننده کاندا قسه ده کات، هیندی هیندی نه و قسه کردنه زوّره ده پترساند، به نام فیکره ته معموو جاریک به پیکه نینه وه د ننیایده کرده وه که شته کان ناسایین و هیشتا عه قلی نه چینگای خزیدایه و شینت نه بووه دوای روّیشتنی کامه ران به سه عاتیک سه وسه ن چووه ناو باننده کانه وه ، چه نده هه ولیدا ده نگی باننده کان نه مساتی ترس و دنته نگییه ی دوور بخه نه وه ، به نام ده نگه کان بو هیچ بی که مساتی ترس و دنته نگییه ی دوور بخه نه وه ، به نام ده نگه کان بو هیچ جینایه کیان نه برد، هه ستیکرد نه مروّ به چه ی و به هه موو هه سته کانی نه مانده دا ده رای و هه رچییه کی بکات ناتوانیت نه شوراکانی نه مرو ده رچیت .

تتواروي يهكهم لهتيف تاموون ههندي خالتي يشكنيني لهسهر شهقامه گشتىيەكان جنگىركىرد، دۆشكەكانىشى لەسسەر ھەندنىك شىرىنى بەرن دامهزرانند و گهرایهوه بن بارهگا سهرهکییهکهی خنزی، گهرچی دوو سال بور خەرنىي بەرەرە دەبىنى بگەرىتەرە بىق ئەم شارە و دوربارە كوچە و شهقامه کانی ببینیته وه، که چی نیستا نه دلی بهم سه رکه و تنه ناسانه خۆشىبور، نە ئەم گەرانەۋە كتوپىرە شادۇمانىدەكرد. شىتىك لە ناۋەۋە دلّے دەگوشى كە نەيدەزانى چىپە، شارەكە بە ئەندازەيەك چۆلبور، نیگای شهقامه خالی و بیروحهکان له گهرمای خنکینهری نهم عهسرهدا بهجۆریک ماندووکەربوون، مرۆڤیان تووشی نائومیدی دهکرد، که گەراپهوه بارهگاکه ناردی له مالّی پهکیّک له هاوریکانییه وه خواردنیان بق هیّنا. دوای نان خواردن، کهمینک به پشتینه کهی دهست و دهمی سری و لهسهر ميزدك ههندي بروسكهي خيرا و نامهي ههوالنيره بيتهلهكاني خويندهوه که له شوینی جیاواز جیاوازهوه له ورد و درشتی جولاندنهوهی هیزهکان ئاگادارياندەكىردەۋە . زۆرپەي بەربىرسىھ مەيدانىيىەكان دەيانوپسىت بزانىن چۆن لهگه ل نه و خه لکانه دا بجو لینه وه که شار چو لده که و پهیتا پهیتا بهرهو دەرەوە ھەلدين. لەتىف بەدەم چا خواردنەوەوە بە قەلەمدارەكمەي خوى گووت، نوسراويک ئاراستهى هيزهکان بکات دهست بو هيچ کهسيک نهبهن و لێگهرێن خهڵک بئ رێگريي هاتوچۆبکهن. قهڵهمدارهکه کورێکي

٤٠٨

گەنچىي بارىكەلىم و درنىڭ بىور، سىمىرى لىمو قەرمانىم ھات كىم لەتپىف ئاملوون بنی گەرانلەرە بىق سىلەروو خىقى بريبارى دابلوو، كورەكلە دلنيابلوو ئەملە ھەملوق ئاموۋنىيەكانىي تىركلە ھاتبلوون تۆلەبكەنلەۋە ق لەسلەر شلەر گەرمپلوون تلورەدەكات. بەلام ئلەق ھەسلىقى بلە تەمەلىيەكلى زۆر دەكلرد، تەمى رووداوەكانى ئەم دوو رۆۋە بەجۆرىكى گەورە بەرچاويان گرتبوو، وەك ئەرەپى كە نارەرو ئارەزوريەكى راستەقىنەي نەمابنىت بىل درنىزەدان بەم جهنگه، وهک شهوهی لهدنهوه بخوازیت دوژمن و نهیارهکان، شهوانهی شهو دەبيت بەدواياندا بگەرىت و بيانكورىت، بەخىرايى شار چۆلېكەن و خۆيان بشارنهوه و تهرکی سهرشانی ته و سووکیکهن، کوره قه لهمداره که له خاوی و تەمەلىي لەتىپ ئامورندا ئەرەي خوينىدەرە كە دەپەريىت مارەپەكى درين ببه خشيته ناحه زه كان هه لبين و له شارده رجن، هه موو ده يانزاني هه ولي وهما بيهودهيه، لهدهرهوهي ژوورهكهي لهتيف ناموون نهواني دي بينترقره چاوهروانی فهرمانیکی راسته وخزیان دهکرد، تا بیوچان دهستبکهن به گەران بەدواى ئەو كەسانەدا كە لە لىستى گەورەي ئاموونىيەكاندا بوون. كەمتەرخەمى ئەق ئۆۋارەپەي لەتىف ھەمۇۋانى سەرسامكرد، سەغات ھەشىتى شه و چوارکهس له بهردهرگای ژوورهکهی لهتیفدا وهستان و داوایانکرد چاوپان بِنِيبِكهونِت، لهتيف له ژوورهوه له ژيّر يانكه يه كي بچكۆلهدا جامه نه که ی داگرتبوو و به سه ری رووتی له سه ر کورسی و میزیک دانیشتبوو و بیری له نوسینی نامهیهک بی نوسینگهی عهسکهری حیزب دهکردهوه . میوانه کان برایه ک و ناموزایه ک و دوو خالفزای قهله نده ر ناموون بوون . هه ر چواریان نائارام و توره دیاریوون، ینیانراگهیاند که نواندنی خاویتی له گەران بە دواى بكوژانى قەلەنىدەردا وادەكات ھەلىي تۆلەكردنەوەيان سات دوای سات لاواز و لاوازتر بیت، هاهر چواریان له و بریاره تورهبوون که دەرفەتى دابوو، خەڭك لە ھەمبور قۆلەكانەرە شار چۆلېكەن. لەتپىف بە خاوی و کهمته رخهمییه وه پیپگووتن، ئه و که سانه ی نه وان بوی دهگه رین له شاردا نهماون، بهینی زانیارییهکان له دوینی شهوهوه له شار دهرچوون و به ره و سنوور هه لهاتوون، به ساردی و هیمنییه وه پییگووتن به بروای شهو گهران له شاردا سوودیکی نبیه و سبهی دوای بشوویهکی بهک شهوانه، هنزه کانی خوی به ره و سنوور ده جولننیت و دوای هه لهاتووه کان ده کهویت. قسمكانى لەتىف بى مىوانىمكان نائومىدكەر بوو، ئەوان دەيانويست خەلكى شار تۆلەيان بېينىن، ھەر چواريان بەدەنگۆكى بەرز داوايان لـ لەتىك کرد هیزیان بداتی تا چیتر کات به فیرق نهدهن و دوای بکوژانی قهلهندهر بکهون. براکهی قهلهندهر گووتی، خاوی و دانیشتن لهساتی وادا هیندهی تىر ئابرووپان دەبات و دەبيت شىتىك بكەن جەپا و نرخيان بە راسىتى هەسىتىنىتەرە، لەتىپف ئاموون كە ئىسىتا بە خوكمى ناچارى بورىپور بە حاکمی به شیکی شار، به لایه وه قبورس بوو دوای ماندویتی ئه و دوو رؤژه له شهویکی واگهرمدا له ژوورهکهی بچیتهدهری و مالان بیشکنیت. ههموو دەيانزانى لەتىف يياويكى كىردەو ئازايە، بەلام قسەكىدىن و دانىشىتنى لە ژیر هاوای یانکهکهدا شاو سامرنجهی جیدههیشت که شاه ری باهردهوام و دوورودريّـرْ ماندوويانكـردوه . دواي سـه عاتيك قسـه كردن لهتيف ئامـوون بـه دەموچاوى يياويكەرە كە ھەر ئىستا دەپەرىت بخەرىت، جامانەكەي كىردە سهرى و كلاشهكاني لهينكردهوه و لهگه ل جوار ميوانه كه و هيزيكي بچكوله دا چووهدهري. دلنيابوو ئهوه نهبيت که دواى ئهم جهنگاوهره توړانهبکهويت، چاریکی تری نییه . براکهی قهلهندهر ناصوون چاوساغیان بوو، ئهو له هـهر كـهس زياتـر پـلان و هـهواى تۆلـهى لهسـهردا بـوو. يهكـهم جـار چـوون بِوْ مَالْي قَهِبِوْز جَوقِلْي، كەدەرگاكانيان شيكاند و چوونة ژوورى دلنيابوون کهس له مالهکهدا نادوزنهوه، تاریکییهکی سهنگین و کوشنده ههموو مالهکمی خنکاندبوو، به کومهکی دوو لوکس و چهند لایتیکی گمهورهی دەسىتى مالەكەيان ژووراو ژوور پشكنى، قەپىۆز لـە ماۋەي رابوردوودا بووببوو به بەرپرسى يەكنىك لە بەندىخانەكانى يەكنتى، بەلام شىتنكيان نەدۆزىيەوە

شایهنی بایه خ بید، دواجار تهلبومی وینه کانسان ده رهننا و ناگرسان له مالهکه بهردا و هاتنه دهري. نهو شهوه تا دوازدهي شهو مالي ههر پهک له ساماني كيسرا و هوشه جوجه شيان سووټاند؛ ماله و مال په خويان و لؤكس و لایتهکانیانهوه دُوای برا و کهسی نزیکی نهواندا گهران، به لام کهسیان دهست نهکهوت. لهگهل نوشوستی ههموی پشکنین و گهرانیکدا ناموونییهکان توره تسر و نائومید تسر ده رده که و تسن میستریانه تر ده رگاکانیسان ده شکاند و دەچورنىيە ژوررى، تورەتىر شىتومەكەكانيان دەدا بەسسەر بەكىدا، ناھەزانەتىر نەوتىيان بە مالەكاندا دەكرد و دەيانسووتاندن. لەتىف ئاموون چەندجارىك هەولىدا هىزەكەي خىزى لە جىڭايەكدا جلەربىكات و بيانوەسىتىنىت، بەلام نەپتوانى ... لە نزىكى سەعات يەكى شەردا لە مالى مەنگورى بابەگەررە، ئەلبومى وينەكانيان دەرھينا و ئاگريان له خانووەكەي ئەرىش بەردا. لەتىف زۆرى ھەوڭدا لەوپىدا بوەسىتن، بەلام ئاموونىييەكان سىووربوون لەسبەر ئەوەي بهر لهوهی خورهه لبیت و روز بیتهوه مالی کامهرانی سه لماش بیشکنن، دواجار پیویستیان بهوه بوو له یهک شهودا، که هیشتا شهر گهرمه، هيشتا كهس هوشي بهخويدا نههاتوتهوه، ئهم چيروكه كوتايي ييبهينن. ههمسوی دهیانزانی که بهیانی خورهه لات، شار له خهو ههستا، شهویک بەسەر نىشتەجىبورنى ھىزەكانى حىزبىدا تىپەرى، ھەستكردنى مىرۆف بە سنووری خوی دوویاره زیندوودهبیتهوه، ئیتر دهرفهتی پهشیمانی زیاتر و ئەگەرى ياشىگەزبورنەرە گەررەتىر دەبنىت... ئەرەى دەكرنىت دەبنىت لەم شهودا بكريّت ... ههر رقيّك ههيه دهبيّت تُهمشهو خالْيبكريّتهوه.

لهسه عاتی سینی به یانیدا هیزه کانی له تیف ناموون که بونی دوکه لا و نهوت و ناگریان لیده هات گهیشتنه به رده م کوشکی بالنده کان ... له سه عاتیک به رله گهیشتنی نه وانه و بالنده کان ته واو بیده نگ بوویوون، بیده نگییه ک که ترس و چاوه روانی، نه وه ک زوانمه ت و خه و چاندبووی.

له سهعات یهک و نیبوی ههمیان شهودا سهوسهن فیکروت خهبهری بووهوه و له تاریکیپهکهدا دهستی کوتبا و دهستی بهر لهشی کامهرانی ميّردي كەرت كە بە جلە كوردىيەكانىيەرە لە جنگاكەدا خەرتبوي. تارىكى ژوورهکه زور چربوو، سهوسهن چاوی نهیدهبینی، به لام نهیدهزانی کهی كامهران گەرارەتهوه، سهعات دەي شهو كه خهوت كامهران هيشتا له مال نهبوو. لای وابوو کامهران لهگهل مهنگور و خهلکانیکی زوری دیکهدا له ترسى تۆڭ ھەلھاتورە، بەرلەرەي چىرا دەسىتىيەكە دابگىرسىنىنت، تهواوی ههستی خنوی له تاریکییهکهدا کوکردهوه و بؤنی به سنگی كامەرائەۋە كىرد... وەك ھەمىشە بۆنى باغەكانى دونياي لىدەھات، بۆنى که شتی دوور، بؤنی با که به سهر کیلگهی نیرگسدا تیپهریوه، بؤنی راوکهره ماندووهکان، بۆنى مىسودى شارە دوورهکان و هالاوى قاودى قاوه خانه کانی ئه و سهری دونیا ... دوای دوو سال له گهرانه وهی کامه رانی سەلما ھێشتا بۆنى وەك ئەر ساتە وابور كە لە گەشتە درێژەكەي بە جیهاندا گهرایهوه . سهوسه ن ماوهیه که له جیگاکه دا دانیشت و تهنیا گوێؠ له مشهی دهگرت، پاش ماوهپهک ههستیکرد زوّر بنویستی بهوهسه بیبینیت، به نهسیایی فانوسه کهی داگیرساند و سهپریکرد، له رهنگه شەرابىيەكەي، لە بىرق رەشەكانى، لە خاوى قىزى، لە چالى چەناگە و ريكبري روخساري وردبووه و ... سهيري له بيدهنگي بالندهكان هات، شهوانی تار شهم کاته بولبوله کان جارجار جربوه به کیان لیّده هات، به لام ئەمشەق ھەمبور بە ئاگا و بىدەنىگ بىرون، ئارەزورىيەكى گەورەي ھەببور كامـهران ههسـتينيّت و لهگه ليـدا بخهويّـت، بـه لام بيدهنگـي بالنـدهكان هنند قبورس بنوو، پهشپمانیکردهوه . لنه تاریکیندا ههستا و چنووه بنهر پەنجەرەكان... رۆشىنايى ھەندى ئاگرى دوورى بينى، بەلام بېئەوھى لە هيچ دلنيابيت گەراپەرە نار جيگاكەر حەزيكرد بخەريت، لە ناكار ھەستى به ماندویّتی و سهرئیشه و خاوییهکی گهوره له لهشیدا کرد، لهمیّژبوی بهو توندییه ههستی یی نهکردبوو. نهیزانی کهی خهوی لیکهوتوتهوه، به لام که به ناگا ماتهوه دوو سنبهری زدبهلاح لهسهر سهری بوون. چەنىد سىاتتك دواتىر زانى ئەر دور يىيارە يەكتكىيان لەتپىف ئامىرون ر ئەرى دىكەپان ھاجەر ئامرونى بىراي قەلەنىدەرە ، لەتپىف ئامىرون رەك په کیکی زور نازیزی خنوی له خهو هه سنینیت، به هیمنی دهستی خسته سهر جنگاکهی سهوسهن و به نهسیایی گووتی «خانم ههسته... هەسىتە ... ئۆملە لۆرەپلىن» . كاملەران و سەۋسلەن ھلەر دووكىلان لەسلەر چریهکانی ئاموون راچلهکین، لهتیف ئاموون بن ئیستیک سهیری له هيِّمني خـوِي هـات، بـهلام نهيزانـي دهبيّـت بليّـت چـي، نهيزانـي بـو وا هيّمين و لهسهره خيّ و بهره فتاره ، كامهران له شويّني خيري ههستا و بینه وه ی هیچ بلیت سه یری هه ر دوو پیاوه که ی کرد و سه یری سه وسه نی كبرد، هيشتا هنهر له خنهودا بنوو، هيشتا روون نهيده بيني، وهک بهدهم خمەرەرە بىت گورىسى «بالنىدەكان لىه دارسىتاندا رىنابىن»، كەسىيان تێنهگەيشتن كامەران مەبەستى چىيە، بەلام بەر لەوھى كاتيان ھەبيّت بيرى ليبكه نهوه، سهوسه ن به دهنگيكي گرياو و ترساوه وه گووتي «ئيوه كيّن؟». لهتيف ئاموون سهيريكرد و گووتي «مهترسه سهوسهن خان، مهترسه». سهوسهن سهیری دهرهوهی کرد و ههستیکرد بهر پهنجهرهی ژوورهکهی پیره لیه خه لکانی تار، فیکره تنی پیسری بینی لیه ده ره وه بیه تورەپىي لەگلەل ھەنىدى كەسىدا قسلەدەكات، روناكىيەكىي گلەررە ھەملوق هەيوانەكەي روناككردېورەۋە، فىكرەت بە نائارامىيەكى زۆرەۋە خۆي كرد به ژووردا و سهیری لهتیف ناموونی کرد و گووتی «هه لکوتانه سهر مالان له شهوی وه هادا ... هیچ نیپه جگه له رهوشتیکی ناشیرین، ها بەريىز لەتىپ ئاموون، خۆت دەزانىت مىن چەنىد سال دۆسىتى ھەمووتيان بووم، تيدهگەيت، له مالى خۆمدا پيشوازيم له ئيوه كردوه، ئەوھى تى دەپكەپت... سەعات سىنى شەو بدەپت بەسەر مالى مندا رەوشىتى ئەمنە كۆنەكانىم بىردەخاتەرە ... تىدەگەيىت، بىل ئەرەي بتوانىيىن قسىمېكەين و تنبكهم بن نهم ههمول هنزوت هنناووته سهر نهم ماله، ههر نيستا نهم چەكدارانى ك حەوشى و ھەيوانى مىن دوورېخەرەۋە». تورەپى فىكرەت، كامەرانى بە ئاگاھێنايەرە، ئێستا دەيزانى كە ئامرونىيەكان لێرەن. ھاجەر ئاموون به هیمنی گووتی « فیکرهت گولدانچی، بهداخهوه له مالهکهی ئيّـوهدا كهسـيّك ههيـه كـه ئيّمـه بهدوايـدا دهگهريّيـن... كهسـيّك دهبيّـت لهگهڵ خرّماندا بيبهين». فيكروت گروتي «له مالّي مندا كوستكي تندا نىيە تىق بىبەيت ... ئەرەي تىق بىزى دەگەرىيىت لىدرە نىيە . بەلاي ھەمىور به لاکان ئەركاتە دەست يىدەكات كە مرۆف نەتوانىت خەتابار و بى خەتا له یه که جیابکاتهوه». هاجه ر به تورهبیه که وه گروتی «به لام خه تای ههمور خهتاکان ئەرەبور تى كچەكەي خىزت دا بەر كەسانەي كە براكەي منیان کوشت». فیکرهت دهستی بهرزکردهوه و گروتی «نهوانهی براکهی تۆپيان كوشت ديارن، خەلكى ئەم شارە ھەمبوي دەزانى بكوژانى براكەي تق كين، ههمووش دهزانن كه شهوان بؤيان نييه يئ بنينه مالي من... لەبەرئەرە جەنابت بە ھەڭە خۆت كىردوھ يە ماڭى منىدا».

له کاته دا که فیکره ت گولدانچی بینارام دهینه پاند. ههندیک له ناموونییه کان له به شه کانی دیکهی کوشکه که دا خهریکی شت شکاندن و پشتنی نهوت بوون بو نهوه ی کوشکه که بستورتینن، ههندیکیان

دزهیانکردبووه مالّی بالندهکان و سهرسامانه سهیری مهله ترساو و بیدهنگهکانیان دهکرد. لهتیف له گهرمهی گویّگرتن له هاتوهاواری نیّوان فیکرهت و هاجهر نامووندا بیریکهوته وه که دهشیّت چهکدارهکان لهسهر ههمان ههوای پیشوو بریّن و نیّرهش ناگردهن، به خیرایسی له ژووری خهوبتنه که چووه دهری و به تورهییه وه هیزه کهی خوی له کرشکهکه کرده دهری و نائومیّدانه قیراندی که هیچ کهس نابیّت دهستکاری هیچ کرده دهری و نائومیّدانه قیراندی که هیچ کهس نابیّت دهستکاری هیچ شبیّنگی.

تورهیی لهتیف ئاموون بهجوریک بوو ئاموونییهکانی دی وه ناگاهیّنایهوه، هاجه ها هاتهدهری و بن هیّورکردنهوه ههمووان گووشی «لیّره جگه له کامهرانی سهلما هیچ شتیّکی دیکه ، نابهین ... هیچ شتیّکی دیکه » .

هه وای سه ره تای نه یلول هیشتا هه رگه رم بوو، که کامه رانیان سوار ماشینه که کرد، سه وسه ن ته نیا سه یریده کرد و هیچی تر، که سه اه وانه ی له وید ابوون هیچیان لی نه بیست، سه یری روخساری عاره قاوی چه کداره کانی ده کرد و بیده نگ بوو، گریتی له تو په بوونه کانی باوکی ده گرت و بیده نگ بوو، برنسی نه وتبی باوی ده کرد و بیده نگ بوو، سه یری سه رسامی و ده سته وه ستانی کامه رانی ده کرد و بیده نگ بوو. دلنیا بوو نه وه ی کامه رانی ده کرد و بیده نگ بوو. دلنیا بوو نه وه ی کامه رانی نه فلیج کردوه، نه وه ی وای لیکردوه ناوا به بیده نگی له گه ل نه م چه کدارانه دا بروات، نه و سوینده گه وره یه به درگیز شه پنه کات.

هاوارهکانی فیگرهت گولدانچی تهنیا کچهکهی و کوشکی بالندهکانی پزگارگرد، بهلام نهیتوانسی پیگری له بردنسی کامهران بکات. کسه ناموونییهکان پویشتن، فیکرهت له بهر ههیوانهکه لهسهر پلهکهیهک دانیشت و دهستیکرد به گریان، نزیکی ده سال لهمهوبهر له ترسی شهر ههلهاتبوو بن نهم شاره، ههموو شتیکی کردبوو بن نهوهی جهنگ پوونهکاته مالهکهی، پوونهکاته ژیانی کچهکانی، بهلام ئیستا دوای ده سال، دوای نهو سوره گهورهیهی زهمان، جهنگ له بهرگیکی تر

و شینوه یه کی تردا به رده رگای پیده گرته وه ... ئیستا پیکه وه له گه ل سه وسیه ندا له سه ریا و سه وسیه ن سه وسیه ن شه درگیر ناتوانن له هم رگیر ناتوانن له گه ماری چه نگ ده رچن.

شته کان زور خیرا تیبه رین، له تیف ناموون له قوولایی دله وه باوه ری به پاکنی کامهرانی سهلما ههبوو، گهر توانای ههبووایه ههر نیستا ئازادىدەكىرد، بەلام يلەرپايىدى لىه عەشىرەتدا بەرتەقاي يلىم ھىزىييەكمەي نەببور، لە سەرور ئەرەرە دەپان ھۆئ راپاسا رادەستورى نهزنى ھەببورن کنه دهسته لاتی نهویان بچوک و بچوکتنز دهکنزدهوه . نسهو لنه نیتوارهدا رايۆرتېكى كورتى خويندېووەوە كە دەلىت كامەرانى سەلما دەمەونىيوەرق له كه لْ مهنگوردا شاريان به جينهيشتووه، به لام گهرانه وه ي بر ماله وه و خەرتنى بەر چەشىنە بەجلىە كوردىيەكانىيلەرە تورەپكىرد، لىە دلىي خۆيىدا هاواريكىرد «تىق چ نەفامىكى گەورەيىت،، چ بىمىشىكىكى گەورەيىت، لىه رۆژىكى وەھادا چۆن لە شاردا دەمىنىتەوە». ئىستا دلنىابور ئەر سەفەرە دريِّرُه به دونيادا زوِّر شتى بير كامهران بردوّتهوه . لهتيف ئاموون هيچ ئارەزوويەكى نەبور قسە لەگەل كامەرانى سەلمادا بىكات، نە لەبەرئەرەي نەيدەويسىت، بەلكىو دەيزانىي ھەر قسەيەكى لەگەلىدا بىكات دواتىر وەك مەراقتكى گەورە لە دلىدا دەمتىنىتەوە ... كورەكە لەوە گەنجتىر و جوانتىر بوو، بکوژریّت... دلنیابوو گوناهیشی نبیه، دلنیاش بوو ههر وشهیهک ئەمىرى بگووترىت، سىبەي لىە يادەۋەرىدا ئازارى گەورە جىدەھىلىت. كە به چهکدارهکانی گووت له پهکێک له ژوورهکاندا بيبوستنهوه و دهرگای لهسهر كليلدهن، دهيزاني ههرچييهك بكات بيهوده و بيمانايه، دلنيابوو گەر كامەرانىي سەلما لە ژوورەكەي خۆشىيدا بخەوينىت، شانسىپكى ئەوتىزى نىپە و ئامورنىيەكانى دى ھەر دەپكوژن، لە ئۆرارەرە ھەمور بۆ قوریانییهک دهگهران، بغ شتیک دهگهران تورهیی و نائومیدی دوورودریدی

خزیانی تیا خالیبکهنه وه ... هه ستیکرد پالنه ریّکی نه وتی و به هانه یه کی هیند گرنگی نییه تا ریّگری له کوشتنی کامه رانی سه لما بیکات ماندویّتی و گهرما وایان ده کرد نه توانیّت به روونی بیربکاته وه ، دواجار ههموو شهریّک پیّویستی به چهند قوربانییه که ههیه ، بیّ جهنگاوه ران ناخوّشترین شهر به وه فویّنی تیدا نه رژیّت. له نیّواره وه که هاتبوونه شار ، هیچ حاله تیّکی ته قه و به رگریکردن رووی نه دابوو، له ناو شاردا بریندار و کوژراو نه بوو... له تییف ناموون شهرمه زارده بوو گهر دواتر وه که سهرکرده ی ساردترین و بیّروّحترین شهری ناو میّرووی نیّمه باسبکریّت. به لام نیستا ماندووبوو، بینه وه ی خوّی زوّر سه غلّه تبکات ، فه رمانی به به لام نیستا ماندووبو ، بینه وه ی خوّی زوّر سه غلّه تبکات ، فه رمانی به جیّگاکه وه دلّنیابو و سبه ینی که هه لّده ستیّت چ هه والیّک چاوه روانیده کات. جیگاکه وه دلّنیابو و سبه ینی که هه لّده ستیّت چ هه والیّک چاوه روانیده کات. که چه روی به به به ریّک برستیان لیّبری بوو، وه ک که سیّک کوی پر بیّه رش برووداوه کانی نه و ریّر به جوّریّک برستیان لیّبری بوو، وه ک که سیّک کوی پر بیّه رش برووداوه کانی نه و خوّی له سه ر زه وییه کی دی و له جیهانیّکی تردا که به به ریّد که به دورود .

کوشتنی کامهرانی سهلما له نیّوان چواری بهیانی و شهشی بهیانیدا پوویدا، هرّی مردنه که یه که فیشه که بوو، نرابوو به سه ر سنگییه وه . تا نیّستا که س نازانیّت بکوژه که کیّیه، تاوانه که به شیّوه یه که نیّوان ناموونییه کاندا شاردراوه ته وه و به شکراوه، مروّف گومانی له ههموویان بیّت و گومانی له که سیش نه بیّت. نهوه نه و خویّنه بوو که ناموونییه کان پیّویستیان پیّیبوو تادواتر به ههستی کی راسته قینه ی شهره ف و سهرکه و تنه وه له مشاره دا برین. کوشتنی کامه ران ته نیا جرّریّک نه بوو له توّله، به لکو جرّریّک بوو له سروت و ریتوالّی پیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری جوّریّک بوو له بریانی و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که بیّویست که بیّویست که دووباره شویّن و سیّبه ری شهوانی له بیّویست که بیّویست که بیّویست که دووباره شوی نیّویست که دووباره شوی نی رویی ن که شاره که بیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که دووباره شوی نیّویست که دووباره شوی نیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که دووباره شوی نیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که بیّویست که دووباره شویت که بیّویست که بیّویست که دووباره شویت کوری نیسته قینه و شهری کورّن که بیّکوشتاریّکی راسته قینه و شهری کورّن کورّن گیرایه و به بیّویست که توری کورّن که بیّویست که کورّن کورّن گیرایه و به کورّن کیرّن که بیّویست که کورّن کورّن کورّن کورت کورت کورّن کورّن کورّن کورّن کورّن کورت کورّن کورّ

بهوهدا له دابونهریتی سیاسهت و عهشیرهتدا سهرکهوتنیک نییه بهبی خویدن، کوشتنی کامهران وهک رهمزی راستهقینهی شهو سهرکهوتنه له بادهوه ري تُيْمه دا بِي هه تاهه تابه مايه وه . له سه عات شهش و نيوي به يانيدا لاشبه کهی کامپاران که له به تانبیه کی روشبه وه پنجرابوی له به رده رگای مزگەرتى گەررەي شاردا دانىرا، تا نزيكى سەعات ھەشت كەس نەيوتىرا بجيّت بهلايدا، له سهعات ههشندا دور مهلا به جلى پياواني ئاينييهوه له تەرمەكە نزيك بوونەۋە و سەريان لادا، نزيك بوونەۋەي مەلاكان كۆمەلىك ریبواری دیکهشی هاندا که تاک و تهرا بهسهر شهقامهکاندا دورویشتن له لاشه که نزیک ببنهوه، په کیکیان کامه رانی سه لمای ناسییه وه . له سه عات نۆدا به بارمهتی دوو مهلاکه و به کۆمهکی ههندیک ریبواری راگوزهری دى، تەرمەكەيان گواستەۋە بىق ناۋ مزگەۋتەكە، ئەسمەغات دە دا فىكىرەت گولدانچی و دکتور روفعات ییکاوه هاتان باز سایری لاشاکه که له ژووری مردوشتنی مزگورته که دا به جله کانییه وه له سه ر ته ختیکی گهوره دانرابوو، خوی بوو، کامهرانی سهلمابوو، به قره روش و رونگه شهرایی و برژانگه درێـژ و رهشـهکانييهوه، بـه هێمنييهکـي بێوێنـهوه، بـه ئارامييهکـي زور قووله و مردبوو، نیشانه په کې تارس و تیکچوون له روخساریدا نهبوو، به لکو وهک پهکیک تاگای له مردنی خنی نهبیت، وهک تهوهی چاوه روانی هه ستانه ره یه کی نزیک و خیرابکات، وهک ئه رهی سه رخه ویک بشکینیت و دواتى راست ببيتهوه ٠٠٠ وهما دياريوو.

که تهرمهکهی کامهرانی سهاما گهیشتهوه، گولدانچییهکان زوربهیان له بهردهم کوشکی بالندهکانندا ئاپورهیان بهستبوو، دکشور رهفعهت نهیهیشت لاشهکه لهو پیکابه دهربهینین و بیخهنه پیشنچاوی کهس، پیشنیاریکرد سهوسهن بو دواجار لاشهکه ببینیت و دواتر راستهوخو بو شتن بیبهن بو نزیکترین مزگهوت، سهرهتا سهوسهن باوه ری به ههوالهکه نهکرد، شهوهی به وجوزه به خیرایی بیدوه ژن بکهویت دواشت

بوو له ژیانیدا بیری لێکردبووهوه، ههستی به ئازارێکی زوّر قووڵ کرد، ویستی بگری، به لام نهیتوانی، وهک ههمیشه به نیگایه کی ماندووه وه، به رەنگىكى يەربوھوھ بە لەرزىكى نھىنى و توندھوھ لە لەشىيدا باوھشى به فیکروتی باوکیدا کرد، باووشی به پروشهدا کرد، همموو دوگریان... بهلام ئـه و نهگریــا ، تونــد خــقی به وانــه وه نوســاند و دلنیابــوو ژیانــی بــق هه تاهه تایه گراوه، به لام هه سته کانی به جوریک نالیز و بیده نگ و ناوهکی بوون، لهدهرهوه، له نیگایدا، له دهنگیدا میروف ههستی به هیچ نەدەكىرد، لەو ساتەدا سەوسەن لە ۋنيكى ميىرد كوژراو نەدەجوو، روخساری کهمیّک ترساویوو، بهلام نهو ترسه بهشی نهوهی نهدهکرد، مرزق وهک خانمیکی کوست که وتو ته ماشاییکات، ئیستاش هه را له منداله رونگ پهريس و ماندووهکه ي جياران دهچوو. دواي کهمينک په دەنگنے که وەک دەنگى بالندەيەكى خنىكار رابور، دارايكىرد بەدەسىتى خۆى جلە خويناوييەكان لەبەرى كامەران دابكەنيت، يياوەكان دەستيان گـرت و بردیانـه سـه ر لاشـهکه . سهوسـهن دهسـتی بـه قــژی تهرمهکـهدا هینا، روخساری له روخساری نهوکاتانه دهچوو که بیکهوه دهخهوتن و دواتىر مانىدوو لەسبەر باسىكى ئەم خەوى لىدەكمەرت. بەدەسىتى خىزى جله کانی به هیمنی له به ر داکه ند، شهر په له خوینینه گهوره په بینی له ناوهراستی سنگیدا، به دهنگیکی کهمیک سهرسام و به رز گووتی «كۆتىرى سىينەزامدار... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا». هەمبور ئەرانىەى لەرپىدا بورن ئەر بالنىدە قەشبەنگەيان بىركەرتبەرە كە پەلەپەكى سوور، وەك شوپنى خەنجەرنىك، يان جنىگا گوللەپەك لەسپەر سبينه سبييهكهي بنوو، ئه و بالنده تاييه تييهي دوو سنال لهوهويه كامبەران بەجىيا و وەك ديارىيەكى تابىيەت ليە بەرچياوى ھەمووميان داي به سهوسهن، سهوسهن دهستنکی له خوینی سهر سینهی کامهران دا و بۆنىكىرد، خوينەكبە بۆنتىكى سىيحرارى ھەببور، بۆنى كامەرانى سەلمابور كە لهگهڵ هېچ بۆنێکى ديکهى دونيادا نەدەگۆردرا، چەندەھا جار ناوى ئەو بالندهسهي لهيهر خزيهوه گروتهوه، ئيستا به روني جوره ليکجوونيکي بيّويژدانانه و دلّرهقي له نيّوان ههردوو نهم بوونهوهره جوانهدا دهبيني. له بهرچاوی ههمووانه وه بونی به ههموو لهشبیه وه کرد، ههمان بونی سيحراوي جاراني ههيوو، يهلام ئيستا تيكهلي بوسارديك بوو، ييشتر تەنىيا لەسسەر جەسستەي مىردورەكان بۆنىكردېيور. لەگبەل ئەرەشىدا ھۆشستا به ناشكرا بؤنى جيهانى ليدهمات... دلنيابوو جاريكى تىر ئەم بۆنە هه لنامژیت وه ... له بری شه وه ی بگری و به خویدا بکیشیت، به هیمنی چەنىد جارىك كامەرانى ماچكىرد و چەنىد جارىكى دى قىوول بۆنىكىردەوە، که پیاوهکان له پیکابه که دایانگرت، خهریک بوی بنهنرش دهکهوت، به لام هنزیکی ناوهکی رایگرت و گووتی «له دویسی شهوهوه بالندهکان تهواو بيّدهنگن». قسمه که ی هیننده کتویس و سمهیریوو، هه منووان که میّنک رامان، له و ساته دا بالنده کانیان بیرکه و ته و سه رنجی نه وهیان دا که بیده نگی بالندهكان به چەشىنىك قورسىم، بە چەشىنىك لەسلەر كۆشىكەكە نىشىتورە، هەمىور بنِئاگا ھەسىت بە ئامادەپىي دەكەن، فېكىرەت گرلدانچى ويسىتى هەندىك له جله خويناوييەكان له دەست سەرسەن وەرگرىت، بەلام ئەو به غەمگىنى گورتى كە خۆي دەپەرىت تەرارى جلەكان بەدەستى خۆي بخاته دۆلايى يادگاره تالەكانەرە، بەبىدەنگى بە خىزى و جلىه كوردىيىه خریناوییهکانی کامهرانهوه به ناو ئاینزرهی خه لکهکه دا رؤیشت که تا دهمات زورتر و زورتر دهبوون، لهو ساتهدا سهوسهن لهبهرجاوی ههموو تەوانىەى بە ناويانىدا تۆپسەرى، لە شىاژنۆكى زامىدار دەچبور، لە سىاتى جيّهيّشتني شانشيني گهورهي خهونه كانيدا، کامهرانی سهلما بن ئهودی مهنگور له شار دووریخاتهوه و خنوی بگەرىتەرە بىزلاي سەوسەن و بالنىدەكان، دەبايە لـە رىكادا بەرەر سىنوور له جيگايه كى گونجاودا خىزى له مەنگور ونبكات، بينهورهى گومانى ئەرەي تيا بجرڵێنێت که دووباره گەرارەتەرە . ئەو شەرە مەنگور گەيشتە سەر سنوور بینه وهی ناگاداربیت که کامه ران له ژیر بالی تاریکیدا گه راوه ته وه بق شار، له ئيوارهي روري دووهمدا ههندي لهوانهي تازه له شار هه لهاتبوون ھەواڭىي كوشىتنى كامەرانىي سىەلمايان گەيانىدە ئەوانىەي لەسبەر سىنوورى ئيران گيريانكردبوي. ههواله كه وه ك جاو بروسكه جه ناو ههموواندا تييهري و شەيۆلى دلتەنگىيەكى گەررەي جولاند، لەگەل گەيشىتنى ھەرالەكەدا ھەموي مەنگورىيان بىنىي چەنىد دلاۋىيە فرمىسىكىكى گەورە لىە چاوى ھاتەخىوار، به لام هیچی نه گورت، ئه و شهوه مهنگور له ژیریالی تاریکیدا دای به کیوه بەرزەكانى سەرسىنووردا و ئىتىر تا يتىر لە دەسال نەمانىينىيەۋە . مەنگور بەرلەرەي لە ئىرانەرە بەرەر دەرەرەي ولات سەفەربكات، كۆيىيەكى تايىزى خانووهکه و نامه په کې مۆرکاراو وهک وهستېت و بریکي ئیجگار زور پارهي نارد بن سهوسهن و لهگه نیشیدا تهواوی کوشکه کهی بن نهو جنهنشت. مەنگور لەگەل سەدان كەسى تىردا بە كۆمەكى ئەو نەخشىە كۆنەي لە دەمنىک سالەۋە كرىبوۋى و ھەمىشە لە گىرقانىدا بوۋ لە سىنوۋرى ئىران و تورکیا چوو بهودیودا، لهگه ل دهیان کهسی تردا به یی سنووری یونانی بهزاند، به پی به خاکی گریکه کاندا تا نه سینا رؤیشت، له ویّوه به به له م به ره و رؤخه کانی نیتالیا په ربیه وه، جاریّکی دی به پی له چیاکانی نیّوان نیتالیا و سویسرای دا و له فهره نساوه به ره و به لچیکا و له ویّوه به ره هزله نیتالیا و سویست. نیتر ده سالّی ته واو هه والّی له نیّمه پچرا ده سالّی هیچ هه والیّکیمان نه بیست. دوای ده سالّ له نیّراره یه کی نه دانی سالّ له نیّراره یه کی نه دولی سالّی ۲۰۰۱ دا وه که پیره میّردیّکی نه خوش و په که وه که وه که وه ک خوّی ده یگووت «قوونی به نهسته مه ناسه ی تیا مابوو» ... گه رایه وه و پیّیگووتین که بی مردن هاتوته وه .

کوڑرانے کامہران کے مهلومهرجیکدا روویدا کےس نهیتوانی غهمی گەورەي بىق بضوات، زۆربەي ھاورى و دۆسىتە نزىكەكانى لى دۆختىكى درواردا لهسهر سنوورهکان گیریان خواردبوی، یاخود له شاردا بیدهنگ له ماله كانى خۆياندا چاوه روانى رووداوه كانى داهاتوويان دەكرد . دواتريش خویننی کامهران وهک خوینی زوریهی کورراوهکائی شهری ناوخت بوو به ژیر تەپوتىزى ئەر سەردەمەرە، لە مارەي چەنىد ھەفتەپەكىدا جاریكى تر يارتييه كان شكانه و يه كيتييه كان به ج خيراييه ك مه لهاتبوون، به ههمان خيرايى گهرانهوه و پارتيپه كانيش به چ خيرايه ك سهركه وتبوون، به ههمان خیرایی شکستیان هینا و ناموونییهکانش جاریکی تر له زید و مالَّى خۆيان ئاوارەبوونەۋە . تاكە غەمگىنى راستەقىنە دواى سەوسەن و فیکرہتے باوکی بالندہکان بوون که له شهوی کوررانیهوہ تا چهندین رۆڻ بېدەنىگ بىرون ... سەرسەن ك رۆۋانىي پرسسەكەدا بىەردەرام ئىدو بالنده بچوکه سینه خوینینهی کامهرانی خستبووه سهر سنگی و به غەمگىنى سەيرى ھەمووانى دەكرد. ئۆستا ھەموو شار، ناوى ئەو بالندە بچوكەيان له بەربور گاليكۆلۆمبا لۆزۆنىكا ... گالىكۆلۆمبا لۆزۆنىكا . منداله بچوکهکانی شار له کوچهکاندا رایاندهکرد و وایان دهگووت. سهوسهن له کاتی پرسه که دا هینده ی گویی له بیده نگی قورسی بالنده کان بوو، گویی

له گریانی که سوکاره ته عزیباره که ی خوی و کامه ران نهبوی سه وسه ن گەرچىي ئازارەكانى زۆر قوول بوون، بەلام بە فرمنسك نەگريا، لە تەواوى پرسمه که دا جگه له سه رئیشمه په کی به رده وام، جگه له بیمیزییه کی گهوره که هیدی هیدی دهجووه خوینییهوه ههستی به هیچی تار نهکرد. له ناخدا ييويستى بەرەبور كە ئەم ھەمور ئادەميازدە دەرروبەرى چۆلېكەن و بگەرىتەرە بىق تەنھايى خىقى. ھەمبور رۆۋانى بىرسىمكە ھىوزارى لىە بارەشىدا بوو و به هیمنی سهیری تهعزیکهرانی دهکرد، بیدهچوو دوورونزیک یەیوەندىيەكى راستەقىنەي بەو دونيايەوھ نەبنىت كە ئەرانى دى تىا ده ژیان و تیا دهگریان. نه نه وکاته و نه دواتر، هیچ که س شتیکی تاییه تی دەرىارەي ھەستە ناوەكى و قوولەكانى سەبارەت بە مردنى كامەران لىن نەبىسىت، بەلام سەرسەن ئىدى لەو رۆۋى مردنەرە تا چەندىن سال كۆشىكى بالنده كانى جننه منشت و نه هاته ده رئ، هه ولني فيكره ت گولدانچى و يروشه بـ فينانه دەرەوەى لـهو كۆشكە بـه جيكايـهك نەگەيشـت. دواى تەواوبوونى يرسمكه تاكمه شتيك بـ قى دەۋيا بالندەكان بـوو، دواى كوژرانى كامـەران ماوه یه کی زوّری ویست تا دوویاره مهله کان که وتنه وه خویندن و هاتنه و ه دەنگ، بەلام دەنگى ئۆستايان لـه گوينى ئۆمەدا غەمگىنتىر دەزرىنگايـەوھ. ئه و نرکه و هاوارانهی دواتر له بالنده کانه وه دههات وابانکرد ناوی مالی سەوسەن بگۆريىن بى كۆشىكى بالنىدە غەمگىنەكان، ھەنىدى شەو مالەكە وه ها له دهنگی غهمگینی بالنده پردهبوو، ئیمهی ریبواران که راگوزهر به كوچهدا دەرۆيشتين وامان دەزانى دەنگى كۆمەلنىك رۆحى سردوه لهو دیس دهرگاکانی کوشکه و دهگرین و شیوهندهکهن، پهیوهندی سهوسهن لهدوای کۆچی کامه رانه وه به ههموو شتیکی دیکهی شهو دیوی کزشکهوه، سروشتیکی سهیری وهرگرت، دوای دووسال و نیو له دابران و بیدهنگی ئۆرارەپەك ناردى بەدواي ئاريان جەردەتدا، ئەمجارە نە تەنھا بۆ ئەرەي ویسه سهر دیواری بق بکات، به لکو بق شهوه ی له ریسگای کامیرایه کی

فۆتۆگرافى تاببەتىيەۋە وينەي بى بگريت. بەۋەدا خىزى نەدەچوۋە دەرى دەبايە ئاريان ھەمبور ھەينىيەك وينىەي گۆرەكەي كامەرانى بى بگريىت، وينهى شهقامه كان و كرچه كانى شار. سهوسه ن چيتر نهيده توانى له گه ل حەقىقەتى ئەم شارەدا بىزى، بەلكى تەنيا دەپتوانى لەگەل وينەكانىدا هه لبكات. له مانگ و سالاني ديدا دهستيكرد به چاندني گول له جەوشىي مالەكسەدا، ھەمسوق رۆۋانتكى ھەينىي چەپكتىك گوللى دەنسارد بىق سهر گزرهکهی کامهران. له سالانی داهاتوودا کهمال یه لداش وهک ناریان دەبنت میواننکی بەردەوامی مالی گولدانچی، له پایپنی ئەو سالەوه بالندهكان هيدى هيدى و يهكه يهكه دهكهونه سده مردن، كهمال يه لندا ههمنوو جاريك دينت و بهدهستي خنوى بالننده منزدووه كان دهبات و به مزمیاکراوی دهیانهیننیتهوه . هیدی هیدی و سال دوای سال بالنده مۆمىياكان تەواوى ژوور و رارەوەكانى مالى گولدانچى داگيردەكەن. ئاريان جهودهت دينت و وهک جاران به هيمني دهکهويتهوه نيگارکردني ديوارهکان. مالی گولدانچی به جوریک برده بیت له تابلو سروشتییه شیته کان و له بالنددي مرّمیاكراو و له قهفه زي بولبولي غهمگین، مروّف ههر كاتیك دهچیّته ناوی وادهزانیّت پیّی خستوّته ناو جهنگه لیّکی دوور و بیّهاوتاوه . پروشه و دکتور روفعهت لهو سالانهدا بهجوریک سهرقالی کارن، به چەشىنىك لىه ئىشىي خەسىتەخانە و عىادەدا نوقەدەبىن، ھوزارى كورىيان بهشی هدره زوری کاتی خوی لهگه ل سهوسه ن و بالنده کاندا دهباته سهر. سەرسىدن لىه دواى مردنىي كامەرانىدوە دەسىتدەكات بىدوەي بايەختىكى بيوينه بدات به و منداله، رؤر دواى رؤر ههواى ناسسينى دونيا و گهران بهزهویدا لهسهریدا سهوزده کات. فیکرهت گولدانچی که تا دینت زیاتر و زیاتر لهگهل بالندهکاندا قسهدهکات و بهشیکی دریدی سهعاتهکانی خوی لهگهڵ باڵندهكاندا دهباتهسهر، روٚڒێؼ لهسهوسهن دهپرسێت، چوٚن دهبێت كەسىپك ھەمور ژيانى خەرنى بە جىھانەرە بىنىبىت ئىستا لە كۆشكىكدا

خوى ديليكات و نهجيته دهرهوه ؟ . سهوسهن ييده ليت له به رئه وهي تهنيا لهم مالله دا دوتوانیت هه ست به گهورویی دونیا بکات، له دورووی شهم ماله ههموو شهقام و كوچهكانى ئهم شاره جگه له بچوكى و تهسكى هیچی دیکهی بیرناخهنهوه . فیکروت ئیستا ئاروزوویهکی نییه وهک سالآن، كيژهكه هانبدات بچوكى ئەم شارە قەيوولىكات، ئارەزوويەكى نىپ لەم زيندانه تازهيه دهريبهيننيت كه بالنده و مؤمياكان بؤيان دروستكردوه، به پنچهوانهوه ههستدهکات خوشی هندی هندی بهرهو جنگایهک دوور لهم شهقامه سارد و بنروّحانه باشهکشه دمکات. کاتینک دمگهینه کوتایی سهدهی بیست و پیشوازی له سالی دوو ههزار دهکهین، فیکروت گولدانچی زماننکی تابیهتی بن قسه کردن له گه ل بالنده کاندا ده خولقینیت که تهنیا خوى تيدهگات، لهگهڵ تيهريني كاتدا فيكرهتيش ئيدي بر پرسهكان نەبنىت زۆر كىەم دەچىنتەدەرى. بەلام وردە وردە دەبىنىت وەك مردنىي بالندهكان بياواني نهوهي تهويش يهكهيهكه دهكهون و دهمرن... ههندي رۆژ ناچارە له پرسەپەكەرە بچنت بى پرسەپەكى تىر. رەك ھەمور پيارە بەتەمەنەكانى وەك خىزى كە لە پرسەكاندا لەسەر كورسى مزگەرتەكان دادەنىشىنت و گوى لىه سورەتەكانى قورئان دەگرنىت، جۆرە تىرامانىكى فهلسهفی دهریارهی ماناکانی ژیان و مردن سهرقالیدهکات. فیکرهت له دلّی خوّیدا دولیّت مردن تهنیا یارپیهکی خوشی نّهم شارهیه که ههموی بەباشىي دەيزانيىن. ھەمىشىە كىە لىە يرسىمكان دەگەرىتىمورە، بىق ئىمورەي كەمنىك خەيالاتى مىردن لەسبەرى خىزى دەربىكات، بىز مىاوەي درنىژ لەگلەل بالندهكانيدا قسسهدهكات،

له سهرهتای سهدهی بیست و یهکدا ئیوارهیهک ئیبراهیم نهسرینیش به پاوهی ههموو ژیانی ئیزرائیلی به شیوهیه کی تایبه تی بینیبوو، له ساتی مردندا، له و دهقیقهیه دا که به پاستی پوویه پووی ئیزرائیل دهبیته وه، تیدهگات که بهدریژایی ژیانی به هه له مردنی بینیوه و

ئەرەي ھەمىشە لەبەردەمىدا ھاتورە و چورە ئىزرائىلى راستەقىنە نەبورە، بهر له مردنی فریای ئهره دهکهویت به کچهکانی بلّیت تا ئیّستا ههرچی خولیایه کی مسردن له سه ریدا بلووه، ده سستکردی ته یوتلون و تاریکی شهم شارهبووه و پهپوهنديپهكي به مردني راستهقينهوه نهبووه، تهنيا له ساتي مردندا تیدهگات که ههموو نهو ئیزرائیلانهی پیشتر بینیونی پهیوهندیان به سُزرائيلي خوداوه نهيووه، به لَكِي ههموويان فريشتهي تابيهتي سُهم شويّنه و ئەم شارە تارىكە بوون، رەنگە جوبرائىلى رەحمەت بووبىن و پەيامىكى تريان هينا بيت. له پرسهکهي نيبراهيم نه سريندا، فيکرهت گولدانچي جاریکی تار ساقی مهجمود دهبینیتهوه، پیریکی چهماوه و ماندوو که لهو دوو سالهدا بارتهقاي چهندين سال پيريووه . ئهو ئيوارهيه ساقي مهجمود و فيكروت گرلدانچى پياسەيەكى دوورودريّرْ دەكەن، بەلام بەر لەوۋى مالاوايى له پهکتريکهن، ساقي مهجمود داواي ليدهکات رينگاي بدات روزيک بيت و بالندهكان ببينيته وه، بهتاييه تبالندهكاني مهنسور كه نهو به ييجه وانهى زور که سی ترووه هیشتا ریزیکی قوولی بوی ههیه و به عاشقیکی راستگل و گهوروي دوزانيت. ساقي مهجمودي پير له ئيواروپهکي ئهو ههفته پهدا چوو بق سهيرى بالندهكان و لهبهردهم قهفه زهكاندا دهستيكرد به گريان. سەوسىدن بە ھىمىنى لىدىرسى «بىق دەگىرى؟». ئەو لەرەلامىدا گورتى، «بزنهوه دهگریم که لهم شارهدا دهمرم و هیچ شنتیک لهسهر دونیای گەورە و بەرىن نازانم، ئەرەشى دەيزانم يىرە لە ھەڭە و نادروستى». لەو ئۆوارەپيەرە سىاقى مەحمىود و فىكىرەت گوڭدانچىي بىوون بىھ دۆسىتېكى زۆر نزیک، زور نیواره ساقی ده هات بی سه بری بالنده کان و به و ه سه رسامبوی که دەببینی فیکروت به زمانیکی تابیوتی قسه لهگهل بالندهکاندا دهکات، له و ماوه به دا فيربوون ئيواران ييكهوه لهگه ل به كدا دانيشن و تاوله بكهن، تاكيه شتيك كيه هەردووكيان سوينديان لەسپەر خواردبور نەپكەن باسى سیاسه ت بور، به تاییه ت باسی دور حیزیه گهورهکه ی ولات، ههردورکیان

له و باوهره دابوون ههر مرؤقتِک بتوانيت غهمي شهو دوو هينزه له دلُّ نەگرىنت، دەبىنت بە بەختەرەرترىن مرۇشى ئەم مەملەكەت، سەرسەن بەرە به ختیار بو ساقی بنت بن مالیان و له گه ل باوکیدا ببنته دوست. هه ر له ماوهى ئەر چەند سالەدا كەسانىكى زۆر لەرانەي لەدەرەرەي نىشىتىمانەرە دههاتنهوه، نیگاری نهو ریبوار و کوچبهرانهیان بن سهوسهن دههینایهوه که له مسه روو سهری زوویدا بلاویوویوونه و و له هه موو جنگایه کی دونیاوه ویّنه و نامهی تایبهتیان بع دهنارد. خهلکانیکی زوّر سویاسی سهوسهنیان دەكىرد كە لەگەيشىتن بە ئومىدى خۇياندا بالندەكانى ئەر كۆمەكىكىردون. هاوینی سالی نه و دوهه شت و نه و دونق لیشاوی سه ردانه و هی کرچبه ره کان بن کوردستان گهیشته ترویکی خنوی، بهدریژایی روژان و شهوانی هاوین، سەوسەن میوانداری ئەو دۆستانەی دەكىرد كە نامە و كاغەزى ئەرانەپان بق دەھیننا که له مسەرەوسەرى زەویدا نیشتەجی بووپوون، ھەمور وینهى شاره کانی خزیان بن ده نارد، وینه ی ماله کانیان، وینه تابیه تبیه کانیان له كاتى گەراندا بە كوچە و بازارەكاندا، لە كاتى سەردانى باغچە جياوازەكانى ئاژه لاندا، نیگاری ئه و دورگه و دهریا و دهریاچانهی ریگایان تییکه وتووه. هەندىكىان تكاپان لەسەرسەن دەكىرد يەرىكى دىكەپان لـە بالندەكان بىق بنيريّت، بالنده غهمگينه موقهدهسهكان، وهك ئيستا ئيمه ناومان دهنان، ئەر بالندانەي چەند سال بور بە گەروپەكى غەمگىن دەيانخويند. سەوسەن ئەلبومتكى زۆر گەورەي بىق وينسەكان كىردەۋە، لەق ئەلبومبەدا وينسەي جەندىن شار و شاریّچکه و ناونیشانی جیاوازی دونیای تیّدابوو، که سهوسهن روّژ دوای روِّث کوّیدهکردنه وه، شه و دوای شه و دهریده هینان و پهنچه ی ده خسته سهر وينه بيدهنگهكان و چاويدهكردهوه و دهچووه ناويان، ئيستا له جاران ئاسانتر دەپتوانى بۆنبىكات و دەنگەكانىش بېيسىتىت، دەپتوانى چاوپكاتەوە و به راستی بۆنی شوینه دوورهکان بکات، هاواری بالندهکان ببیستیت، سەوسىەن ئىسىتا دەپتوانى ھەمبور دونيا بەينىنىتە نار كۆشىكى بالندەكانەرە ... ههموو دونيا . به لام له بال شهو ميوانانه شدا به ردهوام تاريان جهوده تو كهمال يهلدا و فيكرهتي باوكي رادهسييرين، كتيب و ئهتلهسي تايبهتي بِوْ بِكِرِن، لِه ماوه ي چهند سالْنِكدا دووباره زماره یه ك كتيب ده هننيته وه بِوْ مالْ، که زوریهیان کتیبی تاییهتی گول و بالنده و جهنگهل و چیا و دەرياچەكانى دونيان. ھوزار لە باۋەشى يورە ئەخۇشەكەيدا گەورەدەبيت، که بهردهوام پهرۆپهکې شپنې بهسهريپهوه بهستوه و بهپهرداخټک چاوه که بۆنی گه لاچای بۆنداری لندنت، به دەم سەرئنشەيەکی ھەمىشەيى و به هەسىتى لاوازىيەكى ئەبەدىيەۋە قسىەي بىق دەكات، كتىپەكانى يىشاندەدات، فيرى ناوى لاتينى بالنده كانى ده كات، فيريده كات له منداليه وه هه ولبدات گوڵ له ناو كتيبه كاندا بۆنبكات، بالنده له ئاسماندا بناسيتهوه، تهيروكان بهینی دهنگ جیابکاته وه، ناوی شاره کان و رینگاکان و دوورگه کانی دونیای فيّردهكات، لـهو سـهدان حيكايهتهى بـق دهگيريّتهوه كـه كامهرانـي سـهلما له شهوانی دریدی شووه کورتهکهیدا بنی گیرابووهوه . هوزار له تهمهنی هه شت سالیدا بور کاتیک دکتر ره فعت سه رنجیدا کوره که ی ناوی لاتینی سهدان گول و بالنده دهزانیت، ناوی دهیان شار و دوورگهی لهبهره که نهو نهیبیستون، دهزانیت کورتترین ریّگا بهدهریادا له نیّوان ئەمرىكاي باكوور و باشووردا چىيلە . ئەۋە تووشىي تىرس و تۆقانىكىي کتویسری دهکات، دوای دهنگهدهنگیکس گهوره لهگهل پروشهدا که گهلیک قایی تیدا شکا و گهلیک پهرداخ له سهر دیوارهکان زرمهیانکرد، دکتور بریاریدا ئیدی کورهکهی نهبات بق کوشکی غهمگینی بالندهکان و بیبات بن لای دایکی که دهمینک سال بور داوای شهوهی ده کرد کورهزاکهی له سهر دەسىتى ئەودا گەورەبىيىت، دكتىۋر كە رۆژ بىھ رۆژ زىياتىر دەببور بە پیاویکی مؤن، کاتی زورتر و زورتری لهگه ل نه خوشه کاندا دهبرده سهر، لسووت بەرزتىر و تورەتىر دەببوو، پېيواببوو كە سەوسىەن مندالەكەي لە دونیایه کندا نوقمکردوه که کهم و زور پهیوه نندی به مندالییهوه نییه،

بهجۆریک ههوای ناسینی دونیای خستۆته سهرییهوه که دهشتت مندالهکه له داهاتوودا له دهورویهری خنی تنه گات و توانای ژیانی تندا نهبیت. دوورخستنەوەي مندالەكە لە سەوسەن، ھەردووكيانى تورشى نەخۆشىپيەكى گەورە كىرد. لە ھەمبور ئەر مارەپەدا سەرسەن لەگەڭ نەخۆشىپيە قبورس و سەرئىشە بەردەوام و بىھۆشىوونە كتوپرەكانىدا نەيھىشىت دكتىق رەفعەت سهپریبکات و وهک جاران دهرمانی بداتی، دهبایه فیکره ت گولدانچی بهدوای دکتوریکی دیکهدا بگهریت و بیهینیت بن مالهوه، لهو ماوهیهدا منداله که ش به جوریکی ترسناک تووشی رشانه و و لاوازی و سه رئیشه و له هۆشخۆچۈۈن هات... منداله که لهو ماوهپه دا تهواو له خويندن دابرا و نهیتوانی بچیتهوه بن قوتابخانه، ئهوه ژیانی دکتور رهفعهت و پروشهی وهما تیکدا، بهرنامهی کار و یهیوهندی هاوسهرییان بهجوریک تیکچوو که يان دەبايە جياببنەرە ياخود دەبايە مندالەكە ببەنەرە بق لاى سەرسەن. سەرسىەختى و كەللەرەقىي دكتىزر دواي دوو مانىگ گەيشىتە كۆتاپىي خىزى و رۆژنىك بريارىدا ھوزار لەگەل يروشەدا بباتەۋە بىق كۆشىكى بالندەكان. ئەو ئۆرارەپ دكتۆر بە پېچەوانەي سروشىتى تورەي خۆيەوە، گەلنىك بە ئەدەبەۋە داۋاى لـه سەرسـەن كىرد، شىتى زۆر نەخاتـه مېشـكى مندالەكـەۋە و خهیالی وا گهوره نه کات، دواتر نه توانیت بازی. به لام سه وسه ن زور به رهقی سهیری دکتوری کرد و به وشکی گورتی «دکتور، کورهکه دەبيّت دونيا بناسيّت، نابيّت وا تيبكات كه ژيان هەمورى ئەوەپە كە لەم شارددا دەپپینیت، وەلامەكلەي سەوسلەن للە ناھەوە ھەمورانى ترساند، به لام نیگاکانی وهک ههمیشه به چه شنیک بوون، کهم که س ده پتوانی له ييشدهميدا دهنگ بهرزيكاتهوه و شتيكي ييچهوانه بدركينيت.

بالنده کان هیدی هیدی دهمردن، دکتور دلشاد مردنی بهشیک له بالندهکانی دهگیرایه وه بن تهمهنی سروشتیان و مردنی ههندیکی دیکهشی دهگیرایهوه بن نهخوشی تابیهتی و مردنی زمارهیهکی دیکهشی دهخسته سەر ئەستۆى غەم. رۆژېكيان دكتۆر بە سەوسەنى گووت « بالندەكان له مرؤف زور غهمگینتر دهبن... بالنده کان وهک نیمه دهگرین و روحیکی ناوهكيان ههيه توقرهيان ليدهبريت و كينگليان ييدهدا». سهوسهن لهو چەند سالەدا تەرار گەيشتېرورە ئەر جېگاپەي بەراستى لە شېرورى خويندن و سروشتی دەنگیاندا ھەست بە غەمپان بكات، ھەمپشەش چەند رۆژنیک بەر لە مردنيان ھەسىتى بە ھاتنى كۆتايىي دەكىرد، لە سەرەتاي ساڭى دوق هـهزاردا كۆتـرى سـينه زامداريـش مـرد. سهوسـهن چهنـد ههفتهيـهك يێشـتر هەسىتى بە ئزيكبورنەرەي مردنى كردبور، بەلام ئەرەي نائاسايى بور لە ساتی مردندا، له شوینی ههمان ئه و پهله سورهی سهر سنگیپهوه، چهند دلَّوْیه خویّننیّکی چـر هاتنـهدهری، کـه سهرسـهن دهسـتی لیّـدا و بوّنیکـرد هەمان ئەر بۆنە تايبەتىيەي كامەرانى سىەلماي لىدەھات، ئەر بۆنسەي سەوسەن لەگەڵ ھىچ بۆننكى دىكەي دونيادا تىكەلى نەدەكىد. ئەر بور، بۆنى كامەران بور جاريكى تىر لەريگاي خوينى ئەم كۆتىرەرە دەگەرايەرە. که کهمال پهلدا هات بالندهکه بهریت بن مؤمیاکردن، سهوسهن تکای تياكرد زور ئاگاداري بيت و تاييهت رهفتاري لهگه لدايكات. دواتر مومياكهي لهسهر میزیک له نزیکی سهری خویه و دانا و ههموو شهویک به رله خهوت تهماشایده کرد. لهدوای پینج سال له کوشتنی کامهران، سهوسهن وهک گهرابیته و ه بی قوناغی پیش گهرانه و هی داواکاره کانی هه ندی شه و هک جاران، نه لبومه کونه کانی به نهیننی ده رده هینایه و و سه یری وینه ی داواکاره کانی ده کرد، و هک نه وهی چاوه روانی گهرانه و هیان بکات، و هک نه وهی داواکاره کانی ده کرد، و هک نه وهی چاوه روانی گهرانه و هیان بکات، و هک نه وهی میشتا هیچ که سیکیان نه گهرابیتنه و و نه م بالندانه ته نیا زاده ی خه ویکی دریز و بیری دوردیک بوو دریز و بیری دوردیک بوو که زوریه ی ژنی ته نیای دونیا تووشی ده به رده و به درد و ایرده و ناوینه که دا به به داده و به راستی خوی له ناوینه که دا ببینیت، قری داده هینا و خه یالی بی جی و به به راستی خوی له ناوینه که دا ببینیت، قری داده هینا و خه یالی بی جی و به بالنده کانی داده هینا و دایده هینایه و به به به به بال جدی خوی بالنده کانی ده بینی، له بری خوی ناو جه نگه ل و دارستانه دووره کانی ده بینی.

له سهرهتای سهده ی نویده دوای شهوه ی هه ر دوو حیزیه گهوره که ی ولات بریاریاندا ناشتببنه وه ، هیدی هیدی ناموونییه کان گهرانه وه بر شاری نیمه . پریاریاندا ناشتببنه وه ، هیدی هیدی ناموونییه کان گهرانه وه بر شاری نیمه . پراسته زوربه مان کوشتنی قهله نده ر و کامه رانی سهلمامان له بیرنه کرد، به لام یادگاره کانی شه پر به چه شدیک تالبوون زوربه مان دهمانویست برینی شه و پروژانه نه کولینینه وه و سه ری زامه کان دووباره هه لنه ده ناه و کرتایی سالی دووهه زاروسیدا هه موو ناموونییه کان جگه له خالید ناموون هه موو گهرانه وه برق شار، زوربه یان خانووه کانیان وه رگرته وه و چوونه وه سه ر نیشه کزنه کانیان . له ماوه ی شه و هم مو ساله دا خالید ناموون په یوه ندی به سه وسه ن فیکره ته وه نه کرد، جوره شه رمینکی قوول و ترسینکی قوولاتر له ناوه وه ده یه وژاند . دوای کوشتنی کامه ران، خالید به قزناغیکی بیده نگی گهوره دا پابورد، به خوی و تاپریکه وه پیاسه ی دوورود ریزی به کیوه کاندا ده کرد، هم مو و هه فته یه ک چه ند جاریک ده چوو

سِن راو، زیاد له ههرچیوره گیانه وهریک بالندهی راوده کرد، گهرچی له قسية و گفتيندا هه سنتمان به شنتيک نه ده کنرد، بنه لام نينگا و سنه پرکردنی بن بالنده کان پربوون له جوره کینه یه کی شاردراوه ، ههرگیز گوشتی بالنيده كوژراوهكاني خيزي نهده خوارد، هينيد ههجوو دهيهينانهوه و دهيدا ب به کنک له باسه وانه کانی و قسه په کی له زار نه ده هاته ده ریخ، خالید ناموون زؤر زوو له یله حیزیبیه کاندا سه رکورت و بوی به به ریرسیکی کارای حکومه ت، ههمیشه به بیدهنگییه کی سهیره وه کاریده کرد، له ههموی كۆپوونەۋەي ئاموونىيەكانىدا بەشىداردەبور بېئەۋەي قسىەپەكى ئەرتۆپكات، ههمور ههستیان به و غهمگینی و حهسره تو کینه گهورهیهی دهکرد که بەرۆكىي ژيانىي بەرنادات. كەدواي يازدەسال بىق يەكەمجار بە ئىشىپكى گرنگی حکومهت گهرایهوه بن شار، سهیرمان لیهات که له ناو نهو ههموو تُوتيّله تبازه و خرّشهدا كه لهو ماوهيهدا له شارهكهماندا كرابووهوه، راستەوراسىت چوو بى ئوتىلەكەي باۋەجان، لىەرى باۋەشى بە خاۋەنە پیرهکهپدا کرد و له ههمان شهو ژوورهدا دابهزی که پازده سال لهوهویهر لنيدابه زيبوو، ههموو خزرگهمان دهخواست بزانين خاليد ئاموون لهو ژوورهدا چے دمکات، پارمپه کی زورمان دا به په کینک له خرمه تجییه کان تا له ناکاو خوی بکات به ژووره کهیدا و بزانیت نهم بهریرسه بالایهی حکومهتی نوی لـ وي چيدهکات، سـ درمان ليهات کـ کـورهي خزمه تچـي بـ په شـ فکاوي هاته خوارئ و بنيگووتين خاليد ناموون لهسه ر ههمان نهو كورسييه کنون و تهنهایهی جاران دانیشتووه و دهگری، شهو پیاوهی خهریکبوو له ههموو ولاتدا دهبووه هیمای وشکی و دلرهای دوای شهو ههموو ماوهیه هاتبووهوه بن ئهوهی لیرهدا بگری، لهو ساتهدا ئیتر دلنیابووین که پازده ساله خالید له رووی روّحییهوه لهو چرکهیهدا وهستاوه و ناتوانيت بەجىيبهىلىت. كە لە ئوتىلەكەي بارەجان دابەزى ياسەوانەكانى ئيمه يان درورخسته ره و نه يانهيشت زوّر له نزيكه ره بيبينيان، به لام كه

سوار ئوتومبيله كانيان بوون ئيمهش دووراودوور به ماشينه كانمان دوايان كەوتىيىن، ئەو رۆژە خالىد ئاموون خىزى و ياسەوانەكانى بەرەو باكوورى شار و به ناراستهی کوشکی بالنده غهمگینهکان بهریکهوتن، ههموی وامانده زانی ده چیّت بق لای سه وسه ن فیکره ت، به جوانیشمان ده زانی له جوانترین بنوهژنی شارهکهمان بیرسنتهوه و سهرداننکی کورتیبکات و هەولىدات شىتىك لەر غەم و خوينە بتەكىنىت كە لەسەر ھەمور چىرۆكەكە نیشتووه . به لام بینیمان له نزیک کرشکی بالندهکانهوه وهستا، لهو دیو دیوارهکانی کۆشکەره گریی له دەنگی بالنده غەمگینەکان گرت، که ئەركات خەرىكبور دەھاتنە كزى. چەند دەقىقەپەك لەرى رەستا ر تەنيا سەيرى دیوار و پهنچه روی کۆشکه که کرد، ههموی دومانزانی چ ئازار پهخشه مرؤف لهم دیس دیوارهکانی مالی مهجبوبه یه کی کونه وه بوهستیت و نهتوانیت بِجِيْتِه رُووريَّ؛ دەمانزانى چەنىدە سەختە مىرۆف ھەمبور ريانى ھەسىرەتى ئافرەتنىك لىه دلىدا ھەلگرنىت. لەگەل ئەرەي ھەمرومان بە بەرپرسى سهرهکی کوشتنی کامهرانی سهلمامان دهزانی، به لام له و چرکهی بیکه سی و بەدبەختىيەدا كە لەمدىس دىوارەكانى كۆشىكەرە وەسىتابور، كسىيە لە دلمانه وه هات بنوی و گریانمان بنوی ده هات. کن چوزانیت، رهنگه سەوسىەن ھەزىكردېنىت بىبىنىتەرە، رەنگە چەندىن برسىيارى ھەبورېنىت لنِيبِكات، رەنگە گەر جورئەتىپكردايە و لەدەرگاكەي بدايە، دواجار ھەموق شته کان بگزرابانایه . ههموی دهمانزانی ئهوه دوا فرسه تی ژیانیتی تا دوا هەنگاو بنیّت بـق گەيشىتن بەسەوسىەن، يـەلام بینتـەوەى لـەدەرگا بـدات سـوار ئوتومبیله که ی بووه و ئه و کوچه په ی جیهیشت و ئیدی هه رگین نه ماندی بگەرىتەۋە، دواتىر زۆرمان ھەولىدا لىھ رىكاي پروشىھ و كچانىي دىكىمى خيراني گولدانچيپهوه برانين خانمي بالندهكان چون بير له خاليد ناموون دەكاتەرە، بەلام ھەمبور دلنيايانكردىنەرە كە سەرسەن لەر رورەرە ھىچ شتیک نالیّت و ناماده نییه هیچ حهرفیّک بدرکینیّت. له سالّی ۲۰۰۲ دا ساقی معصود خوشکه کهی مرد و لهسهر داوای فيكروت گولدانچى گواستىيەوە بى ناو كۆشىكى بالندە غەمگىنيەكان، ليە راستیدا ماله که هیند گهورهبوو جگه له ساقی چهندین که سی دیکه شی دهگرت، به لام ساقی به جوریک ده ستکورت بوو، گهر گولدانچی ده ستی نه گرتبایه مروف نازانیت چون و له کوی ونده بوو. هاتنی ساقی بن كۆشكەكە كەمنىك ژيانى سەوسەن و ھىوزار و فىكىرەت گولدانچىشى یرکرد. ئیدی بهیانیان ییکهوه بهرچاییاندهکرد، ههمیشه پروشه بازاری بق دهکردن، که وهک ژنیکی به هینز و گورجوگول ئیشیده کرد، به سهریک له خەستەخانە ئەھلىيەكەي دكتۆر ئىشى حيساباتى دەكرد و بەسەريكى دیش دهبایه ناگای له باوکیکی پیر و خوشکیکی نهخوش بیت که وهک خنى دەيگووت «له ناو كۆمەلىك تەيروتيوردا چەقبوم و نايەتەدەرى». هەندىجار لـ ماندووبوونىدا دەگرىا، رايدەكىرد بىق لاي كچـ پورەكانىي، بن لای مریهم گولدانهی که له لابوریکی گهوردی بشکنینی بزیشکی کاریده کرد و سیکالا زوره کانی خنوی لیه دهست دونیا دهردهبیری، لیه دەست میردەکەی کە كارى بزیشكى گۆرپوه بىق كاسبیپەكى تەماحكارانه، لەدەست نەخۇشەكان كە نازىكدەكەن لە تواناي ئەمدا نىيە بىكىشىت، له دهست خوشکیکی نهخوش و رهنگ زهرد و بیدهنگ که هیچ کهس ناتوانيت خەيالى بخوينيتەوە، لەدەست باركيك كە فيرى زمانيك بووه بالندهكان نهيئت كهس تنيناگهن، له دهست شاريك كه تاديت جهنجالتي و بنره حمتسر ده بنت. تاکه دلنه وایی شهوه بور که نیستا ده توانیت بهباشی ماشین لیبخوریت و خیرا له نیوان ههموو جیگاکاندا بیت و بچنت، بهیانیان که دهگهیشته کوشک و گوینی له دهنگی غهمگینی بالنده کان دهبور، سهیری لیده هات چون شهر بالداره دلخرشانهی که سهروتا جربوه سان مرؤشى دههننايه سهما و ههتا بياويكى كهمدووى وهك دکتور رەفعەتى دەگەشاندەرە و دۆختكى رۆچى نوتى يېدەبەخشى، بەر چه شنه وه رگه ران و ئيستا روژ دواي روژ غه مگين و غه مگينتر ده خوينن. به لام که دههاته ناو ماله که ههمووانی دهبینی لهسهر مینی نانخواردنى بەيانى چاوەروانى ھاتنى ئەو دەكەن، كە ھوزارى دەبىنى باوهش به بموره سهوسهنیدا دهکات و ههوالی بالندهکانی لیدهپرسیت، هەناسىمەپەكى قووللى ھەلدەمىزى، ھەسىتى بىم گەورەپىي و قووللىي زيان لهم كۆشىكە گەورەپەدا دەكىرد. دوو سىن جار لە مانگدا ساقى مەحمود و گولدانچى هـهر لـه بهيانيپـهوه دهجوونـه دهرئ، يێکـهوه ههمـوو شـار دهگەران، چاخانەكانىيان بەسەر دەكىردەرە، دەچرونە بازارى كۆنەفرۇشان، ماوهیه ک له نیاو باله و بؤنی شیداری جلی کوندا ونده بوون، دواتس دهچیوون بی پهکیک له چیشتخانهکان و نانیان دهخوارد، لهگهرانهوهدا دهچوون بن بازاری ماسیفرؤشان و ماسییه کی گهورهیان دهکری و شهو له مال دەيانبرزاند. سەرەتا ساقى مەحمود بارەرى نەدەكرد كە فېكرەت گولدانچی به راستی بتوانیت قسه لهگهل بالندهکاندا بکات، بهلام دواتر ئەر چىرۆكە سەيرانەي فىكرەت لەسەر بالندەكان و ژيانيان و شوينيان دەپگېراپەۋە بە جۆرىك سەير و راستەقىنە ديارپوۋن، ساقى گەيشتە ئەۋ بروایهی که فیکرهت تهواو له بالندهکان تیدهگات.

له به هاری سالّی ۲۰۰۳ دا که سهدام حوسهین روخا و نهمریکییهکان هاتنه ناو ولاتهکهوه، شارهکانی نیّمه تاقه شاری سهر نهم نهستیرهیه

يوون که هاتنی ئەمریکیپەکان و ھەرەسى سەدام خوسەپنیان لـە دلــەوھ ييْخوْشبوو، دواجار هيچ كەس وەك ئيمە لەسەر ئەم ئەستىرەيە دلرەقى ئەر پيارەي نەبىنىبور، سەرسەن ئەر رەرزە رەك شىيت گەراپەرە بى بەر تەلەفزىزنەكان و لە قوولايى دلەوە روخانى سەدام حوسەين شادومانىدەكرد، به لام تهنها که سی شاره که ش بوو هه ستی به نزیکبوونه وه تزفانیکی ترسناکی ناگر دهکرد. له کرتایی سالدا بهر لهوهی سهدام حوسهین به خوى و ریشه دریژهکه په وه چاله که دا بگیریت، بالنده کانی خانم وهک ئەوەى نەيانەويىت ئەو رۆژە تارىك و رەشانە بېينىن كە چاۋەروانى ولاتەكە دەكات، ھێدى ھێدى ژمارەپان رووەو كەمبوون دەچوو، فيكرەت گوڵدانچى مردنى بالنده كانسى وهك مردنس خهونس ههمسوق ولاته كمه دهبينس، لمه كۆتاپى سالدا كەمتىر لە يەنجا بالندە لە قەفەزەكاندا مابوون، بەشىپكى زۆرى بولبولە بچكۆلە و باڭندە دەنگخۆشەكان مردبوون، لەگەڵ ئەرەشدا ههر کهسیک به بهردهم کوشکدا برؤیشتبایه گویی له دهنگی بالندهکان دهبوی، به لام ههموی سه رنجمان دا که دهنگه کان مانگ دوای مانگ کزتر و کزتر دهبن، ههندی شهو سهوسهن وای بهخهیالدا دههات که گویی له دەنگى بالندەيەكى مۆميايە له جېگايەك له جېگاكانى كۆشكەكەرە هەڭدەسىتىت، ھەڭدەسىتا و ژووراو ژوور دەرۆپشىت، بەلام ھىچىي نەدەبىنى و هیچی نهدهبیست... لهگهلٌ نهوهشدا ههموی شهویک نبهو دهنگه نامق و سبهبرانه لهسهریدا زیندوودهبوونهوه ، زورجار وای ههستدهکرد بالندهکان له جیهانیکی ترووه، له شوینیکی ترووه بانگیدهکهن، به لام ههندیجاری دیکهش هنری شهو دهنگانهی دهگیرایهوه بنق گیرخواردنی خنوی له ناو زنجيـر و قەفەزەكانى رابوردوويەكى تىال و كوشىندەدا.

له سالّی ۲۰۰۱ دا روٚژیک مهنگور گهرایه وه بو شار ... سه ر و ریشیکی سپی هیشتبووه وه ، زوّر له جاران لاوازتر بوو، به پیچه وانهی چاوه روانی ههموومانه وه ، لهبری شهوه ی بهجله دیرینه کوردییه کانییه وه ده ریکه ویّت،

به چاکهت و پانتۆلیکی کونهوه لهبهردهم چایخانهی پهیولهی ئازاددا دەركەرت، كراسـنكى سىپى لەبەردابور كە قۆپچەكانى سەرەرەي كرابورنەرە و تۆپەلنىك مووى سىپى لىه سىنگىيەوھ ھاتبووھدھرى. دواى دەسال ژيان لە غەرىپىدا بورپور بە پيارېكى بېدەنگ كە دەموچارى ھەندېكمانى لەبىرپور و هەندېكىي دېكەشىمانى نەدەناسىييەرە . ئەر كات قەيىۆز جوقلىي بوربور ب فەرمانيەرىكى گرنىگ لىھ يەكىنىڭ لىھ فەرمانگەكانىي بەرىپوەبەرايەتىي ئاسايش، ساماني كيسرا بوويوو به دهموچاويكي ناسراو ههنديجار له تەلەفزىونىدا دەردەكەوت و باسىي «وەبەرھىنان» و «يلانىي گشىتى بىق کیشه ی نیشته جیبوون» و نه وجنوره شتانه ده کرد، تا ده پتوانی خنوی له رابوردوو به دوور دهگرت و نهیدهویست کهس هیچ شنتیک دهریارهی جارانى ژيانى بدركينيت و لايەرە كۆنەكانى ھەلىداتسەرە، ھوشسەجوجە ریستورانیکی مزدیرنی کردبووهوه که ههرزانترین خواردن تیپدا بهرابهر سى دۆلارى ئەمرىكايى دەۋەسىتا . كە مەنگور ھاتەۋە ھەمۇق ۋامان دەزانى که شهوان دین بن لای و دوای شهو ههموو ساله داوای لیبوردن و گهرانهوهی دۆستايەتى دەكەن، بەلام ھىچ كەسىيان مەنگوريان لە بىرنەبوو. بەلام بەدىويكى دىشىدا ئېمە واماندەزانى كە مەنگور لەم دەسىالەدا ھەمىور رابوردووی لەبىركردېيت، كەچى سەرسامبووين كە زانىمان ئەو لە ھەموو ئەر ماۋە دريدژەدا جگە لە رابوردور بيرى لە ھېچ شىتېكى تىر نەكردۆتەۋە، که گەراپەۋە بى چاپخانەكە ۋەك جاران چەقزىەكى كۆنمان يېيىنى كە دەپگورت چەقۆكلەي بوسىف كەرپيارە، دياربلور ئلەر چەقۆپلەي بىھ ھەملور زەويىدا گێـراوە، ئێسـتاش ك گيرفانـي قاتـه خۆڵەمێشـييە كۆنەكەيىدا وەك هيّماي وهفا بن سهردهميّكي بهباچوو ههٽيگرتبوو، له يهكهم ئيّوارهي دەركەوتنىيەوە بە ئىمەى گووت كە ھاتۆتەۋە بى ئەۋەى لىرە بەرىت. له ئيوارهي رؤري دووهه مدا بينيمان كه چوو بق كۆشكى بالنده

غەمگىنىەكان، ھوزار دەرگاكەي لېكىردەۋە، بە دەنگېك كە يىرى خورمەتى

تهواو بوو داوای لیکرد سهوسهن خان ناگاداریکاتهوه که میوانیکی دوورولاتی هاتـ ووه که ناتوانیّت بیروخسهتی ئهو یسی بخاته ئهو دیـ و دەرگاكـەوه. بىق ئىسـتىكى كـورت سەوسـەن نەيناسـييەرە، سەوسـەن لـەم ديس ئاسىنى دەرگاكسەرە و ئسەر لسەر ديسو ئاسىنى دەرگاكسەرە وەسستابوون، بەرلەرەي تەوار بىناسىيتەرد، سەرسەن ھەسىتى بە بۆنىكى سەيركرد، بۆنى پیاویّے که ماوهیه کی دریّر له قهراغ دهریایه کی گهوره ژیاوه، پیاویّے بۆنى دەسال ژيانى لە گوندېكى ھۆلەندىدا لېدەھات كە دەكەرتە سەر کهناری دهریا، دهسالی ریک مهنگور به تهنیا له کهناری شهو دهریا گەورەپەدا ژیابوو، دەساڵی رێے ھەمبور رۆژێے چەند سەعاتێک سەیری دەرىياى كردېوو، بۆنتكى تايبەتى گرتبور كە تەنىيا سەرسەن دەيتوانى بيناسيتهوه. سهوسهن بهو دهنگه ناسک و نهخوشهی که تيپهريني سالان و پیربوونی دونیا کاری تینه ده کرد، گووتی «شاه مهنگوی، شهر ههموو ساله له كوئ بوويت، ههموو وامان دهزانى مردويت». مهنگور لهسهره خن گووتى «سەوسەن خان، دوينىن گەرامەوە، لەوسەرى زەوى بووم، لە جېگايەك نزیک له قوونی دونیاوه، له قهراغ به حریکی گهوره ... ئا سهوسهن خان، بكهم». ئەو بۆن دەريايەي كە لۆيدەھات، وەھا توندبوو، سەوسەن دەستى برد و به هیمنی بهرهو شهو دینو دهرگاکه رایکیشا و گووتی «مهنگور، وهره ژوورئ، لهم ده سالهدا دونيا وهما گۆراوه دهترانم له ههموو شنتک ببورم...». بینینی مهنگور، هامریاک له فیکرهت گولدانچی و ساقی مهجمودی جهپهساند که له ههیوانی کوشکهکه دا لهسه ر میزیک پیکههه بهسه ر تاوله یه کنی کوندا نوشتابوونه وه و له گهرمه ی زار هه لداندا بوون. له و چرکه ساته دا که ههمووان سهیری پهکتریان کرد، که نیگاکان له یه که گیربوون و چاوه کان ته ماشای یه کدیان کرد، هه موو تیگه یشتن که زهمان سوریکی گهورهی خواردوه، جیهان بهجوریک وهرچهرخاوه شوینیک

سهوسهن و فیکرهت گولدانچی ههرگیز نهوهیان له بیرنهکرد که شهم کرشکهی له ناویدا ده ژین کرشکی مهنگوره، چهند سالایکی زور ههولایاندا شوین و ههواللی له گهریده جیاوازه کانلی دونیاوه بزانان که لهملاولای زووییه وه دهگهرانه وه بر شار، به لام هیچیان دهست نه کهوت. شهو روژه که دهرکه و تهوه مهر دووکیان خوشحال بوون و پیشنیازی نهوهیان کرد، لهم کرشکه گهوره یهی خویدا له گهلایاندا بری. هه لبه ت مهنگور هیچ جیگایه کی نهبوو، خوشحال ده بوو، لیره دا له شوینیکی واهیمندا بری. له همان شهودا تاکه جانتاکهی هه لگرت و هات بو کوشکی بالنده غهمگینه کان و له ناو مومیاکاندا شوینیکی بو خوی ریک خست.

که بهیانیسان همه رسینکیان لهسمه ر مینی به رچاییه که داده نیشتن، سه وسه ن وه ک سی بالنده ی مزمیای گهوره دهیبینین... سی پیره مین رد بوون که پینکه وه وه ک سی تارمایی به ژووره کانی کرشکدا ده هات و دهچوون، ههموو روز ریک چهند جاریک به ههموو ژووره کاندا ده گه پان، مهنگور به رده وام چیروکی بی ده گیرانه وه، له شهوی یه کهمدا چیروکی جیزه مه لیکی بی گیرانه وه که به «بالنده ی په نابه ر» ناویانگی

دەرچووبوو، مەلىك بوو گوايە لە توركىاوە تا ئەوروپا دواى پەنابەرە كە كوردەكان دەكەويىت. چىرۆكسى خالىدى مەھەچاوبانى بۆ گىرانەوە كە جووتىك بالنىدە ولاتە و ولات تا نەروپىج لەگەلىدا فرپون. مەنگور گووتى لاخالىد لە ھەر جىڭايەك بايە، ئەو جووتە تەيىرە دەياندۆزىيەوە، جووتىي تەيىرى بچكۆلەبوون... ئىدە خالىد ناناسىن، مىن لە دوو جىلىگاى سەڧەرەكەمدا خالىدم لەگەلدا بوو، مىن باوەرىم بە حىكايەتى ئەو تەيرانە ئەكىرد، تا شەويكيان لە سالۆنىك لە مالى ناسىلويك خەوتبوويىن، خالىد قوونى نىشتبوونەو، ئەوە يەكەمجاربوو ئەو تەيرانە بېينىم، بەلام دواتىر قوونى نىشتبوونەو، ئەوە يەكەمجاربوو ئەو تەيرانە بېينىم، بەلام دواتىر ئەر تەيرانەم لاى پەنابەرى تريش بىنىيە، پانەبەرم بىنىيە لە گىرفانياندا مەل ھىلانەيكىردە، تىدەگەن لە گىرفانىاندا مەل ھىلانەيكىردە، تىدەگەن لە گىرفانىاندا جووجكى خىيانىيان ھەلەپىنىسەرەۋە يان خوارەۋەى

مەنگوپ لە پۆژى يەكەمەۋە لە پێگاى ئەو چيرۆكانەۋە جێگاى خۆى لە
ماڵى سەۋسەندا كردەۋە ، پيرى زۆر كارى لە يادەۋەرى و فەنتازياكانى نەكردېۋە
لەگەڵ دوو پيرەكەي تىردا بە ناو ماڵەكەدا دەگەپا، باڵندەكانى بەسسەر
دەكردەۋە، ئاۋى بۆ دەگۈپىن، لەگەڵ ھاوپۆكانىدا تاوڵەيدەكىرد، لەگەڵياندا
دەچوۋە ناو شار، لە چايخانە جياۋازەكان دادەنىشىت، كە دەچۋۋنە بازاپى
ماسىيەكە، خۆى ۋەك ماسى ناسىخكى شارەزا پىشاندەدا، گەر ماسىفرۆشەكان
گومانىيان لە تواناى بكردبايە، دەيگوۋت «كوپى باوكم ۋەرە بۆنى دەستم
بكە، بۆنى قوونىم بكە، ئۆستاش بۆنى دەرياى لۆدۆپت، تىق دەتەۋۆپت مىن
فىدى ماسى ناسى بكەپىت؟» . شەۋان لە ھەيۋانى ماڵەكەدا ھەر سىخكيان
سىخ بەتانىان دەدا بە خۆياندا ۋ دادەنىشىتن، سەيرى ئەسىتىرەيان دەكىرد ۋ
گوييان لە خويندنى دوا بالندەكانى كۆشكەكە دەگرت. سىخ بالنىدەى پىر
بوون... سىخ بالنىدەي پىر كە زەمان نەۋەك كەمال يەلدا مۆميايكردبوون.

لهو چهند سالهی دواییدا ناریان جهودهت روِّژانه دههات بق کوشک، به لام سال دوای سال بیدهنگتر و بیدهنگتر دهبوو، هونه رمهندیکی ناوازه بوو که جگه له سهوسهن فیکروت بینهریکی دیکهی له دونیادا نهبوی، بهبانیان به خنوی و جانتای بزیه و فلچهکانییهوه دهمات و لەسەر يەكىك لە دىوارەكانى كۆشكەكە دەستى بە نىگاركىشان دەكىرد، لىەق چەنىد سالەي دولىيىدا زۆرپىەي جار خىزى نىگارەكانى ھەلدەبىۋارد، ھەمىشىە دەستەسىرىكى سىرورى تەنكسى بىلە گەردنىيلەرە دەبەسىت ر كاسكيتيكى سهوزى لهسهر دهكسرد والله كؤشسكي بالنده غهمگينهكانندا بيّيرسيار دەردەكەوت. وەك ھەمىشە رۆژانە جەندجاريّك لەگەڵ سەوسەندا دادەنىشت و چاى دەخواردەۋە . چەنىد ساڭ بىرو ئەو چاپە نەبنىت كە سەوسەن لىدەنا و بريدەكرد لە گەلاي بۆندار لە ھېچ شوينىتكى تىر چاي بق نەدەخورايەۋە، ھىدى ھىدى ئاريان بوربور بە بەشىكى للە كۆشكەكە، هەنىدى شىەر تىا بەيانىي لىه كۆشىكەكەدا دەمايەرە ر نىگارىدەكىشا، سهوسهن ههمیشه بن ماوهی دریش بهدیاریهوه دادهنیشت و سهبریدهکرد، به لام ههندي جاريش ليدهگه را به تهنيا رهسمبكات، ههندي شهو بهدهم خەرەرە ھەڭدەستا و سەيرى لىدەھات كە ئاريانى دەبىنى لە جىگاپەك له جنگاکانی کوشکهکهدا مهستانه نیگاردهکات، به نوبهت دیوار دوای دیوار نهخشیدهکرد، که ئیدی شوینی بهتال نهدهما نیگاریکی کزنی به بۆیەی سىپى دادەپۆشى و لەسەرەوە دەسىتى پىدەكىردەوە . ھەنىدى پۆر ھەر سىي پىياۋە پىرەكە، سىي كورسىيان دادەنيا و سەيرياندەكرد، بەلام ئاريان دلنيابوو ئەم سىي پىرە ناتوانىن ۋەك سەۋسەن تىيبگەن.

که له سالی دووههزاروچوارهوه جهنگ له عیراق رهوتیکی شیتانهی وهرگرت، سهوسهن بهردهوام له نیگاری تهقینهوه و لاشهی سهورتاوی سهرجاده کان هه لده هات و له وینه کانی ناریاندا نوقمده بوو. به رده وام له خوی دهپرسی کهی سیبهرهکانی مهرگ دهگانه شهم شاره. لهو ماوەيمەدا تەنيا ئەرەي لىە خەيالىدا بوق ھوزار لىە جەنگەكانى ئۆسىتا ق سبهی رزگاریکات، ئه و وینهیهی که دهشیت سبهینی هوزار گهورهبیت و بيبهن بن جهنگ، دهشتيت گهورهبيت و تهقينه وه يه كي شتيت لهسهر شەقامىكى ئەم ولاتەدا بىكورىت، شىنتىدەكرد. ھوزار لەگەل گەورەبوونىدا یتر له دونیای یوره غهمگینهکهیدا نوقیم دهبوو. که تهمهنی بوو به دوازده سال لهگهل سهوسهندا سوينديان خوارد که چيتر نهيني خريان ناشکرانهکهن و شهوه دهرنهخهن که سهوسهن له ژیسرهوه روّژ دوای روّژ زیاتر و زیاتر دونیای دوور لای هوزار شیریندهکات. له و تهمهنه و هوزار فيربوو كه خوى له بهردهم رهفعهتى باوكيدا بكات به كهسيكى بيتاگا و نهزان، نهبا له سهوسهنی دووریخاتهوه . هوزار قوتابییه کی زیره ک نهبوو، به لام ناوی لاتینی ههموو گوڵ و بالنده کانی دونیای لهبه ربوو، ئەو چەند سالە سەرسەن ھەمىشە لەسەر ئەتلەسە گەررەكان، لە رىكاي ویّنه تایبهتیپهکانی خوّیهوه، بهریّگای حیکایهتهکان، زوّر شبتی لهسهر جیهان فیرکردبوو، که هوزار تهمهنی بوو به چواردهسال تهنیا تومیدی یسوری نهوه بسوو لهم شسارهی دووربخاته وه، له و جهنگه زور و نادیارانه ی دووریخاته وه که دهشیت سبهی سهر هه لبدهن، کورهکه خوشی هیدی هيدى خەونىي سەفەرىكى دوورودرىي لىه خەيالىدا سەرى ھەلدەدا... بالنده کانیش ههمیشه هیدی هیدی دهمردن ... شهویکیان هوزار به پوری گووت «پوره سهوسهن، لهگه ل مردنی دوا تهیردا، من لهم شاره ده پرّم و به دونیادا دهگه پرّم و بالنده ی ترت بر ده هیّنم». سهوسهن به هیّمنی دهستی خسته سهر دهمی و گووتی «که بالنده کان ههموو مردن تر ده پرّیت، تیّگه پشتیت… که بالنده کان ههموو مردن، من ده تبهم و پرتگات ده پرّیت، تیّده گهیت، تیّده گهیت، به لام بالنده ناگریت، تیّده گهیت… لهوانه په تا تر ده گهریّیته وه پوره سهوسه ن لیّره نابیّت. به لام ههرچیپه ک بوو، له ههر کویّی دونیا بوویت نامه بر دایکت ده نوسیت، تیّده گهیت زهوی ده گهریّیت و گوی له ده نگی بالنده کان ده گریت… گرنگترین شت نهوه په لهم و لاته دا نه بیت و شهرنه که پت».

لـه كۆتاپــى ســاڵى دووهەزاروجەوتــدا تەنيــا يێنــج باڵنــدەي زينــدوو مابوون، که دهنگیان به نهستهم دهگهیشته نهو دیو دیوارهکانی کوشک، ئیمه هیدی هیدی ههستمان به کزیوون و نهمانی دونگی بالندهکان دەكرد، ھەندېكمان روخسەتمان لە كەمال يەلدا ۋەردەگرت كە بەرلەۋەي بالنده مۆمپاكان بباتەرە بى كۆشك نىگايەكيان بكەين، ئەو رۆحسوكانە دەرفەتى ئەوجۆرە نىگاپەي يىدەداين، بىئەوەي بەيلىت وينەي بالندەكان به كاميرا ديجيتاله نويكانمان بگرين، له هاويني ئهو سالهدا زوّر كهس له سهر تەلەفونە دەستىيەكانيان، كورتىه كلىيىكىان بى ھات كە كەمال پەڭدا لە كاتى مۆمپاكردنى كونەپەيوپەكى قەشەنگدا بېشاندەدات، دياربوق كەسىپك لەوانىدى يەلىدا متمانىدى داونەتىن، بېئىاگاي خىزى تۆمارىكىردود، ئەر كورتە قىدىزىيە ھۆكارى گەررەي ئەرەبىر يەلىدا ھەمرومان دەربىكات و نەھىلىت ئىدى بالندەكان بىينىن، لەگەل مردنى ھەمبور بالندەيەكدا سهوسهن لاوازتر و لاوازتر دهبوو، ههر سن پیاوه پیرهکه ههستیاندهکرد که نزیکبوونهوی بالندهکان له کرتایی کاریگهرییهکی گهورهی لهسهر سەرسىەن ھەپپە، شىپو دواي شىپو لىپە ژېر تىشىكى مۆمەكانىدا، لىپە ژېر شهقی زهردی گلۆپسه کزهکانندا رهنگ زهردتنر دهردهکهوت، مهنگور بنق ئەرەى دللى خۆشىكات شەوان لە تەنىشىت قەرەويلەكەپەوە دادەنىشىت و چیرۆکەکانى خىزى بىق دەگیراپەوە، حیکاپەتى چەقۆکیشەكانى شىار، چیرۆکى پەنابەرەكان، سەربوردى ئەو كوردە داماوانسەي لە ھەملوق جنگایه کسی سهر زهویدا مرزف وهک مهخلوقنکس بینسرخ و بنیه هسره ستهیریاندهکات، دهستی دهخسته ستهر دهستی سهوستهن و دهیگروت «کچے تن دونیات خوشدہویت، تنق وات له خه لکیکے زوری شهم شاره كرد دونيايان خۆشبويت... به لام له خوت نهيرسيوه ئاخو دونيا ئيمهى خَرْشدهویّت، من نیوهی ئهم سهر زهوییهم بهیئ تهیکردوه، بیّتدهڵیّم، له هه مون شويننكي دونيادا ئيمه وهك له شنكي بؤگهن سه يرده كهن... من که گهیشتمه کهنار دهریا و ژووریکی بچکولانهم پهیداکرد، ئیتر وهستام، سەيركردنى دەريا تاكە شىتىك بور ئارامى دەدامى. چونكە كاتىك ئەم مەنگورە بچوک و پیر و ناجۆرە له رۆخى دەریادا شان به شان لهگهڵ خه لكانى بالابهرز و بهقه وامى ميلله تانى تردا ده وهستا، هه ستيده كرد ههمسوق بهرامبسهر گهورهیسی شهو شاوه جهنده بچوکسن... شهوه زور دانسی مەنگورى خۆشدەكرد ... ئەرە تەنيا شىتۆك بور رەك كوردىك ھەست بە پەكسانى بكات لەگەل بەشەرەكانى تىرى ئەم دونياپەدا. يوسىف كەوپارى گەورە دەيگووت «كە مىزۇف لەم شارەدا لەدايكېوو، لاشمەكەي لە ھەر كوييه ك بنيژريت، رؤحه كهى ههر ليره دهمريت، گهر خرم به دونيادا سەفەرم نەكردبايە تېنەدەگەيشتم ئەر شەرە كامەرانى سەلما بىز گەرايەرە ئەم شارە، چەند سال ئەن پرسپارەم لە خىق كىرد، بى كامەرانى سەلما فَيْلْسَ لَيْكُرِدُم و گَهْرايهوه؟ دواجار زانيم كنه كامهران نهيدهويست رؤحي له جنگایه کو له شمی له جنگایه کی تر بمرنت که سالانی دوورودرینی کی سەفەردا ئەرە لە ھەر شىتېك زياتىر ترساندىورى، نەيدەرىسىت خارېكى تىر له و ترسه دا بازی، وه کا تاق کچم ... وه کا تاق ... که خاف تا لهم کوشاکه دا ديلكردوه نهبا له شت لهم شاره دا نوقم بيّت و له روّحت ون بييّت».

فیکیروت گولدانکی دوبزانی لهگهل مردنی دوا بالنیدودا، بهیوونیدی سەوسىەن بە جىھانى گەورەۋە، بەر دونيا بەرىنمۇۋە كە لە مندالىيمۇۋە عاشقيتي دهيچريت. له كوتايي سالي دووههزاروجهوتندا ههموو ههولهكان بۆئەرەبىرون كە تادەشىيت و دەكريىت زيانى ئەر چەنىد بالندەيەى ماون دریزیکریتهوه، له سهرهتای بههاری سالی داهاتهودا ئیدی دهنگی بالندهكان لـ دهرووه نهدهبيسترا، لـ ناوهراستى به هاريشدا تهنيا بالندهيه ک که مايوو، دالنکي گهوره يوو که ناوي وه ک دالي زيوين رۆپشتېوو. دائى زيوين يەكۆك بوو لەو بالندانەي لە قەفەزەكانى خاليد ئاموونىدا برينداريووبوو، بهلام به كۆمەكى دكتۆر دلشاد مەترسى مردنى تیدراندبور و ئیستا وهک دواههمین تهیری ناو کری قهضه زهکان تهنیا مابوره وه . په کښک بور له هه ره غه مگينترين بالنده کان، که سيازده سالٌ بول لهم شارهدا ده ريا و يهك يهك مردني ههمول بالندهكاني، بینیبوو، مالاوایس له همموو هاوریکانی کردبوو، ئهو چهند مانگهی که به تهنیا مایهوه، ههمسوو دهیانزانی که زور نابات تهنهایی و گهرما و بندهنگی ده یکوژنت. له سهره تای نابی نه و ساله دا، له گهرمای کوشنده و بنِناوی ئه و وه رزه دا، به یانییه ک فیکره ت هه ستا بن نه وه ی که منک قسه له گه ل ئه و داله دا بكات، به لام وه ك هه موو بالنده كانى ديكه كه بيده نگ و بيهاوار و بيها له قاره يه كي راسته قينه دهمردن، مردبوو. فيكره تكه دالهکهی هینایه دوری و سهیری مالی گهورهی بالندهکانی کرد، ههموو قەفسەزەكان چۆلبىوون... دەيەھسا قەفسەز كسە ئۆسستا يسەك لەسسەر يسەك وهستابوون و خالنتسان دهنگنکی قبورس و ترسناکی لهویدا جیهیشتبوو. که ههوالی مردنی دوا بالنده له شاردا بلاوبووهوه، ههموو دلنیابووین به و مردنه چیروکیک کوتایی ده هات که تهمهنی له بیست سال زیاتر

بوو. ئیمه عاشقانی بالنده غهمگینه موقهدهسهکان که زوریهمان وینهی بالندهکانمان له تهلیومی تاییهتیدا ههلگرتبوو، ههستمانکرد لهگهل مردنی دوا بالنده دا شار ناخوشتر و تاریکتر و دوورتر له جاران دهرده که ویت ...

به لام له گه ل نه وه شدا هه ستمانکرد بالنده کان جوره پردیکیان له نیز وان

نیمه و جیهاندا دروستکردوه که ناسان ناروخین نه و روزه که دوا بالنده

مرد، کوشکه که له دووره وه هیمن و ناسایی ده رده که وت، له ناویشه وه

بیده نگییه کی قورس بالی به سه رهمو و شتیکدا گرتبوو. پیش نیوه پی

هه رستی پیره میرده که به غهمگینی هاتنه ده ری و هه موومانیان له مردنی

دوا بالنده ناگادار کرده وه، به چایخانه کاندا گه پان، به بازا پدا سوپانه وه،

دوا بالنده ناگادار کرده وه، به چایخانه کاندا گه پان، به بازا پدا سوپانه وه،

هه واله که پیان نه بیستبوو به کومه کی سی پیره پیاوه که، بیستیان. نه و

هه واله که پیان نه بیستبوو به کومه کی سی پیره پیاوه که، بیستیان. نه و

و له وسه ربه چاوی پر فرمیسکه وه ها ته ده ری نامده وه دیگریت که سه وسه ن زور نارام و له سه رخق پیشوازی لیک دوه و پییگروت و وه

که چه ندین ساله بیری له مساته کردوته وه و خوی بی ناماده کردوه،

که چه ندین ساله بیری له مساته کردوته وه و خوی بی ناماده کردوه،

که چه ندین ساله بیری له مساته کردوته وه و خوی بی ناماده کردوه،

ئیواره ی ئه و روزه شتیکی نائاساییمان له مالی گولدانچیدا نهبینی، دووجار هوزارمان بینی هاتهده ری و گهرایه وه شه و ههموو شتیک له مالی گولدانچیدا ئارام بوو. ئه وه یهکهم شه و بوو دوای ئه و ههموو ساله ماله که بی چرکه و دهنگ و جریوه ی بالنده کان بخه ویّت، ئیمه که له دووره وه سهیری کوشکه که مانگمان دهبینی به گهوره یی لهسه ری ده دره وشیته وه موزار لهگه ل ره فعه تی باوک و پروشه دا له سه ری ده دره و مالی سه وه می بینینانیت یاخود بیبینیت به یانی دوورد و بیانی دوو لهگه ل خانمی بالنده کاندا له مال هاتنه ده ری سه وسه نزیکی دوازده سال بوو پینی نه خستبووه نهودیو ده رگاکه وه ... ئه وه یه که مجاربوو دوای نه و ماوه دری شه یا بینات هات که دوای نه و گورانی شار و نه و خانوویه ره تازه و شه قامه نوییانه هات که

به جۆڭى ئەگەل ھوزاردا بيادەرۆيشتن، بەلام وەك ھەمىشە ھەستى بە دلته نگییه کی قوول و خنکینه رکرد . هوزار جانتایه کی چکزلانه و بریک يارهي ينبوو كه سهوسهن سال دواي سال بني هه لگرتبوو، دهفته ريكي گەررەي نارنىشان و ژمارەي تەلەفوونىي ئەر كەسانەي مەلگرتسوو كە له كۆشكى بالندەكانەرە و بە كۆمەكى يەرى ئەوان بەرەو دونياي دوور رۆيشىتبوون. ئەق كەسانەي سال دواي سال و ۋەرز دواي ۋەرز ناونېشان و شوین و نیگاری خزیان بن خانم ناردبوو، یاسیزرتیکی نویی ییبوو که تا ئيستا كەسمان نازانيىن چىزن پەيدايكردېمور. لـە نزيـك سـەعات يېنـج و نیوی بهبانیدا گهیشتنه نهقلیاتی گهورهی شار، شوفیریکی بیبر له تاكسىيەكدا چاۋەرۋانى رىبوارەكانى بەربەيانى دەكىرد، بەلام نەقلىاتەكە به گشتی چۆل و بننه فهر ده بنواند . سه وسه ن داوای له پیره منرده که کرد ئەر كورە گەنجەي تا نزيكترين خالى سەر سنوورى ئيران بى بەريت... گرنگ ئەرەبور بگاتە سەر سنوور، ئىدى لەرپىرە خىزى ھەمور نەخشىمكانى دونیای لهسه ردا بوو، له مندالییه وه سال دوای سال و ریکا لهدوای ریکا ههمور دونیای لهبهریوو، گهنجترین گهرال بور که دروری ههمور شارهکانی دونیای له پهکدی دهزانی، دهیزانی ههر شهقامیک لهم زهوییهدا دەغلْيْكدا دەروات. لەوپىوە ئىتىر يېويسىتى بە كۆمەكى كەس نەببور، لەوپىوە هه صوى سهر زهمين مالي خوى بوو. بهر لهوهى شوفيره كه جانتاى تهنيا میوانه که ی بخاته سندوقه که ی پشته وه ، پوری باوه شی پیاکرد و ماجیکرد و گووتی «له ههر کوییهکی دونیا بوویت، نامه بن دایکت بنیره ... له هـەر شويننيكى زەوبىيـەوە توانىت قسـە لەگـەل دايكتـدا بكەيـت بيكـە، لـه ھەر شويننكى دونياوه توانيت شتيكي جوان بؤئهم شاره بنيريتهوه بينيره. هـهر رۆزنىك زانىت كه ناتوانىت ئىتىر سەفەربكەپت و برۆيت، لـه جنگايەكدا دانیشه و چیرؤکی خوّت بق خه لکی شهم شاره بنوسهوه».

ههر دووکیان به هیمنی سهیری یه کتریان کرد، ههر دووکیان قوول یه کتریان خوشده ویست، ههردووکیان پهنگ په پیو و تهنها دهیاننواند، ههردووکیشیان نه گریان.

سەرسەن نزیکی سەعات شەشى بەيانى گەيشىتەرە ماللەرە، بېئەندازە شهکهت و کهنه فت بلوو، به هیمنی چلوو بن مالی بالنده کان، لهویش ههموی شتیک بیدهنگ و غهمگین دیاریوی، کهمینک چووه ناو قهفهزهکان، تا ئیستا دەپتوانى بۆنى بەجیماوى ھەندیک له بالندەكان بكات، بۆنى يادگاره به جيماوه کانيان هه لمژيت. ياش ئيستيک گهرايه وه بق ناو کرشک، ژووراو ژوور گەرا... سەرسنامبوق كىھ لەيەكىنىك لىھ ژوورھ چەيەكەكانىدا، به و بهیانییه زووه ناریان جهوده تی بینی به جووتنیک چاوی سوور و ماندوق بیّخهوهوه رهستمده کات، وای ههستکرد تاریان چهند روّژ بیّت لهم مالهدا له يادكرابيت و ههمووان لهويادا بيريان چووبيتهوه . تاريان به جۆرىكى لله ناق رەنگ و نىگاركردنىدا نوقمبوق ۋەك شىيت دەردەكەوت. سه رسه ن به هیمنی دهستی خسته سه رشانی و گورتی «ناریان کاتی ئەرە ھاتىروە يشىروپدەيت... كاتىي ئەرە ھاتىروە ھەمىرى يشىروپدەين، تۆش دەبنىت يشىوويدەيت، ئاە چەنىدە تىزم ماندوركىرد لەگەل خۆمىدا، چەنىدە تۆم ماندووكرد». ئاريان پيشتر جۆرە رستەى وەھاى له زارى سەوسەن نەبىسىتبور، بە سەرسامى سەيرىكرد، بەجۆرىك شەكەت بور نەپترانى هیچ بلّید، به لام ههر که سیک له ویادا بووایه و نهو نیگا سه رسام و قبورلٌ و شبیّتانهی تاریانی بدیبایه ههمبود تهو شبتانهی تیا دهخوینندهوه که نزیکی بیست سال بوو وای لهم کوره کردبوو نیگار بن نهم خانمه بكات. بيست سالٌ بوو ئەويش لەسەفەريكى دوور و قوولٌ و بيبرانەوەدا بلوو لله ینناوی شهم خانمه دا که ههملوو عوملری بنده نگ و سهرسام سهیریده کرد و هیچی نه دهگووت. هه ملوق ده مانزانی شهم کلوره چه نیده سەوسىەنى خۆشىدەويت، ھەملووش دەمانزانى چ يەيمانىك تامىردن زمانى

به ستووه . نه و به یانییه ناریان جانتاکه ی پیچایه وه ، دلنیابو و جاریکی تر ناگه ریخته و بی نهم کوشکه بی ناگه ریخان بینه وه ی دوا نیگاری تا دوا فلچه ته واوبکات ، بزیه کانی کوکرده و و به چاویکه وه که پربووله فرمیسکی گهوره سهیری سه وسه نی کرد و جانتاکه ی هه لگرت و که میک له ژووره کان راما و که میک سهیری بالنده مزمیاکانی کرد و وه ک ویلیک نه زانیت بی کوی بینیت ، کوشکی بالنده کانی به جیهیشت .

ليه سنه عات شه شيونيوي به يانيدا سه وسنه ن جيووه بنه ر ثاوينه کنه و ماوەيىەك بە بىدەنگى قىزى داھىنا، دواتىر سەرى لە فىكىرەت گولدانچى و ساقی مهجمود و مهنگوری بابهگهوره دا که ههر سیکیان له خهویکی قوولسى بهيانيندا نوقيم بيوون، سيهرى لنه ههميوو بالنيده مؤميناكان داء هەندىكيانى بە ھىمىنى ماچكىرد، بۆنى بە ھەندىكيانەرە كىرد، دواتىر سـهرکهوته سـهرهوه و لـه ژووری خهوتنهکهیـدا دوّلابـی جلهکانـی خــوّی كردهوه، لهويدا سهري سندوقيكي بچكولانهي كردهوه، سن نامهي زور دیرینی دەرهینا که تەمەنیکی زور دریژیان هەبور، سن نامه که وهک په کهمین روزی ناردنیان نوی دهیاننواند، وهک شهوهی ههر شهمری و بهر له سه عاتیک نامه به ریک هینابیتنی، ئه و نامانه بوون که یتر له بیست سالٌ لهمه وبهر رازی بوونی داواکاره کانی بق سه وسه ن گواسته وه، رؤژیک سەوسىەن داواى لىكىردن بىرۇن و سەفەرىكەن، بە ھىمىنى جاوى لىكنا و بۆنى بە نامەكانەرە كىرد، ئەرە يەكەمجاربىرى ھەسىتېكات كە كاغەزەكان به راستی بزنیکی تایبهتیان لیدیت، بزنی تیهرینی ژیان و بهباجوونی زهمان، لهسه رخق نامه کانی نا به دلییه وه و هه ستا و بن شهو ژووره تابيەتىەى دۆلابى يادگارە تالەكانى تىدابور چورە خوارى، لەرى دۆلابەكەي كردهوه، نامه كانى خسته ناوى، جاريكى دى چووه سهرهوه و ههنديك له كتنيب و دەفتەرەكانى هوزارى هننا و ئەرانىشى خستە ناو دۆلابەكموه. لەوپادا كەمىك وەستا دەستى لـه جلـه كۆنەكانى نـزارى بـراى دا، دەستى

لـه جلـی خویناوییهکانـی کامـهران دا و جاریککی دی بونـی پیوهکـردهوه، ئەو شوشىەى خۆڭەمىشەى ھەلگىرت كە پاشىمارەى مالى ساقى مەحمود بوو، دەستى لـهو دوو تاپـره كۆنـه دايـهوه كـه دەمــى ســال بـوو لهويـادا خەرتبوون ... دواجار وەك ئەوەي بۆنى زەمانيكى دوور لـه سينەي خۆيدا هه نگریّت بوّنی به ههموو شته کانه وه کرد و به حه سره تیّکی نادیاره وه دەرگاى دۆلابەكەي داخست و سەركەوتە سەرەود . لـ ژوورى خەوتنەكەي خۆيىدا ئەلبومى وينىمى ھەر سىن داواكارەكىمى دەرھينا، يەردەى ھەمىوو پەنجەرەكانى دادايەوە، كۆتىرى سىينە زامىدارى خسىتە سەر سەرىنەكەى خۆى، سىن ئەلبومەكەي خستە سەرسىنگى خۆى و بە ئارامى پالكەوت. پاش کەمنىک مەسىتىكرد گونىي كە دەنگى كۆترەكەيە، واي ھەسىتكرد له تاریکییه که دا به زیندویتی دهیبینیت، کهمیک به ماندویتی راما و هەسىتىكرد بە راسىتى كۆترەكە دەجولىتەرە، نىا بەلگى ھەمبور بالنىدە مۆمياكانى دەبىنىي لىەق دىسى دىوارەكانسەرە دەجوڭىنسەرە، ھەسستىكرد ههموویان له ههموو ژووره کاندا زیندووده بنهوه، چاویکردهوه و له و پهری سەرسامىدا ھەمبور ئەر وينانىەى ئاريانى بىنىي رەك جەنگەل و درەخىت و كيّلكه و دارستاني راستهقينه دهكرينهوه ، بيني بالنده مومياكان له جیکای خویان دهفین و خویان دهکهن به ناسمان و شاو و دارستانی ناو نیگاره کاندا، له ناکاو بینه ندازه خوشحال بوو، بونیکی خوشی دونیا له هەموو لايەكەرە خۆى كرد بە ژوورەكەيدا، بينى كە كۆترەكەي تەنيشتى دەفرىنىت ... بىنى تەمىكى دەمەوبەيانى چى بەلام فىننك ئابلاققەي دەدات، هەستىكرد دەنگىكى لە پشت ئەر تەمەرە بانگىدەكات، نەيدەزانى دەنگى كێيـه ... هەستىدەكرد روخسارى كەسـێك لـەو ديـو تەمەكـەوە دەردەكەوێـت و بانگیدهکات، بن یهکهمجار له ژیانیدا ئارهزووییهکی گهورهی ههبوو، قوول و دوور به ناو ئه و جهنگه له دا بروات، به ناو ئه و تهمه دا روّبچينت ... دەيويست بزاننىت ئەر دەنگە كنىيە كە لەر دىيو درەختەكانەرە، لەردىيو

ئاوەكانەۋە بانگىدەكات، دەيۋىسىت بزاننىت بالنىدەكان ئى كوي فرىن... له جنگاکهی خوی هه لدهستا، روناکییه کی نادیار له و دیو تهمه کانه وه رایدهکیشا، روخساری کهسیکی دهبینی که نهیدهزانی کامهرانی سهلمایه، مەنسىور ئەسىرىنە ياخبود خالىيد ئاموون، كاپ دالمەو دەبويسىت دواي تەلىسىمى ئەر تارمايىيە نادىيارە بكەرىيت، كە كە بەردەمىيدا دەرۆيشىت و زیاتس و زیاتس بهرهو ناو جهنگه لیکی دوور و گوی ناویکی نهناسسراو رايدەكتشا، بەلام سەرسەن دەيويست ئەم يياۋە بېينتت ... دەشيويست بزانیت بالنده کان دوای مردن سق کوی ده فرن ... ده رؤیشت و دلنیابوو که گهیشته قوولایی ئیتر ناترانیت بگهریته وه ... بالنده کان و تارماییه کان و ئاوه کان رایانده کیشا، جهنگه ل به دهنگه کانی و ههوا به فینکی و درهخته کان به بزنی خزیان دهیانبرد... ئیستیکی ده کرد و دهیویست بگەرىتەرە، دەيويست رەرگەرىت و بچىتەرە سەر جىگاكەي خىزى، بەلام نا ... نەيدەتوانى بگەرىتەرە، كە ئاورى دەداپەرە كۆشكەكەي لە تەمىكى دوورو چردا دەبىنى، دەستىكى نەينى بەرەو يىشەوھ يالى يىوەدەنا ... دەستىكى نەپنى بەرەر جىگايەك يالى يىرەدەنا كە بالندەكان بەسەر سهريدا و له نزيكييهوه و له پيشيهوه بهرهو ئهوئ دهفرين ... ئيستا دلنیابوو قوول بهرهو شویننک دهروات که ییشتر نهیبینیوه، جنگایهک دەتوانىت لەوى بۆنى ھەمور گولەكانى دونىيا بىكات و گوى لە دەنگى ههمسوق بالنده کان بگریّت ... ئهمجساره بینسه وهی بیریکاته وه ... بینسه وهی ييويسىتى بەۋە بىت دوودل بىت بەرەو ناو ئەرە تەمە رۆيشىت... تهمیّک که تا زیاتر به ناویدا روّدهچوو روّشن و روّشنتر دهبووهوه ... بینه وه ی بترسیت دوای یولی شه و بالندانه که وت که پیشی ده که وتن ... بینه وهی بترسیت دوای ئه و تارماییه که وت که پیشی ده که وت. نیستا دلنيابوو بهرهو جيكايهك دهروات ههموو ئهو شتانهي تيا دهبينيتهوه که زور زور بیریاندهکات. به هیمنی رویشت و ههستیکرد جیهان... هٔ مسوو جیهان بانگیده کات... هه ستیکرد جیهان هه مسوو جیهان به ره و ناخی خرّی داوه تیده کات، هه ستیکرد جیهان، هه مسوو جیهان ده رگاکانی خرّی یه ک یه ک بن ده کاته وه ... نیدی به خیراییه کی نه و تن ده روّیشت پیشتر به خوّیه وه نه بینیبوو... نیستا رایده کرد و رایده کرد... تا زیاتریش رایده کرد کوشکی غه مگینی بالنده کان له و دیو ته مه وه که متر و که متر و که متر ده رده که وت. تا زیاتر رایده کرد، زیات داریده کی نیدی ناتوانیت جاریکی دی هه رگیز به وی

كتيبه چاپكراوهكانى ئەنديشە

ناوی وهر گێړ	ناوی نووسهر	ناوی کتیْب
•	د. حەمىد عەزىز	١. بنەرەتەكانى فەلسەفە
		۲. کورد لهدیدی
	د. فەرھاد پيربال	رۆژھە لاتناسەكانەوە
	د. فەرھاد پيرباڵ	۳. رێبازه ئەدەبىيەكان
	جەبار جەمال غەرىب	£. نەتەوەي زىرابەكان
		۵. ناسیوٚنالیزم و ناسیوٚنالیزمی
	د. جەعفەر عەلى	کوردی
		٦. سۆفىزم و كارىگەرى لەسەر
	د. جەعفەر عەلى	بزوتنهوهی رِز گاری خوازی
		۷. مەحوى لەنيوان زاھىرىي
	د. ئەحمەدى مەلا	ت و باتینییهت و
ئازاد بەرزنجى	ئۆشۆ	٨ نهێنييهکانی ژيان
حوسەين حوسەينى	ستيڤن هۆوكينگ	٩. كورتيلەيەك لە
۔ د. هیوا عومهر	ليۆنارد ملۆديتۆ	مێژووی کات
عەتا ئەھايى	فرانتس كافكا	۱۰. كۆشك
مەريوان عەبدول	ئيبن روشد	۱۱. فەصلول مەقال
	Ţ	۱۲. شۆرشى ئەيلوول لەبەڵگەنار
	وریا رەحمانی	نهێنىيەكانى ئەمرىكادا

۱۳. دەسەلات و جياوازى مهريوان وريا قانيع ۱٤. له چ ئيستايه كدا ده ژين مهريوان وريا قانيع ۱۵. شوناس و ئالْۆزى مهريوان وريا قانيع ۱۹. دین و دونیا مهريوان وريا قانيع ۱۷. سیاسهت و دونیا مهريوان وريا قانيع مهريوان وريا قانيع ۱۸. کتیّب و دونیا ۱۹. دواههمین ههناری دونیا بەختيار عەلى ۲۰. ئێوارەي يەروانە بهختيار عهلي ۲۱. جهمشید خانی مامم بهختيار عهلي بهختيار عهلي ۲۲. مەر كى تاقانەي دووەم ۲۳. کهشتی فریشته کان (۱) بهختيار عهلي ۲٤. كەشتى فرىشتەكان (٢) بهختيار عملي ۲۵.شاری موسیقاره سیپیه کان بهختيار عهلي ۲۱. سٽوي سٽههم بهختيار عهلي ۲۷. له ديارهوه بو ناديار بهختيار عهلي ۲۸. وهک بالندمی ناو جەنگەلە ترسناكەكان بهختيار عهلي ۲۹. چێڙي مهر گدوّستي بهختيار عهلي ۳۰. ئەي بەندەرى دۆست، ئەي كەشتى دوژمن بهختيار عهلي ۳۱. مهعریفه و ئیمان بهختيار عهلي هيمن قهرهداخي ۳۲. دوزي کورد له بازنهي

> پەيوەندىيەكانى ئەمرىكاو... ٣٣. سەمەرقەند (چ٢)

بهختیار عهلی هختیار عهلی هختیار عهلی سیّمن قهرهداخی گوران ئیبراهیم صالّح تهمین مهعلوف

٣٤. ويستگهيهک له گەشتىكى فەلسەفى فاروق رەفىق ٣٥. ئەخلاقناسى تهحسين حهمه غريب گەشەسەندنى راميارى... د. ئارام عەلى د. ک. پیسچانی د. جهمال رهشید ۳۷. مێژووي کوني کورد (چ۲) ملكۆ كەلارى د. فهوزیه رمشید ۳۸. مندالآئی گهرهک هيوا قادر ٣٩. مرۆڤى ياخى ئازاد بەرزنجى ئەلبىر كامۆ ٤٠. پەيوەندىيە سياسىيەكانى نيوان ههريم و دهوله تاني... ھێرش ج**ەوھەر مەج**يد 11 مێژووی گۆرانكاری هەورامان فەرىق كەرىم فريشته نورائي کۆمەلايەتى و سياسى... (ج۲) ٤٢. سليماني لەنئوان سالانى (١٩٤٥-١٩٥٨) توانا رەشىد كەرىم ٤٣. شاري سليماني (۱٤) تەموزى ۱۹۵۸-۱۷ی تەموزی ۱۹۹۸) ھەوراز جەوھەر مەجید 11. كتيبي بهراويزنووسان عەتا محەمەد 10. فیکر و دونیا (بهرگی ۱) مهريوان وريا قانيع ۲۱. فیکر و دونیا (بهرگی ۲) مهريوان وريا قانيع مەريوان وريا قانيع ٤٧. دين و دونيا (چ٢) ۱۸ کتیب و دونیا (چ۲) مەريوان وريا قانيع 19. كۆمەلگەي رەش د. عادل باخەوان ۰ ۵. زستانیکی دریژ دلاوهر قهرهداغي كولم تويبيّن دلاوهر قهرهداغي نيكۆس كازانتزاكيس ۱ ۵. فرانسیسکۆس قەدىسى من ۵۲. ئاھەنكى تە گەكە ماريو بار گاس يوسا جەلىل كاكەوەپس

كەرىم پەرەنگ	ئێریش ماریا رپمارک	۵۳. شەوى ليشبۆنە
كارزان عملي	ئەلبيرتۆ مۆرافيا	۵٤. من و ئەو
سهباح ئيسماعيل	جان دۆست	۵۵. میرنامه
رووناک شوانی	لەتىفە	۵۹. روخساره بهندکراوهگهم
هەورامان وريا قانع	مستهفا خهليفه	۵۷. قُەپێِلک
		۵۸. خەونى پياوە ئێرانىيەكان
	ماردين ئيبراهيم	كەوتنى بۆرە قەلا
خەبات عارف	پێر لاگەركڤيست	۹ ۹. گرگن
حەكيم كاكەوەيس	جۆرج ئۆروێل	1986 7-
سیامهند شاسواری	ستانداڵ	۱۱. سوور و رِهش
سيروان مهحمود	،كرا پاولۆكۆيلۆ	٦٢. دەستنووسە دۆزراوەكەي ئە
	دلاوەر قەرەداغى	۱۳. جادهی میّخهک (۱)
	دلاوەر قەرەداغى	۱٤. جادهي ميخهک (۲)
خەبات عارف	پێر لاگەركڤيست	۱۵. ئێوارستان
تارا شێخ عوسمان	هاروكى موراكامى	٦٦. دارستانی نەرويجی
	بەختيار عەلى	۱۷. ئێوارهي پهروانه (چ۱)
	(چ۳) بهختیار عهلی	۸۱. شاری مۆسیقاره سپییه کان
) بەختيار عەلى	.۹. مەر كى تاقانەي دووەم (چ 1
	ن (چ۲) بەختيار عەلى	۷۰. كۆشكى باڭندە غەمگىنەكار
		۷۱. تا ماتەمى گووڭ
	بەختيار عەلى	تا خوێنی فریشته (چ۳)
	بهختيار عملى	۷۲. سێوی سێههم (چ۳)
	بەختيار عەلى	٧٣. ئاورەكەي ئۆرفيۆس
		۷٤. غەزەلنوس و
	بەختيار عەلى	باغەكانى خەيال (چ٢)

		۷۵. ئەي بەندەرى دۆست،
	بەختيار عەلى	ئەي كەشتى دوژمن (چ٢)
	بهختيار عهلى	۷۱. دواههمین ههناری دونیا (چ ۵)
	كۆمەڵێ نووسەر	۷۷. ئێمەي پەنابەر
	عەتا نەھايى	۷۸. گرەوى بەختى ھەلاللە (چ۲)
سەباح ئيسماعيل	سەمۆئێل شەمعون	٧٩. عيْرِاقييهْ ک له پاريس
		۸۰. جیهانی سۆفیا و
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	فەرھەنگى سۆفيا (چ٤)
بەھرۆز خەسەن	يۆستاين گاردەر	۸۱. کچەي پرتەقال (چ۳)
		۸۲. له ئاوێنهيهکدا،
بەھرۆز خەسەن	يۆستاين گاردەر	له نهێنييهکدا (چ۲)
بەھرۆز خەسەن	يۆستاين گاردەر	۸۳ کچی بهرینوهبهری سیرک (چ۲)
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	۸٤ نهێنی یاری کاغهز (چ۲)
بەھرۆز حەسەن	يۆستاين گاردەر	۵۸. مایا (چ۲)
		٨٦. ئينسايكلۆپيديايەكى
ههورامان وريا قانع	كۆمەڭى نووسەر	مێژوویی وێنهدار
		۸۷. کێشهی کورد له
زرار عەلى	. حامد مهحمود عيسا	رۆژھەلاتى ناوەراستدا د
	کییهکانی	۰ ۸۸. دوالیزمی دژیهک له هوٚنراوملیری
	ا لهوٚن قادر	مەولاناي رۆمى و مەولەوى تاوە گۆزى د
	ئازاد قەزاز	۸۹. فەلسەفەي ئايىن (چ۲)
ŕ	ئازاد قەزاز	۹۰. سایکۆپۆلیتیک (چ۲)
	ئازاد قەزاز	٩١. خۆت بناسە
		۹۲. مەسیح لە
دلاومر قەرەداغى	كۆس كازانتزاكيس	خاچ دەدەنەوە (چ۲) نيا

٩٣. قەدەغەشكێنى (چ٢) مەولود ئيبراھيم حەسەن

۹٤. گهران بهدوای نهمرییدا (چ۲) مهولود ئیبراهیم حهسهن

۹۵. پیکهاتهی نه فسانهی کوردی (چ۲) مهولود ئیبراهیم حهسهن

۹۱. فەلسەفەي بوون ً د. محەمەد كەمال

٩٧. وه ک رووباره به خووړه که پاولۆ کۆيلۆ سيروان مه حمود

صوير أبو عبدالرحمن الكردي

Bachtyar Ali Mohamed

Koskî Balinde Xemgînekan

